

دیوانی مہ ولہ وی

کو کردنہ و و لیکو لینه و و لیکدانہ و و و ہر گیرانی
دو کتور محمہ صدیقی موفتیزادہ

محمد علی قرہ داغی

ٹامادہ ی کردو و و پیندا چو و تہ و

بہرگی یہ کہم

دینے دیوا مہ ولہ وی

کو کردنہ وہ و لیکو لینہ وہ و لیکدانہ وہ و وہر گیرانی
دو کتور محمہ د صدیقی موفتیزادہ

محمد مد علی قرہ داغی

نندامی کارای نہ کادیمیای کوردی

نامادہی کردو وہ و پیندا چو وہ تہ وہ

بہرگی یہ کہم

دیوانی

ناوی کتیب: دیوانی مهوله وی

لیکۆله رهوه: دوکتۆر محهمه د صدیقی موفتیزاده

ئاماده کردن و پیداجوونه وهی: محهمه د علی قهره داغی

به رگی یه که م

تایپ و دیزاین: ناوه ندی راگه یاندنی ئارا

تۆبه ی چاپ: یه که م ۲۰۱۷

له به پۆه به رایه تیی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره سپاردنی

(۱۸۵۳) ی سالی (۲۰۱۷) ی پی دراوه

© سه رجه م مافه کانی ئەم به رهه مه پارێزراوه بو نووسهر

رینگه نادریت به له چاپدانه وه و کۆپیکردن یاخود دابه زاندنی له سایت و تۆره کۆمه لایه تیه کاندایا، یاخود خویندنه وه ی به ده نگ بۆ میدیاکان به ههر شیوازیك بیت. سه رپنچیکاریش رووبه رووی سزای یاسایی ده بیته وه.

پیشه کی

مه لۆتکه یه کی چاوزیتی له کۆشی ناز داکه وتووی ناو دۆل و بن چیا ی سهرکه شی کوردستان و، یه که م جار سینه پر بوو له هه وای بیگهردی ئالووده نه بوو به ته م و مژی شارستانییه ت و، په نجه مژیوی ناو لانکی له داری گو یز تاشراوی خاکی عیرفان و زانست و، په روه رده بووی ناو کۆش و باوه شی میراتگرانی زانست و ئه ده بی پشتا و پشت بۆ ماوه . دواتر ده ست و پیّ جزا و به دار و به ردی سارد و گهرمی کوردستاندا و، جه زره به دیوی برسیتی و نه بوونی و ئاواره بی و ئه مدیو و دیو کردووی ناو ده یان حوجره ی کوردستان و، قالبووی ناو بوته و کۆپی ئه ده ب و عیرفان و، فیرووی زانستی بیّ خه وش و بالای لای گه وره زانایان و هاوه لانی له باوک و برا دلسۆزتر و... زمانپژا و به زاراو و بنه زاراو هکانی دپهاتی کوردستان و، فیرووی وشه و رسته و زمانی ناو به رده لبه رد و چه رمه سه ری گه ران بۆ زانست و ئه ده ب نه ک بۆ ژیان و شه هاده و... دواتر له نگه رگرتوو له دامینی چیا ی (ئه لبورز) دا، یان ئه لبورزیکی دی له پال ئه لبورزدا، ئه دیب و زانا و توانا دوکتۆر محهمه د صدیقی موفتیزاده .. ده بیّ چ قه له می بتوانی وه ک پیویست بیناسینی و مافی خۆی بداتی؟

به راستی به گژ ئه لبورزدا چوون کاری هه موو که سیك نییه ! به لام خۆشبه ختانه دوکتۆر محهمه د صدیق خۆی ئه و ئه رکه شی دیوه و ئه و ره نجه ی له کۆلی ئیمه خستوو و پوخت و دروست ئه وه ی پیویست بیّ خوینهر له باره ی ژانییه وه بیزانی به قه له می خۆی بۆی تۆمار کردوین.

به لام پیش ئه وه ی ئه و لاپه ره زیڕینانه بخرمه چوارچیوه ی ئه م چه ند دپه که میك بیره وه ری و یادگاری ئه م زانا مه زنه له ده می که س و کاری خۆیه وه - که

دوکتور موفتيزاده خۆي نهينووسيون - ليّره دا زينده ده پاريزم. ئهو يادگارانهش
زياتر له باره ي مهوله وي و ديوانه كه يه وه يه :

*- كاك كامراني كورپي ده ليّي: ماموستا هه ژار زور هاتوچۆي باوكي ده كرد و كه
داده نيشتن باس هه ر باسي ئه ده ب و رۆشن بيري بوو، ئه مبيني (مكبره) زه ربه بينيان
به دهسته وه يه و سهريان به سه ر كاغه زه كۆنه دا شوڤر كردوو ته وه و خه ريكي
ساغكرده وه و خويندنه وه يين.

هه روه ها كاك كامران ده ليّي: كه مام هه ژار ده هات ده ييني باوكم سه رگه رمي
ليّكۆلينه وه ي ديواني مه وله وييه و زور ده ستي داگرتوو و قوول له گه ل زمان و
ريزمان و زانسته كاني به لاغه دا رۆچوو، ده يگوت: دوكتور گيان واز له مانه بينه
ئيمه ماناي مه وله وييمان ده ويّ. باوكيشم ده يگوت: يان به م شيوه ليّكدانه وه ي
ديواني مه وله وي ده نووسم يان ناينووسم!

*- هه روه ها كاك كامران ده ليّي: باوكم ئه وه نده ي به ياض و كه شكۆل بۆ
ليّكدانه وه ي ديواني مه وله وي و كاره كاني دي كۆكردبووه وه دار و راگري دابوو
به رده مي ئه و مه كته به ي كه شكۆله كاني تيّدا بوو بۆ ئه وه ي نه كه ون!

*- هه روه ها كاك كامران ده ليّي: باوكم ئه يفه رموو: ئه گه ر ليّكۆلينه وه ي ديواني
مه وله وي ته واو بكه م به ئه ندازه ي ئه م ته فسيره - ده ستي بۆ ته فسيريكي چه ند
به رگي راده كيّشا كه له لاي سه ريه وه له مه كته به يه كدا بوو- ده بيّ.

*- مونيره خاني كچي د. موفتيزاده - به ته له فوون - بۆي گيڤامه وه: كاتي باوكم
نه خۆشيه كه ي زۆري بۆ هيّنا و ئه مسه ره وسه ري دوكتورمان پي ده كرد پي و تم:
ته فه ئولم به ديواني مه وله وي بۆ بكه بزانه چي ئه بي و چيم بۆ ده رده چي⁽¹⁾ منيش
ئهو كارم بۆ كرد، ئه م به يته شيعة له ديواني مه وله وي ده رچوو:

(1) له ناو شاعيراني كوردا باو بووه فاليان به ديواني حافظ گرتوو ته وه. له ديواني مه وله وي دا دوو جار
ده بينين مه وله وي فالي به ديواني حافظ گرتوو ته وه. به لام له وانه يه د. موفتيزاده مه وله وي له حافظ به
گه وره تر زانيي، بۆيه داواي له مونيره خاني كچي كردوو كه فالي به ديواني مه وله وي بۆ بگريته وه.

ئازيز ديارهن وادهى لوامهن

ئەلوه دای ئاخیر ئاماو نامامهن

که ئەمەم بۆ خویندەوه وتی: رۆلە بەسە ئیتر ئەمسەرەوسەرم پێ مەکن و زەحمەتی خوشتان و منیش مەدەن!

پیش ئەوهی ژیاى د. موفتیزاده لە قەلەمى خۆیه وه بخەمه روو، دەمهوی سەرنجى خوینەرى ئازيز بۆ شتىك رابكيشم، که گومانم نيه کاتى ليکدانه وهى چەند پارچەيه کى ديوانى مهوله وييه کهى د. موفتيزادهى خویندەوه لەگەلم هاوپرا دەبى، ئەویش سەرسامبوونى بى سنوورى د. موفتيزادهيه بە مهولهوى و توانايى و هەستاسکيى و زالبوونى بەسەر هەموو زانسته کانى سەردەمى خويدا، بە جۆرىک که م پارچە ههيه به شيوهيهک له شيوهکان د. موفتيزاده ئەو سەرسامى خۆيه بە مهولهوى لە ئاستيدا دەرنبەریت و بە خوینەر نەلێت: کى دەتوانى بگاتە مانای تەواوى شيعره کانى مهولهوى؟ هەر بۆيه دەلێ: ((ئىتر دايكى رۆژگار بۆى رێک ناکهوى که وها رۆلەيه کى هەلگەوتوو لە داوینى خويدا بار بهینى.))

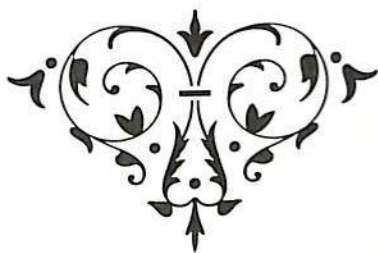
(ئاوات)ى د. موفتيزاده زيندهبه چال گرا:

د. موفتيزاده لە هەفته نامەى کوردستاندا شوپشیکى ئەدەبى و میژووبى و زمانى... کوردی بەرپا کرد که مهگەر هەر خۆى بەرپای کردبى. دواى ئەو خەباتە دوور و دريژ و بهپیزه که به قوناغیکى گهوره و پرسنگدارى میژووبى کورد دادەنرى و سوود و قازانجه کانى بەردهوام و نەبراوهن .. لە هەولێ ئەوه دا بووه که درزى يان کونى بدۆزیته وه و لێيه وه بچیته وه ناو ئەو گۆرپه پانى خەباته و دريژه به خزمهته هه مه جۆره کانى بدات. بۆ ئەمەش دواى رووخانى رژیمی شاهه نشاهيى و هاتنه سەر دەورى کۆمارى ئيسلامى هەلى قۆرتووه ته وه و هەولێ داوه بهو ئاواته بگاتە وه که خزمەتى ئەدەب و میژووبى کورده و، بهو مه بهستهش له گەل مامۆستا هەژاردا داوايان له بهرپرسانى کۆمارى ئيسلامى کردووه بۆ ئەوهى مۆلەتى دەرکردنى

گۆفاریکیان به زمانی کوردی بدهنی و داواکه یان په سه ند کراوه و ناوی (ئاوات) یان
بۆ گۆفاره که هه لێژاردوو و هه موو شتیك بپاوه ته وه و نه وه ی ماوه دهسته به کار ببن
بۆ ده رکردنی ژماره ی یه که می گۆفاری (ئاوات) به لام که سانیک خویان گه یاندوو ته
لای نه و به پرسانه و بیان وتوون: نه م پیاوانه ی ئیوه ریگه تان پیداون بۆ ده رکردنی
گۆفاری کوردی، که سانیک (تووده) یین. ئیتر سرکانی نه و قسه به گوئی نه و
به پرسانه دا به س بووه بۆ زینده به چالکردنی (ئاوات) ی میژینه ی دوکتوری به ئاواتی
گه شه کردنی نه دب و زمان و میژووی کورده وه سه رئاوه وه و مامۆستا هه ژاری
هاوسۆز و هاوده نگی!

محمد عدلی قه ره داغی

نندامی کارای نه کادیمیای کوردی

تاریخ
 نشانی
 پوسه

کتابخانه

کتابخانه

۱۳۵۸

به پروین از سوانت، بهر حال پند و اندرز انقلاب اسلامی ایران
 که با اقوام ایرانی باید طبق قوانین اسلامی بدون تبعیض
 از حقوق اجناسی - فرهنگی - سیاسی برخوردار باشند لذا
 بهاداران کوشش تقسیم دارد قدر پیام آید از هم جا در اهل پیروان
 و اینک در دهه اول نسبت به چاپ و انتشار مجله ای
 بنام «آوات» به زبان کردی اقدام نموده و متغیرب

در دسترس علاقمندان قرار خواهد گرفت.

استاد فاضل جواد سازندگی

پسند عبدالرحمن سرنگدن هژار

استاد دکتر محمد صدیق فضل زاده

صدیق فضل زاده

نشانی: پاسورده ۲۷ - تللی ۳۳۲۵۰۱
 ۳۳۱۰۱۶
 ۳۳۲۵۰۱
 ۳۳۱۰۱۱

(ئەلبورز) يېڭى لە پال (ئەلبورز) دا (*)

ژيانى د. موفتيزاده بە قەلەمى خۆى

نام محمد سديق، ناوى بنەمالەيىم موفتيزاده يە،
لە سالى ۱۳۰۰ى كۆچىيى ھەتاوى لە گوندى "دشە" لە
ناوچەى ھەورامانى جوانرۆ ھاتومەتە دنياوہ.
باوكم مەلا عەبدوللاى "موفتىيى" كورپى مەلا
"مەحمود" كورپى مەلا "محمد" كورپى مەلا
"ئەحمەد"ى گەرە لە بنەمالەى مەلايانى "دشە" يە.
دايكم كچى سەيىد "شەھابەدين"ى تالشى و دايكى
كچى شەيخ "عوسمان"ى تەوتلىيى ھەورامانە.

لە سالانى پيش لە شەرى جىھانىيى يەكەم باوكم لە لايەن فەرمانپرەواكانى
ئەردەلانەوہ دەعوەت كراوہ بۆ شارى "سنە" و بووہ بە مودەپىسى خوينگەى
مزگەوتى "دارولئىحسان" پاش چەن سال، لە رۆژگارى فەرمانپرەوايەتتى
قاجارىيەكاندا دەعوەت كراوہ بۆ تاران لەقەبى "موفتى كوردستان"ى پى دراوہ و
گەرەوتەوہ بۆ شارى "سنە".

تەمەنم شەش سال بووہ، باوكم لە شارى سنە كۆچى دوايى كردووہ، دايكىشم
پينچ سال پاش كۆچى دوايى باوكم لە دشە، لە دنيا دەرچووہ.
خويندى سەرەتايىم لە گوندەكانى: دشە و خانەگا و شارى سنە دوايى
ھىناوہ.

(*) ئەم ناوينشانە خۆم بۆم دانا (م،ع،ق)

له سالی ۱۳۱۵ی کۆچی ههتاوی، دهسم کردووه به خویندنی عولومی ئیسلامی و له خزمهتی زانایانی ئایینی مهلبه‌ندگه‌لی: شاره‌زوور، مه‌ریوان، موکریان و شارگه‌لی: پینجۆین، سلیمانی، که‌رکوک، هه‌ولێر، ره‌واندن، مه‌هاباد و سنه، ده‌رسم خویندووه.

ئهو زانایانه که له خزمه‌تیاندا ده‌رسم خویندووه، ئه‌مانه‌ن: کاکم حاجی مه‌لا خالیدی موفتی، مه‌لا سه‌یید عارف، مه‌لا سالحی "تریفه"، سه‌یید باباره‌سوولی "عه‌بابه‌یلی" له مه‌لبه‌ندی شاره‌زوور. مه‌لا باقری "بالک" مه‌لا مه‌حمودی "ده‌ره‌تفی" له مه‌ریوان. مه‌لا عه‌لی "حه‌مامیان"، مه‌لا شیخ محه‌مه‌دی "بوهران" له موکریان. مه‌لا عارفی بانه‌یی، مه‌لا سه‌یید عه‌لی له "پینجۆین". مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا ره‌سوول، مه‌لا عه‌بدووللای بیژوینی له سلیمانی. مه‌لا عه‌زیزی شیه‌خانه‌یی له که‌رکوک. مه‌لا سالحی دیبه‌گه‌یی، مه‌لا ئه‌بووبه‌کر ئه‌فه‌ندی له هه‌ولێر. مه‌لا عه‌بدوکه‌ریم ئه‌فه‌ندی له ره‌واندن. مه‌لا سدیقی سدیقی، مه‌لا حسینی مه‌جدی له مه‌هاباد. مه‌لا مه‌حمودی موفتی کاکم له شاری سنه که ئیجازه‌ی عیلمیم به‌لای ئه‌وه‌وه وه‌رگرتووه و له دواییدا له شاری سلیمانی مامۆستایانی هه‌یه‌ته‌ی زانیاری ئایینی ئه‌وقاف پاش تاقیکردنه‌وه، ئه‌و ئیجازه‌نامه‌یه‌یان بۆم مۆر کردووه و له تارانیش شه‌ورای عالیی وه‌زاره‌تی فه‌رهنگ ئیجازه‌نامه‌ی ئیفتا و ته‌دریسی بۆم ده‌رکردووه.

فليدأ مير المؤمنين... في الحديث شارح صحيح البخاري المحافظين
 بحر المسائل... اللهم اجعل هذه الأبارئ متصلة بجلالك النبي
 الذي لا يقطع محنة بخصك الحصين الذي لا ينصدع *
 وفقنا الله لنفع المسلمين... وبيتر لنا الزيادة فنشر العالم بزيادة
 الأخذين... من الفضلاء والنجباء والعلماء العاملين *
 انه لجواد الكريم... الرؤف الرحيم... وحسبنا الله ونعم الوكيل
 واليه مفرغنا في الكثير والقليل... وصلى الله تعالى على سيدنا محمد وعلى
 آله وصحبه وسلم *

اجازة النشر ايضا كما اجازة الاخ الفاضل المرحوم بمعى
 مصاحبة كثيرة وهدية كاملة بانه حقيقى ان يعمد من الاعلان
 نسئ اليه ثمانى ذنوب فقنار اياه على يدى الجهور والنجدة
 الطلاب آيين دارى العلمان المشهور المسمى بال...
 ١٣٦٢

لدى التحقيق والاطلاع على رخص علم الملاحة
بينهم لئلا انه يلبق ان يعد ما لا ياحصل
فلذا قد قضا هذه الاجازة
المدرس المسمى بالاعلى
المدرس محمد عبدالرؤف
المدرس محمد الصغير
الملازم الملازم

روزنامه کواچی اعتبار
یا اشیاء

وزارت فرهنگ
اداره فرهنگ کردستان

شماره ۴۰۱۸۵/۲۰۴۲

تاریخ

شنبه ۱۳۲۸/۶/۲۰

دیورخانه شورا محالی فرهنگ

کواچینامه - نشریه بداول و تبصره اول ماده ۱۶ قانون اصلاح پاره اول قانون
مواد قانون نظام وظیفه مصوبه سفید نامه ۱۳۲۱-۰۰۰۰ - نشریاتش نامه رسیدگی
بداران اعتبار حسب ۱۵ آذرماه ۱۳۲۳ شورای عالی فرهنگ ۱۰۰۰۰ شماره
نقوی شعلیل با آرای لقا محمد صدیق منش (دارنده روزنامه نظام وظیفه شماره
۸۲۰۲ - شماره روزنامه ۱۳۲۸/۱/۱۳ مورخ ۱۳۲۸/۱/۱۳ - شماره ۱۲۰۰ - شمس
دریافت و بعد رسوب در هیئت شورای عالی فرهنگ مورخ ۱۳۲۸/۶/۲۰
مقرر و بعد در اجلاس وزیران فرهنگ مسلم نقوی منتخب داده شد از طرف زیرمجموعه
اطباء

راهنمای صدور

روزنامه برای اعتبار

رئیس هیئت مدیران اردلان

کارکنان اردلان اردلان

له سالی ۱۳۲۳ له وهزارهتی فه رههنگی ئه و رۆژگاره و ئامۆزش و پهروه ریشی ئیستا بووم به مامۆستا و له شارگهلی مه هاباد و سنه و خوڤه م ئاباد و تاران ده رسم داوه. له سالی ۱۳۴۱ له دانشکه دهی ئیلاهییات و مه عاریفی ئیسلامی دانشگاهی تاراندا ده وره ی لیسانس و دوکتۆریم دوایی پی داوه و له دانشکه دهی ئه ده بییاتیشدا ماوه یێک خه ریکی عولوومی ته ربییه تی و زمانه وانی بووم. له و ماوه یه شدا له ده بیرستانه کانی شاری تاران ده رسم داوه.

له سالی ۱۳۴۹ بووم به مامۆستای زمان و ئه ده بی کوردی دانشکه دهی ئه ده بییات و عولوومی ئینسانیی دانشگاهی تاران. له و ماوه یه دا بیجگه له ده رسدانی زمانی کوردی، ئه ده بییاتی فارسی و عه ره بیشم ته دریس کردووه.

له سالی ۱۳۵۹ که له لایه ن کۆماری ئیسلامی ئیرانه وه، ده رگای دانشگاهی تاران داخرا، منیش له مال بۆی دانیشتم و نووسینی ئه و ریزمانه کوردییه م که به ده سته وه بوو، دوایی پی دا، له گه ل ئه وه شدا خه ریکی له سه ر نووسینی دیوانی مه وله وی (مه عدوومی) بووم و ئیستاش هه ر خه ریکی ئه و کاره م.

"چۆن بوو خه ریکی زمان و ئه ده بی کوردی بووم؟"

له سه ره تای ئاوه زیانه وه خه ریکبوونی خویندنه وه ی هۆنراوه کانی مه وله وی و لیدوان له مانا کانیان له لایه ن ئه ندامانی بنه ماله که مان و دۆستانه وه، هانی دام که په یوه ندییکه به تین له گه ل زمان و ئه ده بی کوردیدا به یئمه ده س. ئه م په یوه ندییه بووه هۆی ئه وه که ئه و ماوه یه که له کوردستانی عیراقددا ئه مخویند، زۆرتر خه ریکی زمان و ئه ده بی کوردی بم. تا له سه ره تای ده سپیکردنی شه پی جیهانی دووه مدا که سیاسه تی فه رمانه وایی تورکییه گۆڤرا و نامه نووسینی کورده کانی ئه وی بۆ ولاتانی ده ره وه، ئازاد کرا، کاکم "مه مه د میه ری به گ" که پیش له شه پی جیهانی یه که م، شه هیدی نه مر، شیخ عه بدولقادی گه یلانی زاده له شاری ره واندزه وه له گه ل خۆی بر دوو بووی بۆ شاری ئه سته مبول (به داخه وه من هه ر

چاوم پىٰ نه كهوت)، بۆ يه كه م جار به كوردى نامەى بۆ نووسيم و له نامە كه يا زۆر هەلى نابووم كه له خزمە تکردن به زمان و ئە دەبى كوردى له هەر هەل و مە رجىكا كۆتايى نه كه م. ئە و هە ئنانى ئە وانه بوو به هۆى ئە وە كه زۆرتر له جاران خە رىكى ليكۆ لىنه وه له زمان و ئە دەبى كوردى بم.

له سالى ۱۳۳۸ دا كه له لايەن حوكومە ته وه رۆژنامەى كوردستان له تاران دەرچوو، پيشنيارى سەرنووسە رىي ئە و رۆژنامە يە م قە بوول كۆر چو نكه له لايىكه وه به هە ليكى گە و رە م زانى كه له و ريگايە وه به پيى توانايىي خۆ م خزمە تي به زمان و ئە دەب و ميژووى گە له چە وساوە كه مان بكە م و، له لايىكى ديكه شه وه پيىم وا بوو دەرچوونى ئە و رۆژنامە يە به زمانى كوردى له لايەن دە و لّە تي ئيرانە وه باو ه كو مە به ستيكى تە بليغاتيشى تي دا بوو بى، بە لام پيها تنيكى بە لگە دار بوو سە بارە ت به هە بوون (مە و جود ييه ت) ي گە لي كۆر د و زمان و ئە دەب و نيشتمانى.

له و سالانە دا كه سەرنووسە رى رۆژنامەى كوردستان بووم، گە لي مە تاليبى ئە دەبىي كوردىم نووسيو و له و رۆژنامە يە دا له چاپ دراوه، هە ندى له و مە تلە بانە ئە مانە ي خوارە وە ن:

۱. كۆ كړدنه وهى نزيكهى ۲۵۰ پارچه له هۆنراوه كانى سه ييد "عه بدوره حيمي مه وله وى" له نيو به يازه ده سنووسه كۆنه كان و راستكردنه وه يان و كورته ليديوانى له ماناي هۆنراوه كان.

۲. كۆ كړدنه وه و راستكردنه وهى زۆر به ي هۆنراوه كانى "وه لى ديوانه".

۳. كورته ليكۆ لىنه وه ييك له ديوانى "مه لا په ريشان" و له چاپدانى هە ندى له هۆنراوه كانى.

۴. راستكردنه وه و له سە ر نووسينى ديوانى "سه ي سالى كرماشانى".

۵. راستكردنه وهى شيرين و فەرهاد دانراوى مه لا "وه لّە دخانى گۆران".

۶. راستكردنه وهى هە ندى له هۆنراوه كانى "كه نيزه ك و يازده رە زم" كه به شيكه له شانامە ي كوردى دانراوى "سە ره نگ ئە لّماس خانى كه نوو لّە يى".

۷. زەنجیره وتاری له باره‌ی ریژمانی کوردییه‌وه له ژێر سەردیپری "چۆن بنووسین و بخوینینه‌وه".
۸. زەنجیره وتاری له باره‌ی ژیا‌نی کۆمه‌له‌که‌مان و ره‌خنه‌گرتن له هه‌ندی بیروب‌وه‌ر و، ره‌سم و یاسای ناله‌باری کۆمه‌لایه‌تی له ژێر سەردیپری "له کۆمه‌لا چۆن بزین؟".
۹. کۆکردنه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی دیوانی مه‌لا "حامیدی ئالیجانی" له ناوچه‌ی ژاوه‌رۆ.
۱۰. راستکردنه‌وه‌ی شه‌په‌قه‌سی ئاسمان و زه‌وی هه‌لبه‌سراوی "میرزا عه‌بدولقادری پاوه‌یی".
۱۱. راستکردنه‌وه‌ی جه‌نگنامه‌ی "کوله‌و‌عاینه‌مه‌ل" هه‌لبه‌سراوی "میرزا عه‌بدولقادری پاوه‌یی".
۱۲. کۆکردنه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی شوینه‌واری شیعیری گه‌لی له شاعیره‌کانی کورد له ژێر سەردیپری: "له هه‌ر گۆلزاری گۆلی".
۱۳. چه‌ن پارچه‌ هۆنراوه‌ییکی نیشتمانی و نه‌ته‌وايه‌تی و عیشقی و چه‌ن ورده‌ چیرۆکی هۆنراوه‌ به‌ شیوه‌ی ته‌نز و توانجی نه‌ته‌وايه‌تی و کۆمه‌لایه‌تی وه‌ك: چیرۆکی "مام ریوی و په‌پووسلیمانه" و چیرۆکی "فیل و بولبول".
۱۴. زەنجیره وتاریکی فه‌لسه‌فی سورشتی له ژێر سەردیپری "ریگای خوداناسی".
۱۵. میژوولکه‌ی حوکومه‌ته‌کانی کورد.
۱۶. راستکردنه‌وه و له‌چاپدانی مونا‌جاتی "خانای قویادی" به‌ ناوی "حه‌فت به‌ند".
۱۷. ده‌رکردنی رۆژنامه‌یه‌کی سیاسی و ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی به‌ناوی رۆژنامه‌ی (ژین).⁽¹⁾

(1) دکتۆر خۆی ئەمە‌ی نه‌نووسیوه، موافقه‌ی فه‌رمیی هه‌یه، کاک کامرانی کۆری ده‌لی:

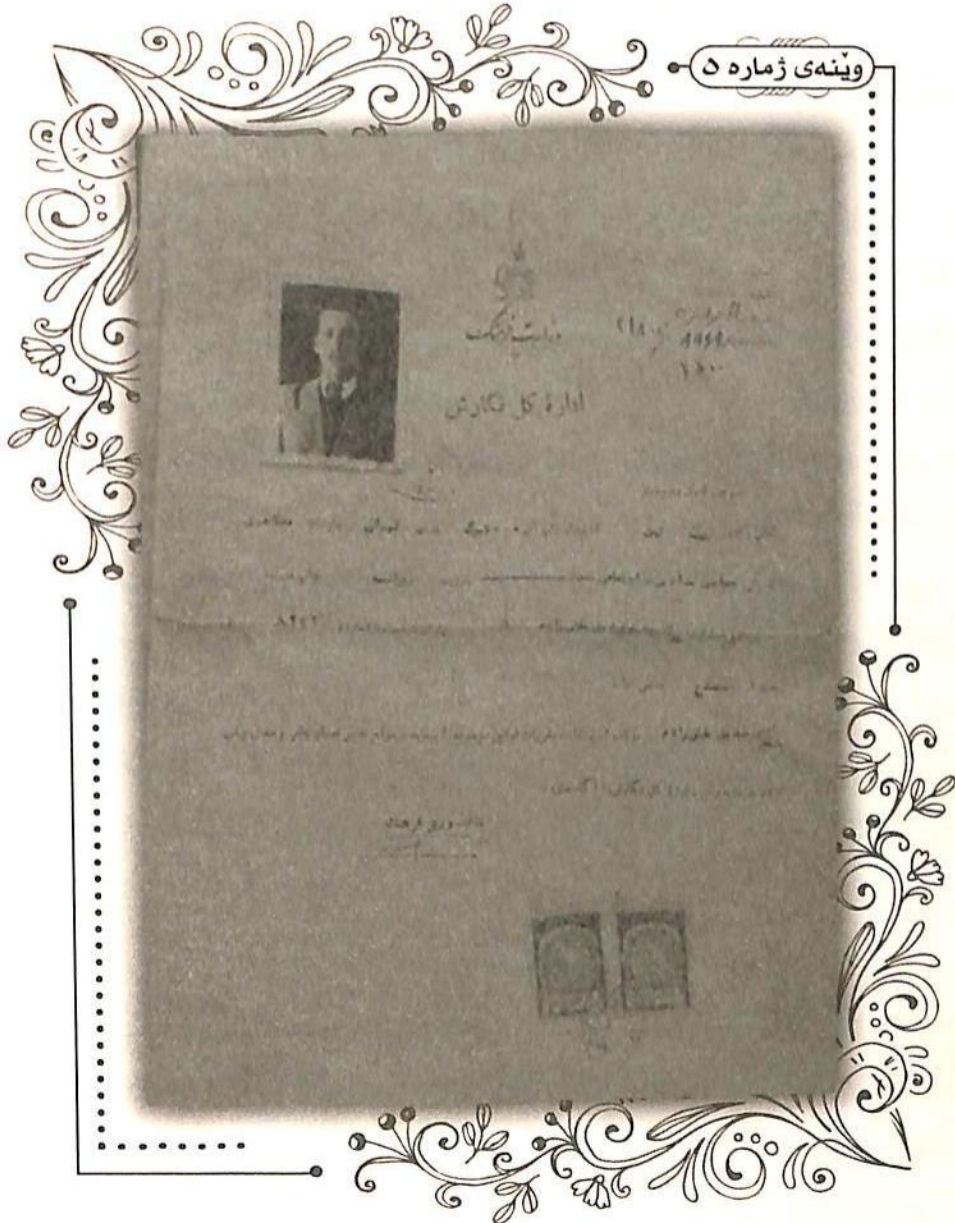
نزیکه‌ی ۸ ژماره‌ی ئی ده‌رچووه.

هەر له بهرهمه‌کانی د. موفتیزاده ئەمانه‌ش هەن که ناوی نه‌هیناون:

۱۸. دیوانی کوردیی مه‌ستوورده‌ی ئەرده‌لان.

۱۹. په‌ندی پیشینان.

۲۰. موقایه‌سه‌ی لوغه‌ویی: لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی.

ئەو مەتالیبە ھەموویان لە ژێر عونوانی "م . ص . م" کە کورتکراوەی "محەمەد سەدیق موفتیزادە"یە، لە ژمارەکانی رۆژنامەی کوردستان کە لە چوار بەشدا بەرگ گیراون، لە دەس دان.

رۆژنامەی کوردستان باوەکو لە ژێر چاوەدێری سەختی حوکومەتدا دەرئەچوو، لەگەڵ ئەوەش لە راستەقینەدا خزمەتێکی گەرمی بە زمان و ئەدەب و مێژووی گەلی کورد ئەکرد. بەلام پاش چوار سال بۆ دەوڵەت دەرکەوت کە لە چاپدانی ئەو رۆژنامەییە جگە لە زیان بۆ سیاسەتی دەوڵەت سوودێکی تێدا نییە، ئینجا لەبەر ئەوە لە سەرەتای بەھاری ۱۳۴۲دا رۆژنامەکە داخرا.

وێ تا پاییزی سالی ۱۳۵۸ چەن زەنجیرە وتاری ئەدەبیم لە بارەی ئەدەب و مێژووی کوردەووە نووسیوە و لە رادیۆی کوردی ئێران بلأو بوونەتەووە و بەشیکی زۆری ئەو وتارانە لە دەستدایە. ھەندی لێو وتارانە لە ژێر ئەم سەردێرانە بلأو کراونەتەووە: لێکدانەووەی وێژەیی، بەسەرھاتی باوباپیرانمان، وێژە و وێژەوانان، پەندی پێشینان، راستکردنەووە و لە سەر نووسینی دیوانی نالی، شیعری شیوہ گۆرانی کوردیی مەستورەیی ئەردەلان کە بۆ یەکەم جار لە نیو بەیازە کۆنەکاندا بە دەستم ھینابوو.

ئەمە ی شەش مانگ بەر لە مەرگی بۆ دوکتۆر کەمال نووسیوە.^(۱)

(۱) ئەم دێرە ی دوایی کاک کامرانی کوپی دوکتۆر موفتیزادە بۆی نووسیم. مەبەستی لە دوکتۆر کەمال خوالێخۆشبوو دوکتۆر کەمال فونادە.

دكتور موفتيزاده به ته‌ماي چ كارئك بووه بؤ ديواني

مه‌وله‌وي بكا؟

ئه‌وه‌ي دوكتور موفتيزاده وهك به‌رنامه‌ي لئي نه‌دواوه - به پئي ئه‌وه‌ي له ده‌ستي مندايه - ئه‌وه‌يه به ته‌ماي چي بووه بؤ ديواني مه‌وله‌وي بكا؟ وهك له پيشه‌وه نووسيم كاري زؤر گهره‌ي له ميشكدا بووه بؤ ديواني مه‌وله‌وي و ره‌نگي بؤ شاكارئك دارپشتووه كه پيش ئه‌و كهس له ئه‌ده‌بي كورديدا نه‌يكردووه . هه‌ر بؤ ئه‌مه‌ش ده‌سبه‌كار بووه و ئه‌وه‌ي ئه‌و كردوويه‌تي سه‌ره‌تا و به‌شيك له‌و شاكاره بووه كه لق و پۆپه‌كاني ديارن و هه‌لچوون و به‌رزبوونه‌وه‌ي هه‌نديكيان ئه‌وه ده‌رده‌خات كه د. موفتيزاده به چ ئه‌نديشه و خوليايهك و به چ سؤز و تاسه‌يه‌كه‌وه ئه‌و ريگه دوور و دريژه‌ي بؤ خؤي هه‌لبژاردووه و هه‌ر خؤيشي تاكه رييواري ماندوييتي نه‌ناس و له زه‌حمه‌ت سل نه‌كردووه و گوئ نه‌ده‌ر به سه‌ختي و دژواري ريگه‌كه بووه .

ليزه‌دا هه‌نديك له‌و بابته نه‌خشه بؤ دانراوانه‌ي دوكتور ده‌خمه روو وهك له‌و پرؤقه و موسوه‌دانده‌دا ده‌رده‌كه‌ون كه له ده‌ستي مندان:

۱- ليكؤلينه‌وه‌يه‌كي قوول و تيّر و ته‌سه‌ل و ليكدانه‌وه‌يه‌كي ورد و وه‌ستايانه و شاره‌زيانه بؤ هه‌ر وشه و رسته‌يه‌ك له شيعره‌كاني مه‌وله‌ويدا كه پيويستيان به ليكدانه‌وه و روونكرده‌وه بيّت، به جؤريك ليكدانه‌وه‌ي (٣٤) پارچه شيعري مه‌وله‌وي ئه‌م به‌رگه‌ي لي هاتووته دي كه ئيسته له به‌رده‌ستي خوئنه‌ردايه .

۲- دوكتور له نه‌خشه‌يدا بووه جگه له‌وه‌ي به‌يته‌كاني پارچه شيعره‌كاني ديواني مه‌وله‌وي له تهك ليكؤلينه‌وه و ليكدانه‌وه‌ي خؤيدا و پي به پئي بابته‌كان نووسيوني، پارچه شيعره‌كان به ته‌واوي و بي ليكدانه‌وه به ليكؤلينه‌وه و به‌راوردكردي نوسه‌كانه‌وه به جيا بنووسيت و به پئي سه‌ره‌تاي پارچه شيعره‌كان

به رزبه ندى حوروفى هيجا هه موويان جارڤكى دى بنووسيتته وه و نموونهى گهلى له پارچه كان بهم شيوه ليكولينه وه وه له م چاپه دا ده بينريت.

۳- دوكتور موفتيزاده زقر به پيچه وانهى هه ندى كهس و هه ندى دهنك كه واين برپارداوه زاراوهى گورانيى دروست نيه و، گورانيى يان هه ورامىي زمانىكى سه ربه خويه و بهش و لقيك نيه له زمانى كوردى، ئەم گورانيى به زاراوه يهك له زاراوه كانى زمانى كوردى داده نيته و به لگه ي روون و ره وانيش بو ئەو راستيه ديتته وه. هه ر له بهر روشنايى ئەم رايه يشيدا ويستويه تى هه موو پارچه شيعره كانى مه وله وى به شيعر بكات به سوراني و نموونهى ئەم كاره شى له م چاپه دا ده بينريت و به شيوه يهكى ره وان و سانا ئەو كاره شى ئەنجامداوه.

۴- پيرستى به يته كانى ديوانى مه وله وى: دوكتور موفتيزاده به هيوا بووه بو هه موو نيوه به يتيكى شيعره كانى مه وله وى، وهك ئەوهى من له چاپى يه كه مدا به يارمه تىي ته كنولوجياي نوئى كردوومه، پيرست بكات و خوينه ر هه ر كات ويستى هه ر به يتي يان نيوه به يتي له ديوانه كه دا بيت له شويني خويدا به ئاسانيي بيدوزيته وه.

۵- نه خشه ي بو ئەوهش دارشتووه له په ناي پيرستى به يت و نيوه به يته كاندا پيرست بو ناوه كان - ئەعلام - ي ناو ديوانه كه بكا و ويستويه تى كار بو ئەمهش بكات.

من چيم كردوو؟

كاتى ويستم ئەوهى له كاره كهى د. موفتيزاده ماوه رزگارى بكه م و نه ييلم به يه كجاريى ره نجى به زايه بچيت له به رده م كۆمه ليك موسوده ده و ره شنووسى شپرزه و چه ند لق و پوپدا خۆم ديه وه كه ريكخستنه وه و يه كخستنه وه يان ئاسان نيه و، ئەگه ر به هوى ئەوه وه نه بوايه خۆم قالبووى ئەو بواره بووم و پيشتر له پرۆژه گهلى وادا په لم كوتاوه، له وانه نه بوو سه رى له بهر ده ركه م و په ي به به شيكى ئالوزيه كانى به رم.

ھەرچۆن ھەبى پاش ئەوھى پېكىشىم كىرد شان بىدەمە ژىر ئەم بارە قەبە و قورسە بېيارم دا كارى من بوژاندنەوھ و ژياندنەوھى كارەكەى د. موفتيزادە و گەپاندنەوھى لە لىۋارى گۆپرى گۆپستانى دەستخەتى زانايانى كورد كە دەيان و سەدان كارى واى لووش داوھ، بۇ گۆرەپانى ژيان و كەلك لىۋەرگرتن و خزمەتكردن بە كەلەپوور و ئەدەب و كىلتورى كوردى.

لەم رېگەشدا چىم بۇ كرابى ھەولى ئەوھم داوھ دەقى نووسىنەكەى د. موفتيزادە ۋەك خۆى بنووسرىتەوھ و جگە لە دەسكارىكردنىكى كەمى رىنووس لە رووى ئەو گۆرپانكارىيانەوھ لەو كاتەوھ تا ئىستە بەسەر ياساى رىنووسى كوردىدا ھاتوون دەست بۇ ھىچى دىكەى نەبەم و بە ئەمانەتەوھ ۋەك خۆى بىخەمە بەردەستى خوینەران.

پىش دەستبەكاربوونم وىستم كارىكى وا بۇ مەولەبىيەكەى د. موفتيزادە بىكەم بە گۆرەى توانا كارەكەى يەكلا و يەكسەرە بىكەمەوھ و بەشى ئەوھ نەھىلمەوھ - لەم رووھوھ - كاتى كەسىكى دىكەى تىدا بخرىتە كار. بۇ ئەمەش دوو پىرۆژەى د. موفتيزادەم لە بەردەمدا بوو پىۋىستىيان بە لالىكردنەوھ بوو، من بېيارم دا ھەردوو پىرۆژەكە يەك بخەم و لە ژىر ناونىشانى: (دىۋانى مەولەوى .. كۆكردنەوھ و لىكۆلىنەوھ و لىكدانەوھ و ۋەرگىپرانى: د. محەمەد سىدىقى موفتيزادە) دا لە يەكيان بىدەم.

ئەم پىرۆژانەى د. موفتيزادە ھەرچەند بۇ مەولەوى كراون دوو كارى تا ئەندازىك لە يەك جىاوازن:

كارى يەكەم و پىرۆژەى يەكەمىيان بىرىتىيە لەوھ كە لەو ماوھدا لە ھەفتەنامەى كوردستاندا سەرنووسەر - بەلكو ھەموو شت - بووھ، ھەموو رەنج و كۆششەكانى بۇ ئەدەب و مېژوو و كىلتورى كوردى بە لايەك بووھ و رەنجىشى بۇ مەولەوى و دىۋانەكەى بە لايەك بووھ. تا ئەو ئاستە ۋەك خۆى نووسىۋىيە ۲۵۰ پارچە شىعەرى

مهولهوی به لیكدانه وهیه کی له ناستیکی كه متردا بلآو كردووه ته وه. ئەم به شه لیكۆلینه وهی له گه ئا نییه و لیكدانه وه كه شی قوول نییه.

پروژهی دووهم - كه دیار نییه كه ی دهستی پی كردووه - شیوهیه کی دییه و له و ریگه دا چه ندین به یاض و كه شكۆلی نایابی دهستخه تی شاعیرانی كوردی به دست هیناوه و له رویی ئەو دهستخه تانه وه نه خشی بۆ ئەوه داپشتوووه كه كاریکی سه رتاسه ریی و چه ند لایه نه - وهك له سه ره وه باسما ن كرد - بۆ دیوانی مهولهوی بكات به لام به ختی ئە ده بی كوردی یار نه بوو و مه رگ مۆله تی د. موفتیزاده ی نه دا، كه ئەو ئاواته ی كه گه لی شه وی له پیناویدا رۆژ كر دبووه و رهنجی فه رهادانه ی له ریگه ی به دیهاتنیدا دابوو .. بینیته دی.

ئەم پروژهی دووهمه یه كه زیاتر جیگه ی سه رنجی من بوو و، ئەگه ر ته واویش ببی جیگه ی سه رنجی مهولهوی ویستان و ئە ده بدۆستانی كوردی ده بی، چونكه وهك به جیا و له دیوانی مهولهویدا باسیم كردووه ئەگه ر ئەم پروژهی به سه ركه وتویی بگه یه ندایه ته دوا قوناغ كاری دیوانی مهولهوی به كلا ده كرده وه و هه رچی له دوا ی ئەوه وه بهاتنایه له وانه نه بوو له گۆلچنی جاپی ئەودا به به رچاکی پره وه بگه رینه وه.

لیردها من چیم گردووه؟

ئەوه ی كردوومه ئەوه یه هه ردوو كاره كه ی - یان هه ردوو پروژه كه ی - د. موفتیزاده م - بی تیكه لاو كوردنیان - له یهك داوه . واته یه كیكیانی - كه پروژه ی یه كه می هه فته نامه ی كوردستانه - كردووه به ته واو كه ری دووه میان، كه پروژه ی لیكۆلینه وه ی دیوانی مهولهوییه .

بۆ ئەمه ش هاتووم هه ردوو لایانم به راورد كردووه؛ هه ر پارچه شیعرێك له هه ردوکیاندا ئیشی له سه ر كرابیت له پروژه ی یه كه مم ده رهیناوه و به وه ی كه له پروژه ی دووه مدا یه ده سه به ردار بووم؛ چونكه - وهك ده بیینی - كاری پروژه ی

دووم ته واوتره و نه وهی له ویدا هه بی هه موو شتیکی بۆ کراوه، به لام پرۆژهی یه کهم وا نییه.

دوای نه وهش بۆ له یه کدانیان پرۆژهی دوومم له پیشه وه داناوه، وهک وتیشم پرۆژهی دووم ئالۆزیی و فره لق و پۆپی پیوه دیاره، بۆ چاره سه ری نه وهش هاتووم کاره کهی د. موفتیزاده م وهک خۆی هیشتوو ته وه و زنجیره ی باس و بابه ت و پارچه شیعره کانم نه گۆپیوه و خۆی چۆن به شی کردوون و سه ریاسی بۆ داناون وه هام نووسیونه ته وه و تاییم کردوون. هه رچه نده ئه مه له ته ک رتیازی کاری خۆمدا بۆ لیکۆلینه وهی دیوانی مه وله وی یه ک ناگریته وه.

وهک له م رووه وه هیچم نه گۆپیوه له رووی زمانیشه وه وهک خۆی هیشتوو مه ته وه، هه رچه نده ئه مهش هه ندی شتی تیدا یه من له نووسینی خۆمدا وا ناینووسم و به لاشمه وه دروست و ره وا نییه، وهک گۆپینی پییتی عه ره بیی بۆ پییتی نزیك به و به ناوی پییتی کوردییه وه.⁽¹⁾

(1) ئه مه په تایه که کوردینووسان دوو چاری بوون و زیانی زۆریشی بۆ نووسینه کانیان و زمانی کوردیش هه یه. ئه م باسه م که میک به درێژی روون کردوو ته وه، لێره دا به یه ک نمونه که میک روونی ده که مه وه، هه رچه ند جیگه ی قسه و باس نییه و هاورد و برد هه لئاگری که گۆرپانکاری به و پیتانه زیانی زۆری هه یه و بیسوودیشه، که سانیک - نازانم بۆ - له و کاره پاشگه ز نابنه وه؛ چونکه به بچووکتترین بیرکردنه وه نه و زیانانه ده رده که ون. تۆ وه ره (طور) که به مانا کتۆی (طور) ه له فه له سطین بیکه به توور بزانه له کتۆیک سه له ک تووریک ده مینیتته وه و مه به سستی شوینه که ش نادات. له وه روونتر تۆ وه ره که میک له (نضر، نذر نظر) ورد ببه ره وه که پیته عه ره بییه کانیان گۆرپا هه رسیکیان ده بن به (نه زر) ئایا ئه م (نه زر) ه مانای هه رسیکیان نه دا؟ یان مانای یه کتیکان به ته نیا ده دا؟

مه به ست لێره دا نه وه یه قه له مه که ی د. موفتیزاده ش تووشی ئه م په تایه بووه و گه لی پییتی له نووسینه کانیدا گۆپیوه، من ئه مانه شم نه گۆپیوه، بۆ نمونه ده یان جار وشه ی (مصوت) ی به (موسه وویت) نووسیوه.

هەر له رووی کارگردنمه وه بۆ ئەم دیوانه:

- ئەو ژمارانهی د. موفتیزاده بۆ پارچه شیعرهكان و لیكدانه وه كانی داناوه، وهك (بهشی مهولهوی پارچهی ٢٥) ژمارهكهم وهك خۆی داناوه و ئەگەر ژمارهكه دوو جار و سێ جار نووسرابێت وهك خۆی هێشتووومه تهوه.
- ئەگەر بابه تهكه و لیكدانه وهكه دووپات بووبیته وه، بێ ئاماژه بۆكردن بابه تیكیانم لابردوووه و کامیان ته واوتر بێت ئەوه یانم هێشتوووه تهوه.
- ئەو پارچه شیعرا نهی له دهروازهی (له هەر گولزاری گولێ) دا هەن نه مهیتاون؟ چونكه به زۆری لهم پارچانهی ئیـره دا هەن و ئەوانه لیكۆلینه وه و لیكدانه وه یان به سه ره وه نییه.
- ده بێ ئەوه له بیر نهكهم كه كاره كهی د. موفتیزاده ره شنوو سه بووه و، ره شنوو سه كهش شپـرزه یه و لێی له ناوچوو وه و كه لێنی زۆری تێدا یه، بۆیه نه متوانی وهك پـیوست رێکی بـخه مه وه و ئەو شپـرزه یه نه مینێ.
- سه رنج و بۆچوونی خۆم كه له چاپه كهی خۆم دا هەن لـیره دا دانه نراون و به راورد و راستكردنه وه م بۆ نه كردوون.

ههولگهلی دی:

وهك پـیشتر نووسیم ئەم كاره ی د. موفتیزاده كاریکی زۆر گهـوره بووه، ههـرچه ند خۆی تهـواوی نهـكردوو ه ئەوهـشی كه كـردوو یه بهـشێکی - كه نازانین چهـنده - دیار نییه. ههـر لهـو دهـفتهـرانهـدا كه له دهستی مندان به پیتی ئەو زنجیره ی د. موفتیزاده بۆی داناون ههوت دهفتهریان دیار نییه. لهوانه یه لهوانهش به دهـر چهـند دهـفتهـری دی بـی سهـروشوین بن.

بۆ سۆراخی ئەم دهفتهرانه و شتگهلی دی سهفهری سنه م كرد و چوومه لای كاك کامرانی كورپی د. موفتیزاده و به وردی بۆ شتهكان گهراين، بهلام دیار بوو

دهست خرابووه کتیبخانه که ی و به لگ و بن کرابوو و گه لی شتی بی سه روشوین بوون.

له وانه دیوانی مه ستورده ی ئه رده لان و، زنجیره به رنامه کانی (په ندی پیشینان) و چند شتی دی که هه ندیکیان هیچیان نه مابوو و هه ندیکیان دهستیان تی خرابوو و لییان دهره ی نرابوو.

هه ره له و تاومودا بیستم به شیک له (دیوانی مه وله وی) ی د. موفتیزاده له لای (جه لالی مه له کشا) هه یه به زه حمه تیکی زور گه پام و په یدام کرد. له (ئه نسیتیتوی کورد) لای کاک عه دنان به رزنجیی دانیشتین و باسه که م له گه ل کرده وه وتی: به لی راسته له لام بوو دامه لای کاک عه دنان، کاک عه دنانیش وتی: منیش له به ر خزمایه تیی و نزیکیی کاک ماجیدی رۆحانیی له گه ل بنه ماله ی د. موفتیزاده دا، به کاک ماجیدم سپارد. دوا ی ئه وه پیوه ندیم به کاک ماجیده وه کرد و به لیینی دامی بۆمی بدۆزیته وه، به لام دوا ی چند پیوه ندیی به کاک عه دنانه وه هیچم دهست نه که وت و ئیسته ش هه ر چاوه پروانم.

جگه له وه ش که چاوه پروانی ئه نجامی ئه و بانگه وازه بووم که له گوڤاری (مه هاباد) دا بلۆم کرده وه و هیچم دهست نه که وت.

محهمه د عه لی قه ره داغی

۲۰۱۷/۱/۱۰

پېرەستى ناوەرۆك

۱. پېش وتار
۲. پېشەك (مقدمە) [بحث...]
۳. مەولەوى لە چەن لاپەرەدا (مامۆستا مەلا كەرىم)
۴. رۆزگارى بارهاتن و پېگە يشتنى مەولەوى
۵. مەولەوى لە روانگەى داخىيەو
۶. ساختمانى شىوہ كوردى ئەدەبى گۆرانى (هەورامى)
۷. پارچە ھۆنراوہكانى (ديوانى مەولەوى)
۸. راقە (شەرح)ى ھۆنراوہكان
۹. سەرچاوہكان
۱۰. پېرەسى ھۆنراوہ (تمام اشعار)
۱۱. پېرەسى ناوگەل (دەرر جلد)

ترتیب شرح دیوان مهولهوی

۱. پیش و تار
۲. پیشهک
۳. مهولهوی له چهن لاپه رهدا (ماموستا مه لا که ریم)
۴. روژگاری بارهاتن و پیگه یشتنی مهولهوی
۵. مهولهوی له روانگهی داخییه وه
۶. ساختمانی شیوه کوردی ئه ده بی زمانی گورانی (هه ورامی)
۷. غزلیات مجلد ۱
۸. شرح غه زه لیات مهولهوی
۹. لغات واصطلاحات که دراین مجلد به کار فته اند
۱۰. فهرست ابیات

شماره بیت	های شه مالّ چهن جار	چهن ته شریف وه لای	شماره صفحه
۱-	تاق خانه قای ...	تاس که لله ی سهر ...	۱۲۴
۲-	۱۲۵
	صدر	ابتدا	عجز

مقدمه:

۱. شخصیت مهولهوی
۲. چگونگی تطبیق و ترتیب غزل

پیش وتار ❦

له سهره تاي ئاوه زيانمه وه جاروبار گويم له هؤنراوه كانى مهوله وى نه بوو كه خزمان و دوستان له كوڤ و كۆمه لى شهوانه و رۆژانه دا به بۆنه ييكه وه نه يانخويندنه وه . جوانى و پاراوى نه و هؤنراوانه كه م كه م سهرنجيان رانه كيشام و چه زم نه كرد منيش وه كوو نه وان نه و هؤنراوانه م له بهر بن و له مانا و مه زموونى دلرفيتيان تى بگه م . نه و چه زه پالى پيوه نام كه رۆژ بۆ رۆژ نۆرتى له هؤنراوه كانى مهوله وى بگۆلمه وه . له ههر جىگايىك ده سنوو سيكى كۆن و تازهى شيعريم چا و پى بكه وتبايى ، نه گه پام كه هؤنراوه كانى مهوله وى له ناو نه و هؤنراوانه دا بدۆزمه وه و به سهر و پى شكاوى بيانخوينمه وه .

په يوه نديم له گه ل هؤنراوه كانى مهوله ويدا بوو به هوى نه وه كه شيعرى شاعيره كورده كانى تريس بخوينمه وه و هؤگرىيىكى رۆحى و زمان و نه ده بى گه له كه م بهيئمه ده س . له و سالانه دا كه له ناوچه كانى كوردستانى عىراق و ئيراندا خه ريكى خويندن بووم ، لى برام كه نۆرتى كاتم به ليكۆلينه وه و راست كردنه وه ي هؤنراوه كانى مهوله وى رابوئيم . له ههر جىگايىك كه له گه ل زانايان و ويژه وانانى كوردا كۆ نه بوومه وه باسى هؤنراوه كانى مهوله ويم دا نه هيتا تا له شاره زايى و ليزانى نه وان سه باره ت به و هؤنراوانه كه لك وه رگرم . له ئاكامدا بۆم ده ركه وت كه كا كم حاجى مه لا خاليدى موفتياى شارى سنه جگه له وه كه ده سه لاتيكي گه وره ي له زمان و نه ده بى كورديدا هه بوو ، له وانه بوو كه له ورد كردنه وه و ليكۆلينه وه ي هؤنراوه كانى مهوله ويدا ، به مه وله وى ناسيكي بى هاوتا بناسرى . به داخه وه بارى شپىزايى زيانى گه له كه مان ده رفه تى نه وه ي پى نه دا به و جوړه كه خوى نه يو يست

له و ریځایه دا خزمهت به زمان و ئه دهبی گه له پیشیلکراو و به شخوراوه که ی بکا و ئه ویش وه کو زانا و ویزه وانه دلسۆزه کانی تری کورد به ناکامیی و به هره لی وهرنه گیراوییه وه ته منی خوی دایه سهر. له و سالانه دا که له خزمه تیدا ئه مخویند و پاش له خویندن بوونه وهش زۆرتری کاتمان به لیکۆلینه وه له مانای پارچه هۆنراوه کانی مهوله وی رانه بوارد.

له سالانی سهره تای نیشه جیووونم له تاراندا لیبرام که دیوانه ده سنووسه کانی مهوله وی کۆ بکه مه وه و تا راده بیکیش له و کاره دا سهرکه وتم. له سالی ۱۳۳۸ ی هه تاویدا که رۆژنامه ی کوردستان له تاران بلاو کرایه وه نزیکه ی دوو سه د پارچه له هۆنراوه کانی مهوله ویم له و نوسخه ده سنووسانه دا دهرهینا و له گه ل کورته لیدوانیکی نیوه و ناته واودا له چاپ دا. له و کاته دا بوو که دیوانی مهوله وی چاپکراوی مامۆستا مه لا که ریمیان بۆ هینام، پاش خویندنه وه و لیکدانه وه ی دیوانه که بۆم دهرکه وت که خزمه تیکی بایی داره بۆ ناساندنی مهوله وی و کۆکردنه وه ی هۆنراوه کانی و ههنگاویکی گرنگیشه بۆ په رهدان به زمان و ویزه ی گه له که مان.

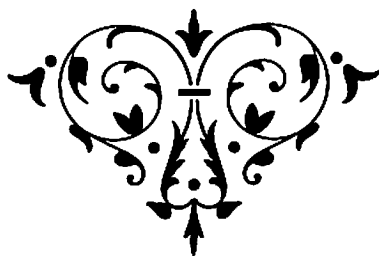
به لام له بهر ئه وه هه ندی که م و کووپیم له راستکردنه وه ی هۆنراوه کان و لیکدانه وه ی مانا کانیان ئه که وته پیشچاو، به ئهرکی سهرشانی خۆم زانی له دهرفه تیگدا منیش بیر و باوه پی خۆم له باره ی دیوانی مهوله ویه وه دهربرم و بلاوی بکه مه وه. له لاییکیشه وه ئه و ترسه م هه بوو که کاریکی وه ها گرنگم پی جیبه جی نه کری، به لام هه لنیانی گه لی له براده ران و دلسۆزانی زمان و ئه ده به که مان ئه و ترسه یان له ناو برد و هیزیکی گه وره یان له ویستما هینایه دی و له به هاری سالی ۱۳۶۰ ی هه تاویدا ریخستن و نووسینی به ره می ئه و چهن ساله تی کۆشانه م دهس پی کرد و به ناوی ((راستکردنه وه و له سه ر نووسینی دیوانی مهوله وی)) به فره نگ و ئه دهبی کوردی پیشکesh ئه که م. با وه کو ئه زانم که ئه م

نوسراوہیہ نیشاناندانی دلۆپۆیکی بچووکە لە دەریای کەمالاتی مەولەوی، بەلام
باپیرانمان وتووینە ((دیاری شوان ئالەکۆکە)).^(*)

ھیوادارم زانایان و ئەدیبان لە کەم و کەستییهکانی ئاگادارم کەن تا لە
چاپەکانی دواییدا بۆ لەناوبردنی ئەو کەم و کوورپیانە هەول بدرێ.

محەمەد سەدیق مەفتی زادە

تاران - ۱۳۶۱

(*) تەولویەکی: دیاری شوان یا پێشکۆکە یا ئالەکۆک. (م، ع، ق)

پیشەك

گهلی کورد یه کیکه له گهله هه ره له میژه کانی ئیرانی که خاوهنی زمان و میژوو ییکی پیشینه داره و له سه دان سال پیش له دایکبوونی عیساوه تا ئیستا له سه ر زهوی کوردستان ژیاوه و زمان و فرههنگی خۆی پاراستووه .

گهلی کورد که له به ره ی گهلی ((ماد)) ه له سالی ۸۵۳ ی پیش له دایکبوونی عیسا، بۆ یه کهم جار له به رانبه ر ده ولته تی به ده سه لاتی ئاشووره وه ، فره مانپه وایه تی ییکی به هیزی له شاری ((هه مه دان)) دامه زراند و له ماوه ییکی که مدا هه موو گه له ئیرانییه کانی له ژیر ئالایکدا کۆ کرده وه و له سالی ۵۰۶ ی پیش له دایکبوونی عیسا فره مانپه وایه تی ئاشووری له ناو برد و ولاته که ی خسته ژیر ده سه لاتی خۆیه وه .

کوورش که کچه زای ((ئوختوویگۆ)) ی دوایین پادشای ماد و کوری ((که مبووجیه)) ی فره مانپه وای ((فارس)) بوو له سالی ۵۵۰ ی پیش له میلادا باپیری له فره مانپه وایه تی خست و ده سه لاتی گرته ده س .

گهلی ماد واته : گهلی کورد له و تاریخه وه تا داهاتنی ئیسلام فره مانپه وایه تی سه رتاسه ری له ده س دا، به لام دوا ی ئه و روودا وه ش به ته وای نه چووه ته ژیر ده سه لاتی فره مانپه وای داگیر که ره کانه وه و هه میشه فره مانپه وای ییکی نیوه سه ربه خۆی له ناوچه کانی کوردستاندا هه بووه .

پاش داهاتنی ئیسلام گهلی کورد وه ک گهله ئیرانییه کانی تر که وته ژیر ده سه لاتی فره مانپه وایه تی ئیسلام . له سه ده سه ره تاییه کانی کۆچیدا که فره مانپه وایه تی نیوه سه ربه خۆی ساسانییه کان له خۆراساندا پیک هات، هۆزه کانی کوردیش چه ن فره مانپه وایه تی ییکی ناوچه بییان له هه ندی له مه لبه نده کانی

كوردستاندا دامه زرانديبوو، به لام له بهر ئه وه سه رهك هۆزه كان هاودهنگ نه بوون و قازانجی تاييه تي خويان ئه گرته پيشچاو، مليان به يه كتر نه ئه دا و نه يان ئه ويست هه موويان يه ك بگرن و وه ك له ده راوسيكانيان فه رمانره وايه تيبكي يه كگير و، پيشكه وتوو بو گه له كه يان دامه زرينن و خويان و گه له كه يان له توكه ري و ژيرده سه يي رزگار كه ن. له گه ل ئه وه ش له دريژه ي ميژووا هه ميشه كومه لي له روشنبيران و دلسوزاني كورد له هه ر ده رفه تيكدا بو به ده سه يتاني مافي ره واي زه وتكراوي گه له كه يان خه باتيان كردوو به لام به داخه وه له لايه ن گه له داگيركه ره كانه وه سه ركوت كراون.

گه لي كورد به هوي نه بووني فه رمانره وايه تيبكي سه رتاسه ري و يه كگرتوو، ئه وه شي پي نه كراوه كه زمانكي ئه ده بي يه كگرتوو به ينيته دي كه له هه موو ناوچه كاني كوردستاندا ببته زماني خويندن و نووسين، ئينجا ناچار بووه به زماني گه له داگيركه ره كان بنووسي و بخويني. له لاي تريشه وه هه ستي نه ته وايه تي، زانايان و ويژه واناني كوردي هه لئاوه له گه ل نووسيني شوينه واره عيلمى و ئه ده بيه كانيان به زمانگه لي فارسي و عه ره بي و توركي به زمانه كه ي خوشيان شيعر بلين و سوژي ده روونيان به شيوه ناوچه بيه كاني خويان ده ريرن. جگه له وه ش سه رزه وي كوردستان به گويره ي سوروشت و ته بيه عه تي رازاوه و كه م ويته ي هه ميشه شاعير په ره ر بووه و له دريژه ي ميژووا هه زاران شاعيري بير ورد و نوكته سه نجى له داويني پر له گول و گياي ره نكاوپه ننگ و بوخوشي خويدا بار هيناوه. به لام به داخه وه به هوي ئه و ئالوزاوييه وه كه هه لمان دا، گه لي له و زانايان و، ويژه وانان و شاعيرانه بي ناو و نيشان له ناو چووون و ئه گه ر شوينه واري نووسراويشيان بووي زۆربه يان يان به ده ستي دوژمناني نه ته وه كه مان له ناو چووون، يان له كون و قوربني ديواري خانوو قورين و ره شو بووه كاندا رزيون.

له سالاني پيش له شه ري جيهاني يه كه مدا كه بزوتنه وه ي نه ته وايه تي له نيو گه لي كورددا په ره ي سه ند، زانايان و روشنبيراني كورد له ناوخو و ده ره وه ي كوردستان، ده سيان دايه نووسين به كوردي و له چاپداني كتيب و روژنامه و گوشار

و کۆکردنه وه و بلاوکردنه وهی شوینه واری هندی له زانیان و شاعیره کانمان . به
 تاییه تی روشنبیریانی کورد له کوردستانی عیراق چ له سالانی بهر له بزوتنه وه بۆ
 وهرگرتنی حوکمی زاتی و چ له سالانی دوی ئه و بزوتنه وه دا خزمه تیکی گه وره یان
 به زمان و فرههنگی کورد کردووه و ئیستاش به هه موو هیژیکه وه هه ر خه ریکی
 دریژه دان به و خزمه تن و جگه له نووسین و وهرگی پاندنی کتیبگه لی ویژه یی و
 زانیاری و له چاپدانیان، شوینه واری شیعیری گه لی له شاعیرانی شیوه
 کوردیه کانیان کۆ کردووه ته وه و چاپیان کردووه و له فه وتان و له تیدا چوون
 پاراستوویانه . به لام به داخه وه بۆ کۆکردنه وه و راستکردنه وه و له چاپدانی
 شوینه واره شیعیریه کانی شیوه ی گۆرانی که نزیکه ی هه زار سال زمانی ویژه یی و
 شیعیری کوردستانی باشووری بووه و سه دان شاعیری وه های لی هه لکه وتوو که
 ئه گه ر ژماره ییکی که م له و شاعیرانه له نیو گه له پیشکه وتوو ه کانی جیهاندا
 هه لکه وتبایین، شانازیان پیوه ئه کردن و له نیو گه لانی ترا خویان پیانیه وه
 ئه نواند، هه نگاویکی گرنگ هه ل نه گیراوه . بۆ وینه له میژووی ئه ده بی زمانی
 فارسیدا چه ن شاعیری که له سه ده ی سییه م و چواره می کۆچیدا ژیاون و، چه ن
 هۆنراوه ییکی ساده یان به زمانی فارسی وتوو، به بناغه دارپژژی ئه ده بی فارسی
 ناسراون و له هه موو کۆر و کۆمه له ئه ده بییه کانی ناوخۆ و دهره وه دا به ریزه وه
 ناویان ئه بری، به لام شاعیریکی پایه به رزی وه ک سه یید عه بدورپه حیمی مه وله وی
 که له ئه ده ب و فه لسه فه و خوداناسی و بیر وردی و نیشتمان ویستیدا نمونه ییکی
 کامیلی جیهانی سوروشته، نه ته نیا کۆر و کۆمه له زانیاری و ئه ده بییه کانی دهره وه
 ناویان نه بیستوو، به لکه له ناوخۆی کوردستانیشدا زۆرتری زانیان و ئه دیبانی
 روشنبیری کورد له چۆنییه تی پله و پایه ی زانیاری و ویژه یی ئه و زاته بلیمه ته
 ئاگیان نییه، ئه وه ش له بهر ئه مه یه زۆرتری زانا و ویژه وانانمان شیوه کوردی
 گۆرانی باش نازانن. دیاره تا که سی له زمانی یا له شیوه زمانی شاره زاییکی
 ته واوی نه بی، له ریزه کاری ئه ده بی ئه و مانا و مه زموونه که رژاونه ته قالی وشه و

رسته‌ی ئەو زمانه یا ئەو شیۆه زمانه‌وه، به جوانی تی ناگا و ئەو له ززه‌ته رۆحیه‌ی لی نانا که شاره‌زا له زمانه و له شیۆه زمانه ئەبیا.

وه‌کو ئەزانین هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی له کوردستانی خواروودا ناوبانگیکی گرنگیان ده‌رکردوه و له رۆژگاری ژبانی مه‌وله‌وییه‌وه تا ئیستا ویردی زمانی زاناکان و ئەدیبه‌کانی ئەو مه‌لّه‌نده بووه و کۆر و کۆمه‌لی خۆیان به خۆیندنه‌وه و وردکردنه‌وه‌ی ئەو هۆنراوانه، رازاندوه‌ته‌وه، به‌لام هیچ کام له و زانا و ئەدیبانه لی نه‌براون تا ئەو راده‌یه که له وزه‌یاندایا بووه ئەو هۆنراوه‌یانه به ته‌واوی کۆ بکه‌نه‌وه و له باره‌ی چۆنییه‌تی ژبانی مه‌وله‌وی و وردکردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی و ناساندنی شه‌خسیه‌تییه‌وه، شتی بنووسن و بلّوی بکه‌نه‌وه. تا ئەو جیگایه که من ناگام لێیه سی که‌سی دلسۆزی گه‌له‌که‌مان له‌م دوا‌ییانه‌دا له باره‌ی مه‌وله‌وییه‌وه شتیان نووسیوه و بلّویان کردوه‌ته‌وه: یه‌که‌م - پیره‌می‌رد که چهن پارچه‌ییکی له هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی وه‌رگێراوه‌ته‌وه سه‌ر شیۆه‌ی کوردی کرمانجی خواروو (سۆرانی) و به‌ ناوی ((رۆحی مه‌وله‌وی)) له‌گه‌ل پارچه‌ ئەسلییه‌کان له دوو به‌رگا بلّوی کردوه‌ته‌وه. دووه‌م - مامۆستا ((عه‌ل‌ئه‌ددین سه‌ججادی)) له ((میژووی ئەده‌بی کوردی)) دا کورته‌یی له ژبانی مه‌وله‌وی نووسیوه و چهن پارچه‌ییکی له هۆنراوه‌کانی بۆ نمونه له‌چاپ داوه. سییه‌م - مامۆستا مه‌لا که‌ریم که به‌راستی خزمه‌تیکی گه‌وره‌ی به‌ گه‌له‌که‌مان کردوه و بۆ یه‌که‌م جار تا ئەو جیگایه که له تواناییدا بووه پارچه‌ هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی کۆ کردوه‌ته‌وه و به‌ راقه‌ و وردکردنه‌وه‌وه، له‌گه‌ل چۆنییه‌تی ژبانییدا به‌ ناوی ((دیوانی مه‌وله‌وی)) له چاپ دراوه.

به‌ر له‌وه منیش ده‌س به‌ده‌مه راستکردنه‌وه و له‌سه‌ر نووسینی دیوانی مه‌وله‌وی، گه‌لی هه‌ولم دا که له کتیبیکی دیکه‌ی ده‌سنووس یا چاپکراودا له باره‌ی چۆنییه‌تی ژبانی مه‌وله‌وییه‌وه شتی‌کم ده‌س که‌وی، به‌ داخه‌وه جگه‌ له‌وه‌ی که مامۆستا مه‌لا که‌ریم له‌ خه‌لکی بیستووه و له ژیر سه‌ردی‌ری ((مه‌وله‌وی له‌ چهن لاپه‌ره‌یه‌کدا)) له سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌یدا نووسیویه‌تی، مه‌به‌ستیکی ترم ده‌س

نه كهوت. ئينجا لى بىرام دۆخى نووسراوه كهى مامۆستا مه لا كه ريم له سه ره تاى ئەم كتيبه دا بهينم. به لام له بهر نه بوونى په يوه ندى له كاتى چاپكردندا بۆم ريك نه كهوت ئيزنيان لى وه رگرم، هيوادارم مامۆستاي به ريز ئەم لى برانەم به كاريكى جه سوورانه نه زانى.

ئەو كارانهى كه له نووسينى ئەم كتيبه دا جيبه جى كراون بهم

چهشنهى خواره وهن:

۱. هۆنراوه كانى ((مه وله وى)) م له دوانزه نوسخهى ده سنووس و ديوانه چاپيه كهى مامۆستا مه لا كه ريم به راورد كردوون و وشه گه ل و ته ركيبگه لى كه به راست و دوروستم زانيون له هه ر يه كه له پارچه كاندا هه ل بژاردووه و نوسخه به ده له كانم به نيشانهى كورتكراوى (ن - الف) واته: نوسخهى (الف، تا ان - ز) واته: نوسخهى ز له ژيرنووسى پارچه كاندا نووسيون.

۲. له وردكردنه وهى هۆنراوه كاندا ئەگه ر هۆنراوه ييك مانا كهى تا راده ييك سه ربه خۆ بى پاش وردكردنه وه، كورتكراوهى مانا كهى له ژير سه رديپى: ((پوختهى مانا)) دا نووسراوه، به لام ئەگه ر چه ن هۆنراوه مانا كانيان به يه كه وه به سراو بى پيكه وه وردكراونه ته وه، پوختهى مانا كه شيان به تيكرايى نووسراوه.

۳. له وردكردنه وهى هۆنراوه كاندا له وشه گه ل و ته ركيبگه لى باس كراوه كه مانا كانيان يا ريشهى ئەو وشه گه له، بۆ هه موو كه س روون نيه يان تاييه تى شيوهى گۆرانين.

۴. ئەگه ر راستكردنه وهى ماناي هۆنراوه ييك پيوستى به ناسينى نه خشى ريزمانى ئەجزاي جومله كانى هۆنراوه كه هه بى، نه خشى هه ريه كه له جوزئه كان ديارى كراوه.

۵. لەبەر ئەوە ھۆنراوەکانی مەولەوی پەرن لە تەشبیھات و ئیستعارات، وە ناگونجی ھەموویان شی بکۆتەو، تەنیا ئەو بەشە شیکراوەتەو کە لە دەرکەوتنی مانای ھۆنراوەکاندا شوپنیک گرنگیان ھەبە یا سەنعەتیک سەرنجراکێشەری ئەدەببەیان تێدا بەکار براوە.
۶. مەبەستگەلی: زانیاری، ئەدەبی، فەلسەفی، خوداناسی و میژوویی کە پەیوەندیییک راستەوخۆیان بە پوختە مانای ھۆنراوەکانەو نەبێ، روون کردنەویان لە داویننی لاپەرەکاندا نووسراوە.
۷. ئەگەر ھۆی وتنی پارچەبیک لە دیوانەکە مامۆستا مەلا کەریم نەقل کرابی، لە ژیرنووسدا دیاری کراوە، ھەرەھا ئەگەر ھۆی وتنی پارچەبیکم جگە لەو ھە کە مامۆستا مەلا کەریم لە دیوانەکەیدا نووسیویەتی لە کەسێکی باوەرپیکراو بیستبێ، لە لیکدانەو ھە پارچەکەدا نووسیومە.
۸. بۆ نیشاناندانی چۆنیەتی دەرختنی ھەندێ لە وشەکان و پیشگر و پاشگرەکان نیشانەگەلی دەنگی لاتینی بەکار براون.
۹. لە وردکردنەو ھۆنراوەکاندا لە گەلی جیگادا لە بەکاربردنی وشەگەل و زاراوەگەلی فارسی و عەرەبی کە ھاتوونەتە نێو زمان و ئەدەبی کوردییەو، خۆم لاندەواوە تا ئەو کەسانە کە لە وشەگەل و زاراوەگەلی تازە دوروستکراوی وێژەیی و زانیاری کوردی ئاگادار نین، بە ئاسانی لە راقە و وردکردنەو ھۆنراوەکان تێ بگەن.
۱۰. لە دوایی ھەر بەرگیکی ئەم کتیبەدا، دوو پێرەس نووسراوە: یەکەم پێرەسی مانای وشەگەل و تەرکیبگەلی کە مانا کردنیانم بە پێوست زانیو. دوو ھەم پێرەسی ھۆنراوەکانی پارچەکان بەم چەشنە کە ((صدر)) و ((ابتدا))ی ھەریەکە لە ھۆنراوەکانی ھەر پارچەبیکم بە تەرتیبی تیپگەلی ((ئەلف و بی)) لە پێرەسەکەدا لەگەل ژمارە لاپەرەکاندا نووسیو، ئەو ھەش لەبەر ئەمە یە کە ئەگەر کەسێک تەنیا ھۆنراوەبیک یا نیو ھۆنراوەبیک مەولەوی لەبەر بی،

بتوانی به ئاسانی ھۆنراوہ کہ له کتیبہ کہدا بدۆزیتہ وہ و بۆی دەرکہوی کہ له چ پارچہ ییکیشدا یه .

۱۱. ئەم کتیبہ له چەن بەرگدا نووسراوہ . بەرگی یه کہمی بۆ نمونہ بلاو ئەکریتہ وہ . له زانایان و ئەدیبانى کورد تکا ئە کہم ھەر جۆرہ پيشنیار و رەخنە ییکیان ھە یه ، رایگە یینن تا له بەرگەکانى تردا بگيریننہ پيشچاو . ھەر وہ ھاش ئەگەر به ناردنی ھۆنراوہ دەسنووسەکانى مەولەوی یارمەتیم بدەن سپاسیان ئە کہم .

محەمەد سدیق مفتی زادە

تاران - ۱۳۶۱

خوینەری بەرپز:

پیش لەوێ کە خۆمان لە مەبەست تۆ بگەییین ئەمەوێ بڵیم: ھەر وہا کە تا ئیستا لە چلۆنی رەووشتی نووسینی وتار و مەبەستەکانمان، ئاگادار بوون، من بۆ خۆم لە نووسیندا ریگاییکی تازەم ھەلبژاردوو، ئەوێش ئەمەییە؛ بە ھەموو ھیزیکەوێ تیکۆشاووم کە وشە بیگانەکان لە وتارەکانی خۆما بە کار نەبەم؛ با وەکو بوونی وشە بیگانە لە ھەر زمانیکدا بە لگە ئاتەواویی و ھەژاری ئێو زمانە نییە، بە لکو بەو وشە بیگانانە زمان دەوڵە مەندتر و بە ھیزتر دەبێ؛ بە لام لە بەر ئەوێ کە وێژە کوردی لە سەرەتای تەواو بووندا و، ھیشتا لە پلەکانی تەواویی و جەم و جۆری خۆی سەر نە کەوتوو، ھەموو وشە کۆنە بناغەییەکانی لە کتیب و گوڤار و رۆژنامەکاندا کۆ نە کراو تەو، ئەگەر بیست و ئیمە ھەر لە ئیستاو، لە باتی وشەکانی خۆمان وشە بیگانەکان بخەینە کار، نە تەنیا زمانی کوردی پڕ ئەبێ لە وشە بیگانە، بە لکە، زۆرتری وشەکانی خۆمان کە باب و پیرەکانمان وتوێژیان کردوو، جیگای شانازی و سەر بەرزیمانە، لە ماوہییکی کەمدا، لە بیر ئەچنەو، شوینێکیان نامینێ.

لە لای تریشەوێ بۆ نیازی زمان لە وشە بیگانە، یە کەم بە لگەییە، بۆ زیندوو بوونی ئێو زمانە.

ئیمجا ئەگەر نووسراوێ کەم بە وشک و بۆ خۆی بکەوێتە پیش چا، لە بەر ئەوێ کە ئیمە ھیشتا بیر و زمانمان، بە بەکار بردنی وشە بیگانە خۆی گرتوو، و، وشەکانی خۆمان بە شتیکی بە لاجەوی و نابار ئەزانین؛ مەسەلەن، لە باتی وشە (مثلاً)، ئەگەر بڵی: (بۆ وینە)، لە سەری زمانمان زۆر گران و نابارە، لە کاتیکیدا (بۆ وینە) سووک و ئاسانترە؛ تا (مثلاً، بۆ مثال)؛ ھەر وہا ش ئەگەر وشەکانی (مرخ) و (طبع): (ھۆنەر)، (بوێژ) و (شاعر) (بەند) و (قصیدە) (پارچە) و (غزەل) (بەستە) و (تصنیف) بگرینە پیشچا، و، مل بە ماف بەدەین، بۆمان دەرنە کەوێ کە وشەکانی خۆمان لە دەرخستندا سادەتر و رەوانترن، کە وابوو ئیتر ئەبێ لە بەر چی شتی

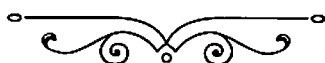
خۆمان به پوچ بزانی و، هی بیگانه، به شت؟! شوینه به نرخه کانی باب و باپیره کانمان بکهینه ژیری پیوه و، بیگانه کان به سهر خۆماندا، بهرز کهینه وه!
 له نووسهره به پیره کانی کورد تکا ئەکه م تا بۆیان ئەکرێ له نووسیندا، وشه بیگانه کان بخه نه لاره، له جیگایاندا، وشه ی په تیی کوردی، دابنێ و، ههول بدن وشه کانی هه موو هۆزه کورده کان، (سۆرانی، کرمانجی، لهکی، لوری، هه ورامیی) کۆ بکه نه وه و، بیانخه نه ناوی وته، وتار و، هۆنراو و هه لبهسته کانیانه وه، ههروه ها که له زمانی عه ربیدا کراوه، تا وه کو ئەو یادگار، به نرخه که له باب و باپیره ئارییه کانمانه وه، بۆمان به جی ماوه، له بیر نه چیتته وه و، ئەو وشه جوانانه بۆ شانازی میژوویمان، وه کو ئەستیرانی رووناک له ئاسمانی ویژهی کوردیدا بدره وشیتته وه.

ههروه ها له پیشا وتومانه، مه بهست له م گۆشه یه، یانی (به شی مه وه وی) ئەوه یه که به ئەندازه ی توانایی خۆمان، کالای به نرخه ی ویژهی (مه وه وی) به بازاری ویژه وانانی کورد - به تاییه تی ئەو که سانه به شیوه ی (هه ورامیی) ئاشنا نین و، گه وه ره باییداره کانی مانای هۆنراوه کانی، که به پارچه ی شیوه ی شیرینی (هه ورامیی) پیچراونه ته وه - بیانخه یه دهره وه، تا بزانی وه ها هۆنه ریکی مرخجوان و خۆشمانی، بیریژ و وردین، به هیژ و شیرین وتار، له جیهانی ویژهی کوردیشدا هه لکه وتوو، که بۆ ئەوه ئەشی پیی بلین پیاله گیژی مه ستانی مه یخانه ی خۆداناسی و، سه رده ستهی گه یشتوانی هه وارگی حه ق په رسییه .

هه ر له بهر ئەوه که وتمان هه ول ئەدهین که وشه ی بیگانه که متر به کار به یین، له ستایشی ئەو خودالیخۆشبووه دا، بۆ وشه ی کوردی ئەکه وینه سه خله تیه وه، ناتوانم که به ئاره زووی خۆم له غاوی پیئووس شل که م و له ره ختی به ربه لاوی ستایشی ئەو ذاته دا، تاوی دهم و بیهینمه چه پۆکان.⁽¹⁾

(1) د. موفتیزاده ئەم نووسراوه ی سه ره وه ی له داوی لیكدانه وه ی پارچه ی (25) ی به شی لیكدانه وه ی هه فته نامه ی کوردستاندا نووسیوو، وه ک ده بینی ئەمه زیاتر بۆ ئەوه ده شی به شیك بیت له به رنامه ی لیكدانه وه و لیكۆلینه وه، بۆیه - داوی داوی مؤلته له گیانی پاکی د. موفتیزاده - گواسته وه بۆ ئیره .

رۆژگاری بارهاتن و پیگه‌یشتنی مه‌وله‌وی

له هەر رۆژگارێکدا دهسه‌کگه‌لی به ریکه‌وت دهس ئەده‌نه دهستی به‌که‌وه و مرۆقیکی بلیمه‌ت و هه‌لکه‌وتوو ئەهیننه دی که له خۆ و ره‌ویشتی‌کدا یا چه‌ن خۆ و ره‌ویشتی مرۆفایه‌تیدا بی‌هاوتای رۆژگاری خۆیان و، ره‌نگه له داها‌توشدا هه‌ر بی‌هاوتا بن. کارێترین و گه‌رنگه‌ترینی ئەو دهسه‌کانه بریتین له: میرات، باره‌یتان و هه‌ریمی ژیان. شوینی ئەو دهسه‌کانه بۆ پیگه‌یانندی ئەو جۆره مرۆفانه له کاتی‌کدا به که هاوده‌نگی و هاوکاری یێکی جۆر و، ریک و پیک له نیوانیاندا هه‌بی و به پێی پێویست، شان به شانی به‌کتر بچه‌پیشه‌وه. مه‌وله‌وی به‌کی بووه له مرۆفانه که هاوکاری ئەو دهسه‌کانه بۆ په‌روه‌رده‌کردن و پیگه‌یانندی شوینیکی گه‌رنگیان هه‌بووه چونکه ناوبراو ریشه و ره‌گه‌زی له بنه‌ماله‌یێکی ئایینی و زانا و باره‌یتراوه و هه‌ر له مندالییه‌وه، به ته‌رییه‌تیکی دوروست باره‌اتوووه و به خۆیندن خه‌ریک کراوه و له نیو زانایان و تیگه‌یشتووای هه‌ریم و ناوچه‌که‌ی خۆیدا ژیاوه و له‌گه‌ڵ سه‌دان زانا و شاعیر و خوداناسدا کۆ بووه‌ته‌وه و له پله و پایه‌ی زانیاری و که‌مالاتی ره‌وانییان به‌هه‌ری بردوووه، هه‌روه‌ها زۆری شوینه‌واری شیعیری هه‌ستیاره به‌ناوبانگه‌کانی فارسی و عه‌ره‌بیشی خۆیندوووه‌ته‌وه و که‌لکی لییان وه‌رگرتوووه. جگه له‌وه‌ش له رۆژگاری فه‌قییه‌تیدا زۆرتری ناوچه‌کانی کوردستانی پشکنیوه و دیمه‌نی چوار وه‌زی کویستان و گه‌رمیانه دل‌په‌ینه‌کانی دیوه و له جوانی به‌هاران، جوانی جه‌مالی دل‌داران و له ره‌نگی زه‌ردی خه‌زانی پاییزان، په‌ریشانی و په‌ژاره و ناکامی ئەوینداران و له گه‌رمای هاوینان، سۆزشی ده‌روونی دل‌سووتوان و سته‌م لی‌چووان و له ساردی هه‌وای زستانان، ساردی مه‌یل و مه‌وبه‌تی یاران و دۆستانی هه‌ست کردوووه، ئینجا هه‌ریه‌که له‌و دیمه‌نانه بازاریکی پر له کالای ره‌نگاو‌په‌نگی جیهانی بی‌سنووری مه‌عنه‌ویاتی پی‌نواندوووه و له‌و بازارانه‌دا جوانه‌ترین و باییدارترینی کالای هه‌لبژاردوووه و سه‌رمایه‌یێکی گه‌وره و گه‌رنگی مه‌عنه‌وی وه‌های

پیکهوه ناوه که له نیو بازرگانانی بازاری کالای زمان و وێژهی کوردیدا بووه به
(توجاریاشیی سهرقافلّهی ئە دەب)).

پاش بە دەسهێنانی ئەو هه مووه که مالاته، ریبازی خوداناسی و سۆفییه تیشی
گرتووته پیش و، شیخ عوسمانی دانیشتووی گوندی ((ته ویلّی)) ی هه ورامانی به
ریبهری خۆی له و ریبازه دا هه لّباردوووه و، باوه پیکه به تینی به دهسه لاتی رۆحیی
ئەو زاته بووه، وه ئەو باوه په به تینه چرای دلّی پر نوور کردوووه و گه یاندوو یه تی به
پله و پایه ییکی به رزی خوداناسی، ئینجا به هۆی شایسته ییکی سوروشتییه وه که
بوویه تی له ماوه ییکی که مدا ئەو ریبازه ی بریوه و پیتی ناوه ته جیهانی بی سنووری
ماناوه و شاره زاییکی وه های له و جیهانه دا هی ناوه ته دهس که توانیوه وردترین
ماناییک که به بریا هاتبی له ئەوپه ری جوانی و ریک و پیکیدا بهیئیته چوارچێوه ی
وشه و رسته وه و به چه شنیککی ساده و رهوان له هۆنراوه کانی بیان گونجینی. ئەو
تواناییه که موینه یه بووه ته هۆی ئەوه که هۆنراوه کانی چ له رۆژگاری ژیا نی خۆیدا
و چ له رۆژگاره کانی دوا ی ژیا نیشی له کوردستانی خواروودا که وتوونه ته سه ر
زمانان و، خوداناس و زانا و عامی و ئەویندار هه ریه که یان به گویره ی چه شکه ی
خۆیان له خویندنه وه یان له ززه تی رۆحیان بردوووه.

ئەگه ر به وردی سه ر ببه ینه ناو هۆنراوه کانی مه وله وییه وه ئەوه شمان بۆ
دهرئه که وی که شه خسییه تی مه وله وی به ته نیایی ته رکیبی بووه له
شه خسییه تگه لی گه وره ترین شاعیرانی زبانی فارسی و تام و مه زه ی هۆنراوه کانی
هه ریه که له و شه خسییه تانه به بۆنه ییکه وه له دیوانه که یدا خۆی ئەنوینی وه ها که
له فه لسه فه، خه یام و، له ئەوینداری و خوداناسی، سه نیایی و مه وله وی رۆمی و
حافیزو، له ((سه هل و مومته نیخ)) بووندا سه عدی و، له بیر وردی سائیب و
که لیمان ئەهیننه وه یاد.

له گه لّ ئەوه شدا مه وله وی شاعیریککی بی هاوتای نیشتمانیش بووه و،
په یوه ندییکی سوروشتی رهوانی له گه لّ نیشتمانه که ی خۆیدا بووه و له ده ریای
ئەوین و خۆشه ویستی جوانی نیشتمانه که یدا نوقوم بووه و ئەو جوانییه که ئەو له

دیمه‌نی لووتکه‌ی شاخه به‌رزه‌کان و له گول و گیای لانزاره سه‌وز و فینکه‌کان و له هازە‌ی پر ئاهەنگی شە‌تاوی چە‌م و دۆلە‌کان و له خۆپە‌ی بە‌فراوی زیوینی کاو و شیوہ کوێستانییە‌کانی کوردستان هە‌ستی کردووه و بە‌چە‌شنیکی سی‌جراوی هیناویە‌تە‌ چوارچۆپە‌ی لە‌فزه‌وه، بی‌ گومان تا ئیستا شاعیریکی تر هە‌ستی نە‌کردووه و نە‌یتوانیوه وە‌ها شوینە‌واریکی بە‌رزی ویژە‌یی نیشتمانویستی لە‌ خۆیە‌وه نیشان بە‌دا^(۱). بە‌لای راستە‌ مە‌ولە‌وی خوداناس بووه و خوداناسیش، عاشقی جوانی جە‌مالی مە‌عشوقی راستە‌قینە‌یە‌ و هە‌موو جوانیییک بە‌ جیلوہ‌گای جوانی جە‌مالی مە‌عشوق ئە‌زانی، بە‌لام مە‌ولە‌وی جوانی نیشتمانە‌کی بە‌سەر گولی گشت جوانییە‌کانی جیہانی سورش زانیوہ و جوانی جە‌مالی مە‌عشوقی راستە‌قینە‌ی لە‌ جوانی نیشتمانە‌کی خۆیدا دیوہ، ئینجا ئە‌و جوانییە‌ی لە‌ هۆنراوہ پاراو و دل‌پینە‌کانیدا بە‌ چە‌شنیکی بی‌ ویئە‌ و سە‌رسوورپینەر وە‌ها نیشان داوہ کہ هەر خۆی توانیویە‌تی نیشانی بە‌دا.

پاش ئە‌وہ کہ شە‌خسییە‌تی مە‌ولە‌ویمان لە‌ چاوی زانیاری و ویژە‌یی و خوداناسی و نیشتمان ویستیە‌وه، روون کردە‌وه، پیویستە‌ ئاورپیکیش بە‌دینە‌وه بۆ چۆنییە‌تی رۆژگاری ژیا‌نی و شوینکردنی رووداوہ‌کانی ئە‌و رۆژگارە‌ لە‌بارە‌یتانیدا. بۆ وردکردنە‌وه‌ی ئە‌و مە‌بە‌ستە‌ پیویستە‌ بزانی‌ن کہ تیپە‌رکردنی رۆژگار لە‌ چاوی ئە‌و رووداوانە‌ و ئە‌و ئالوگۆپوہ‌ کہ لە‌ کۆمە‌لدا روو ئە‌دە‌ن بە‌ سی قۆناغ دابە‌ش ئە‌کری:

قۆناغی سەرە‌تایی و بارهاتن، قۆناغی بە‌هرە‌گیری و، قۆناغی تیداچوون.

قۆناغی سەرە‌تایی ئە‌وہ‌یە‌ کہ باری ژیا‌نی کۆمە‌لایە‌تی بۆ بە‌دیہاتنی گۆرانییک لە‌و کۆمە‌لە‌دا، شە‌رایتی بۆ پەرورە‌دە‌کردنی تاکە‌گە‌لی لە‌ چینە‌کانی ئە‌و کۆمە‌لە‌دا ئە‌هینتیە‌ پیشە‌وه کہ لە‌ داہاتوودا ئە‌و تاکانە‌ ئە‌بنە‌ هۆی ئە‌و گۆرانی، ئینجا ئە‌و گۆرانی ئە‌گونجی گۆرانیکی زانیاری، رامیاری یا ئابووری بی‌ کہ سە‌رنجی چینە‌کانی

(۱) بە‌ راستی تە‌نیا هە‌ستیاری کہ بتوانین لە‌م رۆژگارە‌دا بە‌ پەرورە‌دی مە‌کتە‌بی هە‌ستیاری مە‌ولە‌وی بزانی و توانییتی دیمە‌نی جوانی هەر جوانیک بە‌ تاییە‌تی جوانی کوردستانی جوان لە‌ رە‌نگ و بۆییکی تازە‌تری هە‌ستیاریانە‌دا بخاتە‌ چوارچۆپە‌ی هۆنراوہ‌کانییە‌وه، ((گوران)) ه و بە‌س.

تری ئەو كۆمەلە بۆ لای خۆی رائەكئیشی، وەها كە لە سەرەتای سەدەى یانزەهەمى كۆچیدا گۆرانیكى زانیارى لە ناوچەكانى كوردستاندا دەسى پى كرد و چەن ناوەندیكى زانیارى، خوداناسى و وێژەى هاتتە دى كە پاش چەن سالتىك بوون بە ھۆى پىگەیاندى تاكەگەلى كە وەكو ئەستىرەى رووناك لە ئاسۆى ئاسمانى زانیارى و خوداناسى و وێژەدا سەریان دەرھینا و سەرتاسەرى كوردستانیان رووناك كرده وە. ئەو ناوەندانە بریتى بوون لە نەھرىە و شەمزىن، ھەولێر و كەركوك، سنە و سلیمانى، شارەزور و ھەورامان، جوانرۆ و كولیایى، موكریان و تیلەكۆ كە تاكەگەلى لە زانیارى و خوداناسیدا وەك: مەولانا خالىد، شىخ مەعرووف، شىخ عوبەیدیلا، شىخ عەبدوپرەحمانى تالەبانى، شىخ حەسەنى مەولاناوا و، مەلا ئەبوو بەكرى موسەنەف، مەلا محەمەدى خەتى، مەلا محەمەدى قزڵجى، مەلا عومەر ئەفەندى خەیلانى، مەلا ئەبوو بەكر ئەفەندى ھەولێرى، مەلا عەبدوللاى وەلزی، مەلا عەبدوللاى بىتووشى، شىخ عەبدولقادىرى مەردۆخى، شىخ عوسمانى تەویلى، مەلا عەبدولپەرەحمانى ئۆدشەى، مەلا محەمودى دشەى، وە لە وێژە و ئەدەبدا وەك: مەلا سولەیمانى سەیدى، ئەحمەدى خانى و، خانای قوبادى و، وەلى دىوانە و، بىسارانى و، میرزا شەفیعى دینەوەرى و، ئەلماس خانى كەنوولەى و، فەخرولعولەمى سنەى و، نالى و مەستوورەى ئەردەلان و، ... سەدان زانیار و خوداناس و وێژەوانى تر كە قۆناغى بارهاتن و بەھرەگىرى كۆمەلى ئەو رۆژگارەیان پىك ھیناوە و مەولەویش یەكی بوو لەو تاكانە كە لە قۆناغى دواھاتنى رۆژگارى ئەو كۆمەلەدا ژیاوە و لە مەكتەبى زانیارى و خوداناسى و وێژەى ئەو زانا و خوداناس و وێژەوانە پایە بەرزاندە بارهاتوووە، بە ھۆى لیھاتوویبىكى سوروشتى كە بوویەتى بەھرەبىكى گەورەى رۆحى لییان وەرگرتوووە و بلىمەتیکى وەھای لى دەرھاتوووە كە ئیتر داىكى رۆژگار بۆى رىك ناكەوى كە وەھا رۆلەبىكى ھەلكەوتوو لە داوینى خۆیدا بار بەینى.

محەمەد سدیق مفتى زادە

تاران - ۱/۱/۱۳۶۱

مهولهوی له روانگه‌ی (داخی) یه‌وه

شیخ عبداللای داخی^(۱) که به داخیکی زوره‌وه تانیسته چۆنیته‌ی ژبانی بۆمان دهرنه‌که‌وتووه، شاعیریکی زانا و توانا و نوکته‌ویژیکی بیر ورد و نازک‌خه‌یال بووه، شوینه‌واره شیعرییه‌کانی ئه‌ویش وه‌کو شوینه‌واره شیعرییه‌کانی گه‌لی له شاعیر و ویژه‌وان و زانا پایه به‌رزه‌کانی ترمان، کۆنه‌کراونه‌ته‌وه و زۆربه‌یان له‌ناوچوون.

له داخییه‌وه ته‌نیا چهن پارچه هۆنراوه‌یه‌ک له‌نیو دیوانه ده‌سنوسه‌کانی مه‌وله‌ویدا به‌جی ماون، که بۆ مه‌وله‌وی نووسراون، ئه‌و پارچه‌یانه له ئه‌و په‌ری به‌رزیی پایه‌ی ئه‌ده‌بیدا خۆیان ئه‌نوینن و له چاوی قورس و قوولی مانا و سه‌نا‌یعی جوانی ئه‌ده‌بیه‌وه له ریزی هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌ویدان.

مه‌وله‌وی زۆر به‌ریزه‌وه ناوی داخی بردووه و به (هامفرد) واته به‌ها و شاعر و هاومالی خۆی داویه‌ته‌قه‌له‌م. هه‌روه‌ها که مه‌وله‌وی له ئیمه‌باشتر داخی ناسیوه، بی‌گومان داخیش له ئیمه‌چاکتر مه‌وله‌وی ناسیوه و پله و پایه‌ی به‌رزیی ویژه‌یی و زانیاری مه‌وله‌وی بۆ دهرکه‌وتووه، ئینجا بۆ ئه‌وه بزانی که مه‌وله‌وی له روانگه‌ی داخییه‌وه چۆن پیاوی بووه و چ شه‌خسیه‌تیکی ئه‌ده‌بی و عیلمی هه‌بووه، پارچه هۆنراوه‌ییکی داخی که بۆ مه‌وله‌وی هۆناوته‌وه و له‌و پارچه‌یه‌دا ستایشی کردووه لی‌ره‌دا له‌گه‌ل وه‌رگێ‌پراوه‌که‌یا ئه‌هینن.

(۱) له‌گه‌وره پیاوانم بیستووه که شیخ عبداللای داخی دانیشتویی گوندی (خه‌ریانی) بووه. خه‌ریانی که‌وتووه‌ته‌نیوانی شاری مه‌له‌بجه و شاری ته‌ویلی له مه‌له‌بندی (هۆرامان) به شیخ عبداللای مه‌لا عبداللایشیان و تووه، مه‌لا ره‌سوولی خه‌ریانی که دانیشتویی شاری (کۆبه) بووه له بنه‌ماله‌ی داخییه، که وابوو به‌پیی ئه‌م ریوایه‌ته دوکتۆر فوناد مه‌عصوم له بنه‌ماله‌ی گه‌وره و به‌ناویانگی داخییه، چونکه مه‌لا ره‌سوولی باپیری دوکتۆر فوناده.

داخی لەو پارچە ھۆنراوەیەدا چەن ھۆنراوە لە چەن پارچە ی جۆر بە جۆر لە ھۆنراوەکانی مەولەوی بۆ نیشاناندانی بەرزییەتی پلە و پایە ی مەولەوی تەزمین کردوو و پایە ی بەرز ی ھونەری شیعری و توانایی بەیانی مەولەوی بە چەشنیکی بی وینە دەرخستوو.

مەولەوی پارچە ی ناوبراوی بە پارچە یێک کە بە "پۆی خەیاتە ی فەرد" (٤/پ) دەس پێ ئێکا، وەلام داوەتەو.

ھۆی ھۆننەوہ ی ئەو پارچە ھۆنراوە یە لەلایەن داخییەوہ ئەوہ بووہ کە مەولەوی ماوہ یێک دەس لە شیعەر وتن ھەلئەگر ی و خۆی بە سەیر و سلووکی سۆفیەتیەوہ خەریک ئێکا، داخی کە لەو کارەساتە ئاگادار ئەبی ئەم پارچە ھۆنراوە یە ئەھۆننەتەوہ و ئەینیری بۆی.

مەولەوی دوا ی خویندەوہ ی پارچە کە تیئەگا کە داخی بە گۆشە و کینایە گە یاندوو یە کە پێی ناخۆش بووہ دەسی لە شیعەر وتن ھەلگرتووہ، ئینجا بەو پارچە یە کە لەسەر وہ ناوبرا وەلام ی داخی ئەداتەوہ و دووبارە دەسی کردووہتەوہ بە شیعەر وتن.

لە وەرگێرانی پارچە کە ی داخیدا ھەولم دا - تا ئەو جیگایە وەزن و قافییە ئیزن بدا - ساختمانی ھۆنراوەکانی داخی تێک نەدەم، بۆ ئەوہ جوانی و ناسکیی ناوہرۆکی پارچە ھۆنراوە کە ی داخی بپاریزری، لە لایی تریشەوہ ئەو وەرگێراندنە بپیئە ھۆی دانەدواوہ ی بیروباوہ پری ئەو کەسانە کە کوردی نازانن و ئەلین: شیوہ ی (گۆرانی) یان (ھۆرامی) یەکی نییە لە شیوہ کوردییەکان بەلکە زمانیکی سەربەخۆیە و یەکیکە لە زمانە ئێرانییەکان.

شیوہنی (داخی) بۆ (مەولەوی)

دڵە با وەس بۆ! دڵە با وەس بۆ

هۆشيار به، وادهى مهستيت با وهس بۆ
 زه مامت با وهس وه دهس هه وهس بۆ
 وهس فامت نه فكر كه ردهى عه بهت بۆ
 با وهس خه يالت خه يال خال بۆ
 وهس حالت پهى زولف زووخال به دخال بۆ
 وهس وه ته ماي وه صل نازك نه وهالان
 سه رمايهى عومرت بدهر وه تالان
 بديه! هامله ردان، هامله ردان مه شق
 نازك خه يالان دهروون دهرياي عه شق
 گردين بهو خه يال نازك كه رده وه
 بهو بار له بان نه ندى وه رده وه
 هه ريهك وه ته ماي يهك نه وهالتيوه
 وه په ژارهى خه م يهك بووم لالتيوه
 مه زهى بادهى ناب هه قيقى چه شتهن
 نهى وارگهى پرشووم ناكام گوزه شتهن
 خالتي بى ياگهى نازك خه يالان
 بى مه دداح مه ندهن نو نوخته خالان
 مه يخانه خالتي، مه يخواران بى شهوق
 بادهكesh ماتهم، بادهتوش بى نهوق
 زياد جه گردين شاي سینه صافان
 مه خدوومى (مه عدووم) مه وله ويى جافان
 جادار ره ويهى بيتسارانى بى
 صاحب ته ريكهى (هادى ژانى) بى

ئەشعار (يوسف) ئەببات (خاننا)
 جە خەيال خاڧىش وە هېچ مەنمانا
 فېردەوسى مەضمون مەلاكەى گۆران
 ئەببات (توركە) ى مەدداح بۆران
 واتەى (واچيۆەند) (خاننا) ى دل خەمىن
 فەرموودەى (شەفيع) دەروون ماتەمىن
 ئەبكار ئەفكار (صالحى) كەردە
 ئەببات (بەننا) نەجەف پەرودەردە
 بىئى نمود جە فېكر خەيال خاڧىش بىن
 بىئى وجود جە لاي خاصان ناسىش بىن
 وادەى موناجات (قاضي الحاجات)
 وە كزەى دەروون صېدق دل ەرسات
 ئى دانەى نەفيس شەفاقتەر جە لال
 مەسفت وە سەرنووك قەلەم خەيال:
 ((يا جەگوناي من كەرەم ئاوانتەر
 پەحمەت جە تاوان من فراوانتەر
 ەرتۆنى وە تاق دانناوتەوانا
 تۆم ەنى، ەنى وە كىم بۆ ەنانا؟))
 نە فەسل فېراق وە سەد زارى و دەرد
 ئى لالە نە گەنج خاتر بەر ماوەرد:
 ((بە وردەزامدا دل تاقەت بېزا
 ەر چىم بىئى يەكسەر وە چەمدا رېزا
 تاقەت بى وە ەوون جە سەختىي زامان

تـك تـك چـه نـی هـه رـس رـیـزا و ه دـامـان))
 نـه و هـخـت فـیـراق خـاتـر نـاشـادـیی
 و هـی چـه نـد بـه یـت مـه و اسـت گـه رـدن ئـازادـیی:
 ((مـن شـه و یـ نـالـه م جـۆش ئـا و هـر دـه بـۆ.
 سـه گ ئـاسـانـه ت بـیـدار كـه رـد ه بـۆ
 یـا نـاسـتـه بۆ سـه یـل دـیـد ه م نـه فـه سـی
 نـه سـیـم گـه رـد رات بـه رۆ پـه ی كـه سـی
 جـه مـیـنـت زه حـمـه ت نـیـگـام كـیـشـا بـۆ
 كـه ف پـات و ه خـار مـوژـه م ئـیـشـا بـۆ
 یـا خـه یـر تۆ دـابـۆت و ه دـل مـه زه ی مـه رگ
 نـیـش خـه دـه نـگـت دـابـۆ نـه تۆ ی جـه رگ
 یـا مـه رـد ه بۆت دـل دـیـوانـه ی دـل گـیـر
 جـه تـیـرئـه نـدـازـی كـه رـد ه بۆت تـه قـسـیـر
 تۆ بـویـه ر جـه مـن، مـن زو و و یـه ر دـم
 و ه هـیـمـه ت هـه ژـار مـه حـر و مـیـت و ه ر دـم))
 چـون وادـه ی هـه و ه س بـادـه ی حـه قـیـقـی
 مـامـاش نـه خـاتـر جـیـل و ه ی تـه حـقـیـقـی
 تـه نـخـوای و ه مـه ی مـه یـخـانـه ی بـاقـی
 ئـی دـانـه مـه دـا شـابـاش سـاقـی:
 ((یـارـان و یـه ر دـه ن تۆ بـه مـه ن دـه ی، دـه ی!
 ئـیـسـه و ه كـارـه ن - سـاقـی! - نـه شـئـه ی مـه ی
 سـا دـه ی تـای دـوگـمـه ی یـه خـه ی دـلـپـه سـه نـد
 ئـازاد كـه ر چـون دـل بـی دـه ر دـان جـه بـه نـد

په شـيـوکهـر لـانـهـی دـلـان جـه سـهـردا
 گوښه‌ی عه‌ره‌قچین باوهر به وهردا
 ماییل بو که می نه و نه و گوښه‌ی چه م
 گوښه‌ی چه نه و جام، جام نه و نه هل خه م
 دهورت گهرد جه‌ور دهوران دو و به باد
 ناز واچو: بنوش! غه‌مزه‌که‌ت: نوش باد!!
 واده‌ی نارزه‌زووی دیده‌ی جه‌مین گول
 چون واز مه‌که‌رد قوفل سندووقخانه‌ی دل
 ئی لؤلوی ناسفت په‌سه‌ند خاسان
 په‌یدا که‌رده‌ی سه‌عی بی شوی غه‌وواسان
 مه‌وست نه و سه‌حرا په‌ری خه‌کاکان
 تا بو وه زینه‌ت جه‌رگه‌ی دل پاکان:
 ((بالاخانه‌ی چه م دیوانه‌که‌ی تو
 بانه‌ناو وه‌گل ناساننه‌که‌ی تو
 تکه‌ش عاجز که‌رد خه‌یالت تیشدا
 نازیز بو جاری پا بنیه پیشدا))
 ته‌عریف تفه‌نگ خالوی هیجرانبار
 وه‌ی دوو فهرده‌که‌رد نه‌عالم ئیزهار:
 ((خاراو خانانتاق قوول و لوول وهرده
 چون نیگای دل‌بهر هه‌زاره‌که‌رده
 دروستی و هه‌لمه‌ت: قه‌زا و خه‌یال ته‌ور
 نار و ناله و دوود: به‌رق و ره‌عد و هه‌ور))
 بدیه‌ه مه‌ول‌ه‌وی وه‌ی خه‌یال‌ه‌وه

وهی گشتت جه واهتر دانه و لاله وه
دیت چهنی کووردهی دهروونش کهرده سرد؟
چون پای خه یالان نازک گردش مهرد؟
غه یووری مه عشووق حه قیقی حازر
وه نیم ته جه لاله صووردهی زاهیر
ئینسافهن وه سهن هه رزهی بی مایه
وهس عه بهس عومرت بدهر وه زایه!
بی بدهلن عومر، بافتش هه پاسهن
باختش پهی مه عشووق بی بدهل خاسهن.

وهرگیپراوی پارچه هونراوه کهی داخی

دلّه با بهس بی، دلّه با بهس بی!
وریا به وادهی مه ستیت با بهس بی
زه مامت با بهس به دهس هه وهس بی بهس
هؤشت له لای کردهی عه بهس بی
با بهس خه یالت خه یالتی خال بی
بهس حالت بؤ زولف زوخال بهدحال بی
بهس به ته مای وهسل ناسک نه وهالان
سهرمایهی عومرت بده به تالان
بپوانه یاران هاو فهدانی مه شق
نازک خه یالان دهروون ده ریای عه شق
گشتت به باری لیوئه ندوو دهرده وه

به ناسكبرى و ئاھى سەردەوہ
 ھەرىكەك بە تەمەي نەوھالئىكەوہ
 بە پەژارەي خال لئو ئالئىكەوہ
 شەرابى عەشقى يەزدانىان نۆشى
 لە ناکاو چاويان لەم دنيا پۆشى
 خالى بوو جيگەي ناسك خەيالان
 بەبى مەدداح مان نۆ نوختەخالان
 مەيخانە خالى مەينۆشان بى شەوق
 بادەگيپ ماتەم، بادەنۆش بى زەوق
 لە ھەموو بانتر شاي سينەسافان مەخدوومى
 (مەعدووم) مەولەوى جافان
 جيگەرى رەويەي (بيسارانى) بوو
 خاوەن تەرىكەي (ھادى ژانى) بوو
 شيعرى دلپەين (يوسف) و (خانا)
 لە بيروردى ئەو ھىچ نەيبوو مانا
 (فەردەوسى) مەزموون (مەلا)كەي گۆران
 ئەببىياتى توركە (مەدداح)ى بۆران
 واتەي (واچيۆھەند)، (خانا)ى دلخەمين
 فەرموودەي (شەفيع) دەروون ماتەمين
 بىرى (صالحى) لۆلۆي باو سەدەف
 ئەشعارى (بەننا) پەروەردەي نەجەف
 بيبايەخ لە چاوخەيال خاسيى بوون
 بيبايى لە لاي خاسان ناسى بوون

کاتی موناجات (قاچی الحاجات)
به کزهی دهروون پاکیی دل هر سات
ثم دانه جوانهی شه فافتر له لال
ثم سمی به سه رنووک قه لهمی خه یال
ثمی له گونای من که رهم ئاوانتر
په حمهت له تاوان من فراوانتر
هر توئی به ته نیا زانا و توانا
توم بیی ئیتر به کیم بیی هانا؟
له وهختی دووریی له دل پر شه رهر
ثم دوپه ی له گهنج بیر نه خسته دهر
به دهم زاماندا تاقهت دل دهرچوو
له چاو هاته خوار به کسه رهر چیم بوو
تاقهت بوو به خوین له سهختی زامان
تک تک له گهل هر رس رزا به دامان
له کاتی دووریی و خاتر ناشادی
به م جوړه ثمی خواست گهر دن ئازادی
من شه وی ناله م جو شمی هی نا بوو
سه گی ئاسانهت پیی بیی خه و ما بوو
یا نه یهیشتی سیه یلی چاو جاری
توژی پیت شه مال بیئی بو یاری
رووت ره نجی نیگای منی کیشابی
ژیبری پیت به خار موژهم ئیشا بی
وه شان دبیتت به دل مه زهی مهرگ

نیشی خه دهنگت دابی له نیو جه رگ
 شکاند بیئت دلی دیوانسه
 که م کرد بیئت بو تیر نیشانه
 تو لیم بیووره من زوو بوردم لیت
 نه کا نه که وی ئیتر چاوم پیئت
 کاتی ئاره زووی بادهی حه قیقی
 نه هاته بییری جیلوهی ته حقیقی
 باتی بایی مهی مه یخانهی باقی
 ئه م دانه ی ئه کرد شاباشی ساقی
 یاران هه موو چوون ئوده مه دهی دهی!
 ئیسته به کاره ساقی! نه شئه ی مهی
 سا دهی تای دوگمه ی یه خه ی دلپه سهند
 ئازاد که وه ک دل بیده ردان له به ند
 په شیو که لانه ی دلان له سه ردا
 گوشه ی تاقیه که ت بینه به به ردا
 ماییل بی که می ئه و بو گوشه ی چه م
 گوشه ی چه م بو جام، جام بو ئه هلی خه م
 دهورت گهردی جه ور گهر دوون دا به باد
 ناز بیژی: بنوش! غه مزه که ت: نوش باد!
 وه ختی ئاره زووی دینی پوومه ت گول
 ئه ی کرده وه قوفل سندنو و قخانه ی دل
 ئه م مروارییه ی په سه ندی خاسان
 دوزراوه ی هه ولی زوری غه وواسان

ئەخستە بازار لە بۆ حەکاكان
 تا بى بە زىنەت جەرگەى داپاكان
 بالآخانەى چاودىوانەكەى تۆ
 بانە ناو گىل ئاسانەكەى تۆ
 تەى ياسى كىرد خەيال تىيدا
 ئازىز بى جارى پى بنى پىيدا
 چاكى و چالاكى تەنگ خالۆى
 بەم جۆرە جوانە تارىف ئەكرى بۆى:
 خاراو خانان تاق قوول و لوول خواردوو
 وەك نىگى داپەر هەزارە كىردوو
 دروستى و هەلمەت: قەزا و خەيال تەور
 نار و نالە و دوود بەرق و رەعد و هەور
 بپروا مەولەوى بەو خەيالەو
 بەو گىشت جەواھىر دانە و لالەو
 دىت چۆن كوورەى مەيل دەروونى سەركىرد
 چۆن پاي خەيالان نازكى كىرد ورد
 غەيوورى مەشوق حەقىقى حازر
 بە نىم تەجەللاى سوورەتى زاھر؟
 ئىنسافدە بەسە، هەرزەى بى ماىە!
 بەس بكە عومر بپه وودە زاىە
 بى بەدەلە عومر هەرواىە بافتى
 بكرى بۆ مەشوق بى بەدەل باختى

ساختمانی شیوه - کوردی ئەدەبیی گۆرانی

زمانی کوردی که ئیستا که به پینچ شیوهی: کرمانجی ژوورو، کرمانجی خوارو (سۆرانی)، گۆرانی (هه‌ورامی)، له‌کی (که‌له‌وپی) و لپی دابه‌ش ئەکری، میژینه‌ییکی کۆنی له ئەدەبی شیعریدا به هه‌موو شیوه‌کانی هه‌یه. کۆنترین میژینه‌ی ئەدەبی شیعری زمانی کوردی پاش داها‌تنی ئیسلام که له‌ده‌سدا‌یه، به شیوه‌ی گۆرانییه که له سه‌ره‌تای داها‌تنی ئیسلامه‌وه تا سه‌ده‌ی سێزده‌هه‌می کۆچی زمانی ئەدەبی ناوچه‌ی ناوه‌ندی و باشوورییه‌کانی کوردستان بووه.

ئەگەر به وردی له هه‌موو شیوه‌کانی ئیستای زمانی کوردی بکۆلینه‌وه، بۆمان ده‌رئه‌که‌وی که شیوه‌ی گۆرانی له هه‌موویان ریشه‌دارتر و بناغه‌دارتره چونکه ساختمانی زۆرتری وشه‌گه‌لی شیوه‌کانی تر به بی‌ئالوگۆپی ده‌نگی یا به که‌می ئالوگۆپی ده‌نگیه‌وه، ئەگه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر شیوه‌ی گۆرانی، ته‌نانه‌ت دوو شیوه‌ی ئیستای له‌کی و لپی له‌م سه‌ده دواییانه‌دا به بۆنه‌ی شوین له‌سه‌رکردنی ده‌راوسیه‌تی زمانی فارسیه‌وه له شیوه‌ی گۆرانی جیا بوونه‌ته‌وه.

زمانی هه‌ر نه‌ته‌وه‌ییک به زمانی وتووێژ و زمانی وێژه‌یی واته زمانی خویندن و نووسین دابه‌ش ئەکری. زمانی وتووێژ زمانی زکماکی هه‌موو چینه‌کانی ئەو نه‌ته‌وه‌یه که ئالوگۆپی ژبانی کۆمه‌لایه‌تیان ئەبێته هۆی گۆرانی زمانه‌که‌شیان. ئەو گۆرانه که بریتیه له گۆرانی ده‌نگی و ریژمانی، له درێژه‌ی رۆژگاردا زمانه‌که به شیوه‌گه‌لیک به‌ش به‌ش ئەکا به چه‌شنی که تا که‌کانی هه‌ر شیوه‌ییک که‌متر له زمانی تا که‌کانی شیوه‌ییک تری ئەو زمانه تی ئەگه‌ن. له‌م حا‌له‌دا ئەگونجی پیکهاتنی فه‌رمانه‌وه‌اییک له مه‌ل‌به‌ندی یه‌کی له شیوه‌کاندا بێته هۆی ئەوه که ئەو شیوه‌یه

بکریته زمانی خویندن و نووسینی گشتی و شیوه‌کانی تر هر به زمانی وتووژ بمانیتته وه و نه‌شگونجی که زانایان و نه‌دیبانی هه‌ریه‌که له شیوه‌کان، زمانیکی نه‌دهبی له شیوه‌که‌ی خویان بهیننه دی، دیاره نه‌مه‌ش له حالیکدایه که فرمانپه‌وایه‌تیییکی گشتی بۆ نه‌و‌گه‌له پیک نه‌هاتی. وینه‌ی گونجانی یه‌که‌م وه‌ک شیوه زمانی فارسی خوراسان که به هوی پیکهاتی فرمانپه‌وایه‌تی ساسانییه‌کانه‌وه، بوو به زمانی خویندن و نووسینی هه‌موو هۆزه‌خاوه‌ن شیوه‌کانی تری ئیرانی. وینه‌ی دوهم وه‌ک زمانی کوردی که له‌به‌ر نه‌بوونی فرمانپه‌وایه‌تیییکی گشتی، زانایان و ویزه‌وانانی هه‌ریه‌که له شیوه‌کوردیه‌کان زمانیکی نه‌ده‌بییان له شیوه‌که‌ی خویان هینایه دی.

زمانی نه‌ده‌بی که زمانی خویندن و نووسینه نابی نارپکی ریزمانی تیدا هه‌بی چونکه نه‌و نارپکییه نه‌بیته هوی سه‌رلیشیوانی خویننه‌ر له مه‌به‌ستی نووسه‌ر له مانا و مه‌زموونی نووسراوه‌که، به‌لام زمانی وتووژ نه‌گه‌ر نارپکی ریزمانیشی تیدا هه‌ست بکری، بیسه‌ر به بۆنه‌ی ری و شوین و نیشانه‌گه‌لی دیاری له مه‌به‌ستی ویزه‌ر له مانا و مه‌زموونی وته‌که‌ی، تی نه‌گا. که وابوو پئویسته زمانی نه‌ده‌بی ریک و پیک کراوی زانایان و نه‌دیبانی نه‌و زمانه‌بی و ریزمان و رینووسیکی جه‌م و جوری بۆ دابنری تا له نارپکی و ناکۆکی بیاریزی.

زمانی کوردی له‌به‌ر نه‌وه له سه‌ره‌تای داهااتی ئیسلامه‌وه تا ئیستا -گه‌لی کورد، م، ع، ق- فرمانپه‌وایه‌تیییکی گشتی نه‌بووه، زمانیکی نه‌ده‌بیی سه‌رتاسه‌ریشی بۆ دوروست نه‌کراوه که هه‌موو ناوچه‌کانی کوردستان بگریته‌به‌ر و گشت زانایان و نه‌دیبانی هه‌ریه‌که له شیوه‌کان به‌کاری بهینن، به‌لکه هه‌ریه‌که له نه‌دیبانی کورد له شوینه‌واره شیعرییه‌کانیاندان، شیوه ناوچه‌بییه‌کانی خویان به‌کار بردوو به چه‌شنیک که ئیستا که زمانی کوردی به هه‌ر پینج شیوه‌که، شوینه‌واری شیعری هه‌یه. به‌لام شوینه‌واری کۆنی شیعری شیوه‌ی گۆرانی له شیعره کوردیه‌کانی تر زۆرتیه. نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌مه‌یه که نه‌و شیوه‌یه نزیکه‌ی هه‌زار سال زبانی شیعری ویزه‌وانانی کوردستانی باشووری بووه و سه‌دان شاعیری به‌ناوبانگی

کورد شیعیان پئی و تووه و تا راده ییک له زمانی و توویژ جیا بووه ته وه . ئه و شتانه که بوونه ته هوی جیا بوونه وهی شیوه ئه ده بی گورانی له شیوهی و توویژ ئه مانه ن:

۱- له شیوهی و توویژدا نیشانهی ریشه دوو جوړه، جوړی یه که م بریتییه له نیم موسه وویتی ی/ ی له دواى دهنگی /ā- ی نیشانهی رۆژگاری رابوردووه وه، وهك: ئامای /'āmā-y/ (هاتن)، لوی /liwā-y/ (چوون)، گره وای /girawā-y/ (گریان). جوړی دوو م بریتییه له کومه له دهنگی هی/ ay- له دواى دوو دهنگی د/ d و ت/ t ی نیشانهی رابوردووه وه، وهك: بهردهی /barda-y/ (بردن)، گرتهی /girta-y/ (گرتن). له شیوهی ئه ده بیدا هه موو جوړه ریشه ییکی شیوهی گورانی و شیوهی کرمانجی خواروو به کار ئه بری. بری جار ساختمانی ریشهی فارسیش به کار ئه هینری وهك: کهردن /kard-an/ (کردن)، مهردن /mard-an/ (مردن).

۲- له شیوهی و توویژدا هه ندی له کرده وه گه لی رابوردوو و ئاوه ئناو و زه ماییر و ناوگه لی که بۆ نه وعی می^(۱) به کار به بری به نیشانه گه لیک له نه وعی نیر^(۲) جیا ئه کرینه وه، به لام له شیوهی ئه ده بیدا زۆرتەر، ئه و نیشانه گه له به کار نابرین و جیاوازییکی له فزیی له نیوان نیر و میدا نییه . ئه و نیشانه گه له ئه م سی نیشانه یه ن که له دواى ناو و ئاوه ئناو و هه ندی له زه ماییر و ناوی ئیشاره و هه ندی له کرده وه گه لی مییه وه ئه هینرین: ه/ a، ی/ ē، ی/ ā. وهك: گاوه /gāw-a/ (گای می)، والی /wāl-ē/ (خوشک)، ژهنی /žan-ā/ (ژن).

۳- له شیوهی و توویژدا زۆرتەر نیشانهی کومه ل موسه وویتی ی/ ē- یه که ئه لکی به دواى ناوی موفرده وه، وهك: کوپی /kur-ē/ (کورپان)، ژهنی /žan-ē/ (ژنان)، پیایی /piyā-y-ē/ (پیاوان)، ئه سپی /'asp-ē/ (ئه سپان). له شیوهی ئه ده بیدا زۆرتەر نیشانه گه لی کومه لی شیوهی کرمانجی خواروو به کار ئه هینری که

(۱) مه به ست له نه وعی می، حه قیقی و مه جازیییه .

(۲) مه به ست له نه وعی نیر، حه قیقی و مه جازیییه .

(۳) پیایی /piyā-y-ē/ له و توویژدا ئه بی به پیی /piy-ē/.

بریتین له ان /'ān/، گهل /-gal/، وهك: كوران /kuṛ-ān/ (كوپگهل)، ژه نان /žan-ān/ (ژنگهل)، كۆگهل /kō-gal/ (كیوگهل)، بزگهل /biz-gal/ (بزننگهل).

٤- له شیوهی ئه ده بیدا به پیتی نیازی شاعیر بۆ ریڅخستنی وهزن و مانای هؤنراوه، ناوگهل و ناوه لئاوگهلی فارسی و عه ره بی زۆرتر به کار براون.

٥- له شیوهی وتووێژدا، زه ماییری رابیتی زه مانای حال بریتین له: (نان، نا) /-nān, -nā/، (نی) /-nī/، (هن، ن) /-n, -an/، (نمی) /-nimē/، (ندی) /-nidē/، (نی) /-nē/، بۆ موفرده و کۆمه لئی نیر. له میدا ته نیا زه میری رابیتی سییه م که سی موفرده نیشانهی ته ئنسی هیه و ((نه /-na/)) ئه وتری. لیره دا پیویسته بزانی که سه وتی ن/n له سه ره تای ئه و زه میرانه وه نه خشی فاسیلی هیه و جوزئی ساختمانی زه میر نییه. له شیوهی ئه ده بیدا زۆرتر زه ماییری رابیتی شیوهی کرمانجی خواروو به کار ئه بری که بریتین له: م /-m, -im/، ی /ā/، ه /-a/، ی /-īn, yn/، ن /-n/، = /-in/.

٦- له شیوهی وتووێژدا ئه گهر موزاف ئیله یهی زه میری موته سیل نه بی، نیشانهی موزاف یه کی له دوو سه وتی: ((و/و)) و ((و/-w)) ه و نیشانهی موزاف ئیله یهی یه کی له دوو سه وتی: ((ی /ā/)) و ((ی /y/)) ه وهك: یانه و فه رهادی (خانوی فه رهاد)، ده سو فه رهادی (ده سی فه رهاد)، پالو پیای (که وشی پیای). به لام ئه گهر موزاف ئیله یهی زه میری مونفه سیل بی ته نیا موزاف نیشانه ئه گری وهك: یانه و من (مالی من)، وه ئه گهر زه میری موته سیل بی هیچکام له و دوو نیشانه یه ناگری وهك: ده سم، ده ست، ده س (ده سم، ده ست، ده س). له شیوهی ئه ده بیدا زۆرتر ئه و قاعیده یه به پیره نابری به لکه ته نیا له دوای موزاف وه پیتی ((ی)) ئه هینری له حالیکدا پیتی دوایی موزاف موسه وویت بی، وهك: هه وای وه هار (هه وای به هار). مووی سه ر (مووی سه ر). وه ئه گهر پیتی دوایی موزاف، سامیت بی، قاعیده ی ئیزافه ی زمانی فارسی به کار ئه بری، واته له دوای موزاف وه ژیریکی کورت ته له فوز ئه کری به بی ئه وه نیشانه ییکی خه تی هه بی وهك: ده س = فه رهاد (ده سی

فهراد). له ته رکیبی ته وسیفیشدا هر ئه م قاعیده یه به کار ئه بری وهك: بالای بهرز (بالای بهرز) دیده ی سیاو (چاوی رهش)، گه ردهن = زهرد (گه ردهنی زهرد).

۷- نه گهر کرده و هی جومله له وتووێژدا کرده و هی تیپه پکه ری رۆژگاری رابوردووی نه قلی یا رابوردووی دوور بی و مه فعولی کرده و هه که ش می بی فاعیلی کرده و هه که چ می بی یا چ نیر بی، کرده و هه که می دهرئه خری به لام نه گهر مه فعوله که نیر بی، فاعیلی کرده و هه که چ نیر، چ می بی، کرده و هه که بو نیر دهرئه خری.

وینه ی ئه وه که مه فعوله که می بی، وهك: کوره که یا کناچه کی بزه کیش گرتینه یا گرتیی (کوره که یا کچه که بزنه که ی گرتوو یا گرتوو بو).

وینه ی ئه وه که مه فعوله که نیر بی، وهك: کوره که یا کناچه کی ئه سپه که ش گرتن یا گرته بی (کوره که یا کچه که ئه سپه که ی گرتوو یا گرتوو بو).

ئه م قاعیده یه له شیوه گۆرانی ئه ده بیدا که متر به کار ئه بری. به لکه زۆرتر کرده و هه که بو نیر دهرئه خری.

ئه مه بوو کورته ییک له جیاوازییه ریزمانییه که که له نیوان زمانی ئه ده بیی گۆرانی و زمانی وتووێژدا ئه که ویتته پیشچاو.

بهشی وەرگیڤراو بو سۆرانیی

۱. په شیو وه کو خۆم نیشتبووم خجل
- دیم شادی ناگا دای له دەرگای دل
۲. وتم تۆ هه رگیز نه هاتوی وا زوو
- پیکه نی و که چی نامه ی تۆی پی بوو
۳. له تاریکی خهت مانای نه جۆشا
- وهک ئاوی ژیان دل خاس نه ینۆشا
۴. ئاخ هیزی زهوی دەر وونم کهم بوو
- بوولی سووتام سه ره پئی خه م بوو
۵. وهرنه ئه و شه ونم وا ئه باری لی
- جیلوه ی به هه شتی ئه بوا بدا پی
۶. فه رموو بووت: ئازیز جه مین جام جه م
- وهه ایچه نیه تۆ دیوته به چه م
۷. نرخسی کالاکه ی زیاتر ئه نوینی
- سه د گیان له فلسی زۆرترا هینی
۸. به لی تا رۆژم، بو ئه وه وهک شه و
- شه و قه بو جه به ی سوبجی خه نده ی ئه و
۹. تا به مشار دهر د لأم شانیه
- زه ریفتر توپه ی دانه دانه یه
۱۰. تا سووته ی بالای من وسمه وه شه

- ئەبرۆی ئەو جوانتر كەوانى و پەشە
 ۱۱. تا من دووى سووتاو جەستەم لەسەرە
 جەلای ئایەنەى ئەو حەدەو دەردە
 ۱۲. ئای بەرەحمەت بى تۆ چیت وتوو
 مەرجاران كەم بوو ئیستا زۆر بوو!
 ۱۳. ئەر لە چاوكەى زام دلم ئەت پوانى
 ئەتزانى ئەو زات ئەو وسفى جوانى
 ۱۴. ئەو راز و ئەو ناز، ئەو قەوس ئەو خەدەنگ
 بوو و هەر ئەبى، ناگۆپى لە رەنگ
 ۱۵. حالى دەسەمل بە ئیستقبالە
 ئیستقبال لەگەل مازى یەك حالە
 ۱۶. بارى دل، ئاوا بەخشیت ویرانەس
 تاوانت نیە هەقت ها وەدەس
 ۱۷. دل تفل و ئازیز هەر رۆژ لە شانى
 هەر تاوى تەرزى هەر سات نیشانى
 ۱۸. گا وەك ئەستیرهى تارىكى سەحەر
 گا مانگ گا وەك خور ئەداتە نەزەر
 ۱۹. گا بە بیستوون هەستى بیناوە-
 حوسنى بەو گولگوون خوش ئیستغناوە
 ۲۰. دەسى شیرینی دینیتەو وە یاد-
 فەرهادى لە تاق، فەرەكەى "فەرهاد"
 ۲۱. گا چەرخى دیدەى سەد لەیلی فروش
 كوورەى ئاورى ناز، دینیتە جوش

۲۲. تا بۆی حەرارهت مهوجی ده‌ریای ده‌رد
 مه‌جنوون وه‌کو ته‌م بدا هه‌رده و هه‌رد
 ۲۳. خالو! بۆ جه‌لال ئه‌ر کارسازیه‌-
 واده‌ی ته‌جه‌للای تیر ئه‌ندازییه‌-
 ۲۴. بیسمیلا ئه‌وه تیری په‌رداری
 ئه‌مه‌ش نیشان ته‌ن پیکراو سه‌د جاری
 ۲۵. کاتی ره‌نگ کا خوین تازه، دامانم
 ئاو ئه‌زیتته‌ ده‌م کۆننه‌ زامانم
 زامی ته‌ن به‌ تیر به‌لای زیاتر
 ریسی ئامۆ و شووی دل بۆ لای زیاتر

پای شادیم دیسان ماران گه‌سته‌وه
 له‌ کاسیلّهی چاو، ژار تووی به‌سته‌وه
 سه‌نه‌م په‌ره‌ست نیم، من "سه‌مه‌د" ناسم
 دووی کووره‌ی ده‌روون له‌ شیوه‌ن راسم
 ساقی! مه‌ی هه‌ی داد موغه‌نی! ده‌نگی
 ده‌رویش های فه‌ریاد موتریب ئاه‌نگی
 گه‌رمی مه‌ی، نه‌وای کزه‌ی ده‌ف و نه‌ی
 تیکه‌ل بی له‌گه‌ل زایلّهی "وه‌ی وه‌ی"
 بلّین چ واده‌ی نشینگی ته‌نگه‌
 یاران چاوه‌پین بـرا! دره‌نگه‌

هه موو ته دارهك "به غدا" يان جه مه
 وادهى زيـارهت "غه وسـولئه عزم" ه
 بى تۆ به و خوشوع دەس به دوعاوه
 كى گه رده نكه چ بى به و باره گاو ه؟
 ده خيل جه ماعهت بى ئيمامه ته
 ئيمامهت ماتهم به بى "قامه ته"
 گوشه ي تاي هيندى مه نديل بيگه رد
 ماييل كه به لاي ساي گه ردى زهرد
 قيام ده به به ژن ئه و قه د و قامهت
 قيامهت سازكه له گه ل "قه د قامهت"
 هاوده مان جه من بۆ شاديت ليـره
 بۆ نايى دهنگى شاديت، چ خيـره؟!
 چ خه يره "شادى" ت پره له ماتهم؟
 چ خه يره "مه جليس" پر بووه له خه م؟
 مه يلت له گه لمان سارده يه كجارى
 يا دووربا ژار مار ليـت بووه كارى؟!
 رۆ! له بۆ ئه و مه يل ريـى خوداييت رۆ
 رۆ بۆ وه فا و شهرت ئاشـنائيت رۆ
 داد بۆ نيشى سهخت مارگه ستن كاريت
 داد بۆ دهردى سهـر ئيش نادياريت
 ئاي تۆ كه نه تدى كام له بووكى نو!
 تا بووكى ئه لحه د بوو به هاوده م تۆ
 له نيشى ددان پر له ژارى مار

خاتری نازدار خوت مهده ئازار
 غه ربیت زیاد له سه عادهت بوو
 شه هادهت هاوده م به سیادهت بوو
 تو نو گولی باغ موسته فهوی بووی
 گه نجی خه زانهی مورت هه فهوی بووی
 گول عاده تییه به بی خار نابی
 رهویه ی گه نج وایه، به بی مار نابی
 ئەم ره سوول ئەم پۆ شه وقت داش په رواز
 به ناز و ئیعزاز، قه دری تو ی کرد ساز
 هیوایه سه به ی له و گه رده لوولدا
 گوزه رکهی له ژیر سای ئەو ره سوولدا

ئاره زووی ئازیز لیمی سه رداوه
 له هه ردی ده روون گپی به رداوه
 تاقت بوو به خوین له سه ختی زامان
 تک تک له گه ل هه رس رژایه دامان
 خه م له هه ر جو ی خوین ساری دل جه م جه م
 چنی بار وه ک فه وچ قافلایه ی عه جه م
 هه ر به زور ماوه نیم نه فهس باقی
 واده ی ده ورت هه هانا های ساقی!
 ده وری ده به ناز به پیاله وه

ژهنگی دل به جام مهی بمالهوه
 بوئی گولالهی دهره دلبر "عهزیز" ه
 مهزهی تامی خه م یاران لهزیزه
 بگه ره فریام له جی گشت که سم!
 مهیلله نه وله زهت دهرچی له ده سم
 نه حیام که بهو جام، پیم ده که می تر
 بهلکه بمینم له بو خه می تر

هاوین ها وهك من گهرمای چه ملهی کرد
 فهزای نه زمی به زم نه و به هاری برد
 بوولی شه ند به مال خه می نه و گولان
 چه من ما به بی نالهی بو لبولان
 تایی به ره زای شه نگ له سای مه غاران
 شیواندی وهك زلف ته عزیزیه داران
 کاوان دل کاو کاو هر وهك دلپیشان
 ههردان قوربه سهر مات و په ریشان
 دووریت ئاگری خست له مالی من
 یانی: یانهی دل ویرانه کهی من
 ههوا ئاگرین، سهروه خت ئاگرین
 دلله ئاگرین به دبه خت ئاگرین
 بهم بلئسه وه گهردیم باقییه

وادهى ئاگرين بادهى ساقيه
 به شقى پيالهي مه سنى چاوه كهت
 به و په شتوي چين پاي كلاوه كهت
 با بى مهى! به لكه م ئاگرى مه سنى
 بسووتنى به كسه ر خاشاكي مه سنى

هر كه له ناكاو ده ماخم ته م بوو
 سيا هورى دوود له كه له م جه م بوو
 بهرق و بروسكه و ته م داي به همدا
 پلوسكه ي سه يلاو نه هات به چه مدا
 لافاو برديه وه هم ستم هر چى بوو
 دهر وون پيچى داو دل له سه رخوى چوو
 زانيم هم ديسان دل كووسى تويه
 گهرده لولل نه كا و ئاره زوى تويه
 جوشى خوارد بوو چار يكم نه كرد
 هر جور بوو شهرتى له نيوان بگرد:
 نه كه له گه ل خه يال قيبله كه م ساز بى
 تن به جى بىلى خوت بوى دهر باز بى
 سه ره رده و سه ره رده مه نزله و مه نزل
 دل له دووى تويه، منيش له دووى دل
 ديم به دعه هدى كرد خوى ته كيايه وه

تهن حه سره تمه ند بوو به جي مائه وه
 له بي شه رتي دل زه حمه تم سه خته
 خوت بگه ينه وه، هاي نه سيم، وه خته !
 ره حمي كه به حال خه مان هه رزان دا
 بـړو بـړوانه به سه ر به رزانـدا
 هه رجي وه كو به خت دوور له نه وه لان
 ره ش بوو، تاريك بوو له سيامالان
 هه واي پـړ له گيچ دووي ناخ و دهرده
 نه وه مه نزلگه ي گهر دن بي گهرده
 گا گيچ و سه رسام له گرداو دا
 گا نووستوو له ناو خه فته خاو دا
 له نه شنه ي گهرمي هه واي كووره ي مه يل
 چاي تيني كه م كه م له نم بووه كه يل
 وهك خوت نه رم به رووي نمدا گوزه ر كه
 به و شنوي فينك دلي خه به ر كه
 به لام شنيان تاي سه سورمه ي بيگهرده
 هيچ نازار نه دا ساي گهر دني زهرده
 نه پرسى و سه يلاو نه سرينان تاو تاو
 بـړـيـژـه و نه مه ي پي بـده جـواو:
 تهن سووتاو هكه ي سه سام له زيوار

سفته كه ي سه رسام تهن له زين بيزار
 ديم خه سته و كه وتوو نه يوت جاروبار

یہ سہختی زہامت، یہ دہرد موشکل
 یہ دووری نازین، یہ بی شہرتی دل
 تہ جہل نیم رہمق ماوہ دەہی بو کھی
 پاشان بوختانت بو تہ کهن، سا دەہی!

تایہ نہی کامل نازیزی تہ نیا
 فیدای ہاتنت، سہ فاییت ہینا
 زور بوو گہردی پیت لہ دیدہم دوور بوو
 خانووی چاو ویران تہ واو خاپوور بوو
 خاس بوو تہ شریفیت باز ہاوردہ وہ
 خاکی پیت زیدی ئاوا کردہ وہ
 ساقی! تہ مہ بہزم وہ سلی یارانہ
 چہ رخیچ ہر تہو چہ رخ، ہر دہ جارانہ
 دەوری دہ بہ ناز بہ پیالہ وہ
 ژہنگی دل بہ زاخ مہی بمالہ وہ
 جامیکت تو ہم بہ ئیمہ دابی
 فرسہ تہ نہسیو نہکا نہ ما بی

فه زای سایه ی عه رش دانای جه لیله ؟
یا باره گای پاک "سه یید خه لیله" ؟!
ئه سراری په رده ی غه ییی مه حره م په یك !
سایه ی خودایی سه لامون عه له یك !
کرده م نالایق ئه ر به سه سلاوه
رووزه ردیم موحتاج به یه ک جو او ه
یه کی له دۆسان به زامی نووه
سه ری ناوه ته ئاسانه ی تووه
میمانی غه ریو که ره م سه راته
موحتاج به ریزه ی سفره ی ره جاته
کوئیایی مه که ئامان سه د ئامان
مه لی هاتووه بی تو شه میمان
یا خه لیل ده خیل که ی عاده ت بووه
تو شه بو ده رگای که ریمان چووه

پيشانيم هه وهس زانووی جازمه
 ته عزمی جه ناب پیری لازمه
 بالا کردیه وه مهیل بو لای پهستی
 بچ کولانه په دهروازهی ههستی
 "مه عدوومی!" کردهی بهدی ههزار ته رز
 زانووی ئومیدت نه هینیت ته له رز
 ئه و کس ئه زانی و سرپ پوشه ئه مپو
 گه وره تر له وه سووب نه یگری له تو
 سپریت بو رووی سیات سپهر بی
 که وانیت شه فیع تیری نه زهر بی
 بنه وی پیری و تنه نات ه وانیت
 بهم دوو فهرده وه، له دهست جوانیت:
 ئه رسد ئه زانم زور سهخته سزام
 ناگاته سهختی روپره شی گونام
 من که خه جالهت خزمهت هاتوه پیم
 جه هه نهم سه د سال دوزه خ بیته جیم
 مو تریب! بی به داد دلگیریمه وه
 پیری ئه وا هات به پیریمه وه
 نه وات ویرانهی دل بکا ئاوا
 له گه ل به ستهی فهرد "بیساران ماوا":
 ((ئه وه گشت له وهخت نه زانیم بووه

وهزى سهرمه سىتى و جوانىم بووه))
 ((ئىستا هاله گشت په شىمانىم برد
 وادهى پىرىمه، جوانىم بگرد))
 ((وادهى پىرىمه، گهيش توومه توبه
 توبهى توبه مه، كه ره مدار توبه))

بهرزان هىلال تار، بهفران قهرار دا
 غورهى مانگى شور دلان دىار دا
 نهم به بوى چىن چنورى روى گول
 سوب سهبا خىرى كرد له دهماخ دل
 له پرشهى شهونم له توى پهردوه
 نه رگس به مه سىتى چاوى كرده وه
 سهوزه فهرشى خست له چه من دهس دهس
 گولان جام به دهس بلبلان سهرمه س
 مه كهن مهنى من، گرانه دهر دم
 نه گهر تىك چووبى قافىهى فهر دم:
 فهرياد له سوپرى نه رزى چارهى من
 ههر سهوزهى مراد من نادىاره
 داد له ههواى بهد به دستارهى من
 ههر نه و گولالهى من له پىواره
 يا وه لولهى دهف شا دهرويش، جوشى!

بهو سه دای ریشه ی دل ناشناوه
 یا جوشی سه متوور موترب، خروشی!
 له گهل ئه م دوو فهدرده سهرت ماناوه
 ((بهل سهوز ببی توم ئاره زووه که ی دل
 های چاوه ده خیل شهوی، شه ونمی!
 بهل روو بنوینی ئه و نازک نه و گول
 شاهه نه سیمی! واده ی سووبده می

وهرزی نه و پاییز تازهی کردو مهیل
 رهزان زوری کرد، ره ژراو نه و سووهیل
 گنجی سه رکاوان له ساردی بوون که یل
 بو ئه دهن وهک بوی بی وه فایلی له یل
 ئازیز! تاقهت چوو، ئاخرنه فه سه
 ره حمی که ئامان ئیستغنا به سه
 بیجگه له کزه ی دهروون پر داخان
 بو تو ته سدیعه ساردی ئیلاخان
 له قه تاره ی خیل دیده سیاوان
 ئاواپه باقی هوار گهرمیان
 هر گهرمه سیژ دل "مه عدومی" ئه مپو
 وارگه ی خالییه دیده م! دوور له تو
 کوچی که به خیرمه نزل به مه نزل
 تا قه دیم هوار گهرمیانی دل

نه گه بين ساقى هاى زورى هينا
 وهسفى نازيزى له يهك كرد جيا
 نادا له چاوگه ي تارى دللى تهنگ
 بى وهفايى دوس، جهفا سهفا رهنك
 چون تهواو له ته م غه فلهت بوووم گوم
 ساقى! نهك به جام هاى! به خوم به خوم
 تا يه كسه رمايه ي خاسيم بسينى
 وهك جهمال، جهلال له لام بنوينى

دهره له بانى دهره نيشى سهختى زام
 گشت له لام جهم بوو كه تو بى بو لام
 ناي نه مه چيت كرد ته شريفت ناورد
 دهرت دا به دهره مهينهت زياد كرد
 نيشتاش هر ديدهم چاوها به راوه
 هيشتا سه رخوشم به وه ته مه نناوه
 خويندم نه ته عنا، رهوايه فه رمان
 دوعاى چاوه زار سه ندم له پيران
 ته عويز به ند ريشه ي دللى سه دپاره م
 بهرگى په رهى جهرگ به دهره ناواره م
 حافظ بى به عيشق مهستان "ياهو"
 بى پيچه له دهور باهووى بى ناھو
 نه مه به زاهير بووه ته عاده تمان

وهرنه هه‌ی سه‌رخیلّ نه‌وتوولّ نه‌مامان!
 ناسکیت ئه‌وه‌ند له‌ هه‌د ده‌رچه‌وه
 بینایی خه‌یالّ ریّی لیّ ونبووه
 سه‌فات خه‌جلّه‌تی داوه به‌ جام جه‌م
 دیده‌ی به‌د مه‌رعه‌کس خو‌ی بکاته چه‌م
 دیده‌ی به‌د -ده‌ردی نادیارى بیّ! -
 له‌ کو‌ی ئه‌تبیّنی تالیّت کاریی بیّ؟

خو‌ش هاتی به‌ خیر ئه‌ی به‌رگوزیده‌م!
 بیّ له‌ جیّ مه‌ردم جیّ که‌ له‌ دیده‌م
 زۆره‌ ده‌رچه‌وه له‌ چاوه‌ بینایی
 به‌لّ ناشت بنه‌وه چاوه‌ سو‌مایی
 ساقی ترسی ده‌رد دووری جه‌مین گولّ
 وه‌سلّی لیّ ک‌ردووم به‌ ژاری قاتلّ
 هه‌ر کاتیت زانی چه‌رخ که‌له‌کی به‌ست
 داویّینی وه‌سلّم به‌رداوه له‌ ده‌ست
 سا ده‌ی به‌ جامیّ دلم بکه‌ شاد
 به‌لکه‌ رابویرم به‌زمیّ به‌ ئازاد
 له‌ ده‌س بیگانان بمیی ره‌مایی
 مه‌س بم به‌ شنۆی بو‌ی ناشنایی

وهفای چه رخی چه پ بی تان و پویه
جهفای بی پایان، دهردی بی شوویه
بهدی نیکییه، نیکی بهدنامی
فامین شیتیه، شیتی پر فامی
سارای هیدایهت تاریک نه بینم
رئی نهجات یه کجار باریک نه بینم
نالهم وه کونهی دنیای گرتیه بهر
شووشه ی مهی! لۆکهت له گوی بیینه دهر
له تو: قه هقه هه و، له پیاله مهی
له ئیمه: با بی له ساقی: ها دهی
"مه لا" له زوری له وحی بی ساده
مه نسووخ نه زانی حه لالی "باده"
"زاهید" مایه ی هوش هیچ نه مینی بوی
په شیو بی ته قوای وهک "میزهر" ی خووی
من نه بم به ته نگ نه فامییه وه
خۆم بدهم به دهس به دنامییه وه
دیوانه ئاسا بجۆشم وه
به لاگه ل وهک مهی بنۆشم وه
شه راره ی مه ستیم دهر بچی له دل
به و چرایه وه، بگه م به مه نزل

دلّەي خوراو نەفس گوناھ ھاوردوو!
سیفەت لە رووی ژات بە پەردە کردوو!
لە رووی بی شەرمی پەردەت بەرداوە
بیر ئەویدیو پەردەت نەبوو بە لاوە
"سەتتاری" قوپی دا بە یانەتدا
"کەریمی" شوومی دا بە شانەتدا
کردم بە عامی رەحمەتەکەي خۆي
وادەي بەزمی گەرم خزمەتەکەي خۆي
لێت بوورد، نەیزانی کەسێ بیجگە لەو
ئاخ! چی بکەم لەگەڵ پیزانینی ئەو
لەو دەمدا لە یاد کردەي بگرددوم
لە خەجڵەتی سەخت بە دۆزەخ بردوم
هەر مەوێتیکی مەلألەتیکی
هەر لوتفیکی بۆم خەجالەتیکی
هەوای خۆش نەسیم وەسلی و حوزووری
مەسموومە بۆ من وەك شینۆي دووری
های نایی نەیی! موتریب مەقامی!
موغەننی تەرزئی! ساقییا جامی!

بهشی

لیکۆلراوه

تیپی ((ئ)) (ههمزه)

پارچه‌ی یه‌که‌م

ته‌نیا له‌نوسخه‌ی ((ئه‌لفدا هاتوو))

ئاخ په‌ی خه‌لوه‌تی بدیام وه بی‌خه‌م
سیوای تو دیدهم! که‌س نه‌دیام وه چه‌م
دل په‌ی دیده‌نت کام خه‌لوه‌ت سازو؟
تو‌ی دیده‌یچم بو^(۱)، مه‌ردم نمازو

پارچه‌ی دووهم

ئاخ جه‌ ئاخ، چراخ! ئاخ په‌ی ئاخ‌داری^(۱)
چون من خاتر خار، خه‌مبار، داخ‌داری
بشیایمی^(۲) وه سه‌یر سه‌راو^(۳) و چه‌مه‌ن
چ^(۴) ئه‌و چراخم، نه‌و چه‌مه‌ن، جه‌مه‌ن^(۵)
نال‌ه‌مان که‌ردا چه‌نی بول‌بولان

- ۱ -

(۱) ئه‌لف: بی

- ۲ -

(۱) ئه‌لف، ب، ر: ئاخ، چراخ! چ ئاخ؟ ئاخ په‌ی ئاخ‌داری

د: ئاخ، چ ئاخ؟ چراخ! په‌ری ئاخ‌داری

ز: ئاخ، چ ئاخ؟ چراخ! ئاخ په‌ی ئاخ‌داری

(۲) ئه‌لف، ب، د، ر: ز: بشیایمی

(۳) ئه‌لف، ب، د، ر: ز: سه‌ر سه‌راو

(۴) ب، خ، د: جه

(۵) ئه‌لف، د، ر: ز: چه‌مه‌ن

چه نی نالهیی؟! چون سفته دلان -

تا نه قهقهه سدا ماما^(۱) نه فه سی

نه وان^(۲) په ی گولان، نیمه یچ^(۳) په ی که سی

* له نسخه ی ((ب)) دا به دوا هؤنراوه ی ئه م پارچه یه، هؤنراوه ییکی تریش

هاتووه که بؤمان راست نه کرایه وه. ئه وا هه ر به ره سمه خه ته که ی خوی ئه یهینین:

دیارنن دیار کیشو دهر د یار

ای یار بود یار بیو او دیار

(۱) ئه لف: مانمان، ر: مه ندهن

(۲) خ: مهردان

(۳) ئه لف، ب، خ، ز: نیمه

ئاره‌زوومه‌ندیم جه‌ه‌د ویه‌رده‌ن
 فراوان خه‌یلی تاسه‌ی توّم که‌رده‌ن
 قیبله‌م! به‌وئه‌ه‌د بی‌ه‌متای فه‌رده‌ن
 سوگه‌ند یه‌کیوه‌ن چه‌نی توّم وه‌رده‌ن
 فکر و خه‌یالان، وه‌سواسه‌ی وه‌فات
 دایم نه‌ دلّه‌ن نه‌ رووی سه‌ربسات
 شه‌وان تا وه⁽¹⁾ رۆ فکرم جه‌ لاتنه‌ن
 رۆح ره‌وانم⁽²⁾ نه‌ه‌خاک پاتنه‌ن
 قالبم بی‌ رۆح، ئه‌روام نه‌مه‌نده‌ن
 دندنان حه‌یات زینده‌گیم که‌نده‌ن
 نامت چون ئه‌وراد سووبح و ئیواران
 مه‌وانووش وه‌گهرم نه‌ پای⁽³⁾ دیواران
 چه‌م چون شاپاز⁽⁴⁾ ویل شکار بو
 دایم بالّ په‌رواز، نه‌ سه‌ر دیار بو-
 جه‌ ((سه‌ر قه‌لا)) وه‌ مه‌گیلوان په‌ی تو
 ده‌ک دیده‌م هر دو سه‌د جار فیدات⁽⁵⁾ بو
 ئامان هه‌ی ئازیز⁽⁶⁾ بینایی چاوان!

- (1) پ: به
- (2) ئه‌لف: من دان
- (3) پ: بیخ
- (4) پ: شه‌هباز
- (5) ئه‌لف: فدیت

گلەم ھەن جە تۆ خەیلی فرەوان
 یانی چیش مەیلت فەرەمۆش کەر دەن
 مەر⁽⁷⁾ بادیەت نە جام بی شەرتی وەر دەن؟
 وەر نە یانی چیش جە⁽⁸⁾ جاران جاری-
 خەبەر نە پەرسی جە پا و یاری؟!
 ئومیدم ئیدەن، ئامانەن ئامان!
 جە ی فیشتەر ناسۆر نە وزی زامان
 ئەحوال حالات شەرت و وەفاکەت⁽⁹⁾
 بکیانە پەریم تۆبی خوداکەت!
 نە سال و نە ماہ، نە ھەفتە و نە شەو⁽¹⁰⁾
 نە ساتی ئارام نە دەقیقی⁽¹¹⁾ خەو-
 نە شۆم نە چەم، دیدەم! نە دووریت
 ھەر ئید موانوون: ئاخ جە⁽¹²⁾ مەھجووریت
 ئیسە کی تاقەت دووری تۆ دارۆ؟
 دەک بەرق غەزەب وە جەستەش⁽¹³⁾ وارۆ!
 بە سەرگەردت بام، ئەرواحەکی وییم!
 جەواو⁽¹⁴⁾ سەر یە بکیانە پەریم

(6) پ: عەزیز

(7) پ: یام

(8) ئەلف: نە

(9) پ: شەرت وەفاکەت

(10) ئەلف: نە ھەفتە نە شەو

(11) ئەلف، پ: دقیقە

(12) پ: ئە

(13) ئەلف: جەسەم، پ: بەختش

پارچہی چوارہم

ٲاره زووی ٲازیز وه نه م سه رد او ه
 نه⁽¹⁾ ه رد⁽²⁾ ده روون ٲا هیر وه رد او ه
 ٲا قهت بی وه هوون جه سه ختی زی زامان
 تک تک چهنی ه هرس ریزا وه دامان
 خه م نه سه رجوی هوون ساری دل جه م جه م
 بار چنی⁽³⁾ چون فوج قافلای⁽⁴⁾ عه جه م
 هه وه زور مه ندهن نیم نه فسه باقی
 وادهی ده ورتهن هانا⁽⁵⁾ های⁽⁶⁾ ساقیی
 ده ورئی دهه وه ناز وه پیال ه وه
 زهنگ دل وه جام مهی بمال ه وه
 بوئی گولالای دهه دل بهر عه زیزه ن
 مه زه ی تام⁽⁷⁾ خه م یاران له زیزه ن
 فه ریاده سیم کهه، نه⁽⁸⁾ جای گرد⁽⁹⁾ که سم

(14) ٲه لف، ٲ: جواب

- ٤ -

(1) ٲ، ٲ، ٲ، ر، ز: وه

(2) ٲه لف، ح، د، ر: هه رده ی

(3) ح: چینی

(4) ٲه لف: قافله که ی، د: سه ر قافله که ی

(5) ر: هانای

(6) ٲه لف، ٲ، ح، د، ر، ز: هه ی

(7) ر: ٲاف

(8) ٲ، ح: ٲه، ٲ: نه و

مازه⁽¹⁰⁾، ئەولەززەت بەرشۆجە⁽¹¹⁾ دەسم⁽¹²⁾،
ئەحیام کەرۆه جام ساف⁽¹³⁾ یەك مەنیی!
بەلکە⁽¹⁴⁾ بمانوون پەیی خەمیۆ⁽¹⁵⁾ هەنی

- لە نوسخەکانی ب، ث، ح، د، ر، ز دا ھۆنراوەی سییەم (خەم نە سەرچۆی...)،
دووھەم ھۆنراوەی پارچەکە یە.
- ھۆنراوەی پینجەم (دەوری دەروە ناز...) تەنیا لە نوسخەیی ((ئەلف)) دا
ھاتووہ.
- دوا ھۆنراوەی ئەم پارچە یە لە نوسخەیی ((ز)) دا نەھاتووہ.

(9) ئەلف، ث، ح، د، ر، ز: گشت

(10) ح: مازۆ

(11) ئەلف: نە

(12) ر، ز: دەستم

(13) ث، ر: ساف جام

(14) ئەلف: بەلکوو

(15) ئەلف: غەمی، ث، ح، د، ر: خەمی

پارچہی پینجہم

نارہ زوی نامای مہرگ ویت کہردن
 گویا خہ لاسیت وہ دل ئا وہردن
 ئہی^(۱) پہی ویت^(۲) نہ بو^(۳) دوسہ کہی گیانی!
 چہند بو پرووز بی^(۴) و^(۴) تو ہر^(۵) بمانی

– مہولہ وی ئہم پارچہیہی لہ وہ لامی جووتہ ہونراوہ بیکی ((ئہ حمہد بہ گی
 کوماسی)) دا نووسیوہ کہ لہ نسخہ کانی ب و ث دا ہاتوہ۔

لہ نسخہی ((ب)) دا بہم جوڑہیہ:

ئہر بو پرووزی وہ مہ لالہ وہ
 یاوا وہ لای تو جہ شہ مالہ وہ
 ئانہ بو پرووز سفتہی جہرگمہن
 مہ علومہن ((مہ عدوم)) وادہی مہرگمہن

لہ نسخہی ((ث)) دا بہم جوڑہیہ:

ئہر بو پرووزی وہ مہ لالہ وہ
 یاوان وہ لای تو وہ شہ مالہ وہ
 ئانہ بو پرووز سفتہی جہرگمہن
 ((مہ عدوم))! بزانیہ وادہی مہرگمہن

(۱) ب: دل، ث: ئای

(۲) ئہلف: تو

(۳) ب: نہ بو

(۴) ئہلف، ب: بو، ث: بی

(۵) ب: مہر تو

پارچه‌ی شه‌شه‌م

ئازارم^(۱) جه ویم بیزارم^(۲) که‌رده‌ن
 ره‌وی‌هی ره‌مه‌زان جه یادم به‌رده‌ن
 جه‌و ساوه نیی‌هت رۆزه‌م ئاوه‌رده‌ن
 هیچ ئازام جه هیچ رۆزه‌ش^(۳) نه‌مه‌رده‌ن^(۴)
 نه‌چه‌م جه^(۵) دیده‌ن ئازیز بیگه‌رد
 نه‌گۆش جه^(۶) سه‌دای یاران هامفه‌رد^(۷)
 شیرینی ئیفتار دلّم^(۸) تالییه‌ن
 جام نه‌جه‌ماعه‌ت دۆسان خالییه‌ن
 نه‌وای مه‌رحه‌باش^(۹) نامان^(۱۰) نه^(۱۱) گۆشم
 چه‌نی ئه‌لوه‌داش هه‌ر نه‌خرۆشم^(۱۲)
 زایقیه‌م هه‌ریه‌ند چه‌هه‌د به‌رشییه‌ن
 نه‌سیم ئه‌ر بارۆم عه‌جاییب نییه‌ن

- ۶ -

- (۱) د: ئازیزم
 (۲) د: ویم بیزار
 (۳) ئه‌لف: رۆرش
 (۴) ئه‌لف: نه‌وه‌رده‌ن، د: نه‌مه‌نده‌ن
 (۵) ئه‌لف: ب، د: نه
 (۶) ئه‌لف: ر، ز: نه
 (۷) د: ئازیز بیگه‌رد
 (۸) ب: جه‌لام
 (۹) ئه‌لف: ث، د، د، ز: مه‌رحه‌با
 (۱۰) ب: ناما
 (۱۱) د: وه
 (۱۲) ث، ر، ز: چه‌نی ئه‌لوه‌داعیش نه‌خرۆشم، د: چه‌نی ئه‌لوه‌داع دل نه‌خرۆشم

پارچہی حہفتہم

ئازیز بیّ مہیلیت زندہ گیم تالّ کہرد
بیّ موبہتیت حوکم شادیم بہتالّ کہرد
ہیچ ئیلتفاتئی نہدیم پیّتہوہ
ہیچ نہدیای وہ لای کوشتہی ویتہوہ
دووی ئاخم نہ داخ بیّ موبالاتیت
قرچہی دلّ نہ دہرد کم ئیلتفاتیت
ئو سہر نہ پای چہرخ ہفتہمین ساوان
ئید سہداش نہ گۆش مہلکان یاوان
خاس ئیدہن ئازیز توّیچ مہیلیّ پیّت بوّ
نیگایّیت وہ لای کوشتہکەئ ویت بوّ
یہک جہستئی خہستہی عہلیم مہندہن
بارئ ئوسـتوخان زہلیم مہندہن
ئوویچ ہا وہختہن سہد حہسرت نہ دلّـ
ـدوور جہ بالائی توّ!ـ بریزو وہ گل

پارچه‌ی هه‌شته‌م

ئازیز! تایی رشتە‌ی دلە‌ی خە‌م بی‌ شو
 ئازلیان⁽¹⁾ نە‌ بە‌ند تایی رشتە‌کە‌ی تو
 هەر دووچە‌نی هە‌م پیچ وە‌ردە‌ن وە‌ هە‌م
 جیایی نە‌ بە‌ین⁽²⁾ مە‌حالیە‌ن سە‌تە‌م
 سە‌رمە‌ودای ناخوون یە‌کسەر تی‌دا شی
 هەر چە‌ند سە‌عیم کە‌رد⁽³⁾ جیایی نە‌وی⁽⁴⁾
 ئیسە‌ خاس پاسە‌ن تو نە‌ی سە‌ردە‌مدا
 هەر دووچە‌نی هە‌م⁽⁵⁾ پیچ دە‌ی وە‌ هە‌مدا
 تا یاران زانان ریشە‌ی جەرگمە‌ن
 پاچیان⁽⁶⁾، ئاویزان وە‌ رووی بە‌رگمە‌ن
 هە‌نی نە‌وە‌ران دە‌م وە‌ مە‌ناوہ⁽⁷⁾
 ئافە‌رین واچان جە‌ گە‌ردین لاوہ

-۸-

(1) ئە‌لف، ز: ئە‌زە‌لیا

(2) ب: نی یە‌ن

(3) ب: سە‌عی کە‌رد

(4) ز: نە‌بی

(5) ز: یە‌ک

(6) ب: پاچان

(7) ئە‌لف: هە‌نی مداران دە‌م وە‌ سە‌ناوہ، ب: هە‌نی نە‌داران وە‌ دە‌م سە‌ناوہ

پارچہی نۆیہم

ئازیز! تهن وه نیش⁽¹⁾ زامهتان⁽²⁾ خهستهن
 مهینهت پای ئامان وه⁽³⁾ زهنجیر بهستهن
 قاسدیج⁽⁴⁾ -واچوون-⁽⁵⁾ پهی سهفه ر خاسهن-
 رهوان بۆو⁽⁶⁾ تیژرهو⁽⁷⁾، ههرس وه ههناسهن
 ههنی⁽⁸⁾ پای تاقهت⁽⁹⁾ ئاماشان نییهن⁽¹⁰⁾،
 ئهو⁽¹¹⁾ سهرچه مهش وشك، ئید⁽¹²⁾ كۆتا بییهن
 سا تۆ بۆ⁽¹³⁾ وه رهغم بهخت بهرگه شتهم
 جاگیر⁽¹⁴⁾ نه⁽¹⁵⁾ دیدهی وه هوناوره شتهم
 با ساتیج رهقیب⁽¹⁶⁾ دووریت بکیشۆ⁽¹⁷⁾

-۹-

- (1) ئ، د، ذ، ز: نیش
- (2) ئهلف: زامانت، پ: زامانت
- (3) پ: به
- (4) ئهلف: قاسدیج
- (5) د: واچوو
- (6) ئهلف، پ، ئ، ج، ذ، ر، ز: بۆ
- (7) ئهلف، ب، ج، ذ، ز: تیژرهو د: زووته، ر: نهسهیر
- (8) ئهلف، پ، ئ، ج، د، ذ، ر، ز: هیز
- (9) ئهلف: رهفت
- (10) ئ، ئ، ج، د، ذ، ر، ز: شییهن
- (11) ب، د، ذ، ز: ئید
- (12) ب، د، ذ، ز: ئهو
- (13) ج، ر: بۆتق
- (14) ب، پ، ئ، ج، د، ذ، ر، ز: جاکه
- (15) ئ: وه

شهوی وینھی من وهی رۆوه (18) نیشۆ (19)
 وهرنه سا چونکه ئاسانهت دوورهن
 را نمه زانوو (20) به لهد زهروورهن
 دل وه لاته وهن (21) ئامان سه د ئامان
 ئامۆشۆش که ردهن (22)، فره جار ئامان
 چون (23) جه (24) تام (25) زام مژهت (26)
 سه رشارهن (27)
 ويانه (28) مارۆ، به دهن بی زارهن
 هه یچ مه وهر (29) وه تهنگ ويانه شه وه
 په ری به لهدیم (30) بکیانه شه وه

(16) ب: ره قیو

(17) د: دووری تو کیشۆ

(18) پ: پی رۆ، ش: وهی رۆ، ج: وهی ته وهر، د: وه ههر، ز: وه هه پ

(19) ر: وهی رۆ بنیشۆ

(20) ش، ز: نمه زانوون.

(21) ج: وه لای تووهن

(22) ب: که ردهن، که رهن

(23) د: دل

(24) ئه لف: وه

(25) ش، ج: کام

(26) ئه لف، د، ز: دووریت، ش: تیرت

(27) پ: پر زارهن

(28) د: به هاته

(29) د: مه به، ر، ز: مه به ر

(30) ر: به له دی

له نوسخه ی ((ذ))دا له دوايي نهم پارچه یوه نهم هونراوه ی خواره وه هاتووه که له
شهرحی پارچه که دا نیشاره ی پی بکری:

دلّ وه تهنگ نامان، نامان هامفهردان
بیان وه سه رمه شق گرؤی هامدهردان

پارچه ی دهیم

نـازیز دـیـارهن واده ی لوامـهن
نـهلوه دای⁽¹⁾، نـاخـر نـه وه⁽²⁾، نامامـهن
دهولته که ی وه سلّ پـا⁽³⁾، نه زه وائلـهن
جاریو⁽⁴⁾، تهر دیده ن بالآت مه حالـهن
سا دلّم وه ش کهر وه⁽⁵⁾، نیلتفاتـی
بدیه⁽⁶⁾، وه لاه، بوینووت⁽⁷⁾، ساتـی
با به یق شنوی شیرین رازه که ت⁽⁸⁾
گوش دهرؤ⁽⁹⁾، لادی مهینه ت گازه که ت

- ۱۰ -

- (1) د: ناولوی
- (2) ب: ناما، ح: ناوا، د: نهو
- (3) ذ: پاش
- (4) د: جاری
- (5) ث: بار، د: به
- (6) ث، ذ: بدیه، ح: بدیق
- (7) بوینوو
- (8) ث، ح: با به یق وه ش شنوی رازه که ت
- (9) د، ز: دهره

ئاخىر سەفەرەن، راخەيلى دوورەن
 مەنزىل بىي پايان تۆشە زەرورەن
 دىن تۆشەي چەم، مەيلىت تۆشەي دل
 رازىت تۆشەي گۆش، مەنزىل ئەو⁽¹⁰⁾، مەنزىل
 كى زانۇ چوون⁽¹¹⁾ بۆ ئى دىنەي بادىي
 با بەيۆ نە بەين گەردەن⁽¹²⁾، ئازادىي!
 من شەوي نالەم جۆش ئاوەردە بۆ
 سەگ⁽¹³⁾، ئاسانەت⁽¹⁴⁾ بىدار كەردە بۆ
 يا ناستە بۆ سەيل دىدەم، نەفەسى
 نەسىم گەرد رات⁽¹⁵⁾، بەرۆ پەي كەسى
 جەمىنت زەحمەت نىگام كىشا بۆ
 كەف⁽¹⁶⁾، پات وە خار مژەم⁽¹⁷⁾، ئىشا بۆ
 يا كەردە بۆ⁽¹⁸⁾، دل دىوانەي دل تەنگ
 وەخت نىشانەي دلان پەي خەدەنگ-
 پەل پەل پەي زەوق زامىو⁽¹⁹⁾، وە تىرت

(10) ئەلف: وە

(11) ئەلف: چۆن

(12) ئەلف: گەردن

(13) ئەلف: سەگى

(14) ح، ر: ئاستانەت

(15) ئەلف: پات

(16) ح: كەفى

(17) ئەلف: دىدەم

(18) ب: كەردە بۆت

(19) ئەلف، پ، ح، ر: زامىو

ئازار دابۆ تاي زالف زه نجيرت
 يا خهير⁽²⁰⁾ تو دابۆت وه دل مهزهى مهرگ⁽²¹⁾
 بشه⁽²²⁾ خه دهنگت دابۆ نه توى جهرگ⁽²³⁾
 يا مه پرده بۆت⁽²⁴⁾ دل ديوانهى⁽²⁵⁾ دلگير
 جه تير نه ندازى كه رده بۆت ته قسىر
 يا نه دابۆت تو ز گهر د پالاكهت
 پهرى⁽²⁶⁾ سورمهى چه م سفتهى بالاكهت
 تو بويه ر جه من، من زوو ويه ردم
 هيমে ت بۆ، ها ژار⁽²⁷⁾ مه حرووميت⁽²⁸⁾ وه ردم
 چه پگهر د پهى دووريت شانا مورهى نهر د
 وه زاهر ((بانه)) ش وه به هانه كه ر د
 تا فه لك په يمان⁽²⁹⁾ نه⁽³⁰⁾ به هانه بۆ
 ئه ر هه ر⁽³¹⁾ ((بانه))⁽³²⁾ بۆ، با⁽³³⁾ شوكرانه بۆ

-
- (20) ئه لف، ح: ياخۆ
 (21) ح: ياخۆ تو دابۆت دل مهزهى مهرگت
 (22) ئه لف: تير، ح: بشه ر
 (23) ح: جهرگت
 (24) ث: مه پرده بوه
 (25) ح: ده روون
 (26) ر: په رۆ
 (27) ح: هيমে ت بۆ ژار، د، ز: وه هيमे ت هاژار
 (28) ر: مه حروومى
 (29) ب، د، ز: ليتمان
 (30) د، ز: وه، ر: جه
 (31) ئه لف، ث: سه د
 (32) ح: به هانه

ئەر فرسه تش دا⁽³⁴⁾ پەي دلخە مینت
 عومرۆ⁽³⁵⁾ دوبارەن جاریوتەر دینت
 وەر ناستش، ئازیز! تو بای⁽³⁶⁾ سلامەت
 کەفتەن⁽³⁷⁾ ئەو دیوان سارای⁽³⁸⁾ قیامەت

پارچەي یانزەهەم

ئازیز فیراقت دل کەر دەن وە ھوون
 سەر کەر دەن نە چەم مەشو چون جە یھوون⁽¹⁾
 کەشتیی و جوووم توفانی کەر دەن
 تەختە پارەي رۆح وە عەدەم بەر دەن
 خول مەدۆ نە گێچ مەوج فەنادا
 ئەجەل مەکیشۆم پی لاو پە ولادا⁽²⁾
 زیندەگیم پەي مەرگ ھانە تە دارەک
 ئومیّد حەیات قەتەن وە بی شەک
 دەروازەي فەرەح یەک جار مەس دوودەن

(33) ئەلف، ب، ح، ر، ز: باز

(34) ر: فرسەتش ئەر دا

(35) ئەلف، ح، د، ز: عومرۆ، ت، ر: عومر

(36) ب، ح، د: وە

(37) ب، ح: کەوتەن

(38) ت: فەردای

(1) ب: جۆی ھوون

(2) د، ز: بی لاو بە ولادا

ماتهم وهش ده‌ماخ، ئومئید نابووده‌ن
 هام وه سه‌ر قولله‌ی خه‌وف و رجاوه
 نمه‌ز را⁽³⁾ ئی لان یا خو ئه‌ولاوه
 نه‌سیب، بی نه‌سیب جه به‌هره⁽⁴⁾ وشه‌وقه‌ن
 خه‌فته به‌زمشه‌ن، شادیی⁽⁵⁾ بی زه‌وقه‌ن
 لیم تاقی نییه‌ن ئاوه‌خۆر⁽⁶⁾ جه کۆن
 موغه‌ننی! ده‌وام، له‌ره‌ی کزه‌ی تۆن
 به⁽⁷⁾ ناله‌ی حه‌زین لیوی به‌ره‌وه
 چون ئامای خه‌یال مه‌حوم که‌ره‌وه

(3) د: رای

(4) د: به‌هر

(5) د، ز: شادیم

(6) ب، د، ز: ئاپ خۆر

(7) ب، د، ز: به‌ی

پارچەى دوانزەھەم

ئازىز! كام ھوون بى دىدەم پى نەرەشت؟
يا كام زووخاۋ بى دەروونم نەچەشت؟!
يا دل كام مەينەت زامەت نەكيشا
وہ كام قىمەى دەرد جەرگم نەئيشا؟!
وہسەن كۆن تاقەت؟ بېريان سەبوورى
مەتاوون گۆش داى⁽¹⁾ گفەت و گۆى دوورى
ئاخر ئازىزم تەوانام چوونەن
تەوہنن نىيەن⁽²⁾ دل، گۆشت و ھوونەن

* لە نوسخەى ((ئەلف)) دا لە دوايى ئەم پارچەوہ، ھۆنراوہى خواروہ وە ھاتوہ كە
لە شەرحى پارچە ھۆنراوہ كە دا باسى بكرى چونكە پەيوەندىيىكى بەو پارچەوہ
نىيە:

ئايردان بەو تەور مۆبەت سەراى دل
مەيلەكەت مەندەن بى مەسكەن خجل

* لە نوسخەى ((ز)) دا ئەم پارچە ھۆنراوہىە لەگەل پارچەى: ((خەير بۆ ھەم
فەلەك)) و ((فەلەك مەشئاسوت)) دا بە سوورەتى يەك پارچە ھۆنراوہ ھاتوہ.

(1) ئەلف: كەروون، د: گۆش دان

(2) ئەلف، ث، د، ر، ز: تەوہن نىيەنان

پارچه‌ی سینزدهه‌م

نازیزم! نامای، ئای بیّ قه‌راریم^(۱)!
 ئای ئای چه‌مه‌را^(۲) و ئای ئینتزاریم^(۳)!
 مه‌وتنه‌که‌ی چه‌م دیده‌ش ها^(۴) نه ریت
 غه‌ریبی تاکه‌ی؟ بوّ وه ماوای ویت
 های ساقیی! بازار جیلوه‌ی دآدارهن
 سه‌ودای خه‌ریدار، دانه‌ی دیدارهن^(۵)
 یه‌کیّ وه مایه‌ی گه‌نج (که‌ی)ه‌وه^(۶)
 چون منیچ^(۷) وه‌تای فه‌رتووت نه‌یه‌وه
 ئه‌ر سه‌د هه‌رکه‌سیّ په‌ی ویش وه داوه‌ن^(۸)
 وه قیّمه‌ت نییهن، ئیخلاس هه‌ساوه‌ن
 مایل که‌ر بالات^(۹) وه‌ی لا دا^(۱۰) چون نه‌ی
 ده‌سیّوه‌ت ده‌ف بوّ ئه‌و ده‌س جام مه‌ی

-۱۳-

(۱) ئه‌لف: بیّ قه‌رار ویم، پ: بیّ قه‌رار بيم

(۲) ئه‌لف، ج، د: چه‌مه‌را، پ: چه‌م ئه‌ورا، ت، ذ: چه‌مه‌رانی

(۳) ئه‌لف: ئینتزار ویم، پ: ئینتزار بيم

(۴) ت: های

(۵) ذ: هه‌زارهن

(۶) ت: گه‌نج (که‌ی)ه‌وه، (که‌ی)ه‌وه، ذ: گه‌نج و (که‌ی)ه‌وه

(۷) ئه‌لف، ب، ت، چ، د، ذ، ر، ز: منیچ

(۸) ئه‌لف: راوه‌ن

(۹) ئه‌لف: بالا

(۱۰) پ، چ، ز: وه‌ی لاوا، ت: ئی لا لا

با بیدار کەرۆ (11) تاکه‌ی بوون (12) غافل
دهف وه سه‌دا (13) گیان، جام وه ره‌شحه‌ی (14)
دل

با که لافیو (15) بو، ئاخر جه‌وانم (16)
خاکپای حه‌زرت پیر موغانم
چون دهف، به‌رگ پۆس (17) ئیراده‌ت پۆشم
غولام وه‌رده‌س (18) حه‌لقه‌ نه‌گۆشم (19)
خوم ئاسا خه‌یلین وه‌ته‌ن مه‌یخانه‌م
چون پیاله (20) واق شیشه‌ی په‌یمانم (21)

له‌ نوسخه‌ی ((ب)) دا تاقه هۆنراوه‌ی دوایی ئه‌م پارچه‌یه به‌م جووره‌ی خواره‌وه‌یش
هاتوه:

چون پیاله و دف شیشه و پیمانم

(11) ت: کەرۆون

(12) ئه‌لف: بو، د: بو...

(13) ت، د، ز: دهف وه سه‌دای

(14) پ: جام ره‌شحه‌ی، ت، چ، د، د، ز: جام وه ره‌شحه‌ی

(15) ئه‌لف، ب، پ، ت، چ، د، د، ز: کلافه

(16) ئه‌لف، چ: له‌وانم، ب، پ، ت، د، ز: لوانم، د، ز: توانم

(17) د: پوس برگ

(18) ئه‌لف: په‌رده‌س، ب، پ، چ، د، د، ز: بردس

(19) پ: بگوشم، د، ز: وگوشم

(20) ئه‌لف: پیاله‌ی، د، د، ز: پیاله

(21) چ: شیش و پیمانم، د، ز: شیشه و پیمانم

به‌شی

لیکدانه‌وه

پارچہی یہ کہم (*)

پارچہی دووہم

ئاخ جہ ئاخ، چراخ! ئاخ پھی ئاخدارئ!
چون من خاترخار، خہ مبار، داخدارئ
بشایامئ وه سهیر سهراو و چه من
چ نهو چراخم، نهو چه من، جہ من

ئاخ: ناوی دہنگہ له کاتی خہم و پەژارہ و ئیشی دەر وونی و بەدەنیدا، بەکار
ئەبری.

جە: لە. پیتی ئیزافە یە. تەرکیبی ((ئاخ جە ئاخ)) مەزمونێکی ناسک و جوانی
هە یە، واتە: ئاخ ئازیز! لە ئاخ هەلکێشان وەرەس بوووم، نازانم چ بکەم، ساتئ لە
ژیاندا بە بئ ئیش و نازاری عیشقی تۆ بەسەر نابەم و هەر ئەبئ ئاخ هەلکێشم!
چراغ^(۱): عونوانێکی شاعیرانە ی شێوہ کوردی گۆرانییە کە بۆ مۆتلەقی
مەعشوق بەکار براوہ، وە ک: ناوی ((لە یلا)) لە عەرەبیدا.

(*) پارچہی یہ کہم: ((ئاخ پھی خەلوەتئ...)) شەرح کراوہ لە ئاخری جزوہی دە یەمدا.

(۱) مەولەوی ئەم قەسیدە یە بۆ ((مەلا چراخ)) ناوی دۆستی نووسیوہ. دیوانی مەولەوی نووسراوی
مامۆستا مەلا کەریم ل ۵۵.

من لام وانییە ئەم پارچە یە می مەولەوی بئ، ئەو ش بە چەن بە لگە: ۱- چونکە مەولەوی لە تەواوی
پارچەکانیا وشە ی ((چراخ)) ی بەکار نە بردوہ. ۲- سەبکی مەولەوی، سەبکی تازە ی هیندیە کە
هیچکام لە شاعیرەکانی شێوہ کوردی گۆرانی لە ریزە کاری و وردبینی شیعری ئەو سەبکە دا،
نەگە یشتوو نە تە پلە و پایە ی بەرزی مەولەوی، دیارە کە ئەم پارچە یە، تاییە تیبەکانی ئەو سەبکی نییە.
۳- لەوہ ناچئ ((چراخ)) ناوی کە س بئ، بە لگە، ئەو وشە یە لە شێوہ کوردی گۆرانیدا ناویکی عامە بۆ

په‌ی: بۆ.

ئاخدارئ: دهرده‌دارئ.

چون من: وهك من.

خاترخار: بیره‌وه‌ری تال. سیفته‌ی لیكدراوه له وشه‌گه‌لی: ((خاتر، خاتره))
به مانای بیره‌وه‌ری و، ((خار)) به مانای ((درك، دپوو)) كه لی‌ره‌دا كینایه‌یه له
كه‌سئ كه رابووردووی پر پئی له خه‌م و په‌ژاره و تالیی و سویریی دل‌داریی.
دوو وشه‌ی ((خه‌مبار)) و ((داخدار)) یش هه‌ر به مانای عاشقی كامنه‌دیو له
مه‌عشووقه.

بشیایمی: بچووباییین. كورت‌كراوه‌ی ((بشیاایییمی)) یان ((بشیاایییمی)) یه.
كرده‌وه‌ی ئیلتزامیی رابووردوو له چاوگه‌ی ((شی‌یه‌ی)) (چوون).
وه سه‌یر: به ته‌ماش.

سه‌راو: كانیاوی ته‌بیعی.

چه‌مه‌ن^(١): جیگایی كه سه‌وزه و گژ و گیای تیدا بی.

چ: كه‌چی. پیتی ره‌بته و مانای كوتوپیری و ناگه‌هانی نه‌گه‌ییی.

ئه‌و چراخ: ئه‌و ئازیزه‌م. پیتی ((ه)) ی نیشانه‌ی ئیشاره‌ی حیسی له دواى
((چراخ)) ه وه‌هه‌زف كراوه، له ئه‌سلدا ((ئه‌و چراخه)) بووه.

نه‌و چه‌مه‌ن: له ئه‌و چه‌مه‌نه‌دا. كورت‌كراوه‌ی ((نه‌و چه‌مه‌نه‌ه)) یه.

چه‌مه‌ن: جه‌مه، واته: كۆبووه‌ته‌وه. مانای ئه‌و نیوه هۆنراوه‌یه به‌م جۆره‌یه:

كه‌چی ئه‌و ئازیزه‌شم له‌و چه‌مه‌ن و سه‌وزه‌دايه.

موتله‌قی مه‌عشووق به‌كار براوه. مه‌وله‌وی له باتی ئه‌و وشه‌یه، زۆرتر وشه‌گه‌لی: ((ئازیز، خالۆ)) ی به‌كار
بردوو. ئه‌وه‌ش ئه‌گونجی كه له هۆنراوه سه‌ره‌تایییه‌كانی مه‌وله‌وی بی، چونكه له پینج‌نوسخه‌ی
ده‌سنوسدا به ناوی مه‌وله‌ویییه‌وه هینراوه.

(١) له زاراوه‌ی ((سنه)) دا به‌هه‌زی گه‌وره و هه‌سێلێش ئه‌وتری.

پوخته ی مانا:

نازیزه که م! با هر ناخ هه لکیشم بۆ ئه و ناخانه ی که له ژياندا بۆ ناکامیی
دلدار ی هه لکیشاون. ناخ دهرده داریک ی وه ک خۆم دهره وون پر په ژاره ی عیشق و
دلداریم ده سکه وتایی، پیکه وه بچوو بایین بۆ سه یر و ته ماشای سه راو و چیمه ن و
سه وزایییک، که چی نازیزه که م! تۆش له وی باییی!

نالمان که ردا چه نی بلبلان
چه نی نالهی چون سفته دلان-
تانه قه فه سدا ماما نه فه سی
ئه وان په ی گولان ئیمه یچ په ی که سی.

نالمان که ردا: نالمان بکردایی. کرده وه ی لیکدراوی رابوردوی ئیلتیزامییه
له چاوه گی "نالمان که رده ی".

چه نی: له گه ل، له ته ک. لیره دا پیتی ئیزافه یه و مانای موساحه به ئه گه یینئ. له
دهرخستن دا ته کیه ئه دریتته سه ر ه یجای ناخر. ئه گه ر ته کیه بدریتته سه ر ه یجای
یه که م، به مانای "دهرزی" یه.

چه نی نالهی: چون نالهی؟ لیکدراویکی پرسیاریه له حاله تی ته عه جویدا،
چونکه "چه نی" لیره دا نامرازی پرسیاره له حاله ت و چونیه تی.
چون سفته دلان: وه ک دل سووتوان. ئه م رسته یه، ئه بیته وه لامی ئه و لیکدراوه
پرسیاریه.

نه: له. پیتی ئیزافه یه.

قه فه س: کینایه یه له به دهن، چونکه به دهن بۆ گیانی مروفه وه کو قه فه س بۆ
بالداره.

ماما: ئه مات، کرده وه ی ئیستمراری رابوردوو له چاوه گی "نامای" (ماتن).
کورتکراوه ی (مه ناما) یه.

په‌ی: بۆ. پیتی ئیزافه‌یه.

که‌سی: کینایه‌یه له "چراخ". لێره‌دا سه‌نعه‌تی ئیلتفات له موخاته‌به‌وه بۆ
غائب به‌کاربراو.

پوخته‌ی مانا:

ئینجا ده‌سمان کردایێ به‌ ناله‌کردن له‌ گه‌ڵ بولبولاندا، چۆن ناله‌یی؟ وه‌ک ناله‌ی
دلسووتوان، نه‌وان له‌ عیشقی گولان و ئیمه‌ش له‌ عیشقی نازیز.

پارچه‌ی سییه‌م

ئاره‌زوومه‌ندیم چه‌ حد ویه‌رده‌ن
فراوان خه‌یلی تاسه‌ی تۆم که‌رده‌ن

چه‌: له‌. پیتی ئیزافه‌یه.

حه‌د: نه‌ندازه‌، راده‌.

ویه‌رده‌ن: تیپه‌ریوه‌، بووردوو. کرده‌وه‌ی رابووردوو نه‌قلیه‌ له‌ چاوگه‌ی
(ویه‌رده‌ی) (بووردن).

فراوان: زۆر.

خه‌یلی: زۆر. ئەم وشه‌یه بۆ ته‌ئکیدى مانای وشه‌ی پیش له‌ خۆی هینراوه‌.

تاسه‌ی تۆم که‌رده‌ن: ئاره‌زووی دیتنی تۆم کردوو. کرده‌وه‌ی لیکدراوه‌ له‌

ریشه‌ی ((تاسه‌کردن)) (ئاره‌زووکردن) ی دیتنی که‌سیکی خوشه‌ویست.

پوخته‌ی مانا:

ئاره‌زوومه‌ندیم له‌ راده‌ ده‌رچوو و گه‌لی تاسه‌تم کردوو.

قیبه‌م! به‌وه‌نه‌حه‌د بێ هه‌متای فه‌رده‌ن!

سه‌وه‌گه‌ند یه‌کیوه‌ن چه‌نی تۆم وه‌رده‌ن

قیبله م: ئه‌ی که سئ سه‌جده‌گای عیشق و ئه‌وینی منی، وشه‌ی قیبله‌که
وشه‌یئکی عه‌ره‌ببی ئاینییه، له‌ شیعری سوننه‌تی کوردیدا بۆ مه‌شووق
به‌کارئه‌بری.

به‌و ئه‌حه‌د: سویند به‌و ئه‌حه‌ده، واته: سویندم به‌و خودایه‌ که بئ‌ هاوتا و تاک
و ته‌نیا به.

سه‌وگه‌ند یه‌کێوه‌ن: سویند یه‌کێکه. مه‌به‌ست له‌ سویند لێره‌دا شه‌رت و
په‌یمان به.

چه‌نی تو‌م وه‌رده‌ن: له‌گه‌ل‌ تو‌دا خو‌اردوومه.

پوخته‌ی مانا:

قیبله‌که‌م: سویندم به‌و خودایه‌ که بئ‌ هاوما‌ل و تاک و ته‌نیا به، شه‌رت و
په‌یمانم هر ئه‌وه‌یه‌ که له‌گه‌ل‌ تو‌دا به‌ستوومه.

فکر و خه‌یا‌لان، وه‌سو‌اسه‌ی وه‌فات

دایم نه‌ دل‌ه‌ن نه‌ رووی سه‌ر‌بیس‌ات

وه‌سو‌اسه‌: لێره‌دا به‌ مانای دو‌دلی و ته‌ردیده، واته: هه‌میشه‌ له‌وه

بیرئه‌که‌مه‌وه‌ ئاخۆ مه‌یل و وه‌فات سه‌باره‌ت به‌ من ماوه‌ یان نه‌؟

نه‌ رووی سه‌ر‌بیس‌ات: له‌ جیهاندا

پوخته‌ی مانا:

له‌م جیهانه‌دا هه‌میشه‌ له‌دلی خۆما له‌وه‌ بیرئه‌که‌مه‌وه‌ ئاخۆ مه‌یل و وه‌فات بۆ

من ماوه‌، یان منت به‌ ته‌واوی له‌بیرچووه‌ته‌وه‌؟!؟

شه‌وان تا وه‌ رۆ فکرم جه‌ لاتنه‌

رۆج ره‌وانم نه‌ خه‌ک پاتنه‌

جه لاتهن: له لاته.

رهوان: ته ئكیدی مانای "رۆح" ئه كاته وه، چونكه ههردووکیان یهك مانایان ههیه.

نه: له. پیتی ئیزافهیه.

پوختهی مانا:

هه مووشهوی تا به یانی بیرم به لای تووهیه و رۆحیشم كه وتوته خاکی بهرپیت.

قالبم بی رۆح، ئهروام نه مه ندهن

دندان حهیات زینده گیم كه ندهن

قالب: به دهن، لاشه.

ئهروا: رهوان، رۆح. ئه م وشهیه له هۆنراوهی گۆرانیدا به مانای تهك بهكارئه بری.

نه مه ندهن: نه ماوه. كرده وهی رابووردووی نه قلییه له چاوگهی "مه ندی" (مان). "مه نهی" له وت و ویژدا زۆرتر بهكارئه بری.

دندانم كه ندهن: ته مام بریوه، هیوام پی نه ماوه. كرده وهی لیکدراوی رابووردووی نه قلییه له چاوگهی ((دندان كه ندهی)) (دندان كه ندن).

دوو وشهیه ((حهیات و زینده گی)) مانایان یه کیكه، ئه وهش ئه گونجی كه ((حهیات)) لیژدها به مانای هیوا و هومید بی.

پوختهی مانا:

لاشه م به بی رۆح ماوه ته وه، ددانی هیوای ژیانم كه ندووه.

نامت چون ئه ورا د سووب و ئیواران

مه وانووش وه گهرم نه پای دیواران

نامت: ناوت. له وتووٲٲزا ((نامٲٲت)) ئه وتريٲ چونكه ((نامٲٲ)) موئه ننه سي سه ماعٲٲه .

چون: وهك.

ئه وراڊ: ويرڊگه ل. ويرڊ له زاراوه ٲ ئاٲٲنٲڊا به زور خوٲٲنڊنٲ وشه و لٲكڊراوگه لٲ ئه وتريٲ كه ناو و ستاٲشٲ خودا و ٲٲٲغه مهر و، جومله گه لٲ دؤعا و نزا بن.

مه وانووش: ئه ٲخوٲٲم. كڊه وه ٲ موزارٲعه له چاوگه ٲ ((واناٲ)) (خوٲٲنڊن).

وه گهرم: به گهرم، واته: له كانگه ٲ دلمه وه. به تاسه و ئاره زووه وه.

نه: له. ٲٲٲٲ ئٲزافه ٲه. مه به ست له هٲٲنٲنٲ لٲكڊراوٲ ((نه ٲاٲ دٲواران)) (له ٲاٲ دٲواران)، گه ٲانڊنٲ ماناٲ كزي و سه رلٲشٲٲواوٲ و سه رگه رڊانٲ له عٲشقه دٲاٲه، چونكه ئه و كه سانه كه سه رلٲشٲٲواو و بٲٲ ٲانه و لانه، هه مٲشه له ٲاٲ دٲوارٲ كه لاره و وٲرانه دا دانه نٲشن و كز ئه كه ن.

ٲوخته ٲ مانا:

به ٲانٲان و ئٲواران له ٲاٲ دٲوارانڊا كز ئه كه م و ناوٲ تو وهك ئه وراڊ به گهرمٲ له سه ر زمانمه وه ٲه.

چه م چون شاباز وٲٲل شكار بؤ

دٲٲم بالٲ ٲه رواز نه سه ر دٲار بؤ-

جه ((سه رقه لاء)) وه مه گٲٲلون ٲه ٲ بؤ

دهك دٲدهم هه رڊوو سه ر جار فٲڊات بؤ!

چه م: چاوم.

چون: لٲره دا ٲٲٲٲ ته شبٲه هه.

شاباز: بازي گه وره و، به هٲز.

شکار: نه چیر.

بۆ: بئی. کرده وهی رابیتی ئیلتزامیی موزاریعه له چاوگهی ((بیهی)) (بوون).
نه گونجی پایهش بئی بۆ کرده وهی لیکدراوی ((ویل بۆ)).

(له گه راندایی)، واته: کرده وهی "بۆ" (بئی)، له م جوړه لیکدراوانه دا که
موسنه د سیفته بئی، نه گونجی هم کرده وهی رابیت بئی هم له گه ل موسنه ده که دا
تیکه ل بکری و بئی به کرده وهی لیکدراو.⁽¹⁾

بال پەرواز: بالی له حالی بالگرته وه دا بئی.
نه: له. پیتی ئیزافه یه.

سه رديار: بۆ لوتکه ی کيو و قوله ی شاخ و ته پۆلکه ی بهرز به کار نه بری، باز
همیشه له جیگای بهرزا نه چیر نه کات وه چاو.
جو: له. پیتی ئیزافه یه.

سه رقه لا: ناوی جیگاییکه.

مه گیلوون: نه گه پیم. کرده وهی موزاریعه له چاوگهی "گیلای"

(گه ران). تیپی (ن) له دووایه وه به بئی ریگا هینراوه. رهنگه بۆ مه بهستی
ته له فوزی موسه و ویتیش هینرابی.

په ی تۆ: بۆ تۆ

دهک: وشه ییکه بۆ ته نکیدی مانای دوعا و نزا به کار نه بری.

دیده م: چاوم.

هه ردوو: بۆ ته نکیده مانای "دیده" هینراوه، واته: نهک چاو یکم، به لکه هه ر
دوو چاوم.

(1) له م سووره ته دا جیاوازی له نیتوان نه و دوو لیکدراوه له چاوی ماناوه یه، واته: نه گه ر مه بهست له
نیسه ته که، دهوام و سوپوت بئی، لیکدراوه که بریتیه له موسنه ئیله یه ی و موسنه د رابیت... وه
نه گه ر مه بهست له نیسه ته که ته جه دود و زه وال بئی، نه جزای لیکدراوه که بریتیه له فیعل و فاعیل، که
وابوو له سوورته یه که مدا "شاباز" موسنه ئیله یه و "ویل" موسنه د و "بۆ" کرده وهی رابیت. له
سوورته ی دووه مدا "شاباز" فاعیل و "ویل بۆ" به سه ریه که وه نه بئی به کرده وهی لیکدراو.

سەدجار: بۆ گەياندى ماناى موبالەغە لە فېداكارىدا، ھىنراوھ.
فېدات بۆ: بە قوربانت بى.

پوختەى مانا:

وھك شابازى كە دايم لە سەر بەرزانەوھ بال بگرتتەوھ و بۆ نەچىر چاۋ بگىرئ،
دەك ھەردوو چاۋم بە قوربانت بى، منىش ھەمىشە لە "سەرقلە"وھ، بۆ تۆ چاۋە و
چاۋمە.

ئامان، ھەى ئازىر، بىنايى چاۋان!

گلەم ھەن جە تۆ خەيلى فراۋان

ئامان: لە ((ئەمان))ى عەرەبىيەوھ ھاتوۋە، ماناى پارانەوھ و پەنادان
ئەگەيئى.

ھەى: پىتى بانگکردنە.

ھەن: ھەيە.

جە تۆ: لە تۆ.

پوختەى مانا:

ئامان، ئەى ئازىر، بىنايى چاۋانم! لە بى مېھرى تۆ زۆر گلەم ھەيە.

يانى چىش مەيلىت فەرامۆش كەردەن

مەر بادەت نە جام بى شەرتىي وەردەن!؟

يانى چىش: يانى چى، ماناى چىيە، لەبەر چى؟

فەرامۆش كەردەن: لەبىربردوۋەتەوھ.

مەر: كورتكراۋەى: مەگەر" ھ و ئامرازى پرسىيارە.

بادە: شەراب، مەى، مەبەست شەرابى عىشقىە.

نه: پیتی ئیزافه یه .

جام: پیالَه، پهرداخ، لیوان. وشه ی "جام" دوو مانای هه یه، یه که م: ده فریکی
فلزی بچوکه که شه رابی تیدا خوراوه ته وه. دوو م: ئایه نه که شیشه یی که دیوکی
به جیوه یا ده رمانیکی تر سواق دراوه و وینه ی شتی تیدا ده رنه که وی.
"جام بی شه رتی" ئیزافه ی ته شبیه یه .

وه رده ن: خواردووه. کرده وه ی رابووردووی نه قلییه له چاوگه ی "وه رده ی،
وارده ی" (خواردن). له وت و ویژا بۆ خواردنه وه ی شتانی ئاوه کی "ئه وه وارده ی،
وارده یه وه" ئه وتری.

پوخته ی مانا:

مانای چیه که مه یلی خۆت بۆ من له بیر بردووه ته وه، مه گه ر شه رابی عیشت
له جامی بی شه رتیدا خواردووه ته وه؟

وه رنه یانی چیش جه جارن جاری

خه به ر نه په رسی جه راویاری؟!

وه رنه: کورتکراوه ی "وه ئه گه ر نه" یه، واته: وه ئه گه ر شه رابت له جامی بی
شه رتیدا نه خواردووه ته وه .

یانی چیش: مانای چیه جاری له جارن .

خه به ر نه په رسی: هه والیکه من نه په رسی .

جه راویاری: له ریپگاری. ئه یه وی ئه وه بگه یینی که ئه زانم ناته وی خۆت ماندوو

بکه ی و نامه م بۆ بنووسی، به لام بۆچی جاری له ریپگاری هه والیکم ناپرسی .

پوخته ی مانا:

ئه گه ر شه رت و وه فات له بیر نه بردووه ته وه، له به رچی جاریک هه والیکم ته نانه ت

له ریپگاری ناپرسی؟!

ئومىد ئىدەن، ئامانەن ئامان!
جەي فېشتەر ناسۆر نەوزى زامان

ئومىد ئىدەن: ھىوام ئەمەيە.
ئامانەن ئامان: دەخىلم دەخىل، واتە: پەنام ھىتاوہ.
جەي: كورتكراوہى ((جە ئى)) (لە ئەم، لە ئەمە).
فېشتەر: زۆرتەر، لە ((بېشتەر)) ى فارسييەوہ ھاتوہ.
ناسۆر نەوزى: نەكولتيتەوہ. كردهوہى موزاربعى مەنقىيە لە چاوغەي
لېكدراوى ((ناسۆر وستەي)) (ناسۆرخستەن، كولاندنەوہ).
زامان: برىنان، واتە: لەمە زياتر دەرد و رەنجى ناكامىي دلدارىم زۆرتەر نەكەي.
پوختەي مانا:
ئامانە، ئازىم ئومىد ئەمەيە كە لەمە زياتر برىنى بى مېھرىسى و بى شەرتىت
نەخەيتە ناسۆر.

ئەحوالّ حالّەت شەرت و وہفاكەت
بكيانە پەرئىم تو بى خوداكەت!

ئەحوالّ حالّەت: واتە: چۆنئىيەتتى شەرت و وہفاكەت. لېكدراوئىكە بۆ گەياندى
ماناي تەئكىد ھىنراوہ.
بكيانە: بئىرە. كردهوہى ئەمرى حازرە لە چاوغەي ((كياناي، كياستەي))
(ناردن).

پەرئىم: بۆم. ((پەرى)) پىتى ئىزافەيە.
پوختەي مانا:
ئازىم، سوئندت ئەدەم بەو خودايە كە ئەپپەرەستى ھەوالى چۆنئىيەتتى شەرت
و وہفاكەتم بۆ بئىرە.

نه سال و نه ماه، نه هفته و نه شهو
نه ساتي نارام، نه دهقيقي خو-
نمهشوم نه چه م، دیده م! نه دوريت
هر ئيد مهوانون: ئاخ جه مهجووريت!

ماه: مانگ.

نمهشوم نه چه م: ناچيته چاوم. ((نمهشوق)) كرده وهى مهنفى موزاريعه له
چاوگه ي ((شى يه ي)) (چوون). زه ميري ((م)) له بهر زه روورته شيعرى لكاو به
كرده وه كه وه، له ئه سلدا ((نمهشوق چه م)) ه.

نه: له. پيتي ئيزافه يه.

هر ئيد: هر ئه مه

مهوانون: ئه خوئيم. كرده وهى موزاريعه له چاوگه ي ((واناي، وه نه ي))
(خوئندن).

جه: له. پيتي ئيزافه يه.

پوخته ي مانا:

نه سال و نه مانگ، نه هفته و نه شهو، نه ساتي نارام هه يه، نه دهقيقي
خو ئه چيته چاوم. هه ميشه ئه مه دووباره ئه كه مه وه: ئاخ له مه جووريت!

ئيسه كي تاقت دورى تو دارو؟

دهك بهرق غه زه ب وه جه سته ش وارو!

تاقت دارو: كرده وهى ليكدراوى موزاريعه له چاوگه ي ((تاقت داشته ي))
(تواناي هه بوون).

جه سته: به دن، لاشه.

وارو: بباري. كرده وهى ئيلتزامي دوعاييه له چاوگه ي (واراي).

پوختەى مانا:

ئىستاكه كى توانايى دوورسى تۆى ههيه؟ دهك تىشقەى غەزەب سەرتاپاي

بسوتىنى!

بەسەرگەردت بام، ئەرواحەكەى وىم!

جواو سەرئىع بكىانە پەرئىم

بەسەرگەردت بام: بەقوربانت بىم. جوملەيىكى دۇعايىبە.

ئەرواح: گيان، رەوان، رۆح. بە ماناي موفرەد بەكار ئەبرى.

وىم: خۆم.

جواو: وەلام.

بكىانە: بنىرە. كردهوەى ئەمرى حازرە لە چاوغەى ((كىاناي، كىاستەى))

(ناردن، هەناردن).

پەرئىم: بۆم.

پوختەى مانا:

بەقوربانت بىم گيانە شىرىنەكەم!

وەلامىكى راستم بۆ بنىرە كە لەسەر وەفای خۆتەو، ماوى، يان نا.

نارہ زوی نامای مہرگ ویت کہردن
گویا خہ لاسیت وہ دل ئا وہردن!

نارہ زو کہردن: نارہ زوت کردوہ. کردہ وہی لیکر اوی رابوردوی نہ قلبیہ
لہ چا وگی ((نارہ زو کہردہی)) (نارہ زو کردن).

نامای: ہاتن.

ویت: خۆت.

گویا: گومان ئہ کری، تہ سہ وور ئہ کری. نامرزی شک و گومانہ. ((گویا، گویاہ،
گویا)) ئہ وتری.

خہ لاسی: رزگاری. ((ت)) لہ دوا یہ وہ، زہ میری دوہم ئہ ندما ی تہ کہ.

وہ: بہ. بیٹی ئیزافہ یہ.

ئا وہردن: ہیئاوتہ. کردہ وہی رابوردوی نہ قلبیہ لہ چا وگی ((ئا وہردہی))
(ہیئان، ہاوردن).

پوختہ ی مانا:

نارہ زوی ہاتنی مہرگی خۆت کردوہ و بہ دل ویستوتہ لہ سووتانی ئاگری
عیشق رزگار بیت.

ئہ ی پہ ی ویت نہ بۆ، دۆسہ کہ ی گیانی!

چہ ند بۆ پپووز بی و تۆ ہر ہمانی^(۱)

(*) بہ پپی ئہ و ژمارانہ ی د. موفتیزادہ دایناون (پارچہی چوارہم) دیار نییہ.

(۱) بہ جۆری کہ لہ نوسخہ دہ سنووسہ کانی ((ب)) و ((ث)) دا ہاتوہ، مہ ولہ وی ئہ و جووتہ ہؤنراوہ یہ ی

لہ وہ لامی جووتہ ہؤنراوہ بیکی ((ئہ حمہد بہ گ)) ی کۆماسیدا ہؤنراوہ تہ وہ کہ دۆستا یہ تیئیکی گہ رمیان

پنکہ وہ بوہ.

ئەي پەي ویت نەبۆ: ئەي بۆ خۆت نەبى. ئەي نەيخۆي! ئەو لیکدراوه لە کاتیگدا بەکار ئەبرى کە کەسێک بە شتى دلخۆش بى کە بۆي بێتە دى، بەلام کەسێکی تر لای وابى کە ئەو دلخۆشکردنە بى سوودە و ئەو شتە بۆ ئەو کەسە ناییتە دى، ئینجا پىي ئەلى: ئەي نەيخۆي!

بى: بېت. کردەوہی ئیلتزامی موزاریعە لە چاوگەي ((ئامای)) (هاتن).
بمانى: بمىنى. کردەوہی ئیلتزامی موزاریعە لە چاوگەي ((مەنەي)) (مان)،
واتە: دللى خۆت خۆش مەکە ئەگەر یەکەم جار جەرگت بە ئاگرى عیشق سووتا،

لە نوسخەي ((ث))دا بەم جۆرەيە:

ئەر بۆ پرووزى وە مەلالەوہ ياوا وە لای تز وە شەمالەوہ

ئانە بۆ پرووز سفتەي جەرگمەن ((مەعدووم))! بزانه وادەي مەرگمەن

ئەر: ئەگەر.

بۆ پرووز: بۆي سووتانى گۆشت و خورى و موو. ((ي)) لە دوايەوہ نيشانەي نەکارەتە.

وہ: بە. پىي ئيزافەيە.

مەلال: مەلال، پەريشانى و پەژارە. ((وہ)) پاشگرى لکان و لەگەلبوونە.

ياوا: گەشت. کردەوہي رابووردووە لە چاوگەي ((ياواي)) (گەيشتن).

وہ شەمالەوہ: بە باي شەمالدا.

ئانە: ئەوہ.

سفتە: سووتاو. ((ي)) لە دوايەوہ نيشانەي ئيزافەيە.

جەرگمەن: جەرگمە.

مەعدووم: نازناوي شيعرى مەولەوييە ((مەعدوومي))ش هاتووە.

وادە: کات، رۆژگارى ديارىکراو.

مەرگمەن: مەرگمە.

پوختەي مانا:

ئەگەر بۆ پرووزىکى تىگەل لەگەل پەژارە، بە باي شەمالدا گەيشتە لای تو، ئەوہ بۆ پرووزى سووتانى

جەرگى منە و ((مەعدووم))! بزانه ئىتر وادەي مردنم گەيشتووە.

لە نوسخەي ((ب))دا لە باتى ((ياوا))، ((ياوان)) و لە باتى ((وہ شەمالەوہ))، ((جە شەمالەوہ)) و لە

باتى ((مەعدووم بزانه))، ((مەعلوومەن مەعدووم)) هاتووە.

ئەو كاتى مردنت گە يىشتوو، دلتىباھە چەن جار جەرگت بەو ئاگرە ھەلئە قىرچى و
ھىشتا ھەر زىندوو ئەمىنى.

پوختەى مانا:

ئەى نەيخۆى دۆسەكەى گىانى كە يەكەم بۆ پىرووزى سووتانى جەرگت بە
ئاگرى عىشق، نىشانەى مەرگت بى، بەلكە چەن جار جەرگت بەو ئاگرە ئەبى
ھەلقىرچى و ھىشتا ھەر زىندوو بىمىنى!

پارچەى شەشەم

ئازارم جە وىم بىزارم كەردەن
رەويەى ((رەمەزان)) جە يادم بەردەن

ئازار: نەخۆشىى، مەبەست نەخۆشىى عىشق و ئەوينە.
جە وىم: لە خۆم.

بىزارم كەردەن: بىزار كىردوو، واتە: نەخۆشىى عىشق و ئەوينم ئەوئەندە دەرد
و رەنجى لاوازى و بى ھىزى داوھ پىم، خۆمى لەبەرچاوم خىستوو.
رەويەى رەمەزان^(۱): داب و دەستورى رۆژووگرتنى مانگى ((رەمەزان)).
جە يادم بەردەن: لە يادىمى بىردووئەتە، لە بىرمى بىردووئەتە.

پوختەى مانا:

دەرد و رەنجى نەخۆشىى دلدارى، ئەوئەندە لاواز و بى ھىزى كىردووم، رى و
رەوشتى رۆژووگرتنى مانگى ((رەمەزان))ى لە بىرم بىردووئەتە.

(۱) مانگى ((رەمەزان)) يەككە لە دوانزە مانگەكانى عەرەبى سالى قەمەرى كە لە ئايىنى ئىسلامدا
رۆژووگرتن لە رۆژەكانى ئەو مانگەدا واجبە. وەھا دەرئەكەوى كە مەولەوى ئەم پارچەيەى لە م مانگەدا
ھۆنايىتەو.

جه و ساوه نيهت رۆزه م ئاوه ردهن هيچ ئازام جه هيچ رۆزه ش نهمه ردهن

جه و ساوه: له و كاته وه. كورتكراوه ي ((جه ئه و ساوه)) يه. ((جه)) له. پيئي ئيزافه يه، ((ئه و)) ناوي ئيشاره يه، ((سا)) به ماناي كات و رۆزگار، هه ميشه له گه ل ((ئه و)) دا به كار ئه بري.

وه: پاشگري ئيبتدا و ئيتساله.

نيهت: ئيراده كردن و قه سد كردن بۆ جيبه جيكردي كاريكي ئاييني يا غه يره ئاييني.

رۆزه: رۆژوو. وشه ييكي فارسييه، له كورديدا به بۆري بلاو ده رئه خري. له وتوويزي گۆرانيدا ((رۆچي)) ئه وتري.

ئاوه ردهن: هيتاوه. ((نيهت رۆزه م ئاوه ردهن)) كرده وه ي ليك دراوي رۆزگاري رابووردوي نه قليببه له چاوه گه ي ((نيهت رۆزه م ئاوه رده ي)) (نيهتي رۆژوو هيتان).
هيچ ئازام: هيچ ئه عزام، هيچ ئه ندامم.

جه هيچ: له هيچ شتي.

رۆزه ش نهمه ردهن: رۆژووي نه شكاندوه. كرده وه ي ليك دراوي رابووردوي نه قليببه له چاوه گه ي ((رۆزه مه رده ي)) (رۆژوو شكاندن).

وه ها كه له مه زموني ئه م پارچه يه بۆ مان ده رئه كه وي، مه وله وي ئه م پارچه يه ي له مانگي ره مه زاندا بۆ ئازيزي هۆنيوه ته وه، ئينجا به و بۆنه يه وه ته شبيه يكي ليك دراوي جوان به كار ئه با، وه ها كه چۆنيه تي مه حروومي خۆي له ديداري ئازيزي، چواندوه به مه حروومي رۆژووه وان به خواردن و خواردنه وه. لي ره دا پيويسته ئه وه بزاني كه مه وله وي له و ته شبيهه ليك دراوه جوانه دا كه به زيوه ري بيروودي خۆي رازاندويه ته وه وه كه هه ميشه چن شه خسيه تيكي له ئه ندامه كاني خۆي دروست كردوه و، خۆي به شه خسيه تي جياواز له و شه خسيه تانه ئه ناسيني كه له عيني حالدا په يوه ندي به و شه خسيه تانه وه هه يه.

بۆ وینه له م پارچه یه دا هه ره که له چاو و گوئی و دلی خوئی به شه خسییه تیکی
رۆژوو هوان داناوه و خووشی به شه خسییه تیکی جیاواز داوه ته قه له م که پیوه ندی
به و شه خسییه تانه وه ببی.

پوخته ی مانا:

له و کاته وه نییه تی رۆژووم هیناوه، هیچکام له ئەندامم له هیچ شتی رۆژووی
نه شکاندوه.

نه چه م جه دیدهن ئازیز بیگهرد
نه گوش جه سه دای یاران هامفهرد

نه چه م: نه چاوم.

جه: له. پیتی ئیزافه یه.

دیدهن: چاوپیکه وتن، دیتن.

ئازیز بیگهرد: ئازیزی بی عیب.

نه گوش: نه گویم.

جه سه دا: له دهنگ. مه به ست دهنگی ئه و وتووێژه یه که دۆستان له کاتی
کۆبوونه وه به دهوری یه کتردا، دهری ئه پرن.

یاران هامفهرد: یارانی هاوشیعر، یان یارانی هاودهردی دلداری. واته: ئه و
ئهندامانه م به و شتانه رۆژوو یان نه شکاندوه و مه حروومم له دیداری ئازیز و یاران.

پوخته ی مانا:

نه چاوم به دیتنی ئازیز و نه گویم به بیستنی دهنگی یارانی هاوفهرد رۆژوو یان
شکاندوه.

شیرینی ئیفتار دللم تالییهن

جام نه جه ماعت دۆسان خالییهن

شیرینی: لیره دا شادی و خوشی دل له کاتی چاوپیکه و قنی ((ئازین)) و یاراندا، تەشبیہ کراوه بەو شتە شیرینانە کە رۆژووہ وان رۆژوویان پی ئەشکینی، چونکە لە ئایینی ئیسلامدا هاتووہ کە ئیفتارکردن بە شتی شیرین وەکو خورما سەوابی زۆرە .

ئیفتار: رۆژووشکاندن. ئیزافە ی ((ئیفتار)) بە ((دل)) ئیزافە ی ئیستعارییە .
تالییەن: تالییە، مەبەست لە ((تالی)) خەم و پەژارە ی دووری لە ئازیز و یاران ی هاوفەردە .

جا: جیگا . ((م)) لە دوایەو، زەمیری موزاف ئیلەبەه .

نە: لە . پیتی ئیزافە یە .

جەماعەت: کۆمەل، کۆر. ئەو وشە یە دوو مانا ئەگەیی، بەکەم مەبەست ئەو کەسانە بی کە کۆئەبنەوہ بۆ پیکەوہ نوێژکردن کە نوێژی جەماعەتی پی ئەوتری . دووہم ئەو دۆستانە کە بۆ راباردن بە دەوری یەکا کۆئەبنەوہ، کە وابوو ئەتوانین بۆئین لە بەکاربردنی ئەو وشە یەدا سەنعەتی ئیہام بەکار براوہ .

خالییەن: خالییە، واتە: لەناو کۆر و کۆمەلی دۆستاندا جیم خالییە . لیره شدا دوو مانا ئەگونجی، یەکەم - لە نیو دۆستانی رۆژووہ واندا جیگام خالییە . دووہم - لە کۆر و کۆمەلی هاودەرداندا نیم و دوور کەوتووہ تەوہ لییان .

پوختە ی مانا:

شیرینی ئیفتار دلم تالییە، جیگام لە کۆر و کۆمەلی دۆستان خالییە .

نەوای ((مەرحەبا))ش نامان نە گۆشم

چەنی ((ئەلوەدا))ش ھەرنە خرۆشم

مانگی رەمەزان بە لای موسلمانانەوہ، مانگیکی پیروژ و پر لە خیر و بەرەکەتە ھەر موسلماننی بە داھاتنی مانگی رەمەزان، شادی و خوشی دەرئەبیری. لە کاتی

نوئژکردن و ویرد خوئندندا تا نیوهی ((مهرحبا)) خوش هاتنی پی ئه لئین و له نیوهی تریا تا دوایی ((ئه لوه داع)) مالاوایی لی ئه کهن و پیناخووشیی خویمان به دواهاتنی ئه و مانگه دهرئه برین.

نهوا: دهنگ، سه دا.

مهرحبا: له کاتی چاوپیکه وتنی که سیکا ئه وتری که خوشت لی بی، واته: شاد و خوشحال به. زهمیری ((ش)) ئه گه ریته وه بۆ ((ره مه زان)). نامان: نه هاتووه. کرده وهی رابووردووی نه قلاییه له چاوگهی ((ئامای)) (هاتن).

نه گوشم: له گویم، واته: له بهر دهرد و رهنجی مه حروومی له دیداری ئازیز و دۆستان له خووشی و شادیی نیوهی یه که می مانگی ره مه زان بی بهش بووم. له لایی تریشه وه له و مه زمونه ئه وه مان بۆ دهرئه که وی که مه وله وی له مانگی ره مه زاندا، ته نیا دهردی ته نیایی و بی به شیی له شادی و خووشیی دیداری ئازیز و یارانی ههست کردووه که ئه وه شی له مه زمونی نیوه هۆنراوهی دووه مدا که باسی لئوه ئه که یین، گه یاندووه.

مه وله وی لئره دا هونه ریکی ئه ده بیی تری له خوویه وه نیشان داوه، ئه وه ش بریتییه له مه که دهر برینی خووشی و شادی له کاتی رووبه روو بوونی ئازیز و دۆستاندا ته شبیه کردووه به مهرحبا وتن به ره مه زان و شادیی کردن به هاتنی تا نیوهی یه که می ئه و مانگه، ههروه هاش خه م و په ژاره ی خوی له دوورکه تنه وه له ئازیز و دۆستان چواندووه به خه م و په ژاره ی ئه لوه دا کردن له مانگی ره مه زان له نیوهی دوایی ئه و مانگه دا.

چه نی: له گه ل. پیتی ره بته.

ئه لوه دا: ئه لوه داع. مالاوایی. ((ش)) زهمیری موزاف ئیله یه هه ئه گه ریته وه بۆ ره مه زان.

هه ر نه خرۆشم: هه ر له هاوارکردن دام، واته: خه م و په ژاره ی خۆم به ئه لوه دا کردن دهرئه بریم. مه وله وی ئه یه وی ئه وه بگه یینی که له مانگی ره مه زاندا

بېنځه له خه م و په ژاره ی دوری و بی به شی له هاوده می نازیز و یاران
خوشییکی هست نه کردوه.

پوخته ی مانا:

دهنگی مه رحه بالیکردنی ئەم مانگه نه هاتووه ته گویم و هر خه ریکی ئەلوه دا
لیکردن بووم.

زایفیم هه ریه ند جه حد به رشیه ن

نه سیم ئه ر بارۆم عه جایب نیه ن

زایفیم: لاوازیم، زه عیفیم.

هه ریه ند: هه ر ئەوه نده.

جه حد: له حد، له ئەندازه.

به رشیه ن: ده رچووه. کرده وه ی رابوردووی نه قلییه له چاوگه ی

((به رشیه ی)) (ده رچوون).

نه سیم: بای شه مال.

ئه ر: ئەگه ر.

بارۆم: به مینئ. کرده وه ی موزاریعی ئیلتزامیه له چاوگه ی ((ئارده ی))

(هینان). مه وله وی له م هۆنراوه دوایه دا سه نه تی ئیلتفاتی به کار بردوه، واته: له

پیشا نازیزی به غائب داناوه، به لام له م هۆنراوه دا به قهرینه ی به کاربردنی

کرده وه ی ((بارۆم)) (به مینئ)، نازیز به حازر دانه نی، ئەگینا ئەبوائی بیوتایه

((به رۆم)) (بمبا).

عه جایب نیه ن: سه رسورپه ننه ر نیه، واته: کاریکی ئاساییه.

پوخته ی مانا:

زه عیفی و لاوازیم له غه م و په ژاره ی دوری نازیز گه یشتووه ته راده یی ئەگه ر

بای شه مال هه لمگری و له گه ل خوی به مینئ جیگای سه رسورپان نیه.

ٹازیز بیّ مہیلت زیندہ گیم تالّ کہرد
بیّ مہوبہ تیت حوکم شادیم بہ تالّ کہرد

ٹازیز: ٹہ گونجیّ مہ بہ ست شیخ عہ زیزی جانہ وہ رہی بیّ.
کہرد: کرد. کردہ وہی رابووردوہ لہ چاوگہی ((کہردہی)) (کردن).
بیّ مہوبہ تیت: بیّ مہ حہ بہ تیت.

حوکم شادیم: فہرمانی شادیم. ٹہ گونجیّ مہ بہ ست لہ مانای ((حوکم)) ٹہ سہر و
شوین بیّ، واتہ: بیّ مہ حہ بہ تیت ٹہ سہری شادیمی نہ ہیشتوہ.
پوختہی مانا:

ٹازیز بیّ مہیلت ژیانمی تالّ کردوہ و بیّ میہریشٹ شادیی و خووشی پیّم
نہ ہیشتوہ.

ہیچ نیلتہ اتیّ نہ دیم پیّتہ وہ
ہیچ نہ دیای وہ لای کوشتہی ویتہ وہ

نہ دیم پیّتہ وہ: نہ مدی پیّتہ وہ. کردہ وہی رابووردوہ لہ چاوگہی ((دیہی))
(دیتن، چاوپیکہ و تن).

نہ دیای: نہ پوانین، نہ ترپوانی. کردہ وہی رابووردوہ لہ چاوگہی ((دیای))
(روانین). ((دیہی)) (چاوپیکہ و تن، دیتن).
وہ لای: بہ لای.

کوشتہی ویتہ وہ: کوژراوی خوٹہ وہ.

(۱) ٹہ پارچہیہ تہنیا لہ نوسخہی ((ت)) دا ہاتوہ. با وہ کو لہ وہ ناچیّ کہ ہی مہ ولہ وی بیّ بہ لام لہ بہر
ٹہ وہ لہ نوسخہ بیکی ژور کوندا بہ ناوی مہ ولہ ویہ وہ نووسرابو، منیش بہ ناوی ٹہ وہ وہ ہیٹام.

پوختەى مانا:

ھېچ مېھرە بانىيىكىم پېتەو نەدى، جارى ئاورپىكت لە كوژراوى عىشقى خۆت

نەدايەوہ.

دووى ئاخم نە داخ بىى موبالاتىت

قرچەى دل نە دەرد كەم ئىلتفاتىت-

ئەوسەر نە پاي چەرخ ھەفتەمىن ساوان

ئىد سەداش نە گۆش مەلەكان ياوان

دو: دووكەل. ئىزافەى بە ((ناخ))، ئىستعارىيە.

نە: لە. پىتى ئىزافەىيە. لەم دوو ھۆنراوہىيەدا سەنەتتى لەف و نەشرى

مورەتەبى مەزمونى بەكار براوہ، واتە: مەزمونى نىوہ ھۆنراوہى يەكەمى

ھۆنراوہى دووہم ئەگەرپېتەوہ بۆ نىوہ ھۆنراوہى يەكەمى ھۆنراوہى يەكەم.

مەزمونى نىوہ ھۆنراوہى دووہمى ھۆنراوہى دووہم ئەگەرپېتەوہ بۆ نىوہ ھۆنراوہى

ھۆنراوہى يەكەم.

چەرخ ھەفتەمىن: ئاسمانى ھەفتەم.

سەرساوان: گەيشتوہ. كردهوہى لىكدراوى رابووردووى نەقلىيە لە چاوغەى

((سەرساواى)) (گەيشتن).

ئىد: ئەم. زەمىرى سىيەم ئەندامى تەكى نىزىكە، بۆ دوور ((ئەو)) ئەوترى.

((ئىنە، ئانە)) ئەبن بە دوو زەمىرى ئىشارەى نىزىك و دوورى ئىشارە. ئەگەر موشار

ئىلەيە لەگەلىان بھېنرى، وەك: ئى پىيا، ئا پىيا (ئەم پىياوہ، ئەو پىياوہ) ناوى

ئىشارەيان پى ئەوترى.

سەداش: دەنگى.

نە گۆش: بە گوئى. ((نە)) لىرەدا بە مانا ((بە))ى پىتى ئىزافەىيە.

مەلەكان: فرىشتەگەل.

یاوان: گه‌یشتووه. کرده‌وهی رابووردووی نه‌قلییه له چاوگه‌ی ((یاوای))
(گه‌یشتن).

پوخته‌ی مانا:

دووکه‌لی ئاخم له داخی بی موبالاتیت و قرچه‌ی دلم له دهردی که م مه‌یلیت.
ئه‌وگه‌یشتووه‌ته ئاسمانی هه‌فته م و ئه‌میش گوئی فریشته‌گه‌لی که‌ر کردووه.

خاس ئیده‌ن ئازیز تو‌یج مه‌یلی پیت بو
نیگاییت وه‌لای کوشته‌که‌ی ویت بو
یه‌ک جه‌ستی خه‌سته‌ی عه‌لیم مه‌نده‌ن
باری ئوستوخان زه‌لیم مه‌نده‌ن
ئه‌ویج ها وه‌خته‌ن سه‌د هه‌سره‌ت نه‌ دل
-دوور جه‌ بالای تو!- بریزو وه‌ گل

خاس ئیده‌ن: خاس ئه‌مه‌یه، چاک وایه.

ئازیز: ره‌نگه مه‌به‌سه‌ت ((شیخ عه‌زیز)) بی.

تو‌یج: توش.

مه‌یلی پیت بو: مه‌یلکت پی بی.

نیگاییت: روانینکت.

وه‌ لای: به‌ لای.

ویت بو: خوت بی.

جه‌ستی: لاشه‌یی. کورته‌کراوه‌ی ((جه‌سته‌ییك)) ه.

خه‌سته: ماندوو، واته: ماندووی باری قورسی دل‌داری.

عه‌لیل: نه‌خوش، دهرده‌دار.

مه‌نده‌ن: ماوه. کرده‌وهی رابووردووی نه‌قلییه له چاوگه‌ی ((مه‌نده‌ی)) (مان).

((مه‌نه‌ی)) یش ئه‌وتری.

باری: باری، باریک، واته: یهك بار، مهبهست له ((بار)) ئه وشته یه كه ئه نری له
باره باریك وهك هیستر و گویدریژ بۆ جیبه جیكردنی. مهبهست ئه وه یه كه له بهر
پهژاره ی دهردی دلدارى هه موو پیست و گوشتی له ناو چوه و ته نیا شتی ئیسقانی
ماوه ته وه.

ئوستوخان: ئیسقان.

ئه ویش: ئه ویش.

ها: پیستی بیدار کردنه وه یه.

وه خته ن: وه خته، نزیکه.

نه دل: له دل.

جه: له.

بریزۆ: بوه ری، برزی، واته: برزیته ناو خاك.

پوخته ی مانا:

نازیز! چاك وایه تۆش لایى له من بکه یه وه و به گوشه ی چاوی ته ماشای
كوژراوی تیری عیشقی خۆت بکه ی. من ته نیا لایىكى بیمار و مشتی ئیسقانم ماوه.
ئه ویش وه خته به دلایىكى پر له هه سره تی دووری بالای تۆوه، برزیته ناو خاك.

نازیز تائی رشتہ ہی دلہی خہم بیّ شو
نازلیان نہ بہند تائی رشتہ کہی تو

نازیز: رہنگہ مہ بہست شیخ عہ زیزی خہ لکی گوندی جانہ وہ رہی ناوچہ ہی
خوپخوپہ و تیلہ کو بیّ.

تا: تال. وہا کہ ئہ وتری: تالی موو، تالی دہ زوو، تالی بہن. لہ فارسیدا،
(تار) ئہ وتری. ((ی)) لہ دوایہ وہ نیشانہ ہی ئیزافہ یہ.

رشتہ: بہ چہن تالہ دہ زوو، یان بہن ئہ وتری کہ بادرابی بہ یہ کا و تا رادہ ہی
پیویست ئہ ستور و دریژ بیّ. لہ فارسیا زورتر بو تالی دہ زوو، یان بہن بہ کار
ئہ بری. بہ تالی باریکراوی ہہ ویریش ئہ وتری کہ پاش و شکبونہ وہ، ورد ئہ کری و،
ئہ کری بہ چیشت.

دلہی خہم بیّ شو: دلہی خہم و خہفت بیّ ئہ ندازہ. ((ہ)) لہ دوای
(دل) ہوہ، نیشانہ ہی تہ سفیر و تہ حقیرہ.

نازلیان: ئالوزاوہ، شیواوہ بہ یہ کا. کردہ وہی مازی نہ قلبیہ لہ چاوگہ ہی
(نازلای) ((ئالوزان، تیچوون)).
نہ: لہ. پیتی ئیزافہ یہ.

بہند: لیڑہ دا بہ مانای گیرکردن و گری خواردن و بہ ستنہ وہ یہ.
مہ ولہ وی لہم ہونراوہ یہ دا نوکتہ ییکی ویژہ یی زور جوان و وردی گونجاندوہ،
ئہ وہش بریتیہ لہ مہ کہ بہ لای عاشقان و عارفانہ وہ، مہ رکہ ز و ناوہندی عیشق و
ئہ وین بریتیہ لہ دلہی عاشق و عارف، وہا کہ مہ ولہ وی ئہ لی ((تای رشتہ ہی
دل...))، واتہ: تالی رشتہ ہی خوشہ ویستی من بو تو کہ لہ دلہ وہ، سہرچاوہ
ئہ گری.

ئینجا ئەو رشتەى خۆشەويستىيە كە سەرىكى بەسراوہ بە دلى عاشقەوہ،
تالەكانى ئەو سەرەكەى وەكو تۆر لە ھەموو لەشى مەعشوقەوہ سەرچاوە ئەگرى،
وہا كە مەولەوى تالەكانى رشتەى خۆشەويستى لە لايەن مەعشوقەوہ، بە
ھەمووى وجودى ئيزافە ئەكاو ئەلى: ((... لە بەندى تالەكانى رشتەكەى تۆ)). لەو
تەركيبە ئەوہشمان بۆ دەرئەكەوى كە رەنگە مەولەوى وشەى ((بەند))ى بە ماناى
ئەو تۆرە ھىنابى كە باسما لىيەوہ كرد.

پوختەى مانا:

نازىز! تالگەلى رشتەى خۆشەويستىى من بۆ تۆ كە لە دلى پىر لە خەم و
پەژارەى عىشقەوہ، سەرچاوە ئەگرن، لەگەل تالگەلى تۆرداوى خۆشەويستىى تۆ،
ئالۆزاون، واتە: شىواون و چوون بەيەكا.

ھەردوو چەنى ھەم پىچ وەردەن وە ھەم

جىباى نە بەين مەحالەن، ستەم

چەنى: لەگەل. پىتى ئيزافەيە.

ھەم: يەكتر.

پىچ وەردەن وە ھەم: پىچى خواردووە بە يەكتر. كردەوہى لىكدراوى مازى

نەقلبيە لە چاوكەى ((پىچ وەردەى وە ھەم)) (پىچ خواردن بەيەكا).

نە: لە. پىتى ئيزافەيە.

بەين: نىوان.

مەحالەن: نەشياوہ، نەگونجاوہ.

ستەم: سەختە، دژوارە. كردەوہى رابىتى ((ن)) بە قەرىنەى رابىتى پىشوو

حەزف كراوہ، واتە: ستەمەن.

پوختهی مانا:

تالگهلی ئەو دوو رشتەیه بە چەشنی پێچیان خواردوو بەیەکا کە
جیابوونەو هیان لەیەک بە هیچ جۆری ناگونجی.

سەر مەودای ناخوون یە کسەر تێدا شی
هەرچەن سەعیم کەرد جیایی نەوی

مەودا: بە دەم یا نووکی هەر شتیکی تیژ ئەوتری. سەر مەودا، واتە: سەرنووک.
ناخوون: ناخوون، نینۆک.
یە کسەر: بە تەواوی.

تێدا شی: تێداچوو، سوا. کەردەو هی لێکدراوی رابووردوو لە چاوگە ی
لێکدراوی ئەجزای شیو کوردیی ((سۆرانی)) و شیو کوردیی ((گۆرانی))، چونکە
دوو جۆزی پیشگری ((تێدا)) تاییەتی سۆرانییە، وە کەردەو هی پایە ی ((شی)) ش
تاییەتی گۆرانییە، کە وابوو لە سۆرانیدا لە وتووێژا ئەوتری: ((تێداچوو))، وە لە
گۆرانیدا ئەوتری: ((دلینە شی))، بەلام وەها کە لە سەرەتاو لە باسی شیو
کوردیی ئەدەبیدا، وتوومانە، لەو شیو هیەدا تاییەتیەکانی وتووێژی ناگیریتە
پیشچاو.

سەعیم کەرد: کۆششم کرد، هەولم دا، تیکۆشام. کەردەو هی لێکدراوی
رابووردوو لە چاوگە ی ((سەعی کەردە ی)) (تیکۆشان).
نەوی: نەبوو. کەردەو هی رابووردوو ی مەنفییە لە چاوگە ی ((ویە ی، بییە ی))
(بوون).

پوختهی مانا:

سەرنووکێ ناخوونم بە تەواوی تێداچوو
هەرچەن تیکۆشام نەمتوانی تالگهلی دووسەری ئەو رشتەیه لە یەکا جیا
کە مەو.

ئىسە خاس پاسەن تۆ نەى سەردەمدا
ھەردوو چەنى ھەم پېچدەى وە ھەمدا
تا ياران زانان رىشەى جەرگمەن
پاچيان ئاويژان وە رووى بەرگمەن
ھەنى نەدەران دەم وە مەناوہ
نافەرىن واچان جە گەردىن لاوہ

ئىسە: ئىستا، ئىستە.

خاس: چاك، باش.

پاسەن: وە ھاىە.

نەى سەردەمدا: لەم وەختەدا، واتە: لەم وەختەدا كە دۆستان لەسەر
خۆشەويستىى من بۆ تۆ سەرزەنشتەم ئەكەن.

چەنى ھەم: لەگەل يەكتەر.

پېچدەى وە ھەمدا: پېچ بەدەى، با بەدەى بە يەكا، واتە: رشتەى خۆشەويستى
نىوانمان بە كوئىرىى چاوى ئەوانە كە ھەسوودىمان پى ئەبەن، بەتەوتر و مەكەمتر
بكەى.

ياران: دۆستان، ئەو كەسانەى كە لە خۆشەويستىى من و تۆ ئاگادارىن و
ھەسوودىمان پى ئەبەن. بە ماناى ((خەلك)) يىش بەكار ئەبرى.

زانان: بزنان. كەردەوہى ئىلتزامىيە لە چاوكەى ((زانائى)) (زانىن)، واتە: تا
ياران وە ھا بزنان.

رىشەى جەرگمەن: رىشەى جەرگى منە. رىشەى جەرگ، برىتتىيە لەو رەگە
وردانە كە لە نىو ساختمانى جگەردان، واتە: تا ياران ئەو رشتەى خۆشەويستىيە كە
لە دلمەوہ سەرچاوہ ئەگرى، بە رىشە جەرگى منى بزنان.

پاچیان: پاچراوه، قەد قەد کراوه. بېراوه به يه کا. کرده وە ی مه جهوولی مازی
نه قلییه له چاوگه ی ((پاچیا ی)) (پاچران، قەد قەد کران). پاچای (پاچین) که
چاوگه ی مه علوممه به مانای ((برین)) یش هاتوو، به لام زۆتر بۆ برینی لق و پۆی
بی که لکی دار و درخت به کار نه بری، هه روه ها بۆ کورتکردنه وە ی مووی سه ریش
به کار نه هیتری. له م حاله دا له گه ل پیشگری ((هۆر)) (هه ل) لیك نه دری و نه وتری
((هۆر پاچای)) (هه لپاچین).

ئاویزان: شۆر، سه ره وخوار.

وه رووی به رگمه ن: به رووی جل و به رگمدا یه، واته: نه و ریشه ی جه رگه قەد
قەد کراوه به يه کا و، وه ک ریشه و گوله نک به رووی جل و به رگمدا به ربوو ته وه.
هه نی: ئیتر.

نه ده ران دەم وه مه ناوه: نه دەن دەم به سه رزه نشته وه. کرده وە ی لی کدراوی
ئیلتزامی مه نه ییه له چاوگه ی ((دەم وه مه ناوه دای)) (دەم به مه نه کردنه وه دان).
((مه نا)): مه نه. تیپی ((و)) به بی ریگا له کرده وە ی ((نه ده ران)) دا هاتوو، چونکه
ئه سه له که ی ((نه دان)) واته: یاران دەس نه که ن به سه رزه شت کردن.

ئافه رین و اچان: ئافه رین بیژن، باره قه لا بکه ن.

جه گردین لاوه: له گشت لاوه.

پوخته ی مانا:

ئیس تا چاک وایه تۆ له م سه رده مه دا که خه لک له سه ر خۆشه ویستی تۆ
سه رزه نشت و مه نه م نه که ن، نه و دوو رشته ی مه حه ببه ته به کویری چاوی نه وان،
ناده ی به يه کا و بته وتری بکه یه وه، تا یاران به ریشه ی جه رگی قەد قەد کراومی
بزانن که به رووی جل و به رگمدا ئاویزانه و له باتی سه رزه نشت له هه موو لاییکه وه
ته حسینم بکه ن و ئافه رینم پی بلین !!

وه ها که جاروبار ئیشاره مان بۆ نه وه کردوو که مه وله وی وه ک زۆربه ی
شاعیره کورد و فارسه کان، شیعەر دوروستکه ر و دیوان ری کخه ر نه بووه، به لکه
هۆنینه وە ی هه ریه که له پارچه هۆنراوه کانی هۆییکه تایبه تی بووه، نه و هۆیه ش

يان له وردببونه وه له ناوهرۆكى دهرئه كه وي، يان دهم به دهم هاتووه ته خواره وه و گه يشتووه به ئيمه، يان هه ندى له نوسخه هه لگره كان هوى هونينه وه ي پارچه كه يان له سه ره تاي پارچه كه وه، نووسيوه. جارى وه هاش هه يه كه ئه وه هويه به هه له ديارى كراوه. هه ندى تر له پارچه هونراوه كانى مه وله وي، به هيچ كام له ورنگايانه كه ويژرا، هوى هونينه وه يان دهرناكه وي، ساختمان هه شيان گوشه گه ل و كينايه گه ليكيان تيدا به كه ته نيا له نيوان مه وله وي و ئه وه كه سانه دا كه پارچه كه يان بۆ هونراوه ته وه، ديار بووه. بۆ ويته ئه م پارچه ي هه شته مه به كيكه له و پارچانه كه مه به ستي راسته قينه ي مه وله وي له مه زموونه كه ي دهرناكه وي و نازانرى كه مه زموونه كه ي مه زموونىكى عارفانه، يان عاشقانه يه. وه مه به ست له نازيز كييه ؟

من لام وايه مه وله وي ئه و پارچه يه ي بۆ شيخ عه زيز نووسيوه، به لام ئه وه نده ته شبيهات و ئيستعاراتى تيدا گونجاندووه، مه گه ر هه ر بىرى خوى پى بگا كه چ شاكارىكى ئه ده بىي له و پارچه يه دا هينا وه ته دى. ئه وه ي كه بىرى ناقيسى منى پى ئه گا، ئه مه يه كه دۆستان و ناشنايان به هوى خوشه ويستى له پاده به ده رى مه وله وي سه باره ت به شيخ عه زيز، مه وله وييان سه رزه نشت كردووه، ئينجا مه وله ويش ويستويه به و هونه ره كه م ويته ي خويه، له م پارچه يه دا ئه و كاره ساته به گوشه و كينابه، نيشان بدا و دلى شيخ عه زيزيش به ينيته وه ده س و پى راگه يينى كه رشته ي دۆستى و خوشه ويستى ئه وان وه ها پىچراوه به يه كا، به هيچ جورى له يه ك جيا نابيته وه. به لام بۆ ئه وه كه خه لك سه رزه نشتيان نه كهن و سه سوودىيان پى نه به ن ئه و گىرۆده ييبه ده روونيه كه برىتييه له رهنج و نازارى خوشه ويستى به گىرۆده ييبكى رواله تى نيشان ئه دا كه سه ختى و ناله بارى ژيان بۆ هينا وه ته پيشه وه. ئينجا بۆ گه ياندى ئه و مه زموونه، مه وله وي دلى به ناوه ندى رهنج و نازارى ئه وين و دلدارى و جه رگيشى به ناوه ندى په ژاره و سه ختى ژيانى ناسايى داناوه. دياره عيشق و ئه وين ئىنفعالاتىكى ره وانىيه و به سه واسى زاهىرى بۆ كه سى دهرك ناكرى به لام په ژاره و سه ختى ژيانى ناسايى له وان هه به ناسار و شوينه وارى رواله تى دهرك بكرى، وه ك: كزى و رووت و قووتى و بى ده سه لاتى و گه داى و

وینه کانیان که له هه ر که سیکا به جوانیی ئه بینرین و ئه زانری که ئه و که سانه که خاوه نی ئه و جوړه حاله تانه ن، زور له سه ختیدا ئه ژین.

مه وله وی بو نیشان دانی ئه و حاله ته ره وانیه، ئه و رشته یه ئه کا به ریشه ی لیباسه که ی و پی ئه پرا زین ته وه ! واته: له قوماشی مه عقول که وه ک رشته ی په یوه ندیی عیشق بی، قوماشیکی مه حسوس که بریتییه له ئاساری په ژاره و سه ختی ژیان، دوروست ئه کا و به خه لکی ئه نوینی تا له باتیی سه رزه نشت سه باره ت به خو شه ویستی ئازیزی، ئافه رینی پی بلین که ئه و لیباسه جوان و رازاوه یه ی له کوئی هیناوه که به کاربردنی ته رکیبی ((ئافه رین و اچان جه گردین لاره)) سه نه تیکی ئه ده بی زور به رزه که لیکدانه وه ی، وردبونه وه ییکی زوری پی ئه وی، وه ک ئه وه که سیک له ژیاندا کاره ساتیکی دژواری بو دیته پیشه وه، به لام که سانی تر رواله تی ئه و کاره ساته به چاک ئه زانن و شادباش و پیروزبایی پی ئه لین! به لام ئه و که سه له دلئ خویا ئه زانی چ ده ردیکی تووش بووه؟! مه وله وی له جیگاییکی تر وینه ی ئه م مه زمونییه ی هیناوه و ئه لی:

من ویم مه زانوو چ تۆمیم کالان

خه لکان په ی هیمه ت وه نه م مه لالان!

پارچەى نۆيەم

ئازىز! تەن ۋە نىش زامەتان خەستەن
 مەينەت پاى ئامام ۋە زەنجىر بەستەن
 قاسىدىچ - واچوون - پەى سەفەر خاسەن
 رەۋان بۆ ۋە تىژرەۋ، ھەرس ۋە ھەناسەن

ئازىز: ئەگونجى مەبەست شىخ عەزىز بى، چونكە زۆربەى ئەۋ پارچانەى كە
 وشەى ((ئازىز)) لە سەرەتايانەۋەيە، بۆ شىخ عەزىز ھۆنراۋنەتەتەۋە.
 تەن: لاشە، بەدەن، جەستە.

ۋە: بە. پىتى ئىزافەيە.

نىش: بۆ چەن مانا بەكار ئەبرى: نىش، چل، دەرد، نووكى تىژى ھەر شىتى،
 ۋەك نووكى نەشتەر. نووكى دەرزىي.

زامەتان: زەحمەتان، سەختىگەل، رەنجگەل.

خەستە: برىندار، نەخۆش، ماندو، بى ھىز. ((ن)) ئەگونجى نىشانەى
 كىردەۋەى مازىي نەقلى بى، لەم حالەدا لە چاۋگەى لىكدراۋى ((خەستە بىيەى))
 (ماندوۋبوون، نەخۆشبوون، بى ھىزبوون) گىراۋە. ئەشگونجى كىردەۋەى رابىتى
 زەمانى حال بى. ((تەن)) مۇسئەد ئىلەيە بى ۋ ((خەستە)) مۇسئەد.

مەينەت: مىحنەت، رەنج، سەختى، پەژارە.

پا: پى. ((ى)) لە دوايەۋە نىشانەى ئىزافەيە.

ئامام: ھاتنم. ((ى)) نىشانەى چاۋگە لە دوايەۋە ھەزف كراۋە، لە ئەسلىدا
 ((ئامام)) بوۋە. ئەگونجى ((ئامام)) ناۋى مەسئەد بى.

ۋە: بە. پىتى ئىزافەيە.

بەستەن: بەستوۋە. كىردەۋەى مازىي نەقلىيە لە چاۋگەى ((بەستەى))

(بەستەن).

پوخته‌ی مانا:

ئازیز! هه‌موو له‌شم به‌نیشی سه‌ختیگه‌ل خه‌سته‌یه. په‌ژاره‌ی ناکامیش
هه‌ردوو پی‌ی هاتنی به‌زه‌نجیر به‌ستووم.

قاسیدیچ: قاسیدیکیش. لی‌رده‌ا ((قاسید)) به‌مانای ((قاسیدگه‌ل)) به‌کار
براوه.

واچوون: بلیم، بیژم. کرده‌وه‌ی ئیلتزامییه له‌چاوگه‌ی ناموننه‌زه‌می ((واته‌ی))
(وتن) که لی‌رده‌ا به‌مانای ((لام‌وابی))یه، واته: قاسیدیکیش لام‌وابی...
په‌ی سه‌فه‌ر: بۆ سه‌فه‌ر. ((په‌ی)) (بۆ) پی‌تی ئیزافه‌یه.

خاسه‌ن: چاکه. لی‌رده‌ا زه‌میری موفرده‌ی رابیتی ((ن)) له‌دوای ته‌رکیبی
(خاسه‌ن))ه‌وه، به‌ئیعباری موفرده‌بوونی له‌فزی ((قاسید))ه، ئه‌گینا له‌مانادا
مه‌به‌ست مانای جه‌معبوونه‌وه‌ها که له‌دواییدا بۆمان ده‌رئه‌که‌وی.

ره‌وا بۆ و تیژپه‌و: ره‌وان بی و تیژپه‌و. یه‌که‌م سیفه‌ته‌ بۆ فرمیسک و دووهم
سیفه‌ته‌ بۆ هه‌ناسه.

هه‌رس و هه‌ناسه‌ن: فرمیسک و هه‌ناسه‌یه.

پوخته‌ی مانا:

ئازیز هه‌موو له‌شم به‌نه‌شته‌ری سه‌ختیگه‌ل، بریندار و کونکونه‌ و ده‌رد و
په‌ژاره‌ی ناکامیش پی‌ی هاتنی به‌زه‌نجیر به‌ستووم.

قاسیدگه‌لیکیش که یه‌کیکیان ره‌وان و ئه‌وی تریان تیژپه‌و بی و بۆ ناردن بۆ
لای تۆ بشین، فرمیسک و هه‌ناسه‌من.

هه‌نی پای تا‌قته‌ تا‌ماشان نییه‌ن

ئو سه‌رچه‌مه‌ش وشک، ئید کۆتا بییه‌ن

هه‌نی: ئیتر.

پای تاقەت: پێی توانایی. ئیزافەییکی ئیستعارییە.
 ئاماشان: هاتنیان. ((ی))ی نیشانهی چاوگە لە دواى ((ئاما))یەوێهەزف
 کراوێ. ئەگونجی ((ئاما)) ناوی مەسدەر بێ.
 نییەن: نییە.

ئەو: زەمیری ئیشارەى دوورە ئەگەر پێتەوێهە بۆ ((فرمیسک)).
 سەرچەمەش: سەرچاوەی، واتە: سەرچاوەی وشک بوو، واتە: ئاوی لەشم
 چنراوێ و دواى هاتوو، کینایەیه لە نیزیکیبوونەوێهەى دوا کاتی ژیان. ئەوێهەش
 ئەگونجی کە مەبەست زۆر گریان و دواهاتنی فرمیسک بێ.

ئێد: ئەم. زەمیری ئیشارەى نیزیکی ئەگەر پێتەوێهە بۆ ((هەناسە)).
 کۆتا بییەن: کورت بوو. کورتبوونی نەفەس، کینایەیه لە نیزیکیبوونەوێهەى
 مردن، چونکە لە سەر مەرگدا مرۆ هەناسە برکیتی پێ ئەکەوێ. ئەگونجی مەبەست
 لاوازی و بێ تینی بێ کە ئەبنە هۆی کورتبوونەوێهە و بێ هیزی هەناسە.

پوختەى مانا:

ئەوانیش ئیتر پێی توانایی هاتنیان نییە، چونکە فرمیسکم لە سەرچاوەوێهە
 وشک بوو، هەناسەشم لە دواهاتندایە.

سا تۆ بۆ وە رەغم بەخت بەرگەشتەم
 جاگیر نە دیدەى وە هۆنا و رەشتەم
 با ساتیچ رەقیب دووریت بکیشۆ
 شەوئ وینەى من وەى رۆو، نیشۆ

سا: پیتی تەئکید و تەنبیەه.

بۆ: وەرە، بێ. کردەوێهەى ئەمرى حازرە لە چاوگەى نامونەزەمى ((ئامای))
 (هاتن).

وه رهغم: له رق، به پيچهوانه. ((وه)) پیتی ئیزافه یه. ((رهغم)) به مانای به
خاک ساوین و خوښ لی نه هاتن و رق و نه ویستنه.

بهخت بهرگه شته: بهختی چه واشه، واته: به کویری بهختی چه واشه م که
همیشه تووشی ناکامی و ناوومیدی کردوم.

جاگیر: جی بگره. کرده وهی لیکدراوی ئه مری حازره له چاوگه ی
((جاگیرته ی)) (جیگرتن، جیگیربون، دانیشن).

نه: له. پیتی ئیزافه یه.

دیده: چاو. ((ی)) له دوايه وه نیشانه ی ته وسیفه.

وه: به. پیتی ئیزافه یه.

هوناو: خویناو.

ره شته: ره ژراو، واته: چاوئ که له دهردی دووری تودا فرمیسکی بووه به
خوین.

با ساتیچ: با ساتیکیش. ((با)) کورتکراوه ی ((بیلا)) یه که له فارسیدا
((بوگزار)) ئه وترئ. قهیدی فیعلیه و مانای ئیلتزام ئه گه یینی. نیگه هبان، پاسه وان.
یه کی له دوو عاشقی مه عشووقیک.

ره قیب: ناحه ز له زاراوه ی شاعراندا به که سیک ئه وترئ که ته گره و ناکوکی
بخاته نیوان عاشق و مه عشووقه وه.

دووریت بکیشو: دووریت بکیشی. کرده وهی لیکدراوی ئیلتزامیه له چاوگه ی
((دووری کیشای)) (دووری کیشان، داخی دووری به دلّه وه چوون)، واته: با تاوی
ره قیبیش داخی دووری تو بچیته دلّیه وه.

وهی: به م، به ئه م. کورتکراوه ی ((وه ئی)) یه. ((وه)) (به) پیتی ئیزافه یه و
((ئی)) (ئه م) لیره دا ناوی ئیشاره یه.

رؤ: لیره دا دهنگه له کاتی روودانی کوست و به دبه ختیدا به کار ئه برئ. ((وه))
له دوايه وه، پاشگری ئیتساله.

نیشۆ: بنیشی، واته: ئەم بەدبەختییەى بکەوێتەبەر، تووشى ئەم موسیبەتە
ببێ. ئەگونجی ((رۆ)) بە مانای رۆژ بێ، لەم سوورەتەدا مانای ئەو تەرکیبە ئەبێ
بە: ئەم رۆژە شوومەى بکەوێتە بەر.

وەى رۆوه نیشۆ (بەم رۆیەوه، یان بەم رۆژەوه بنیشی) کردەوهى ئیلترامى
لێکدراوه لە چاوەگەى ((بە رۆوه نیشتەى)) (تووشى بەدبەختى بوون، کۆستکەوتن).
پوختەى مانا:

کە وابوو، توخودا وەرە بە کوێرى چاوى بەختى چەواشەم کە هەمیشە ناکامى
بۆم هیناوەتە پێشەوه، لە نێو چاوى بە خویناوەرژراوم دانیشە، با ساتیک
رەقیبیش دەردى دوورى تۆ بکێشێ و، شەویک بەدبەختى منى بکەوێتەبەر.

وەرنە سا چونکە ئاسانەت دوورەن را نەزانوو، بەڵەد زەرورەن

وەرنە: وە ئەگەر نە، ئەگینا.

سا: ئامرازى تەئیکد و بیدارکردنەوهیه.

چونکە: ئامرازى عیللەتە.

ئاسانەت: ئاستانەت، ناودەرگات. مالت، مەنزڵت.

دوورەن: دوورە. ((ن)) زمیری رابیتی زەمانى حالە.

پا: رێ، رێگا، رێگە.

نەزانوو: نازانم. کردەوهى مەنفیی موزاریعە لە چاوەگەى ((زانای)) (زانین).

بەڵەد: شارەزا، ئاشنا بە رێ و بان.

زەرورەن: پێویستە. ((ن)) زەمیری رابیتی زەمانى حالە، واتە: ئەگەر خۆم

بێم بۆ لات، کەسێکم ئەوی رێبەرىم بکا چونکە رێ و شوینی مالى تۆ نازانم.

پوختەى مانا:

ئەگەر خۆت نايىبى بۇ لام، لەبەر ئەو مەنزىلت دوورە و، منىش رىگا نازانم
كەسىكم پىويستە كە بەلد بى و رى و شوينم پى نىشان بدا و بمهينى بۇ لات.

دل وەلاتەوھن ئامان سەد ئامان

ئامۆشۆش كەردەن، فرە جار ئامان

دل وەلاتەوھن: دلّم بەلاتەوھىە.

ئامان سەد ئامان: تەركىبىكە بۇ لالانەوھ و، پارانەوھ، بەكار ئەبرى.

ئامۆشۆش كەردەن: ھات و چووى كردووه. كەردەوھى لىكدراوى مازىى نەقلىيە

لە چاوغەى ((ئامای و شىيەى كەردەى)) (ھاتن و چوون كردن).

فرە جار: زۆرجار.

ئامان: ھاتووه.

پوختەى مانا:

ئەو كەسە شارەزايەش دلّمە كە بەلاتەوھىە و، گەلى جار ھات و چووى كردووه

و ھاتووه بۇ لات.

چون جە تام زام مژت سەرشارەن

ويانە مارق بەدەن بىزارەن

ھىچ مەبەر وە تەنگ ويانەشەوھ

پەرى بەلدەيم بكيانەشەوھ! (۱)

(۱) لە نوسخەى دەسنووسى ((ذ))دا لە دواى ئەم ھۆنراوھىەدا، ئەم ھۆنراوھىەش ھاتووه:

دل وەتەنگ ئامان، ئامان ھامفەردان!

بيان وەسەرمەشقى گرووى ھامدەردان

چون: لیږه دا نامرازی عیله ته، واته: له بهر نه وه.

جه: له. پیتی ئیزافه یه.

تام: مه زه.

مژه: برژانگ.

سهرشارهن: تیږه، سهرمهسته، سهرخوشه.

ویانه مارو: به هانه ئه هینی. کرده وهی لیکدراوی موزاریعه له چاوگه ی ((ویانه نارد هی، یان ویانه ئاوه رده ی)) (به هانه هینانه وه، عوزر دوروستکردن) مه به ست به لگه دوروستکردن بۆ جیبه جی نه کردن، یان جیبه جیکردنی کاری، ئه لبه ته زۆتر بۆ باری مه نفییه.

به دهن بیزارهن: به دهن بیزاره، واته: له راسته قینه دا حه ز ئه کا به لای تووه بی و بیزاره له وه که بیته وه بۆ لای من، به لام له رواله تدا زه عف و لاوازی و ناته وانیی له شم ئه کاته بیانوو بۆ نه گه رانه وه بۆ ناو له شم!

هیچ: قهیدی ته ئکیدى نه فییه.

مه بهر وه ته نگ: مه به به ته نگ. کرده وهی لیکدراوی ئه مری حازره له چاوگه ی ((وه ته نگه وه بیه ی)) (به ته نگه وه بوون، دهریه سبوون، موقه ییه دبوون). ((ر)) له دواى ((مه بهر)) وه به بی ریگا هاتوه، له ئه سلدا ((مه به)) بووه.

ویانه شه وه: به هانه یه وه.

په ری: بۆ. پیتی ئیزافه یه.

به له دیم: شاره زاییم.

بکیانه شه وه: بینیره وه. کرده وهی ئه مری حازره له چاوگه ی ((کیانایه وه)) (ناردنه وه).

پوخته ی مانا:

به لام له بهر نه وه سهرخوشی مه زه ی برینی تیری برژانگته، نایه وی بگه پښته وه و بیزاریی له له شم ئه کاته بیانوو، ئامان سه د ئامان، گوئ به بیانوو ی مه ده و بۆ شاره زاییم بینیره وه!

پارچەى دەيەم

ئازيز ديارەن وادەى لوامەن

ئەلوەداى ئاخىر ئەو نامامەن

ئازيز: مەبەست شەيخ عەزىزى جانە وەرەبىيە^(۱).

ديارەن: ديارە، وەھا دەرئەكەوئى.

وادە: وعدە، كات، وەخت. ((ى)) لە دوايەو نىشانەى ئىزافەيە.

لوامەن: چوونمە. رۆيىنمە. ((لوا)) ناوى مەسدەرە لە چاوغەى ((لوای))

(چوون، رۆيىن).

ئەلوەدا: ئەلوەداع، مالاوايى.

ئەو نامامەن: نەھاتنەو مە، واتە: مالاوايى دوايى نەھاتنەو مە كە ئىتەر

ناگەرپمەو و چاومان بە يەكتر ناكەوئىتەو. ((ئەو ناما)) ناوى مەسدەرە لە

چاوغەى ((ئەو ناماى)) (نەھاتنەو).

دەماودەم لە گەرە پياوانم بىستوو كە مەولەوى و شەيخ عەزىز پىكەو لە

مەدرەسەى مزگەوتى ((دار ولئىحسان))ى شارى ((سنە)) خوئندوووانە، بە پىي

رىككەوت مەولەوى ناچار ئەبى لە شەيخ عەزىز جيا بىيەتەو و بچى لە شارى ((بانە))

بخوئى ئىنجا لە كاتى مالاوايى لە شەيخ عەزىز، ئەم پارچەيەى بۆ ھۆنىو تەو و

گەردن ئازادى لى ئەخوازى. لە ماوہيەدا كە مەولەوى لە شارى بانە خوئندووويە،

چەن پارچەى ترى بۆ ھۆنىو تەو و بۆى ناردوو كە لە جىيى خوئيدا باسما

لئىيانەو كەردوو.

(۱) مەولەوى ئەم پارچە شىعەرەى لە سەردەمى قەقىيەتيدا بۆ ((شەيخ عەزىز))ى جانە وەرەبىيە نووسىو

كە لىي جوى بوو تەو و چوو بۆ ((بانە)).

پوخته‌ی مانا:

نازیز! دیاره کاتی روښتن و ناخرین مالآوایی و نه هاتنه وه مه.

دهولته که‌ی وه سلّ پانه زهوالان
جاریوتهر دیدنه بالات مه حالان

دهولته: لیړه دا به مانای خوښه ختی و کامه رانییه.

وه سلّ: پیکه وه بوونی عاشق و مه عشووق یا دوستان و هاوه لان، یان
به یه ککه یشتنیان.

پانه زهوالان: له تیداچوون و نه مان نزیک بووه ته وه، پیی ناو ته تیداچوون.
جاریوتهر: جاری تر.

پوخته‌ی مانا:

شادی و خوښی پیکه وه بوونمان خه ریکه دواپی دی و مه حاله جاری تر بالات
ببینمه وه.

سا دلّم وهش که ره وئیلتفاتئ
بدیه وه لاره بوینووت ساتئ

سا: نامرزی ته نکیده.

دلّم وهش که ره: دلّم خوښکه. کرده وهی لیکدراوی ئه مری حازره له چاوگه‌ی
(وهش که ردی) (خوښکردن). ((ه))ی زه میر له دواپی ئه و کرده وه وه، بق سووکی
فره دراوه، له ئه سلّدا ((وهش که ره)) بووه.
وه: به. پیی ئیزافه یه.

ئیلتفات: به مانای لاکردنه وه و ناوردانه وه یه، به لام لیړه دا لازمی مانای موراده
که بریتییبه له میهره بانئ و مه حه ببه تکردن. ((ی)) نیشانه‌ی نه کاره ته.
بدیه: بپروانه. کرده وهی ئه مری حازره له چاوگه‌ی ((دیای)) (روانین).

وه لاوه: به لاوه، واته: برونه به لاوه. لایى بکه وه.

بوینووت: بتبینم. کرده وهی ئیلتزامی له چاوگه ی ((وینای)) (چاویکّه وتن، دیتن، بینین).

پوخته ی مانا:

سا دلم خووش که به دهربرینی میهره بانییک و، لاییکم بو بکه وه با ساتی بتبینم.

با به یو شنۆی شیرین رازه که ت

گوش دهرۆ لادی مهینه ت گازه که ت

با به یو: با بیّت. کرده وهی ئیلتزامییه له چاوگه ی ((نامای)) (هاتن). ((با)) کورتکراوه ی ((بهیلّه)) یه که کرده وهی ئه مری حازره له مانادا، ئه بیته قهیدی ئیلتزام.

شنۆ: شنه، هاتنی بای نهرم. له فارسیدا ((وهزش)) ئه وتری. راز: داستان، چیرۆک، حیکایهت. شیرینراز، شهکه ر: کینایه یه له قسه کردنی مه عشووق له گه ل عاشقدا.

گوش دهرۆ: گوئی بدا: کرده وهی ئیلتزامییه له چاوگه ی ((گوش دای)) (گوئی دان) تیپی ((ر)) به بی ریگا له کرده وه که دا هاتوو چونکه له چاوگه دا وجودی نییه.

لادی: تاوی، ساتی. له حزه یی.

مهینه ت گاز: سیفه تی موتله قی لیکدراوه، واته: مهینه ت گاز لی گرتوو. کینایه یه له که سیک که له ژياندا دهرد و په ژاره ی زوری تووش بی. به فارسی ئه وتری: فهله ک زه ده.

پوخته ی مانا:

ئینجا دوو قسه شم له گه ل بکه با دهنکه خووشه که شت بیته گویم و، تاوی گوئی بدا به و دهنگه ت دهرده داری عیشقه که ت.

ئاخرسەفەرەن، را خەيلى دوورەن
مەنزىل بى پايان تۆشە زەرورەن

ئاخرسەفەرە: دوايى سەفەر. ((ن)) زەمىرى رابىتى زەمانى حالە.
پا: رى، رىگا، رىگە.
خەيلى: زۆر، گەلى.

دوورەن: دوورە. ((ن)) زەمىرى رابىتى زەمانى حالە.

تۆشە زەرورەن: تۆشە پىويستە. ئىستا بزانين مەولەوى چۆن تۆشەيى
ئامادە ئەكا بۇ ئەو سەفەرە كە لە ھۆنراوھى دوايىدا بۆمان دەرئەكەوى!
پوختەي مانا:

ئاخرسەفەرە و رىگاگەم خەيلى دوورە و مەنزىلى زۆرىشم لە رىدايە، بۇ ئەو
سەفەرە تۆشەم پىويستە.

دىنت تۆشەي چەم، مەيلىت تۆشەي دل

رازت تۆشەي گۆش مەنزىل ئەو مەنزىل

دىنت: دىنتت، چاوپىكەوتنت. ((دىن)) چاوگەيىكە تەنيا كىردەوھى مازىي لى
دوروست ئەكرى، وەك: دىم، دىت، دىي.

دىنت تۆشەي چەم: واتە: ئەو تاوھ چاوپىكەوتنەت بۇ تۆشەي چاوكە
ھەمىشە شىۋەت لە پىشچاومەوھ بى.

مەيلىت تۆشەي دل: واتە: ئەو لاكرىدەوھ مەحەببەت ئاويىت بۇ تۆشەي دلّم كە
لەو سەفەرەدا ھىزى تىكەوى و پىي بگەشىتەوھ.

رازت تۆشەي گۆش: واتە: با تەنىنى دەنگە خۆشەكەت كە لە كاتى مالاۋايى
كىردندا دىتە گۆيىم. لەو سەفەرەدا بىتتە تۆشەي گۆيىم و مەنزىل بە مەنزىل لە گۆيىما
ھەر بىزىنگىتەوھ.

مهولهوی له م چهن هؤنراوه يه دا له ف و نه شريکي مورته ته بي جواني به کار
بردوه .

پوخته ي مانا:

چاوپيکه وتنت له م سه فهره دا بي به توشه ي چاو و مه يليشت توشه ي دل و
ته نيني دهنگه خوشه که شت له هر جيگاييکا که مه نزل نه گرم توشه ي گويم بي!

کي زانو چون بو ئي دنياي بادي
با به يو نه به ين گهرده ن ئازادي

مهولهوي پاش توشه ي سه فهر ناماده کردن، ئه يوي له ئازيزي گهردن ئازادي
بخوازي، نه کا يه کتر نه بيننه وه . ئيستا بزاني گهردن ئازادي خواستنه که ي چون
گهردن ئازادي خواستنيکه که لام وا نيه وه ها مه زموني تا ئيستا به بيري هيچ
ئه دبييکا هاتي!

زانو: ئه زاني. کرده وه ي موزارعي ئيخباريه له چاوگه ي ((زاناي)) (زاني).

چون: چلون، چون.

بو: ئه بي.

ئي: ئه م.

دنياي بادي: دنياييک که وه ک ((با)) ديت و ده روا. ئه گونجي ((بادي)) به
ماناي مه غرور و، له خوده رچونيش بي، چونکه وه ها که ئه وترى: ((فلانه که س
زور له خوي بادي بووه)) واته: گه لي له خوي ده رچووه .

با: کورته کراوه ي ئه مري حازري ((بهيله)) يه و قه يدي ئيلتزامه .

به يو: بيت.

با به يو نه به ين: با بيته نيوان، واته: با ده س بکه ين به گهردن ئازادي خواستن.
له کورده واريدا باوه کاتي دوو دوست بيانه وي له يه ک جيا بنه وه، واته يه کيکيان

بجی بۆ سه فه ریکی دوور و درێژ، به وی تریان نه لێ: ((کاکه ! گهردم ئازاد که نه کا
دلتم ئیشاندبی، یان حه قیکت به سه رمه وه بی)).

پوخته ی مانا:

کی نه زانی که باری نه م جیهانه که وه ک با دیت و تیپه پ نه کا، له ئایه نده دا
چون نه بی، نه کا چاومان به یه ک نه که ویته وه، با گهردنی به کتر ئازاد که ین له وه که
ئازاریکمان به یه ک گه یاندبی!

نه و ئازارانه ی که مه وله وی گه یاندوونی به ئازیزی نه مانه ن:

من شه وی نالهم جوش ئاوه رده بۆ

سه گ ئاسانه ت بیدار که رده بۆ

جوش ئاوه رده بۆ: هاتبیته جوش و خرۆش.

بیدار که رده بۆ: بیدار کردبی.

پوخته ی مانا:

نه گهر من شه وی که له تاوی دهردی عیشقی تو نالهم به رز بووبیته وه و نه مواجی
هه وا گه یاندبیتیه گوئی سه گی به رده رگای تو و بیداری کردبیته وه، تکایه لیم
ببوره و گهردم ئازاد که !

یا ناسته بۆ سه یل دیدم نه فه سی

نه سه یم گهرد رات به رۆ په ی که سی

ناسته بۆ: نه یه یشتی. کرده وه ی ئیلترامی رابووردووی مه نفیه له چاوگه ی
((ناسته ی)) (هیشتن).

سه یل: لافاو، سیلاو.

دیدم: چاوم.

نه فه سی: ده می، تاوی، به نه ندازه ی نه فه س کیشانی.

نەسىم: باي شەمال، باي نەرم و ئارام.

گەرد پات: تۆزى رېگات.

بەرۆ: بيا، بەرى. كردهوى موزارعى ئىلتزامىيە لە چاوغەى ((بەردەى))

(بردن).

پەى: بۆ. پىتى ئىزافەىە.

كەسى: ئەو كەسەى كە دەر دەدارى عىشقى تۆيە، مە بەست ئەو ەيە كە عاشقى

((ئازىز)) تە نيا مەولەوى نىيە، بەلكە ەزاران عاشقى ەيە!

پوختەى مانا:

يا ەكو، لافاوى فرمىسكى چاوم لە تاوى ناكامى لە ەسلئى تۆ، سەروازى

كردبئى و رېگائى ەات وچووى تۆى كردبئى بە قور و نەيەشتبئى باي شەمال تۆزى

رېگاكەت ببا بۆ دەرمانى دەر دەدارانى عىشقت، لىم ببورە و گەردنم ئازاد كە!

جەمىنت زەحمەت نىگام كىشا بۆ

كەف پات ە خار مژەم ئىشا بۆ

جەمىن: جەبىن، پىشانى، بەلام لىرەدا مە بەست تەواوى روومەت و روخسارە.

كىشا بۆ: كىشائى، واتە: كاتى روانىوئىتم بۆت، ئەو روانىنى منە ئازارى بە

لەتافەتى روخسارى تۆگە ياندبئى!

كەف پا: كەفى پا، ژىرى پى.

ە: بە. پىتى ئىزافەىە.

خار: دىك، دىرەو. لە گۆرانىدا ((دېرەى)) ئەوترئى، بە موئەنەس دەرئەخرئى.

مژە: برزانگ. ئىزافەى ((خار)) بە ((مژە)) ئىزافەى بە يانىيە، ئەگونجئى كە

تەشبىهئى بئى. ((م)) لە دواىەو ەمىرى موزاف ئىلەيە.

ئیشا بۆ: ئىشى پى گە يىشتى. كرده وهى ئىلتزامىيه له چاوكهى ((ئىشاي))
 (ئىشان)، واته: له كاتىكا چاوم بووبى به فهرشى ريگاي هات و چووت، پىت نابى
 به چاوما و، برزانگى چاوم چه قىي بى به پىتا و ئىشى پى گە ياندى!!
 ئەمەش يەكى تره له هونەركارىيه ويژه يىيه بى وينه كانى مهوله وى كه به م
 مه زموننه ئەو پەرى خۆشه ويستی خۆى بۆ ئازيز دەرئەپرئى و ئەلى: ئەوه نده چاوم
 برپوه ته ريگاي هات و چووى تو، وهك ئەوه هه موو ريگاكت بووه ته چاوى من و پى
 به سەر هەر شوپىنكىدا ئەنى، پى به سەر چاوى مندا ئەنى!
 بوختهى مانا:

ياخۆ، روخسارت له بهر ناسكى و له تافهت به روانىنى من ئازارى پىنگه يىشتى،
 يان ژىرى پىت له كاتى هاتووچوودا دىكى برزانگم تىي چه قىي بى و ئىشى پى
 گە ياندى!!

يا كە رده بۆ دل، دىوانهى دل تەنگ،
 وهخت نيشانهى دلان پەى خەدەنگ
 پەلە پەل پەى زهوق زامىو وه تىرت
 ئازار دابۆ تاي زلف زهنجىرت

يا: لىرەدا پىتى په يوه نده، ماناي تەردىد ئەگە يىنى.
 كە رده بۆ: كە ردى، پايهى كە رده وهى لىك دراوى ((پەلە پەل كە رده بۆ))، واته
 ياخۆ پەلە پەلى كە ردى. كە رده بۆ كە رده وهى لىك دراوى ئىلتزامىي رابووردوو له
 چاوكهى ((پەلە پەل كە رده بۆ)) كه جوزئى ((پەلە پەل)) له بهر زه روورەتى شىعەرى
 كه وتوووه ته دواوه.

دىوانهى دل تەنگ: دوو سىفهتى له شوپىن يەكه بۆ ((دل)).
 وهخت: كات.
 نيشانهى دلان: نيشانه گرتنى دلان، واته: وهختى كه ئازيز دلگەلى كە ردىته
 نيشانه.

په‌ی: بۆ. پیتی ئیزافه‌یه.

خه‌ده‌نگ: تیر. مه‌به‌ست تیری روانینی ئازیزه.

په‌له‌په‌ل: بی‌تاقه‌تی و بی‌سه‌بریی. جوزئی کرده‌وه‌ی لیک‌دراوی
(که‌رده‌بۆ))یه که له سه‌روه‌ه باسمان لییه‌وه کرد.

په‌ی: بۆ. پیتی ئیزافه‌یه.

زه‌وق: چه‌شتن.

زامیو: برینی. زه‌خمی. ((یو)) پاشگری نه‌کاره‌ته و ((ه)) پاشگری وه‌حده‌ته،
که وابوو ((زامیو)) نه‌گه‌ر پاشگری وه‌حده‌تیش بگری، ئه‌وتری: ((زامیوه)).
وه تیرت: به تیری ته‌وه‌جوهی تو. به تیری روانینی تو.

زولف زه‌نجیر: ئیزافه‌ی به‌یانی، یا ته‌شبهیه‌یه. ((ت)) له دوا‌ی ئه‌و ته‌رکیبه‌وه،
زه‌میری موزاف ئیله‌یهه.

پوخته‌ی مانا:

یا ره‌نگه‌ دل‌ی دیوانه‌ی دل ته‌نگم له کاتی‌کدا دل‌گه‌لت کردبیته نیشانه‌ی تیری
روانینی خۆت، بۆ له‌ززه‌تبردن له برینی تیری چاوی تو په‌له‌په‌لی کردبێ و ئازاری
به زنجیری تالی زلفت گه‌یاندبێ.

یا ره‌نگه‌ له کاتی کردنه نیشانه‌ی دلان بۆ تیری روانینت دل‌ی دیوانه‌ی دل
ته‌نگیم، بۆ له‌ززه‌تبردن له برینیکی تری تیری روانینی چاوی تو، له کاتی‌کدا دل‌گه‌لت
کردبیته نیشانه‌ی تیری روانینی خۆت، په‌له‌په‌لی کردبێ و ئازاری گه‌یاندبێ به
زولفی زه‌نجیری تو.

ئازیز دیاره کاتی رویشتن و ئاخیرین مال‌اوایی و نه‌گه‌رانه‌وه‌یه.

ئازیز دیاره واده‌ی رویشتنه (*).

(*) لیره‌دا بچران و نات‌ه‌واویی هه‌یه. له‌مه‌ش به‌ دواوه د. موفتیزاده جاریکی دی هه‌ر له به‌شی
لیکدانه‌وه‌دا له ژماره (۱) (پارچه‌ی یه‌که‌م) ه‌وه تی هه‌لده‌چیته‌وه. منیش زنجیره‌کانم تیک نه‌دا.
(م، ۴، ق).

پارچه‌ی یه‌که‌م

په‌شیۆ وینه‌ی ویم نیشه‌ بی‌م خجل
دیم شادیی ده‌س دا نه‌ ده‌روزه‌ی دل

په‌شیۆ: په‌ریشان، زویر، زگار.

وینه‌ی ویم: وه‌ك خۆم.

نیشه‌ بی‌م: کزم کردوو بوو. کرده‌وه‌ی رابردوو‌ی دووره‌ له‌ چاوگه‌ی ساده‌ی نیشه‌ی (نیشن، کزکردن) ئەم چاوگه‌یه‌ بۆ پشوودانی بالداران له‌ کاتیکدا شه‌و ده‌س پێ ئەکا به‌کار ئەبرێ. به‌لام بۆ پشوودانی به‌ره‌ی مرۆف چاوگه‌ی لیک‌دراوی ((نه‌ره‌نیشه‌)) (دانیشن) به‌کار ئەبرێ. به‌کاربردی کرده‌وه‌ی (نیشه‌ بی‌م) حاله‌تی په‌ریشانیی و بی‌ده‌سه‌لاتیی و کزیی (مه‌وله‌وی) ئەگه‌یی؛ چونکه‌ پشوودانی بالداران له‌ شه‌ودا جوړه‌ حاله‌تیک‌ی ترساویی و کزیی نیشان ئەدا. ئەمه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ هونه‌رکارییه‌ ئەده‌بیه‌ جوانه‌کانی مه‌وله‌وی.

خجل: داماو، شه‌رمه‌زار. لێره‌دا به‌ مانای یه‌که‌م به‌کار براوه‌.

دیم: دیتم، هه‌ستم کرد، کرده‌وه‌ی ساده‌ی رابردوو‌ی موته‌قه‌ له‌ چاوگه‌ی ((دی‌ه‌ی)) (دیتن، دین) ئەم کرده‌وه‌یه‌ لێره‌دا به‌ مانای هه‌ستکردنی ده‌روونیه‌ و مانای فوجائت و ناگه‌هانیی و ناکایشی لێ ئەگیرێ، که‌ وابوو ماناکه‌ی ئەبی به‌ (له‌ ناکاو ده‌ستم کرد).

واتم: نامانی هه‌رگیز، ها‌چیشه‌ن؟!

له‌ب به‌رده‌وه‌: چیش! نامه‌ی تو‌ پیشه‌ن

واتم: وتم. کرده‌وه‌ی رابردوو‌ه‌ له‌ ریشه‌ی ((نامای)) (هاتن).

ها: لیره دا ئامرازی سهرسورمانه .

چیښه ن؟ چیه؟

له ب به رده وه: لئوی برده وه، پیکه نی.

چیښ؟ که چی. ⁽¹⁾ واته: بوم دهرکه وت.

پیښه ن: پییه. کرده وهی زه مانى حاله له ریشه ی مورده ککه بی ((په نه بییه ی))

(پى بوون).

پوخته ی مانا:

به (خوشی) م وت: تو که هه رگیز ریټ نه که وتووه ته لای من، ئیسته چون بووه

هاتووی؟! پیکه نی که چی نامه ی توی پییه.

...

نه تاریکی خهت مه عناش مه جوشا

چون ((ئاو حیات)) دلّ خاس خاس نؤشا

نه: له.

مه عناش: مانای. ((ش)) زه میری موزاف ئیله یهه.

مه جوشا: هه لئه قوللا. کرده وهی رابوردووی ئیستیماراییه له ریشه ی

((جوشای)) (جوشان، هه لقلولان).

چون: وهك. لیره دا ئامرازی ته شبیهه.

ئاو حیات: ئاوی ژیان. ⁽²⁾

(1) وا بزانه ئه م (چیښه) لیره دا مانای (که چی) نادا و دووباره کرده وهی مانای چیښی پېښووه دووباره

بووته وه، واته: لئوی کرده وه و زهرده خه نه ی کرد وتی: چیه؟ (هیچ نییه) نامه ی توی پییه. (م، ع، ق)

(2) نه لئین: ((ئاوی حیات)) کانیاویکه له تاریکستاندا، هه ر که سی له ئاوی ئه و کانیاوه بخواته وه هه تا

هه تايه نامری و زیندوو ئه مینى و ته نیا (خضر) و (ئیلیاس) - که دوو پیغه مه رن - رییان له و کانیاوه

که وتووه و ئاویان لئی خواردووه ته وه.

چاوهگه‌ی ((ناوی حیات)) له زاراوه‌ی هه‌ستیاران (شاعیران) دا گوشه و کینایه‌یه له دهم و لئوی جوان و کهلامی دلرفیتی دلدار (معهشوق) و به لای سؤفییان و عارفانه‌وه بریتییه له و نه‌وین و خوشه‌ویستییه به‌زدانییه که نه‌بیته هۆی ژیانیکی هه‌میشه‌یی پر له به‌ختیاریی ره‌وانیی.

ناوی حیات ته‌رکیبکی ئیزافییه. نیشانه‌ی ئیزافه له موزاف حه‌زف کراوه. عیله‌تی نه‌وه‌ش له‌م ته‌وزیحه‌ی خواره‌وه بۆمان ده‌رئه‌که‌وی.

له شێوه‌ی گۆرانیی (هه‌ورامی) دا ئه‌گه‌ر پیتی دوا‌یی موزاف سامیت (بێده‌نگ) یا نیم موسه‌وویت بی، نیشانه‌ی نه‌و موزافه‌ی ئه‌بی به‌ موسه‌وویتی ((و - l)) وه ئه‌گه‌ر پیتی دوا‌یی موزاف پیتی موسه‌وویت (ده‌نگدار) بی موسه‌وویتی (و - l) به‌ سووره‌تی نیم موسه‌وویتی (و - l) ده‌رئه‌خری. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر پیتی دوا‌یی موزاف ئیله‌یه‌یش پیتی سامیت یا نیم موسه‌وویت بی نیشانه‌ی ئیزافه له دوا‌یه‌وه ئه‌بی به‌ موسه‌وویتی ((ی - a)) نه‌مه‌ش له کاتی‌کدایه که موزاف ئیله‌یه‌ی ناوی موزه‌ککه‌ر بی، وه ئه‌گه‌ر ناوی موئه‌ننه‌س بی نیشانه‌ی موزاف ئیله‌یه‌که ئه‌بی به‌ موسه‌وویتی (بی - e) پیتی (ی - i). وه ئه‌گه‌ر پیتی دوا‌یی موزاف ئیله‌یه‌ی که موسه‌وویتی بی که نیشانه‌ی موئه‌ننه‌س بی پیتی (ی - i) نیشانه‌ی ئیزافه به‌ ساکن ده‌رئه‌خری.

ئه‌م قه‌واعیده که هه‌لمان دا له حالی‌کدایه که موزاف ئیله‌یه‌ی ناوی موفه‌رد بی به‌لام ئه‌گه‌ر ناوی کۆمه‌ل (جهم) بی، هه‌یج کام له‌و نیشانه‌نانه ناگری. به‌ر له‌وه بۆ ئه‌و قاعیدانه وینه نیشان به‌دین. پێویسته بزانه‌ن که له شێوه‌ی گۆرانیدا ناوی موزه‌ککه‌ر و موئه‌ننه‌سی حه‌قیقی و مه‌جازیی هه‌یه. هه‌روه‌هاش له به‌کاربردنی سیفته و فیعل له جومه‌دا زۆتر قاعیده‌ی موزه‌ککه‌ر و موئه‌ننه‌س ریعایه‌ت نه‌کری.

نه‌وه‌ش ئه‌بی بزانه‌ن که ریعایه‌تی قه‌واعیدی موزه‌ککه‌ر و موئه‌ننه‌س له جومه‌دا و، هه‌روه‌ها به‌کاربردنی قه‌واعیدی ته‌رکیبی ئیزافیی تایبه‌تی زمانی و توویژ و له شیعردا که‌مه‌تر نه‌گیریتته پێشچاو، چونکه مه‌یدانی ده‌سه‌لاتی شاعیر له ریکخستنی وه‌زن و قافییه و گونجاندنی مانای مه‌قسوودا ته‌نگ نه‌کاته‌وه. ته‌نیا سی‌که‌س ئه‌و قه‌واعیده‌یان به‌ ته‌واویی له شیعردا به‌کار بردوه:

یه‌که‌م: مه‌لا سوله‌یمان (سه‌یدی) یه‌که‌م. دووه‌م سه‌ید محه‌مه‌د سادق (سه‌یدی) دووه‌م: نه‌وه‌ش له چه‌ند پارچه هۆنراوه‌یه‌کیاندا. سێیه‌م: مه‌لا محه‌مه‌د خالیدی موفتیزاده - موفتی کوردستان - له ته‌رجه‌مه‌ی قه‌سیده‌ی بوردییه‌دا که جگه له‌وه له فه‌ننی ته‌رجه‌مه‌دا که‌م وینه‌یه له نیشاندانی چۆنییه‌تی ساختمانی شێوه‌ی هه‌ورامی له زمانی کوردیدا، شوینه‌واریکی به‌رز و بی‌هاوتایه.

وینه‌ی نه‌وه که پیتی دوا‌یی موزاف سامیت (بێده‌نگ) بی: ده‌سو فه‌ره‌ادی (ده‌ستی فه‌ره‌اد).

وینه‌ی نه‌وه که پیتی دوا‌یی موزاف نیو موسه‌وویت بی: گاو و فه‌ره‌ادی (گای فه‌ره‌اد).

وینه‌ی نه‌وه پیتی دوا‌یی موزاف موسه‌وویت (ده‌نگدار) بی و نیشانه‌ی موئه‌ننه‌س نه‌بی: یانه‌و فه‌ره‌ادی (خانویی فه‌ره‌اد). پالاو فه‌ره‌ادی (پیلایوی فه‌ره‌اد) موو و فه‌ره‌ادی (مووی فه‌ره‌اد). گچیو فه‌ره‌ادی

(کراسی فه‌ره‌اد) دۆ و فه‌ره‌ادی (دۆی فه‌ره‌اد).

خاس: چاك. قهيدى حاله ته. دووباره كردنه وهى بۆ گه ياندنى ماناى ته ئكيد ه.
 نۆشا: خواردييه وه. كرده وهى رابوردووه له ريشهى ((نۆشاي)) خواردنه وه.
 مهوله وهى له م هۆنراوه يه دا رهشيبى موره ككه بى خه تى ئه و نامه يه ي به رهشيبى
 ئه و تاريكستانه چوواندووه كه ((كانياوى ژيانى)) ئه فسانه يى تيدايه و، مانا و
 مه زموونى جوان و پاراوى نامه كه شى به ئاوى ئه و كانياوه ته شبیه كردووه.
پوختهى مانا:

مانا و مه زموونى جوان و پاراوى نامه كه وهكو ئاوى ژيان دلى پر له په ژاره مى
 بووژانده وه و، ژيانىكى تازهى به بهردا هينام.

ويتهى ئه وه كه موزاف موئه ننه س بى: بزه و فه رهادى (بزنى فه رهاد) ژه نه و فه رهادى (ژنى فه رهاد)
 كناچى و فه رهادى (كچى فه رهاد).
 ويتهى ئه وه كه موزاف ئيله يه ي موزه ككه ر و پيى دوايى ساميت يا نيم موسه وويى بى: تا قو فه رهادى
 (تا قى فه رهاد) شاخو گاوى (شاخى گا).
 ويتهى ئه وه كه پيى دوايى موزاف ئيله يه ي موسه وويى بى و نيشانه ي موئه ننه س نه بى: يانه و پياي
 (خانوى پياو) به ره و يانه ي (ده ركى خانو) ترشيو دوى (ترشيبى دوى).
 ويتهى ئه وه كه موزاف ئيله يه ي موئه ننه س بى: گچيو ژه نى (كراسى ژن) چه مو كناچى (چاوى كچ) شو تو
 بى (شيرى بزن).

ليزه دا پئويسته بزانيه كه نيشانه ي موئه ننه س ئه م سى پيته موسه وويتهى خواره وه يه:

۱- پيى ((ه)) نيشانه ي فه ته وه ك: بزه (بزن).

۲- پيى ((ى)) نيشانه ي ژيرى دريژ وه ك: ژه نى (ژن).

۳- پيى ((و)) نيشانه ي ژيرى بلاو وه ك كناچى (كچ).

وه ها كه له سه ره وه وتمان ئه و قه واعيده له زمانى وتوويزى شيوه ي هه وراميدا ريعايه ت ئه كرى و له
 هۆنراوه دا كه متر نه گيررته پيشچاو. وه ژۆرتر قه واعيده ي شيوه ي (سۆرانيى) كه ئيستاكه زمانى
 نه ده بيبه، به كار نه برى به لام له ته ركيبى ئيزافيدا ئه گه ر پيى دوايى موزاف ساميت (بى ده نگ) يا نيم
 موسه وويى ((و)) بى به كه سره (ژيرى كورت ده ره خرى). وه ك: نرخ كالاكش (قيمه تى مه تاعه كه ي)،
 ئاو حه يات (ئاوى ژيان) كه ئه و دوو ته ركيبه ئيزافيه له هۆنراوه كانى ئه م پارچه يه دا هاتوون.

ئاخ! قووهی زه مین دهر وونم کهم بی بوولته کهی سفته م ساره پای خه م بی

ئاخ: ئاه، ئای. ناوی دهنگه له کاتی دهر برینی ئیشی ئەندامیک یا خه م و په ژارهی دهر وونیدا، به کار نه بری.

دهر وون: کینایه له دل و ره وان.

که م بی: که م بوو. واته: هیزی دهر کی مه عنه و بیاتی ره وانیم بۆ به هره وهر گرتن له مانا و مه زموونی ئه و نامه یه بی تین بوو. ((بی)) کرده وهی رابیتی زه مانی رابوردوه که موسنه دی ((که م)) په یوه ند ئه دا به موسنه د ئیله یه یی ((قووه)) وه.^(۱)

پیتی ((ی)) له دوایه وه نیشانه ی ئیزافه یه.

بوول: خۆله مییش. کۆمه له سه وتی ((که ka)) پاشگری ته عریفه.^(۲)

(۱) کرده وهی رابوردویی ((بی)) (بوو) له شیوهی گۆرانیدا زۆتر بۆ رابیتی نیوان موسنه د و موسنه د ئیله یه یی به کار نه بری که مانای ده وام و سبووت نه گه یینی و، ههروه هاش کرده وهی ((بی - bi)) (بوو) به مانای کرده وهی کۆمه کی زه مانی رابوردوو به کار نه بری که مانای سدور و، خودوس ئه دا.

(۲) کۆمه له دهنگی ((که - aka)) پاشگری ته عریفه. وهک: بهرده که، کلاره که، نه یه که. به لام نه گه ر پیتی دوایی ناوه موعه پره فه که به کی له دوو پیتی ده نگداری ((ā - a)) و ((ē - e)) بی هینانی دهنگی ((ā - a)) ی پیش له ((که - aka)) پتویست نییه وهک: گه لاله، نامه که. وه نه گه ر به کی له دوو پیتی ده نگداری ((ō - o)) و ((ē - e)) بی هه ندی که س ((که ه)) به کار نه بن وه نیو موسه و پیتی فاسیلی ((y - y)) له پیشیه وه نه هین و نه لاین: دۆیه که، دێیه که، به لای ئیمه وه نه گه ر بوتری: دیکه، دۆکه، سووکت و باشتره. به لام نه گه ر پیتی دوایی ناوه موعه پره فه که دهنگی دریزی ((ی - ā)) بی پتویسته کۆمه له دهنگی ((که - yaka)) له دوایه وه به یتری. وهک کوردستانیه که.

تا ئیره تایبه تی شیوه کوردی سۆرانی بوو. به لام له شیوهی کوردی هه ورامیدا پاشگری ته عریف بۆ موزه که ر ((که - aka)) و بۆ موئه ننه س ئه بی به ((که ی - akē)) وهک کورپه که (کورپه که)، بزه کی (بزنه که) ئه و ناوه موئه ننه سانه که نیشانه ی ته نسییان به کی له دوو پیتی ده نگداری ((ā - ā)) و ((ē - ē)) یه، له حالی لکانی نیشانه ی ته عریف به دوایانه وه دوو دهنگی نیشانه ی ته نسیس ته بدیل نه بن دهنگی ((ē - a)) وهک ژه نی (ژن) کناچی (کچ) ئه بن به: ژه نه کی (ژنه که) کناچه کی (کچه که).

سفته: سووتاو. سەرەرا: سەرەری. لەسەر ریگا. پیتی ((ه)) لە نیوانی ئەو دوو جوزئەدا نیشانەى تەركیبە. خەم: غەم. پەرىشانى، پەژارە. واتە: خۆلەمیشى جەستە (لاشە)ى سووتاوم لەسەر ریگای ھات و چۆى غەم و پەژارەو بوو.

مەولەوى لەم ھۆنراوەیەدا بى ھیزی و بى تینی زەویى رەوانى خۆى بۆ دەرککردن و بەھرەوەرگرتن لە ناوەرۆكى ئەو مانایە لە سى مەرحەلەدا دەربریو: یەكەم كەمبەونى ھیزی زەویى رەوانى بۆ دەرکی مەعنەویاتی ناوەرۆكى ئەو نامەیه. دووهم: سووتانى ئەو زەویشە بە ھیزە كەمەكەیهو و بوونى بە خۆلەمیش. دیارە خۆلەمیشى ھىچ جۆرە ھیزیكى بۆ بەرھەم بارھینان تیدا نییە. سییەم: واقیعبوونى ئەو خۆلەمیشەش لەسەر ریگای ھاتوچۆى غەم و پەژارەدا. مەولەوى لەم مەرحەلەى سییەمەدا بۆ بى ھیزی زەویى دەروونى خۆى بانترین پلەى موبالغە یا ئیغراقى بەكار بردوو؛ چونكە ئەگەر بە ئیحتیمالیكى زۆر كەم بیر لەو بەكریتەو كە رەنگە خۆلەمیشى تا رادەيىك ھیزی پەروەردەكردن و بارھینانى بەرھەمى تیدا ھەبى، بەلام لەبەر ئەو لە سەرەپى ھاتوچۆى غەم و پەژارەدا واقیع بوو و پى شیل كراو، ئەو ئیحتیمالە زۆر كەمش لەناو چوو. وەھا كە لە ھۆنراوەى دوایدا ئەم مەبەستەمان بۆ روون ئەبیتەو.

دوو تەركیبى ((زەمین دەروون)) و ((سەرەراى خەم)) تەركیبى ئیزافەى ئیستیعارین.

پوختەى مانا:

بەلام ئای داخەكەم! لە كاتى خۆیندەنەوہى ئەو نامەیهدا ئیدراكاتى رەوانىم ئەوئەندە بى ھیز بوو نەمتوانى لە مەعنەویاتی مەزموونى بەھرەوەر بىم!

ئەوئەش ئەبى بزانین كە شەراییتى لكانى ((ەكە)) بە دواى ناوى موزەككەرەو لەم شیۆەشدا وەك ئەو شەراییتە كە لە شیۆەى سۆرانیدا ھەلمان دا. وەھا كە وتومانە ریوایەتى موزەككەر و موئەننەس تاییەتى زمانى وتووێژى ئەم شیۆەیه و لە ھۆنراوەدا وەك شیۆەى سۆرانى ریوایەت ناكرى. بۆ وینەى وشەى ((بوول)) (خۆلەمیش) لە شیۆەى گۆرانیدا موئەننەسە پاشگرى تەعریفى ئەبى بە ((ەكى - akē)) كەچى لەم ھۆنراوەدا وەك شیۆەى سۆرانى پاشگرى ((ەكە - aka))ى گرتوو.

وهرنه ئه وشهونم نه سهر ئه وشه
مهشيا بکهرداش وه رهوزهی بههشت

وهرنه: وه ئه گهر نه. نه: له. مه وشهشت: ئه باریی. له ریشهی وشهستی. بارین.
واته: ئه گهر زهوینی رهوانیی من بۆ پهروهرده و بارهینان، هیزکی تیدا بووبایی له
کاتیکا ئه و مانا و مه زمونه جوانه که وه کو شهونمی بههار بهسهریا ئه باری...
مهشيا: ئه بوایی، ئه شیا. بکهرداش: بیکردبایی. وه: به. رهوزهی بههشت: باغچهی
بههشت. واته: ئه بوایی وه کو باغچهی بههشت شین و پاراو و دلپفینی بکردبایی.

پوختهی مانا:

ئه گینا ئه و مانا و مه زمونه جوانه که وه کو شهونمی بههار ئه بارییه سهر
زهویی دهروونم ئه بوایی وه کو باغچهی بههشت بپرازاندابایته وه.

فرماییت: ئیسه - جهمین جام جهم -

پاسهچه نیین تۆ دیین وه چه م

فرماییت: فرموو بووت، وتووبووت. ئیسه: ئیسته. ئیستا. جهمین - جهبین،
پیشانیی، ناوچاوان. جهمین جام جهم: روخسار وه کو جامی جهم^(۱) کینایهیه له

(۱) جهم: به پادشای گهره و به دهسهلات و ژژراوه و، ژژتر بۆ (سولهیمانی) پئغه مهر و (جهمشید)ی
پادشای به ناویانگی ئیران به کار هیزراوه. وشهی جهم له هر جینگاییکا له گهژ دهسرویشتن به سهر درنده
و ناژهل و بالدار و دیو و درنج و په ریدا بوژیری، مه بهست سولهیمان و، له هر جینگاییکا له گهژ جام و
پیاله دا بهیتریت، مورد له و جهمشیده، وه له هر جینگاییکا له گهژ ناویته و به ریه ند و، شووره (سه ددا)
به کار بهری، مه بهست (ئه سکه ندهری) رۆمییه. جهم به مانای عه قلی له ((عوقولی عه شه ره)) و به مانای
پاک و ((ذات)) و کۆ و کۆمه لیش هاتوره.

هه ندی لایان وایه وشهی ((جهم)) سووکراره ی ((جهمشید)) چواره م پادشای پیشدادیه، که و ابوو
((جام جهم)) به مانای جامی جهمشیده که جهمشید له و جامه (ئاویته) دا نه خشه ی جیهانی بۆ
کیشراوه، یا جیهانی تیدا دیوه. به و ناویته به جامی جیهان بین یا جامی جیهان نما و تراوه. رهنگه
ئاویته ی ئه سکه ندهریش که له سهر زمانانه وه یه ناویته ییک بووی وه کو جامی جهمشید. ئه وه ی که نزیک

دهم و چاوی جوان و بیّ خهوشی (عیب) دلّهر. واته: وتووووت که دلّهری
روخسار وهکو جامی جهم...

پاسهچه: وههایشه، وههایشه. نییهن: نییه. دییهن: دیوته. کردهوهی
(دییهن)) رابوردوی نهقلیه له ریشهی ((دییهی)) (دیتن) له بهر زهروورتهی وهزن
زه میری فاعیلی لیّ فرهدراوه و ساختمانه ئهسلیهکهی ((دییهنت)) ه. وه: به.
چه: چاو. واته: وهکو ئه و رۆزگار نهییه که تو چاوت پیکه وتبوو، بهلکه جوانتر و
دلّرفینتر بووه.

پوختهی مانا:

له نامه که تا نووسیوووت که حالات و چۆنییهتی ئازیز^(۱) له گهلّ حالات و
چۆنییهتی ئه وهخته دا که تو چاوت پیکه وتوو بوو گهلّ فرهقی کردوو و ئیستا که
جوانتر و دلّرفینتر و کاملتر بووه.

به عقل بیّ ئه مهیه که پادشا دهسه لاتداره کانی رۆزگاری پێشو له سه ر بورج و بارووی شاره کانیانه وه
ئاوینه ییکی رۆر گهره ی زه ربینبیا ن دامه زان دووه تا پاسه وانه کان هیرشی دوژمن له دورده وه ببینن.
(۱) ئه وهی که ناشکرایه مه وله وی مه ستیارک نه بووه که هۆنراوه (شیر) وتنی کرد بیّ به پیشه ی خۆی،
به لکه به پتی پتیوستی کات و جیگا، یان نامه گۆرینه وه له گهلّ دوست و براده ران و هاوه لاند ا دهستی
داوته هۆنراوه وتن.

مه وله وی له سه ره تای ژیا نی کۆمه لایه تی خۆیه وه ریگای سو فیه تی و سه یر و سلو کی خوداناسی
(عرفان) ی گرتوو ته پیش و موریدی ((شیخ عثمان سیراجه دینی ته ویلی)) هه ورامان بووه و، به هۆی
باوه رپکی خاوی ن و بیّ خه وش که به هیزی ره وانیه ئه و ذاته بوویه، به هره ییکی گهره ی له ((عرفان)) دا
دهسکه وتوو.

مه وله وی نزیکه ی ۱۶ سال پاش کۆچی دوا یی شیخ عثمانی مورشیدی، ژیا وه و، له و ماوه یه دا خۆی
ته سلیمی شیخ محمه د به ها ئه دینی کور ی گهره و جی نشینی شیخ عثمان کردوو و، ئه و باوه رپه شی
به شیخ محمه د بووه.

مه وله وی له هونرا وه کانی دا چه ن ((عنوان)) ی بوّ دوست و هاوه له کانی خۆی به کار بردوو. یه که م
(ئازیز)) دووه م ((هامفهر د)) سییه م ((خالق)) له م پارچه یه دا ره نگه ((ئه حمه د به گی کۆماسی)) بیّ و
مه به ستی له عونوانی ئازیزیش شیخ محمه د به ها ئه دینی کور ی شیخ عثمانی سیراجه دین بیّ. چونکه
مه وله وی و ئه حمه د به گ هاوسو فیه ی و هاوفهر د (هاوشیر) بوون. وه ها که له مه زمونی ئه م پارچه یه دا

نرخ کالاکهش ئالاتهر بییهن سه د گیان وه پوولی بالاتهر نییهن

نرخ: قیمت. بایی، نه رزش. کالاکهش: مه تاعه که ی: مه تاع کینایه یه له پله و پایه ی ویلایه ت و عیرفانی ((ئازین)). ئالاتهر: ئه علا تر، به رزتر، به نرختر. بییهن: بووه، واته: پله و پایه ی ویلایه ت و ئیرشادی ئیستای ئازیز له رابوردوو به رزتر و به نرختر بووه. وه: به. پوول: سکه ییکی مسی یان برینجه یی که م قیمت بووه وه ک ((شایی)) و ((فلس)). بالاتهر: بانتر، زیاتر، زۆرتتر. نییهن: نییه. واته: ئازیز ئه وه نده جوان و دلرفینتر بووه گیانی هه زاران عاشقی دلسوتای وه کو تو، یا وه ک من و تو، بو فیدابوون له ریگای عیشقی ئه وا پوولی ناهینی.

پوخته ی مانا:

جوانیی و دلرفینییه که ی گه یشتوو ته راده بییک که گیانی هه زاران عاشقی دلسوتای وه کوو من و تو بو فیدابوونی فلسی ناهینی.

ئاری، تا په ی ئه و من رۆمه ن چون شه و شه و قه ن په ی جه به ی سو یج خه نده ی ئه و

ئاری: به لی. ئه داتی ته سدیقه و بو ته ئکید به کار ئه بری. په ی: بو. رۆمه ن: رۆمه. چون شه و: وه ک شه و (رۆژم وه ک شه وه) واته: به لی تا من له دهر د په ژاره ی عیشقی ئازیزدا رۆژی رووناکم وه کو شه وی تاریکه.

بۆتان دهر ئه که وی ئه حمه د به گ پاش وه فاتی شیخ عوشمان له سه ره تا وه خۆی ته سلیمی شیخ محمه د نه کردوو، پاش ماوه یی بۆی دهر که وتوو که شیخ محمه د له عیرفاندا له باوکی خۆی - شیخ عوشمان - که متر نییه. ئه نجا نامه یه کی هۆنراوه ی به سۆز له و باره وه بو مه وله وی ئه نووسی و، مه وله ویش به م پارچه یه وه لاسی ئه داته وه.

به داخوه ئه و نامه هۆنراوه ی ئه حمه د به گمان له ده ستدا نییه.

شەوقەن: شەوقە. رووناکییە (جوانییە). پەى: بۆ. جەبەه: پێشانى، ناوچاوان. وەرگىپرەوى سەرزەرەکیى ئەم نىوہ ھۆنراوہیە بەم چەشنەہ: ((رووناکییە بۆ پێشانى بەیانى پیکەننى ئەو)) بەلام مەبەست لەو تەشبیہات و ئىستیعاراتە جوان و وردە ئەم مەزمونەہ: ... تاریکیى ژيانى تالى من لە دەردى عىشقى ئازىزدا ئەبیتە ھۆى دەرکەوتنى شەوقى خۆشى و شادى ئەو. واتە: ئازىز تا من لە عىشقى خۆیدا شىواوتر و پەرىشانتر ببىنى شادتر و مەغرورتر ئەبى.

ئەگەر بە قوولایى بىر و تىبىنىكى ورد ھۆنراوہکانى مەولەوى شىى بکەینەوہ، بۆمان دەرئەکەوئى کە مەولەوى یەکە شابازى بووہ کە لە فەزای بى ئىنتىھای جىھانى مانادا بە پەر و بالى تىژ پەروازى ھەست و ئىدراکى بەتىنى ئىنسانى خۆى، بى ھىچ گرى و کۆسپى بالى گرتووہ تەوہ و ھەموو جورە حالات و چلۆنايەتییكى ئەو جىھانەى بە زەرەبىنى بەسیرەتى رەوانى خۆى ھەست کردووہ. یەکى لەو ئىدراکاتە ورد و بى وینەى مەولەویيە بەکاربردنى ئەنواعى سەنايى بەدیعى و تەشبیہات و ئىستیعارات و کىناياتى جوان و دلرپینە لە ھۆنراوہکانیا بە چەشنىکى وەھا کە لیکدانەوہ و شىکردنەوہیان بۆ ئیمە کارىکى سووک و ئاسان نىیە. وینەى ئەوہ کە وتمان سەنعەتیکى موتابەقەى بەدیعى مورەککەبى زۆر ورد و جوانە کە لەم ھۆنراوہیە و، سى ھۆنراوہى دوايیدا لە بارەى بەرانبەرکردنى حالاتى خۆى و ئازىزیەوہ بەکارى بردووہ^(۱).

(۱) بۆ ئەوہ دلۆپى لە زریەى بى بنى مەعنەویياتى مەولەویمان بۆ دەرکەوئى و، لە رادەى توانایى ئەو زاتە لە جىھانى تەخەبیلدا، ئاگادار بىن، بە پتۆیستمان زانى بە پتۆ دەرکى ناقسى خۆمان مانای ئەم تاقە ھۆنراوہیە، بەم چەشنەى خوارەوہ لیک بەدەینەوہ:

مەولەوى لەم ھۆنراوہیدا پیکەننى ئازىزى بە قەرىنەى وەجھە شەبەھى دەرکەوتنى شەوقى سببیەتى ددانى جوانى لە حالى ئەو پیکەننەدا بە بەیان (فجر) لە ئاسۆدا، تەشبیہ کردووہ و، بلأوبوونەوہ و، کیشرانى سببیەتى بەیانیشى بەسەر ئاسۆدا بە پێشانى و تەوێلى ئەو پیکەننە و، رەشى و، تاریكى حالەتى شپرزەوى خۆشى چواندووہ بە رەشى و، تاریكى ئاسمان لە کاتى دیاردانى بەیاندا، وە دووبارە ئەو تاریکیەشى بە رەشى زولف و پەرچەمى مەعشوق لە دەور و، بەرى پێشانى و، روخساریا، تەشبیہ کردووہ و، شەوق و پرشەى بەیانیشى دیسان بە شەوق و شادى ئازىز کە لە نىو چاوانیەوہ،

پوخته‌ی مانا:

به‌لّی قسه‌کەت راسته و ئەبێ و ابی چونکه تا من له دەرد و پەژارە‌ی عیشقی ئازیزدا روژی رووناکم وەکو شەوی تاریک بێ، جوانی ئەو وەکو رووناکی بەرەیان لەو تاریکیەدا، شەوق ئەداتەو.

تا وە ئەپە‌ی دەرد دلە‌ی من شانەن

زەریفتەر توورپە‌ی ئەو دانە‌دانەن

و- به . ئەپە - مشار . دەرد- ئیش، رەنج، زەحمەت، ناخۆشی، پەژارە .
دلە - دلّی بچوک و هەژار، چونکه پیتی ((ه)) له دوا‌ی وشە‌ی ((دل)) ه‌و، لیرەدا
بۆ گە‌یاندنی مانای تەحقیق و تەسغیرە . شانەن- شانە‌کراو، دا‌هینراو . زەریفتەر-
جوانتر . توورپە‌ی ئەو- پیچ و خەمی زولفی ئەو، زولف و ئەگریجە‌ی ئەو . دانە‌دانەن-
تاتاکراو و، شانە‌کراو . واتە: تا زۆتر دلّی هەژاری من بە ددانی تیزی شانە‌ی دەرد
و پەژارە‌ی عیشقی ئەو قاش بکری و دا‌هینری، زولف و ئەگریجە‌ی ئازیز جوانتر
شانە‌کراو و، ئارایش‌دراوتر ئەبێ . تەرکیبی ((ئەپە‌ی دەرد)) تەرکیبی ئیزافی
ئاستعارییە، وە له تەرکیبی ((دلّی من شانەن)) سەنعەتی ئاستعارە‌ی کیناییش
ئەبینری.

پوخته‌ی مانا:

تا دلّی من له دەرد و ئازاری عیشقی ئازیزدا شیواوتر و پەڕیشانتر بێ، زولف و ئەگریجە‌ی ئەو جوانتر ئارایش ئەدری و، ئەپازینتەو.

دەرئەکەوی، تەشبیح کردووە، که وابوو ئەو سەنعەتە بە‌دیعییە و ئەو ئاکارە بە‌یانیه بێ وینە‌یە، ئەبیتە
چەن ئاستعارە‌بیکی تەخیلییە، له چەند ئاستعارە‌ی تەخیلییە‌ی تر، یا چەند تەشبیحی موره‌ککەب
له چەند تەشبیحی موره‌ککەبی تردا که تەنیا دەستی توانای بیری وردی مەولە‌وی ئەتوانی بە وەها
ئاکاریکی ئەدەبی سەرسۆپه‌ینەر له چوارچۆیە‌ی وشە و، و تەبیکی سادە‌دا، گو‌لزاری ئەدەبی کوردی
پرازینتەو.

تا سفته‌ی قامه‌ت من ((وسمه)) وه‌شه‌ن ئه‌برۆی ئه‌و ماییل وه‌که‌مانکه‌شه‌ن

سفته - سووتاو. قامه‌ت - به‌ژن، بالآ. وسمه - گیاییکه‌ گه‌لاکه‌ی پاش
وشکرده‌ن و ئارده‌کردنی ئه‌کرێته‌ هه‌ویریکه‌ی شل بۆ ره‌شکردنی ئه‌برۆ و سه‌ر و زولف.
((وه‌ش)) - له‌ فارسیدا پاشگری ته‌شبییه. وسمه وه‌ش - وه‌ک وسمه. واته: تا
سه‌رتاپای بالآی من له‌ ئاوری عیشقی ئه‌ودا بسووتی و، وه‌ک ره‌نگی ((وسمه))
ره‌ش هه‌لگه‌پێ... که‌مانکه‌ش - که‌مانی کیش، ئه‌م ته‌رکیبه‌ بۆ ره‌شکردن و که‌وانی
کردنی برۆی ژنان بۆ جوانیه‌ی به‌کار ئه‌هێنری، وه‌ها که‌ ئه‌وتری: ((فلانه‌ که‌س برۆی
که‌وانکیش کردوه)) واته وه‌ک که‌وان هیلالی کردوه. ((ئه‌برۆی ئه‌و ماییل وه
که‌مانکه‌شه‌ن)) واته: ئه‌برۆی ئه‌و چه‌ز ئه‌کا ره‌شتر و که‌وانیتر بێ.

پوخته‌ی مانا:

تا سه‌رتاپای من به‌ ئاگری عیشقی ئه‌و بسووتی و بچه‌میته‌وه‌ و ره‌ش هه‌لگه‌پێ
و وه‌ک ((وسمه)) ی لێ بێ، ئه‌برۆی ئازیز که‌وانیتر و ره‌شتر و جوانتر ئه‌بێ.

تا من دووی سفته‌ی چه‌سته‌م نه‌سه‌ره‌ن چه‌لای ئایه‌نه‌ی ئه‌و زیاته‌ره‌ن

دوو - دووکه‌ل، دوورنج، دووه‌رژنگ. سفته - سووتاو. چه‌سته - لاشه، به‌ده‌ن.
نه‌سه‌ره‌ن - له‌ سه‌ره‌وه‌یه (له‌ سه‌ره‌وه‌ ده‌رئه‌چی) واته: تا من دووکه‌لی لاشه‌ی
سووتاوم یا ده‌روونی سووتاوم له‌سه‌ر سه‌رمه‌وه‌ به‌رز ببیته‌وه‌ و، ببی به
دوورنج^(۱)... چه‌لا - رووناکی، شه‌وق. ئایه‌نه - ئاوینه، جام. زیاته‌ر - زۆتر. واته:

(۱) دوورنج یا دووه‌رژنگ به‌و دووکه‌له‌ گرساوه‌ ئه‌وتری که‌ له‌ سووتانی دار و، نه‌وت و، شتانی تر له
کوناوه‌جه‌ی ئاودانی دیوار و لوله‌ی بوخاری و، سه‌قی خانوودا کۆ ئه‌بێته‌وه‌، وه‌کو گه‌ردیکی ره‌شی لێ

ئەو دوورنجى دووكەلى سوتانى منە، ئەبىتە ھۆى بى خەوشترکردن و ،
پرشەدارترکردنى روخسارى جوانى ئازىز.

پوختەى مانا:

تا دووكەلى سوتانى من لە ئاگرى عىشقى ئازىزدا، زۆرتر بەرز بىتەو و، بىي
بە دوورنج، ئاوينەى روخسارى جوانى ئەو بەو دوورنجە بى خەوشتر و، پرشەدارتر
ئەبى.

ھاي! چىشت واتەن وە رەحمەت شاد بى

مەر ئەوسا كەم بى^(۱)، ئىسە زىاد بى؟!

ھاي- ئاي: لىرەدا ئامرازى تەعەججوب و سەرسووپمانە. چىشت واتەن- چىت
وتوو. وە رەحمەت شاد بى- بە رەحمەتى خودا شاد بى. واتە: ئەوھى كە تۆ
وتووتە ئازىز ئىستاكە، لە جاران جوانتر و، دلرپىنتر بوو، گەلى جىگای
سەرسووپمانە... مەر- مەگەر: ئامرازى ئىستفهامى تەعەججوبىيە. ئەوسا- جاران،
لەمەپىش. كەم بى- كەم بوو. ئىسە زىاد بى- ئىستا زۆر بوو. واتە: ... مەگەر
جوانى و ، دلرپىنىي ئازىز جاران كەم بوو، ئىستاكە، زۆر بوو؟!

دى و، زۆرتر بۆ دوورستکردنى مورەككەبى رەش بەكار ئەبرى و، شووشە و رووى ئاوينەشى پى پاك
ئەكرىتەو، وە لە فارسىدا ((دوورە)) ى پى ئەوترى.

(۱) كەدەوھى ((بى)) بە پىتى ((ئى)) ى مەجھول لىرەدا، كەدەوھى رابىتى سىيەم كەسى موفرەدە لە
رۆزگارى رابوردووى موطلەقدا و، ماناى ((ئىوت)) و دەوام ئەگەيىنى و، جوملەكەى جوملەيىكى ئىسىمى
و ئىسنادىيە، واتە لە موسنەد و موسنەد ئىلەيى و رابىت پىك ھاتوو. كەدەوھى ((بى)) بە پىتى
((ئى)) ى ئەصلى لىرەدا، كەدەوھى كۆمەكى سىيەم كەسى موفرەدى رۆزگارى رابوردووى موطلەقە كە
ماناى ئىسىمى يا ھەسفى بە سوورەتى كەدەوھى مورەككەب دەردىنى و، ماناى ((صدور)) و ((حدو))
ئەدا.

پوخته‌ی مانا:

ئای خالە گیان، خودا سه لامتت کا! ئەمە چ قسه‌ییکه تۆ ئەیکه‌ی که ئەلێی
مه‌قاماتی عرفانی و ئیرشادی ئازیز ئیستاکه، کامیلتر بووه و، له سه‌ره‌تاوه ئەم
مه‌قاماته‌ی نه‌بووه؟! ئەم قسه‌ی تۆیه گه‌لی جیگای سه‌رسوورمانه، چونکه...
مه‌وله‌وی له سه‌ره‌تای ئەم پارچه‌یه‌وه، تا ئەگاته ئەم هۆنراوه‌یه، عیشق و،
ئەوینی خۆی سه‌بارەت به‌ مه‌عشوق به‌ چه‌شنیکی مه‌عمولی و ئاسایی، ده‌رئه‌برئ
و، به‌ ئاشکرا خۆی له‌ باسی چۆنییه‌تی سۆفییه‌تی و، موریدی و مورشیدی نادا،
به‌لام له‌م هۆنراوه‌یه به‌دواوه، خۆی پی‌ ناگیرئ و، ناتوانئ له‌مه زیاتر راز و،
ئەسراری رئ و ره‌وشتی سۆفییه‌تی خۆی و، حالات و که‌مالاتی عرفانی پیر و
مورشیدی له‌ ژێر په‌رده‌دا بشاریتته‌وه و، ده‌ری نه‌برئ.

ئەر چه زام دل من نیگات مه‌که‌رد
مه‌زانات ئه‌و زات، ئه‌و وه‌سف بی‌که‌رد
ئه‌و پاز و، ئه‌و ناز، ئه‌و قه‌وس، ئه‌و خه‌ده‌نگ
بی‌ه‌ن، ه‌ن، مه‌بۆ، نه‌گیلان چه‌ ره‌نگ

ئەر- ئەگەر. جه- له. زام- برین، زه‌خم. نیگات مه‌که‌رد- ئەتروانی،
ته‌ماشات ئەکرد، سه‌رنجت ئەدا. واته: ئەگەر له سه‌ره‌تاوه له‌ چاوه‌گی برینی دلی
منه‌وه سه‌رنجی ئازیزت بدابایی. ئەگەر تۆش وه‌کو من له سه‌ره‌تاوه به‌ چاوی
موریدی ته‌ماشای ئازیزت بکردبایی، ئەگەر له سه‌ره‌تاوه به‌ ده‌ردی دلی منت
بزانیبایی. ئەگەر ئیدراکاتی مه‌عنه‌وی تۆ له سه‌ره‌تاوه، له‌ پله و پایه‌ی ئیدراکاتی
مه‌عنه‌وی مندا بووبایی. مه‌^(١) زانات- ئەتزانئ، بۆت ده‌رئه‌که‌وت. ئەو زات- ئەو زاته

(١) ئامرازی ((مه)) له شیوه‌ی گۆرانیدا بۆ سی مانا هاتوه: به‌که‌م مانای نه‌فی له‌ کرده‌وه‌ی موزاریعه‌دا
وه‌ک: مه‌نویسۆ (نانوسی)، دوهم مانای نه‌فی وه‌ک: مه‌نویسه (مه‌نوسه)، له‌م دوو مانایه‌دا له‌ کاتی بیر
و باوه‌ری دوروستی خوداناسی، هه‌موو جۆره‌ گه‌وه‌ریکی زانیاری، ویژه‌یی و کۆمه‌لایه‌تیشتی تیدا‌یه. جا

پاکه. ئەو دەسەف بێگەرد- ئەو خولق و خوو و ئەوسافە بێ خەوشە. ئەو راز- ئەو ئەسرارە عرفانییە. ئەو ناز- ئەو غرور و بێ نیازییە لە جیهانی ((مادی)). ئەو قەوس- ئەو کەوانە. ئەو خەدەنگ- ئەو تیرە. واتە: ئەو نەزەرە مەعنەوییە. تیر و کەوانی مەعشوق لە زاراوەی ھەستیاریاندا، بریتیە لە برۆ و برژانگی لە کاتی روانیندا بۆ عاشق. ھەندێ جار ((تیری چاو)) یا ((تیری روانین)) نیش بۆ چاو خستنی مەعشوق بۆ عاشق بەکار ئەبرێ. لێرەدا مەبەست لە ((تیر و کەوان)) تەوھججۆھی مەعنەوی ((پیر)) ھ بۆ مورید. بیەن- بوو لە ریشەیی ((بیەیی)) (بوون). ھەن- ھەبە لە ریشەیی مورەککەبی ((ھەبوون)) لە شیوەی ئەدەبیدا، وە شیوە گۆرانییەکی ئەبێ بە ((ھەبیەیی)) بەلام ئەم ریشەیی لەم شیوەیدا بەکار نابری، وە ھەر ((بیەیی)) ئەوتری.

کەوابوو تەریکی ((ھەن)) (ھەبە) ئەبێ بە کردەوی مازیی نەقلیی کە کردەوی زەمانی رابوردووی نێزیک بە زەمانی ھالیشی پێ ئەوتری. مەبۆ- ئەبێ، لەمەولاش ئەو ھالەتە بۆ نازیز ھەر وجودی ئەبێ، نەگێلان جە رەنگ - رەنگی نەگۆراوە، ئال و گۆپی بەسەردا نەھاتوو ((نەگێلان)) (نەگۆراوە) کردەوی مەنفیی زەمانی رابوردووی نێزیک بە ھال (مازی نەقلی) لە ریشەیی ((گێلای)) کە لێرەدا بە مانای (گۆران) ھ. واتە تەغییریکی بەسەردا نەھاتوو.

لەبەر ئەوەی کە وتمان زاناکان و نووسەرەکان و ھەستیاریەکان ھەولیان داوە بۆ رازاندنەوی شوینەوارەکانی خۆیان بە تەناسویی رێ و شوین لە مانا و مەزمونی قورئان ئیقتیباس بکەن یا نایەتی مونساب لە شوینەوارەکانیاندا بگونجینن.

ئەو رەوشتە زۆرتر لە نێو ھەستیاریەکاندا باو بوو، بە تاییەت ھەستیاریە خوداناسەکان. یەکی لەو ھەستیاریە خوداناسانە مەولەوییە کە زۆرتری ھۆنراوە عرفانییەکانی بە ئیقتیباس لە مانا و مەزمونی نایاتی قورئانی پیرۆز رازاندوو تەو، بۆ وینە لەم پارچەیدا لە چەند جێگادا ئیقتیباسی لە مەزمونی عرفانی نایات کردوو. یەکی لەو جێگایانە ئەم ھۆنراوەیە کە ئەلی ((حالش دەسە مل وە ئیستیقبالەن - ئیستیقبال چەنی مازیش یەک ھالەن)) رەنگە مەزمونی ئەم ھۆنراوەیە ئیقتیباس بێ لە مەزمونی نایەتی: ((هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ)) واتە: ئەو ئەوەل و دواپی و روالەت و باتن، وە ئەو بە ھەموو شت زانا. (نایەتی ۳ لە سوورە ۵۷)

پوخته ی مانا:

چونکه ئه گهر له سه ره تاوه له ئیدراکاتی مه عنه ویی منا بووبایی و، دلت بکه وتباییته بهر ته وه ججوهاتی مه عنه ویی ئازیز، بۆت دهرئه کهوت که که مالاتی رهوانی و پله و پایهی عیرفانیی ئه و، ئه و کاته ش هه ر وه کوو ئیستا بووه و هیچ گۆرانیکی به سه ردا نه هاتوو ه.

مه وله وی ئه یه وی ئه مه بگه یی ئی که پیری ئه و هه ر له سه ره تای ئیرشاد کردنییه وه پیریکی کامیل بووه و هه موو مه راحیلی عیرفانیی ته ی کردوو ه، به لام "خالۆ" ی که ئه حمه د به گی کۆماسییه، له سه ره تاوه ئه و ئاماده ییه ی نه بووه که پله و پایهی ئه و دهرک بکا، وه ئیستا که، ئه و ئاماده ییه ی وه دهس هیناوه و، پیری ناسیوه وه ها که به سه بکیکی بی وینه ی عیرفانیی و، ئیقتیباس له ئایاتی قورئانیی، ئه و مه به سه ته ئه رازینیته وه و ئه لی:

حَالش ده سه مل وه ئیستقباله ن

ئیسستیقبال چه نیی مازیش یه ک حاله ن

حالش - حالی، زه مانای حالی ئازیز. ده سه مل - دهس له گه ردن. مه به سه ت موته حید بوونی زه مانای حال و زه مانای ئیسستیقباله. وه - به (له گه ل) واته: که مالاتی ئازیز زه مانای حال و ئیستقبالی یه کیکه.

چه نیی - له گه ل. مازیش - زه مانای رابووردووی که مالاتی ئازیز. یه ک حاله ن - یه ک زه مانه. واته زه مانای داها توو و زه مانای رابووردووی که مالاتی ش موته حیده.

پوخته ی مانا:

له سه ره تاوه چۆن بووه، ئیستاش هه ر وایه و، له داها تووشدا هه ر وا ئه بی.

باری، دل وه خشت ویرانی ئاوان

حه قت وه ده سه ن نییه نت تاوان

باری- به کورتی، خۆلاسه، مهخلهس. ئەم وشەیه فارسییه و لەو زمانەدا بە پیتی ((ی))ی ئەسلی دەرئەخری و، بە مانای ((القصة))ی عەرەبییه. بەلام لە کوردیدا بە پیتی ((ئ))ی مەجهوول تەلەفوز ئەکری. وە- بە. خشت: کۆمەڵە قورپکی قالب گیراوی خاوە، ئەگەر بخڕیتە ناو کورەوه و، سوور بکڕیتەوه، ((ئاجۆر))ی پێ ئەوتری. وێرانی- خراپی، کاوی. ئاوان- ئاباد کراوه، کراوه تەوه، دوروست کراوه.

((فلان خانوو بە خشتی وێرانه یا کاوله کۆن کراوه تەوه)) تەرکیبیکە بۆ نامەحکەم بوون و قایم نەبوونی ئەو خانووه بەکار ئەبرێ؛ چونکە دیارە خشتی دیواری داپزێوو، رووخاوی خانووی کۆن، نیستحکامی ئەوهی نییه کە خانوویکی تازەهی پێ دوروست بکری، وە ئەگەر خانوویک بە وەها خشتیک بکڕیتەوه، بێ گومان ئەو خانووهش نامەحکەم ئەبێ. ئەو تەرکیبە ئەگەر بە زاراوه ییکی مەشهووری حیساب بکەین بە قاعیدەهی عیلمی بەیان مەتەلی پێ ئەوتری، ئەگینا ئەبێ بە ئیستعارە ییکی مورەککەب. مەولهوی ئەیهوی بلی: دلیک کە هیشتا لە هەوا و، هەوهسی حەیانیی خاوین نەبووه تەوه و، ئەو شایسته ییبییه نەهیناوه تە دەس کە ببیتە نوینگی نووری بەزدانی، چۆن ئەتوانی پلە و پایەهی ئەو کەسانە بناسی کە وەها شایسته ییبیکیان وە دەس هیناوه و، لە زیرەهی بێ بن و بێ سنووری ((فەناهی ئەتەمم))دا نوقم بووون؟! چونکە هەر لە زوووه و، وتووینە ((وهلی وهلی باش ئەناسی)). حەقت وە دەسەن- حەقت بە دەسته وهیه، راست ئەلی، (هەر وات لی زانیوه). نیهنت تاوان- سووچ و تاوانیکت لەو تەشخیسەدا نییه (چونکە دەرکی تۆ هەر لەو رادەدایە) نیوه هۆنراوهی دووهم عیله تە بۆ نیوه هۆنراوهی یەکەم.

پوختهی مانا:

راست ئەلی هەر وات لی زانیوه چونکە ((خانووی دلت بە خشتی وێرانه کراوه تەوه)) و هیشتا نەگەشتوویتە ئەو پلە و پایەیه کە پلە و پایەهی بەرزی عێرفانی ئازیزت بۆ دەرکەوی.

دل تفل و ئازيز هر پۆ نه شانى^(۱)

هر لادى ته رزى، هر سات نيشانى

تفل- مندالى ساوا. هر پۆ- هر رۆژ، هر رۆژى. نه- له. شانى- كارى،
حالى، جلوهيى. وشهى ((شان)) سووكراوهى ((شه ئن))ى عه ره بيه. واته: دلى تو
يا دلى ئيمه وهكو مندالىكى ساوايه و، ئازيزيش وهكو به خيوكه ريكي كاميل و زانا و
پوخته يه كه به پيى مه راحيلى ته كامول و، پيگه يشتنى ئه و منداله، كه مالانى خوى
بۆ به خيوكردن و بارهينانى ده رئه خا و، پيى ئه نويني، وه ئه و منداله ش به گويره ي
روشدى ته دريجيى خوى پله و پايه ي مه عنه ويياتى ئه و موره بيه كاميله ي خويه
ده رك ئه كا و، به هره ي لى وه رئه گرى... هر لادى- هر كاتى، هر ساتى، هر
له حزه يى. ته رزى- شكلى، سووره تى، ره وشتى، چه شنى. هر سات- هر سه عات،
هر كات، هر وه خت. نيشانى- عه لامه تى، نيشانه يى، شوينه وارى، ئه سه رى. پيى
((ئى)) له دواى ئه و وشه و ته ركيبانه وه، ئامرازى نه كاره ته بۆ گه ياندنى ماناى
گه و ره يى و، گرنگيه. له به كاربردنى دوو وشه ي ((نه شان)) و ((نیشان)) سه نه ته ي
جينا سى ناقس و جوودى هه يه. ماناى نيوه هۆنراوه ي دووم له گه ل نيوه هۆنراوه ي
يه كه م ورد كراوه ته وه، پيويستى به دووباره كردنه وه نيه.

پوخته ي مانا:

كه مالآتى ((پير)) به گويره ي مه راحيلى روشه و پيگه يشتنى ته دريجى موريد
ده رئه كه وى و، له هر مه رحه له ييكا به پيى ئيستعدادى كه له و مه رحه له يه دا
هه يه تى، پيرى خوى ئه ناسى و ده ركى ئه كا:

گا چون ستاره ي تاريكه ي سه حه ر

گا قه مه ر، گا خور مه يو وه نه زه ر

(۱) ئيقتيباسه له مه زمونى ئايه تى: ((يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ))
واته: ئه پارپته وه له ئه و هر كه سى له ئاسمانگه ل و له زه ويدايه، هر رۆژى خه ريكي كاريكه .

گا- گاه، زه مان، وهخت. پیتی ((ئی)) نیشانهی نه کارهت له دوایه وه، فره
 دراوه، واته: گاهی. چون- وهك. وشه ی ((چون)) لیره دا نامراز (ئهدات)ی چواندون
 و ته شبیهه. ستاره- هه ساره، ئه ستیره. تاریکه- تاریکی، زولمته. پیتی ((ه)) له
 دوای سیفه تی ((تاریک)) هوه بۆ گه راندنی مانای سیفه ته به مانای ئیسمی وهك:
 هۆنراو، مه نظووم. هۆنراوه- نه زم، شیعر. سه حر- به یان، کاتی دوایی شه و
 سه ره تای رۆژ. ره نگه مه به ست له ((ستاره ی سه حر)) ئه ستیره ی ((کاروان
 کوژه))^(۱) بی که ئه ستیره ییکی گه وره و گهش و رووناکه به عه ره بی ((زه ره)) ی پی
 ئه وتری، وه زۆتر له دوایی شه و، نزیکه به یاندا، له ئاسۆ هه لدی، وه هه ندی جار
 له سه ره تای شه ویشه وه، ده رئه که وی. مه یۆ وه نه زهر- دیته پیشچاو، ئه بینری.
 ئه م هۆنراوه یه و چوار هۆنراوه ی دوایی، ته واوکه ری مانای هۆنراوه ی پیشوون که
 وابوو پیویسته ((پوخته ی مانا)) کانی ئه و هۆنراوه یانه بخرینه دوای یه که وه تا
 مه به سته مه وله وی جوانتر روون ببیته وه.

پوخته ی مانا:

کاتی وهك ئه ستیره ی به یان له تاریکه شه ودا ئه دره وشیته وه و، زه مانئ وهك
 مانگی چوارده دیمه نی جوانی خوئی ده رئه خا و کاتی تریش وهك قورسی خوئی
 رووناکه ری جیهان دیته پیشچاو.

(۱) ئه لئین هۆی ناوانی ئه ستیره ی به یان یا ئه ستیره ی ((زه ره)) به ((کاروان کوژه)) ئه وه یه که له
 رۆژگارانی زۆر له میژدا کاروانیک له شارنکه وه ئه چی بۆ شارنکی تر، شه و له چۆلنکا پشوو ئه دا، بریار وا
 ئه بی که به یانی زوو بکه ویته پی. یه کی له کاروانیه کان به ره له وه ئه و ئه ستیره یه له ئاسۆ دیاری بدا،
 خه به ری ئه ببیته وه و ته ماشای ئاسۆ نه کا و ئه بینری لیواری ئاسۆی خۆره لات، روون بووه ته وه،
 ده سه بجی هاوه له کانی له خه و هه لئه سینئ و، بار ئه کهن و ئه که ونه پی، پاش ماوه ییک ریکردن، بۆیان
 ده رئه که وی که ئه و رووناکی ئاسۆیه، می هه لاتنی ئه و ئه ستیره یه بووه و، هیشتا هه ندی له شه و ماوه،
 ماوه یی تر به تاریکی ریگا ئه بپن، ناکاو جه رده لییان ئه دا و، هه موو بار و شت و مه که کانیا ن ئه با و چن
 که سپیکیشیان لی ئه کوژی، له دواییدا ئه و کاروانیه که کاروانه که ی خستوو بووه ری ئه لئ: ((براینه ئه و
 ئه ستیره یه سه ری له ئیمه شیواند و، هاواله کانمانی به کوشتن دا)) پاش ئه و رووداوه یه ئه و ئه ستیره یه
 ناو ئه نری ((کاروان کوژه)).

مهولهوی له م هۆنراوهیه دا، له ناوهڕۆک و مهزموونی چیرۆکی^(١) ((ئیبراهیم))ی پیغه مهر که له ته مهنی مندالیدا، تی ئه کۆشا به دهیینه ری راسته قینه ی خۆی

(١) نه مروود کورپی که نعان خۆی به ((خودا)) ناو ئه برد و خه لکی بۆ په رستشی خۆی بانگ ئه کرد و ئه ستیره ناس و پيش ويز (کاهين)ی زۆری له ده رباری خۆیدا کۆ کردبووه وه. رۆژێ ئه ستیره ناسه کان و پيش ويزه کان به نه مرووديان وت ئيمسال له ناوچه ی فه رمانه وایي ئيه وه دا، کورپک دیته دونياوه بير و باوه ری ئابینی خه لکی روي زه وی ئه گۆرپ و ئه بیته هوی له ناوچوونی خۆت و ده سه لاتت. نه مروود که ئه و قسه یی له وان بیست ده ستووری دا ئه و مندالانه که له و ساله دا له دایک ئه بن هه موویان بکوژن، وه هه موو پیاوانی شاره که شی له گه ل خۆیدا برده ده ره وه و، له ژنه کانیا نی جیا کردنه وه. ((نازه ر)) که یه کێ بوو له پیاوه ماقوله کان بۆ جی به جی کردنی کاریکی تابه تی خۆی ناردی بۆ ناو شار و سویندی دا که له ژنه که ی نیزی که نه بیته وه، نازه ر پاش جی به جی کردنی کاره که ی نه مروود، سه ریکی له مالی خۆیدا و به پینچه وان ه ی سوینده که ی، له گه ل ژنه که یدا کۆ بووه وه و، ژنه که ی حامله بوو به ((ئیبراهیم)) تۆ مانگ و تۆ رۆژ به سه ر چوو و کاتی به دنیا هاتنی ئیبراهیم هاته پيشه وه، ژنی نازه ر بۆ ئه وه منداله که ی نه کوژن له شار ده رچوو و له چۆلێکا منداله که ی هینایه دنیا وه و، پینچای به پارچه ییکه وه و له که نداویکا دای نا و گه راپیه وه بۆ شار. دایکی ئیبراهیم پاش چه ن رۆژ چوو سه ری لی بدا تا بزانی چی لی هاتوه، کاتی گه پشته جیگا که ته ماشای کرد کورپه که ی زیندوه - له قامکیکی ئاو و له قامکیکی تری شیر و له قامکیکی تری رۆن و له قامکیکی تری هه نگوین و له قامکی پینچه می خورمای ئه خوارد. ئیبراهیم له رۆژیکا به ئه ندازه ی مانگیک و له مانگیکا به ئه ندازه ی سالیک گه وره ئه بوو. ئه لێن ئیبراهیم پاش بازده رۆژ که به ئه ندازه ی بازده سال گه وره بووبوو، وه له په ناگاییکا خۆی شار دبووه وه له دایکی پرسى خوی من کئییه؟ دایکی وتی: خودای تۆ منم. ئینجا پرسى: ئه ی خوی تۆ کئییه؟ وتی: خودای منیش باوکته. دووباره له دایکی پرسى: ئه ی خودای باوکم کئییه؟ دایکی به ئالۆزییه وه وتی: ئیتر بێ دهنگ به وهستا و گه راپیه وه بۆ مال و به نازه ری میردی وت: تۆ ئه و کورپه ت دیوه که له باره ییه وه ئه دواين و ئه مانوت بیر و باوه ری خه لکی دنیا ئه گۆرپ؟ ئه گه ر نه تدیوه ههسته برۆ بی بینه! ئینجا کاره ساته که ی له سه ره تاوه تا دوا یی بۆ نازه ر گێرپیه وه. نازه ر چوو بۆ لای ئیبراهیم، ئیبراهیم وتی: باوکه خودای من کئییه؟ نازه ر وه لامی دایه وه: خودای تۆ دایکته. وتی: ئه ی خودای دایکم کئییه؟ وتی: خودای دایکت منم. وتی: ئه ی خودای تۆ کئییه؟ نازه ر وتی: خودای منیش نه مرووده. ئیبراهیم وتی: ئه ی خودای نه مروود کئییه؟ نازه ر به توورپه بییه وه زلله ییکی لیدا و وتی: بهس چه نه لی بده! کاتی شه و داهات و له په ناگا که هاته ده ره وه و چاوی به ئه ستیره ی ((زوه ره)) که وت که له هه موو ئه ستیره کانی تر رووناکتر بوو، وتی: ئه مه ته خودای من. پاش تاوی ئه ستیره که ئاوا بوو، وتی: من ئه مه م ناوی چونکه خودای من گوم نابی و گۆرانی به سه ردا نای. زۆری پێ نه چوو مانگ هه له ات و پوانی بۆی وتی: ئه مه یه خودای من. پاش ئه وه ئه ویش ئاوا بوو، وتی: نه خیر ئه مه ش خودای من نییه، ئه گه ر

بدۆزیتته وه، ئیقتباسی کردووه و، چۆنییهتی جیلوهی که مالاتی ((موراد))ی به پئی
روشدی ئیدراکاتی رهوانیی ((مورید)) به به یانئیکی ئاسان و رهوان له بیستندا و،
گونجاندن و ریکخستنئیکی سهخت و دژوار له وتندا، روون کردووه ته وه و، له
چارچیهی ئه وهۆنراوه ته پ و، پاراوانه دا که هه رهوانئیکی بی ههست و مردوو
ئه بووژئینتته وه و، هه ر دلئیکی ژاکاو و، په ژمورده ئه گه شینتته وه، جی کردووه ته وه.

مه وله وی له م پارچه یه دا به چهن مه بهست ئیشاره ی کردووه:

یه که م - خۆشه ویستی و دۆستایه تیئیکی عاشقانه ی ئاسایی له نیوان دوو
دۆستی هاوده نگ و هاوپه نگ واته: عاشق و مه عشووقئیکی یه ک دلدا.
دوو م - چۆنییه تی ئیستیغنا و بی نیازی مه عشووق و ئیحتیاج و نیازی عاشق.
سئیه م - ئیشاره به وه که عیشقی مه جازیی نمونه یئیکی کال و نه گه یشتوو ی
عیشقی حه قیقییه.

چاره م - روونکردنه وه ی مه راحیلی ته درجیی مورید بۆ پئنگه یشتن (که مال) و
به هره وه رگرتن له مه قاماتی عیرفانی ((پیر)).

پئنجه م - چوونه دهر له هه ریمی عیشقی مه جازیی و که وتنه ناوی بازاری پر له
مه تای ره نگاوپه نگی عیشقی حه قیقی.

شه شه م - ئیشاره به وه که هه موو جوړه که مالاتیئیکی مه عنه وی و، هه موو
چه شنه جوانییئیکی زاھری، جیلوه یئیکه له که مال و جه مالی مه عشووقی حه قیقی
وه ها که ئه لی:

خودای راسته قینه ریبه ریم نه کا سه رم لی ئه شئوی و گومرا ئه بم. کاتی رۆژ بووه وه، خۆر هه لات وتی:
ئه مه ته خودای من چونکه له هه موو گه وره تره. کاتی ئه ویش ئارا بوو، به وانه که له ده وریه ریا بوون
وتی: خزمینه! من ئه و شتانه به خودای خۆم نازانم که ئیوه ئه یان په رستن و به شه ریکی خودایان
ئه زانن، من ئه و که سه ئه په رستم که کورانی ئاسمانی و زه وی هئناوه ته دی، من ئایینئیکی راست و
دوروستم هه یه و، وه ک ئیوه موشریک نیم.

گا وه ((بېستون)) هه سستی بناوه -
 حوسنش وه و گولگون وهش ئیستیغناوه
 دهس ((شیرین)) یش ماوه رۆ ئه و یاد
 ((فهراډ)) ی نه تاق فهرقه که ی ((فهراډ))

گا- گاهی، وه- به. بېستون- ناوی لیزگه کۆیکه له لیزگه کۆیه کانی کۆی
 ((زاگروس)) (شاهۆ) ئه که ویتته ۱۶ کیلۆمتری خۆره لاتی شاری ((کرماشان)) هوه،
 ئیستا که شارۆلکه یی به و ناوه له داوینی ئه و کۆیه دا له سه ر جاده ی کرماشان -
 هه مه دانه وه هه یه. له داوینی شاخه کانی ئه و کۆیه دا نووسراو و په یکه ر و نوقوشی
 کۆن ماوه ته وه. تاقیکی تاشراوی جوانیش ئه که ویتته پېشچاو که به تاقی فهراډ^(۱)
 ناو ئه بری. هه سستی- هه بوون، وجود، جیهان. بنا- ساختمان، دوروستکراو. هه سستی

(۱) ... چیرۆکی ((شیرین و فهراډ)) چیرۆکی به ناوبانگی عیشقییه، کورته ی ئه م چیرۆکه به م
 چه شنه یه:

خه سره وی په روێز پادشای ساسانی که نیه کۆیکێ زۆر جوانی بووه به ناوی ((شیرین)) و زۆر خۆشی
 ویستوه. ((فهراډ)) یش گه نجیکی لاوچاک و هونه رمه ند بووه و له ده رباری خه سره ودا ژیاوه و دلای
 چوه له شیرین، شیرینیش له دلوه ئه وی خۆشویستوه، زۆری پێ نه چوهه گلبه ی ئاوری عیشقی
 فهراډ به رز بووه ته وه و، خه سره و له کاره ساته ئاگادار بووه، به لام خه سره و بۆ ئه وه فهراډ له
 ده ربار دور بخاته وه، بانگی ئه کا و ئه لێ: ((بېستومه تۆ به ردا تاشیکی باشی ئه گه ر له شاخی بېستون
 تاقیکی جوانم بۆ بتاشی شیرین پێ ئه دم)). فهراډ دهس ئه کا به تاشینی تاقه که. عیشقی شیرین ئه
 تاشه به رده ی وه ک مۆ بۆ نه رم ئه کا و له ماوه ییکی که مدا به شیکێ زۆر له تاقه که ئه تاشی. خه سره و
 ترس ئه چیتته دلپه وه که فهراډ مه رجه که ی بیاته سه ر، ئینجا دهس ئه کا به پیلان گێران بۆ ئه وه
 فهراډ له ناو بیا. رۆژی په ره ژنی ئه نیرێ بۆ لای فهراډ په ره ژن به شیوه ن و زارییه وه، به فهراډ ئه لێ:
 ((جوان! بمرم بۆ ره نجی بابردوت، بمرم بۆ جوانیی شیرین که ئاویتته ی گل بوو...!)) فهراډ تێ ئه گا
 که شیرین مردوه، دنیا له پېشچاوی تاریک ئه بی و ئیتر هیوا ییکی به ژیان نامینێ و قولنگه که ی ئه دا به
 ته وقی سه ری خۆیدا و خه لتانی خوین ئه بی و خۆی ئه کا به فیدای عیشقی شیرین! چه ن هه ستیاریکی
 کورد وه ک "خانا" ی قوادی و "مه لا وه له دخان" ی گۆران ئه و چیرۆکه یان به چه شنیکێ جوان
 هۆنا وه ته وه.

بنا- (ساختمانی جیهان). ((وه)) لیره دا ئامرازی ئیتتسال و ئیلساقه که له دوای مه دخوول یا سیفەت یا موزاف ئیله یه مه دخوولی پیتی ئیزافه وه ئەهینری. حوسن- جوانی (ناویانگ دەرکردن به جوانی). ((ش)) زەمیری سییەم که سی مالیکیه تی موفره دی مالیکیه ته ئەگەرپتە وه بۆ ((بیستوون)). وهو- بهو: کورتکراوه ی ((به ئەو)) ه: به- پیتی ئیزافه یه. ئەو- لیره دا ئیسمی ئیشاره یه چونکه موشار ئیله یه له گەلدایه. گولگون- گولپەنک، سوور (خویناوی). لیره دا سیفەتە بۆ ((فەرهاد)) چونکه کاتی هەوآلی مردنی ((شیرین)) ی پی درا، له داخان قولنگه که ی دا به سەری خویدا و هەموو لەشی له خوینا سوور بوو دیاره زیکری سیفەت و حەزفی مەوسووف بۆ نیشاندانی گرنگی و گەوره یی مەوسووفه که یه. وهش ئیستیغنا- جوان له گیان ... ورد و، (به تهواوی له هەموو شتی بووردو). وهش- خووش، جوان، چاک. تەرکیبی له گەل ((ئیستیغنا)) دا ... به سیفەتی موره ککه بی دوهم بۆ مەوسووفی مەحزوف که ((فەرهاد)) ه یا ئەبی به سیفەت بۆ سیفەتی ((گولگون)). ... ((وهش ئیستیغنا)) له فارسیدا ئەبی به ((پاکباخته)): هەموو شتی له دەسدا و. وه: پاشگری ئیتتسال و ... وشە ی ((دەس)) لیره دا به مانای: (هیز، قودرەت، که مال، جوانی) یه. یا موزاف ئیله یه ی.

((دەس)) که ((جوانی)) یه به قەرینه ی موزاف ئیله یه دوهم که ((شیرینی)) یه وه به ئیهام مانای ((جوانی)) ئەگە یینی، حەزف کراوه، وه ئەسلە که ی به م چەشنه یه: دەس جوانی شیرینی، واته: دەس جوانیییک وه ک جوانی ((شیرین)). شیرینی: ناوی مەنسووبه واته: (وهک ((شیرین)), (شیرین ئاسا). زەمیری ((ش)) ئەگەرپتە وه بۆ ((ئازین)). ماوهرۆ ئەویاد- ئەهینتە وه یاد، وه بیر ئەخاتە وه: کردە وه ی موره ککه بی تپه ره له ریشه ی ((وه بیرخستنه وه)) فاعلی وشە ی ((دەس)) ه که له پیشه وه یه. ((فەرهادی)) که له رواله تدا موزاف ئیله یه بۆ ((یاد)), وه جوزئی فعله موره ککه به که یه، له مانادا مەفعوولی یه که مه بۆ فعله که، وه تەرکیبی ئیزافی ((فەرقه که ی فەرهاد)) (سەرکه ی فەرهاد) له نیوه هۆنراوه ی

دواییدا ئه بی به مه فعوولی دووه می. فه رهادی - ناوی مه نسووبه واته: (وهك ((فه رهاد))، فه رهاد ئاسا).

پوخته ی مانا:

كاتی تریش جوانی ((ئازین)) له کیوی بیستوونی دهسکردی کردگار که به رووداوهی ئه و سه رتاپا خویناوییهی له هه موو شتی بووردووه، ناوبانگی جوانی ده رکردووه) له شیوهی مه عشووقیکی شیرینی وهك ((شیرین)) دا، خۆی ئه نوینی و عاشقانی شیواو و شهیدای وهك ((فه رهاد)) له کاتی ته ماشاکردنی ئه و تاقه دا، ئه خاته وه یادی سه ره خویناوییه که ی فه رهاد.

گا چه رخ دیده ی سه د ((له یلی)) فرۆش
کۆره ی ناری ناز ماوه رۆ وه جۆش
تا بۆی هه راره ت مه وج ده ریای ده رد
((مه جنوون)) وینه ی ته م بدۆ هه رده وه ره د

گا - گاهی. چه رخ دیده - چه رخانندی چاو، گه پانندی چاو، چاوخستن، به نازه وه روانین. ئه م زاراوه یه بۆ روانینی به غه مزه و نازی دل به ر بۆ دل به راو به کار ئه بری وه ها که له هه لبه سستی فۆلکلۆریشدا هاتووه:

ئازیز فیدات بام خال دانه دانه
چه رخ چاو شیرین ده م بچکه لانه.

وشه ی ((سه د)) ناوی ژماره یه، له م ته رکیبه دا قهیدی که ممییه ته و، بۆ موباله غه له ژماره دا به کار براوه، بری جار له باتی ((سه د))، وشه ی ((هه زار)) یش به کار ئه هینری، وه ها که ئه وتری: ((هه زار جار وتم ئه و کاره مه که)) واته: زۆرم وت...

تەركىبى ((سەد لەيلی فرۆش)) سىفەتى مۇرەككەبە، مەسئۇفەكەى
 ((لەيلا))^(۱) مەسئۇفەكەى مەجنۇنە و ھەزف كراو، ديارە ھىتانی سىفەتى بى
 مەسئۇف بۇ گەياندى مانای گەورەى و گرنگایەتى مەسئۇفەكەى. ھىتانی ئەو
 تەركىبە وەسفىيە بۇ گەياندى مانى موبالەغەيە لە جوانى ((لەيلا)) مەسئۇفەكەى
 مەجووندا ئەو زاراوہيە ئەگونجى بە چەن جۆر مانا بکرى^(۲): سەد لەيلی ئەدا بە

(۱) ناوى ((لەيلا)) كە ناوى مەسئۇفەكەى مەجنون (قەيس) بوو بە بۆنەى گرنگایەتى و بەناوئانگبونى
 چىرۆكە عىشقىيەكەيانەو، لە زاراوہى شاعيراندا وەكەرە لەمى جنسى لى ھاتووە بۇ موتلەقى مەسئۇق
 و، ھەرەھاش نازناوى مەجنون (قەيس) بۇ موتلەقى عاشق.

(۲) ((زمان)) گرنگترين و گەورەترين رەمزى عالمى خىلقەتە، تا ئىستا زاناىان و زمانەوانانى جىھان
 سەريان لىتى دەرئەكردووە و ھەقىقەتى ئەو رەمزە گەورە و گرنگەيان نەدۆزبەتووە و، ھەر بەكەيان لە
 چاويكى تايبەتییەو تارىفيان كرددووە، بەلام بە تىكپايى ئەتوانين بلىين كە ھەمووى ئەو زاناىان و
 زمانەوانانە لەسەر ئەمەن كە زمان، كە ئەبىتە ھۆى بەدېھاتنى پەيوەنى لە نىوانى تاكەكانى كۆمەلدا، دوو
 موختەواى ھەيە: مەفھوم و ئەسوات. مەفھوم ئىنفعالاتىكى رەوانىسى و دەرۋونىيە كە لەپى تەماسى
 پىنج ھەستى زاھىرى لەگەل جىھانى خارىج لە زىھندا دىتە ناو زىھنەو. ئەسوات برىتییە لەو دەنگانە كە
 لە چۆنىيەتى دەرچوونى ھەوا لە گەلوو و دەم و لووتەو دىتە دى، ئەو دەنگانە كە لە زاراوہى
 دەستورىدا ((حرووف)) وە لە زاراوہى زمانەوانىدا ((فۆنيم))يان پى ئەوترى، بۇ خۆيان مانايىكيان نىيە،
 بەلام پاش لىكدانيان لەگەل بەكتر، پىكەو مانايىك ئەگەپىن ئىنجا ئەو مەفھومە يا ئەو مانايە كە
 ھاتووەتە زىھنى ئىتمەو، ئەگەر بمانەوئ بە كەسىكى ترى بلىين، پىويستە لە زىھنى خۇماندا، بەش
 بەشى بگەين وە ھەر بەكە لەو بەشانە برۆئىنە ناو ئەو كۆمەلە دەنگە لىكدراوانەو و لە نىوانىاندا
 پەيوەندى بەئىنە دى، بە پىسى ئەو پەيوەندىيە، ئەو كۆمەلە دەنگە لىكدراوانە كە لە زاراوہى
 دەستورىدا ((ئەلفان))، وە لە زاراوہى زمانەوانىدا ((فۆنيم))يان پى ئەوترى بەك لە شوئىن بەك لە
 دەزگای دەنگىيەو، دەرمان ئەبىرین وە ئەبنە وتار يا زمانى ئىتمە.

بىگومان لە سەرەتاوہ لەناو ھەر كۆمەلەكدا بۇ دامەززاندى پەيوەندى لە نىوان تاكەكان و جىبەجى
 بوونى پىويستىيەكانى ژيانيان بە تەدرىج زمانىك كە ھەموو تاكەكانى ئەو كۆمەلە لىتى تىگەپىشتون
 ھاتووەتە دى، ئىنجا بە ھۆى تىپەپكردى رۆزگار و عەوامىلى كۆمەلەيەتى و ئابوورى و ئايىنى و
 رامبارىيەو، گۆرانىكى دەنگى و، دەستورى بەسەر ئەو زمانەدا ھاتووە و لە ئاكامدا بە چەند شىوہ
 (لەھجە)، وە ھەر شىوہش بە چەند جۆر (گوونە) دابەش بوو، بۇ وىنە شىوہى گۆرانى (ھەورامى) كە
 پەككە لە شىوہ كۆنەكانى زمانى كوردى ئىستاكە چەن جۆرى ھەيە وەك جۆرەكانى: لەھۆن، ھەورامانى
 تەخت، ژاوەرۆ، زەنگەنە، سىامەنسور، رۆژبەيانى وە جۆرەكانى تر.

لهو كورته باسه زوورهه چن شتمان بۆ دهرئه كه وئ، يه كه م - ناشكرايه كه به ره مه دهرووني و ئينفيعالاتي ره وانبي تاكه كاني هر كومه ليك له عه وامل و دسه كه كاني جيهاني خارج له زيهن وهك يه ك نيبه، وه ئينفيعالاتي دهرووني هر كه سي له و عه وامل و دسه كانه تا راده بيك جياوازي هيه با وهكو ئه و تاكانه له كومه ليكيش بن وه به يهك جۆر له زمانيكيش بدوين.

دووه م - ريكخستني ئه و كومه له دهنكانه بۆ دهربريني ئه و ئينفيعالاته دهروونيه كه ((مانا)) ي سي ئه و تري، وه سازكردي په يوه ندي له نيوانياندا، نه ته نيا له نيوان ساختماني زمانه كاني جيهاندا جياوازيان هيه و، چۆن بيه تيبكي جۆر به جۆر له مانا كه دا نه هيننه دي، به لكه له نيوان شيوه (له هجه) كان و جۆره كاني يهك زمانيشدا به ناشكرا ئه كه و بته پيشچاو، چونكه جگه له وه كه وتمان به ره مه دهرووني هر كه سي له موشاهه داتي شتاني خارج له زيهن وهك يهك نيبه و، زهوق و سه ليقه ي هر كه سيكيش له ريكخستني په يوه ندي له نيواني ئه و كومه له دهنكه ليك دراوانه دا، له گه ل زهوق و سه ليقه ي كه ساني تر دا فره قي هيه. بۆ وينه نيتمه ئه گه ر بمانه وي مه تله بي له زمانيكه وه به زمانيكی تر يا له يه كي له شيوه (له هجه) كاني زمانيكه وه به شيوه بيكي تري ئه و زمانه وهر گيرينه وه، ئه توانين ته نيا يه كي له دوو ريگاي ژير بگرينه پيش: يه كه م ته رجه مه ي زاره كي (ته حته له فزي)، دووه م ته رجه مه ي مانايي و، مه زمووني.

ته رجه مه ي زاره كي ئه وه يه ماناي وشه گه لي جومله بيك له زمانيك يا له شيوه بيك بخريته ناو وشه گه لي جومله بيك له زمانيك يا له شيوه بيكي تر، واته هر وشه بيك له جومله گه لي زمانيك يا شيوه بيك به بي زياد و كه م بگورپرته وه به وشه گه ل و جومله گه لي زمانيك يا شيوه بيكي تر. ته رجه مه ي مانايي و مه زمووني ئه وه يه ماناي جومله گه لي زمانيك يا شيوه بيك له جومله گه لي زمانيك يا شيوه بيكي تر دا جي بكريته وه به بي ئه وه كه مايه تي و زؤرايه تي و پيش و پاش كه وتني وشه گه لي ئه و جومله گه له يا خودي جومله كانيش بگيرپرته پيشچاو. دياره ته رجه مه ي زاره كي به له پيشچاو گرتني جياوازي ساختماني دهنكي و ده ستووري زمانگه ل يا شيوه گه ل، شتيكي بي تام و بي كه لكه و له وانه نيبه كه له چاوي ويژه و ويژه وانبيه وه بايه خيكي بۆ دابنري، كه وابوو ته نيا ته رجه مه ي مانايي و مه زموونيمان بۆ ئه مي نيته وه.

ته رجه مه ي مانايي و مه زمووني بۆ مه تاليبي عيلمى كاريكي به كه لكه و دؤخ (عه ين) ي مانا و مه زمووني ئه و مه تاليبي عيلميه له زمانيك يا له شيوه بيك به ئاساني له زمانيك يا له شيوه بيكي تر دا جي ئه كريتته وه و ئه گونجيني، به لام ته رجه مه ي مانايي و مه زمووني بۆ مه تاليبي ئه ده بي به تايبه تي له هؤنراوه دا كاريكي ئاسان نيبه چونكه چۆن بيه تي ساختماني دهنكي و ده ستووري هر زمانيك يا هر شيوه بيك بۆ دهربريني مانا و مه زمووني دهرووني له گه ل چۆن بيه تي ساختماني دهنكي و ده ستووري زمانيكی تر يا شيوه بيكي تر دا فره قي هيه، جگه له وه ش زهوق و سه ليقه ي هر كه سيك له ريكخست و ته رتيب داني وشه و جومله دا بۆ دهربريني مه زاميني دهرووني، وهك زهوق و سه ليقه ي كه سيكي تر نيبه. ههروه ها ئينفيعالاتي ره وانبيش وهك دهركردي ئيش، ئاسايش، خؤشي، ناخؤشي، تالي، شيريني،

فرۆشتن بۆ كۆپىنى نازى روانىنى سەد لە يلى له جوانيدا به كه نيزى نازميرى. مه عشوقىكى وه ها كه هه زاران مه عشوقى تر نه كرين به فيداى نيونىگايىكى پر له نازى... مه به ست له وشهى ((له يلى)) كه له و تهركيبه دا هاتوه، موطله قى ((مه عشوق)) ه، واته: سەدان يا هەزاران مه عشوقى عادى و ئاسايى له جوانى غەمزە و نازى چاوخستندا به كه نيزى نابن يا نازميرين (شايىستهى ئه وه نيين ببن به كه نيزى). كۆره - كووره: ئاوردانىكه ئاورى تيدا تاو ئه درى بۆ توانه وهى مه واددى كانى (مه عدهنى) وهك ئاسن و مس و وينه كانيان. نارى - ئاورين: ناوى مه نسووبه بۆ ته ئكيدى ماناى ئاگر هينراوه كه له وشهى ((كۆره)) دهرك ئه كرى. ناز - غورور، بى نيازى (ئىستغنا). ماوه رۆ وه جۆش - دىنننه جۆش، تاو ئه دا. كرده وهى موره ككه بى موزارعى سييه م كهسى موفرده له ريشهى موره ككه بى ((به جۆش ئاوه ردهى)) پىتى ئيزافهى ((به)) كه يه كيكه له ئه جزاى ئه و ريشه موره ككه به، له كرده وه كه يدا گۆرراوه ته وه به ((وه)). ئه و ريشه به بۆ دوو ماناى ئاگر تاودان و ئاو كولاندن به كار ئه برى، به لام ليره دا مه به ست ئاگر تاودانه، ((تا)) ئامرازى عىلله ته واته: بۆ ئه وه... بۆ - بىن. ليره دا مه به ست ئه سه ر و ئىحساسه. حه راره ت - گهرمى. مه وچ - شه پۆل. دهرد - ئىيش، رهنج، زه حمه ت. ليره دا مه به ست سه ختى و دژوارى مه راحىلى عىشق و عاشقىيه كه ئه وه ش بۆ عاشق تام و

ويستن، نهويستن و شتانى ترى زيان له هه ر كه سدا يه ك جۆر نيه، كه وابوو هه چ كه سى ناتوانى مه زمونىكى ئه ده بى له زمانىكه وه به و چه شنه كه له و زمانه دا تام و مه زه بىكى تايبه تى بۆ ئه هلى زمانه كه هه يه، بخاته قالبى وشه و جومله گه لى زمانىكى تره وه، به جۆرى تر بلىين بۆ كه سى ناگونجى ئه و مه زموننه به خوسوسياتى مه عنه وى و له فزييه وه له زمانىكى تر دا جى بكانه وه. به واته ي مامۆستا هه ژار: ((كه سى ناتوانى به زمانى خۆى نوه ي دلى كه سىكى تر بكانه وه)) له و لىكدا نه وه يه ئه مه مان دهس ئه كه وى با وه كو ئه م شيوه يه كه مه وله وى شعرى پى وتوه، يه كيكه له شيوه كانى زمانى كوردى و له چاوى ساختمانى دهنگى و ده ستوورىيه وه گه لى له شيوه ي ئه ده بى ئىستاره دوور نيه به لام به ته واوى ناگونجى ئه و ئىحساسه ناسك و دلرفينه كه مه وله وى به شيوه ي گۆرانى له چوارچىوه ي هۆنراوه كانيدا ده رى بپوه، له م شيوه يه دا ده ربخرى، به لگه ته نيا ئه توانين بلىين ((ما لا يدرك كلاله لا يترك جله)) (شتى زۆرى لى نه زانرى، كه مى لى هه ر ده زانرى).

مهزه ييكي ودها خوښى ههيه كه تهنيا عاشق خوڻى دهركى ئهكا! تهركيبي ئيزافى ((مهوج دهرياي دهر د)) تهركيبيكي تهشبيهييه واته: مهراحيلى پر له مهترسى عيشق و دلدارى. مهجنوون: قهيس كورپى^(۱) ((موله ووه ح))ى عامرى كه يه كيكه له

(۱) چيرۆكى عيشقى ((له يلا)) و ((مهجنوون)) به كورتى ئه مهيه كه له سالانى سه ره تاي خولى دووه مى كۆچيدا (۱۰۸) له مه له بندي ((نهجد)) له هۆزى به نى عامر كورپ و كچيك به ناوى ((قهيس)) و ((له يلا)) له قوتابخانه دا خه ريكى خوڻندن ئه بن، ئه و كورپ و كچه كه م كه م خوښه ويستى يه كتر ئه چيته دلپانه وه. ئه و عيشق و ئه وينه رۆژ بۆ رۆژ ريشه دارتر و به وتتر ئه بى و ئاورى زۆرتتر گلپه ئه سيني و، هيجيه ك له و دوو دلداره دهردى دللى خوڻى به لاي ئه وى تره وه، نادر كيتنى. پاش ماوه يى خوڻندن دوايى دينن، هه ر يه كه يان به دللىكى پر له ئه وين و، پر له په ژاره ي جيايييه وه ئه گه رپته وه بۆ ناو خيزانى خوڻى. له يلا كچيكي زيره ك و تيگه يشتوو بووه له ماوه ييكي كه مدا، شاره زاييكي زۆر له تاريخ و ئه ده بى عه ره بدا ئه هينتيته دس و، له شعر و تنيشدا به هره ييكي گه و ره ي بووه، كورپان و كچانى عه ره ب هه ميشه له ده ورى كۆ ئه بوونه وه و، شعريان بۆ ئه خوڻنده وه و، له مه علوماتى كه لكيان وه رنه كرت ((قهيس)) يش يه كى بووه له و گه نجانه كه هه موو ده مى له و كۆرپ و كۆبوونه وه دا حازر بووه و شعره پر سۆزه عاشقانه كانى خوڻى به بى ئه وه ناوى له يلايان تيدا بيا بۆ له يلا ئه خوڻنده وه و، له يلاش له كانگه ي دلپه وه گوڻى پى ئه دان. له يلا جگه له وه له دل وه، قهيسى زۆر خوڻ ئه ويست، له رواله تيشدا تا راده يى ئه و خوښه ويستيه ي سه باره ت به و دهر ئه برى، هه موو هاواله كانى تيگه يشتوو بوون كه له يلا به چاويكى تره وه ته ماشاي قهيس ئه كا و، له كانگه ي دلپه وه خوڻى ئه وى. ئينجا ئه گه ر يه كى له شاگرده كانى له يلا بى ويستبايى كه له يلا كاريكى دهرسى بۆ جى به جى بكردبايى، قهيسى ئه كرده تكاكار كه له له يلا بپارپيته وه تا ئه و كاره ي بۆ جى به جى بكا. رۆژى قهيس خوڻى پى نه گيرا و عيشقى خوڻى به لايه وه دهر برى، له يلا به پتى خوڻه وشتى مه عشوق، ناوچاوانى دا به يه كا و لى ئى ئالۆز بوو، ئه و ئالۆزى له يلايه وه كو ((به نزين)) ئاورى عيشقى قهيسى گلپه دارتر كرد و سه رتاپاي گرته به ر و سه رى پى هه لگرت و كرديه ((مهجنوون)) و خستيه كيوان. وه ها كه مه وله وى له م پارچه يه دا ئيشاره ي بۆ كردوو و ئه لى: تا بۆى هه راره ت مه وج دهرياي دهر د - ((مهجنوون)) ويته ي ته م بدق هه رده و هه رد. شعره دلرپين و ئاورينه كانى ((مهجنوون)) كه له چاوه گه ي عيشق و ئه وينىكي خاوين و راسته قينه وه هه لقولاون، كۆ كراونه ته وه و، به ناوى ((ديوانى قهيسى بنى موله ووه ح)) له چاپ دراون. يه كه م هۆنراوه ييك كه له سه ره تاي ديوانه كه يه وه ناوى ((له يلا))ى تيدا بردوو ئه مه يه كه ئه لى: ((مضى زمن والناس يستشفعون

عاشقه به ناوبانگه کانی عه رب پاش داهاتنی ئیسلام. وینه - وهك. ته م - نهو بوخاره یه كه له كاتی گه رمبووندا له ئاو بهرز نه بیته وه.

بدق هه رده وه هه رد: بداته كیو (بخاته ئه م كیو و نهو كیو): كرده وه ی موره ككه بی ئیلترامی سییه م كه سی موفرده ده، بق دوو مانای تیپه پ و تیپه پ (موته عه ددی و لازم) به كار نه بری. كورتكراوه ی ((بدق نهو ئی هه ردو نهو نهو هه رد)) ه واته: بدا له ئه م كیو و له نهو كیو له ریشه ی ((نهو ئی هه ردو نهو نهو هه ردای)) (له ئه م هه ردو له نهو هه رددان) واته: ویلگردن یا ویلبوون به كیواندا، لیته دا مانای تیپه پ موراده چونكه ته رکیبی ((كۆره ی ناری ناز)) ئه بی به فاعلی، وه ((مه جنوون)) ئه بی به مه فعولی. واته: كۆره ی ئاورینی نازی چاوی نهو مه عشوقه سه د له یلی فرۆشه، مه جنوون ویلی كیوان بكات.

مه وه وه ی لیته شدا ته شبیه یكى موره ككه بی جوانی به م چه شنه ی خواره وه ی به كار بردووه: خاوینبوونی مه جنوون له هه وا و هه وه سی عیشقی حه یوانی به نووری

بی فهل ل الی لیلی الغداة شفیع؟!)) (به سه ر چوو نهو رۆژگاره كه خه لك منیان نه كرده تكاكار (بق لای له یلا) - ئاخق له رۆژانی داهاتوودا كه سیك بیی تكاییکیش به لای ((له یلا)) وه بق من بكات؟!))

مه جنوون و له یلا به یه كه نه گه یشتن، هه ر نهو به یه كه نه گه یشتنه بووه هۆی به دیهاتنی عیشق و نهو یینیکی خاوینی ئاسمانی له دلی مه جنوون (قه یس) دا. ئه گێپنه وه: پاش نه وه له یلا كۆچی دوایی كرد، قه یس چوو بق ناو نهو قه برستانه كه له یلا ی تیدا نێژرا بوو، له چه ن كه سیکی پرسی كه گلکۆكه ی پی نیشان بدهن، له وه لاما وتیان: ئه گه ر عاشقیکی راسته قینه ی له یلا ی، خۆت گلکۆكه ی بدۆزه وه. ئینجا ده سی كرد به گه پان به ناوی گۆرستانه كه دا، خاکی چه ن گۆری تازه ی بین كرد تا گه یشته سه ر گلکۆی له یلا و بی په روا خۆی خست به سه ر خاكه كه یا و بی وچان ئه م شعره ی دووباره نه كرده وه: ارادوا لیخفوا قبرها عن محبها وطیب تراب القبر دل علی القبر (ویستیان گلکۆی له یلا له عاشقی خۆی په نهان كه ن - به لام بیینی خۆشی خاکی گلکۆكه ی گلکۆكه ی نیشان نه دا. زۆری پی نه چوو كه بولبولی خۆش خوینی ره وانسی پاکی له قه فه سی ته نگی به دهنی له عالمی ناسووت هه لقی و خۆی گه یانده عالمی به رز و به ربلاوی مه له كووت و، لاشه كه شی له كه ناری دلداره كه یا نه سپه رده كرا.

عیشقی یه زدانی و دوورکه وتنه وهی له هه ریمی پهستی نه فسانی و که وتنه کیوانی،
ته شبیهه کردووه به ته سفیه بوونی ئاوی ده ریا له مه واددی مه عده نی به نووری
خۆر و بوونی به ته م و بوخاریکی خالس و خاوین و به رزبوونه وهی بۆ سه ر لووتکه ی
کیوان.

پوخته ی مانا:

زه مانای تریش جوانی ئازیز له روانینی پر له غه مزه و نازی له یلاییک که به لای
مه جنوونه وه هه زاران له یلای تر به که نیزی ناژمی رین، جیلوه ئه کا و کووره ی
ئاورینی نازی تاو ئه دا تا گه رمی ئه و کووره یه ده ریای عیشقی مه جنوون بئینته
جۆش و مه جنوون له و گه رمیه دا قال و پاکتاو بکا و، خلت و خه وشای ره زاییلی
نه فسانی لی جیا بکاته وه و له جیهانی پهستی عیشقی هه یوانیه وه بیگه بئینته
عاله می به رزی عیشقی یه زدانی.

مه وله وی جگه له و ریزه کارییه ئه ده بیانه که له چوار هۆنراوه ی سه ره وه دا
ئه که ونه پێشچا و سه نه ته ی به دیعی ((موراعاتی نه زیر)) یشی به کار بردووه، وه ک
هینانی شیرین و فه رهاد و له یلا و مه جنوون و مه وچ و ده ریا.

خالو! په ی جه لال ئه ر کار سازیشه ن

واده ی ته جه لالی تیر ئه ندازیشه ن

((بسم الله)) ئه و تیر په ر پێدا به سته ش

ئید نیشانه ی تیر سه د جار شکسته ش

خالو- وه کو له پێشا وتمان رهنگه مه به ست ئه حمه د به گی کۆماسی بی
چونکه مه وله وی عونوانی ((خالو)) ی زۆتر بۆ ئه و به کار بردووه. په ی- بۆ.
جه لال- گه وره یی. ئه و وشه یه له زاواوه ی سۆفیاندای بۆ حاله تی خۆناندن و بیباکی
و ئیستیغنا ی ((پیر)) به کار ئه بری. ئه ر- ئه گه ر: ئامرازی شه رته. کار سازیشه ن -
خۆ ساز کردنیه، خۆ ئاماده کردنیه. ته رکیبی ((په ی جه لال ئه ر کار سازیشه ن)) له

ئەسلىدا بەم چەشنىيە: ئەگەر كارسازى ئەو بۇ نواندى گەرەبىيە. ((كارسازى ئەو)) موسنەد ئىلەيە. ((بۇ نواندى گەرەبىيە)) ئەبىتتە موسنەد، وە پىتى ((ھ)) زەمىرى رابىتە. وادە - وەعدە، كات (مەوعىد). تەجەللا - تەجەللى، جىلوەكرىن، رووناكى خىستەنەو. ئەو وشەيە لە زاراوہى سۆفياندا كىنايەيە لە دەرکەوتنى نوورى يەزدانى، وە بە دەرکەوتنى ئەو نوورە يەزدانىيەش ئەوتىرئ كە ((موسا)) يىغەمەر لە كىوى ((تور)) چاوى پى كەوت و بىھۆش بوو. تىر ئەندازىشەن - تىر خىستىنە، تىر ھاوئىشتىنە. ((تىر ھاوئىشتىن)) لە زاراوہى عاشقاندا بۇ روانىن و چار خىستىنە مەعشوق بۇ عاشق بەكار ئەبرىئ، وە لە زاراوہى عارفان و سۆفياندا برىتىيە لە تەوہججوى مەعنەوى ((پىر)) بۇ مورىد. نىوہ ھۆنراوہى: ((وادەى تەجەللای تىر ئەندازىش)) موسنەدە بۇ موسنەد ئىلەيەتكى مەحزوف وەك ((ئىستە))، وە پىتى ((ك)) = (ھ) ئەبىتتە زەمىرى رابىت. ئەو ھۆنراوہى پىك ھاتوہ لە دوو جوملەى مۆتەعاتىفى شەرتىي، واتە ھەر نىوہ ھۆنراوہىيىكى جوملەيىكە، وە پىتى پەيوەند (عەتفى) ((وہ)) لە نىوانياندا حەزف كراوہ و، ھۆنراوہى دوايى كە لە ((بسم اللہ...)) دەس پى ئەكرى ئەبىتتە جوملەى جەزا. تەركىبى ((بسم اللہ)) بۇ موبارەكى و پىرۆزى لە سەرەتاي دەسپىكرىنى كارىكەوہ ئەوتىرئ، لىرەدا ماناي فەورىيەت و بى وچانىش لە دەسپىكرىندا ئەگەيىتى، واتە: با بە ناوى خودا زوو دەس پى بكا. ئەو - ئەوہ. تىر - تىر. پەر پىدا بەستەش - پەر پىدا بەسراوى^(۱). پەر پىدا بەستە: سىفەتى مورەككەبە بۇ ((تىر)) لە رىشەى مورەككەبى ((پەر پىدا بەستەى)) (پەر پىدا بەستىن). پىتى ((ش)) = (ى) زەمىرى سىيەم كەسى موفرەدى مالىكىيەتە. ئىد - ئەمە. نىشانەى تىر - ھەدەفى تىر، ئامانجى تىر. سەد جار شكستەش - سەد جار شكاوى (سەد جار پىكراوى) سەد جار شكستە: سىفەتى مورەككەبە بۇ ((نىشانە)). پىتى ((ش)) = (ى) زەمىرى

(۱) ((تىرى پەر پىدا بەسراو)) بە تىرى ئەوتىرئ كە پەرى بالى ((دال)) يا ((ھەل)) يا بالدارىكى تر ئەبەسرى بە دوايوہ بۇ ئەوہ دەرچوونى لە ((كەوان)) تىزتر و توندتر بى و مەسافەتى زۆرتر بىرئ و زووتر بدا لە نىشان.

مالیکییہ تہ . تہ رکیبی ((تیری پەر پیدا بہ سراو)) کینایہ یہ لہ تہ وہ ججوهی موئہ سیری مہ عنہ وی ((پیر)) بۆ مورید یا روانینی بہ ناز و غہ مزہ ی مہ عشووق بۆ عاشق، بی گومان لیرہ دا مانای یہ کہ م مہ قسوودہ . مہ بہ ست لہ ((نیشانہ ی تیری سہ د جار پیکراو)) یش دلّی مورید یا دلّی عاشقہ . ئہ و دوو سیفہ تہ کہ بۆ ((تیر)) و بۆ ((نیشان)) ہیتراوہ، قودرہ ت و توانایی ((پیر)) و ئامادہ یی و ئیستعدادی مورید بۆ وەرگرتنی بہ ہرہ و فہیزی رہ وانیی لہ پیرہ وہ ئہ گہ بیئن.

مہ ولہ وی لہ و دوو ہونراوہ یہ دا ئہ یہ ویّ بہ گوشہ و کینایہ ئہ وہ بہ ((خالق)) بگہ بیئنّ کہ: پیّی ناویّ توّ تاریفی جوانی ئازیز بۆ من بکہ ی چونکہ من زووتر ئہ وم ناسیوہ و لہ میژہ بہ تیری عیشقی ئہ و گیرۆدہ بووم، بہ لام لہ قسہ کانتدا و ہا دہرئہ کہ ویّ کہ توّ لہ کاتیکدا ئازیزت دیوہ، ویستوویہ کہ مالاتی جوانی (مہ عنہ وی) خوی بنویئنّ ئہ گہر وا بیّ، دیارہ ئہ وہ دوا پلہ ی ئارہ زوی منہ کہ ئہ و لہ و حالہ تہ دا بیّ. تا بہ گیان و دلّ نازی بکیشم و لہ و ناز کیشانہ لہ ززہ تی رہ وانیم دہ س کہ ویّ.

پوختہ ی مانا:

خالہ گیان! قسہ ہزارہ و دووانی بہ کارہ، ئہ گہر دلّیای کہ ئازیز ئہ یہ ویّ ((جہ لال)) ی خوی بنویئنّ و کاتی ئہ وہ یہ تی کہ دلّی مورید بہ تیری بہ ہرہ ی مہ عنہ وی ببورژینیتہ وہ، دہ سم بہ داویننی با کوّتایی نہ کا، ئہ مہ دلّی پہ ژموردہ و موشتاقی من و ئہ و ہش تیری تہ وہ ججوهی مہ عنہ وی ئہ و.

چون رہنگ کہرۆ ہون تازہ دامانم

ئاو مہ زۆ وہ دہم کۆنہ زامانم

چون - چونکہ: ئامرازی مورہ ککب (لیکدراوی عیللہ تہ بۆ مہ زموونی ہونراوہ ی پیّش لہ م ہونراوہ یہ . رہنگ کہرۆ - رہنگ بکا . ہون - خوین . تازہ: سیفہ تہ بۆ وشہ ی ((ہون)) واتہ: خوینی تازہ . دامانم - داوینم . ئاو مہ زۆ وہ دہم -

ئاو ئەزى لە دەم، ئاو ئەزىتە دەم. كۆنە زامانم - كۆنە برىنانم، برىنانى كۆنم. ((مەزۆ)): كەردە دەمى موزاربعى سىيەم كەسى موفردەدى ئىخبارىيە لە رىشەى ((زاي)): (زايىن) لىرەدا بە ماناى تەراوش كردن و دەلاننە. تەركىبى ((ئاو زايىنە دەم)) لە حالىكدا بەكار ئەبرى كە كەسى بە بىستەن يا چاوپىكەوتەن يا ناوبردنى شتى زۆر خوشحال بى و لەزەتى لى ببا. رىشەى ئەم ئىستىلاخە لەو دەمە هاتوو ئەلەين: كەسى كە زۆر حەز لە شتى ترش بكا، ئەگەر كەسىكى تر لە بەرانبەرىيە شتىكى ترش بخوات، لە شىددەتى ئىشتىاقدا ئاو ئەزىتە دەمى. مەولەوى لەم ھۆنراوئەدا بۆ گەياندن و دەرىپىنى دوا پلەى ئىشتىاق و، تامەزۆيى خۆى بۆ جىلوەى ئازىز و ھا سەنەتەىكى بەرز و سەرسوورپەنەرى ئەدەبى بەكار بردوو كە تەنبا خۆى توانىويە ئەو سەنەتە ئەدەبىيە لەتيف و ناسك و دلپەتە لە چوارچىوئەى وشەگەل و تەركىبەگەلىكى سادە و بى تەكەللوفدا بە تەشەبىھات و ئىستعاراتىكى و ھا ورد و جوان برازىنەتەو و قودرەت و تواناى بەيانى خۆى بە زمانى شىرىنى كوردى دەربخا و بە كرىارانى بازارى جىھانى ئەدەب راگەيىتى كە زمانى كوردى و ھا زمانىكە كە گەورەترىن ئىنسانانى عالەمى شعر و ئەدەب ئەتوانن بەنرخترىن گەوھەرى مەزايىنى دەروونى خۆيان لە قالبى وشە و تەى ئەو زمانەدا بخەنە بازارى ئەو جىھانە ئەدەبىيەو و بەو كرىارانەى بنوینن.

پوختەى مانا:

چونكە ئەگەر خۆينى برىنانى تازەى تىرى مەعەنەوى ئازىز داوینم رەنگ بكا و برىنە كۆنەكانم ئەو خۆينە ببىنن، ئەكەونەو بەرى لەزەت و خۆشى پىكران بەو تىرە مەعەنەويە و ئاوات ئەخوازن كە ئەو تىرە مەعەنەويە دووبارە ئەوانى بكردبايىتە نىشانەى خۆى تا ئەو لەزەت و خۆشپىيەيان بۆ تازە ببوايىتەو.^(۱)

(۱) مەولەوى جگە لە ھىنانى ئەو تەركىبە جوان و پىرماناى بە گەياندانى ئەو مەزمونە لەتيف و دلپەسەندە، ئەگونجى ماناىكى وردى تىرىشى لەو تەركىبەدا بە سەنەتى ((ئىھام)) گرتبىتە پىشچا، كە مەبەست لە ((ئار)) لە تەركىبى: ((ئاو مەزۆ و دەم كۆنە زامانم)) ((خۆين)) بى واتە: برىنانى كۆنم كە پەتەركىيان بەستوو و خۆينيان وشك بوو، لە كاتى چاوپىكەوتنى خۆينى برىنە تازەكانمدا ئەكەونەو

زام تهن وه تير به لاش زياتهر راي ئامۆ شوؤى دل وه لاش زياتهر

زام- زه خم، برين، كينايه يه له ئه سه رى مه عنه وى. تهن- لاشه، به دهن. زام تهن- برينى به دهن. وه- به. تير به لاش- تيرى عيشقى. ((به لآ)) به ماناى دهر د و رهنج و ئازاره به لآم له زاراوهى شاعراندا برىتييه له ((عيشق)) وه عيشقىش له زاراوهى عارفاندا برىتييه له په يوه ندى ره وانى له نيوان پير و موريدا كه وابوو مه به ست له ((تيرى به لآ)) ته وه ججوى مه عنه وى پيره. زياتهر- زيادتر، زؤرتر. وشهى ((زياتهر)) سيفه تى ته فزىلييه و له ريشهى ((زياده)) عه ره بيه وه وه رگراوه، له كورديدا به ماناى وه سفى به كار ئه برى. را- ريگا، ريگه، رى. ئامۆ شوؤ- هات و چوو. وشهى قافيه له نيوه هؤنراوهى يه كه مى ئه و هؤنراوه يه دا برىتييه له وشهى ((به لآ)) وه له نيوه هؤنراوهى دووه مدا وشهى ((لا)) يه كه به ماناى ((نه زد)) عه ره بيه وه ((عند)) عه ره بيه و پيتى زه ميرى ((ش)) له هه ردوو نيوه هؤنراوه دا پيتى ((وصل)) ه و وشهى ((زياتهر)) يش ئه بى به ((رديف)).

ته ركيبى ((ئامۆ شوؤ)) له بناغه دا ((ئاماي و شىيه)) بووه كه به ماناى ((هاتن و چوون)) ه كه وابوو ئه و ته ركيبه ناوى موره ككه به له دوو مه سده رى موره خخه م كه به ماناى ((ته ره دوود)) عه ره بيه. كاتى بوتري: ((فلانه كه س هات و چووى فيساره كه س ئه كا)) واته فلانه كه س فيساره كه سى خوؤش ئه وى و له نيوانياندا په يوه ندى دؤستايه تى هه يه.

برى له زه تى پيكان به و تيره و دووباره خوؤن له ده ميانه وه جارى ئه بى. قودره تى ته خه بيول و به يانى مه وله وى ئه وه مان وه بير ئه خاته وه كه له فه لسه فه دا ((خودا)) به خه للاقى يه كه م وه ره وانى ئينسانى به خه للاقى دووه ناو ئه برى چونكه (خودا) له مادىيات و مه عنه وىياتدا ئه توانى ئه وهى كه بيه وى بيه ئنيتته دى به لآم ره وانى ئينسانى ته نيا له مه عنه وىياتدا ئه و تواناييه ي هه يه. ليره دا پيويسته له خو مان بپرسين: مه وله وى كه ئه و قودره ته ي بووه ئه وهى كه ويستوو يه له مه عنه وىياتدا هيناويه ته دى و، له ئه لفازيشدا به جوانترين شيوه جيى كردووه ته وه، ئه بى به خه للاقى چه نده م بزميرى؟!

مهولهوی له تهرکیبی ئیزافی ئیستعارى ((رای ئامۆ شۆی دل)) (رئگای هات و چووی دل) دا سه نعه تئیکى ئه ده بى وه ها جوان و سه رسورپه ئنه رى به کار بر دووه که به وته و وشه ناخرئته پئشچاوه. ته نیا ئه وه که سانه لئى تئى ئه گهن که ره وانئیکى روون و ره وانئیان هه یه .

((دل)) که هۆى گه یاندنى خوئنه به ته واوى به دهن، به لای سو فیان ه وه مه رکه زى ره وانئى ئینسانى و نوئنگه ی ته جه للاى نوورى یه زندانییه .

کورته ی مانای زاهیری ئه وه هۆنراوه یه ئه مه یه که: هه ر چه ند تیری عیشقی ئه وه له مندا کاریتر بئى، دلى من زۆرتتر گرۆى ئه وه ئه بئى. به لام وه کو له سه ره وه وتمان مه به سته مه وله وى له ((تیری به لآ)) واته: تیری عیشق، ته وججوه ی مه عنه وى ((پیر)) ه که وابوو پوخته ی مانای هۆنراوه که به م چه شنه یه:

پوخته ی مانا:

دیاره هه ر چه ند زۆرتتر بکه ومه به ر ته وه ججوه اتى مه عنه وى ((پیر)) دلم زۆرتتر روون ئه بیته وه و له عیرفاندا به هره بیکی گه وره ترم ده س ئه که وئى.

پای شادیم دیسان ماران گهستهوه
نه پیاڵه‌ی چه‌م، ژار تو بهستهوه

پای شادیم: پئی شادیم، پئی خوشی و شادمانیم. ته‌رکیبکی ئیزافی ئیستعارییه.

ديسان: دووباره. قهیدی ته‌کرار و دووپاته‌کردنه‌وه‌یه.

ماران: مارگه‌ل. جه‌معی "مار" ه.

گهسته‌وه: گه‌ستییه‌وه، گازی لی گرته‌وه - له‌ پیشه‌ی "ئه‌وه گه‌سته‌ی"^(۱)، گه‌سته‌یه‌وه (گه‌ستنه‌وه). پاشگری "ته‌وه /-awa-/" له‌دوای کرده‌وه‌ی "گه‌سته‌وه" وه، بۆ مانای ته‌کرار و دووپاته‌کردنه‌وه‌ی کرده‌وه‌که‌یه. مه‌وله‌وی جگه‌ له‌ به‌کاربردنی ئه‌و سه‌نعه‌ته‌ ئه‌ده‌بییه‌ جوانه‌ که له‌ سه‌ره‌وه ئیشاره‌مان بۆ کرد، موباله‌غی بکی جوانیشی له‌و نیسه‌به‌ته‌ فیعلیه‌دا گه‌یاندووه، ئه‌وه‌ش بریتییه‌ له‌ هینانی قهیدی تکراری "ديسان" بۆ ته‌ئکیدى مانای ئه‌و ته‌کراره‌که‌ی تر که له‌ پاشگری فعله‌که‌وه‌ ده‌رئه‌که‌وئ. له‌و سه‌نعه‌ته‌ ئه‌ده‌بییه‌دا مه‌وله‌وی ئه‌وه‌ی گه‌یاندووه که له‌ ژبانی خۆیدا خوشی و شادیکی نه‌دیوه که په‌ژاره‌بیك به‌دوویدا نه‌بییت و ده‌رد و په‌نجی ئه‌و په‌ژاره‌یه‌ وه‌کو ژاری مار هه‌موو له‌شی نه‌ته‌زینی.

نه: له

پیاڵه‌ی چه‌م: پیاڵه‌ی چاو، کاسیله‌ی چاو. پئویسته‌ وشه‌ی "پی-یا-له‌ /-pī- /y ā-!a" به‌م چه‌شنه‌ که نووسیومانه‌ واته‌ به‌ سى هيجا (سیلاب) بخوینریته‌وه‌ تا وه‌زنی هۆنراوه‌که‌ تیک نه‌چئ.

(۱) پاشگری "ته‌وه /-awa-/" له‌ شیوه‌ی گۆرانی دا زۆرتر ئه‌که‌وئته‌ پیش مه‌سده‌ره‌وه، وه‌ک: ئه‌وه نامای (هاتنه‌وه) به‌لام له‌ فیعلدا له‌دواوه‌ ئه‌هینرئ، وه‌ک: ناماوه (هاته‌وه).

ژار: ژەحر، زەھر، ژەھر.

تۆ بەستەو: چینی بەستەو، گرسایەو، کۆبوووە - لە ریشەى مۆرەككەبى "تۆبەستەو" (تۆبەستەو) تۆبەستن یا تووژك بەستن بۆ شتانی ئاوەكى خەست (هەس) وەك شیر و ماست لەکاتی زۆر مانەوہیان لەناو زەرف (هەوہ، قاپ، دەفر)ك دا بەکارئەبرئ، کەوابوو مەولەوی بە هینانی ئەو تەرکیبە ویستووہ ئەوہ نیشان بدا کە لە ژیانى خۆیدا شادى و خۆشیكى نەدیوہ کە بەلابیك بەدوویدا نەهاتبی و جارجارىك خۆشى دەرد و رەنجى ئەو بەلایە وەکو ژارى مار هەموو لەشى نەتەزاندبى و ئەسەرى لەچاویا نەمايیتەوہ. مەولەوی لەو ھۆنراوہیەدا ئەوہشى گەیاندووہ کە پیاو ئەتوانى خۆشى و پەژارەى ھەرکەسى لە چاوانییەوہ ھەست بکا. لە نیوہ ھۆنراوہى "نە پیاڵەى چەم ژار تۆ بەستەو" شاکاریكى تری ئەدەبى ئەکەویتە پيش چا و ئەوہش بریتیہ لەوہ کە مەبەست لە "پیاڵە" پەرداخ یان ئەو زەرفە بلوورە بى کە شەراب و شتانی ئاوەكى تری لەزەتبەخشی تیدا ئەخوریتەوہ، واتە لە باتى ئەوہ شەرابى موشاھەدات و مەحسوساتى خۆشى ھینەر و لەزەتبەخش برژیتە پیاڵەى چاومەوہ و دلەم بە ھەستکردنى سەرخۆش بى و بگەشیتەوہ، ژارى تالى و پەژارەى موشاھەداتى دل تەزین دیتە نيو پیاڵەى چاومەوہ و بە ھەستکردنى ھەموو لەشم ئەتەزى و دائەپزى. بە کورتى ئەیەوى بلى: لە ژياندا ھەمیشە بەشەم بەلا و موسیبەتە و ساتى خۆشى و شادىم بە خۆمەوہ نەدیوہ.

لەو ھۆنراوہیەدا جگە لەو ئاکارە ئەدەبیبە جوانانە کە ئیشارەمان بۆ کردن، سەنەتى بەدیعى بەراعەتول ئیستھلالیش ئەکەویتە پيش چا و ئەوہش بریتیہ لە ھینانى مەزمونى "مارگەستن" کە پارچەکە بەو بۆنەوہ ھۆنراوہتەوہ، وە لە دوايیدا باسى لئوہ ئەکەین.

ئەم جۆرە ئاکارە ئەدەبیبانە کە بە روالت سادە و ئاسان ئەنوینن و لە مانادا لە بەرزترین پلەى فەساحت و بەلاغەتدان، بەلگەلەیکى رووناکن بۆ ئیسباتى نبووغى مەلەوى لە بەدیھینانى سەبکیكى تازە لە شیعرى کوردیدا کە بە روالت

خه یالآوی و له حقیقه تدا نیشاندهری و یجدانییاتیکن که هینانه له فزو،
 موجه سسه م کردنیان له چوارچیوهی وهها شعرگه لیکتی ته پ و پاراودا له وزه ی هر
 که سیکدا نییه. جگه له وهش مانا و مه زموونی هر هونراوه ییکتی نه و سه بکه له هر
 مه به ست و رووداوه ییکدا، پیاو نه خاته وهها جیهانیکتی جوان و رازاوه ی خه یالییه وه
 که به یه کجاری جیهانی مه حسوس و مه لمووسی له بیر نه باته وه.

پوخته ی مانا:

پیی شادی و خویشیم دووباره ماری موسیبهت و مهینهت گهستییه وه، ئاساری
 دهر د و رهنجی نه و موسیبهت و مهینهت ته وهک ژاراو له کاسیلکه ی چاومدا
 کۆبووه وه.

سه نه م په رست نیم ((سه مه د)) ناسه نان

دووی کۆره ی دهروون شیوه ن راسه نان

سه نه م: بت. سه نه م په رست: که سی که بت به خودای خو ی بزانی و بهنده یی
 بکات. سیفه تی مورده ککه به.

نیم: کرده وه ی رابیتی بی قاعیده ی مه نفییه له ریشه ی (بوون).

سه مه د: ((سه یید سه مه د)) ی خانه گایی^(۱). له نیوانی دوو وشه ی ((سه نه م)) و
 ((سه مه د)) دا سه نه ته ی جیناسی ناقس هیه.

سه مه د ناسه نان^(۲): خودا ناسم. سه یید سه مه د ناسم. له و ته رکیبه دا دوو
 سه نه ته ی به دیعی به کار براوه، یه که م - ((ئیهام)) واته نه و دوو مانایه که

(۱) خانه گا گه وره گوندیکی سه ییدنشینه که وتووه ته لای خوارووی شاری ((پاوه)) و داوینی کتوی
 ئاته شگاوه، مه وه وی له گه ل ساداتی خانه گادا خزمایه تی بووه چونکه خو شی سه یید بوو. خانه گا زانا و
 شاعیری زوری لی هه لکه وتووه، به داخه وه ناو و نیشانیکتی که میان ماوه ته وه.

(۲) پاشگری ((نان /-anān/)) له دوی وشه ی ((ناس)) هوه، پیکهاتووه له دوو واحیدی سه وتی:
 ((ن /-an/)) وه ((ان /-ān/)) که یه که میان دهوری فاسیل نه گپری و ماناییکتی نییه. دووه میان زه میر

ئیشارەمان بۆ کردووہ. دووم - ((موتابەقە)) بە گرتنە پیشچاوی مەزموونی ((سەنەم پەرسەت)) چونکہ دوو مەزموونی ((سەنەم پەرسەت)) و ((خودا پەرسەت)) دژایەتی لە نێوانیاندا ھەیە.

یا کردووہی رابیتی زەمانی ھالی بەکەم کەسی موفردە. کردووہ یا زەمیری رابیتی زەمانی ھالی لە شێوہ کوردی گۆرانیدا بەم چەشنە خواروہیە:

ان	/-ān/	سەمەد ناسەنان (سەمەد ناسم)	} مفرد
ی	/-ī/	سەمەد ناسەنی (سەمەد ناسی)	
ن	/-n/	سەمەد ناسەن (سەمەد ناسە)	
مئ	/-mē/	سەمەد ناسیتمی (سەمەد ناسین)	} جمع
دئ	/-dē/	سەمەد ناسیتدی (سەمەد ناسن)	
نئ	/-nē/	سەمەد ناسیتنی (سەمەد ناسن)	

ئەگەر موسنەد موفرد و پیتی دواپی موسنەد پیتی بئ دەنگ بئ، لە بەکەم کەس و دووم کەسدا پیش لە کردووہی رابیتوہ فاسیلی ((/an/))، وە لە سیتیم کەسدا فاسیلی ((/a/)) ئەھتیری، وەھا کە لە وینەکانی سەر وەدا ئو مەبەستەمان بۆ دەرئەکوئ. بەلام لە ھەر سئ کەسی کۆمەلدا لە بەر ئوہ موسنەد ھەمیشە موسەوویتی ((/ē/)) ی نیشانە ی کۆمەل ئەگري، لە ھەر سئ کەسە کەدا پیش لە کردووہی رابیتوہ، فاسیلی ((/n/)) ئەھتیری وەک وینەکانی سەر وە. ئەگەر پیتی دواپی موسنەدی موفرد پیتی دەنگدار بئ موسەوویتی ((/a/)) ی فاسیل لە دوا ی وشە ی موسنەد وە ھەزف ئەگري، و، پیش لە موسەوویتی ((/ē/)) ی نیشانە ی کۆمەلئیشوہ، نیم موسەوویتی ((/y/)) ئەھتیری وینە:

من	بیانانی	(من پیام)	} مفرد
تو	= نی	(تو = ی)	
ئاد	= ن	(ئو = ە)	
ئیمە	= ییمئ	(ئیمە = ین)	} جمع
شمە	= ییندئ	(ئوہ = ن)	
نادئ	= یینئ	(ئوان = ن)	

لە لقە ناوچەییەکانی شێوہی گۆرانیدا وەکو شێوہ کوردییەکانی تر ھەندئ گۆرانی دەنگی و دەستووری و جوددی ھەبە کە لێرەدا ھەڵدانی پتووست نییە.

دوو: دووکه‌ل. پیتی ((ی)) نیشانه‌ی ئیزافه‌یه.

کۆره: کووره - ئاوردانی که مه‌وادی مه‌عدنی تیدا ئه‌تاویننه‌وه. پیتی ((ی)) نیشانه‌ی ئیزافه‌یه.

ده‌روون: هه‌ناو، دل، دل و جه‌رگ - کینایه‌یه له ئیحساسی ره‌وانیی. وشه‌ی ((ده‌روون)) جگه‌ له‌وه موزاف ئیله‌یهه، ئیزافه‌ش کراوه‌ته لای وشه‌ی ((شیوه‌ن)) و نیشانه‌ی ئیزافه‌که‌ش که‌سره‌ییکی کورته.

شیوه‌ن: گریان، زاری. شاه و ناله‌ له‌گه‌ل گریاندا بو‌ رووداوه‌ییکی دلته‌زین. موزاف ئیله‌یهه.

راس: راست، دوروست. سیفته‌ی موته‌له‌قی به‌سپته له‌گه‌ل ئه‌جزاکانی پیش له‌ خۆیدا ته‌رکیب کراوه‌ که‌ وابوو ((دووی کۆره‌ی ده‌روون شیوه‌ن پاس)) ئه‌بی به‌ سیفته‌ی موره‌که‌ب و موسنه‌ده بو‌ موسنه‌دئیه‌یهی مه‌حزوفی ((من)) و زه‌میری ((ان /-ān/)) کرده‌وه‌ی رابیتی زه‌مانی حاله‌.

مه‌وله‌وی له‌ سیفته‌ی موره‌که‌بی ((دووی کۆره‌ی ده‌روون شیوه‌ن پاس)) چهن ته‌رکیبی ئیزافه‌ی ئیستعاری به‌کار بردوه‌ که‌ مانای هۆنراوه‌که‌یان گه‌یاندوه‌ته ئه‌وپه‌ری وردی و جوانی، ئه‌و ته‌رکیبه ئیزافیانه‌ش بریتین له‌ ته‌رکیبی ئیزافی ((کووره‌ی ده‌روون)) وه ((ده‌روونی شیوه‌ن)) لی‌رده‌دا ((شیوه‌ن)) به‌ که‌سی ته‌شبهه کراوه‌ که‌ له‌ سۆزشی ئه‌و موسیبه‌ته‌ دووکه‌لی کووره‌ی ده‌روونی به‌رز بووبیته‌وه که‌ وابوو له‌و نیوه هۆنراوه‌یه‌دا سه‌نه‌تیکێ ((به‌یان))ی: ئیستعاره له‌ ئیستعاره‌دا ئه‌که‌ویته‌ پیشچاو که‌ له‌ پوخته‌ی مانای هۆنراوه‌که‌دا ئیشاره‌ی بو‌ ئه‌که‌ین.

پوخته‌ی مانا:

ئینجا ئه‌گه‌ر له‌ موسیبه‌تی کۆچی دوا‌یی ((سه‌یید سه‌مه‌د))دا له‌ باتی ئه‌وه بلیم دووکه‌لی کووره‌ی ده‌روونم به‌رز بووه‌ته‌وه، بلیم دووکه‌لی کووره‌ی ده‌روونی شیوه‌ن و زاریم به‌رز بووه‌ته‌وه، درۆم نه‌کردوه و راستم وتوه چونکه‌ دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی من و ئه‌و، دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی یه‌کی رواله‌تی و سووره‌ت

په‌رستانه، نه‌بووه به‌لکه له په‌یوه‌ندییگی ره‌وانیی و په‌زدانییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه.

ساقی مه‌ی! هه‌ی داد! موغهننی، ده‌نگی!
گه‌رمی مه‌ی نه‌وای کزه‌ی ده‌ف و نه‌ی
ده‌رویش، هه‌ی، فه‌ریاد، موتریب، ئاه‌نگی!
تیکه‌ل بۆ چه‌نی زایه‌ل‌ه‌ی ((وه‌ی وه‌ی!))

ساقی: مه‌یگێر، ئه‌و که‌سه که شه‌راب دانه‌کا بۆ دانیشتوانی به‌زمگه و مه‌جلیسی شادیی. ئه‌و وشه‌یه له زاراوه‌ی شاعیراندا زۆرتر به‌مه‌جاز بۆ مه‌عشووقه‌ی جوان به‌کار ئه‌بری که به جوانی خو‌ی عاشقان مه‌ست و سه‌رخۆش ئه‌کا، له زاراوه‌ی عارفان و سو‌فییاندا بریتییه له: پیر، مورشید، پیغه‌مه‌ر و خودا. وه هه‌ندی جاریش بۆ فریشته‌ی گیان کیشان (عیزرائیل) به‌کار ئه‌هێنری.

مه‌ی: شه‌راب. له زاراوه‌ی شاعیران و عاشقاندا به‌مانای ئه‌و له‌زه‌ت و خو‌شیی‌ه‌ش هاتووه که له وه‌سل و چاوپێکه‌وتنی مه‌عشووق هه‌ست ئه‌کری، به لای عارفان و سو‌فییانه‌وه بریتییه له ئیلقای ئه‌نواری ره‌وانیی له لایه‌ن خودا و پیغه‌مه‌ره‌وه، وه بۆ ته‌وه‌ججوهاتی مه‌عنه‌وی پیر و مورشیدیش به‌کار ئه‌بری. هه‌ی: ئه‌ی. ئامرازی بانگکردن و هاوارکردنه. بۆ مانای ته‌حزیر و ته‌عه‌ججوبیش به‌کار ئه‌بری.

داد: ئاه، فه‌ریاد، هاوار، راستی، عه‌داله‌ت. لێره‌دا به‌مانای هاوار و فه‌ریاده. ته‌رکیبی ((هه‌ی داد)) بۆ مو‌باله‌غه له هاوارکردندا به‌کار ئه‌بری. ئه‌گونجی ((هه‌ی)) ئامرازی بانگکردن بی و مو‌ناداکی ((مه‌ردم)) بی و حه‌زف کرابی، وه ((داد)) یش به‌مانا عه‌داله‌ت و دادگه‌ری بی که وابوو مانای ئه‌و ته‌رکیبه ئه‌بی به: هه‌ی مه‌ردم دادگه‌ریی بکه‌ن و ئه‌م سته‌مه ره‌وا مه‌زانن. به‌لام بی گومان لێره‌دا مانای په‌که‌م مه‌به‌سته.

موغهننی: ئاوازخوین، مه‌قاموێژ، گۆرانیوێژ.

دهنگ: سه‌دا، سه‌وت، ئاواز. پیتی ((ی)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی نه‌کاره‌ته. واته ئه‌ی موغه‌ننی بۆ بیّ دهنگی؟ ئاوازی بخوینه! ((دهنگ)) بۆ ئاواز و غه‌یری ئاوازی به‌کار ئه‌بری.

ده‌رویش: که‌سی که په‌په‌وه‌ی هه‌وا و هه‌وه‌سی نه‌فسانی نه‌بی، هه‌ژار، بیّ عه‌لاقه به‌ مال و سامانی دنیا. گوشه‌گیر. پیاوی خوداناس. په‌په‌وه‌ی ته‌ریقه‌ی ((قادریه)) که یه‌کیکه له ته‌ریقه‌ی عیرفانییه‌کانی ئایینی ئیسلام. ((ده‌رویش)) یش هه‌ر به‌و مانایانه‌یه.

ناوی ((ده‌رویش)) له زمانی شیعی مه‌وله‌ویدا بریتییه له شه‌خسیه‌تیکی عیرفانی (بۆ ئیمه‌ موبه‌هم) که له قوناغه سه‌خته‌کانی ژياندا، په‌نای پی ئه‌با تا به‌ جه‌زه‌ییکی رۆحیه‌وه که له کزه و ناله‌ی ((ده‌ف)) هه‌که‌یه‌وه، سه‌رچاوه ئه‌گرئ، بیته‌هاوارییه‌وه و تالی و سویری هه‌موو جووره‌ رووداوه‌ییکی ناله‌بار و دلته‌زینی ژيانی له بیر بیاته‌وه و ئارامشیکی ره‌وانی پی بیه‌خشی.

های: ئیسمی سه‌وته له کاتی پارانه‌وه و لالانه‌وه‌دا به‌کار ئه‌بری، به‌ مانای ئامرازی ته‌نبیه و بیدارکردنه‌وه‌ش هاتوه.

فه‌ریاد: هاوار له حالی یارمه‌تی خواستندا به‌کار ئه‌هینری. هینانی ته‌رکیبی ((های فه‌ریاد)) بۆ موباله‌غه له پارانه‌وه‌دایه.

موترب: نه‌وازنده، سازلیده‌ر، سازنده، ساز ژهن، به‌ مانای ئاواز خوین و گۆرانی ویزیش هاتوه.

وشه‌گه‌لی: ساقی، موغه‌ننی، ده‌رویش و موترب، مونا‌دان، پیتی نیدای ((ئه‌ی)) له سه‌ره‌تایانه‌وه‌هه‌زف کراوه.

ئاهه‌نگ: مه‌قام، نه‌وا، به‌زم، شادی. پیتی ((ی)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی نه‌کاره‌ته.

که‌رمی: هه‌راره‌ت، داخی.

مەي: شەراب، ((گەرمىي مەي)) تەركىبى ئىزافىيە، لە زاراۋەي سۆفيايان و عارفاندا كىنايەيە لە تەئسىرى تەۋەججۈمى مەعنەۋى ((پىر)) يا تەئسىرى ئەنۋارى يەزدانى لە رەۋانىي ئىنسانىدا.

نەۋا: دەنگ. ئاواز.

كزە: ئەۋ دەنگەيە كە لە كاتى تەماسى شىتىكى تەپ يا ناۋى لە گەل ئاۋر يا شىتىكى داخ و سوۋرۇبوۋدا، دىتە گۈي، ۋەك: تەماسى گۆشت لە گەل ئاۋر يا شىتىكى داخدا. بەۋ دەنگە ((چزە))ش ئەۋترى. دوۋ وشەي كزە و چزە بە مەجاز بۆ ئىشى سەختى برىن و ئەسەرى مەعنەۋى (ۋىجدانى)ش بەكار ئەھىترىن.

دەف: سازىكى دەستىيە كە لە سى شت پىك ھاتوۋە: يەكەم- دايەرەيىكى چىۋى پان ۋەك دايەرەي چىۋى بىژنگ كە ((كەمە))ي پى ئەۋترى. دوۋەم- ھەلقەگەلىكى بچۈۋكى فلزى كە لە دىۋى ناۋەۋە بە مىخ و بزمار بە دەۋرى ((كەمە))كە دا ھەلۋاسراۋن كە ((سەلسە))يان پى ئەۋترى. سىيەم- پىستىكى خاۋى ناسكى ھەيۋان كە ئەۋدرى بە مل ((كەمە))كە دا ئەۋ پىستە تا وشكتر و زۆرتر بى لە كاتى پەنجە لىداندا دەنگى خۆشترە. دەنگى دەف لە بەدەيىنەنى ھەيەجان و جەزبەي رۇخى دەرويشى تەرىقەي قادىرى و كەسانى كە خاۋەنى سەفای رەۋانىين شوپىنىكى گىرنگى ھەيە، بە تايبەتى لە ھالىكدا كە دەنگى لىدانى لە گەل ئاۋاز و مەقامىكى رۇخانى و مەخزۈندا تىكەل بى.

نەي: بلۋىز، لۋولە، شىمشال. وشەي ((شىمشال)) زۆرتر بۆ ئەۋ بلۋىزە بەكار ئەۋرى كە لە ماددەي فلزى دروست كرابى.

مەبەستى مەۋلەۋى لە وشەي ((كزە)) لە تەركىبى ئىزافى ((نەۋاي كزەي دەف و نەي)) تەئسىرى مەعنەۋى دەنگەكەيانە لە دلى خاۋەن دلاندا.

يەكى تر لە شاكارەكانى مەۋلەۋى لە بىر ۋردىدا ئەۋەيە كە ئەۋ زاتە بلىمەتە ماناى مەجازى ((ئەسەرى مەعنەۋى)) دەنگى دەف و نەي لە ماناى زاھرى (لۋغەۋى) وشەي ((كزە)) ۋەرگرتۈۋە. چونكە ئەگەر بە ۋردى گۈي بەدەيىنە نەۋاي دەف و نەي، نەۋە چزەيىك تىكەل بە نەۋاكەيان ئەبىستىرى كە ئەۋ چزەيە لە

دەنگى دەفدا بە ھۆى تەماسى پېستى دەفەكە لەگەل لىۋارى كەمەى دەفەكە لە كاتى پەنجە لىداندا دېتە گۆى، لە نەۋاى نەيىشدا بە ھۆى جوولانى قامكى نەيژەن لەسەر كونهكانى نەيەكەۋە لە كاتى دەرچوونى فوۋەكەى و تەماسى قامكى لەگەل لىۋارى كونهكاندا ھەست ئەكرى.

تېكەل بۆ: تېكەل بى: كردهۋەى ئىلتزامى سىيەم كەسى موفرەدە لە رشتەى ((تېكەل بىەى)) (تېكەل بىوون).

چەنى: لەگەل، لەتەك. پىتى ئىزافەى مورەككە بە.

زايەلە: ناۋى سەۋتە بۆ دەنگى جۆر بە جۆرى تېكەل لە كاتى قەۋمانى رووداۋەيىكى دلتەزىندا، ۋەك دەنگى ھاۋار و داد و فەريادى شىۋەنكەران لە كاتى مردنى خۆشەۋستىكىاندا. بۆ ھاۋارى كەسىكى گىرۆدە و زەلىل و داماو و بى دەسەلاتىش بەكار ئەبرى.

ۋەى ۋەى: ناۋى دەنگى مورەككە بە بۆ شىۋەنكەردن، ئەۋ دەنگە تايبەتى ژنانە لە كاتى شىۋەنكەردن بۆ مردوودا كە بە دەست لە سىنە و سەر و سوورەتى خۆيان ئەدەن و ئەۋ دەنگە بە گرىانەۋە دووبارە ئەكەنەۋە.

ئىبتىكاراتى فېكرى و ئىبىداعاتى ئەدەبى مەۋلەۋى لە شىعەرى كوردىدا لە رادەيىكدا نىن تا ئىمە لە جىگايىكدا باسيان لىۋە بكەين و لىيان بىكۆلىنەۋە، بەلكە لە زۆرتى ھۆنراۋەكانى ھەر پارچەيىكدا ئەكەۋنە پىشچاۋ، كە ۋابوۋ پىۋىستە ئەۋ ئىبتىكار و ئىبىداعانە لەگەل لىكدانەۋەى ماناى ھۆنراۋەكاندا باسيان لىۋە بىكرى، ۋەھا كە مەۋلەۋى بۆ گەرمكردنى شىۋەنكەى لەم دوو ھۆنراۋەيەدا، لە ساقىي و جىلوۋەى جەمالى و گەرمىي نەشئەى نەيەكەى، لە دەرۋىش و جەزبەى رۆحىي و نالەى دەفەكەى، لە كزەى دللى نەيچىي و نەۋاى مەرزوونى نەيەكەى، لە ئاھى ئاورىنى موتريب و چرىكەى دللاۋىنى نەۋاكەى، لە جۆشى دەرۋونى ئازىبەتباران و، سۆزى دەنگى ((ۋەى ۋەى)) ھەكەيان ئەپارپىتەۋە كە بىنە ھاۋارىيەۋە و بەۋ دەنگە پىر تەئسىرەيان لە عالەمى خەيالدا بەزمىكى پىر لە ماتەمى بۆ بىگرن و ئەۋ شىۋەنە پىر سۆزتر بىكەن.

پوخته‌ی مانا:

دهسا، ساقی هه‌ی داد! به جوانی خۆت و به نه‌شنه‌ی مه‌یه‌که‌ت سه‌رخۆشم
که تا سه‌ختی ئه‌م موسیبه‌ته‌م بۆ ئاسان بی. موغه‌ننی هاوار! به نه‌غمه‌ی
دللاوینت دلی غه‌مبارم بلاوینه‌وه. ده‌رویش های فه‌ریاد! به و جه‌زبه‌ رو‌حیه‌ته‌وه،
په‌نجیه‌ی له‌ ده‌فه‌که‌ت ده و به ناله‌ی پر سۆزی، ناله‌ی ده‌روونم به‌رزتر که‌وه.
موترب ده‌خيله! به کزه‌ی نه‌وای نه‌یه‌که‌ت په‌ژاره‌ی ده‌روونم ده‌رپه. با ئه‌و به‌زمه
مه‌جزوونه‌ش به ده‌نگی پر سۆزی شیوه‌نی ((وه‌ی وه‌ی)) ی شیوه‌نکه‌ران گه‌رمتر و
دل ته‌زینتر بی و...

واچدی: چ واده‌ی نشینگه‌ی ته‌نگه‌ن؟!

یاران چه‌مه‌پان، ب‌را دره‌نگه‌ن!

واچدی: بلین، کرده‌وه‌ی ئه‌مری حازری جه‌مه‌ له‌ ریشه‌ی ((واته‌ی)) (وتن).
چ: چ، ئه‌داتی ئیستفهامه.

واده: وه‌عه‌ده، وه‌خت، کات. پیتی ((ی)) له‌ دوایه‌وه‌ نیشانه‌ی ئیزافه‌یه.
نشینگه: نیشته‌گه، جیی دانیشتن، ناوی مه‌کانه‌ له‌ ریشه‌ی ((نشسته‌ن)) ی
فارسییه‌وه‌ هاتوو. له‌ شیوه‌ی گۆرانیدا ئه‌بی به‌ ((نیشته‌ی)) (نیشتن). پیتی
((ی)) له‌ دوایه‌وه‌ نیشانه‌ی ته‌وسیفه.

ته‌نگ: ته‌نگ، ته‌سک. سیفه‌تی موته‌له‌قه. واحیدی سه‌وتی ((=n/-an/)) له
دوایه‌وه‌ پیک هاتوو له‌ ((=a/-a/)) ی فاسیل و ((n/-n/)) ی زه‌میری رابیتی
زه‌مانی حالی سییه‌م که‌سی موفرده. ته‌رکیبی: ((نشینگه‌ی ته‌نگ)) کینایه‌یه له
قه‌بر.

یاران: دۆستان، هاوالان. خۆشه‌ویستان.

چه مه پان: چاوه پین. پیتی ((ن)) له دوايه وه زهمیری رابیته. ((چه مه پان))
سیفته تی موره ککه به له سی جوزئی: چه م-ه-پا، پیتی ((ه /a/)) به ده له، له
پیتی ئیزافه ی ((نه)) (له) که مانای ته رکبیش نه گه یینی.

برا: برا، له حاله تی نیدادایه و پیتی نیدای ((ئی)) له سه ره تایه وه چه زف
کراوه، واته: ئی برا! خیتابه له ((سه یید سه مه د)).
درهنگ: درهنگ، دیر. پیتی ((ن)) له دوايه وه رابیته.

پوخته ی مانا:

بلین: برا گیان، درهنگه، ههسته! چ وهختی ماتیی و بی دهنگیه له و جیگه
تهنگ و تاریکه دا؟ دوستانی هاوسه فهر چاوه پین و...

گردین تەدارەك ((به غدا)) شان جەمەن وادە ی زیارەت ((غە و سولئە عزم))ەن

گردین: هه مووان، گشت جوړه دوست و هاوالی. پاشگری ((ین /-īn/)) له
دوايه وه پاشگری نیسبه ته و مانای جهمعی نهوعی نه گه یینی و هها که ((گرد))
(گشت) مانای جهمعی فەردی ئەدا. موعادیلی فارسی نه بی به ((هه مه گی)).

تەدارەك: ئاماده یی، ریکه وتن، ته یاربوون. ئیزافه کراوه ته لای ((به غدا)) و
نیشانه ی ئیزافه که ی که که سره ی کورته، بو ریکیی وه زنی هونراوه که چه زف
کراوه. نه گونجی لیره دا به مانای وه ساییل و شتومه ک بی.

به غداشان: "به غدا" یان. "شان" زهمیری مۆتته سیلی سییه م که سی کۆمه له،
لیره دا موزاف ئیله یهه. "شاری به غدا" پایته ختی ولاتی عیراقه و گه وره ترین شاری
نه و ولاته یه و باره گای "غوس" له و شاره دایه.

جهمەن: کۆیه، ئاماده یه، جهمعه، فەراهه مه. پیتی "ن" زهمیری رابیتی
زهمانی حاله. وشه ی "جه م" له زاراوه ی "یارسان" هکاندا ناوه بو کۆبوونه وه ییکی
نایینی که له و کۆبوونه وه دا رهسم و یاسای نایینی خویان جی به جی نه کهن.

واده: وه عده، وهخت، كات. پیتی "ی" له دوايه وه، نيشانهی ئيزافهیه.

زيارهت: چاوپيڭكوتن، چوونه سهرقه بری پير و پياوچاكان. وشهی "زی-
یا-رەت" پیویسته به م چهشنه كه نووسیومانه واته به سی هیجا بخوینریتته وه تا
وه زنی هۆنراوه كه تیک نه چئ، وه كه سرهی كورتی نيشانهی ئيزافهش له بهر ئه وهی
وتمان له دوايه وه ناخوینریتته وه.

غەوسولئە عەزەمەن: غەوسولئە عەزەمە. له قەبی سەید عبدالقادی گەیلانییه.
پیتی "ن" له دوايه وه زەمیری رابیتی زەمانی حاله. سەید عبدالقادی گەیلانی
دامەزینەری یاسای تەریقەتی قادرییه و پەیره وانی ئه و تەریقەیه "دەرویش" یان
پئ ئه وتری، ئه و زاتە له سالی ٥٦١ی كۆچیدا له دنیا دەرچوو.

پوختهی مانا:

هەموویان وه ساییلی سەفەری به غدايان ئاماده کردوه و کاتی زیارهتی
باره گای غەوسولئە عەزەمە.

بئ تو به و خوشۆع دەس به دۆعاوه

کئ گەردەن که چ بۆ به و باره گاو؟!

بئ تو: به بئ تو. ئه گەر تو نه بی.

به و خوشۆع: به ئه و خوشۆعه وه، به و گەردنکه چی و له خوا ترسییه وه.
کۆمه له دهنگی "ته وه /-awa/" که نيشانهی ئیلساق و ئیتتیساله، له دوايه وه
حه زف کراوه.

دەس به دۆعاوه: له حالی دەس به دۆعا بووندا، له حالی دەس بهرزکردنه وه
بۆ پارانه وه.

کئ گەردەن که چ بۆ: چ که سئ کز و لاره مل بئ؟

به و باره گاو: له پای ئه و باره گایه دا. مه وله وی له و هۆنراوه یه دا دوو مانای ورد
و جوانی تریشی گونجاندوه، یه که میان له تهرکیبی "به ئه و خوشۆع" ناوی

ئيشاره‌ى "ئەو"ى لەبەرئەو بەكاربردووه تا "خوشۆع"ى سەيید سەمەد لە خوشۆعى كەسانى تر كامىلتر نیشان بىدا و ئەو بەگەيىنى كە تەنيا ئەو شايىستەيە لەو بارەگايەدا، تەلەبى فەيز و بەرەكەتى رۆحانى بىكات. دووهميان لە هينانى تەركيبى "بەو بارەگاوه" ماناى ئاويزان بوون و دەسەداوین بوونى گەياندووه، ئەو هەش لە بەكاربردنى پىتى ئىزافەى "بە" و پاشگرى "و" بۆمان دەرئەكەوى چونكە "بە" بۆ ماناى ئىلساقە و "و" ماناى ئىتتىسالى نزوولى ئەدا، ئەگينا لەباتى ئەو تەركيبە ئەم تەركيبەى ئەهینا: "جەو بارەگادا" (لەو بارەگايەدا) كە ماناى زەرفىيەت ئەگەيىنى و موساوى وەزنى ئەو تەركيبەشە و مانايىكى مەعموليشى هەيە چونكە پياو لە كاتى زيارەت كردندا ئەچيىتە ناو بارەگاكه‌وه. كەوابوو بۆمان دەرکەوت كە مەولەوى لە تەركيبىكى وەها سادە و پەواندا لە حالىكدا پلە و پايەيىكى بەرزى مەعنەوى بۆ سەيید سەمەدیش قايل بووه، ئەو هەشى گەياندووه كە "غەوژ" وەها مەقاميىكى بەرز و گەورەى رۆحانى هەيە كە تەنانەت پياويىكى وەك سەيید سەمەد بەو سەفای باتنیه‌وه، خۆى بە شايستەى ئەو نازانى بچيىتە ناو بارەگاكه‌يه‌وه، بەلكە ئەبى خۆى بە داوینى بارەگاكه‌يدا ئاويزان كا و بۆ دەرکى فەيز و بەرەكەت لى بپارێتەوه.

بەلێ راستيان وتوووه كە زمان گەرنگترین رموزى عالمى خيلقەتە، چونكە ئەگەر باش وردبينه‌وه زمانى ئەمسالى مەولەوى ئەو حەقىقەتەمان بۆ دەرئەخەن.

پوختەى مانا:

ئەگەر تۆ بەو دڵە پەر لە خوداناسيه‌وه لە گەلياندا نەبى، ئىتر كى هەيە كە شايىستەى ئەو بى لە پای ئەو بارەگايەدا گەردنكەچ و دەس بە دۆعا، راوەستى و بۆ دەرکى فەيز و بەرەكەت بپارێتەوه؟!

دەخيل! جەماعت بى ئىمامەتەن

ئىمامەت ماتەم وە بى قامەتەن

دهخيل: ئەم وشەيه له عەرەبیدا بە مانای مألۆيران و پەريشانيش هاتوو، له كوردیدا به چەن جوړ به كار ئەبرئ، يەكەم- له حالئ ئيزافەدا وەك: دهخيلم. دووهم- له حالئ قەتەح له ئيزافە وەك: دهخيل. سئيهم- له حالئ موناڊاڊا وەك: دهخيله.^(١) له حالئ يەكەمدا ئەم مانايە ئەدا: پەريشانم، مألۆيران و سەرليشيوووم. له حالئ دووهمدا ئەم مانايە ئەدا: هاوار! فەرياد! له حالئ سئيهمدا ئەم مانايە ئەدا: هەي هاوار! هەي فەرياد! كە وابوو له حالئەتي يەكەمدا ماناييكي وەسفي هەيه و، له حالئەتي دووهم و سئيهمدا بە ماناي ئيسي سەوتە.

جەماعەت: كۆمەل. ليرەدا ئەو كۆمەلە خەلكە مورادە كە له مزگەوت يا جيگاييكد كۆ ئەبنەو و بۆ بە جيھيئاني نوويزئ جەماعەت له پشت سەري بەر نوويزئيك واتە: ئيماميكەو.

بئ ئيمامەت: بئ پيشنوويژيه. واتە: جەماعەت پيش نوويزئ نيه، ليرەدا ((پيش نوويز)) كە ناوي مەسدەرە بە ماناي سيفەت بەكار براو و اتە: ((ئيمامەت)) بە ماناي ((ئيمام))ە.

ئيمامەت: بەرنوويزئ. بەرنوويزئ كردني كەسئ بۆ كەساني تر كە له پشتي سەريەو نوويز بكن.

ماتەم: پەريشاني، پەشيوي، ئازيەتباري، خەفەت، خەم، پەژارە. له تەركيبي ((ئيمامەت ماتەم)) دوو ريگاي دەستووري دوروستە: يەكەم- تەركيبيكي تەوسيقي، لەم حالەدا ئەبئ بە موسنەد ئيلەيهي، وە تەركيبي ((وہ بئ قامەتەن))

(١) پيتي ((ه)) كە له كوردیدا بە موسەووئتي /a/ نيشانەي فەتەش بەكار ئەهئيرئ، له دواي وشەو بۆ چەن مانا هاتوو، يەكئ لەو مانايانە بريتييه له ماناي ((نيدا)) واتە: بانگكردن وەها كە ئەوتريئ: كورپە وەرە! واتە: ئەي كورپە وەرە! هەندئ جار موناڊا حەزف ئەكرئ و وشەيئ تر كە مەتلوو بە له باتي ئەو ئەهئيرئ وەك ((دهخيله)) كە له بناغەدا ((ئەي ياران دەخيلم)) بوو. ماناكانئ تري موسەووئتي ((ه /a/)) ئەمانەن: ١- تەعريف وەك: ((كورپە)) كە سەوتئ ((كە)) له دووايەو حەزف كراو وەها كە ئەوتريئ: ((كورپە وتئ)) واتە: ((كورپە كە وتئ)). ٢- گەپاندني سيفەت بە ناو وەك: سەوزە (گيا)، مۆنراو (شيعر). ٣- ناوي مەسدەر وەك: كردە، بردە، وئژە، وتە. ٤- نيسبەت وەك: يەك شەو، يەك مانگە، يەك سالا وە چەن ماناي تر كە ليرەدا ليدوانئ پئويست نيه.

ئەبىتتە موسنەد و رابىت. دووھم - تەركىبى ئىسنادى لەم حالدا زەمىرى رابىتى ((ن)) حەزف كراوہ: لە ھەردوو حالدا نىسبەتەكە نىسبەتەتكى مەجازىيە. وە: بە.

بى قامەتەن: بى وتنى وىردى ((قەد قامەت...))^(۱). يا بە بى بالاي ئىمامە كە راوہستى بۆ بەرنوۆژىكردن چونكە وشەى ((قامەت)) لە كوردیدا بە مانای بەژن و بالاش ھاتووہ، كە وابوو لە بەكاربردنى ئەو وشەيەدا سەنعەتى بەدئەى ((ئىھام)) ھەيە. پىتى ((ن)) لە دواى ھەردوو نىوہ ھۆنراوہكەوہ كە لە ھەرووزدا ئەبى بە پىتى ((وہسل)) وە لە دەستووردا زەمىرى رابىتى زەمانى حالە.

مەولەوى لەو ھۆنراوہيەدا چەن ھونەرى ئەدەبى نواندووہ: يەكەم - سەنعەتى ((موراعاتى نەزىر)) لە بەكاربردنى وشەگەلى جەماعەت و ئىمامەت و قامەتدا. دووھم - مەجازى لوغەوى بۆ گەياندى ماناي موبالەغە لە بەكاربردنى ناوى ئىمامەت لە باتى سىفەتى ئىمامەت و ناوى ماتەم لە باتى سىفەتى مات و، وشەى ئىمامەت لە باتى وشەى ((مىحراب))^(۲) سەنعەتى ئىھام كە ئىشارەمان پى كرد. مەولەوى لەم ھۆنراوہيەى و لە دوو ھۆنراوہى دوايیدا حالەتى پيشنوۆژى كردنى سەبيد سەمەدى لاواندووہتەوہ.

پوختەى مانا:

دەخيلە ھەستە! ياران كۆبوونەتەوہ بۆ بەجىگەياندى نوۆژى جەماعەت و ئىماميان نىيە و چاوہپوانى ھاتنى تۆن، بى تۆ مىحراب و مزگەوت خەمىن و ئازىەتبارن چونكە دەنگى ((قەد قامەت...)) وتنى جەماعەت نايىتە گوئ!

(۱) دوعاى ((قەد قامەت)) ئەوہيە كە يەكئى لە نوۆژكەران لە كاتى ھەستانەوہ بۆ نوۆژى جەماعەت لە پىشتى سەرى ئىمامەوہ بە دەنگى بەرز ئەيخوئى ئەو دوعايش ئەمەيە: اللہ اكبر اللہ اكبر اشھد ان لا الہ الا اللہ اشھد ان محمد رسول اللہ حى على الصلوة حى على الفلاح قد قامت الصلوة قد قامت الصلوة اللہ اكبر اللہ اكبر لا الہ الا اللہ.

(۲) مىحراب جىگايىكى ديارىكراوہ بۆ ئىمام لە كاتى بەرنوۆژىكرندا.

گۆشەى تاي هيندى مەندىل بىگەرد
 مايىل كەر ئو لاي ساي گەردەن زەرد
 قىيام دەروە بەژن ئو قەد و قامەت
 ((قىيامەت)) سازدەر چەنى ((قەد قامەت))

گۆشە: لىفكە، بەو گۆشەى مېزەرە ئەوتىرى كە لە لاي راستى سەر و گەردندا
 شوپر ئەكرىتەوہ.

تا: تال، ريشە، ريشوو. ((ريشەى مېزەر)) برىتتېيە لە هەندى لە ((تان))ى ئەم
 سەر و ئەو سەرى پارچەى مېزەر يا دەستمال و دەستروك كە ((پۆ))ى لى
 دەرئەهينرى و بە يەكا با ئەدرى بۆ جوانى. پىتى ((ى)) لە دواى دوو وشەى
 ((گۆشە)) و ((تا))وہ نيشانەى ئىزافەيە. ((گۆشەى تاي)) واتە لىفكەى ريشەدارى...
 ئەگونجى مەبەست لە وشەى ((تا)) پىچراو، دەقدراو، بادراو بى چونكە ((تاكردن))
 بەو ماناىانە هاتووہ.

هيندى مەندىل: مەندىلى هيندى، كەتانى هيندى، پارچەيىك بووہ لە ولاتى
 هيندوستاندا تىراوہ. لە تەلەفوزى تەركىبى ((هيندى مەندىل))دا پىويستە تەكەبە
 بدرىتە سەر هىجاي ((دى)) لە وشەى ((هيندى))دا تا وەزنى نيوە هۆنراوہ كە تىك
 نەچى. ((گۆشەى تاي هيندى مەندىل)) واتە: لىفكەى ريشەدارى مېزەرى كەتانى
 هيندى...

بىگەرد: بى خەوش، بى عەيب، خاوين، سىپى، سىفەتە بۆ ((هيندى مەندىل)).
 مايىل كەر: لار كەوہ، شوپر كەوہ، سەرەوخوار كەوہ، ئاويزان كە. كەردەوہى
 ئەمرى حازرە لە ريشەى مورەككەبى ((مايىل كەردەى)) (مايىل كردن). زەمىرى
 يەكەم كەسى موفردەى ((ه /ā/)) لە دوايەوہ بۆ تەخفیف فرە دراوہ، لە بناغەدا
 ((مايىل كەرە)) بووہ.

ئەولا: بەلا، بە تەرەف، بە جىھەت. پىتى ئىزافەى مورەككە بە. پىتى ((ى)) لە
دوايەو نىشانەى ئىزافەى^(۱).

سا: سايە، سۆەر، سۆەر، سەيە. پىتى ((ى)) لە دوايەو نىشانەى ئىزافەى.
گەردەن زەرد: تەركىبىكى تەوسىفییە بۆ جوانى گەردن بەكار ئەبرى، ((لا مل
زەرد)) یش بۆ جوانى مل و گەردن ئەوترى. نىشانەى تەوسىفییە ئەو تەركىبە برىتییە
لە كەسرەيىكى كورت كە لە دواى پىتى ((ن)) ى ((گەردەن)) دەو دەرتەخرى.
قىيام دەر: ەستىنە، قىيام بەدە. كەردەو ى ئەمرى حازرە لە رىشەى
مورەككەبى ((قىيام داى)) (قىيام دان). پىتى ((ر)) لە دواى ئەو كەردەو ە بە بى
رىگا ەنراو، ئەگونجى لىرەدا بە دەل بى لە بەر پىتى ((ب)) ى نىشانەى ئەمرى حازر
چونكە لە بناغەدا ((قىيام بەدە)) يە. پىتى ((ر)) لە ەندى لە كەردەو ەكانى ئەو رىشەى
لە شىو ى سۆرانىشدا ئە ەنرى و ەها كە ئەوترى: ((نامەكە بەدەرە فەرهاد يا
نامەكەى بەدرى)) دوو وشەى ((قىيام)) و ((قىيامەت)) بەو جۆرە كە نووسراون
واتە يەكەمیان بە دوو ەيجا و دوو ەمیان بەسى ەيجا ئەبى بخوینرىتەو ە تا وەزنى
هۆنراو ەكە تىك نەچى.

و ە: بە، پىتى ئىزافەى.

بەژن: بالا، قامەت، قىافە.

ئەو: ئىسمى ئىشارەى بۆ موشارئىلە ەي مەحسوس ئىعتباركراو.

قەد و قامەت: بەژن و بالا. پىتى ((ە)) ى نىشانەى ئىشارەى مەحسوس لە
دواى ئەو تەركىبەو ە فەرە دراو. تەركىبى ((و ە بەژن ئەو قەد و قامەت)) تەركىبى
ئىزافى ئىستعارىيە بەم چەشنە كە ((قەد و قامەت)) بە ئىنسان ئىعتبار كراو و

(۱) پىتى ئىزافەى مورەككەب تەركىبىكە لە لىكدانى وشەگەلى: سەر، ژىر، لا، پىش، پاش، بەر، دوا،
بۆ، گەل و وینەكانیان پىكدى وەك: لەسەر، بەلا، لە پىش، لە گەل، لە بۆ، لە بەر. لە بەر ئەو جوزئى
دو ەمى پىتگەلى ئىزافەى مورەككەب جگە لە پىتى ئىزافەى مورەككەبى ((لەبۆ)) ناوى زەمان يا
مەكانە، و ئەو ناوانەش لە جوملەدا ەمىشە ئىزافە ئەكرىنە لای مەدخولەكەيان، دوروستە پىتى
((ى)) نىشانەى ئىزافە لە دوايانەو ە ەنرى و ەها كە لە مەتندا ەتو ە.

((به ژن)) ی پی ئیزافه کراوه. فائیده ی ئه و ئاکاره ورده ((به یان)) بیه، موباله غیه له جوانی قامه تی سه یید سه مه ددا که له نیوه هؤنراوه ی دواییدا بۆمان ده رئه که وی.

قیامه ت سازده ر: رۆژی مه حشه ر به رپا که، قیامه ت ساز که. کرده وه ی ئه مری حازره له ریشه ی ((قیامه ت سازدای)) (قیامه ت سازدان)، وه کو وتوومانه پیتی ((ر)) له دوی ئه و کرده وه وه به بی ریگا هاتووه.

چه نی: له گه ل.

قه د قامه ت: ویردی پێش له دابه ستنی نوێژی جه ماعه ت ئه مه ش له کاتیکدا ئه و ته رکبیه ته رکبیبکی عه ره بی تیکه لاو له پیتی ((قه د)) و ((قامه ت)) ی فیعلی مازی بی، به لام ئه گه ر ته رکبیبی کوردی بی ماناکه ی ئه بی به ((به ژن و بالآ)) پیتی په یوه ندی ((و)) له نیوانی ئه و دوو وشه دا حه زف کراوه. له سووره تی یه که مدا مانای هؤنراوه که به م چه شنه یه: هه سه به و به ژن و بالآ جوانه وه، له گه ل ده نگی ((قه د قامه ت)) وتندا رۆژی مه حشه ر به رپا که. له سووره تی دووه مدا مانای هؤنراوه که به م چه شنه یه: هه سه قیافه ی جوانی قه د و بالآت بنوینه و به جوانی ئه و قه د و بالآته رۆژی مه حشه ر به رپا که.

له نیوه هؤنراوه ی ((قیامه ت سازده ر چه نی قه د قامه ت)) ته شبیه یکی موره که که بی جوان به م چه شنه به کار براوه: ئه و شوینه که خه لکی تیدا کو ئه بنه وه بۆ نوێژی جه ماعه ت ته شبیه کراوه به سه حرای مه حشه ر، وه ده نگی ((قه د قامه ت)) وتن به ده نگی نه فخی سوور، وه هه ستانه وه ی خه لک بۆ نوێژ به زیندوو بوونه وه و هه ستانه وه ی خه لک له رۆژی حه شردا بۆ لپرسینه وه، هه روه ها سه نه تی ئیهام و جیناسییش له هیانی وشه گه لی: قامه ت و قه د قامه تدا ئه که ویته پێشچاو. پوخته ی مانای ئه و دوو هؤنراوه یه پیکه وه یه.

پوخته ی مانا:

ده سا هه سه ته میزه ره ریشه داره جوانه که ت له سه ر نی و لفکه که ی به لای گه ردنی بیگه ردتدا شوپ که وه و به قیامی قامه تی نه مامت رۆژی قیامه ت بینه دی.

هامدهمان پهی بهزم شادیت جه م بییه ن چ خهیره ن سه دای کار خهیرت نییه ن؟

هامدهمان: هاوالان، دۆستان، یاران، هاومالان. سیفته تی مورده ککه بی جه معه موفرده ده که ی ((هامدهم)) ه.

په ی: بۆ، پیتی ئیزافه یه .

بهزم: ئاههنگ، مه جلیسی شه راب و خو شی و شادی و میوانی .

شادی: زه ماوه ن، خو شی، بی خه می . پیتی ((ت)) له دوا یه وه دووه م که سی موفرده ی مالیکیه ته . له ته رکیبی ((بهزم شادیت)) دا دوو سووره ت ئه گونجی، یه که م - ته رکیبی ئیزافی، له م سووره ته دا ((بهزم)) به مانای ((ئاههنگ)) و ((شادی)) به مانای ((زه ماوه ن)) ه . دووه م - ته رکیبی عه تفی، له م سووره ته دا ئه و دوو وشه یه مورادیفن وه پیتی عه تفی ((و)) له نیوانیاندا حه زف کراوه و له بناغه دا به م جو ره یه : بهزم و شادیت .

جه م بییه ن: کۆ بووه ته وه . کرده وه مورده ککه بی زمانی حاله له ریشه ی مورده ککه بی ((جه م بییه ی)) (کۆبوون، کۆبوونه وه) . ئه و کرده وه یه با وه کو فاعیله که ی جه معه ، به لام له بهر زه رووره تی شیعیی به موفرده هیئز او ه .

چ: ئامرازی ئیستقهامه ، لیتره مانای سه رسوورمانیش ئه گه ییئنی .

خهیر: مانای دیاره و موقابیلی ((شه رر)) ه، ته رکیبی ((چ خهیره ن؟)) (چ خهیره ؟)، چ کاریکی چاک رووی داوه ؟ ئه و ته رکیبه پرسیاریه ، بۆ ته فه ئئول به خهیر له کاتی پرسیار له رووداوه ییک به کار ئه بری . له و ته رکیبه دا دوو ریگیی ده ستووری ئه گونجی: یه که م - ته رکیبی ((چ خهیر)) فاعل بی و پیتی ((ن)) به مانای کرده وه ی وجودی زه مانای حالی ((هه ن)) بی له م سووره ته دا واته : چ خهیر هه ن؟ (چ خهیر هه یه ؟) دووه م - ته رکیبی ((چ خهیر)) موسنه د بی بۆ موسنه د ئیله یه ی مه حزووفی ((ئانه)) (ئه وه)، وه پیتی ((ن)) زه میری رابیتی زه مانای حال بی، واته : ئانه چ خهیره ن؟ (ئه وه چ خهیره ؟) .

سه‌دا: ده‌نگ، ده‌نگوباس، هه‌وال. لی‌ردها ئه‌گونجی مه‌به‌ست ده‌نگی به‌زمگێرانی زهماوه‌ن بی.

کار خه‌یر: زهماوه‌ن، شادیی. ئه‌و ته‌رکیبه دوو سووره‌تی ده‌ستووری تی‌دا ئه‌گونجی: یه‌که‌م - ته‌رکیبێکی مه‌زجی بی له‌م سووره‌ته‌دا به‌ مانای زهماوه‌ن و شادییه، له‌م حاله‌دا پیتی ((ر)) له‌ دوا‌ی وشه‌ی ((کار)) هوه‌ ئه‌بی به‌ ساکن واته‌ به‌ بی‌ حه‌ره‌که‌ت ده‌ربخری. دووه‌م - ته‌رکیبێکی ته‌وسیفی بی له‌م سووره‌ته‌دا ((کار)) به‌ مانای ئیش و عه‌مه‌ل و وشه‌ی ((خه‌یر)) به‌ مانای پی‌رۆز و موباره‌که، له‌م سووره‌ته‌شدا له‌به‌ر زه‌رووره‌تی شیعری پێویسته‌ که‌سه‌ری کورتی نیشانه‌ی ته‌وسیف له‌ دوا‌ی وشه‌ی ((کار)) هوه‌ فره‌ بدری و پیتی ((ر)) به‌ بی‌ حه‌ره‌که‌ت ده‌ربخری. له‌ هه‌ردوو سووره‌ته‌دا ئه‌و ته‌رکیبه‌ کینایه‌یه‌ له‌ زهماوه‌ن.

نییه‌ن: نییه، کرده‌وه‌ی تاممی مه‌نفی بی‌ ری‌گای زه‌مانی حاله‌ له‌ ریشه‌ی ((هه‌بیه‌ی)) (هه‌بوون)، که‌ وابوو ((نییه‌ن)) له‌ بناغه‌دا ((نه‌ه‌ن)) (نه‌ه‌یه‌) یه‌. پاش گو‌رانی ده‌نگی ((ه /a/)) به‌ ((= /i/)) و فره‌دانی سامیتی ((ه /h/)) وه‌ هی‌نانی نیم موسه‌وویتی فاسیلی ((ی /y/)) له‌ نیوانی دوو موسه‌وویتی ((= /i/)) و ((ه /a/)) دا بووه‌ به‌ ((نییه‌ن /niyan/)). فاعیلی ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ وشه‌ی ((سه‌دا)) یه‌ له‌ نیوه‌ هۆنراوه‌ی دووه‌مدا. مانای زا‌ره‌کی ئه‌و نیوه‌ هۆنراوه‌یه‌ به‌م جو‌ره‌یه‌: ده‌نگی زهماوه‌نه‌که‌ت وجودی نییه‌.

پوخته‌ی مانا:

هه‌موو دۆستان و براده‌ران بۆ به‌زمگێرانی زهماوه‌نه‌که‌ت کۆبوونه‌ته‌وه‌، چ خه‌یره، ده‌نگی له‌ شاییه‌که‌ته‌وه‌ نییه‌؟!!

مه‌یلت چه‌نیمان یه‌کجاری سه‌رده‌ن
یا - دوور با - زامان مار کار لیت که‌رده‌ن؟

مهیل: خۆشه‌ویستی، په‌یوه‌ندی، هه‌ز. پیتی ((ت)) له‌ دوایه‌وه‌ زهمیری مالیکیه‌ته‌.

چه‌نیمان: له‌گه‌لمان. ((چه‌نی)) به‌ ته‌کیه‌ له‌سه‌ر هه‌جای دوایی پیتی ئیزافه‌یه‌. به‌ ته‌کیه‌ له‌سه‌ر هه‌جای سه‌ره‌تایی ئیسمه‌ و به‌ مانای ((ده‌رزى))یه‌. به‌کجاری: به‌ ته‌واوی، به‌ جاری. قه‌یدی موره‌ککه‌بی ته‌ئکید یا که‌یفیه‌ته‌. سه‌رده‌ن: سه‌رده‌. موسنه‌ده‌ بۆ ((مه‌یل)) پیتی ((ن)) زهمیری رابستی سییه‌م که‌سی زمانی حاله‌.

یا: پیتی ره‌به‌ته‌ و مانای ته‌ردید ئه‌دا.

دوور با: قه‌یدی موره‌ککه‌بی فیعلیه‌ بۆ دۆعا و نزا به‌کار ئه‌برى واته‌: دوور بى، خودا نه‌خواسته‌، خودا نه‌کا. دوور بى له‌ تۆ. لێره‌دا پێویسته‌ بزانی‌ن کرده‌وه‌ی موشته‌ق له‌ ریشه‌ی ((بوون)) له‌ ساختمانی کرده‌وه‌ی ئیلتزامی و دۆعایی زۆتر به‌ ((با)) ده‌رئه‌خرى وه‌ها که‌ ئه‌وترى: فیدات بام. خۆزگه‌ به‌هاتووبام بۆ لات.

زمان: برینان، زه‌خمان. جه‌معی ((زام)) (برین)ه‌.

مار: گیاندارىکی دريژ و خۆک و ژاراوییه‌. ته‌رکیبی ((زامان مار)) ته‌رکیبیکی ئیزافییه‌ به‌لام بۆ ریکیی وه‌زن و کیشی شیعری پێویسته‌ پیتی ((ن))ی وشه‌ی ((زامان)) به‌ ساکن ده‌ربخرى واته‌ که‌سه‌ری کورتی نیشانه‌ی ئیزافه‌ی لی فڤه‌ بدرى. هینانی وشه‌ی کۆمه‌لی ((زامان)) یا بۆ گه‌یاندنی مانای موباله‌غه‌یه‌ یا ئه‌گونجی هه‌ر جى ددانىکی ماره‌که‌ به‌ برینی ئیعتبار کرابى، یا له‌ ئه‌سه‌ری ئه‌و ژاره‌وه‌ برینی زۆر له‌ شه‌یدا هاتنه‌ دی.

کار لیت که‌رده‌ن: کاری لیت کردووه‌. کرده‌وه‌ی موره‌ککه‌بی زه‌مانی حاله‌ له‌ ریشه‌ی موره‌ککه‌بی ((کارلیکردن)) ئه‌و ته‌رکیبه‌، ته‌رکیبیکی په‌تی شپۆه‌ گۆرانی نییه‌. گۆرانییه‌که‌ی بریتییه‌ له‌ ((کار وه‌نه‌ت که‌رده‌ن)) له‌ ریشه‌ی موره‌ککه‌بی ((کار وه‌نه‌ که‌رده‌ی)) (کارلیکردن).

پوخته ی مانا:

ئايا مهيلت به ته‌واويي له‌گه‌لمان سه‌رد بووه يا ژاري مار کاري لیت کردووه و
هۆشت به لای ئیمه‌وه نه‌ماوه؟!

رۆ! په‌ری ئه‌و مه‌یل رای خوداییت رۆ!

رۆ! په‌ی وه‌فاو شه‌رت ئاشناییت رو!

رۆ: ناوی سه‌وته بۆ ده‌ربیرینی نارپه‌حه‌تی و په‌ژاره‌ی ده‌روونی له کاتی مردن و
له‌ده‌سدانی خۆشه‌ویستیک.

په‌ری: بۆ، پیتی ئیزافه‌یه.

ئه‌و: ناوی ئیشاره‌یه چونکه موشار ئیله‌یهی له‌گه‌ل هی دایه.

مه‌یل: په‌یوه‌ندی، هه‌ز، عه‌لاقه. موشار ئیله‌یهی و موزافه.

را: ریگا، ریگه، ری. پیتی ((ی)) له دوايه‌وه نيشانه‌ی ته‌وسیفه. موزاف ئیله‌یه
و مه‌وسووفه.

خودایی: ناوی مه‌نسووبه، پیتی ((ی)) یه‌که‌م فاسیلی نیوانی دوو
موسه‌وویته، وه پیتی ((ی)) دووه‌م نيشانه‌ی نيسبه‌ته. ((خودایی)) ئه‌بیته سیفته
بۆ ((را)) و پیتی ((ه)) نيشانه‌ی ئیشاره‌ی مه‌حسووس له دوايه‌وه فپه‌ دراوه و له
بناغه‌دا به‌م چه‌شنه‌یه: ئه‌و مه‌یل رای خوداییته.

رۆ: بۆ ته‌ئکید دووباره کراوه‌ته‌وه.

په‌ی: بۆ پیتی ئیزافه‌یه.

وه‌فا: مانه‌وه له‌سه‌ر قه‌ول و قه‌رار. پێبه‌ندبوون به‌ خۆشه‌ویستی و
دۆستایه‌تی.

شه‌رت: له زاراوه‌ی هه‌ستیاراندا به مانای په‌یمان و بپیاره له نیوان دل‌به‌ر و
دل‌برادا.

ئاشنایی: یه‌که‌ترناسین، لێره‌دا به مانای دۆستایه‌تییه.

لەم ھۆنراوەیەدا مەولەوی ئەوەمان بۆ دەرتەخا کە سەبب سەمەد جگە لەو
کە خاوەنی سیفاتی مۆتەعارەفی مرقۆقاییەتی بوو، خاوەنی رەوانیکی پاکی
عیرفانیش بوو.

پوختەى مانا:

ھاوار، بۆ ئەو ریگە راستەى خودا ناسیتە، ئای، بۆ ئەو دوروستی شەرت و
وفای دۆستایەتیتە!

داد! پەى ئیش سەخت مار گەستەى کاریت

داد! پەى دەرد سەر ئیش نادیاریت

داد: لێرەدا ناوی دەنگە، بۆ دەربڕینی داخ و خەفەتە.

پەى: بۆ، پیتی ئیزافەیه.

ئیش: ئیش، ژان، دەرد.

سەخت: گران، سەخلەت، دژوار.

مار گەستە: ماران گازی. لێرەدا ناوی مەسەدرە چونکە بە مانای سیفەتى

مەفعوولیش ھاتوو. پیتی ((ی)) لە دواوە نیشانەى تەوسیفە.

کاری: کارگەر، مۆتەسیر. سیفەتى موبالەغەیه^(۱). پیتی ((ت)) لە دواوە

زەمیری موزاف ئیلەبەى یەکەم کەسى موفرەدە.

دەرد سەر: ئیشی سەر، تەرکیبیکى ئیزافیە زۆرتر بۆ کینایە لە گیرۆدەى و

تەنگ و چەلەمەى ژیان بەکار ئەبرى، لێرەدا ئەگونجى بە مانای ژانەسەر بى چونکە

ئەو کەسە کە مار ئەى گەزى تووشى ژانەسەر و سەرئیشەبیکى سەخت ئەبى، لەم

(۱) مۆسەوویتى ((ی / آ)) کە نیشانەى کەسەى درێژ و ((ی)) ئەسلیشى پى ئەوترى لە دواى ھەندى

لە وشەگەلى کوردییەو بۆ چەن مانا ھاتوو، یەکى لە مانایانە ئەمەیه کە ئەگەر لە دواى ناوی ماناوە

بەینى، ئەو ناو ئەگىرپى بە سیفەتى موبالەغە وە: جەنگ - جەنگى. بەزم - بەزمى. تەماشای -

تەماشای. کار - کاری. رەزم - رەزمى.

سوورده تەدا وشەى ((ئىش)) كە بە دوایدا دى بۆ تەئكیده . لە سوورەتى يەكەمدا كە تەركىبى ((دەرد سەر)) بە مانای گىرۆدەيى و ناپەحەتى بى، ئىزافەى وەلای ((ئىش)) ئىزافەيىكى بەيانىيە واته: ئەو دەردى سەرە كە برىتییە لە ئىشى ناديارىت .

ناديارىي: نادياربوون، ناوى مەسەدەرە بەلام زۆرتر بە مانای سىفەتى ((ناديار)) بەكار ئەبرى كە وابوو دوروستە بىتتە سىفەت بۆ ((ئىش)).

يەك تىر لە هونەرە ئەدەبىيەكانى مەولەوى ئەو يە كە بە هينانى وشەيىك يا چەن وشەى سادە، يەك دنيا مەعنىويەت لە زىهنى ئىنساندا موجه سەم ئەكا، بۆ وینە دەرد و رەنجى مارانگازى كە ئىنفعالاتىكى سەختى جىسمى و رەوانىيە، بۆ كەسى مەحسوسە كە خۆى تووشى بوو بى، وە بە وشە و تەى كەسىكى تر ئەسەرى ئەو واقىعيەتە وىجدانىيە لەو كەسەدا دەرك ناكرى، بەلام مەولەوى بە بەيانى سىحراوى خۆى بە رىكخستنى چەن وشەى سادە لە چوارچۆهەى ئەم هۆنراو يەدا ئەو واقىعيەتە وىجدانىيەى وەها دەرخستوو كە هەر كەسىكى خاوەن زەوق و سەلىقە بە خويندەنەو ئەو هۆنراو يە خۆى لەو دەرد و رەنجەدا ئەبىنى، وەها كە ئەلى: داد پەى دەرد سەر ئىش ناديارىت!

پوختەى مانا:

داد، بۆ ئىشى سەختى مارانگازى كارىت! داد، بۆ گىرۆدەيى ئىشى ناديارىت!

ئاي، تۆ نەدیت كام جە عەرووس نۆ

تا عەرووس خاك پشتان بى بە تۆ

ئاي: ناوى دەنگە لە كاتى تووشبوونى كۆست و موسىبەت و ئىش و خەفەتدا بەكار ئەبرى، بۆ مانای تەعەججوب و تەنبىهش هاتوو. بۆ مانای تەعەججوب وەك: ئاي ئەو گولە چەن جوانە! بۆ مانای تەنبىه وەك: ئاي وەها مەكە! واته هۆشيار بە، وەها مەكە!

تۆ نه دیت: تۆ چاوت پی نه کهوت، تۆ نه تدی.

کام: ئاره زوو.

جه: له پیتی ئیزافه یه.

عه رووس تۆ: بووکی تازه. ته رکیبی ته وسیفیه.

تا: پیتی په یوه ندی بۆ مانای غایه ت و نیهایه ت به کار نه بری.

عه رووس خاک: بووکی خاک، ته رکیبی ئیزافی به یانییه واته: عه رووسی که

خاکه. ئه گونجی ئیزافه بیکی ته شبیهی بی.

پشتان بی به تۆ: بوو به پالشتی تۆ. واته له باتی ئه وه پال بدهی به بووکی

تازه وه بووکی خاک پالی دا به تۆ وه. وشه ی ((پشتان)) به مانای جی پشته چونکه

پاشگری ((ان)) له دوایه وه به مانای نیشانه ی ناوی مه کانیش هاتوه وه ک: ریزان،

چۆمان، حاجی هۆمه ران، خه لیفان، پلنگان.

پوخته ی مانا:

ئای داخه که م! تۆ له بووکی تازه ت به ئاره زوو نه گه یشتی تا بووکی خاک بوو

به هاوده مت.

جه ی خار دندان ژاروادار مار

خاتر نازار ویت مه ده ر نازار

جه ی: له م، له ئه م. کورتکراوه ی ((جه ئی)) یه که بریتیه له پیتی ئیزافه ی

((جه)) (له) و ناوی ئیشاره ی ((ئی)) (ئه م): پیتی ((ه)) ی نیشانه ی ئیشاره ی

مه حسوس له دوای ته رکیبی موشار ئیله یه ی ((خار دندان ژاروادار^(۱) مار)) وه وه بۆ

ته خفیف یا بۆ ریکی وه زن، چه زف کراوه.

(۱) ((ژاروادار)) سیفته ی موره ککه به له سی جوزئی: ژار-او-دار. ((ژاراو)) ناوی موره ککه به، وه ((دار))

پاشگری خاوه نیه تیه له ریشه ی ((داشتن /dāšt-in/)) که موشته ره کی کوردی و فارسییه به لام له

فارسیدا /dāšt-an/ ته له فوز نه کری. ئه و جووره ریشه گه له که موشته ره کی کوردی و فارسیین و له

مه ردوو زماندا ته نیا له چاوی چۆنییه تی موسه وویته وه جیاوازیان هیه، نۆرن وه ک:

خار دندان: درووی ددان، تهرکیبی ئیزافی به یانییه.

ژاروادار: ژه حراودار، سیفته ته بۆ ((ددان)). هیتانی پاشگری ((او)) له دواى

وشه ی ((ژار)) هوه ئه گونجی بۆ ته ئکید بی، چونکه ژه حری مار خۆی ئاوه کییه.

خاتر: بیر، هۆش، ئه وهی که له زهیندا تیپه ر ئه کا.

نازار: نازدار، له تیف، به عیشوه، له خۆپازی. ناسک. سیفته ته بۆ ((خاتر)).

مه ده ر ئازار: مه ره نجینه، زه حمه ت مه ده، ئازار مه ده. کرده وهی مه نهی

موره ککه به له ریشه ی ((نازار دای)) (نازاردان). مه وله وی له م هۆنراوه یه به دواوه تا

ته له فوزی فارسی	ته له فوزی کوردی	
/košt-an/	/kušt-in/	کوشتن
/mord-an/	/mird-in/	مردن
/bord-an/	/bird-in/	بردن
/kard-an/	/kird-in/	کردن
/dāšt-an/	/dāšt-in/	داشتن

ریشه ی ((داشتن /dāšt-in/)) به خۆی و موشته ققاهه کانیه وه له شیوه کوردیهه کانیه له کی و لپیدا به کار ئه بری به لام له شیوه کوردیهه کانیه تری: کرمانجی ژوووو، کرمانجی خواروو (سۆرانی) و گۆرانیدا ته نیا موشته قه کانیه به کار ئه بری، وه ریشه که ی به کار ناهینری، دیاره ئه م جۆره به کار برده شه له هه ندی له ریشه کانیه تری زمانیه کوردیدا باوه.

ئه وه شه شایانی باسه که له زمانیه فارسیدا وه که زمانیه کوردی هه ندی پیتی سامیتی ریشه ی فیعلیه له سیفته و کرده وهی ئه مر و موزاریعدا ته بدیل ئه بن به پیتیکی سامیتی تر وه که:

کرده وهی موزاریع	سیفته	کرده وهی ئه مر	کرده وهی مازی	ریشه ی فارسی
/mī-rīz-ad/	/rīz-ande/	/be-rīz/	/rīxt/	/rīxt-an/
/mī-raw-ad/	/raw-ande/	/be-rōw/	/raft/	/raft-an/
/mī-kār-ad/	/kār-ande/	/be-kār/	/kāšt/	/kāšt-an/
/mī-dar-ad/	/dār-ande/	/be-dār/	/dāšt/	/dāšt-an/
mī-negār-/	negār-/	/be-negār/	/negāšt/	/negāšt-an/
/ad	/ande			

له و وینه یاندا بۆمان ده ره که وت که وشه ی ((دار)) ریشه ی فیعلیه له مه سده ری ((داشتن)) که

موشته ره کی کوردی و فارسییه، وه پیتی ((ر)) به ده له له پیتی ((ش)) له ساختمانی مه سده ردا.

دوایی پارچه که دلخوشی سهیید سهمد نه داته وه که له و رووداوه سهخت و پیاو
کوژه، دل تهنگ نه بی.

پوختهی مانا:

له دهر د و ئیشی گازی ژاراوی مار خاتری ناسک و له تیفی خوٓت ئازار مه ده،
چونکه ...

غهریبیت زییاد جه سه عادهت بی

شه هادهت هه مدهم وه سیادهت بی

غهریبیت: غهریبی تو، دوورکه وتنه وهت له نیشتمان.

زییاد: زۆر، له ریشهی عهره بی ((زیادهت)) که به مانای ((زۆرایه تی)) ه
گیراوه، له کوردیدا به مانای سیفته به کار ئه بری به لام لیره دا ته رکیبی ((زیاد جه))
(زیاد که) مانای ((سه ره پرا، به علاوه، به ئیزافه)) ئه دا. وشه ی ((زی-یاد)) به و
چه شنه که نووسراوه واته به دوو هیجا ئه بی بخوینریتته وه تا وه زنی هونراوه که تیک
نه چی.

سه عادهت: خوٓشبهختی، به خته وهری.

بی: بوو. لیره دا کرده وهی کۆمه که له کرده وهی موره ککه بی: ((زیاد جه
سه عادهت بی)) دا له ریشهی موره ککه بی ((زیاد جه سه عادهت بیه ی)) (سه ره پرای
به خته وهری بوون). واته سه ره پرای به خته وهری خوداناسیت غهریبیش بووی چونکه
له غهریبی مردندا ئه جر و پاداشی هه یه.

شه هادهت: له زاراوهی ئایینیدا دوو مانای هه یه: یه که م- گه واهیدان له سه ر
رووداوه ییک. دووه م- کوژران له ریگای خودادا، یان مردن به به لاییکی ناگه هانی و
دهر دناک. لیره دا مه به ست له ((شه هادهت)) مردن به به لای مار گه ستنه.

هه مدهم: هاو ده م، مؤنيس، شهريك، هاوال. لیره دا مه به ست له گه لبوون و
جووتبوون و یه کگیربوونه.

وہ: بہ، پیتی ئیزافہیہ .

سیادہت: گہورہیی، سہرۆکایہتی، ئاغایی. لیژدا مہبہست لہ بنہمالہی پیغہمہری ئیسلام بوونہ. تہرتیبی دەستووری نیوہ ھۆنراوہی دووہمی ئەم ھۆنراوہیہ بہم چہشنہیہ: شہادہت ھەمدەم بی وە سیادہت. ((ھەمدەم بی)) کردەوہی مورەککەبی زەمانی رابووردووی موتلەقە لہ ریشەیی ((ھەمدەم بییہی)) (ھاودەمبوون، قەرینبوون، جووتبوون) واتە: شەھیدبوونیشت قەرین بوو لەگەڵ بەرزیی پلہ و پایہی سەھیدبوونیشتدا. مەولەوی لہم ھۆنراوہیہدا بە چوار خەسلەتی چاک دلخۆشی سەھید سەمەد ئەداتەوہ کە ئەو چوار خەسلەتە ئەبنە ھۆی سەربەرزى و رووسووری ئەو لہ رۆژی رەستاخیزدا، یەکەم- لہ غەریبیدا مردن. دووہم- پاریزگاری لہ ژیاندا کە ھۆی بەختەوہرییہ لہ ئاخیرەتدا، سییہم- شەھیدبوون بەو بەلا ناگەھانی و دەردناکە. چوارەم- لہ بنەمالہی پیغہمەر بوون.

پوختەیی مانا:

چونکہ پاداشی لہ غوربەت مردنتدا سەرہرای پاداشی پیاوچاکی و خوداناسیتە، وە پاداشی شەھیدبوونیشت بەو بەلایہ لەگەڵ بەرزى پلہ و پایہی سەھیدبوونتدا یەکی گرتووە.

تۆ نەوگولۆ باغ موستەفەویی بییت

گەنج خەزانەیی مورتەزەویی بییت

نەوگولۆ: تۆ گولۆ، تازە گولۆ. گولۆ جوان و تازە پیگەیشتوو.

باغ: باخ، باغ. جیگاییکە دار و درەخت و گولۆ و گیای تیدا پەرورەدە ئەکرئ.

موستەفەوی: مەنسووب بە ((موستەفا)) کە نازناو و لەقەبی پیغہمہری

ئیسلامە و بە مانا ھەلبژیرراوہ، واتە: تۆ لہ بنەمالہی پیغہمەر بووی.

بیت: بوویت، کرده‌وهی رابیتی رۆژگاری رابوردوی موتله‌قه له ریشهی
(بیهی)) (بوون). تهرکیبی ئیزافی تهربیهی ((نه‌وگول باغ موسته‌فه‌وی))
موسنه‌ده. ((تۆ)) موسنه‌د ئیله‌یهه.

گه‌نج: زێر و زیو و جه‌واهیراتی که له جیگاییکدا ئه‌شارریتته‌وه. به مانای
جیگای زێر و زیو و جه‌واهیراتیش به‌کار ئه‌بری. ((گه‌نجینه)) مه‌نسووب به گه‌نج،
جیگای گه‌نج.

خه‌زانه: خه‌زینه، خه‌زنه، گه‌نجینه، جیگای گه‌نج و شتی نه‌ختینه.
مورته‌زه‌ویی: مه‌نسووب به ((مورته‌زا)) نازناو و له‌قه‌بی ((عه‌لی)) کوپری ((ئه‌بو
تالب)) ه. به مانای په‌سه‌ندکراوه، له به‌ره‌ی ((عه‌لی)) بووی.

بیت: بووی. کرده‌وهی رابیتته.

پوخته‌ی مانا:

تۆ تازه گولێ باغی خانه‌دانی پیغه‌مهری ئیسلام و گه‌نجی به‌نرخێ گه‌نجینه‌ی
(عه‌لی)) مورته‌زا بووی.

گول عاده‌تشن بی خار نمه‌بو

ره‌ویه‌ی گه‌نج ئیده‌ن بی مار نمه‌بو^(۱)

(۱) ((مه‌وله‌وی جارێکیان ئه‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌ی ئه‌خوینتته‌وه بو ئه‌حمه‌د پریسی ئاشنای، ئه‌ویش
ده‌س به‌جی ئه‌م تاغه‌ شیعره‌ ئه‌لی:

نه، نه، ئه‌و ماره‌ هه‌ر مار غار بی

په‌ی پا بۆس پاش وه‌ ئینتیزار بی

واته: نه‌خێر وایه‌ که تۆ وتوتته، ئه‌و ماره‌ ماری سه‌ر گه‌نج نه‌بووه، ماره‌که‌ی ئه‌شکه‌وتی ((ئه‌ور))
بووه که هاتبوو بۆ زیاره‌تی پیغه‌مهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) وه‌ دای به‌ قاچی هه‌زه‌تی ئه‌بوو
به‌کره‌وه، لێره‌شدا هاتبوو بۆ زیاره‌تی شیخ عبدالصمد و قاچی ماچ کرد... به‌ راستی ئه‌حمه‌د پریسی
خه‌یالێکی وردی به‌کار هێناوه. دیوانی مه‌وله‌وی کۆکراوه‌ی مه‌لا که‌ریم لاپه‌ره‌ی ۹۸.

گول: ناوی عامه بۆ گشت گولّی به کار ئه بری، لیره دا مه به ست گولّه باغ واته
گولّی گولّاوه.

عاده تشه ن: عاده تیه، عاده تی هه یه. جومله ی فیعلی زه مانای حاله،
کرده وه که ی بریتیه له واحیدی سه وتی ((هن /-an/)) که به مانای ((هن)) واته:
((هه یه)) یه و لیره دا واتای مالیکیه ت ئه دا^(۱).

بیّ خار: بیّ درک، به بیّ دروو. وشه ی ((بیّ)) پیشگری نه فیه، بری جار
له گه ل ناودا ته رکیب ئه کری و ئه یگپری به سیفه ت. وه ک: بیّ دهر د، بیّ میشک، بیّ
ته ربیه ت که مانا وه سفیه که یان ئه بیّ به: سالم، خو ش. شی ت، سه فیه. وه حشی،
کیوی.

نمه بۆ: نابی، وجودی نییه. له ته رکیبی ((بیّ خار نمه بۆ)) دوو ریگای
ده ستووری دوروسته: یه که م- ئه و ته رکیبه به سه ریه که وه کرده وه ی مورده که بی
موزاریعی مه نفی بیّ له ریشه ی ((بیّ خار بییه ی)) (بیّ درک بوون). دووه م-
((نمه بۆ)) کرده وه ی به سیطی موزاریعی مه نفی تام بیّ له ریشه ی ((بییه ی))
(هه بوون)، وه وشه ی ((بیّ خار)) قه یدی حاله ت و چۆنیه تی بیّ.

رهویه: رهوییه، بیرکردنه وه، تیبینی و فکرکردنه وه. لیره دا به مانای رهوشت و
عاده ته. پییتی ((ی)) له دوایه وه نیشانه ی ئیزافه یه.
گه نچ: زیڕ و زیو و شتی نه ختینه.

(۱) ته جزیه ی جومله ی ((گول عاده تشه ن)) (گول عاده تیه)

گول: فاعیل.

عاده ت: مه فعولی موسته قیم و موزاف.

ش: زه میری سییه م که سی موفرده ی موزاف ئیله یه.

هن /-an/: که له سوورته ی کرده وه ی رابیتی زه مانای حالّی سییه م که سی موفرده دایه، به مانای
((هن)) واته: ((هه یه)) یه.

تی بیکی به شوینه وه یه

ئىدەن: ئەمەيە . ((ئىد)) (ئەمە) ناوى ئىشارەى نىزىكە . ((ەن /-an/)) رابىتى موفرەدى زەمانى حالە .

بى مار نەبۇ: بى مار نابى. رىگای دەستورى ئەم تەركىبە وەك رىگای دەستورى تەركىبى ((بى خار نەبۇ)) يە . مەولەوى لە دوو ھۆنراوہى ژمارە ۱۸ و ۱۹ ى ئەم پارچە يەدا تەشبیھىكى مورەككەبى جوانى لەسەر مانا و مەزمونى دوو وتەى^(۱) پىشيانانەوہ دامەزراندووہ، وە لاواندەكەى سەيىد سەمەدى بەو تەشبیھە

(۱) لىرەدا پىويستە ئەوہ بزانین كە وتەى پىشيانان كە بەشیکە لە فەرەنگى نەتەوايەتى چەن جۆرە: يەكەم- مەتەل (زەربولمەسەل)، مەتەل پوختەى ئاكام و بەرەمى رووداوہيىكى كۆنى كۆمەلایەتییە كە لە چوارچۆہى جوملەيىك يا چەن جوملەدا لە موشابىھى ئەو رووداوہ يەدا بەكار ئەبرى. مەسەلەن ئەگەر كەسك بىەوى كارىك بە دزى كەسكەوہ يا چەن كەسكى ترەوہ جىبەجى بكا و بۆ شوینە گومكى خۆى بە كارىكى ترەوہ خەرىك بكا، لەم حالەدا ئەوترى: ((كابرا خۆى كردووە بە توول بى)) واتە وەها نیشان ئەدا كە كارىكى نەيتى بە دەستەوہ نىيە! ئەو ((مەتەل))ە لەم رووداوہ يە وەگىراوہ كە: رۆژى لە رۆژان كابرايىك ئەچى لە باخىكدا مئوہ بدزى لە ناكاو خاوەن باخ پىي ئەزانى. كابرا دەسبەجى چەقۆيىك لە گىرفانى دەرئەھىنى و دەس ئەكا بە توول بىن بۆ ئەوہ خاوەن باخەكە بە دز نەيداتە قەلەم، ئەنجا خاوەن باخەكە ئەلى: ((كابرا لە ترسا خۆى كردووە بە توول بى))

دووەم- قسەى نەستەق (حىكەت)، قسەى نەستەق مەزمونىك ئەگەيىنى كە زۆرتر لە چوارچۆہى جوملەيىكدا ئەوترى و حەقىقەتەيىك بۆ پىياو روون ئەكاتەوہ و بىر و باوہر لە ھەلە و لى گۆران ئەپارىزى وەها كە كاتى كەسى بىەوى لە چۆنىيەتى كارى تىبگا يا رىگای دوروستى چارەسەر كەردنى ئەو كارە بدۆزىتەوہ، بەو كەسە ئەوترى: ((سەد حەكىم بەقەد دەرەدارىك نازان)) واتە: كەسى رى و شوپىنى دوروستى كارىك ئەزانى و، سوود و زىانى باش لىك ئەداتەوہ كە خۆى لەو كارەدا بى و پى بىەوہ خەرىك بى.

سپيەم- پەند، پەند مەزمونىكە لە چوارچۆہى جوملەيىك يا چەن جوملەدا رى و رەوشت و ئەخلاقى چاك و خراپ لە يەك جيا ئەكاتەوہ و، رىگای راست و چەوتى ژيان نیشان ئەدا. وەك ئەوہ ئەوترى: ((چاكە بكە و بىدە بە ئاودا)) واتە چاكە كەردن ھىچ كاتى بەفیرۆ ناچى و لە كاتى خۆيدا سوودى لى وەرئەگىرى.

چوارەم- گۆشە (كىنايە)، گۆشە ئەوہ يە كە جوملەيىك دوو ماناى ھەبى يەككىيان نزيك لە زېھن و ئەوى تريان دوور لە زېھن بى بەلام وىژەر مەبەستى مانا دوورەكە بى، واتە مەبەستى وىژەر لازمى ماناى جوملەكە بى نە مانا مۇتابەقى جوملەكە، ئىنجا ئەو مانا مۇتابەقىيە ئەگونجى واقىعەيەتى ھەبى يا دوروستكراوى خەيال و زېھن بى، وىنەى يەكەم وەك ئەوہ ئەوترى: ((دار لەسەر ريشەى خۆيەوہ شين

بیکر و پر مانایه رازاندووه ته وه و گه یاندوویه ته راده ی فەساحت و بە لاغەتی شیعی و هەباییکی که بە راستی جیگای سەر سوورمانی گشت و یژەوانیکی شیعر ناسە. کینایە ی: ((گول بئی درک نابیی)) ئە وه ئە گە یینئ که هەر جورە شادی و خۆشی و ئاسوودە ییپیک لە ژیاندا بە بئی دەرد و رەنج و خەفەت بۆ کەسی ناییتە دی، و هەها که لەم بارە وه دووبارە و یژراوه: ((هەر پیکە نینیک گریانیکی بە شوینە وه یه)) واتە هیچ خۆشیپیک بە بئی ناخۆشی نابیی. هەر وه هە کینایە ی: ((گەنج بە بئی مار نابیی)) ئە وه مان بۆ دەرنەخا که هیچ چەشنە گەورەیی و دەسەلاتداری و سامانداریپیک بە بئی دوژمن و ناحەز، بۆ پیاو دەس نادا.

پوختە ی مانا:

دیارە نە گول بە بئی خار ئە بئی و نە گەنجیش بە بئی مار.

ئە ره سول ئارۆ شه و قش پەرواز دا
 بە ناز و ئیعرراز قەدر تو سەز دا
 رجام هەن فەردا نەو گەردە لوولدا
 بویەری نە چیر سە ی ئەو ره سولدا

ئە ره سول: ئەم ره سولە، ئەم نیرراوه، ئەم پئی سپیراوه. ((ئە ی)) (ئەم) ناوی ئیشارە ی موفرەدی نزیکە پیتی ((ه)) ی نیشانە ی ئیشارە ی مەحسوس^(۱) لە

ئە بئی)) دیارە مەبەستی و یژەر لەو جوملە یه، مانای روالەتی جوملە که نییە بە لگە ئە یه وی ئە وه بگە یینئ که ((تەواروس)) لە هەر ئینسانیکدا شوینیک گرنگی هە یه. و یتنە دوومە وە ک ئە وه ئە وتری: ((تا ریی قەبالە ی خۆی خویند کولکیان وە شاندا)) دیارە مانای روالەتی ئەو جوملە یه واقیعیەتی نییە بە لگە دوروستکراوی زیهنە، وە و یژەری ئەو جوملە یه ئە یه وی ئە وه بگە یینئ که فیل و فیر بە کاربردن هەمیشە سوودی لی وە رناگیرئ. لەو باسە ئە وه مان بۆ روون ئە بیتە وه که ئەو دوو وتە ی پێشینانە که مەولەوی لە هۆنراوه کەیدا هیناوی: ئە گونجئ لە چاوی ماناوه لەم بەشی چوارەمە بن.

(۱) ناوی ئیشارە و زەمیری ئیشارە لە دوو شیوه کوردی گۆرانی و سۆرانیدا تا رادە پیک جیاوازی ساختمانیان هە یه بەم چەشنە ی خوارە وه:

دوای موشار ئیله بیهه که یه وه که ((ره سول)) ه له بهر زه روورده تی شیعیری هه زف
 کراوه. مه بهست له ((ره سول)) فریشته ی گیان کیشه که یه کیکه له چوار
 فریشته ی موقه ره ب وه ناوی ((عیزرائیل)) ه.

ئارۆ: ئیمپۆ، ئیمپۆژ، ئیپۆ، ئه وپۆ. مه بهست ئه م جیهانه یه .

شه و قش په رواز دا: شادی و خوشی بالی پی گرته وه. ((په رواز دا)) کرده وه ی
 تیپه پی موره ککه به. ((شه و ق)) فاعیله. ((ش)) زه میری سییه م که سی موفرده و
 مه فعوله. واته: کاتی به و به لایه ئه جه لی تۆ هاته پیشه وه، شه و ق و شادی
 چاوپیکه وتنی تۆ ئه و فریشته یه ی هاندا و بالی پی گرته وه و هات بۆ جی به جی
 کردنی سپارده ی خۆی که بریتیه له کۆچ پی کردن بۆ باره گای یه زدانی و
 شادبوونه وه ت به و قه در و مه نزیه ته که خودای گه وره بۆ تۆی داناوه.

به: پیتی ئیزافه یه.

ناز: غورور، بی نیازی.

ئیعزاز: به ریز گرتن، گه وره گرتن.

قه در تۆ ساز دا: ریزی تۆی به جی هیئا. واته: ئه سبابی ریزگرتنی تۆی ئاماده
 کرد، ئه یه وی ئه وه بگه یینی که قه در و مه نزیه ته ی پیاوچاکان به لای خوداوه، پاش
 مردنیان ده رئه که وی.

زه میری ئیشاره

سۆرانی	گۆرانی
ئهم (نئیزیک) ئه و (دوور)	ئید (نئیزیک) ئاد (دوور)
ئهمان (=) ئه وان (=)	ئیدی (=) ئادی (=)

ناوی ئیشاره

ئهمه (=) ئه وه (=)	ئینه (=) ئانه (=)
ئهمانه (=) ئه وانه (=)	ئینی (=) ئانی (=)

موشار ئیله بهی ناوی ئیشاره ئه گونجی مه حسوو سیکی فه رزی و زیهنی بی، له م سووره ته دا زۆتر پیتی
 ((ه)) ی نیشانه ی ئیشاره ی حیسی له دوای موشار ئیله بیهه که وه هه زف ئه کری و هه که ئه وتری: ئه م
 پیاو هات، ئه و پیاو چوو که له ئه سلدا ئه م پیاو هات، ئه و پیاو هه چوو، بووه.

رجام هەن: هیوام هەیه، ئومیدەوارم، هیوادارم. کردەوهی مورەککەبن زەمانی
حاله له ریشهی ((رجا بییهی)) (ئومیدبوون، هیوابوون).

فەردا: سبهی، سبهینی وشهییکی فارسییه. له گۆرانیدا ((سه‌وای، سه‌بای))
ئەوتری. مەبەست جیهانیکی تره، واته جیهانی پاش مردن یا رۆژی ره‌ستاخیزه.
نەو: نە ئەو، لەو، له ئەو. ((نە)) پیتی ئیزافه‌یه، ((ئەو)) ناوی ئیشاره‌ی دووره
چونکه موشار ئیله‌یهی له‌گه‌ڵدایه.

گه‌رده‌لول: باییکه زۆتر له دهشت و بیاواندا به دەوری خۆیدا ئەسوورپیتته‌وه
و وه‌کو ته‌نوره‌ی ئاوی لی دئی و پیل و پووش و خاك و خۆل له ناوی خۆیدا
ئەسوورپیتته‌وه و به‌ره‌و ئاسمان به‌رزی ئەکاته‌وه. به‌ریلاوی دایه‌ره‌ی گه‌رده‌لول تا
((قوتر))ی سه‌د میل بینراوه. لی‌رده‌دا کینایه له رۆژی ره‌ستاخیزه. پیتی ((ه))
نیشانه‌ی ئیشاره‌ی حیسی له دوايه‌وه‌هه‌زف کراوه، ئەسه‌له‌که‌ی ((نە ئەو
گه‌رده‌لوله))یه.

دا: پیتی نیشانه‌ی زه‌رفیه‌ته له دواي مه‌دخولیکی پیتی ئیزافه‌وه ئەهینری
که کاری له‌وه مه‌دخوله‌دا واقع بووی.

بویه‌ری: ببووری، تیپه‌ر بکه‌ی. کردەوه‌ی ئیلتزامی موزاریعه له ریشه‌ی
((ویه‌رده‌ی)) (بووردن، تیپه‌رین، تیپه‌رکردن)
نە: له.

چیر: ژیر. ته‌رکیبی ((نە چیر)) (له ژیر). پیتی ئیزافه‌ی مورەککەبه. نیشانه‌ی
ئیزافه‌ که ژیریکی کورته له‌به‌ر تیکنه‌چوونی وه‌زن له دواي وشه‌ی ((چیر))ه‌وه،
هه‌زف کراوه.

سا: سایه، سیبه‌ر، سیوهر. پیتی ((ی)) له دوايه‌وه نیشانه‌ی ئیزافه‌یه. لی‌رده‌دا
خۆشه‌ویستی و میهره‌بانی مه‌قسووده. واته: خۆشه‌ویستی و میهره‌بانی پیغه‌مه‌ری
ئیسلام شامیلی حالت بی و له‌وه رۆژه‌دا ئازاری نه‌بینی.
ئەو: ناوی ئیشاره‌یه.

ره‌سول: مه‌به‌ست پیغه‌مهری ئیسلامه: پیتی ((ه))ی نیشانه‌ی ئیشاره‌ی
حیسی له‌دوایه‌وه‌ه‌زف‌کراوه.

دا: پیتی نیشانه‌ی زه‌رفیه‌ته. ((ئه‌و‌ره‌سول))^(*)‌واته: ئه‌و‌نیراوی‌خودا‌که
کینایه‌یه‌له‌پیغه‌مهری‌ئیسلام. هینانی‌ناوی‌ئیشاره‌ی‌دوور‌بو‌پیغه‌مهری‌ئیسلام
به‌موناسه‌به‌تی‌حازربوونیه‌له‌روژی‌ره‌ستاخیزدا‌که‌هیشتا‌نه‌هاتوه.

پوخته‌ی‌مانا:

هه‌روه‌ها‌که‌ئه‌م‌پۆ‌فریشته‌ی‌مه‌ئموور‌به‌خۆشی‌و‌شادییه‌وه‌هات‌و‌ره‌وانیی
پاکی‌توی‌بو‌باره‌گای‌به‌رزنی‌یه‌زدانی‌برد،‌هیوایه‌سبه‌ینیش‌له‌سارای‌پرله
مه‌ترسی‌مه‌حشه‌ردا‌به‌لوتف‌و‌مه‌حه‌ببه‌تی‌پیغه‌مهری‌گه‌وره‌ی‌ئیسلام‌شاد‌بی.

(*) مه‌ندئێ‌ورده‌کاری‌له‌سه‌ر‌ئه‌م‌پارچه‌له‌نوسخه‌کاندا‌نوسراوه‌. به‌هۆی‌ئه‌وه‌وه‌د‌. موفتیزاده‌ئهو
ورده‌کاریانه‌ی‌نه‌دیوه‌له‌مانا‌لیکدانه‌وه‌ی‌ئه‌م‌جیگادا‌که‌میک‌لای‌کردوه‌. ئه‌و‌که‌سه‌ی‌که‌ئه‌رکی‌کفن
و‌دفنکردنی‌شیخ‌عه‌بدووصه‌مه‌دی‌له‌ئه‌ستۆگرتوه‌‌ناوی‌ره‌سول‌بووه‌. مه‌وله‌وی‌لیزه‌شدا
وره‌ده‌کارییه‌کی‌جوانی‌به‌کاره‌یناوه‌و‌ده‌لێ: له‌م‌دنیا‌یه‌دا‌ئه‌م‌ره‌سول‌به‌ریزه‌وه‌به‌ریی‌کردی،
هیوادارم‌له‌و‌دنیا‌شدا‌له‌ژیر‌سایه‌ی‌ئه‌و‌ره‌سول‌دا‌که‌پیغه‌مبه‌ره‌—د—‌تیپه‌ری! (م،ع،ق)

ئارەزوى ئازىز و نەم سەرداۋە
نە ھەردەى دەروون ئاير و ھەرداۋە

ئارەزوو: مەيل، تامەزىۋىي، ئىشتىياق، پىتى ((ى)) لە دوايە وە نىشانەى ئىزافەيە .

ئازىز: غەزىز، گەورە، خۆشەويست، دۆست، پىر، ھامورىد. مەعشوق ھاۋفەرد ھاوشىعر. مەولەۋىيە كەم كەسى بوۋە كە ئەو وشەيەى لە زۆرتى ھۆنراۋەكانىدا بۆ ئەو مانايانەى سەرەۋە بەكار ھىئاۋە. ئازىز كە ((غەزىن)) غەربىيە و بە سىفەت بەكار ئەبرى، لە كوردىدا ئەكرى بە ناۋى شەخس و بە ھەردوۋ جۆر دەرئەخرى. لە گەورە پىاۋانم بىستوۋە: ھۆى ئەۋە كە مەولەۋىي زۆرتى وشەى ((ئازىن)) لە ھۆنراۋەكانىدا ھىئاۋە، ئەمەيە كە لە سەرەتاي خويىندىيەۋە لە گەل ((شىخ غەزىن)) خەلكى گوندى ((جانەۋەرە)) لە مەئبەندى خوپخوپە و تىلەكۆ ئاشنا ئەبى، دۆستايەتتىكى خاۋىن و بى خەوش لە نىۋانىندا دىتە دى، گەلى لە پارچە ھۆنراۋەكانى كە وشەى ((ئازىن)) يان تىدايە، بۆ شىخ غەزىزى ھۆنراۋەتەۋە كە ۋابوۋ ئەگونجى ئەم پارچەيەشى بۆ ئەو ھۆنراۋەتەۋە، جگە لە ۋەش لە ھۆنراۋەتتىكى ئەم پارچەيەدا كە باسى لىۋە ئەكەين، ئىشارەى بەۋە كىردوۋە كە مەبەستى لە ((ئازىن)) لىرەدا ((شىخ غەزىن))^(۱).

(۱) بەداخوۋە تا ئىستا نىشانەيىك لە چۆنىەتى ژيانى شىخ غەزىزى خەلكى دىيى جانەۋەرەى خوپخوپە و تىلەكۆ، نەھاتوۋەتە دەست، ۋە دۆستايەتى ئەو و مەولەۋىي دەما و دەم ھاتوۋەتە خوارەۋە ۋەما كە زۆربەى ھەستىار و ويژەۋانەكانى تى ھاۋچەرخىشى نە تەنيا شوپتەۋارىيان تەماۋە بەلكە ناۋىشيان كوپر بوۋەتەۋە، ديارە ئەمەش يەكى ترە لە گەورەترىن ستمە نەتەۋايەتتىيەكانى گەلە بەش خوراۋەكەمان كە داگىركەرانى لە خودا نەترس لە درىژايى مئوۋودا پىمانىيان رەۋا دىۋە.

وهنه م سهرداوه: سهري داوه ليم، هاتهوه بو لام. كردهوهى موردهكهه بى مازىي
 موتهقى سييه م كهسى موفرده له پيشهى موردهكهه بى: ((سهروه نهدايهوه))
 (سهرليدانهوه) كه له چوار جوزئى: سهر (ناو)، وهنه (پيتى ئيزافه)، داي (پايه
 مهسدهرى)، پاشگرى ((هوه /-awa/)) (پيتى نيشانهى تهكرار) پيك هاتووه^(۱).
 مهولهوى به هينانى ئه و تهركيبه شاكارىكى ترى ئه ده بيمان بو دهرئهخا و
 ئهيهوى ئه وه بگه پينئى كه په يوه ندييىكى رهوانى پته و له نيوانى ئه و و ئاره زوى
 ئازيزدا ههيه، وهك چون كهسى ئه گهر له بىرى دؤستى خويدا بى جاروبار ئه چى بو
 لاي و سهري لى ئه دا، ئاره زوى ئازيزيش وهك دؤستىكى وه فادار له بىرى ئه ودايه و
 جاروبار ئه چى بو لاي و سهري لى ئه دا، جا مهولهوى ((ئاره زوى ئازيز))ى به
 دؤستىكى وه فادارى خوى چواندووه كه به زه يى به ودا بى و جاروبار سهري لى بدا و
 لى بيرسيته وه، كه وابوو ماناى ئه و جومله يه كه ئه لى: ((ئاره زوى ئازيز وهنه م
 سهرداوه)) ئه وه نيه كه زه مانىكى وه ها بو مهولهوى بيته پيشه وه كه ئاره زوى
 ئازيزى تيدا نهكات، به لكه ماناى جومله كه ئه مه يه كه مهولهوى ئانىك له ئاره زوى
 ئازيز خالى نيه چونكه ماناى سهرليدانى ئاره زوو له مهولهوى ئه وه مان بو دهرئهخا
 كه مهولهوى خوى به عاشقى ((ئاره زوى ئازيز)) داوه ته قه ل م و ئاره زوى
 ئازيزيشى به مه عشوقى خوى داناوه، دياره عاشق به بى فاسيله ي زه مانى
 هه ميشه له بىرى مه عشوقى خويدايه به لام مه عشوق له چاوى ئيستينا و
 غوروريكه وه كه هه يه تى ئه گهر جاروبارىكيش له عاشقى خوى بيرسيته وه و
 سهريكى لى بدا، خه رقى عاده تى كردووه و له رهوشى خوى لايداوه. ئينجا

(۱) پاشگرى ((هوه /-awa/)) له دواى مهسدهر و كردهوهوه بو گه ياندى ماناى تهكرار و
 دوپاته كردنه وه، ئه هينرى وهك: هاتنه وه، هاتمه وه. به لام له شيوهى گورانيا ئه گهر مهسدهر جوزئىكى
 ترى له گه لدا نه بى زؤرتتر له سهره تاي مهسدهر كه وه ئه هينرى وهك: ئه وه ناماى (هاتنه وه)، نامانيوه
 (هاتمه وه)، وه ئه گهر جوزئى يا چهن جوزء له گه ل مهسدهر دا تيكه ل كرابتى، پاشگرى ((هوه)) وهك
 شيوهى سؤرانى له دواوه ئه هينرى وهك: سهروه نهدايه وه (سهرليدانه وه)، سهرم وه نهداوه (سهرم لى
 داوه).

پيويسته ليتره دا له خو مان بپرسين نه گهر كه سي عاشقي ئاره زووي كه سيكي تر بي و هه ميشه له بيري ئاره زووي نه ودا بي، نه بي تا چ راده بي عاشقي خودي كه سه كه بي و بيري به لايه وه بي؟! به خودا مه گهر هر مه وله وي خوي وه لامي نه و پرسياره بداته وه و نه و راده هه دابني و رووني بكاته وه چونكه له وزه ي بيري ئيمه دا نيه .

پيويسته نه وه ش بزاني كه مه وله وي نه و مانا ورده سه رسوورهيته ره ي سه ره وه ي له ريگا ده ستوورييكي ساده وه ده رختووه كه له روا له تدا زور ئاسايي و بي پيچ و پلوچ و ره وانه، نه وه ش بريتيه له وه كه وشه ي ((ئاره زوو)) پاش ته شبيه كراني به ئينسانيك له جومله كه دا كراوه به فاعيل و جوزئي ساختماني فيعلي موره كه كه بي جومله كه نيه، چونكه نه گهر بوترا باي: ((ئاره زووي ئازيزم كرده وه)) نه و مانا ورده ي سه ره وه ي نه نه گه ياند.

نه: له . پيتي ئيزافه هه .

هه رده: كي، شاخ، كه ژ، كه ش. ((هه رد)) كيويكه به ردي زورتر بي له خاكي و وه جهه شه به هي چواندني ((ده روون)) به هه رد بريتيه (!) كه چون پر پي له گژوگيا و دار و درك و هه لدير و جر و جانه وه ر. موسه وويتي ((ه /a/)) له دوايه وه كورتكراوه ي ((ه كه /aka/)) ي نيشانه ي ته عريفه، وه له بناغه دا ((هه رده كه)) يه وه ها كه نه و تري: ژنه - ژنه كه. شوانه - شوانه كه. نه وه ش نه گونجي ليتره دا نيشانه ي ته سفير يا ته شبيه بي⁽¹⁾ واته: هه ردي بچوك يا ده رووني وه كه هه رد پيتي ((ي)) له دوايه وه نيشانه ي ئيزافه ي به يانويه مه فعولي غه يره موسه ته قيمه بو فيعلي كه به دوايدا دي. پاشگري ((ه /a/)).

(1) موسه وويتي ((ه /-a/)) له دواي ناوه وه بو چن مانا هاتووه: 1- بو گه ياندني ماناي ته سفير نه وه ش زورتر له دواي ناوي كورت كراو يا بچوك كراوه وه، وه ك: ناله، روسه، حه مه كه نه سه له كه يان: نادر، روسه م، حه ممه ده. 2- رابيتي سييه م كه سي مو فرده ي زه ماناي حال وه ك: خو يندن به كه لكه. 3- ته شبيه وه ك: ده سه. پايه. 4- نيسبه ت وه ك: يه كه شه وه، دوو ساله. 5- گه راندني سيفه ت به ناو وه ك: زرده، هو نراوه واته: شيعر. 6- نيشانه ي ناوي مه سده ر وه ك: كرده، وانه. 7- نيشانه ي ته ركيب وه ك به رده ره ش و چن ماناي تر.

دهروون: هه‌ناو. دل و جه‌رگ و ئەو شتانه‌ی که له ناو زکی ئینساندان. داخل و ناوی هه‌ر شتی. کینایه‌یه له هیزی ئی‌حساس و ئیدراک.

ئایر و ه‌رداوه: ئاوری به‌ر^(۱) دایه‌وه، ئاگری پیوه‌نایه‌وه. کرده‌وه‌ی موره‌ککه‌بی مازیی موتله‌قی سییه‌م که‌سی موفرده‌ه له ریشه‌ی موره‌ککه‌بی ((ئایر و ه‌ردایه‌وه)) (ئاگر به‌ردانه‌وه) ئەو ریشه‌یه له چوار جوزئی: ئایر /'āyir/ (ناو)، وه‌ر (ناو)، دای (پایه‌ی مه‌سده‌ری)، ه‌وه (پاشگری ته‌کرار) پیک هاتووه. له‌م ته‌رکیبه‌دا دوو نوکته‌ی ئەده‌بی هه‌یه: یه‌که‌م: هینانی پاشگری ته‌کراری ((ه‌وه)) له دوا‌ی کرده‌وه‌که‌وه بۆ ئەوه مه‌دل‌ل‌ولی ئەم جومله‌یه له‌گه‌ل مه‌دل‌ل‌ولی جومله‌ی پیش‌وو که له مانادا په‌یوه‌ندیان پیکه‌وه هه‌یه، به‌رانبه‌ری بکا چونکه جومله‌ی ((ئاره‌زووی ئازیز وه‌نه‌م سه‌رداوه)) له مانادا ئەبیتته سه‌به‌ب بۆ جومله‌ی ((نه‌ه‌رده‌ی ده‌روون ئایر و ه‌رداوه)).

نوکته‌ی دووه‌م ئەوه‌یه: به‌کاربردنی کرده‌وه‌ی ((ئایر و ه‌رداوه)) ئەوه ئەگه‌بینی که ((ه‌رده‌ی ده‌روون)) ی مه‌وله‌وی ئاماده‌یی ته‌واوی بۆ سووتان هه‌یه چونکه شتی تا ئاماده‌یی ته‌واوی بۆ سووتان نه‌بی ئەو کرده‌وه‌یه و وینه‌کانی وه‌ک: ئاگر تیبه‌ردان، ئاگر پیوه‌نانی بۆ به‌کار نابری، وه‌ها که ئەوتری ئاگر به‌ردایه‌ پووشه‌که. که وابوو ئەتوانین ب‌ئین ئەمه‌ش یه‌کی تره له شاکاره ئەده‌بییه‌کانی مه‌وله‌وی که له جومله‌ییکی زۆر ساده و ره‌واندا مانای وردی تالیبییه‌ت و مه‌تل‌ووبییه‌ت یا جازیبییه‌ت و مه‌جزووبییه‌تی ره‌وانیی خۆی بۆمان ده‌رخست‌وو.

(۱) وشه‌ی ((به‌ر)) بۆ چه‌ن مانا هاتووه، هه‌ندی له‌و مانایانه ئەمانه‌ن: ره‌هایی و ئازادی له‌م حاله‌دا یا به‌ سووره‌تی فیعلی موره‌ککه‌ب به‌کار نه‌بری وه‌ک: ئاوه‌که‌م به‌ردا، یا له‌گه‌ل پاشگری ((/ā/)) دا ته‌رکیب نه‌کری و نه‌گه‌ری به‌ سیفه‌ت وه‌ک: به‌ره‌لا، پاش ته‌رکیب موسه‌وویتی ((/ā/)) گۆرپراوه‌ته‌وه به‌ ((/a/)). قه‌یدی زه‌مان و مه‌کان وه‌ک: سه‌عاتی له‌مه‌وبه‌ر هاتم کتیبه‌که‌م له‌به‌ر ده‌ستتدا هه‌لگرت. پانایی وه‌ک: به‌ری ئەم پارچه‌یه نیو گه‌زه. به‌ مانای ته‌ره‌ف و جیهه‌ت وه‌ک: باغچه‌ی پاشا له‌وبه‌ر ئاوه. به‌ مانای حیفز و حافیزه وه‌ک: ده‌رسه‌که‌م له‌به‌ره، واته له حیفزمدايه، وه بۆ چه‌ن مانای تر.

پوختەى مانا:

ئارەزووى ئازىز وەكو يارىكى وەفادار دووبارە سەرى لىم دا و ئاورى شەوقى

دیدارى ئازیزی له دل و دەروونم بەردایەو.

تاقەت بى وە هوون جە سەختى زامان

تک تک چەنى ھەرس ریزا وە دامان

تاقەت: توانایی، قودرەت، ھیز. تەحەممول. موسنەد ئیلەبەھ.

بى: بوو. کردەوہى رابیتى^(۱) زەمانى مازىى موتلەقى سىیەم کەسى موفردە

له ریشەى ((بىیەى (/biyay/)) (بوون)^(۲).

وہ: بە. لیرەدا پىتى تەقویەتى ئیسنادە واتە: رەبىتى موسنەد بە موسنەد

ئیلەبەھوہ پتەوتر ئەکا بە جوړى کە موسنەد ئەگىړى بە موسنەد ئیلەبەھى، ئەوہش

(۱) نەخشى کردەوہى رابیت له جوملەدا دوو جوړە: جوړى بەکەم ئەوہى سىفەتیک بە ئیسمیکەوہ له

زەمانیکدا رەبىت ئەدا وەك: من مامۆستا بووم، ئىستاش مامۆستام. جوړى دووہم بەکى لەم

پەيوەندیانەى خوارەوہ له نىوان موسنەد و موسنەد ئیلەبەھدا ئەھىنتە دى:

۱- گىراندىنى موسنەد بە موبەیینى موسنەد ئیلەبەھى موبەھم وەك: ئەمە خانووە. ئەم ساختمانە

مەدرەسەىە.

۲- گەراندىنى موسنەد ئیلەبەھ بە موشبەھ بۆ موسنەد وەك: فەرھاد لەو شەرەدا شىرىكى نەبەز بوو،

واتە: وەك شىر بوو.

۳- گەراندىنى شتىك بە شتىكى تر وەك: تاقەت بوو بە خوین.

(۲) ئەو کردەوانە کە له ریشەى ((بوون)) ئەگىرین بۆ ئەم مانایانەى خوارەوہ بەکار ئەبرین:

۱- رەبىت وەك: فەرھاد زانا بوو. فەرھاد زانایە.

۲- کردەوہى تامى تىنەپەر کە وجود و ھەبوون ئەگەیینى وەك: فەرھاد مانگى لەمەوپىش لەدايك

بووہ. شىرىكۆ لە خویندگەدايە.

۳- کردەوہى تامى تىپەر کە مانای مالیکىيەت و خاوەنىيەتى ئەدا وەك: خانوویكى باش بوو فرۆشتم.

لەم سوورەتەدا زۆرتر لەگەل سىفەتى جامدى ((ھە)) کە مانای خاوەنىيەتى و وجود ئەدا تەركىب ئەكرى

و ئەوترى: من خانوویکم ھەبوو، بەلام ئەگەر زەمانى کردەوہ کە زەمانى حال بى، ھەمیشە ((ھە))ى

لەگەلدا ئەھىنرى وەھا کە ئەوترى: من خانوویکم ھەيە.

زۆرتر له حالیکدايه که کردهوهی رابیت پیش له موسنه دهوه بهینری وهك: فهراهاد بوو به مامۆستا. هه ندیجار سامیتی ((ب /b/)) له سییه م کهسی موفره دا بو ته خفیف فری ئه دری و ته نیا موسه وویتی ((ه /a/)) ئه مینیتته وه، وه ئه وتری: فهراهاد بووه مامۆستا. له زهمانی حال و ئایه نده شدا واحیدی سهوتی ((ته /ta/)) که رهنگه لیره دا نیشانهی تهکیه بی، ئه هینری و ئه وتری: فهراهاد بووه ته مامۆستا یا ئه بیته مامۆستا. به لام له زهمانی ئایه نده دا ئیتر واحیدی سهوتی ((به)) به کار نابری.

هون: خوین. موسنه ده.

جه: له. پیتی ئیزافه یه.

سهختی: ناوی مه سده ره پیتی ((ی))ی نیشانهی ئیزافه له بهر بی نیازی له دووایه وه چه زف کراوه.

زمان: زه خمان. برینان. واته: سهختی ئه و برینانه که له سووتانی دهروون به و ئاگره هاتوونه ته دی.

تك تك: تك تك، قه تره قه تره، دلۆپ دلۆپ. قهیده بو ((ریزا)).

چه نی: له گه ل، پیتی ئیزافه یه به تهکیه دان له سه ره هیجای دووه م، وه ئه گه ره تهکیه بدریته سه ره هیجای یه که م به مانای ((ده رزی))یه.

هه رس: فرمیسك. له وتووێژدا به موئه ننه س به کار ئه بری و ئه وتری: هه رسی /harsī/ به تهکیه دان له سه ره هیجای یه که م.

ریزا: داوه ری، هاته خوار، داری. کرده وهی مازی موتله قی به سیه له ریشه ی ((ریزی)) (داوه رین، وه رین، داریزین، رزین). له باتی ریزی (ئه ره ریزی)، ریزی ره ی))ش به کار ئه بری.

وه: به. پیتی ئیزافه یه.

دامان: داوین. خوار، لای خواروو، پا. داوینی کیو واته: پای کیو، بنی کیو. یه کی تر له شاکاره ئه ده بییه کانی مه وله وی ئه وه یه هه ریه که له هۆنراوه کانی هه ر پارچه ییکی جوهره په یوه ندییه کی مانایی له گه ل هۆنراوه کانی پیش و پاشیدا

ههيه، چونكه مه به سستی مه وله وی له هۆنینه وهی هه ر پارچه ییك ئه وه نه بووه كه وهك هه ندی له هۆنه ران ته نیا هۆنراوه بهۆنیتته وه بۆ پارچه كهی، به لكه مه به سستی ئه وه بووه كه ئه جزای ئه و مه زمونه كوللییه كه له زیهنیدا بووه له گه ل ئه و جوړه په یوه ندییه ورده مه عنه و بیانه ی كه له نیوان جوژنه كانی مه زمونه كوللییه كه دا هه یه، به هونه رنما یی یكی ئه ده بیی كه م وینه له ئه لفازی هۆنراوه كانی ئه و پارچه یه شدا نیشان بدا. جا له بهر ئه وهی كه وتمان لیکدانه وهی مانای هه ر یه كه له هۆنراوه كانی هه ر پارچه ییك به و چه شنه كه خۆی مه به سستی بووه، پپۆیستی به لیکدانه وهی پپیش و پاشی ئه و هۆنراوه یه هه یه، گینا هونه رنما ییه كانی مه وله ویمان له سه نعه تی ئه ده بی شیعریدا به و جوړه كه هه یه، بۆ ده رنا كه وی. بۆ وینه له هۆنراوه ی پپیش له م هۆنراوه یه دا ئه لی: ((ئاره زوی ئازیز وه نه م سه رداوه نه هه رده ی ده روون ئایر وه رداوه)). دیاره ئه گه ر ئاگر به ردری له شتی یا ئه یسووتینی و به ته واوی له ناوی ئه با یا ئه یتوینیتته وه و به شكلی تر ده ری ئه هیتی، به لام مه وله وی له و هۆنراوه یه دا ئه وهی روون نه كر دووه ته وه و له ئیبهامدا هیشتوو یه ته وه. ئینجا به دوا ی ئه و هۆنراوه یه دا ئه لی: ((تاقه ت بی وه هوون...)) دیاره مه زموونی ئه م هۆنراوه یه ئه و ئیبهامه مان بۆ روون ئه كاته وه كه مه به ست له ئه سه ری ئه و ئاگره تواندنه وهی هیژ و توانایی بووه، كه وابوو خوین بوونی توانایی و تیکه ل بوونی له گه ل فرمیسك و رژانه خواری له چاوان په یوه ندی مانایی ئه و دوو هۆنراوه یه به جوانی نیشان ئه دا.

پوخته ی مانا:

ئه و ئاگره هیژ و توانایی تواندمه وه و كر دی به خوین و له گه ل فرمیسكدا تیکه ل بوو و تك تك له چاوانمه وه هاته خوار.

خه م نه سه رجۆی هوون سارای دل جه م جه م

بارچینی چون فهوج قافلّه كهی عه جه م

خەم: غەم، خەفەت، پەرىشانى، پەژارە.

نە: لە. پىتى ئىزافەيە.

سەرچۆ: ناوى مورەككەبە، بە جىگايىكى پان و بەرىن و پىر لە سەوزايى و دار و درەخت ئەوترى كە جۆگەيىكى گەوردە پىر لە ئاوى جارى تىدا بى، خەلك و رىبوار و كاروان لەو جىگايەدا بەوینەو و پشوو بدەن^(۱). پىتى ((ى)) نىشانەى ئىزافەيە. ئەشگونجى ((سەرچۆ)) ناوى مورەككەب نەبى بەلكە تەركىبىكى ئىزافى بى و نىشانەى ئىزافە لە دواى وشەى ((سەر))ەو حەزف كرا بى.

هون: خوین. موزاف ئىلەيەه بۆ ((سەرچۆ)) و موزافىشە بە ((سارا)) و كەسرهى كورتى نىشانەى ئىزافە لەبەر وەزنى هۆنراوەكە لە دوايەو دەرناخرى. سارا: سەحرا. دەشت. زۆرتىر بۆ دەشتىكى سەوز و ئاودار بەكار ئەبرى. موزاف ئىلەيەه بۆ ((هون)) و موزافىشە وە لای ((دل)). ئىزافەى ((سارا)) بە دل ئەو و روون ئەكاتەو كە مەولەوى لەبەر ئەو لە زۆرايەتى خەم و پەژارەى جىگر لە دلدا موبالغەى كردووە، ويستوويە كە گەوردەى دلشى بەو سنەتى ((سارا)) نىشان بدا تا ئەو هەموو خەم و پەژارەيەى تىدا جى ببىتەو.

جەم جەم: كۆمەل كۆمەل. قەيدى كەممىيەتە بۆ فيعلى ((چنى)). لەم نىو و هۆنراوەيەدا سى تەركىبى ئىزافى ئىستعارى جوان و دلپىن بەكار براو - لە سوورەتىكا ((سەرچۆ)) ناوى مورەككەب بى. وە ئەگەر تەركىبى ئىزافى بى، تەركىبە ئىزافىيەكان ئەبن بە چوار. با وەكو تەتابوعى ئىزافات لە چاوى عىلمى بەدەيەو بە فەساحەتى كەلام زيان ئەگەيىنى، بەلام جوانى لە رادەبەدەرى ئەو ئىزافە ئىستعارىيانە كە دىمەنىكى رازاو و دلپىن لە جىهانىكى بەرەلەوى خەيالد

(۱) لە هۆنراوەى فۆلكلۆرىكا ئەوترى:

لە ويرت مەيۆ شەو كەى سەرچۆ - لالە و پارەى من ((مەكە و لاو))ى تۆ؟!

واتە: لە بيرت دى ئەو شەو كە لە ((سەرچۆ)) گەيشتەن بەيەك، من بۆ كامە رەوايى لە تۆ ئە پارامەو و

تۆ هەر ((مەكە و لاو))ت ئەوت وە ملت بە من نە ئەدا؟!

بۆ پیاو موجه سەم ئەكا، ئەو زىانە ئەگىرى بە تەرشىخ و تەزىن بۆ ئەو سەنعەتە شىرىنە بە يانىيە .

بار: ئەو شتومەكە يەكە بە پشنتى چوارپى يا گارى و وسايلى تىرى مۆتورى لە جىگا يىكە وە ئەيىەن بۆ جىگا يىكى تر، ديارە لىرەدا بارى مەنزورە كە بە پشنتى چوارپى وەك: هيستر و ئەسپ و گويدريژ گويزا يىتە وە چونكە لە رۆزگارى مەولە ويدا، وە سايلى مۆتورى هيشتا نە هاتوو تە كوردستان .

چنى: لە سەرىك داينا . كرده وەى مازى موتله قى بە سىتى تىپەرى سىيەم كەسى موفرده لە ريشەى ((چنىەى)) (چنىن) كە بە ماناى لە سەرىك دانانە و، بۆ ماناگەلى تىرىش وەك: سەمەركۆ كوردنە وەى دار و گيا و باقىنى بەن و دەزوى بۆ گۆرەوى و دەسكىش و شتانى تر هاتووە . ((خەم)) ئەبى بە فاعىلى، وە ((بار)) مەفعولىە تى .

چون: وەك، لىرەدا پىتى تە شىبەهە .

فەوج: دەستە، كۆمەل . ناوى كۆمەلە واتە لە لە فزدا موفرده و لە مانادا جەمە . ئەو وشە يە زۆرتر بۆ كۆمەلى سەرباز بەكار ئەبرى . بەلام لىرەدا بۆ گەياندى ماناى موبالغە لە زۆرايە تىدا بۆ ((قافلە)) بەكار براوہ . نيشانە ئىزافە لە دوايى وە دەرناخرى تا وەزنى هۆنراوہ كە تىك نەچى .

قافلە^(۱): كاروان، كۆمەلى خەلك كە پىكە وە بە ئەسپ و هيستر و گويدريژ و وسايلى تر سەفەر بكەن، و كالاى بازىرگانى رىبوار لە شارىكە وە بۆ شارىكى تىريا

(۱) لە رۆزگارى مەولە ويدا دوو قافلەى گەورە و بە ناوبانگ لە نىوان ئىران و عىراق بە ناوچەكانى كوردستاندا مات و چوويان كوردوہ و، رىبوار و شتومەك و كالاى بازىرگانىيان لە شارىكە وە بۆ شارىكى تر گويزاوہ تە وە . يە كىكان: مەركەزى شارى ((بەھار)) نىكى شارى ((ھەمەدان)) بووہ و پىيان و تووہ ((قافلەى بەھارى))، ئەوى تىريان مەركەزى شارى ((نىشتەھارد)) نىكى شارى ((قەزوين)) بووہ و پىيان و تووہ ((قافلەى نىشتەھاردى)) . لە كوردىيا زۆرتر لە باتى قافلە ((قەتار)) بەكار براوہ . لە كىتىبى: ((خورشىد خاوەن)) دا هاتووہ: قەتارى نامان گەوھەر بار شەن خورشىد خاوەر سەرقەتار شەن .

له ولاتیکه وه بۆ ولاتیکى تر بگوینه وه. به قافلّه، قه تاریش و یژراوه. به سه په رشتی ئه و کاروانه قافلّه چی، قافلّه سالار، سه ر قافلّه و سه ر قه تاریان و تووه، ئه و ئه سپه که له پيش کاروانه که وه رویش تووه، پيشاهه نگیان پی و تووه. واحیدی سهوت ((هکه /-aka/)) له دوايه وه نيشانه ی ته عریفه، پیتی ((ی)) ش که به دوايا دی نيشانه ی ئیزافه یه.

عه جه م: به مانای غه یره عه ره به، به لام له زمانی کوردییا به فارسه کان و تورکه کانی ئیران ئه وتری. موزاف ئیله یهه.

پوخته ی مانا:

ئینجا فه وجی خه م و په ژاره ی دووری ئازیز وه كه فه وجی قافلّه که ی عه جه م هیرشی هینا و له سه ر جوگه ی ئه و خوینه وه که له سارای دلّمه وه تیپه ر ئه کا باری خست و دهسته دهسته باره کانی هه لچنی و پشووی دا.

هه ره وه زۆر مه نده ن نیم نه فه س باقیی
 واده ی ده وره ته ن هانا، های ساقیی!
 ده وری ده ره وه ناز وه پیالّه وه
 ژه ننگ دلّ وه جام مه ی بمالّه وه

هه ر: لی ره دا ئامرازی هه سه ره، واته: کور تکر دنه وه و مه حدوود کور دنی شتی له سه ر شتیکی تر ئه گه یینی، وه ك: هه ر توّم خو ش ئه وئ، لی ره دا، دیاره ((خوشویستن)) بپاوه ته وه له سه ر ((تۆ)) واته: جگه له تۆ که سی ترم خو ش ناوی. به مانای ناوی موبهه میش هاتووه ئه گه ر له گه ل ناوی عامدا ته رکیب بکری وه ك: هه ر که س، هه ر شت له م حاله دا مانای ((کولل)) ی عه ره بی ئه دا.

له ناو شاعره کانی شیوه ی گۆرانیدا ((فه خرولعه له ما)) ی سنه یی پارچه هۆنراوه ییکی جوانی هه یه به ناوی ((قه تاری نیشتهاردی))، وه مه وله ویش پارچه ییکی هۆناوه ته وه به ناوی ((قه تاره ی به هاری)) که له ژیر ژماره ی — باسما ن لیوه کردوه.

وه: به. پیتی ئیزافه‌یه.

زۆر: هیژ، نیروو، توانایی، فره، خه‌یلی. لیڤه‌دا به مانای ((هیژن)) ه. ته‌رکیبی ((هه‌ر وه زۆر)) قه‌یدی موره‌ککه‌بی حاله‌ته بۆ کرده‌وه‌ی ((مه‌نده‌ن)). واته: زۆر بۆ خۆم ئه‌هیڤم نیوه هه‌ناسه‌ییڤ ئه‌ده‌م.

مه‌نده‌ن: ماوه. کرده‌وه‌ی موره‌ککه‌بی مازی نه‌قلییه له‌ ریشه‌ی ((مه‌نده‌ی)) (مان). جوژئه‌که‌ی ((باقی)) یه‌ که‌وتووته‌ دواوه ((مه‌نه‌ی)) ش ئه‌وتری. نیم نه‌فه‌س: نیوه نه‌فه‌س، نیوه هه‌ناسه. ناوی موره‌ککه‌به و کینایه‌یه له‌ لاوازی و ناته‌وانی و بی‌هیژی، یا نیوه ره‌مه‌ق و نیوه گیان.

باقی: ماو. سیفه‌ته. لیڤه‌دا جوژئی ساختمانی فیعلی ((مه‌نده‌ن)) ه و بۆ ته‌ئکیدى مانای فیعله‌که‌ هیڤراوه، به‌لام له‌به‌ر زه‌رووره‌تی شیعرى لیى جیا بووه‌ته‌وه، چونکه له‌ ئه‌سلدا ((باقی مه‌نده‌ن)) ه. فاعیلی ئه‌و فعله موره‌ککه‌به. بریتییه له ((نیم نه‌فه‌س)).

واده: وه‌عه‌ده. کات. پیتی ((ی)) نیشانه‌ی ئیزافه‌یه.

ده‌وره‌ته‌ن: ده‌وردانه‌وه‌ته. مه‌گیڤرانتته. مه‌به‌ست له‌ ده‌وردانه‌وه‌ی ساقی، مه‌ی گێڤراندنیه‌تی له‌ مه‌جلیسی عاشقاندا تا ئه‌گاته لای مه‌له‌ویش، ئینجا ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له‌ ساقی خاوه‌نی ئه‌و هیژه مه‌عه‌نویه‌ی بی، مه‌به‌ست له ((مه‌ی)) یش ته‌وه‌ججوه‌ی مه‌عه‌نوی خاوه‌نی ئه‌و هیژه‌یه.

ته‌رکیبی ئیزافی ((واده‌ی ده‌وره‌ته‌ن)) موسنده‌ ده‌ بۆ موسنده ئیله‌یه‌یکى مه‌حزوفی وه‌ک: ئه‌م کاته. واحیدی سه‌وتی ((ه‌ن /-an/)) له‌ دوايه‌وه‌ زه‌میری رابیتی سییه‌م که‌سی موفره‌دی زه‌مانی حاله‌.

هانا: په‌نا. ناوه، له‌گه‌ل مه‌سه‌ه‌رێکدا ته‌رکیب ئه‌کری بۆ فیعل دوروستکردن وه‌ک: هانا بردن واته: په‌نا بردن. لیڤه‌دا مه‌فعوله بۆ فیعلیکی مه‌حزوف وه‌ک: بده، هیڤاوه. واته: په‌نا بده، په‌نا م هیڤاوه.

های: پیتی بانگکردنه، زۆتر له‌ حالیکدا به‌کار ئه‌برئ که له‌و بانگکردنه‌دا پارانه‌وه و یارمه‌تی خواستن و فریاکه‌وتن مورا‌د بی. بۆ مانای بێدار و

وریاکردنه و هوش هاتوو ههك: های نزیکی ئه و ئاگره نه كه وی! به مانا ((هه ی))ش
به كار ئه بری.

ساقی: مه یگیپر. مه وله وی وشه ی ((ساقی)) ی له هونراوه کانیدا زور به كار
بردوو، مه بهستی له مه دلوولی ئه و وشه یه خاوه ن هیژیکی مه عنه و بیه كه
دهسه لاتیکی موته قی به سهر ره وانیی ئینسانیدا هه بی. ئه و خاوه ن هیزه به لای
عوره فای ئیسلامییه وه یا بریتییه له پیر و مورشید یا پیغه مهر یا خودا. هه ندی
جاریش بریتییه له فریشته ییك كه له لایه ن خودا وه ئه و دهسه لاته ی پی درابی. بری
جاری تریش مه بهست له و وشه یه مه دلوولی حه قیقییه كه بریتییه له
مه عشوو قه ییكي دلرفین كه له مه جلیسی مه یخواردنه وه دا له عوششاقی خو ی
په زیرای بكا و به جه مالی خو ی مه دهوش و به نه شه ی مه یه كه ی سه رخوشیان بكا
و، خه م و په ژاره ی تالی و سویری ژانیان له بیر بیاته وه. مه بهستی زورتی
شاعیران له به كاربردنی ساقی و مه ی و مه عشووق، مه دلوولی حه قیقی ئه و وشانه یه
كه هونراوه كانی خو یان به پیکهینانی به زمگه ییكي خه یالی جوانی عاشقانه پی
ئه پازینه وه، له م حاله دا موراد له ((ساقی)) موته قی مه یگیپر مه یخانه یه چ ژن بی
چ پیاو.

دهوری دهر: دهوری بده وه. کرده وه ی موره ككه بی ئه مری موفره دی حازره له
ریشه ی ((دهوردای)) (دهوردان). پیتی ((ر)) به بی ریگا زیاد کراوه و جوزئی ریشه
نییه^(۱).

وه: به. پیتی ئیزافه یه.

ناز: غوروور، له خو رازی بوون، ته رکیبی ((وه ناز)) قهیدی حاله ته.

وه: به. پیتی ئیزافه یه.

(۱) ئه وهش ئه گونجی كه پیتی ((ر)) له و کرده وه یه دا جوزئی ریشه بی و له ئه سلدا ((درای)) (دران)
بووبی ئه نجا به مورووری زه مان پیتی ((ر)) له ریشه و له هه ندی له کرده وه کانیدا حه زف کرابی. وینه ی
ئه و حه زفه له هه ندی له ریشه کان و کرده وه کانیدا ئه كه ویته پیشچا وهك: کران - کران. بکه، ئه كه م،
خسران - خران. خستن، بخه، ئه خه م. دیاره ئه و حه زفه ش بی ریگایه.

پيالہ: پەرداخ، لیوان، کاسە. جام، ئەو زەرفە کە مەیی تی ئەکرێ بۆ خواردنەو. واحیدی سەوتی ((هوە /-awa/)) لە دوایەو لێردا بۆ گەیاندنێ مانای موساحەبە و ئیتتسالە، واتە لەگەڵ پيالەیی مەیدا دەورێ بدەو.

ژەنگ: ئەگەر مەبەست لە ((ساقی)) ئەو خاوەن هیزە مەعنەوییە بێ کە باسمان لێو کرد، وشەیی ((ژەنگ)) کینایەییە لە هەوا و هەوەس و رەزاییلی نەفسانی، وە ئەگەر مەبەست مەعشوقەیی خەیاڵی شاعران بێ، کینایەییە لە ناکامی و ناھومیدی و مەحرومی لە شادی و خوۆشی ژیان. وشەیی ((مەیی)) یش بە پێی تەعبیری یەکەمی وشەیی ((ژەنگ)) بریتییە لە تەوہججواتی مەعنەوی، وە بە پێی تەعبیری دووہم مانای حەقیقی خوۆی مورادە. ئیزافەیی ((ژەنگ)) بە دل ئیزافەیی تەخسیسییە.

وہ: بە. پیتی ئیزافەییە.

جام: پيالہ.

مەیی: ئەگونجی مانای عیرفانی یا مانای حەقیقی موراد بێ.

بمالہوہ: بمالہوہ، خاویں بکەوہ. کردەوہی ئەمری حازری موفردە لە ریشەیی ((ئەوہ مالای)) یا ((مالایەوہ)) (مالینەوہ). پاشگری ((هوە /-awa/)) لە دوایەو لێردا مانای ئیستمرار و درێژەدان ئەدا. کردەوہی مالین لە کوردییا زۆرتەر بۆ خاویںکردنی جۆگە بەکار ئەبرێ، کە وابوو مەبەستی مەولەوی لە مالینەوہی ژەنگی دل مالینەوہی ژەنگی جۆگەیی خوینی سارای دلێ کە لە ھۆنراوہی پیشوودا ھیناویە. وە لێردا ئەو تەرکیبە ئیزافییە لەبەر زەرورەتی شیعیری کورت کراو.

مەولەوی بە ھونەرنماییکی بێ وینە مەزمونی ئەم دوو ھۆنراوہییە بە مەزمونی ھۆنراوہ پیشووەکانی ئەم پارچەییەو، پەیوەندداوہ کە پەبیردن بەو پەیوەندییە، وردبوونەوہییکی قوولی پێ ئەوێ، ئیمە تا ئەو جیگایە کە توانیومانە ئەو پەیوەندییەمان لە پوختەیی مانای ھۆنراوہکاندا، دەرخواستووہ، وە لەمەولاش ھەول ئەدەین بە پێی دەسەلاتی خۆمان ئەو پەیوەندییانە لە نیوان ھۆنراوہکانی ھەموو پارچەییکدا نیشان بدەین.

پوختەى مانا:

له بهر زۆرى و سهنگىنى بارى خەم و په ژارى دوورى ئازىز به ئاستەم نيوه
گيانىكم تيدا ماوه، ساقىي هاواره په نام هيناوه! ههسته به نازهوه دهورى بده و
مهيه كهت بگيريه و پيالهيى له و مهيه ش بو من تيكه و به نه شهى ئه و مهيه ژهنگى
ناكامى و مه حروومى له و جوگه خوينه كه له ساراي دلماهوه سهرچاوه ئه گري،
بماله وه!

بۆى گولالهى دهر دلبهر عهزىزه
مهزهى تام خەم ياران لهزىزه
فهريادپه سيم كهه، نه جاي گشت كه سم!
مازه ئه و له زهت به رشو نه ده سم!
ئىحيام كه وه جام ساف يه كه مه نى!
به لكه بمانوون پهى خه ميۆ هه نى

بۆ: بۆ، بىن. موزاف و موسنه د ئيله يهه.

گولاله: گوليكى سوورى بچووكى كيوييه ئه و گولە چەن جۆرى هەيه، ئه و
جۆرهى كه له كوستان شين ئه بى بىنيكى زور خوشى ههيه كه ((سووره هه لاله))
يا ((سووره هه راله)) ي پى ئه وترى، وه تايهه تي شاخه به رزه كاني هه ورامان و
جوانپويه. وه ها كه به هونراوه كه دا بۆمان دهر ئه كه وي مه به ستي مه وله ي ليره دا
سووره هه راله يه، وه كىنايه يه له و خوينه كه له ساراي دلماهوه سهرچاوه ي گرتووه.
دهر: ئيش، نه خوشى، خەم و په ژاره. به لام ليره دا مه به ست ئيشى ئه و
برينانه يه كه له ئه سهرى ئاوري ئاره زووى ئازىزه وه له دهروندا هاتونه دى و
خوئينيان لى ئه تكى.

دلبهر: مه عشوق.

عەزیز: خۆشەویست، بەرپز، گەرە. لێرەدا بە ئیھام^(۱) مەبەست ((شێخ
 عەزیز))ی خەلکی گوندی ((جانەوەرە))یە. بە پیتی ئەم تەعبیرە ((عەزیز)) ئەبێتە
 عەطفە بەیان بۆ ((دلبەر)) و موسنەدە. واحیدی سەوتی ((ەن /-an/)) لە دوایەو
 رابیتی زەمانی حالە. کە وابوو لەم نیووە ھۆنراوێدا ھەم سەنعەتی بەیانی و ھەم
 سەنعەتی بەدیعی ھەیە. سەنعەتە بەیانییە کە بریتیە لە ئیزافاتی ئیستعاری: ((بۆی
 گۆلآلەیی دەرد...)). مانای ئەم نیووە ھۆنراوێ بەم جۆرە یە: ساقیی! بە نەشئەیی
 مە یە کەت جۆگەیی ئەو خوینە کە لە برینەکانی دلمەووە سەرچاوە ئەگرێ بکەووە با
 بۆی ئەو خوینە کە لە بۆی گۆل بەلامەووە خۆشەویستترە لە گەل بۆی شتی تردا
 تیکەل نەبێ.

مەزە: بریتیە لەو چۆنیەتیە کە لە کاتی خواردنی شتیکدا ھەست ئەکری
 وەک: تالی، شیرینی، سویری و ترشیی. موسنەد ئیلەبھە. پیتی ((ی)) لە دوایەو
 نیشانەیی ئیزافە یە. مەزە بە مانای ((تام))یش بەکار ئەبرێ.
 تام: تەعم. چەشتن، چیژین. چیژان. نانە دەمی خۆراکی بۆ ھەستکردنی
 مەزەیی ئەو خۆراکییە. بە مانای مەزەش بەکار ئەبرێ.
 خەم: غەم، پەژارە، خەفەت.

(۱) وەھا کە وتومانە مەولەوی شاعیری نەبوو کە دابنیشی و شعر بلی و دیوان بنی بە یە کەو، بەلکە
 زۆرتری پارچە ھۆنراوێکانی بە سوورەتی نامەن یا بۆ کەسێکی نووسیون یا وەلامی نامەیی کەسێکی
 داوہتەو، جا لەبەر ئەو یە کە گەلی رەمز و کینایە لە ھۆنراوێکانیدا ئەکەوێ پێشچاوە کە دەرکردنیان
 بۆ ئیمە دژوارە. چونکە تەنیا خۆی و، ئەو کەسە کە نامەکەیی بۆ نووسیو، لەو کینایە و رەمزانی تێ
 گەشتوون. بۆ وینە ئەگەر مەولەوی ناوی کەسێکی لە پارچە ھۆنراوێ کەیدا بردی زۆرتەر بە ئیھام و
 کینایە و سەنایی تری ئەدەبی ئەو ناوێ ھێناو و زیکی کردوو، وەھا کە لەم پارچە یەدا کە بۆ
 شێخ عەزیزی نووسیو، ئەلی: بۆی گۆلآلەیی دەرد دلبەر ((عەزیز))ەن... ھەر وەھا لە پارچە ییکی ترا کە
 بۆ ((شێخ عومەر زیائەددین))ی نووسیو ئەلی: ((زیاء))ی دل! نامەت وەلای دلپیشان... لە پارچە ییکی
 تریشا کە لەسەر مەزاری ((بابا یادگار)) نووسیویە ئەلی: ھیمەتت باعیس رەستگاری بۆ. یار بۆ، دیار
 بۆ، ((یادگار))ی بۆ، وە لە گەلی پارچەیی تریشا کە لەمەولا باسیان لێو ئەکەین ئەو جۆرە ھونەرنمایی
 یە جوانانەیی نیشان داو.

یاران: دۆستان.

لهزیز: لهززهت بهخش، خوۆش مهزه. موسنهده. واحیدی سهوتی ((هن/-
/an)) له دوايهوه رابیتی زهمانی حاله.

فهريادپهسيم کهر: فريام کهوه، وهره به هاوارمهوه. کردهوهی ئهمری
مورهککه به له ریشهی ((فهريادپهسی کهردهی)) (فرياکهوتن، بهدادهوهگهيشتن، به
هاوارهوه هاتن). ((فهريادپهسی)) ناوی مهسدهره له سيفهتی ((فهريادپهس))ی
فارسی که به کۆمهکی مهسدهری ((کردن))ی کوردی کراوه به مهسدهری
مورهککه ب و فيعلی لی دوروست کراوه.

نه جای گشت کهسم: ئهی کهسی که له جيگای گشت کهسی منی! ئه
تهرکيبه جوملهی سيلهيه (موعهريفه) بۆ ناوی مهوسوول (موبهه م)ی ((کهسی))ی
مهزووف که عهتفه بهيان يا بهدهله بۆ ((ساقی)). ئهوهش ئهگونجی که ئه
تهرکيبه له مانای سيفهتدا بی بۆ ((ساقی)): له م سوورهتهدا مانای بهم چهشنهيه:
ئهی ساقی که له جيی ههموو کهسی منی واته: که سيفهتت وایه له ههموو خزم و
خویشی بۆ من دلسووتری. تهرکيبی ((نه جای گشت کهسم)) (له جيی گشت کهسم)
ئيستلاحيکه له کاتی يارمهتی خواستن و پارانهوهدا بهکار ئهبری.

مازه: مههیله، کردهوهی نههیی موفردهی موخاته به له ریشه ((ئاستهی))
(هيشتن). ئه و کردهوه ئهسله کهی ((مهنازه))يه پیتی هه مزه له ریشه، وه
موسه وويیتی ((ه/a/)) له ئامرازی نههیی بۆ تهخفيف فیه دراوه، بووه به ((مازه)).
ئهو لهززهت: ئهو لهززهته، ئهو خوۆشيه. موسه وويیتی ((ه/a/)) نيشانهی
ئيشارهی حيسسی له بهر زهرورتی شيعری له دواي موشار ئيله يههوه چه زف کراوه
چونکه ئهسله کهی ((ئهو لهززهته)) بووه.

به رشۆ نه دهسم: ده رچی له دهسم. کردهوهی ئيلتيزامی مورهککه بی سييه م
کهسی موفرده له ریشهی مورهککه بی ((نه دهس به رشی يهی)) (له دهس
دهرچوون) به مانای فهوتان، له ناوچوون.

ئىحيام كەر: زىندووم بكه وه . كرده وهى مورده ككه بى ئهمره له ريشهى مورده ككه بى ((ئىحيا كه رده يه وه)) (ئىحيا كرده وه)، پاشگرى ((هوه /-awa/)) كه ليره دا ماناى تهرار ئه گه يئنى له دوايه وه بۆ ته خفيف چه زف كراوه . له به كاربردنى ئه و تهركيبه ماناى حه قيقى مه به ست نييه به لكه مه به ست لازمى مانايه تى كه برىتييه له بوورانه وه و هيز گرتنه وه و خو شحالبوون چونكه له هونراوهى پيشوودا ئه لى: هر وه زور مه ندهن نيم نه فه س باقى . له هر پارچه بيكدا كه ئه و تهركيبه هاتبى، مه به ست ئه و به كاربردنه يه كه ئىشاره مان بۆ كرد . ئه وه ش ئه بى بگرينه پيشچاو كه مه به ستى مه وله وى له به كاربردنى ئه و جوړه تهركيبانه ماناى مه جازىي واته: عيرفانييه، نه ئه و مانا حه قيقىيه كه مه به ستى زوربه ي شاعيره عاشق پيشه كانه .

وه: به . پىتى ئيزافه يه .

جام: كاسه . زهرفيك كه له پيال ه گوره تر بى .

ساف: بى خلت و ملت . پالتوراو . كينايه يه له شهرابى خاليس . يا سيفه ته بۆ

((مه ي))ى مه حزووف .

مهن: مهن . ناوى واحيدى وه زن يا كه يله كه مىقدارى شتى مايع يا جامدى پى

ته عين ئه كرى .

تهركيبى ((جام ساف يه ك مه نى)) تهركيبى ته وسيفيه واته: كاسه يى كه

يه ك مهن شهراب بگرى . ئه و تهركيبه ئىستلاحيكه شاعيران بۆ گه ياندنى ماناى

موباله غه به زور خواردنه وهى شهراب بۆ ده فعى غه م و په ژاره ي ناكامى و

نه گه يشتن به ئاره زووى دلان به كارى ئه هينن . دياره مه وله وى له رواله تدا له و

شاعيرانه په پره وى كردوه ، به لام له واقيعدا مه به ستى مه وله وى له به كاربردنى ئه و

ئىستلاحه ، ماناى عيرفانييه .

به لكه: به لكو . پىتى ره بته بۆ ماناى رجا و ئوميد و سه به بيه ت و غايه ت به كار

ئه برى .

بمانوون: بمینم. کرده‌وهی ئیلتیزامی موزاریعی یه‌که‌م که‌سی موفرده‌ه له ریشه‌ی ((مه‌نه‌ی)) یا ((مه‌نده‌ی)) (مان). واحیدی سه‌وتی ((/bi/ = ب)) له سه‌ره‌تایه‌وه نیشانه‌ی مانای ئیلتزامه. پیتی ((ن)) له دوایه‌وه، به بی ریگا هینراوه^(۱).

په‌ی: بۆ. پیتی ئیزافه‌یه.

خه‌م: غه‌م، خه‌فه‌ت، په‌ژاره. نیم موسه‌وویتی ((و /w/)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی وه‌حده‌ته و موسه‌وویتی ((ئ)) له پيش ئه‌و نیم موسه‌وویته‌وه، نیشانه‌ی نه‌کاره‌ته^(۲). لیره‌دا پيوسته دووباره یاداوهری بکه‌ین که هر ئه‌ندازه بکوشین که گۆشه‌ییکی بچوکی ده‌ریای بی مه‌رز و سنووری بیر وردیی مه‌وله‌وی ده‌رخه‌ین

(۱) له دوای ئه‌و جوړه کرده‌وانه‌وه که به موسه‌وویت دوایی یان دی ژۆرتی سامیتی ((ن /n/)) ئه‌هینری وه‌ک: که‌روون (بکه‌م)، که‌رۆن (بکات)، هینانی ئه‌و پیته وه‌ک هینانی پیتی ((ت)) یه له و جوړه کرده‌وانه له شیوه‌ی سۆرانیدا وه‌ک: بکات، بچیت، ئه‌کات، ئه‌چیت، نه‌قشی ئه‌و دوو پیته له و جوړه کرده‌وانه‌دا، ئه‌گونجی بۆ به‌ستنی ئه‌و موسه‌وویتانه بی چونکه دوو سامیتی ((ن)) و ((ت)) له دهنکه به‌سراوه‌کانی زمانی کوردین.

(۲) نیشانه‌ی نه‌کاره‌ت له شیوه کوردی گۆرانیدا وه‌ک شیوه‌ی سۆرانی (کرمانجی خواروو)، موسه‌وویتی ((ئ /ē/)) یه، به‌لام نیشانه‌ی وه‌حده‌ت که ئه‌لکی به دوایه‌وه، بریتییه له واحیدی سه‌وتی ((وه /wa/))، وه‌ها که ئه‌وتری: کورپۆه‌م چه‌م په‌نه که‌وت (کوریکم چاوی که‌وت). ئه‌گه‌ر سیفته‌ی بۆ ئه‌و جوړه ناوانه به‌هینریت، دوروسته موسه‌وویتی ((ه /a/)) له دوای نیشانه‌ی وه‌حده‌ته‌وه، فیه بدری و بوتری: کورپۆ بالا به‌رزم چه‌م په‌نه که‌وت، وه‌ها که مه‌وله‌ویش ئه‌لی: ((په‌ی خه‌میو هه‌نی)) چونکه ناوی موبه‌می ((هه‌نی)) (تر) له حوکمی سیفته‌دا یه. ئه‌وه‌ش ئه‌بی بزانی ئه‌و ناوانه‌ی که موسه‌وویتی ((ئ)) نیشانه‌ی نه‌کاره‌ت ئه‌گرن ئه‌گه‌ر پیتی دوااییان یه‌کی له موسه‌وویتگی: ((ا /ā/))، ((و /ō/))، ((و /ū/))، ((ه /a/)) بی، نیم موسه‌وویتی ((ی /y/)) ی فاسیل پيش له نیشانه‌ی نه‌کاره‌ت و وه‌حده‌ته‌وه ئه‌هینری.

وه‌ک: گه‌لایپوه (گه‌لاییک). کۆبیوه (کۆبییک)، موویپوه (مووییک)، نامه‌بیپوه (نامه‌بییک). ئه‌و ناوانه که پیتی دوااییان موسه‌وویتی ((ئ /ē/)) بی ته‌نیا نیشانه‌ی وه‌حده‌ت ئه‌گرن و نیشانه‌ی نه‌کاره‌ت ناهینری وه‌ک: کناچی (کچ) ئه‌بی به‌کناچیپوه (کچیک). ئه‌و ناوانه که پیتی دوااییان موسه‌وویتی ((ی /ā/)) یه، له کاتی گرتنی نیشانه‌ی نه‌کاره‌ت‌دا، ئه‌و موسه‌وویته ته‌بیل ئه‌بی به موسه‌وویتی ((ئ /ē/)) و ئیتر نیشانه‌ی نه‌کاره‌ت ناهینریت وه‌ک: ژه‌نی (ژن) ئه‌بی به ژه‌نیپوه (ژنیک).

هیشتا توانایی ئه و کاره مان نییه، بۆ وینه وشه ی ((خه م)) که ناوه، ئه گهر بمانه وی کرده وه ی لی دوروست بکه ین زۆتر له گه ل مه سده ری ((خواردن)) دا ته رکیب ئه کری و ئه وتری: خه مخواردن، ئینجا مه وله وی له هۆنراوه ی ژماره ٦ دا ئه و نوکته ورده ئه ده بییه که که متر که سی بیری پی ئه گات ئه گریته پيشچاو و ئه لی: مه زه ی تام خه م یاران له زیزه ن، واته مه زه ی خواردنی خه می یاران به له ززه ته. ههروه ها ئه هونه رنماییه شی له وشه ی ((گولاله)) له و هۆنراوه یه دا ده رخستوه که مه به سته ته شبیه کردنی سووری ئه و خوینه یه که له هۆنراوه ی ژماره (٢) دا هیناویه به سووری گولاله سووره ی بینخۆشی کوستانان.

هه نی: ئیتر، دیکه، تر. ناوی موبه مه که لیره دا مانای سیفته ئه گه یینی، وه بۆ ته ئکید ی مانای نه کاره ته که هینراوه.

پوخته ی مانا:

له بهر ئه وه بۆی گولاله سووره ی ئه و خوینه به لامه وه خۆش و، تام و مه زه ی غه م و په ژاره ی دووری یارانیش بۆم له زیزه، فریام که وه ته نیا دلسۆزم! با نه مرم و ئه و خۆشی و، له ززه ته له ده س نه ده م، به جامی شه رابی یه که نه نیی بمبووژینه وه به لکه بمینم بۆ له ززه تبردن له غه م و په ژاره ییکی تر.

ہامن ها! من وار گہرمیش جۆش ئاورد

فہزای بہزم نہزم نہو وہہاران بہرد

ہامن: ہاوین، ناوی وہرزیکہ لہ چوار وہرزہی سالّ لہ و وہرزہدا ہہوای ناوچہ باشووریہکانی کوردستان زۆر گہرم ئہبی. بہ جۆری کہ لہ مہزمونی ئہم پارچہیہ بۆمان دہرئہکەوی، مہولہوی ئہم پارچہیہی لہ یہکی لہ ناوچہ گہرمہسیرہکانی کوردستاندا بۆ یہکی لہ دۆستانی ہۆنیوہتہوہ.

ها: بۆ چہن مانا ہاتوہ، لیرہدا مانای وریاکردنہوہ ئہدا.

من: زمیری یہکہم کہسی موفرہدی موفہسیلہ، واحیدی سہوتی ((وار /-
/wār)) لیرہدا پاشگری تہشبہہ واتہ: وەك من، من ئاسا. لہ تہرکیبی ((ہامن
ها! من وار)) سہنعتی جیناس بہکار براوہ.

گہرمیی: ناوی مہسدہرہ. پیتی ((ش)) لہ دواہوہ زہمیری سییہم شہخسی موفرہدہ و ئہبیئہ موزاف ئیلہیہی.

جوش ئاورد: جۆشی ہینا، ہاتہ جۆش واتہ: گہیشتہ دوا پلہی حہرارہت.
کردہوہی مورہککہبی سییہم شہخسی موفرہدہ لہ ریشہی ((جۆش ئاوردہی))
(جۆش ہینان).

فہزا: مہیدان، زہوی پان و بہرین، سہحنی خانوو و ہہر شتیکی مہحدوود وەك: فہزای باغ و حہوشہ و سہرا. لہ ئیستلاحی جوغرافیادا ئہو جیگایہیہ کہ کورہی زہوی و کوراتی تری تیدا ئہسوورپنہوہ. ہہوایی کہ زہوی دہور داوہ. لیرہدا مہبہست لہ ((فہزا)) ہہوای بہہاریہ واتہ ئہو ہہوایہ کہ لہ وہرزہی بہہاردا ہہست ئہکری.

بہزم: شادی، خوشی، ئاہہنگ گێران.

نەزم: تەركىب، رىكى و پىكى. بوونى ھەر شتى له جيگاي خويدا. نەزمى بەھار
واتە: تەركىبى ئەو شتە جوانانە كە لە ۋەرزى بەھاردا لە كات و جيگاي خوياندا
دېنە دى.

نەو ۋەھاران: نەو بەھاران، تازە بەھاران. مەبەست لە ھىنانى ((نەو ۋەھاران))
بە سيفەى كۆمەل ئەو ھەيە كە ھەر جيگايى بە پىى مەوقىيەتى جوغرافىيائى و
گەرميان و كوستان بوونى، بەھارىكى تايبەت بە خۆى ھەيە، مەخسوسەن سەر
زەوى كوردستان لەو سەر زەوینانەيە كە ھەر مەلەبەند و ناوچەيىكى بەھارىكى
ھەيە، ئەگەر لە ناوچەيىكى گەرمەسىر ۋەرزى بەھار بگاتە كاتى پىربوون و دوایی
ھاتن، لە ناوچەيىكى تىرى سەردە سىردا، ۋەرزى بەھار تازە دەس پى ئەكا و
ئەچىتە پىشەو، جا بەو بۆنەو ھەيە كە مەولەوى وشەى ((ۋەھار))ى لەگەل وشەى
((نەو))دا تەركىب كردووە و بە سيفەتى جەمعىش ھىناوئەتى تا ھەردوو ماناكە
بگەيىنى.

بەرد: برد. كردهو ھى مازى موتلەقە لە ريشەى ((بەردەى)) يا ((بەردەن))
(بردن). تەركىبى ئىزافى ((بەزم نەزم نەو ۋەھاران)) تەركىبى ئىزافى ئىستعارىيە.

پوختەى مانا:

ئەوا گەرمای ۋەرزى ھاوین ۋەك گەرمای كورەى دەروونى من ھاتە جۆش و
فەزای فەرەحەخشی بەزم و ئاھەنگى جوانى تازە بەھارنى لەناو برد.

بوول ۋە يانەى خەم نەو گوللان شەند
چەمەن بى نەوای نالەى بلبل مەند

بوول: بوول، خۆلەمىش.

ۋە: بە. پىتى ئىزافەيە.

يانە: خانوو، خانە، مال. پىتى ((ى)) لە دوایەو ھەيە نىشانەى ئىزافەيە.

خەم: غەم، خەفەت، پەژارە.

نه و گولالان: نه و گولالان، تازه گولالان. موره ککه ب بوون و کۆمه ل بوونی ئه و
وشه یه له بهر ئه وه یه تا له گه ل مانای ((نه و هاران)) دا که له سه ره وه باسما
لیوه کرد به رانه ری بکا.

شه ند: وه شاندا. کرده وه ی مازی موتله قه له ریشه ی ((شه نده ی)) (وه شاندا،
پژاندا، پژاندا). ((شانای)) ش ئه وتری که به مانای ((چاندا)) ه. وشه ی
((گرمی)) فاعیله بۆ ئه و کرده وه یه.

مانای ئه م نیوه هۆنراوه یه زۆر ورده و یه کێ تره له شاکاره ئه ده بییه کانی
مه وله وی. مه زموونی ئه م نیوه هۆنراوه یه حاله تی گولاله کانی کویتسه تانه
ره نگینه کانی کوردستانمان له کاتی دواییه اتنی وه رزی به هار و داها تنی وه رزی
هاویندا بۆ ده رئه خا، به م چه شنه که گولاله کان له رۆژه کانی دوایی وه رزی به هاردا
هه ستیان به وه کردوه که هاوین خه ریکه نزیکه ئه بیته وه، ئینجا خه م و په ژاره ی
دواییه اتنی ژیان، دایانه گری و رۆژ بۆ رۆژ ره نگ و روویان ته راوه تی جوانی له ده س
ئه دا و، موحیتی شادی و خوشییان پر ئه بی له خه م و په ژاره و ناهومیدی، تا
گه رمای هاوین ئه گاته پله یی که ئیتر هیزی درێژه دان به ژیانان لی ئه بری له
ئاکامدا ئه یان پر ووتنی و ئه یانکا به بوول. ته رکیبی ((بوول وه یانه ی خه م نه و
گولالان شه ند)) له ئیستلاخی: ((بوول به مالی که سیکا وه شاندا)) ه وه رگی راوه که
کینایه یه له مالویرانکردن و له ناو بردنی هه سته و سامانی که سی. له مه زموونی ئه و
ته رکیبه دا سه نعه تیکی ئیستعاری جوان به کار براوه که له ئیستلاخی عیلمی به یاندا
پیی ئه وتری: ئیستعاره ی مه کنیه. لێره دا پیویسته ئه وه ش بزانی که هۆنراوه کانی
مه وله وی پرین له سه نایه ی به دیعی و به لاغی و به یانی، ئیمه ئه گه ر بمانه وی
هه مووی ئه و سه نایه ی دیاری بکه ین ((مه سنه وی هه فتاد مه ن کاغه ز شه وه د)) که
وابوو تا ئه و جیگایه که بۆ ورد کردنه وه و لیکدانه وه ی مانای هۆنراوه کان پیویست
بی، له باره ی ئه و سه نایه یه وه ئه دوین.

چه مه ن: چیمه ن، زه وی پر له گژوگیای سه وز، زه وی سه وزه لان. جیگاییک که
دار و دره ختی تیدا شین بووی و زه ویه که شی له گول و گیا. گیاییکه له چه شنی

((هريز و قمامی کيوی که تۆکهی له که ناری شه قام و جاده و، له سه حنی مهیدان و باغ و باغچه دا ئه کيئری و هه میشه سهوز و خوڤه مه. باغ و گولزار)).

بی: پاشگری نه فیه له گه ل ناودا ته رکيب ئه کری ئه یگپری به سیفه تی مه نفی وهک: بی میشک، بی ئه دهب، بی مهزه. هه ندی جار له جومله دا نه فی مانای ((موساحه به و له گه لیبون)) ئه کا، له م حاله دا له گه ل مه دخوله کهیدا ئه بی به قه یید بۆ کرده وهی جومله که وهک: بی تو ناچم بۆ خوینگه. وه ها که مه وله ویش ئه لی: چه مه ن بی نه وای ناله ی بلبل مه ند.

نه وای: ئاواز: نه غمه. ناوی یه کی له ئاوازه ئیرانییه کا نه. مال و سامان و دارایی. لیڤه دا مه به ست ((ئاواز)) ه. پیتی ((ی)) له دوايه وه نیشانه ی ئیزافه یه.

نالە: هاوار، دهنگ، دهنگی ته قینه وهی شتی، هاوارکردنی پر سۆز، دهنگی که له سۆزی دلّه وه ده ربی، یا له ئیشیکه وه سه رچاوه بگری. لیڤه دا مه به ست ده نگیکه له سۆزی دلّه وه ده ربی. پیتی ((ی)) نیشانه ی ئیزافه یه.

بلبل: بولبول. بالداریکی بچوک و جوانکه له یه و نه ویکه له ((چۆله که))، له به هار و هاویندا له ناو باغ و گولزاردا رئه بویری و عاشقی گول و گولزاره، کاتی گولی چاو پی بکه وی، چه ن جوړ ئاوازی دلڤینی بۆ ئه خوینی، داستانی عیشقبازی گول و بولبول وهک داستانی عیشقبازی شه م و په روانه به ناوبانگه و، مه زمونی شیعی عاشقانه ی پی ده پازریته وه.

مه ند: ما. کرده وهی مازی موتله قه له ریشه ی ((مه نده ی)) یا ((مه نده ن)) یا ((مه نه ی)) (مان). فاعیلی ئه و کرده وه یه وشه ی ((چه مه ن)) ه.

پوخته ی مانا:

مالی پر له خه م و په ژاره ی (دواهاتنی به هاری) گولاله کانی ویران کرد و چیمه ن و گولزار به بی نه غمه ی دلڤینی بولبول مایه وه.

تای به‌په‌زای شه‌نگ نه سای مه‌غاران شـیونا چون زولف تازییه‌داران

تا: تال. هه‌ودا: به مانای ((تار))ی فارسییه. پیتی ((ی)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی ئیزافه‌یه.

به‌په‌زا: جوړه گیاییکی خواردنییه له ته‌مۆی شاخه به‌رده به‌رزه‌کانی کوردستانه‌وه شین ئه‌بی. زۆرتر له سیه‌به‌ری ئه‌و تاشه به‌ردانه‌دا ئه‌پوئ که که‌متر خۆریان لی بکه‌وئ واته: به‌په‌زا تام و مه‌زه‌ی وه‌ک گیای ((جه‌عفری))یه به‌لام گه‌لاکانی له گه‌لائی جه‌عفری وردتر و لقه‌کانی شه‌نگ و شوختر و پرت‌ره. بنجیکی پته‌و و پر لقی هه‌یه، کاتی به‌هار به‌رووی تاشه به‌رده جوانه‌کاندا شوپ ئه‌بیته‌وه و به‌ده‌م شنه‌ی شه‌ماله‌وه ئه‌شنیی، نوینگه‌ییکی دل‌پرفینی له په‌ریشانی زولفی مه‌عشوق ئه‌هینیتته‌دی. پیتی ((ی)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی ته‌وسیفه.

شه‌نگ: لی‌رده‌دا به مانای جوان و قه‌شه‌نگ و خووش پیکه‌وتوو. سیفه‌تی موته‌قی سه‌ماعییه. زۆرتر له‌گه‌ل سیفه‌تی ((شوخ))دا که هاومانان، به‌کار ئه‌برئ و ئه‌وترئ: شه‌نگ و شوخ.

نه: له. پیتی ئیزافه‌یه.

سا: سایه، سیبه‌ر. پیتی ((ی)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی ئیزافه‌یه. به مانای پیتی ته‌ئکیدیی ته‌له‌بی فیعلیش هاتوو، وه‌ک: سا وهره!

مه‌غار: ئه‌شکه‌وتی که سه‌قفه‌که‌ی به‌رز بی و ناوه‌که‌ی قوول نه‌بی. به‌و جوړه ئه‌شکه‌وته^(۱)، ((به‌ر زه‌رد)) و ((تاق))یش ئه‌وترئ. پاشگری ((ان)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی جه‌مه‌ه.

(۱) ئه‌شکه‌وت له هه‌ورامیدا ((مه‌ره))ی پی ئه‌وترئ، وه موسه‌وویتی ((ه/a/)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی ته‌ئنیسه، له کاتی ده‌رخستندا ته‌کیه ئه‌دریته سه‌ر هیجای یه‌که‌م. ئه‌شکه‌وت زۆرتر له داوینی شاخدايه، به‌لام تاق و به‌رزه‌رد و مه‌غار زۆرتر له ته‌مۆی شاخه‌وه‌ن.

شيونا: شيواندى، تىكى دا. كردهوهى مازى موتلهقى تىپه ره له ريشهى ((شيوناي)) (شيواندن). فاعىلى ئه و كردهوهيه وشهى ((گهرمى)) و مهفعولىشى وشهى ((تا))يه كه له پيشيهوهيه.

چون: ليره دا ئه داتى ته شبيهه.

زلف: زولف، به و كومه له مووه ئه وترى كه ژنان به دوو ته ره فى روخسارياندا شورى ئه كه نه وه و سووره تيانى پى ئه پازيننه وه و ئه بيتته مه وزوعى ئينشا بؤ شاعيرانى عاشق پيشه، وه شاعيرانى عيرفانيش له لازمى ماناى به ئيعتباراتى چوراوچور كه لكى لى وهرئه گرن.

تازيه داران: ته عزيه داران، تازيه تباران. سيفه تى موره ككه بى كومه له بؤ مه وسووفىكى مه حزووف وهك: ئافره تان، تازيزان كه ئه بيتته موزاف ئيله يهى بؤ ((زلف)).

مه ولهوى به پىچه وانهى ره وشتى زوربهى شاعيران هه موو چوره جوانى و حالاتى ته بىعه تى به جوانى و حالاتى ئينسانى (كه ليره دا مه به ست ئينسانى عاشق و ئينسانى مه عشووقه) ته شبيه كردووه، بؤ وينه له م هونراويه دا حاله تى په ژمورده بوون و بى ته راوه تبوونى تاله شهنگ و شوخه كانى ((به ره زا))ى له هاويندا به دژاوى و بى ره ونه قى زولفى ئافره تانى جوان له كاتى له ده سدانى خوشه ويستى كياندا چواندووه. ئه گهر به وردى له و ره وشته بگولينه وه يه كى تر له خوسوسىياتى شاعيرانهى مه وله ويما بؤ دهرئه كه وى، ئه و خوسوسىيه ته ش ئه مه يه كه مه وله وى عاشقى ((جوانى)) موتله ق بووه، ئينجا بؤ نيشاندانى ئه و مه به ستى خويه، ره وشتى خوى له شيعردا له ره وشتى شاعيره عاشقپيشه كان كه عاشقى جوانى ئافره تان بوون، جيا كردووه ته وه. دياره ((جوانى)) په ره ستى موتله قيش گرن گترين ره وشتى عوره فا و خوداناسانه چونكه عوره فا هه موو زهرراتى عالي مى ئيمان به نوينگه و مه زه رى وجودى مه عشووقى حه قيقى واته: به دى هينه رى عالم، ئه زانن، كه وابوو هه موو شتى كيان له م عالمه دا به لاوه جوانه و زه وورى ئه و جوانييه ش له چاوى چوئيه تى ئيستيعدادى مه زه ريه ته وه رابيتى

نوقسان و که مائی ههیه که به چاوی نهیئی خویان ئه و مه راتیبه له یه ک جیا ئه که نه وه. دیاره به ره ی ئینسان کاملترین نوینگه ی خه للاقیه ته یه زدانیه، وه ته تبعه تیش له مه زه ریبه تدا مه رته به ی له خواری مه رته به ی ئینسانه وه یه. ئینجا له بهر ئه وه یه که وتمان، مه وله وی هه میشه له هؤنراوه کانیدا جوانی ته بیعت به جوانی ئینسان ته شبیه ئه کا.

پوخته ی مانا:

ئو گه رمایه چینی تاله شهنگ و شوخه کانی ((به ره زا)) ی سیبه ری تاقه کان و بهر ئه شکه وته کانی وه ک چینی زولفی نازارانی ئازیه تبار شیواند و بی ته راوه تی کرد.

ها! کاوان کاوان دلّ چون دلّ پیشان

هه پدان وه سه ردا هه ردان په ی ویشان

ها: بۆ چه ن مانا هاتووه، لیره دا پیتی وریا کردنه وه یه.

کاوان: تواتویان کرد، هه نجن هه نجیان کرد. کرده وه ی به سیتی تیپه ری مازی موتله قی سییه م که سی جه معه له ریشه ی ((کاوا ی)) (کاوین). پیتی ((ش)) که جوژی ساختمانی زه میری فاعیلی سییه م که سی کومه له بۆ ته خفیف هه زف کراوه، ئه سه له که ی ((کاواشان)) (کاوی یان)^(۱) بووه. ئه م جو ره هه زفانه هه روه هاش

(۱) له زمانی کوردیدا زه مایری فاعیلی ئه فعالی تیپه ری و تینه په ری ئیخباری له زه مانی رابووردو دا فه رقیان هه یه، وه ساختمانی ئه و زه میرانه ش له شیوه کوردیه کاندتا راده یی له یه ک جیا ئه بنه وه: وینه: زه مایری فاعیلی ئه فعالی تیپه ری مازی ئیخباری زه مایری فاعیلی ئه فعالی تیپه په ری مازی ئیخباری

شیوه ی کرمانجی خواروو	شیوه ی گۆرانی	شیوه ی کرمانجی خواروو	شیوه ی گۆرانی
/kawt-im/ م - که وتم	/kawt-ān/ ان - که وتان	/bird-im/ م - بردم	/bard-im/ م - به ردم
/kawt-ī/ ی - که وتی	/kawt-ī/ ی - که وتی	/bird-it/ ت - بردت	/bard-it/ ت - به ردت
/kawt-/ -- - که وت	/kawt-/ -- - که وت	/bird-ī/ ی - بردی	/bard-iš/ ش - به ردش
/kawt-in/ ین - که وتین	/kawt-mē/ مێ - که وتمی	/bird-mān/ مان - بردمان	/bard-mān/ مان - به ردمان
/kawt-in/ ن - که وتن	/kawt-dē/ دێ - که وت دێ	/bird-tān/ تان - بردتان	/bard-tān/ تان - به ردتان
/kawt-in/ ن - که وتن	/kawt-ē/ ئێ - که وتی	/bird-yān/ یان - بردیان	/bard-šān/ شان - به ردشان

به رودا پيكردنى زهميرى فاعيلى و زهميرى مفعولى له ساختمانى كرده وه به سیت و موره ككه به كانى هونراوه كاندا، زوره كه هه ريه كه يان له جيگاي خویدا نیشان ئه دهين.

كاو: ناوه بۆ ئه و شيوه نزار و نه زمانه كه له لای سه رووی كيوه كوستانه كانی كوردستانه وه، پشتیان له خوهره لات و روویان له خوړئاوايه و تا هاوینکی دیر کلیله به فره كانیان ئه میننه وه و، داوینی ئه و کلیله به فرانه به ئه نوعی گول و گیای تازه و ته چك و بۆنخۆش پۆشراوه، ته ماشاگردنی ئه و ئاكاره جوانه سوروشتییه، هه ر ئینسانیکی دلزیندوو ئه خاته ده ریای بی بنوپه ری عالمی خیلقه ته وه و، به بی ئیختیار سه ری ته عزیم بۆ به دیهیننه ری ئه و دیمه نه سه رسوورپهیننه ر و دلرفیتنه، دا ئه نوینی. مه وله وی ته نیا شاعیریكه كه جوانی و حالاتی ئه و ئه سراره عه جیب و غه ریبه ی دهر ك كردوه و توانیویه به به یانی موعجیز ئاسای خو ی ئه و حالات و جوانییه بهینیتته قالبی له فزه وه. پاشگری ((ان)) له دوايه وه نیشانه ی كۆمه له. له نیوان دوو وشه ی ((كاوان)) دا سه نه ته ی جیناس هه یه. ئه گونجی ((كاوان)) ی یه كه م به مانای ناو بی و ((كاوان)) ی دووه م به مانای كرده وه. به لام ئه گه ر ((كاوان)) ی یه كه م به مانای كرده وه بگرین مونا سیبتره چونكه له نیوه هونراوه ی دووه مدأ كه ئه ویش سه نه ته ی جیناسی ناقیسی تیدا به كار براوه، ئه و هاو جینسه كه كرده وه یه، له سه ره تای نیوه هونراوه كه وه هینراوه. به پیی ئیعتباری یه كه م ((كاوان)) ی دووه م فاعيله بۆ ((كاوان)) ی یه كه م، وه به پیی ئیعتباری دووه م ((كاوان)) ی یه كه م ئه بی به فاعیل بۆ ((كاوان)) ی دووه م.

دل: دل. مه فعووله بۆ فیعلی ((كاوان)).

چون: وهك، چون. لیره دا ئامرازی ته شبیهه.

وه ها كه وتومانه شیوه كوردی گۆرانی وهك شیوه كوردییه كانی تر ((گۆنه)) ی زۆری هه یه، وه له هه ر گۆنه ییكدا جۆره ته غیراتیکی سه وتی و ساختمانی هاتووه ته دی. ئیمه زۆرتر چۆنییه تی ساختمانی ئه و گۆنه یه ئه خه یه نه پيشچاو كه له گۆنه ی ئه ده بی (شيعری) دا به كار براوه.

دلریش: دل بریندار، دلریش، دهرده دار. سیفتهی مورده ککه به بۆ که سانی به کار
 ئەبری که موسیبه تیکیان بۆ هاتیبته پیشه وه. پاشگری ((ان)) له دوایه وه نیشانهی
 کۆمه له. هه زفی مه وسووفی سیفتهی ((دلریشان)) لیره دا بۆ گرنگایه تی
 مه وسووفه که یه.

هه پ: قور. ئەم وشه یه له وتووێژدا موئه ننه سه و نیشانه که ی موسه وویتی ((ه
 /a)) یه و ئەوتری: هه پ، وه به ته که دان له سه ر ه یجای یه که م دهرئه خری.
 مه فعوله بۆ فیعلی که به دوایه وه یه.

دان: دایان. کرده وه ی مازی موتله قی تپه ری سیه م که سی کۆمه له له
 ریشه ی ((دای)) (دان). ((دا)) ماده ی مازیه، پییتی ((ن)) پاشماوه ی ساختمانی
 زه میری فاعیلی ((شان)) ه، له بهر زه روورته ی شیعری کورت کراوه ته وه و لکاوه به
 دوا ی فعله که وه، ئەسله که ی ((هه پره شان دا)) (قورپان دا) بووه ^(۱).
 وه: به. پییتی ئیزافه یه.

سه ر: سه ر.

دا: بۆ چه ن مانا هاتوو، لیره دا بۆ گه یاندنی مانای ئیستیماری فیعله له
 مه دخولی هه رفی ئیزافه (مه فعولی غه یره موسته قیم) دا ئەتوانین به پییتی
 نیشانه ی زه رفیه ت بیناسین ^(۲). ئەو پیته تایبه تی شیوه ی کرمانجی خواروه ^(۱).

(۱) زه میری فاعیلی له کرده وه ی تپه ری مازیدا ئەلکی به دوا ی مه فعوله وه و له پیش فعله که وه
 ئەهینری وه ها که ئەوتری: نانم وارد (نانم خوارد)، نانت وارد (نانت خوارد)، نانش وارد (نانی خوارد)
 نانمان وارد (نانمان خوارد). نانتان وارد (نانتان خوارد)، نانشان وارد (نانیان خوارد).

(۲) وه ها که وتوو مانه ساختمانی زمانی شیعری شیوه ی گۆرانی و ساختمانی زمانی موحاوه راتی له یه ک
 جیان واته: ته وای قه واعیدی زمانی موحاوه راتی شیوه ی گۆرانی له زما ی شیعریدا ریعایه ت ناکری به
 چۆری که ئەتوانین بلین ساختمانی زمانی شیعری شیوه ی گۆرانی ته رکیبیکه له قه واعیدی سه رف و
 نه حوی شیوه ی کرمانجی خواروو (سۆرانی) و، شیوه ی گۆرانی بۆ وینه نیوه هۆنراوه ی: هه پ دان وه
 سه ردا هه ردان په ی ویشان (هه پگیان دا به سه ریاندا هه ردان بۆ خویان) شیوه ی گۆرانی په تی
 موحاوه راتی به م چه شنه یه: هه پره شان دا سه ره ره هه ردی په ی ویشان. دیاره ئەم ره وشته ته نیا تایبه تی
 مه وله ی نیبه که زیانی به فه ساحه ت و به لاغه تی هۆنراوه کانی بگه یینی به لکه هه موو شاعیره کانی

هەردان: کۆیان.

پەي: بۆ، پیتی ئیزافە یە.

ویشان: خۆیان. زەمیری موشتەرەکی جەمعه، ئەبیتە موزاف ئیلەهیی بۆ موزافی مەحزوفی وەك: ((بەدبەختی)) كە وابوو ((پەي ویشان)) ئەبى بە ((بۆ بەدبەختی خۆیان))، لە هاتنى موسیبهتى گەرمای هاوین.

لەم نیوه هۆنراوه یەشدا وەك نیوه هۆنراوه یی یەكەم مانایىكى تر ئەگونجی بەم چەشنە كە تەركیبی ((هەردان)) لە دوو جوزئی ((هەر)) كە لیڤەدا ئامرازی دەوام و ئیستیمرار بى، وە ((دان)) كە فیعل بى، پىك هاتبى، ئینجا ماناكە ی ئەبى بە: هەر دایان بەسەردا، واتە بە بى وچان دایان بە سەریاندا. لەم سوورەتەدا دوروستە هەر یەكە لە دوو ((هەردان)) بە تەركیبی فیعلی و ئەوی تریان بە ناوی كۆمەل ئیعتیبار بكری. لیڤەدا ئەوەش ئەبى بزانی كە لە كوردەواریدا باوہ لە كاتى كۆستكەوتن و بەلا بۆ گەیشتندا، كۆستكەوتوو و، بەلا بۆ گەیشتوو، قور ئەپپون و بە هەردوو دەست ئەكیشن بە سەریاندا، كە وابوو مەولەوی لە نیوه هۆنراوه یی یەكەمدا جگە لە

شێوهی گۆرانی جگە لە یەك دوو كەسى كە لە پێشەوه ناویانمان بردوو، ئەورەوشتەیان بووہ بى گومان گرتنە پێشى ئەو سەبک و رەوشتەش لەبەر دوو شت بووہ: یەكەم - شێوهی گۆرانی و شێوهی سۆرانی دوو شێوه لە یەك زمانن ئەگەر لە زبانی شیعردا كە دایەرە یكى تەنگی هەیه، هەندى قەواعیدی سەرفى و نەحوییان تىكەل بكری، نە تەنیا زبانیكى نییه بەلكە مەیدانی هونەرنامی شاعیر لە شیعردا بەربلاوتر و وەسیعتر ئەكا. دووہم - وەها كە وتوویمانە ریعایەتكردى تەواوی قەواعیدی سەرف و نەحوی شێوهی گۆرانی لە شیعردا بە تابیەتى لە شیعری بیست هیجاییدا زۆر سەختە، وە دایەرە ی هونەرنامی شاعیر لە شیعردا تەنگتر ئەكاتەوہ.

(١) پیتی نیشانەى زەرفییەت یا نیشانەى ئیستیمراری فیعل لە مەفعولدا بە وەسیلەى پیتی ئیزافە، دوو جۆرە: جۆرى یەكەم - پاشگری ((رە /-ara/)) یە كە ئەلكى بە دواى مەفعولە غەیرە موستەقیمەكەوہ لە سوورەتێكدا، ئیستیمراری فیعلە كە لە سەتخى مەفعولە غەیرە موستەقیمەكەدا بى وەك: هەپەم دا بە دیوارەكە یەرە (هەپەم دا بە دیوارەكەدا)، دوروستە پیتی ئیزافە لە پێش مەفعولە غەیرە موستەقیمەكەوہ حەزف كرى و بوترى: هەپەم دا دیوارەكەرە. جۆرى دووہم پاشگری ((نە /-ana/)) یە لە سوورەتێكدا ئیستیمراری فیعلە كە لە ناوی مەفعولە غەیرە موستەقیمەكەدا بى وەك: فەرهاد جە باخە نەوتەن (فەرهاد لە باخدا نووستووہ).

سەنەتەتی جیناس سەنەتەتی ئیستیعاری و سەنەتەتی تەشبیھی بەکار بردوو، وە لە نیو، ھۆنراوەی دوو، مەدا تەنیا سەنەتەتی ئیستیعاری و سەنەتەتی جیناسی بەکار ھێناوە.

رەنگە و ھەھەشەبەھ لە سەنەتەتی بەیانە یەكە مەدا بریتە بێ لە و شکاف و ترەکانە کە بە ھۆی و شکبۆنە و ھە زەویە نەرمانەکانی شیو، کوێستانییەکان لە کاتی گەرمای ھاویندا دینە دی، وە لە سەنەتەتی بەیانە دوو، مەدا بریتە بێ لە و جۆردی ئە و قورپە کە پاش تەوانە و ھە کیڵە بە فرەکان بە سەر لووتکە ی کیو، کوێستانەکانە و ھە ئە مینیتە و ھە.

پوختە ی مانا:

ئە و ھە ما شیو، پەر لە گول و گیا بۆنخۆشەکانی کوێستانەکان بە زۆر ھێنانی گەرمای ھاوین، و شکبۆن و زەویە نەرمانەکانیان و ھە دلی دلبەریندانان شەق شەق بوو، و کیو، کوێستانەکانیش بۆ تەوانە و ھە بە فرە جۆانەکانیان و ھە کۆستکە و تەوان و قورپان کرد بە سەریاندا.

دووریچ ئایر وست ئە و یاناکە ی من

یانە: یانە ی دل و یرانە کە ی من

دووری: دووری. ناوی مەسەرە، و احدی سەوتی ((یچ / -ĪĊ /)) لە دوایە و ھە پاشگری عەتفە و مانای شیرکەت و ھاوبەشی ئە گەییئە. لە شیو، ئە دەبیدا کە شیو، کرمانجی خواروو، ((یش / -ĪŠ /)) ئە و تری.

ئایر وست: ئاگری خست، سووتاندی. کردە و ھە مورە ککە بی سئیم کە سی موفرە دە لە ریشە ی ((ئایر وستە ی (ئاگرخستن، سووتاندن))^(۱). زەمیری فاعیلی

(۱) لە زمانی کوردیدا لە چاوی ساختمانە و ھە دوو جۆر کردە و ھە (فیعەل) ھە یە: جۆری یە کە م بریتیە لە کردە و ھە بە سیت یا سادە کە لە ریشە ی (مەسەر) ی سادە دووست ئە کری و ھە: واردم (خواردم) کە

((ش /-iš/)) له دواى جوزئى يه كه مى ئه و كرده وه يه وه چه زف كراوه كه له ئه سلدا ((ئائرش وست)) (ئاگرى خست) بووه، ئه و زه ميره ئه گه پټه وه بۆ وشه ي ((دورى)).

ئهو: له . پيتى ئيزافه يه .

يانه : خانوو، مال. واحيدى سه وتى ((ه كه /-aka/)) له دوايه وه نيشانه ي ته عريفه ⁽¹⁾ وه پيتى ((ى)) ش له دواى ((يانه كه)) وه نيشانه ي ئيزافه يه .

من: من. زه ميرى يه كه م كه سى موفره دى مونفه سيله كه له هر سى حاله تى فاعيلى و مه فعولى و موزاف ئيله يه بووندا به كار ئه برى.

يانى: واته، ئامرازى ته فسير و ته عبيره ⁽²⁾.

يانه : خانوو، مال. پيتى ((ى)) له دوايه وه نيشانه ي ئيزافه يه .

دل: دل. موزاف ئيله يه به ئيزافه يىكى به يانى واته: مالى كه برىتبه له دل.

ويړان: ويړان، كاوول، پاشگرى ((ه كه)) له دوايه وه نيشانه ي ته عريفه، پيتى

((ى)) ش نيشانه ي ئيزافه يه .

له ريشه ي ((وارده ي)) (خواردن) دوروست ئه كرى. جورى دوهم برىتبه له كرده وه ي موره ككه ب وه ك: ئايروست (ئاگرخست) كه له ريشه ي ((ئايروست)) (ئاگرخستن) دوروست ئه كرى.

كرده وه ي موره ككه ب يا عيباره تى فيعلى ئه وه يه جوزئى يا چه ن جوزئى حه رفى يا ئيسى يا جوزئى وه سفى يا چه ن جوزئى حه رفى و ئيسى پټكه وه له گه ل مه سده رټكى به سبتدا تټكه ل بكرټن بۆ به ده سه پټناني مانا فيعلبيىكى تازه له مه جموعى ئه و ته ركببه . بۆ وټنه ناوى ((ئايرو)) جوزئىكى ئيسى به له گه ل مه سده رى به سبتى ((وسته ي)) دا ته ركبب كراوه و بووه به: ((ئايروست)) كه مانايىكى تازه ي فيعلى ئه گه يټنى، ئه و مانايه ش برىتبه له ((سووتاندن)).

(1) له بهر ئه وه پيتى دوايى ((يانه)) موسه وويته، موسه وويتى ((ه /-a/)) سهره تايى له پاشگرى ((ه كه)) چه زف كراوه .

(2) به لاي منه وه وشه ي ((يانى)) كوردبيىكى په تبه وه له ((يه عنى)) عه ره ببه وه نه گيرراوه به م چه شنه كه پيتى ((ع)) ته بديل بووبى به پيتى ((ا)) چونكه ئه و وشه يه له زورترى شيوه كوردبيه كاندا به كار ئه برى وه به تايبه تى له شيوه ي گورانيدا كه ميژينه يىكى زورى له ئه ده بى كورديدا هه يه، له باتى ((يانى))، ((يه عنى)) به كار نه براوه .

مهولهوی له م هۆنراوهیه دا ئه یه وی بلی: له لاییکه وه گهرمای هاوین زۆری هیناوه و له لای تریشه وه ئاگری دووری ئازیزیش به ربووه ته دهروونم و خانووی دلمی که به دهرد و رهنجی ناکامی ویران بووه، سووتاندوووه. مه زموونی ئه م هۆنراوهیه ئه وه مان بۆ دهرئه خا که مه وله وی له کاتی هاویندا ئه م پارچه هۆنراوهیه ی بۆ دۆستیکی دوورکه وتووی هۆنیوه ته وه و تاسه ی خۆی بۆ چاوپیکه وتنی دهربرپوه.

پوخته ی مانا:

سه ره پای ئه وه که هه وای ئاگرینی هاوین زۆری بۆم هیناوه، ئاگری ئاره زووی چاوپیکه وتنی ئازیزیش به ربووه ته دهروونم و خانووی ویرانی دلی سووتاندووم.

هه وای ئاگرین، سه ره وخت ئاگرین
 دلله ئاگرین، به دبخت ئاگرین
 وه بلتسه وه گهردیم باقییه ن
 واده ی ئاگرین باده ی ساقییه ن

هه وای: هه وای. موسنه د ئیله یه ه.

ئاگرین: ئاگرین. سیفه تی نیسبیه و موسنه ده، زه میری رابیتی زه مانی حاللی ئه م جومله یه و سی جومله ی دواپی ئه م هۆنراوهیه له بهر زه روورته ی شیعره ی هه زف کراوه، ئه و زه میره ش بریتییه له واحیدی سه وتی: ((/an/)) .

سه ره وخت: وهرز، فه سل، کات. ناوی موره ککه به و موسنه د ئیله یه ه.
 ئاگرین: موسنه ده.

دلله: ناوی بچوو ککراوهیه. موسه وویتی ((/a/)) له دواپه وه، نیشانه ی ته سغیر و ته حقیره و موسنه د ئیله یه ه.
 ئاگرین: موسنه ده.

به دبہخت: روژ رهش، چاره رهش، کلۆل. سیفہتی مورہ ککہ بہ و له جیی
مه وسووفی مه حزووفی ((من))، دانیشتووہ و موسنہد ئیلہ یهہ.

ئایرین: موسنہدہ.

وہ: بہ. پییتی ئیزافہ یهہ.

بلئیسہ: گلپہ، بلئیسہ، گرپ. پاشگری ((هوه /-awa/)) له دوایه وه نیشانه ی
ئیتسالہ.

گہردیم: زہررہ ییکم، توژیکم، ریزہ ییکم. ئه و تہرکیبہ پیکھاتووہ له ((گہرد))
کہ بہ مانای زہررہ و توزقالہ، وه موسه وویتی ((ی)) کہ نیشانه ی نہ کاره تہ، وه
واحیدی سهوتی ((وه)) کہ نیشانه ی وه حدہ تہ و له بہر زہرورہ تی شیعری له
دوایه وه حہزف کراوہ، وه ئه سلہ کہ ی ((گہردیوہم)) (گہردیکم) بووہ.

باقیہن: ماوہ. ئه و تہرکیبہ له سیفہتی ((باقی))، وه پییتی ((ی)) ی فاسیل
وه زہمیری رابیتی زہمانی حالی ((هن /-an/)) پیکھاتووہ. کہ وابوو تہرکیبی
ئیزافی ((گہردیم)) ئه بی بہ موسنہد ئیلہ یه ی، وه تہرکیبی ((باقی یه ن)) موسنہد و
رابیتہ.

وادہ: وه عدہ، کات. پییتی ((ی)) له دوایه وه نیشانه ی ئیزافہ یهہ.

ئایرین بادہ: ئاگرین مه ی، واتہ: شہرابی ئاگرین^(۱). سیفہتی مورہ ککہ بہ. پییتی
((ی)) له دوایه وه نیشانه ی ئیزافہ یهہ.

ساقیہن: مه یگپرہ. ئه و تہرکیبہ پیکھاتووہ له سیفہتی ((ساقی))، وه پییتی
((ی)) ی فاسیل، وه زہمیری رابیتی زہمانی حالی ((هن /-an/)). کہ وابوو
تہرکیبی ئیزافی ((وادہ ی ئایرین بادہ ی ساقی)) موسنہدہ بۆ موسنہد ئیلہ یه ی
مه حزووف کہ بریتیہ له ((ئہم کاتہ)).

(۱) بہ دوو بۆنہ وه سیفہتی ((ئاگرین)) بۆ ((مه ی)) بہ کار براوہ، یه کہم - سووری رہنگ کہ له ئاگر و
مهیدا وجودی هہ یه. دووہم - هہروہا کہ ئاگر حہرارہ و گہرمی هہ یه مه ییش پاش خواردنہ وه، گہرما
و حہرارہت ئہ خاتہ وجودی ئینسانہ وه.

پوختهی مانا:

ههوا ئاگرین و فەسل ئاگرین و دل ئاگرین و جەستەى منى بەدبەختیش ئاگرینە
و بەم هەموو گەر و گلپەو، زەرەبىی لە وجودم ماوەتەو، جا ئیتر کاتى شەرابى
ئاگرینی ساقیشە.

بەشوق پیاڵەى مەست چاوەکەت
بەو پەشوی چین پای کلاوەکەت
با بى مەى بەلگەم ئایر مەستى
سۆچنۆ یەکسەر خاشاک هەستى

بەشوق: بە عیشق. پیتی ((ی)) ئامرازی سوینددان و سویندخواردنە. لیرەدا بۆ
سوینددانە واتە: سویندت ئە دەم بە عیشقی ئەو تەرکیبە سویندی (قەسەمى) یە و لە
هۆنراوە عیشقیەکانى شاعیرانى شیۆهى گۆرانیدا زۆر هاتووە.

پیاڵە: جام، پەرداخ. کاسەى بچووک. دەفریک کە شەرابى تیدا ئە خوریتەو.
مەست: سەرخۆش. لە روالەتدا سىفەتى موتله قە بۆ ((پیاڵە)) بەلام لە مانادا
سىفەتى ((چاو)) ه. ئەگونجى بە مانای سىفەتى فاعیلی بى، واتە بە مانای
((مەستکەر)) بى.

چاو: موزاف ئیله یهى به یانییه بۆ ((پیاڵە)). واتە پیاڵەى کە چاوە. واحیدی
سەوتى ((هکە)) نیشانەى تەعریفە و پیتی ((ت)) لە دوایه وە زەمیری موزاف
ئیله یهه. مانای ئەو نیووە هۆنراوێه بەم چەشنه یه: سویندت ئە دەم بە خۆشه وىستى
پیاڵەى چاوە مەستکەت^(۱).

(۱) لە تەرکیبى ((پیاڵەى مەست چاوەکەت)) سەنعەتیکى ئیستعارى ورد و جوان بەکار براوە. ئەو ش
بریتییه لەو کە چاوی مەعشوق لە کاتى روانین بۆ عاشق بە وەجھە شەبەمى نەشنە بەخشى، تەشبیه
کراوە بە پیاڵەى مەى لە کاتى خواردنەو، کە وابوو مەولەوى وىستووێه لەو تەرکیبە هونەرماندانەدا
ئەو بەگەینى کە ساقى مەم بە نەشنەى پیاڵەى چاوی و مەم بە نەشنەى پیاڵەى مەیکەى مەست و

بهو: به ئه. ((به)) ليره دا ئامرازی سویندانه. ((ئهو)) ئیسمی ئیشارهیه چونکه موشار ئیله بهی له گه ئدایه، موسه وویتی ((ه/a/))ی نیشانهی ئیشارهیه مه حسوس له دواى ته رکیبی ئیزافی موشار ئیله بهی ((په شیوی چین)) هوه چه زف کراوه، له ئه سلدا ((به ئه و په شیوی چین))یه، واته: سویندت ئه دهم به ئه و په شیوی چینیه زولفی پای سه رو پیچته^(۱).

په شیوی: په ریئشانیه. لیره دا مه به ست تیکچوونی چین و ته رتیبی زولفه. دیاره په ریئشانیهون بلاو بوونه ی زولفه.

چین: ته رتیب، ریکی. موزاف ئیله بهی که ((زولف))ه چه زف کراوه.

پای کلاوه که ت: پای سه رو پیچته که ت. کلاوی تاییه تی ژنان چه ن جوړی هه یه: سه روین، پووشین، کلاوزه ر، تاقیه، فیئس. مه به ست ئه و کلاوه یه که ژنان له سه ری ئه نین یا ئه و هه وری و مشکیه یه که ئه یبه ستن به سه ره وه. پیتی ((ت)) زه میری موزاف ئیله بهی موخاته بی موفرده.

با: ئه داتی ته ئکیدى ئیلتزامی جی به جی کردنی فیعله که له سه ره تایی فیعله که وه ئه هینری وه ک: با بخوم، با بنووسم واته: پیویسته بخوم، پیویسته بنووسم: ئه بی بخوم، ئه بی بنووسم.

بی: بیئ، با بیئ. ئه م کرده وه یه له باتی کرده وه گه لی ئه مری: بریزه، تیکه، به کار براوه، واته: ئه ی ساقیی! تاوه کو من به نه شئیه چاوی تو مه ست و سه رخوش بووم، تکایه به رگری مه که له هاتنی مه ی له گوژه و شه ره که ته وه بو

سه رخوشی بکا تا به ته وای غه م و په ژاره ی ژبانی حیوانی له بیر بچته وه و، بکه ویته بازاری جیهانی مه عه ویه تی ره وانیه وه.

(۱) په شیوی یا په ریئشانیه زولفی مه عشووق چه ن حاله تی هه یه: یه که م- حاله تی مه ستی و سه رخوشی. دووم- حاله تی بی ئیعتینایی و بی موبالاتی مه عشووق سه باره ت به ئاراییشدانی سه ر و زولف، دیاره ئه مه ش نیشانه ی بی نیازی جوانی مه عشووق له ئاراییشدان و خو جوانکردنی خو ی ئه گه یینی. سییه م- حاله تی ئازیه تباری و خه فه تباری مه عشووق که هوشی به لای ئاراییشی سه ر و زولفی خو یه وه نامینی. دیاره مه به ستی مه وله وی لیره دا یه کی له دوو حاله تی یه که م و دووه مه.

ناو پيالهی من با به خواردنه وهی ئه و مهیه که له دهستی تۆوه ئه پړیته ناو پيالهی که م مه ستر و سه رخۆشتر بيم. وشه ی ((مه ی)) له رواله تدا فیعله بۆ کرده وهی ئیلترامی ((با بی))، وه له مانادا مه فعوله بۆ یه کی له کرده وه گه لی ئه مری حازری: ((برێژ، تیکه)) وه ((ساقی)) ئه بی به فاعیل. له و چاوه وه که مه وه وی هه ستیاریکی عارف و خوداناس بووه، ئه گونجی مه بهستی له ساقی ((مه بده ئی فهین))^(۱) بی و مه به ستیشی له مه ی به ره کاتی ته وه ججوهاتی مه عنه وی بی.

به لکه م: به لکه، به لکو. ئه داتی په یوه نده، لی ره دا مانای رجا و ئومید ئه گه یینی، واته: ئومید، هیوایه. که وابوو له مانادا ئه بیته قهیدی موره ککه بی حاله ت و چۆنیه تی بۆ جومله یی که به دوایدا دی.

ئایر: ئاگر. لی ره دا بۆ ریکی وه زنی شاعر ته کیه ئه دریته سه ر ه یجای ئاخر. واته موسه وویتی مه رکه زی ه یجا به موسه وویتی درێژ ته له فوز ئه کری به م چه شنه: ئایر /ā-yīr/. پیتی ((ی)) له دوايه وه نیشانه ی ئیزافه یه. فاعيله بۆ فیعلی ((سوچنۆ)) که به دوایا دی.

مهستی: سه رخۆشی، مهستی.

سوچنۆ: بسووتینی. کرده وهی ئیلترامی موزاریعی تیپه ره و به ته رکیکردنی له گه ل وشه ی ((به لکه م)) دا مانای هیوا و، ئومید له ته حه ققوکی مه زموونه که یا ئه گه یینی، واته: هیوایه بسووتینی.

یه کسه ر: به ته واوی. قهیدی که ممییه ته بۆ نیسه به تی فیعلی جومله که.

خاشاک: ریزه و پیزه ی هه ر شتی که ئه سله که ی له ناو چووبی. مه فعوله و

موزافه.

ههستی: هه بوون، وجود. خاشاک ههستی: ریزه و پیزه ی وجود.

(۱) مه به ست له ((مه بده ئی فهین)) ئیستلاحی فه لاسیفه نییه که به فه له کی قه مه ر ئه وتری، به لکه

مه به ست مه نشه ئی هه ر ه یزکی یه زدانیه که ده سه لاتیکی مه عنه وی به سه ر ته زکییه ی نفوسدا هه بی.

لەم دوو ھۆنراوە دواییەدا سەنعەتی ئیلتفات لە غائیەوہ بۆ موخاتەب بەکار
براوہ، چونکہ وشەیی ((ساقی)) پیش لەم دوو ھۆنراوەیە بە غاییب ھینراوہ، و لە
دوو ھۆنراوەی دواییدا خیتابی لی کراوہ.

پوختەیی مانا:

ساقی! سویندت ئەدەم بە پیالەیی پر لە نەشئەیی چاوہ مەستەکانت و بە
پەریشانیی چینی زولفی پای سەرو نیە جوانەکەت، لە مەیی پیدانم کۆتایی مەکە
بەلکە ئاگری مەستی، پاشماوہی جەستەیی سووتاوم بە تەواوی بسووتینی و لە
قەید و بەندی ئەم جیھانە ماددیە رزگار بم.

پارچہی پینجہم

ھەرچەنئی ناکاۋ دەماخم تەم بی
 سیاھور دوود نە کەللەم جەم بی
 بەرق و بزیسکە و تەم داش وە ھەمدا
 پلوسکە ی سەیلا و ئامام وە چەمدا
 خاشاک ھەستیم لافاۋ بەردەوہ
 دەروون پیچش داو دل و بیی—ہردەوہ
 زانام ھەمدیسان دل کۆس نۆشەن
 گەردەلوولشەن، ئارەزووی تۆشەن

ھەر: ئەداتی ھەسر و کورتکردنەوہی شتی لەسەر شتیکی ترە، بە مانای ناوی
 موبەھەمیش ھاتووە، ئەگەر لەگەڵ ناویکی عامدا تەرکیب بکری وەھا کە لە پارچە ی
 سێیەمدا ئیشارەمان بۆ کردووە.

چەنئی: لێرەدا ئامرازی موساحەبە و لەگەڵبوونە. بە مانای ئەداتی ئیستیفھام
 واتە: پرسیار لە چۆنیەتیش ھاتووە، ئەوہش لە کاتی کدا تەکیە بدریتە سەر ھیجای
 ناخر. بەلام ئەگەر تەکیە بدریتە سەر ھیجای یەکەم ناوہ و بە مانای دەرزییە.

ناکاۋ: ناگەھان، لە پر، ھەرکە، ناگا. قەیدی زەمانە و مانای روودانی شتی
 ئەگەییئی کە کاتەکە ی پیشبینی نەکرا بێ. لە تەرکیبی قەیدی ((ھەرچەنئی
 ناکاۋ)) دا زەمیری ئیشارە ی: ((ئانە)) و ((ی)) فاسیلی و موسەوویی ((ی/ē/)) ی
 نیشانە ی ئیھام ھەذف کراوہ، کە وابوو ئەسلی ئەو تەرکیبە، ((ھەرچەنئی
 ئانە ی^(۱) ناکاۋ)) بووہ.

(۱) یەکی لە ناوگەلی موبەھەم بریتیە لەو زەمیرە ئیشارە یە کە لە دوایەوہ موسەوویی ((ی/ē/))
 نیشانە ی ئیھام بەئینری وەک: ئانە یی (ئەوہ یی) مەزمونی ئەو جوملە یە کە بە دوایدا دی ئەبێ بە

دەماخ: دەماغ: مېشك، كەيف، حالەت، چۆنپىيەتى. لە عەرەبىدا بە ژىرى ((د))
 دەرئەخرى، كە لە كوردى و فارسىدا بە ((لووت)) یش ئەوترى. لىردە بە مانای ئەو
 ((حالەت)) ەيە كە لە ئىدراكاتى رەوانىيەو دەتە دى. پىتى ((م)) لە دوايەو
 زەمىرى يەكەم كەسە و موزاف ئىلەيە. مەولەوى لە نيوە ھۆنراوەى: ((ھەرچەنى
 ناكاو دەماخ تەم بى)) شاكارىكى سەرسورھىنەرى مەعەنەوى تىرى لە قالبى
 تەركىباتىكى لەفزی سادەدا، دەرخستوو، ئەو ەش برىتییە لەو: كە لە كاتى
 ھەستکردنى كارەساتىكى دلتەزىندا بىرکردنەو لە شتىك ئەسەرىكى كارى لە
 رۆحىيەدا دانابى ھەرارەتىكى غەرىزى لە دەمارگەلى و جودى ئىنسانىدا دىتە دى
 و ئەو ھەرارەتە دىتە دى و ئەو ھەرارەتە ئاوى بەدەن گەرم ئەكا و تەم و بوخارى
 ئەو ئاوە لە مەنافىزى چاوەو دەرئەكەوى و تەبىل ئەبى بە فرمىسك و ئەرژىتە
 خوارەو. ئىنجا مەولەوى ئەو حالەتە رەوانىيەى خۆيە چواندوو بە حالەتى
 جىھانى تەبىعەت لە كاتى تەبىلبوونى ئاوە تەم و بوخار لە ئەسەرى ھەرارەتى
 خۆرەو و بەرزبوونەو ەى بۆ لای ژوروو و گەپانى بە ھور و بەدەياتنى بروسكە
 بارانى خورپى وەك لافاو. ديارە ئەو ەش يەكى ترە لە شاكارە ئەدەبىيەكانى.

تەم بى: تەم بوو. كەدەو ەى موزەككەر، لىردەدا مانای جەل و گەپاندن ئەدا.
 واتە: دەماخ گەرا بە تەم. مەبەست لە ھىنانى ئەو تەركىبە گەپاندنى مانای
 موبالغەيە لە زۆرايەتى ((تەم)) دا چونكە دەماخ (حالەت، يا مېشك) نابى بە تەم و
 بوخار بەلكە دەماخ مەنشە ئە بۆ بەدەياتنى تەم و بوخار.

سىاھەر: ناوى مورەككەبە لەناو و لە سىفەت، مەبەست ھەورىكە كە رەنگى
 رەش بى، وەك: رەشمار، رەشمال، كە يەكەمىيان ناو ە بۆ چەشنە مارىكى رەش و،
 دووھمىش ناو ە بۆ دەوار. موزافە.

بەيانكەرى ئەو ئىبھامە وە لە مەزمونى جوملەى دوویش ئەبى بە موسنەد بۆ زەمىرە ئىشارە
 موبھەمەكە. وەك: ئەو ەى كە پىموتى، لە بىرت نەچى. ئەو ەش ئەبى بزائىن كە موسەوويتى نىشانەى
 ئىبھام بۆ تەخفیف فرە ئەدرى و تەنيا ((ى)) فاسىل ئەمىنئەتەو و ئەوترى: ئەو ەى كە پىموتى...

دوود: دووکهل^(۱) موزاف ئیله یهه، ئەگەر مەبەست لە ((سیاھەور)) دووکهلی سووتانی دەروونی بی بەو حەرارەتە کە باسمان لێوە کرد، ئیزافە ی بە ((دوود)) ئیزافە ییکی بە یانییە، وە ئەگەر مەبەست ئەو تەم و بوخارە بی کە لە بەر زۆری و تەراکوم وەك دووکهل رەش هەلگەرابی، ئەبیتە ئیزافە ییکی تەشبیھی.

نە: لە. پیتی ئیزافە یە.

کەلە: کەلە ی سەر، تەپلەکی سەر، تەوقی سەر. بەرزبوونە وە ی تەم و دووکهلی دەروون و ئەسەرکردنی لە میشک کە لە لای سەر ووی بە دەنە وە یە، تەشبیھ کراوە بە بەرزبوونە وە ی تەم و مژی ئاو و بوونی بە هەور و بەرزبوونە وە ی بۆ ئاسمان. پیتی ((م)) موزاف ئیله یهه.

جەم بی: کۆبوو وە ی. کردە وە ی مورە ککە بی تینە پەری مازی موتڵە قە لە ریشە ی ((جەم بییە)) (کۆبوونە وە) ((سیاھەور)) فاعیلیە تی.

بەرق و بزیسکە: بەرق و بروسکە. ((بزوسکەش)) ئەوتری. موسە وویتی ((و /u/)) لە نیوان ئەو دوو وشە دا، ئامرازی پە یوە نە دە. ئەگەر پیتی دوایی وشە ی پیش لە و موسە وویت بی بە نیم موسە وویتی ((و /w/)) دەرنە خری، وەك: بزیسکە و تەم (بروسکە و تەم).

داش وە هەمدا: دای بە یە کدا، تی کە ل بوو. کردە وە ی مورە ککە بی زەمانی مازی تینە پە رە لە ریشە ی مورە ککە بی ((و هەمدا دای)) (بە یە کدا دان). ئەو

(۱) لە زبانی کوردیدا سەوتی ((د /d/)) دوو جۆر دەرنە خری. جۆری یە کە م نووکی زبانی و لە سەسە یی و بەسراوە. جۆری دوو م بیخزبانی و بازە، واتە: لە کاتی دەرخستنی دا نووکی زبانی بە بی ئەو تەکیە بداتە سەر لە سەسە بەرە و پاش ئەکشی و بیخی بەرز ئەبیتە وە. دوکتۆر کەمال فوناد ئەم جۆرە ((د)) یە بە ((د)) ی کلۆر ناو بردووە. ئەو دەش ئەبی بزانی کە ئەم جۆرە ((د)) یە تاییە تی گۆنە کوردی ناوچە ی ((سلیمانی)) نییە بە لکە لە شیوە ی گۆرانیشدا بە زۆرایە تی دەرنە خری.

ریشه‌یه پیک هاتووه له ئه جزای: وه: پیتی ئیزافه. هم^(۱): قهیدی ئیشتراک و له‌یه‌کدان. دا: ئه داتی زهرفییهت و ئیستقراری فعل.

دای: مه‌سده‌ری پایه.

پلووسکه: شوپراوه، بهو بارانه ئه‌وتری که به خوڤ له ئاسمانه‌وه دیته خواره‌وه و دلۆپ دلۆپ نییه. ((تاف)) و ((قه‌لبه‌زه))ش بهو مانایه هاتوون. پلووسک ناوه بۆ ئه‌و داره‌ی که هه‌لی ئه‌کۆلن و، له‌سه‌ر پاسار (گوئیسوانه)ی بانای خانوو دایته‌مه‌زینن بۆ ئه‌وه ئاوی باران له‌و داره هه‌لگۆلراوه‌وه، بپژیته خواره‌وه. موسه‌وویتی ((ه /a/)) له دوايه‌وه نیشانه‌ی نیسبهت یا ته‌شبییه. پیتی ((ی)) له دوايه‌وه نیشانه‌ی ئیزافه‌یه.

سه‌یلاو: سیلاو، لافاو. ناوی مورده‌ککه‌به له دوو جوزئی: سه‌یل و ئاو. موزاف ئیله‌یهه. وه‌جهه شه‌به‌هی چواندنی فرمیسک به سه‌یلاو، بریتییه له سووری ره‌نگ له هه‌ردوویندا، هه‌روه‌هاش چۆن سه‌یلاو له کۆبو به خوڤ دیته خواره‌وه، فرمیسکیش ئه‌گه‌ر زۆر بی به خوڤ له چاوه‌وه دانه‌پژئی.

ئامام وه چه‌م دا: هات به چاوم دا. ئاما (هات): کرده‌وه‌ی به‌سیتی مازبی موتله‌قه له ریشه‌ی ((ئامای)) (هاتن). پیتی ((م)) له دوايه‌وه زه‌میری موزاف ئیله‌یهی یه‌که‌م که‌سه بۆ وشه‌ی ((چه‌م)) (چاو) له‌به‌ر زه‌رووره‌تی شیعیری لکاوه به فیعلی ((ئاما)) وه. وه (به): پیتی ئیزافه‌یه. دا: پیتی نیشانه‌ی زه‌رفییه‌تی ئیستقراری فیعله. مانای ئه‌و هۆنراوه‌یه ئه‌مه‌یه: ئه‌و ته‌م و مژ و دووکه‌له له ده‌روونمه‌وه به‌رزبووه‌وه و، له که‌له‌مدا تیکه‌ل بوو، وه‌ک هه‌وړیکی ره‌ش و تاریک

(۱) وشه‌ی هم که له شیوه‌ی سووانیدا به ((هاو)) ده‌رته‌خری پێشگره و بۆ ماناگه‌لی: شه‌باهه‌ت، هاوکاری و هاوبه‌شی له سه‌ره‌تای ناوه‌وه به‌کار ئه‌برئ، وه‌ک: هاوده‌س، هاوییر، هاوکار. هم: به مانای قهیدی عه‌ده‌دی ((هه‌ردوو)) و قهیدی هاوبه‌شی هاتووه، وه‌ک: هم ئه‌و هات هم ئه‌م، واته هه‌ردوو هاتن. منیش هم هاتم، واته: من له هاتندا هاوبه‌ش بووم. له‌م سووره‌ته‌دا وه‌ها که له وینه‌که‌دا ده‌رکه‌وت پاشگری ((یش /yš/ ، /-ā š/)) له دوا‌ی وشه‌ی هاوبه‌شه‌وه ئه‌هینرئ. هه‌ندی جار به مانای قهیدی ته‌نکیدی دووباره‌کردن به‌کار ئه‌برئ وه‌ک فه‌هاد هم هاته‌وه.

دهسى كرد به بزوسكه و چه خماخه وه شانندن و گرماندن ئینجا فرمیسی خویناوی و خوری وهك لافاوی له چاومه وه بهردایه وه .

خاشاك: ریژه و پیژه و پاشماوهی شتی که نه سله کهی تیدا چووبی. لیڤه دا مه بهست پاشماوهی جهسته یا وجود و هه بوونه . موزافه .

ههستی: وجود، هه بوون. پیتی ((م)) له دوايه وه زه میری به که م کهسی موفردهی موزاف ئیله یهه .

لافاو: سیلاو، سه یلاو، لافاو. له شیوهی گۆرانی وتاریدا ((لاوی))ش ئهوتری، موسه وویتی ((ی / آ /)) له دوايه وه، نیشانهی ته ئنیهسه .

بهرده وه: برده وه، کرده وهی تیپه ری موره که به له ریشهی ((ئه وه بهردهی، بهرده یه وه)) (بردنه وه). هینانی پاشگری ((ه وه)) بو گه یاندنی مانای ته کرار و دووباره کردنه . نه گونجی بو گه یاندنی مانای ده و امیش بی. نه گه مه بهست مانای به که م بی واته: ئاره زووی ئازیز تا ئیستا چه ن جار منی له ناو بردووه و زیندوو بوومه ته وه، ئه وا ئه م چارهش کوشتمی و له ناوی بردم. نه گه مه بهست مانای دووه م بی واته: خه ریکم به ته دریح له ناو ئه چم .

دهروون: هه ناو، دل و جه رگ و ئه و شتانهی که له ناو زکی ئینساندان. داخل و ناوی هه ر شتی. کینایه یه له هیزی ئی حساس و ئیدراک. فاعیله بو فیعلی که به دوایدا دی.

پیچش دا: پیچی دا. کرده وهی موره که بهی مازی موتله که له ریشهی ((پیچ دای)) (پیچ دان).^(۱)

(۱) ئه م ریشه یه زۆرتر بو مانای تیپه به کار ئه بری، له حاله تی کدا مه فعول پیش له فعله که وه بهیتری. وه نه گه ر بو مانای تینه په به کار بهیتری به پیتی ئیزافه ی ((ئه وه)) (له) تیپه ری پی ئه کرئ وه مه فعوله که له دواي فعله که وه نه هیتری ئه وه ش زۆرتر له حالیکدایه که فاعیل و مه فعولی فیعله که به ک فهد بی وه ها که ئهوتری: ماره که پیچش دا ئه و ویش (ماره که پیچی دا له خوی). له و لیکنانه وه یه ئه وه مان بو دهرئه که وئ که نه سلئ: دهروون پیچش دا، دهروون پیچش دا ئه و ویش (دهروون پیچی دا له خوی) بووه و، ته رکیبی ((ئه و ویش)) که مه فعولی غهیره موسته قیمه له بهر زه رووره تی شیعی فری

مهفعوولی غهیره موسته قیمی ((ئهو ویس)) (له خوئی) له بهر زهروورتهی
شیعری حه زف کراوه. موسه ویتی ((و/و)) له دوایه وه ئامرازی په یوه نده. ((پیچ
له خودان)) بۆ دهربرینی دهرد و ئیشیکئی نادیار به کار ئه بری وه ها که ئه وتری:
فه رهاد له بهر ئیشی ناو زکی هر پیچی له خوئی ئه دا.

دل: دل. واحیدی سه وتی ((یچ/آ-)) که مانای په یوه نده ئه گه بیینی له بهر
زهروورتهی شیعری له دوایه وه حه زف کراوه و له ئه سلدا ((دلپچ)) (دلپش) بووه.
وییه رده وه: بوورده وه، له سه رخوئی چوو، بی هوش بوو. کرده وه ی مازی
موتله قی مورده ککه به له ریشه ی ((ئهو ویه رده ی، ویه رده یه وه)) مانای دهوام و
ته کرار ئه گه بیینی. مه وله وی له م نیوه هؤنراوه یه دا حالاتی دهروونی و دلئی له و
کاره ساته دا که له کاتی ئاره زووکردنی دیداری ئازیزدا بۆی هاتووه ته پیشه وه،
به یان ئه کا و ئه لی: دهروونم له سه ختی ئه و حاله ته دژواره که بۆم هاته پیشه وه،
ده سی کرد به پیچ له خودان و دلپشم له حه سره تدا. له سه رخوئی چوو^(۱).

دراوه. وینه ی ئه وه که زۆرتر بۆ مانای تیپه ر به کار بری وه ک ئه وه ئه وتری: دهس و فه رهادیم پیچ دا
(دهسی فه رهادم پیچ دا) دیاره له م حاله دا ته رکیبی ((دهسی فه رهاد)) ئه بی به مهفعوولی موسته قیم
و، زه میری ((م)) ئه بی به فاعیل و پیش له فیعله که وه هاتووه. ئه وه ش ئه بی بزانی ئه گه ر بمانه وی له
ناوی ((پیچ)) ته نیا ریشه ی تینه په ر دوروست بکه ی، پیویسته له گه ل ریشه ی ((واره ی)) (خواردن) دا
ته رکیبی بکه ی و بلین: پیچ وارده ی (پیچ خواردن).

(۱) بۆ ئه وه به وردی له مه زمونی ئه م چه ند هؤنراوه تی بگه ی پیویسته بزانی مه وله وی له زۆرتری
هؤنراوه کانیدا بۆ نیشاندا نی ئه و ئینفعالاته ویجدانییه ی خوئی که ویستویه له هؤنراوه کانیدا به یانی بکا،
هه ریه که له حالات و عه وامیلی ره وانیه ی و ئه عزا و ئه ندای و جوددی خوئی به ئینسانیک یا به
مه وجوودیکئی ته بیعی ته شبیه ئه کا و هاوبه شیان له به دیهاتنی ئه و ئینفعالاته ویجدانییه ی خوئی به
هونه رنما بیبیکئی بی وینه له قالبی ئه لغاز و ته رکیباتیکئی ساده و ره واندا جی ئه کاته وه.
بۆ وینه مه وله وی له سه ره تای ئه م پارچه یه وه ئه یه وی واقیعیه تی ئینفعالاتی ره وانیه ی خوئی سه باره ت به
ئاره زووکردنی دیداری ئازیز که هینانه له فزه وه ی کاریکئی زۆر سه خت و پر زه حمه ته، به چه شنیکئی زۆر
ساده له چه ن هؤنراوه دا نیشان بدا، وه ها که هه ریه که له: ((دهماخ، سیاهور، به رق و بزبسکه،
پلوسکه ی سه یلاو، خاشاک هه سستی، دهروون و دل)) ی بۆ به دیهاتنی ئه و ئینفعالاته به عاملیکی

زانام: زانیم، بۆم دەرکەوت، تیگەیشتم. کردەوێ مازیی موتله قی به سیتە له ریشهی ((زانای)) (زانین).

هەم دیسان: هەم دیسان، دووبارە. قەیدی مورەککە بە. مانای تەکرار و دووبارەکردن ئەگەیی.

کۆس نۆشەن: کۆستی تازەیه، کۆستی تازە ی هەیه، واتە: دل کۆستیکی تازە ی کەوتوو موسیبه تیکی تازە ی بۆ هاتوو تە پێشەو. دیارە شیددەتی تەمایول بۆ هەر شتی وەکو بەلا و موسیبه ت حالاتی تەبیعی پیاو تیک ئەدا و ئەیخاتە نارەحەتییه وە.

گەردەللولشەن: گەردەللولیه، گەردەللولی هەیه، واتە: گەردەللول ئەکا. گەردەللول یا گێژەللوکە بە باییک ئەوتری کە بە دەوری خۆیدا ئەسوورپیتەو و تۆز و پلوپووش بەرز ئەکاتەو. ((گەردەللولکردن)) کیناییه له شهوق و عهلاقه دەربرینی له ئەندازە بەدەر.

ئارەزووی تۆشەن: ئارەزووی تۆیه، ئارەزووی تۆی هەیه.

پوختە ی مانا:

هەر کە لەناکاو میشکم داغ بوو و، ئاوی لەشم بوو بە تەم و لەگەل دووکەلی دەرووندا تیکەل بوو و، وەک هەوریکی رەش له کەلله مدا کۆبوو وە و، بەرچاوم تاریک بوو و، تەزیکی سەخت وەک برووسکە سەرتاپای داگرتم و، لافاوی فرمیسک له چاومەو هاتە خوارەو و، ریزە و پیزە ی جەستەمی دامالی و، دەروونم لەبەر ئیش دەسی کرد بە لەخۆدان و، دلێشم له حەسرەتدا لەسەر خۆی چوو، زانیم کە دلّم دووبارە تووشی بەلا و موسیبه تیکی تازە بوو و، ئارەزووی چاوپیکەوتنی تۆی کەوتوو تە سەر.

سەر بەخۆ و مەربووت بە یەک داناو و له عەینی حالیشدا چۆنییه تی حالاتی یەکە یەکە شیان ی بە جوانیی دیاری کردوو. دیارە ئەمەش یەکی ترە له هونەر نمانییه بی وینەکانی.

جۆشش وەردە بی چارۆوم نەکرد
وہ ہر حال نہ بہین شہرتیومان ویرد
نہک چہنی خہیال قبیلہم بسازی
دەخیل، تەن خەستەن وە جیباش نازی!

جۆشش وەردە بی: جۆشی خواردبوو، ہاتبووہ جۆش، ہاتبووہ کول.
کردەوہی مورەککەبی زەمانی مازیی دوورە لە ریشەیی ((جۆش وەردەیی)) (جۆش
خواردن). کینایەییە لە شیددەتی شەوق و ئارەزوو.

چارۆوم نەکرد: عەلاجیکم نەکرد، نەمتوانی دای مرکینم. پیم ئارام نەکرا.
وہ ہر حال: بە ہر حالیک بوو، بە ہر جۆریک بوو.
نہ بہین: لە بہینماندا، لە نیوانماندا. زەمیری ((مان)) لەبەر زەرورەتی
شیعیری لکاوہ بە وشەیی ((شہرتیو)) ھوہ کہ لە دواہیوہییە.
شہرتیومان ویرد: لە نیوانماندا شہرتیک بوورد، لە نیوانی خۆماندا شہرتیکمان
کرد، واتە: بریاریکمان دا. ((ویەرد)) کردەوہی مازیی موتلەقە لە ریشەیی
((ویەردەیی)) (بووردن).

نەک: کورتکراوہی ((نەکەرۆ)) (نەکا)یە^(۱).
چہنی: لەگەل. تەکیہ ئەدریتە سەر ہیجای ئاخر.
قبیلە: کینایەییە لە دلہەر، مەعشوق، ئازیز.
بازی: ریک کەوی.

تەن: لاشە، بەدەن، جەستە.

خەستەن: ماندووہ، ناتەوانە.

وہ: بە.

(۱) تەرکیبی ((نەکا)) جوملەیی فیعلی مەنہییە، فاعیلی بریتیہیە لە مەزمونی جوملەییک کہ بە دوایدا دی.
ئەو تەرکیبە لە جوملەدا ئەبی بە قەیدی تەئکیدیی نەہی.

جیاش نازی: جیی نه هیلی. کرده وهی مورده ککه بی مهنیه له ریشهی
مورده ککه بی ((جیا ئاسته ی)) (جیهیشتن). مه زموونی ئەم هۆنراوهیه به سوورتهی
نهقلی موسته قیمه، که وابوو جومله ی: (وتم پیی) له ته قدیردایه.

مه وله وی بۆ به دیهینانی ئەو مه زموونه جوانه هه ریه که له ئیدراک و جهسته و
دلی خۆی و خه یالی ئازیزی له ریگی ته شبیه و ئیستعاره وه به ئینسانیک داناو و
پیوه ندییکی وردی سه رسوور هینه ری له نیوانیاندا هیناوه ته دی و ئەو نه تیجه
گرنگه ی گرتوو ه که له هۆنراوه دوا ییه کاندای بۆمان ده رته که وی.

پوخته ی مانا:

دل بۆ دیداری تۆ هاتبوو ه جۆش و نه متوانی دای مرکینم، ناچار له گه لی ریگ
که وتم و پیموت به شه رتی ئیزنت ئەده م بچی بۆ لای که منیش له گه ل خۆت ببه ی،
به لام ده خيله نه کا له ژیره وه له گه ل خه یالی ئازیزدا ریگ که وی و پیکه وه بۆی
ده رچن و جهسته ی منی ده رده دار و ماندووی ریگی سه ختی دل داری به جی بهیلن!

سه ره رده و سه ره رد، مه نزل ئەو مه نزل

دل ئەو شۆن تۆن، من ئەو شۆن دل

سه ره رده و سه ره رد: ته رکیبیکه له ((ئی سه ره رد و ئەو سه ره رد))
(ئەم سه ره کیو و ئەو سه ره کیو) واته: له م سه ره کیوه وه بۆ ئەو سه ره کیو ریگامان
بری.

مه نزل ئەو مه نزل: له م مه نزل وه بۆ ئەو مه نزل که وتینه ری.

دل ئەو شۆن تۆن: دل به دای تۆوه یه، دل که وتوو ته دای تۆ، دل به دووی
تۆدا ئەگه پی.

من ئەو شۆن دل: منیش به دای دل وه م. واته: دل که وتوو ته دای تۆ،
منیش که وتوو مه ته دای دل.

پوخته‌ی مانا:

به پیئی ئه و بریاره بۆی که وتینه ری، ئیستا دل به دوا‌ی تووه‌یه و منیش به دوا‌ی دلّه‌وه م – له م سهر کیوه‌وه بۆ ئه و سهر کیو و، له م مه‌نزله‌وه بۆ ئه و مه‌نزل.

دیم به‌دعه‌هدیش که‌رد هه‌واش سه‌نده‌وه
ته‌ن چه‌سره‌تمه‌تد بی جییا مه‌نده‌وه

دیم: دیم، چاوم پیی که‌وت: کرده‌وه‌ی مازییه له ریشه‌ی ((دییه‌ی)) (دیتن، دین). واته: بۆم ده‌رکه‌ت، زانیم.

به‌دعه‌هدیش که‌رد: په‌یمانی شکاند، بی شه‌رتیی کرد.
هه‌واش سه‌نده‌وه: شه‌وق و ئاره‌زوو هه‌لی گرت و بۆی ده‌رچوو.
ته‌ن چه‌سره‌تمه‌تد بی: چه‌سره‌ت چوو دلیه‌وه که...

جییا مه‌نده‌وه: به‌جی مایه‌وه. هیئانی پاشگری ((هوه)) له دوا‌ی ئه‌م دوو نیوه
هۆنراوه‌یه‌وه، ئه‌وه ئه‌گه‌ییئی که‌ چوونی ((دل)) بۆ لای ئازیز و به‌جیمانی ((ته‌ن))
ته‌نیا ئه‌م جاره نه‌بووه، به‌لکه زۆر جاران روویداوه.

پوخته‌ی مانا:

به‌لام به‌داخه‌وه بۆم ده‌رکه‌وت که دل به‌دعه‌هدیی کرد و شه‌رته‌که‌ی به‌رپوه
نه‌برد، شه‌وق هه‌لی گرت و چه‌سته‌ی ماندووی منی به‌ چه‌سره‌ته‌وه به‌جی هیشت.

چه‌ بی شه‌رتیی دل زامه‌تم سه‌خته‌ن
ویت یاونه‌وه، های نه‌سیم! وه‌خته‌ن

چه: له.

زامه تم سه خته ن: زه حمه تم^(۱) سه خته، واته له وه که دل شه رته که ی نه برده
سه ر و، منی به جی هیشت دهر دم گرانه .

ویت: خۆت.

یاونه وه: بگه یینه وه. کرده وه ی ئه مره له ریشه ی ((ئوه یاونای، یاونایه وه))
(گه یاندنه وه). پاشگری ((هوه)) مانای ته کرار ئه گه یینی.

های: ئای. ئامرازی نیدایه له کاتی هاوارکردن بۆ فریاکه وتن و، یارمه تیدان
به کار ئه بری.

نه سیم: بای شه مال.

وه خته ن: وه خته. واته: کاتی ئه وه یه خۆت بگه یینی و فریام بکه وییه وه.
مه وله وی له م هۆنراوه یه شدا نه قلی قه ولی موسسته قیمی کردووه، واته: ئه و
وتووێژه که له گه ل بای شه مالدا کردوویه تی بۆ ئازیزی ئه گێریتته وه و ئه لّی: پاش
ئوه که دل به جی هیشتم وتم: های نه سیم...

پوخته ی مانا:

له بی شه رتی و بی وه فای دل دهر دم گرانه، ئای شه مال ده سمه داوینت،
وه ختییه تی، خۆت بگه یینه وه و، فریام که وه!

ره حمی که ره حال خه مان هه رزاند

ته شریف بهر بدیه وه سه ر به رزاند

ره حمی که ر: ره حمی بکه، به زه بییت بییت.

(۱) بییتی ((ح)) ی وشه گه لی عه ره بی که هاتوونه ته ناو زمانی کوردییه وه، زۆرتر ئه گۆریتته وه به یه کی
له م پیتانه:

ه- هه ق: هه ق.

أ- زامه ت: زه حمه ت.

ی- مه ینه ت: میحنه ت.

و- مه وه ت: مه حبه ت.

وه حال خه مان هه زاندا: به حالئ كه سيكدا كه خه م و په ژاره به لايه وه
ئه وه نده زوره، نر خيكي بو دانانري.

ته شريف بهر: ته شريف ببه، برؤ. كرده وه ي ئه مره له حالئ ري زگرتني
موخاته بدا به كار ئه بري.

بديه: بروانه. كرده وه ي ئه مره له ريشه ي ((دياي)) (روانين، چاوخستن)^(۱).
وه: به.

سهر بهر زان: سهر كيوان، قوله ي كي وه بهر زه كان. پيتي ((دا)) له دوايه وه
نيشانه ي ئيستقراري فيعله له مه دخولي پيتي ئيزافه دا كه ماناي زهرفيهت
ئه گه ييني.

پوخته ي مانا:

به زه ييت بي به حالئ پر غه م و په ژاره مدا و برؤ و بروانه به سهر هه موو كي وه
بهر زه كاندا.

هر جايي چون بهخت دور جه نه وه لان -
سييا بي، تاريك جه سييا مالا
گيچ دوود ئاخ هه واش په ركه ردن
ئانه ياتاخگه ي گه رده ن بيگه رده ن.

هر جايي: هر جيگه يي، هر جيبي.
چون: وهك.

(۱) ريشه ي ((دياي)) به ماناي روانين و چاوخستنه، وه ها كه له زماني وتاريدا بو كرده وه ي زه ماناي
مازي ئه وتري: دياني په ي تو: روانيم بو تو، به لام له زماني ئه ده بيدا زورتر ((ديام، ديان)) (روانيم)
ئه وتري، واته: ساختماناي زه ميره كانيان فه رقيان هه يه.
ريشه ي ((ديه)) به ماناي روانين و چاوپيكه وتنه وه ها كه له زماني وتاري و ئه ده بيدا بو كرده وه ي
زه ماناي مازي ئه وتري: فه رهام دي.

بهخت: تالغ، شانس. چاره.

جه: له.

نه وهال: نه ونه مام. كينايه يه له مه عشوقه ي جوان و گهنج و تازه پيگه يشتوو
((ان)) له دوايه وه نيشانه ي كومه له. ((دورر جه نه وهالان)): دورر له نازيزان.
سيفه تي مورده ككه به بو مه وسووفى مه حزووفى وهك: عاشقان.

سيا بي: رهش بوو. نه بيته خه بهر بو ((هرر جايي)) پييتى عه تفي ((و)) له
دوايه وه چه زف كراوه.

تاريك: تاريك بوو. خه بهر به عه تفه بو ((هرر جايي)).
جه: له.

سيامال: ره شمال، دهوار. چادريكي ره شه كه هوزگه لي گهرميان و
كوستانكه ره هلي نه دن و له ژيريده نه وه وينه وه. ((ان)) له دوايه وه نيشانه ي
كومه له.

گيچ دوود ناخ: گيژه لووكه ي دووكه لي ناخي دهروون سووتاوي عاشق -
هه واش په ركه ردهن: هه واي پر كردووه -
ئانه: نه وه.

ياتاخگه: جيگا، هه وارگه جيگايي كه خيل و هوزي كوچه ري تييدا نه به زن.
((ي)) نيشانه ي نيزافه يه.

گه ردهن زهرده: كينايه يه له مه عشوقه ي جوان و له تيف. ((هن)) رابيتي زه ماني
حاله.

پوخته ي مانا:

هرر جيگايي كه له بهر زوري دهوار وهك به ختي عاشقاني دورر له مه عشوق
رهش و تاريك بوو، وه گيژه لووكه ي دووكه لي ناخي دهروون سووتاوان ناسماني
داپوشي بوو، نه و جيه، هه وارگه ي نازيزه.

گا گئیج و سهرسام نه گرداودا گا خهفتنه نه توی خهفت خاودا

گا: گاهی، زهمانی.

گئیج: گیز.

سهرسام: موته حهیر، په ریشان، سهرلیشیواو.
نه: له.

گرداودا: گیزاودا. ((دا)) له دوايه وه نیشانه ی زهرفییه ته.
خهفتنه: خهوتووه.^(۱)

نه تو: له ناو. ((ی)) له دوايه وه نیشانه ی ئیزافیه.
خهفت خاو: خهوی خهفت و په ژاره. ناوی موره ککه به. ((دا)) له دوايه وه
نیشانه ی زهرفییه ته.

مهولهوی له زورتی پارچه هونراوه کانی سهنه تی ((ته ی و بهست)) به کار
ئه با، واته: له مهوزوعیکه وه ئه چیتته سهر مهوزوعیکی تر، وه له و مهوزوعه وه
مهزموونی دهرئه کهوی که له پیشه وه نه هاتووه ته له فزه وه. بو وینه له هونراوه ی
پیش له م هونراوه یه دا ته نیا ناو و نیشانی ئه و کومه له دهواره به با ی شه مال ئه دا
که دهواری ئازیزیان تیدایه، ئینجا به بی ئه وه ئه و مهزموونه بهینیتته له فزه وه که
چون دهواری ئازیز له نیو ئه و دهوارانه دا بدوزیتته وه، دهسبه جی ئه چیتته سهر
بهیانی حالاتی ئازیز له دهواره کهیدا. مهزموونی ئه م هونراوه یه ئیشاره یه به
مه دلولی قسه ی نهسته قی پیشینان که وتوویانه ((دل ئایه نه ی دل)) چونکه ئه م

(۱) کرده وه ی مازی نه قلی یا زهمانی حالی ((خهفتنه)) له ریشه ی ((خوفتن)) (خهوتن) ی فارسییه وه
وهرگیراوه، له گورانیدا ((وته ی /witay/)) (خهوتن) ئه وتری که مازی نه قلی ئه بی به ((وتهن))
(خهوتووه). سهوتی ((ت /t/)) له ئه مر و موزاریعدا ئه گورپیتته وه به سهوتی ((س /s/)) و ئه وتری:
بووسه (بخه وه)، مووسو (ئه خه وم) له هندی گؤنه دا ((مه وسوو)) (ئه خه وم) یش ئه وتری.

هونراويه نه وه نه گه ييني که هه روه ها مه وله وي نازيزي خوښ ويستووه نازيزيش
خوشه ويستي مه وله وي له دلدا بووه .

پوخته ي مانا:

که چووته ناو ده واره کانه وه، نازيزت چاو پي نه که وي، تاوي له گيژاوي غم و
په ژاره دا بيحاله و، تاويکي تر خه وي خه فته و په ريشاني دا يگر تووه .

جه نه نشنه ي گه رمي هه واي کوره ي مه يل

چاي تينيش که م که م جه نم بييه ن که يل

جه: له .

نه نشنه: به ديهاتن، په يدابوون، داهاتن. ليړه دا به ماناي نه سه ره . واته: له
نه سه ري گه رمي هه واي کووره ي مه حه ببه ت و خوشه ويستييه وه .

چاي تيني: چالي تيني که به قوولايي لاي ژورووي سينه و لاي خوارووي
گه رده ن نه وترئ. قوولايي چه له مه ي سينه . ((ش)) له دوايه وه زه ميري موزاف
ئيله ييه .

که م که م: ورده - ورده، هر له به ره وه، به ته دريچ .

جه: له .

نم: کينايه يه له ناره قي که م .

که يل: پر .

پوخته ي مانا:

له نه سه ري گه رمي هه واي کووره ي مه يل و مه حه ببه ته وه چالي تيني به
ته دريچ پر بووه له ناره ق .

ويټ ناسا وه نه رم ويټ نه رووي نم دهر

وهو شنوي فيټنك دلش بيدار که ر

وَيْت: خۆت.

ئاسا: وهك. پاشگري ته شبييهه. خۆت ئاسا: وهك خۆت. بۆ گه ياندنى ماناي موبالغه، باي شه مالّ خۆي به خۆي ته شبييهه كراوه، واته: ئه و كاره ته نيا تاييه تي تۆيه، وه ههر تۆ ئه توانى جىّ به جىي بكهى.
وه نهرم: به نهرم، به يه واش.
نه: له.

دهر: بده. كرده وهى ئه مره له ريشهى ((داى)) (دان). پييتى ((ر)) به بى ريگا هينراوه.

وهو شنۆي فينك: بهو شنهى فينك. ((وهو...)) له ئه سلدا ((وه ئهو شنۆي فينكه)) يه. سه وتى ((ك)) له ناوى ئيشارهى ((ئهو))، وه سه وتى ((ه)) ي نيشانهى ئيشارهى حيسسى له دواى موشار ئيله يهى ((فينك)) هوه، چه زف كراوه. هينانى ناوى ئيشاره بۆ گه ياندنى ماناي ته خسيسه، واته فينكييك كه شايسته بى ته نيا له شنهى تۆوه ئه خيزى.
دلش: دلّى.

بيدار كهر: بيدار كه وه. كرده وهى موره ككه بى ئه مره له ريشهى ((بيدار كهردهى)) (بيدار كردن) موسه وييتى ((ه/ا)) كه زه ميرى يه كه م كه سى موفردهى موخاته به له دوايه وه چه زف كراوه. له ئه سلدا ((بيدار كهره)) يه⁽¹⁾.
پوختهى مانا:

ئينجا خۆت ئاسا يه واش بشنيه به رووى ئه و ئاره قه دا و بهو شنهى تاييه تي خۆته دلّى فينك كه وه تا له خه و بيدار بيته وه.

(1) له شيوهى گۆرانيدا به پيچه وانهى شيوهى سۆرانى كه متر سه وتى دوايى ره گى فعلى له زه مانه كانى ئه مر و موزاربعدا چه زف ئه كرى، بۆ وينه له شيوهى گۆرانيدا له ريشهى ((كهردهى)) ئه وتري: كهردم (كردم). كهره (بكه). كه روو (ئه كه م). له ريشهى به ردهى (بردن) ئه وتري: به ردم (بردم). به ره (بهه). به روو (ئه به م). له ريشهى واردهى (خواردن) ئه وتري: واردم (خواردم). وه ره (بخۆ). وه روو (ئه خۆم).

به لام شنیای تای سه سورمه ی بیگه رد نازار نه دۆ هیچ سای گهرده ن زهره د

شنیای: له رینه وه، له رزینه وه.

تا: ریشه، ریشوو.

سه سورمه: سه روپیچه، سه روین. مه به ست له مه زموونی ئه و ته رکبیه کیش
ره شتی و هه وری و جه تفه بیگه ئه به سری به سه ره وه.

بیگه رد: بی عه یب.

نازار نه دۆ: نازار نه دا، زهره نه گه یینی، زه حمه ت نه دا.

سای گهرده ن زهره د: وشه ی ((سا)) به مانای سیبهره به لام لیڤه دا به مانای
لامل و بناگوویی. ئه و ته رکبیه کینایه یه له لاملی جوان و له تیفی مه عشووق یا
مه مدووح. ئه گونجی له وشه ی ((سا)) (سیبهر) دا ئیستیعاره به کار برابی به م
چه شنه که به قهرینه ی ((نازاردان)) وشه ی ((سا)) ته شبیه کرابی به ئینسانیک یا
مه وجودیکی له تیف و ناسکی جیسمی، له م حاله دا مانای ئه و ته رکبیه ئه بی به مه
که: له رینه وه ی ریشووی سه روینه که ی که به لای گهردی جوانیدا شوڤ بووه ته وه،
زه حمه ت نه دا به سیبهری لاملی جوان و شیرینی!

پوخته ی مانا:

به لام تکایه، شنیانه که ت ئه وه نده یه واش بی که ریشووی سورمه که ی سه ری
له کاتی له رینه وه دا، نازار نه دا به سیبهری لاملی جوان و له تیفی.

مه په رسۆ و سه یلاو ئه سرینان تاوتاو

پرپرزوه روودا و ئیدش دهر جاواو:

مه په رسۆ: ئه پرسۆ. کرده وه ی موزاریعه له ریشه ی ((په رسای)) (پرسین).

سه یلاو: لافاو.

ئەسرین: فرمیسیك. ((ئەسر)) یش ئەوتری. ((ان)) لە دوایەو نیشانەى كۆمەلە.
تاوتاو: بى وچان. ((تاو)) بۆ چەن مانا هاتوو: سات و لەحزە، هیز، سورعەت
و توندی، رووناكى خۆر. لێرەدا مەبەست لەحزە بە لەحزە، واتە بە بى فاسیلە.
ئەگونجى بە مانای ((توند، توند)) یش بى.

برپیز: برپیزە. كردهوهى ئەمرە لە ریشەى ((ریختەن)) ى فارسی.

وہ روودا: بە روودا.

ئیدش: ئەمى. پىبى ((ش)) زەمىرى موزاف ئیلەبەهە بۆ ((جواو)) كە جوژنى
كردهوهى مورەككەبى ((جواو دەر))، لە ئەسلدا ((جواوش دەر)) بوو، واتە:
وہلامى بدەوہ.

پوختەى مانا:

پاش ئەوہ لە خەو بیدار بووہوہ، هەوالى منت لى ئەپرسى، تۆش ئەمەى وەلام
بدەوہ:

سفتەكەى سەرسام، تەن ناتەوانا

دیم خەستەن، كەفتەن، هەر ئید مەوانا:

سفتەكە: سووتاوہكە. ((ى)) نیشانەى تەوسیفە.

سەرسام: سەرلێشیاو.

تەن ناتەوانا: جەستە بى هیز.

دیم: چاوم پى كەوت. لە ریشەى ((دیهى)) (دیتن، چاوپیکەوتن). ئەگونجى

لێرەدا بە مانای ((زانیم، بۆم دەركەوت)) بى.

خەستەن: ماندووہ.

كەفتەن: كەوتووہ.

هەر ئید مەوانا: هەر ئەمەى ئەوت. ((ئید)) (ئەم) كە زەمىرى ئىشارەى نزیکە،

لە باتى ((ئینە)) (ئەمە) ى ناوى ئىشارەى نزیک بەكار براوہ. مەوانا (ئەخویند) لە

ریشه‌ی ((وانای)) (خویندن) ه که لیږده دا به مانای ((واته‌ی)) (وتن) ه. ئه‌گونجی به مانای ((خویندنه‌وه)) ش بی، که مه‌به‌ست خویندنه‌وه‌ی ئه‌و دوو هونراوه‌یه بی که به دوایدا دی.

بوخته‌ی مانا:

عاشقه سووتاو و سه‌رلیشیواو و نات‌ه‌وانه‌که تم چاو پی‌که‌وت که له‌به‌ر ماندووبوون له سه‌ر ریگاوه که‌وتووبوو و له‌به‌ر خو‌یه‌وه هر ئه‌مه‌ی ئه‌خویندنه‌وه و دووباره‌ی ئه‌کرده‌وه:

یه سه‌ختی زامه‌ت، یه دهر د موشکل
یه دووری نازیز، یه بی شه‌رتی دل
ئه‌جه‌ل! نیم ره‌مه‌ق باقیه‌ن، ساده‌ی!
جه‌و دما بوختان مه‌وینانیت په‌ی.

یه: ئه‌مه.

سه‌ختی زامه‌ت: سه‌ختی زه‌حمه‌ت و ره‌نج.

ئه‌جه‌ل: کاتی دواهاتنی ژیان. له‌م هونراوه‌یه‌دا سه‌نعه‌تی ئیستعاره به‌کار براوه، به‌م چه‌شنه‌که ((ئه‌جه‌ل)) به‌قه‌رینه‌ی ئه‌وه که پیاو ئه‌کوژی ته‌شبیه‌کراوه به‌ئینسان و وتووژی له‌گه‌لدا ئه‌کری.

نیم ره‌مه‌ق: نیوه‌گیان.

باقیه‌ن: ماوه.

سا: لیږده‌دا نامرزی ته‌ئکیده.

ده‌ی: زووکه، ده‌س پی‌بکه. ناوه و به‌مانای کرده‌وه‌ی ئه‌مره له‌مانای

په‌له‌کردن و زووکردندا به‌کار ئه‌بری.

جه‌و دما: له‌مه‌ودوا، له‌مه‌ولا، له‌مه‌به‌دواوه.

بوختان مه وينايت پهي: بوختانت بو ئه بهستن، كاريكت لي نيسبهت ئه دهن
كه تو نه تكدوو واته: ئه و چوار به لايه به بي هاتني وادهي مردن ئه مكوژن له
دواييدا خه لك ئه ليين: ((ئه جهل كوشتي)) كه چي تو ده سيكت له كوشتنى مندا
نه بووه.

پوخته ي مانا:

ئمه سه ختي رهنج و زه حمه تي ريگا و ئمه ده ردي بي ده رمانى دلداريي و
ئمه په ژاره ي دوور يي نازيز و ئه مهش بي شه رتيي دل. ئه م به لايانه خه ريكن
بمكوژن، ئه ي ئه جهل! ته نيا نيوه گياننيكم تيدا ماوه، تا ئه و نيوه گيانه م له دهس
نه داوه، فرسه ته وه ره خو ت بمكوژه، ئه گينا پاش مردنم بوختانت بو ئه كه ن و
ئه ليين ئه جهل كوشتي! كه چي من به بي ئه جهل مردووم!

ثایه‌نه‌ی کاملّ نازیزه‌که‌ی فه‌رد!

فیدای نامات بوون سه‌فاییت ئاوه‌رد

ثایه‌نه‌ی کاملّ: ئاوینه‌ی بالانما و بیّ عه‌یب. مه‌به‌ست ئاوینه‌یی‌که‌ هر شتیّ له به‌رانبه‌ریه‌وه‌ بیّ، به‌ ته‌واویی و به‌ جوانیی نیشانی بدا. ئه‌و ته‌رکیبه‌ کینایه‌یه‌ له ((شیخ محهمهد به‌هائهددین)) کوری ((شیخ عوسمان سراجهددین)) که‌ ریبه‌ری ته‌ریقه‌ی عیرفانی مه‌وله‌وی بووه، وه‌ به‌ مانای ((نوینه‌گه‌ی ته‌واو)) ه‌.

نازیز: مه‌به‌ست ((شیخ سراجهددین باوکی شیخ به‌هائهددین)) ه‌ پاشگری ((ه‌که‌)) له‌ دوایه‌وه‌ نیشانه‌ی ته‌عریفه‌ و ((ی))ش نیشانه‌ی ته‌وسیفه‌.

فه‌رد: ته‌نیا، تاک، تاکانه‌. واته‌: نازیزه‌ تاکانه‌که‌^(۱). ئه‌گونجیّ مه‌به‌ست له‌و ته‌رکیبه‌ ((خودا))ش بیّ چونکه‌ له‌ ئیستلاحی سوّفیاندا دلّی عاریفی کاملّ نوینه‌گه‌ی نووری خودایه‌.

فیدای نامات بوون: به‌ قوربانی هاتنت بم. ((ناما)) مه‌سده‌ری موره‌خخه‌مه‌ له‌ ((نامای)) (هاتن). ((ن)) له‌ دوا‌ی کرده‌وه‌ی ((بوو))ی موزاریعی دوّعاییه‌وه‌، زائیده‌ و بوّ به‌ستنی موسه‌وویت ئه‌هینریّ.

سه‌فاییت: خوّشیییکت، شادیییک. موسه‌وویتی ((ی/ē/)) نیشانه‌ی نه‌کاره‌ته‌ و مانای گه‌وره‌یی و گرنگی ئه‌گه‌ییئی. ((وه‌ = ک))ی وه‌حده‌ت له‌ دوا‌یه‌وه‌ حه‌زف کراوه‌، له‌ ئه‌سلدا ((سه‌فاییه‌ت)) بووه‌. ((ی/√/))ی پیّش له‌ موسه‌وویتی ((ی))

(۱) له‌ کوردیدا پاشگری ته‌عریف ئه‌لکیّ به‌ دوا‌ی مه‌وسووفه‌وه‌ و موسه‌وویتی ((ه‌/ā/))ی نیشانه‌ی ته‌رکیب له‌ باتی ((ی))ی نیشانه‌ی ته‌وسیف ئه‌لکیّ به‌ دوا‌ی مه‌وسووفه‌که‌وه‌ وه‌ها که‌ له‌ ته‌رکیبی ته‌وسیفی: ((کوری ژیر))دا پاش هینانی پاشگری ته‌عریف ئه‌وتری: کوره‌ ژیره‌که‌، که‌ وابوو ته‌رکیبی ((نازیزه‌که‌ی فه‌رد)) له‌ ئه‌سلدا، نازیزه‌ فه‌رده‌که‌یه‌.

(/ē/) فاسیلی نیوان دوو موسه وویته . مه به ست له ((سه فا)) ئه و ئینبساته
ره وانیه یه که مورید له چاویککه وتنی مورشید بۆی دس ئه دا .

ئاوهرد: هینا . له ریشه ی ((ئاوهرده ی)) (هینان) .

پوخته ی مانا:

ئه ی که سی که نوینگه ی ته واوی ته نیا ئازیزی منی ! به قوربانی هانتت بم چ

شادی و خوشییکت له گه ل خۆت هینا؟! !

خه یلین گهرد پات نه دیدهم دوور بی

یانه ی چه م ویران ته مام خاپوور بی

خاس بی ته شریفه هه م ئاوهرده وه

گهرد پات وه تن ئاوا که رده وه

خه یلین: ماوه ییکه ، ده میکه ، رۆزگار یکی زۆره .

گهرد پات: تۆزی پیت ، خاکی پیت . واته : خاکی که وشته ، خاکی ژیری پیتلاوت .
نه : له .

دیدهم: چاوم . ناوی مه سده ره له ریشه ی ((دیدهن)) ی فارسی که به مانای
((بینش)) ه ، له کوردییا بۆ ساختمانی چاویش به کار ئه بری .

دوور بی: دوور بوو . بی به ش بوو .

یانه : خانوو . ((ی)) له دوايه وه نیشانه ی ئیزافه یه .

چه م: چاو . ته رکیبی ((یانه ی چه م)) ئیزافه ی ته شبیه یه .

ته مام: ته واو ، یه کجار .

خاپوور بی: ویران بوو . ئه و ته رکیبه بۆ ته نکیدی مانای ((ویران)) هینراوه .

له م هۆنراوه یه دا چاو ته شبیه کراوه به خانوو ییک که بۆ ئه وه ئاوه دان بمینی

پیویستی به خاکه بان و بانه ناو هه یه .

خاس بی: چاک بوو ، باش بوو .

تەشرىفت ھەم ئاۋەردەۋە: دووبارە تەشرىفت ھېنايەۋە .

گەرد پات: تۆزى پىت. خاكى ژىرى پىلاوت.

ۋەتەن: نىشتەمان، جىگا. مەبەست ساختمانى چاۋتە كە جىگاي مېۋانە

خۆشەۋىستەكەيە . لە كوردەۋاريدا ئەگەر كەسى مېۋانىكى خۆش بوى پىي ئەلى:

پاۋ پىلاوت لەسەر چاۋم، جىگاي تۆ گلېنەي چاۋمە .

ئاۋا كەردەۋە: ئاۋەدان كەردەۋە .

پوختەي مانا:

ماۋەيىكى زۆر چاۋم لە خاكى پىت بېبەش بوۋ، خانوۋى چاۋم كە جىگاي

خۆتە، بە تەۋاۋى ۋىران بوۋ، بە خودا كاريكى چاكت كرد كە دووبارە تەشرىفت

ھېنايەۋە ۋە بە خاكى پىت خانوۋەكەي خۆت ئاۋەدان كەردەۋە .

ساقىي! ئىنە بەزم ۋەسل يارانەن

چەرخىچ ھەر ئەۋ چەرخ ھەردەجارانەن

دەۋرى دەروە ناز ۋە پىلاۋەۋە

ژەنگ دل ۋە زاخ مەي بمالۋەۋە

جاميومان جە دەس تۆ ھەم سەندە بۆ

فرسەتەن، نەسيونەك نەمەندە بۆ.

ساقىي: مەيگىر. مەبەست ئەۋ ھىزە مەعنەۋىيە كە سۆفيايان بە سەرچاۋەي

بەرەكاتى يەزدانى ئەزانن.

ئىنە: ئەمە. ئىشارەيە بە كۆبۈنەۋەي خۆي لەگەل مېۋانەكەيدا.

بەزم: شادىي ۋ خۆشى دەربىر بە شىۋەيىكى تايبەتى.

ۋەسل: بەيەكگەيشتن، كۆبۈنەۋە .

ياران: دۆستان، لىرەدا مەبەست ھاۋمەسلەكانى ريگاي عىرفانىيە . ((ەن)) لە

دۋايەۋە كەردەۋەي رابىتى زەمانى حالە .

چەرخ: كينايەيە لە ئاسمان. ((بچ = یش)) لە دوایەو پاشگری پەيوەندە.
(گەردوون) یش ئەوتری.

هەردەجاران: كورتکراوەی ((هەردەورجاران)) ه، واتە: رۆژگاری پیشوو.
(هەن) لە دوایەو، کردەووی رابیتی زەمانی حالە. مەولەوی لەم هۆنراوەیەدا،
بەو ئیشارە ئەکا کە ئەو مەقامە ریبەرییە کە شیخ عوسمانی مورشیدی بوویە
شیخ بەهائەدینی کورپیشی بوویە، وە خوشی هەر موریدەکە ی جارانه و فەرقیکی
نەکردوو، ئینجا لە سەرچاوەی ئەنواری یەزدانی کە بە ((ساقی)) ناوی ئەبا
ئەپارێتەو کە لە فەیز و بەرەکەتی مەعنەوی ئەو کۆبوونەو بی بەشی نەکا.
دەوری دەر وە ناز وە پیالەو: بە نازەو دەوری بدە و جامە شەرابەکەت
بگیرە بۆمان. مەبەست لە وشە ی ((ناز)) لێردا بریتییە لە تەو ججواتی
مەعنەوی. ((مە ی)) یش بریتییە لە بەرەکاتی یەزدانی.
ژەنگ دل: کینایەيە لە رەزاییلی نەفسانی.

وہ: بە.

زاخ مە ی: ئیزافە ی بە یانییە ((زاخ)) مادەییکی مەعدەنی بلووری رەنگە کە
زاخاوی زێر و زیو و شتانی تری پی ئەدری و ژەنگ و چلکیان لا ئەبا و رەنگیان
برقەدار ئەکا، وە بۆ دەوا و دەرمانیش بەکار ئەبری. واتە: بەو بەرەکاتە
مەعنەوییە، دلە لە هەوا و هەوەسی حەوانی پاک بکەو.

جامیومان: جامیکمان، پیالەیی مەیمان.

جە دەس تۆ: لە دەس تۆ.

هەم: دووبارە.

سەندە بۆ: سەندبی، کردەووی ئیلترامییە لە ریشە ی ((سەندە ی)) (سەندن)
کە لێردا بە مانای وەرگرتنە. ئەداتی ئیلترامی ((با)) لە سەرەتای ئەو کردەووە
حەزف کراوە، لە ئەسڵدا ((با سەندە بۆ)) (با سەندووبی) یە.
فرسەتەن: فرسەتە.

نەسیو: نەسیب، بەش، قسەت. زەمیری موزاف ئیله یهی ((مان)) له دوایه وه
هەزف کراوه. ئەگونجی مەبەست له ((ساقی)) لێره دا خودی شیخ بەهائەددین بی
چونکه مەولهوی پاش وهفاتی شیخ سراجەددین، ئەوی به رابەری تەریقە ی عیرفان
قه بوول کردووه.

نەك: نەكا.

نەمەندە بۆ: نەمابێ.

پوختە ی مانا:

ساقیی! ئەمە بەزمی بەیەكگەیشتنی یارانە و، گەردوونیش هەر ئه و
گەردوونەكە ی جارانه، تكایه به نازەوه، جامه مەیهكەت بگێرە و به و مەیه دلمان
زاخاو بدەوه، با پیالەیی ترممان له دەستەوه، وه رگرتبێ، فرسەتە نەكا ئیتر قسەت
و نەسیومان نەمابێ.

کام ساران سہد رہنگ نوور پئدا وہشتہن-
 کشتش کشت دہشت ہر ہشت بہہشتہن؟!
 فہزای سایہی عہرش دانای جہلیلہن
 یا بارہگای پاک ((سہیید خہلیل))ہن!؟

کام: نامرزی پرساری تہریدیہ. ئەگەر لیپرسراوی لەگەڵا نہبی زۆتر
 موسەوویتی ((/a/)) لە دوایەوہ ئەھینری، وەھا کہ ئەوتری: خانووی ئیوہ
 کامەہ؟

سارا: سەحرا، دہشت. ((ن)) لە دوایەوہ رابیتی زەمانی حالە.
 سەد رەنگ نوور: نووری سەد رەنگ، واتە: نووری کہ سەد رەنگ
 ئەدرەوشیتەوہ. کینایەہ لە دہشتیکی پەرگول و گیای رەنگاوپرەنگ کہ جیلوہگای
 نووری یەزدانیہ.

پئدا وہشتەن: پئیدا باریوہ. کردەوہی مورەککەبی زەمانی حالە لە ریشە
 ((پئدا وہشتە)) (پئدا بارین). ئەو تەرکیبە جوملەییکی ئیستفہامی
 تەعەججوبییہ.

کشت: زەراعت، ئەو شتانە کہ لە ریگی کێلانەوہ شین ئەبن، وەک: گەنم و
 جۆ و شتانی تر، بەلام لیژەدا مانای عامترە و ہەموو چەشنە گژ و گیاییکی کئیوی
 ئەگریتەوہ. ((ش)) لە دوایەوہ زەمیری موزاف ئیلەہیہ.

کشت دہشت ہر ہشت بہہشتەن: گول و گیای ئەو سەحرایە لە جوانیی و
 پاراوییدا عینی گول و گیای دہشت و سەحرای ئەو ہشت بہہشتەہ کہ خودای
 گەرہ بۆ بەندەگەلی موتیعی خۆی لە دوای مردن نامادەہی کردوہ. ئەو ہشت
 بہہشتە ئەمانەن: بہہشتی خولد، بہہشتی داروسەلام، بہہشتی دارولقەرار،

بههشتی عهدن، بههشتی مه‌نوا، بههشتی نه‌عیم، بههشتی عیالین، بههشتی
فیرده‌وس. ((هن)) له دواى ((بههشته‌ن)) هوه، رابیته.

فهزای سایه‌ی عه‌رش دانای چه‌لیله‌ن؟! ئایا ئه‌م سیبهره له فهزای ئه‌م
دهشته‌دا، سیبهری عه‌رشی خودای گه‌وره‌یه؟! یا سیبهری باره‌گا و مه‌زاری پاکی
((سه‌یید خه‌لیله))^(۱)؟! ((هن)) له دواى ((خه‌لیله‌ن)) هوه، رابیته.

پوخته‌ی مانا:

ئه‌مه چ سارا و دهشتیکی پر له به‌ره‌که‌ته که هه‌زار جو‌ره نووری یه‌زدانی پیدای
باریوه و گول و گیای جوانی عه‌ینی گول و گیای دهشت و سارای هه‌شت بههشتی
مه‌عووده؟!!

ئایا ئه‌م سیبهره له فهزای ئه‌م دهشته‌دا سیبهری عه‌رشی به‌رینه، یا سیبهری
باره‌گای پاکی ((سه‌یید خه‌لیله))؟!!

ئه‌سرار په‌رده‌ی غه‌یب مه‌حره‌م په‌یک!

سایه‌ی خودایی، سه‌لامون عه‌له‌یک!

ئه‌سرار په‌رده‌ی غه‌یب مه‌حره‌م په‌یک!: ئه‌ی که‌سی که قاسیدی مه‌حره‌می
ئه‌سراری پشتی په‌رده‌ی عه‌اله‌می ئولووه‌ییته‌ی! ((مه‌حره‌م په‌یک)) ته‌رکیبی
ته‌وسیفیه - به پیشکه‌وتنی سیفه‌ت له مه‌وسووف که به سووره‌تی ناوی
موره‌که‌ب ده‌ره‌اتووه، ئه‌وه‌ش بو گه‌یاندنی گرنگایه‌تی مانای وه‌سفی

(۱) مه‌وله‌وی ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی له سه‌ر مه‌رقه‌دی ((سید خلیل)) و تووه که یه‌کیکه له ئیمام زاده‌کان وه
له نزکی قه‌لای شیروانه نیژراوه. به بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه و توویه‌تی که له گه‌ل جه‌نازه‌ی قادر به‌گی کوپی
که‌یخه‌سره‌و به‌گی جاف چووه بو ئه‌وی. ئه‌و قادر به‌گه به گوله‌ی ویل کوژراوه. دیوانی مه‌وله‌وی، له سه‌ر
نووسینی مه‌لا عبدالکریمی مدرس لاپه‌ره‌ی ۳۵۷.

زۆرم هه‌ول دا که ژیاننامه‌ی ((سه‌یید خه‌لیل)) م ده‌س که‌وی جگه له‌وه‌ی که مامۆستا مه‌لا که‌ریم
نووسیویه شتیکی ترم نه‌دۆزییه‌وه. له زاناکانی ((یارسان)) ئه‌هلی حه‌قم بیستووه که ناوبراو پیاویکی
خوداناس و دنیا‌بیزار بووه، وه یه‌کی بووه له ربه‌ره‌کانی جه‌رگه‌ی یارسان.

((مه حره می))، یه، ته رکیبی ((مه حره م په یک)) له ئیزافه به ((ئه سرار)) قه تع کراوه و که و تووه ته دواوه بؤ نیشاندانی گرنگایه تی موزاف ئیله یهی که بریتییه له ((ئه سرار))، وه هه روه هاش بؤ گه راندنی ئه و ته رکیباته ئیزافی و وه سفیه به سووره تی ناویکی موره ککه ب تا ته تابوعی ئیزافات که به فه ساحه ت زیان ئه گه یینی، نه ییته دی. مه زمونی ئه و نیوه هؤنراوه یه، ئیشاره یه به وه که به لای سؤفییانه وه ئه ولیاش وه کو ئه نبییا له لایه ن خوداوه مه ئموری ئیرشادی خه لکن به لام ئه نبییا له ری و ه حیه وه و مه ئمورییه تی ئه ولییا له ری ئیله هامه وه یه و، ئیرشادی ئه ولییا تابعی ئه حکامیکه که ئه نبییا به خه لک ئیبلاغی ئه که ن، که وابوو له بهر ئه وه ئه حکامی ئایینی ئیسلام کامیلترینی ئه حکامی ئایینه کانی تره، ریگای ئیرشادی ئه ولییا کانیشی کامیلترینی ریگاکانی ئیرشادی ئه ولییا ئایینه کانی تره.

سایه ی خودایی! : ئه ی که سی که عه یینی وجودی نیت و له ویش جیا نیت^(۱) لیره دا پتویسته مه به ست له ((سایه ی خودایی)) سیبهری کامیلی خودایی بی که مه رته به ی عالی وجود ئه گریته وه، ئه گینا ئه و جومله یه مانای ستاییشیی ناگه یینی، چونکه به لای سؤفییانه وه ته واوی عالمی وجود ((سیبهری خوداییه))^(۲).

سه لامون عه له یک! : درودی خودات له سه ر بی!

(۱) دباره سیبهری هه ر شتی عه یینی وجودی خاوه ن سیبهره که نییه به لکه نیشاندهری وجودی خاوه نه که یه و له عه یینی حالدا لیتی جیا نابیتته وه. سؤفییان لایان وایه که وجودی عالمی ئیمکان له چاوی وجودی خوداوه، وه ک وجودی سیبهر و، خاوه ن سیبهره که یه، واته: ئه م عالمه نیشاندهری وجودی خودایه، ئینجا ئه م عالمه ش له چاوی که مال و نوقسانه وه، به مه راتیبه عالی و دانسی دابه ش ئه کری، عالیترین مه راتیبه وجود، وجودی پیغه مران و ئه و ئینسانانه یه که له ریگای موجهه داتی نه فسانیه وه، که یشتبیتنه دوا پله ی ته جهرود له سیفاتی په سنی حه یوانیی.

(۲) خودالځۆشبوو مه لا عه بدولای دسه یی مفتی شاری سنه له م باره وه له باوه پنامه ی ((خودا یارت بؤ)) دا ئه ئی: مه وجود هه ر ئاده ن، ماسیوا سایه ن ئازاته پاکه زات و خودایه ن: خاوه نی وجودی موته لقه هه ر ئه وه و، وجودی غه ییری ئه و، وه کو سیبهره بؤ وجودی ئه و، ئه و زاته پاکه که وجودیکی وه های مه یه، زاتی خودایه.

مهولهوی له دوو هۆنراوهی پيشوودا سه نه تهی به ديعی ((ته جاهولولوعاريفين))ی
به کار بردووه و، له م هۆنراوهیه شدا سه نه تهی ئيلتيفات له غائيبه وه بۆ موخاته ب.

پوختهی مانا:

ئهی کهسی که په یکی مه حره می نه سراری پشتی په ردهی عالمی
ئولووهییه تی! ئهی کهسی که نيشاندهری ته واوی وجودی موته قی به زندانیت،
دروودی خودات له سه ر بی.

که ردهم نالایق نه ره وه سا لوهن

رووزه رديم موحتاج وه يه ک جواوهن

مهولهوی له م هۆنراوهیه دا روو نه کا له ره وانیهی پاکي ((سهی خه لیل)) و لئی
نه پارپته وه که به میهره بانیه وه، وه لامي سه لامه کهی بداته وه تا له رووی هه لئی
که تکای لی بکا بۆ په نادانی نه و که سه که هیناویانه له ئاستانهی باره گای نه ودا
بینیژن ئینجا نه لئی: نه گهر له چاوی کرده وه مه وه، شایستهی نه وه نیم بیمه
حوزوورت و سا لوت لی بکه م، به لام له چاوی رووزه ردی و خه جاله تباریمه وه، نیازم
به وه هه یه که به وه لامیک دلخوش و ئومیده وارم که ی. بی گومان مه زمونیکی وه ها
جوان و به لیغ و بیکر له چوارچیهی وه ها وشه گه لیکی ساده و ره وان و ئاساییدا
نیشانه ییکی تره بۆ په یبردن به پلهی به رزی قودره تی ته فه ککور و به یانی نه و زاته
له هونه ری نه ده بیدا و به لگه ییکی رووناکیشه بۆ شایسته یی زبانی کوردی که
مهیدانی داوه به وه ها هونه رمه ندیکی که موینه تا له نه و په ری هونه رنماییدا نه سپی
تیژپه وی فه ساحه ت و به لاغه تی خوی له و مهیدانه دا به بی نه وه گری و کۆسپی بیته
ریی، لنگ بدا.

هه ریه ک شه فیهیش په ی ویش ئاوه ردهن

من خه جاله تیم وه شه فیه کهردهن

شه فیعیئیش: شه فیعیئیکی، تکارکی. ئه و ته رکبیه له سی جوزئ پیک هاتووه:
شه فیعیئ - تکار. موسه وویتی ((ی/ē/))ی نیشانه ی نه کارهت. ((ش))ی زه میر که
لیره دا حاله تی فاعیلی هه یه.

په ی ویش: بو خوئی. ((وی)) زه میری موشته ره که به ئیلحاقی زه ماییری
شه خسی ته حسیس پهیدا ئه کا، وه ها که ئه وترئ: ویم، ویت، ویش. ویمان، ویتان،
ویشان.

ئاوه رده ن: هیناوه. کرده وه ی زه مانئ حاله له ریشه ی ((ئاوه رده ی)) (هینان).
پوخته ی مانا:

هر که سی که هاتووه ته ئاستانه ی تو که سیک یا شتیکی کردووه ته تکار که
داواکاریه که ی جیبه جی بکری، منیش خه جاله تی و شهرمه ساریی خوُم کردووه ته
تکار.

یه کی ج ه دۆسان وه زام نۆوه
سه ر نیان وه خاک ئاسانه ی تۆوه
میمان غه ریو که ره مسه رای تۆن
موحتاج وه ریژه ی سفره ی خوان تۆن
دریغی مه که ر ئامان سه د ئامان!
مه فه رما: میمان بی تۆشه ئامان

جه: له.

وه زام نۆوه: به برینی تازه وه.

میمان غه ریو: میوانی غه ریب، میوانی دوور که وتوو.

که ره م سه را: میوانخانه ی به زل و به خشش.

دریغی مه که ر: کۆتایی مه که . کرده وهی مورده ککه بی ئه مره له ریشهی ((دریغی که ردهی)) (کۆتایی کردن). موسه وویتی ((ه /a/)) که زه میری یه که م که سی موفرده له دوايه وه بۆ ته خفیف فره دراوه، وه ئه سلله که ی ((دریغی مه که ره)) یه .

ئامان سه د ئامان: ته رکیبیکه بۆ پارانه وه و په ناخواستن له کاتی ناچاریدا به کار ئه بری، وشه ی ((سه د)) که ناوی ژماره یه مانای موباله غه ئه گه یینی .
مه فه رما: مه فه رموو. کرده وهی نه هییه له ریشه ی ((فه رماوی)) (فه رموون).
واحیدی سه وتیی ((وه /wa/)) له دوايه وه بۆ ته خفیف فره دراوه .
تۆشه: تۆیشوو، ئه و خوارده مه نییه یه که ریپوار له کاتی سه فه ردا له گه لّ خۆی ئه بیا. لیتره دا مه به ست کرده وه و ره وشتی چاکی دنیا بیه .
ئامان: هاتوو. کرده وهی زه مانای حاله له ریشه ی ((ئامای)) (هاتن).

پوخته ی مانا:

داواکارییه که م ئه مه یه که یه کی له دۆستان به برینیکی تازه وه سه ری ناوه ته سه ر خاکی ئاسانه ت، میوانیکی غه ربی دیوه خانه ی که ره م و به خششی تۆیه و، نیازی به ریزه ی خوانی رجات هیه، له میوانداریی کۆتایی مه که و، مه فه رموو ئه م میوانه به بی تۆیشووی ئاخیره ت هاتوو.

یا خه لیل ده خیل، کی عاده ت که رده ن

تۆشه وه ده رگای که ریمان به رده ن!؟

مه وله وی له م هۆنراوه ساده یه دا وه ها مه زموونیکی گه وره و گرنگی جی کردوو ه ته وه که هر خاوه ن زه وقیکی ئه ده بی غه رقی ده ریای ته عه ججوب ئه کا و ددان به وه دا ئه نی که گه وه ری مه زموونیکی وه ها جوان هر شایسته ی سه ده فی ئه لفازیکی وه ها شیرین و ره وانه و پیوستی به ته عبیر و ته فسیر نییه .

پیشانی‌م هه‌وه‌س زانووش جازمه‌ن
ته‌عزیم جه‌ناب پیری‌ی لازمه‌ن

پیشانی‌ی: نیوجاوان، ته‌ویڵ.

هه‌وه‌س: مه‌یل، ئاره‌زوو.

زانوو: زرانی، زه‌نگۆڵ، ئه‌ژنۆ. ((ش)) زه‌میری سییه‌م که‌سی موفره‌دی موزاف ئیله‌یهه.

جازم: قاتیع، چه‌تمی، سابیت، بی‌ته‌ردید. ((هن)) له‌دوایه‌وه‌ زه‌میری رابیته. ته‌عزیم: ریزگرتن. مه‌به‌ست خه‌مبوونه‌وه‌ و کۆمبوونه‌وه‌یه، چونکه‌ له‌کاتی پیریدا پشتی پیاو کۆم ئه‌بیته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ که‌سی بییه‌وی ریز له‌که‌سیکی گه‌وره‌ بگری و سه‌ری لی‌دانه‌وینی.

جه‌ناب: عونوانیکه‌ بۆ ریزگرتنی ئه‌فرادی گه‌وره‌ و گرنگ به‌کار ئه‌بری و به‌مانای جه‌نب وجیهه‌ته^(۱).

پوخته‌ی مانا:

پیشانی‌م هاتوو‌ته‌به‌راو هه‌وه‌سی نیزی‌کبوونه‌وه‌ی ئه‌ژنۆمی کردوو، وه‌ک ئه‌وه‌ ئه‌یه‌وی له‌جه‌نابی پیری ته‌عزیم بکا چونکه‌ جه‌نابی پیری ته‌شریفی هیناوه‌ و ریزلی‌گرتنی پێویسته.

(۱) حاله‌تی پیری له‌جاوی عرفانه‌وه، حاله‌تیکی گرنگ و گه‌وره‌ و به‌ریزه‌ چونکه‌ له‌ حاله‌ته‌دا قوای چه‌یوانی زه‌عیف ئه‌بی و جه‌نبی ره‌وانی به‌هێزتر ئه‌بی و ئینسان ئه‌و شایسته‌یییه‌ ئه‌هینیته‌ ده‌س که‌ که‌م له‌خودا نزیکتر بکه‌ویتته‌وه، جا به‌و بۆنه‌وه‌یه‌ که‌ مه‌وله‌وی له‌م هۆنراوه‌یه‌دا عونوانی ((جه‌ناب))ی بۆ به‌کار ئه‌با و ریزگرتنی هاتنی به‌پێویست ئه‌زان.

بالا ڪه رده وه مهيل ٺهولاي په ستي وردیکه لانهن دهر وازهی هه سستی

بالا: به ٺن، قه د، قامه ت.

مهيل ڪه رده وه: مهيلي ڪرده وه، ٺاره زووي ڪرده وه، چووه وه. ڪرده وهی
موره ڪکه به له ریشهی ((مهيل ڪه رده یه وه)) (مهيل ڪرڻه وه، چوونه وه). پاشگري
(ه وه)) له دوايه وه بؤ گه ياندنی مانای ته ڪراره.

ٺهولا: بؤ لا. پیتی ٺيزافه ی موره ڪکه به.

په ستي: خواری. له هينانی ٺه و شهيه سه نه تي ٺيهام به ڪار براوه، چونکه
مانای نيزيک به زيهنی ٺه و شهيه بریتيه له ((خواری)) که موقابيلي ((ٺووری)) يا
(سهري))، وه مانای دوور له زيهنی بریتيه له عالمی ((ناسوت)) واته عالمی
عناسر، چونکه به لای فه لاسيفه و عوره فاوه ته واوی ٺه م جيهانه له دوو عالم پيک
هاتووه: عالمی مه له ڪووت يا عالمی موجه رره دات. عالمی ناسوت يا عالمی
عناسر. نهوعی ٺينسان و، وجودی جيسمی واته سوورتهی نهوعی له ترکیبای
عناسره، وه ووجودی ره وانیی واته نه فسی ناتيقه ی له عالمی موجه رره دات يا
عالمی مه له ڪووته. عالمی عناسر عالمی ڪي ڪي بچووک و مه حدوده، به لام عالمی
موجه رره دات عالمی گوره و نامه حدوده. عالمی موجه رره دات له بهر ٺه وه
قه بوولی ڪون و فه ساد ناکا و وه ڪ خوی ٺه مينيتته وه، پئی ٺه وتری عالمی عالی
واته عالمی بان و ٺوور، وه عالمی عناسر له بهر ٺه وه هه ميشه له ٺالوگور و
ته غيردايه، به عالمی دانیی و خوار ناو ٺه بری. جا له بهر ٺه وه ووجودی جيسمی
ٺينسان له سه ره تاوه له ترکیبای عونسری پيک دی و ڪم ڪم روشد ٺه ڪا تا
ٺه گاته ته مهنی پیری و دووباره قواي جيسمی زه عيف ٺه بی و به ره و خوار ٺه بيتته وه
بؤ مردن و ته جزیه بوونی جيسمی و به رزيوونه وهی ره وانیی بؤ عالمی مه له ڪووت،
مه وله وی ٺه لی: ((بالا ڪه رده وه مهيل ٺهولاي په ستي)) واته: جيسم ڪه له

تەركىبى ئەجزاي عونسرىيەو نەشئەتى كىردووه، دووبارە بەرەو تەجزىيەبوون دەچى و جوزئەكانى ئەگەرىنەو بەو عونسوره ئەسلىيانە كە لىيانەو پىك هاتووه. وردىكە لانه: بچكە لانه. پاشگرى ((هالانه /-a!āna/)) لە دواى وشەى ((وردى)) يەو، بۆ گەياندى ماناى تەئكىد و تەحبىبە. پىتى ((ن)) لە دواى ئەو پاشگرەو، زەمىرى رابىتى زەمانى حالە.

دەروازەى هەستى: دەربازەى هەبوون، دەرگای خانووى عالەمى ووجود. ئەو تەركىبە، ئىزافەيىكى ئىستعارىيە و موسنەد ئىلەيە بۆ ((وردىكە لانه)) و كەوتوو تە دواو.

مەبەست لە مەزمونى ئەم نىوہ هۆنراوہى، ئەوہى كە بە لای عورەفاوہ عالەمى ووجود وەها كە ئىشارەمان بۆ كىرد لە چاوى عالەمى ئولووہىيەتەو، عالەمىكى مەحدوود و بچووكە، واتە: وەكو خانوويىكى بچكۆلەيە و بى ئەرزشە و شايىستەى دلەبەستەى نىيە، ديارە دەرگای خانوويىكى وەها بچووك و بى ئەرزىش بۆ هات و چووكىردن ئەبى بچووك و بى ئەرزش بى تا تەناسوب لە نىوانى خانووكە و دەرگا كەيدا بى كە وابوو نىوہ هۆنراوہى يەكەم رەنگە ئىشارە بى بە مەزمونى ئايەتى ((مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ))^(۱)، وە نىوہ هۆنراوہى دووہمىش ئىشارە بى بە لازمى ماناى ئايەتى ((إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ))^(۲).

پوختەى مانا:

ووجودم هيزى روشدى خوى لە دەس داوہ و خەم بوو تەوہ و ئەيەوى لە دەرگای بچووكى عالەمى هەبوون بچىتە دەروہ و سوورەتى نەوعى مۆتەلاشى بى و دووبارە تەبديل بىتەوہ بە عەناسر.

(۱) سوورەتى (طە) ۵۵

(۲) سوورەتى (غافر) ۳۹

((مهعدوومی))! كهردهی بهدی هزار تهرز
 زانووی ئومیّدت ناوه رۆ ئه و له رز
 ئه و كهس مه زانو و، سه تتاره ن ئارۆ
 جه و بوزورگته رهن سوب ئه و روت نارۆ

مهعدوومی: نازناوی شیعیری ((مهولهوی))یه، بریّ جار له هۆنراوه کانیدا
 ((مهعدووم))یشی به کار بردووه.

كردهی بهد: كردهوی خراپ. تهركیبی تهوسیفیه. ((ی)) له دوایه وه
 نیشانهی تهوسیفه، چونكه تهركیبی ((ههزار تهرز)) كه به دوایدا دیّ سیفه ته بۆ
 ((بهد)).

زانوو: زانی، ئه ژنۆ. ((ی)) نیشانهی ئیزافهیه.

ئومیّد: هیوا. ((ت)) زهمیری موزاف ئیلهیهه. تهركیبی ((زانووی ئومیّد))
 ئیزافهی ئیستعاریهه.

ناوه رۆ ئه و له رز: نه هیئتته له رز. كردهوی مه نهی موره ككه به له ریشهی
 ((ئه و له رز ئاوه ردهی)) (به له رز هاوردن، به له رز هیئان). واته: كردهوی خراپی
 ئه م جیهانهت نه ترسینی و ناھومیّدت نه كا.

ئه و كهس: ئه و كهسه. پیتی ((ه))ی نیشانهی ئیشاره و ((كه))ی ئامرازی
 په یوه ند، له دوایه وه فپه دراوه ئه سلّه كهی ((ئه و كهسه كه))یه. مه بهست له و ناوه
 موبه مه خودای گه ورهیه.

مه زانوۆ: ئه زانی، جوملهی یه كه می موعه رریفه پیتی ((و)) له دوایه وه ئامرازی
 په یوه نده.

سه تتاره ن: عهیب و، تاوان پۆشه. ((هن /-an/)) رابیتی زه مانى حاله.
 تهركیبی ((سه تتاره ن)) له ته ئویلی فعلدایه و ئه بیته جوملهی دووه می موعه رریفی.
 ئه سلّی ئه م نیوه هۆنراوهیه به م جۆره: ئه و كهسه كه به گونا و تاوان ئه زانی و دای
 ئه پۆشی له م جیهانه دا...

ئارۆ: ئەمپۆ، ئیمپۆ. مەبەست ئەم جیھانە یە.
جەو بوزورگتەرەن: لەو گەورەترە، میهرەبانیی و کەرەمی لەو بانترە. ئەم
تەرکیبە موسنەد ئیلە یەه بۆ ((ئەو کەس)).

سوب: سوبح، بەیانی. مەبەست جیھانی رەستاخیژە.
ئەو رووت نارۆ: نەهینیت بە رووتدا. کردەوہی مورەککەبە لە ریشە ی ((ئەو
رووتاردە ی، ئەو روو ئاوەردە ی)) (بەرودا هینا).

پوختە ی مانا:

مەعدوومی! ترسی کردەوہی خراپی ھەزار جۆرت ئەژنۆی ئومیدت نەهینیتە
لەرز، چونکە ئەو خودایە کە ئیستا بە ھەموو کردەوہ خراپەکانت ئەزانئ و چاویان
لئ ئەپۆشی و لەم جیھانەدا سزات نادا، بی گومان میهرەبانیی و کەرەمی لەوہ
زۆرتەرە، لەو جیھانیشدا ئەو کردەوہ خراپانەت نەداتە روو و لیت ببووری.

سفیدیت قەلخان پە ی رووی سیات بۆ
کەمانیت شەفیعی تیر دیات بۆ
بنەمۆ پیری ی و تەن ناتەوانیت
وہ ی دوو فەردەوہ، ئەو دەس جوانیت

سفیدی: سپییەتی، کینایە یە لە مووی سپی کە نیشانە ی پیریە. پیتی ((ت))
لە دوایەوہ زەمیری موزاف ئیلە یەه.

قەلخان: قەلغان، مەتال، سپەر. لیرەدا مەبەست پەناگا و تکاکارە.
پە ی: بۆ.

رووی سیات: رووی رەشت. لە هینانی تەرکیبی ((رووی سیا))دا سەنعەتی
ئیهام بەکار براوہ: مانای دووری بریتیە لە مووی رەشی سەر و سوورەتی تەمەنی
گەنجی، مانای نزیکي بریتیە لە تاوانباری و خراپەکاری و نافەرمانی رۆژگاری
ژیانی.

بۆ: بى. كرده وەى رايىتى ئىلتزامىيە لە ريشەى ((بىەى)) (بوون).
كەمانىي: خەمى، خەمبونە وە. واتە: قامەتى خەمى وەك كەوان. ((ت))
زەمىرى موزاف ئىلەيە.

شەفئع: تەكار.

تير ديا: تيرى روانين. ئيزافەيىكى بەيانىيە كە مەقلووبى ئيزافەى تەشبيھى
((دياى تير))ە. ((ت)) زەمىرى موزاف ئىلەيە. مەبەست لە ((تيرى روانين))
تەوەججوى نەفسە بۆ موخەررەمات.

بۆ: بى. كرده وەى ئىلتزامىيە و ماناى رجا و ئوميد ئەگەيىنى.

بنەمۆ: بەنەوى، بگرى. كرده وەى ئىلتزامى موزاربعە لە ريشەى ((نەماى))
(نەوين). ((پيرى و تەن ناتەوانين)) فاعيلە بۆ ئەو كرده وەيە.

وەى: بەم، بە ئەم. لە ئەسلدا ((وەئى)) بوو، تەركىبىكە لە دوو پىتى ئيزافە
و ناوى ئىشارە. تىپى^(۱) ((هەمزە)) لە سەرەتاي ناوى ئىشارە وە بۆ سووكىي فرە
دراو، بوو بە ((وەى)).

دوو فەردە وە: دوو بەيتە وە. ((فەرد)) بە ماناى ((بەيت، شيعر))ە. ((وە)) لە
دواى ئەو تەركىبە وە بۆ ماناى ئىتتسالە. تەركىبى: ((وەى دوو فەردە وە)) قەيدى
حالە.

ئەو دەس جوانىت: لە دەس جوانىت. مەبەست غورور و نەفامىي كاتى
كەنجىيە. مەفعولە بۆ ((بنەمۆ)) واتە: پيرىم لە حالىكدا ئەم دوو ھۆنراوەيە بكا بە

(۱) وشەى ((پىت)) بە ماناى ((حەرف))كە كە يەككە لە ئەقسامى ((كەلىمە)). وشەى ((تىپ)) بە
ماناى ((حەرف))كە كە بۆ تاكەكانى حوروفى ((ھىجا)) بەكار ئەبرى. بە جۆرى تر، يەكەم بە ماناى
((ئەدات)) و دوو بە ماناى ((حەرفى موھمەل))ە كە لە زبانه وانيدا پىتى ئەوترى ((فۆنىم)) واتە:
واھىدى سەوتى بى مانا كە موقابىلى ئەبى بە ((مۆنىم)) واتە: واھىدى سەوتى مانادار كە شامىلى
((پىت))يش ئەبى.

ویردی زبانی، دەسی جوانیم بگری و بیباته حوزووری خودا تکای غوروور و نه قامی
بۆ بکا. (۱)

ئەو دەسی که ئاشکرایه هۆنراوه کانی مهولهوی پین له هونه رکاری به دیعی و
به یانی ورد و جوان و مامۆستایانه که هه لدان و ناساندنییه که ی ئەو سه نه تانه
وه ختیکی زۆر و، ته مه نیکی دوور و دریزی پی ئەوی، که وابوو ته نیا ئیشاره به و
سه نه تانه ئەکه یین که زۆرتر سه رنجراکیشن و نیازیان به باسلیکردنیکی زۆر نییه بۆ
وینه له م چهن هۆنراوه یه دا هونه رکاری زۆر به کار براوه، ته نیا هونه رکاریک که
زۆرتر سه رنج رانه کیشی ئەمه یه که قامه تی خه م له ته مه نی پیریدا ته شبیه کراوه به
که وان، وه ته وه ججوهی نه فس بۆ موحرره مات که زۆرتر له چاوه وه ده رئه که وی،
ته شبیه کراوه به تیر که له راستیدا ته شبیه یکی بیکری هونه رکارانه یه .

پوخته ی مانا:

هیوایه که مووی سپی ته مه نی پیریت روپره شی تاوانباری رۆژگاری
هه رزه کاریت بشاریته وه . کۆمبوونه وه ی قامه تیش بی به تکاکار بۆ لیبووردن له
نافه رمانیت . پیری و ناته وانیشته به مه زموونی ئەم دوو هۆنراوه یه دهستی نه قامی
که نجایه تیت بگری و بیباته حوزوور .

(۱) له م هۆنراوه یه دا وه کو هۆنراوه کانی تر نه نوعی ته شبیهات و ئیستعاراتی ورد و جوان به کار براوه که
ئه گه ره موویان ده رخنه یین، زه مان و مه کانیکی زۆری پی ئەوی، بۆ وینه له م هۆنراوه یه دا ته شبیه یکی
موره ککه بی جوان به کار براوه که چهن ئیستعاره ی تیدا ئەکه وینه پێشچاو، وه ها که حاله تی ((پیری))
به عه لاقه ی موحرره مبوونی وه، ته شبیه کراوه به پیاویکی چاک و پاک و خۆشه ویستی خودا . وه
حاله تی ((لاویه تی)) ش به عه لاقه ی غوروور و سه رکه شی نه فسانبوونی وه به پیاویکی تاوانبار و خراپکار
چوینراوه که ئەو پیاوه چاکه ده سی بگری بیباته لای خودا و تکای لیبووردنی بۆ بکات . له و ته شبیه
موره ککه به دا چهن ئیستعاره ی مه کنیه و ججوهی هه یه، ئەوه ش بریتیه له هینانی موشه ببه ه له گه ل
سیفاتی موشه ببه هون بیه دا .

عهزاوم ئه رسهد جه حهد به رشییهن
 جه روسیاییم گرانته ر نییهن
 من که خه جالته خزمهت ئاما پیّم
 جه ههنهم، سهد سال دۆزه خ ببۆ جیم

عهزاو: سزا، جه زره وه. ((م)) له دوایه وه زهمیری موزاف ئیله یهه.
 ئه رسهد: ئه گهر سهد. وشه ی ((سهد)) وه وینه کانی ئه گهر له جومله یی کدا
 نۆرایه تی جیبه جیکردن یا جیبه جیبوونی کاریک بگه یینی، ئه بیته قهیدی چه ندایه تی
 (که ممییه ت).

جه حهد به رشییهن: له ئه ندازه دهرچوه. کرده وه ی موره ککه بی زهمانی حاله
 له ریشه ی ((جه حهد به رشییه ی)). (له حهد دهرچوون، له ئه ندازه دهرچوون).
 جه: له.

روسیایی: روپه شی، کینایه یه له تاوانباری و گوناهاکاری.
 گرانته ر: سه نگینتر، زۆرت، سه ختر.

نیهن: نییه. ته رکیبیکه له سیّ واحیدی سه وتی: ((ن = /-ni/)) ((ی /y/))،
 ((هن /-an/)) که یه که م و سییه میان مانادارن و دوو مانای نه فی و ره بت
 ئه گه یینن، وه دووه میان بی مانایه و، نه خشی فاسیلی هه یه.

که: لیژهدا ئه داتی ته فسیره، ئه وهش له حالیکدایه که به دوای ناویکی ناسراو
 یا زهمیری کدا به یئیری، وه جومله ییک که به دوایدا دی، حالته و چلۆنایه تی ئه و ناوه
 یا ئه و زهمیره، به یان بکات.

خه جالته خزمهت ئامان پیّم: شه رمه زاری خزمه تم پیّ هاتووه. کرده وه ی
 موره ککه بی زهمانی حاله له ریشه ی ((خه جالته په نه ئامای)) (شه رمه زاری به ملدا
 هاتن).

جه ههنهم: دۆزه خ. لیژهدا قهیدی غایه ته. ته رکیبی ((سهد سال)) یش ئه بیته
 قهیدی چه ندایه تی.

ببۆ جیم: ببی به جیگام.

به پبی ئه حکامی ئایینی ئیسلام، ئه م ژیا نه ئه بریته وه و به ره ی ئینسان دوایی دئ و له روه ی زه وییه وه نامینی، پاش ماوه ییک هه موو تاکه کانی به ره ی ئینسان له سه ره تای به دیه اتیان ه وه تا دوایی ئه م جیهانه، زیندوو ئه بنه وه و له دادگی یه زدانیدا مو حاکه مه ئه کرین، ئه و که سانه که باوه پریان به خودا و پیغه مه ره کانی نه بووه، ئه خرینه دۆزه خه وه و، بۆ هه می شه تییدا ئه میننه وه و به ئاگر سزا ئه درین. ئه و که سانه که باوه پریان به خودا و پیغه مه ره کانی بووبی، ئه گه ر له دنیا دا هه یچ جوړه نافه رمانییکی خودا و پیغه مه رانیان نه کردبی، ئه چنه به هه شت و بۆ هه می شه به خو شیی و کامه رانی تییدا رئه بویرن، به لام ئه گه ر ئه و خودا په رستانه له ژیا نی دنیا دا، نافه رمانی خودا و پیغه مه ره کانیان کردبی، ئه بنه دوو ده سته وه، ده سته ی یه که م خودای گه وره یا به زهی پیاندا دئ و به بۆنه ییکه وه ئه یان به خشی و ئه چنه به هه شته وه. ده سته ی دووه م له به رانبه ر نافه رمانییه کانیان ه وه بۆ ماوه ییک له دۆزه خدا سزا ئه درین و له دواییدا، ئه وانیش ره وان ه ی به هه شت ئه کرین. مه وه وی له سه ره تای ئه م پارچه یه دا هیواداره که له ده سته ی یه که م بی خودای گه وره به زهی پیدا بی و له تاوانه کانی چاوپۆشی بکا و لئی ببووری له م دوو هۆنراوه شدا ئه وه ی گه یاندوو که ئه گه ر له ده سته ی دووه م بی و له به رانبه ر نافه رمانییه کانییه وه بخرینه دۆزه خ و به ئاگر سزا بدری ئه و سزادانه ی به لاوه ئاسانتره له سزای شه رمه زاری و خه جاله تباریی له پیشگای یه زداندا.

پوخته ی مانا:

با وه کو سزای تاوانباری و نافه رمانیم له ئه ندازه ده رچوو، به لام ناگاته سزای روور ه شی و شه رمه زاریم له پیشگای یه زداندا. من که خه جاله تی نافه رمانیم به روودا بی چش ئه گه ر سه له های سالی ش له دۆزه خدا سزا بدریم.

موتربب بـؤ وه داد دلگيريمه وه
 پيريمى ها ئاما وه پيريمه وه
 نهوات ويرانه ي دل كهرؤ ئاوا
 چه نيمى فهدرد ((بيساران ماوا)):

موتربب: نهوازهنده، سازليدهر، ئاوازخويتن. ليتره دا مه بهست ئه وه هيژه
 مه عنه وييه كه به هره ي ره وانيمى به سؤفيمان و عارفان ئه دا.

بؤ: وه ره، بئ. كرده وه ي ئه مره له ريشه ي نامونه ززمى^(۱) ((ئاماي)) (هاتن).
 وه: به.

داد: هاوار.

دلگيريمه وه: پهريشانيمه وه.

ها: ئه وه ها. ئه داتى ته نبهه.

ئاما: هات. كرده وه ي مازيه له ريشه ي ((ئاماي)) (هاتن).

وه: به.

پيريمه وه: پيشوازمه وه. له هينانى دوو وشه ي ((پيرى)) به ماناي ته من نؤرى
 و ((پيرى)) به ماناي پيشواز، سه نه ته ي جيناسى تام به كار براوه.

نهوا: ئاواز، دهنگ، مه قام. ((ت)) له دوايه وه زه ميرى موزاف ئيله يهه.

كه رؤ: بكات. كرده وه ي ئيلتزاميه له ريشه ي ((كه رده ي)) (كردن).

ئاوا: ئاوه دان.

(۱) ريشه ي نامونه ززم، ئه و ريشه يه كه له ره گى فيعلى موشته ققاته كانيدا ئالوگورپكى دهنگى هاتبيته
 دى وهك: ريشه ي ((ئاماي)) (هاتن) كه ره گى فيعلى برتبييه له ((ئام)) بؤ دوروستكردى كرده وه ي
 ئه مرى حازر، واحيدى سه وتيى ((ب = /bi/)) له سه ره تايه وه دانه نرئ وه زه ميرى موخاته بي ((ه /a/))
 ئه لكئ به دوايه وه ئه بي به ((بئامه)) له بهر كه سه ره تى ئيستعمال دوو سه وتى ((م /m/)) و ((ه /a/))
 له گه ل موزه وويى ((= /i/)) وه زه ميرى ((ه)) چه زف كراوه بووه به ((با /bā/))، موزه وويى ((ا
 /ā/)) ش گه راوه به موزه وويى ((ۆ /ō/)) بووه به ((بؤ)).

چەنى: لەگەل. لێرەدا پیتی ئیزافەیه و مانای موساحەبە ئەگەیی. بەستە: کۆمەڵە ھۆنراوەییک کە مەزموونیکى تەواو بگەیی و بە ئاواز بخوینری.

فەرد: ھۆنراوە، شیعەر.

بیساران ماوا: کینایەیه لە مەلا مستەفای بیسارانى کە یەکیکە لە شاعیرە بەناویانگەکانى کورد لە شیوەی گۆرانیدا.

پوختەى مانا:

موتریب! وەرە بە ھاواری پەڕیشانی مەو، ئەو ھا پیری ھاتوو تە پیشواز مەو، تکایە بە خویندەوێ ئەم چەن ھۆنراوەی ((بیسارانى)) یە، وێرانەى دلم ئاوەدان کەو.

((ئانە گرد جە وەخت نادانیم بییەن

فەسل سەرمەستى و جوانیم بییەن

ئیسە ھا جە گشت پەشیمانیم بەرد

وادەى پیریمەن جوانیم و بییەرد

وادەى پیریمەن یوانم تۆبە

تۆبەى تۆبەمەن، کەرەمدار تۆبە!!))

ئانە: ئەو. زەمیری ئیشارەى دوورە، بۆ نزیك ئەوتری: ئینە (ئەمە).

گرد: گشت، ھەموو. ناوی جەمە.

جە: لە. پیتی ئیزافەیه.

وەخت: کات، رۆژگار. وەقت.

بییەن: بوو. کردەوێ زەمانى حالە لە ریشەى ((بییەن)) (بوون).

فەسل: وەرز، زەمان، سەردەم.

ئیسە: ئیستە، ئیستا.

ها: ئه وه ها . ئامرازی وریا کردنه وه یه .

په شیمانیم بهرد: په شیمانیم برد، په شیمان بووم. کرده وه ی موره ککه بی مازی موتله قه له ریشه ی ((په شیمانی بهرده ی)) (په شیمانی بردن، په شیمان بوون).

واده: وه عده . ((ی)) له دوایه وه نیشانه ی ئیزافه یه .

پیریمه ن: پیریمه . ((هن)) له دوایه وه زه میری رابیتی زه مانی حاله .

وییه رد: تیپه ری کرد، بوورد. کرده وه ی مازی موتله قه له ریشه ی ((ویه رده ی)) (بووردن).

یاوانم تۆبه: نۆره م گه یشتووه . له بهر زه رووره تی شیعریی زه میری موزاف ئیله یهی ((م)) لکاوه به فیعلی ((یاوان)) ه وه . له ئه سلدا ((تۆبه م یاوان)) ه . مه به ست له ((تۆره گه یشتن)) نزیکبوونه وه ی کاتی مردنه ، واته: کاتی مردنی منیش نزیک بووه ته وه . چونکه هاتنی پیری نیشانه ی دواهاتنی ژیانه .

کهره مدار: خاوه ن گه وره یی و میهره بانیی . سیفه تی موره ککه به بۆ ((یه زدان)) واته: ئه ی خودای که ریم!

تۆبه: په شیمانیی، گه رانه وه له گونا و نافه رمانیی، ئه و وشه یه له جیگای ئه م جومله دا دانیشتووه: من په شیمانم له نافه رمانییه کانم .

پوخته ی مانا:

هه مووی ئه و نافه رمانییانه م به کاتی نه زانی و له رۆژگاری مه سستی و هه رزه کاریمدا بووه ، ئیستا، که رۆژگاری گه نجایه تیم تیپه پیوه و سه ره تای پیریمه ، ئیتر کاتی تۆبه کردنه و له گشت نافه رمانییه کانم په شیمانم چونکه هاتنی پیری نیشانه ی نزیکبوونه وه ی کۆچی دوایمه و کاتی تۆبه کردنم گه یشتووه ، خودای گه وره تۆبه!

بەرزان ھىلال تار وەروان قەرار دا
نموررەى شەھر شۆر دلان ديار دا

بەرزان: ملان، لووتكەگەل. مەبەست كۆپە بەرزە كوئىستانىيەكانە^(۱).

ھىلال تار: وەك تالى ھىلالى مانگى يەك شەوہ. پاشگرى ((تار)) لىرەدا ماناى تەشبيھ ئەدا. ئەم تەركىبە جوزئى فيعلى ((قەراردا)) يەكە لە دواوہ دى كە ئەبى بە ((ھىلال تار قەرار)) واتە: وەك تالى بارىكى ھىلالى پى كەرد. كە وابوو ((بەرزان)) فاعىل ((وہروان)) ئەبىتە مەفعول.

وہروان: بەفران، بەفرگەل. موفرەدى ئەبى بە ((وہروہ)) ((بەفر))، موسەوويىتى ((/a/)) لە دوايەوہ، نىشانەى تەئنىسە، لە كاتى دەرختندا تەكيە ئەدرىتە سەر ھىجاي يەكەم.

نموررە: سەرەتا. ((ى)) لە دوايەوہ نىشانەى ئىزافەيە.

شەھر: مانگ. لىرەدا مەبەست قورسى قەمەر نىيە بەلكە مەبەست ناوى ھەريەكە لە دوانزە واحيدى زمانى سالى قەمەرييە.
شۆر: عىشق و ئەوين، ھەيەجان، جۆش و خرۆش.
دلان: دلگەل.

(۱) لە كوردستاندا دوو جۆر كۆپە يەكەم ئەو كۆپانەن كە بەرد و شاخ و داخيان زۆرتەرە لە خاك و نەرمایى، ئەم جۆرە كۆپانە دار و درەخت و گۆ و گىايان كەمتر لى شىن ئەبى. جۆرى دووہم ئەو كۆپانەن كە خاك و نەرمایى يان زۆرتەرە لە بەرد و شاخ و داخ، ئەم چەشنە كۆپانە پەن لە كانياوى جوان و ھەموو جۆرە گول و گىاي بۆنخۆشيان لى شىن ئەبى، بەھار و ھاويىنى ئەم جۆرە كۆپانە كە رازاونەتەوہ بە خورەى كانياو و، ھاژەى بەفراو و، نەسىمى فېنك و گولئى رەنگاوپرەنگ و قاقبەى كەو و، چرىكەى بولبولان و، نەغمەى بالدارانى كوئىستانى و قارە و بارەى ئاژەل... مەولەوى بە نەواى خەمگىنى شىمشال نۆيىنگەى بەھەشتىكى رووى زەوى بۆ تەماشاجىيان ئەھىننپتە دى.

دياردا: دەرکەوت. کردەوہی مورەککە بە لە ریشەى ((دياردای)) (دەرکەوتن).
 لەم ھۆنراوہیەدا تەشبیھىكى مورەککەبى جوان بەکار براوہ بەم چەشنە کە
 کلێلەکانى بەفرى لانزارانى کێوہ بەرزە کوێستانىیەکان کە لە سەرەتای بەھاردا
 تاوى خۆريان لى ناکەوئى و لە لاپالى کاوہکاندا وەک کەوانىكى باريک و جوان لار
 ئەبنەوہ و تا دىرئ ئەمىننەوہ، تەشبیھ کراون بە ھىلالى قورسى مانگى يەک شەوہ.
 سەرەتای وەرزی بەھاريش تەشبیھ کراوہ بە سەرەتای مانگ کە واحىدى دوانزە
 ئەجزای زەمانى سالى قەمەرىيە. ھەيەجان و شۆرى عىشق و ئەوینى دلدارانىش لەو
 وەرزەدا کە سەردەمى بووژانەوہى ھىزى ژيانىكى تازەى تەبىعەتە، تەشبیھ کراوہ
 بە ھەيەجان و شۆرى خوداپەرستى عارفان و سۆفیان لە سەرەتای مانگەکانى
 بەجىگەياندى عىبادەتى يەزدان وەک رەمەزان و قوربان و موحررەم.

پوختەى مانا:

بەفرگەلى لارە کاوہکانى کێوہ بەرزەکان خالخال بوون وەک ھىلالى مانگى
 يەکشەوہ سەرەتای فەسلى جۆش و خرۆشى دلى دلدارانىان نیشان دا.

نەسىم وە بۆى چىن چنور رووى ھەرد
 سوب ((سەباھل خەير)) دەماخ دل کەرد

نەسىم: باى نەرم و فىنک. بۆ ((شەمال)) يش بەکار ئەبرئ.
 وە: بە.

بۆ: بۆن، رايەحە. بىن.

چىن چنور: لقەکانى گىاي چنور کە چىن چىن لەسەرىەک قەرار ئەگرن.
 چنور گىايىكى کىوى و کوێستانى بنج گەورەيە، بۆنىكى زۆر خۆشى ھەيە و لە
 بنەمالەى ((کەما)) و ((لۆ)) يە. گەلاکانى باريک و ورد و پىر و دريژن ساختمانى گىاي
 چنور شەباھەتتىكى زۆرى بە گىاي ((شويت)) ھوہ، ھەيە کە لە مەزادا بۆ خواردن

ئەيگىلن، بەلام بنجى چنور گەورەترە. لىرەدا چىنى لقە شەنگ و شوخەكانى
چنور بە چىنى زولفى بۆن خۆشى نازاران تەشبيھ كراوہ.

رووى ھەرد: سەرى كىو، رووى بەرد. مەبەست لە تەركىبى ((چنور رووى
ھەرد)) پەخش و بلاوبوونەوہى شىپى لقە جوانەكانى چنور بەسەرتاشە
بەردەكاندا.

سوب: سبج، مەبەست ((بەيان))، ھ، واتە: ئەو كاتە كە تارىكى شەو دوایى دى
و رووناكى خۆر لە ئاسۆو دەرتەكەوئى و كىوہ جوانەكانى كوردستان روون
ئەكاتەوہ.

سەباحل خەير: بەيانى باش. تەركىبىكى عەرەبىيە و ھاتووہ تە ناو زمانى
كوردىيەوہ. ((سەباخەير)) یش ئەوترئ. سەباحل خەير كەرد (بەيانى باشى وت).
كردەوہى مورەككەبە لە ريشەى ((سەباحل خەير كەردەى)) (بەيانى باش وتن).
دەماخ دل: لووتى دل، حاسسەى بۆكردنى دل. مەفعولە بۆ ((نەسىم)).
مەبەست لە مەزمونى ئەو تەركىبە ئىنبساتى رەوانىيە لە ھەستكردنى بۆنى خۆشى
ئەو نەسىمە كە لە بەياندا لە كاوہ پەرگول و گيا بۆن خۆشەكانەوہ ھەلئەكا و ئەو
بۆنە خۆشە ئەدا بە دەماخى ئىنساندا و دلئى پى ئەگەشيتتەوہ.
مەزمونى ئەم ھۆنراوہىيە، تەشبيھىكى مورەككەبە كە لای كەم دوو
ئىستعارەى موسەررەحەى تىدا ئەكەوئتە پيشچاو.

پوختەى مانا:

باى بەيان بە ھىنانى بۆنى خۆشى چىنى لقە جوانەكانى چنورى كوستانان
((بەيانى باش))ى بە دلئى دلداران وت (و مژدەى ھاتنى بەھارى دا).

جه پرشهي شهونم، نه تۆي پهردهوه
نه رگس مهس مهس^(۱) چه م وه لآو كه ردهوه

جه: له.

پرشه: پرژه، پرژ. ناوي مهسدهره له ريشهي ((پرشياي)) (پرژان) كه پاش
نالوگوري سهوتي بووه به ((پژياي)).

شهونم: ههواييكي نماوييه كه تهبديل ئهبي به دلۆپگهلي ورد و له بهيانبياني
بههاراندا ئهنيشپته سهر پهره ي گول و گيا.

نه تۆي پهردهوه: له ناو پهرده. ئه م تهركيبه دوو مانا ههئنه گري، يه كه م-
ئه گونجي مه بهست له ((پهرده)) تاريكه ي بهيان بي، چونكه له وه خته دايه كه
بوخاري ههوا تهبديل ئهبي به قه ته راتي ورد و ئهنيشپته رووي پهره كاني گول، له م
سووره ته دا مانا كه ي به م چه شنه يه: نيرگس كه هيشتا غونچه بوو و وهك خه وتوو
چاوي نابوو به يه كدا، له پرژاني شهونم كه له ناو پهرده ي تاريكه ي بهياندا، لي
پرژا، خه بهري بووه وه و چاوه جوانه كه ي به مهستي كرده وه، واته: له غونچه وه
بوو به گولي پشكووتوو. دووه م- رهنگه مه بهست له ((پهرده)) پهره كاني گولي
نيرگس بي كه له حالي غونچه ييدايه و هيشتا نه پشكووتوو، له م سووره ته دا ماناي
ئه و تهركيبه به م چه شنه يه: نيرگس كه له نيو پهرده ي غونچه بوو، له پرژه ي
شهونم خه بهري بووه وه و، چاوه جوانه كه ي به مهستي كرده وه، واته: بوو به گولي
پشكووتوو.

له م هؤنراوه يه شدا وهك هؤنراوه كاني تر ته شبيهه يكي موره ككه بي ورد و جوان
به كار براوه كه چهن ئيستعاره ي تيدا ئه كه ويته پيشچاو. له بهر ئه وه ماناي
هؤنراوه كه مان لي ره دا ليكدا وه ته وه ئيتر نيازمان به نووسيني پوخته ي مانا نيبه .

(۱) تهكراري وشه ي ((مهس)) بۆ كه ياندي ماناي ته ئكيد و موباله غه يه، وه له مانادا ئه بيته قه يدي
چۆنييه تي.

سەوزە وستەن فەرش ئەو چەمەن دەس دەس
گولان جام وە دەس، بلبان سەرمەس

سەوزە: گیا^(۱).

وستەن: خستووہ، رای خستووہ. لە ریشەیی ((وستەیی)) (خستەن) کە لیڤەدا
بە مانای ((ئەرە وستەیی)) (راخستەن)ە.

ئەو: لە. پیتی ئیزافەییە.

چەمەن: سەوزەزار. زەوی پر گول و گیا. لیڤەدا تەشبیہ کراوە بە مەجلیسی
بەزم.

دەس دەس: رەنک رەنگ. چین چین. جۆر جۆر.

گولان: بنجە گولەکان، دار گولەکان.

جام وە دەس: پیالە بە دەس. دار گولەکان تەشبیہ کراون بە ساقی و غونچە

نیو پشکووتووہ کانیس بە پیالەیی مەیی و بولبولانیس بە عاشقان و ئەویندارانی
سەرخۆش. ئەم ھۆنراوەش تەشبیہاتیکی جوان و کەم وینەیی تیدا بە کار براوە.

پوختەیی مانا:

سەحنی چەمەن دەس دەس فەرشیی گیایی تەچک و جوانی راخستووہ، دار
گولەکان وەك ساقی تەنناز پیالەیی غونچە گولیان بەسەر دەستی چلە
جوانەکانیانەوہ راگرتووہ. بولبولانیس وەك عاشقانی شەیدا، لە نەشئەیی بۆنی
خۆشی ئەو غونچە گولانە مەست و سەرخۆشن.

مەنام مەکەردی گرانەن دەردم -

ئەر شـیـویابۆ قافیەیی فەردم

(۱) وشەیی ((سەوز)) سیفەتی مۆتلەقە، بە ھینانی پاشگری ((a/)) گەراوە بە ناو، وەك: ھۆنراو واتە:
مەنزوم، وە ھۆنراوە، واتە: نەزم - شیعەر.

مه نام^(۱) مه که ردی: مه نعم مه که ن، سه رزه نشتم مه که ن، ره خنم لی مه گرن.
کرده وهی مورده که به له ریشهی ((مه منع کردهی)) (مه منع کردن).
گرانن دهر دم: دهر دم گرانن، دهر دم سه خته.
ئەر: ئه گەر.

شویابۆ: تیچووی.

قافیه: له شیعری ((مه سنه وی)) دا بریتیه له وه وشه یه که له ئاخری دوو
نیوه هۆنراوه وه ئه هینری که پیتی ئه سلی دوایی ئه وه دوو وشه یه یه ک پیته، وه ک
دوو وشه ی ((دهرد)) و ((فهرد)). به وه پیته ش ((رهوی)) ئه وتری.
فهرد: هۆنراوه، شیعر، به یته.

له مه زموونی ئه هۆنراوه یه ئه وه مان بۆ دهر ئه که وی، مه وه له وی ههروه ها که له
مه زموون و موخته وای شیعری کلاسیک و سوننه تی کوردیدا سه بک و ره وشتیکی
تازه ی هینا وه ته دی، ویستوو یه له چاوی ساختمانی شه وه، فۆرم و قالبیکی تازه به
شیعری کوردی بدا، وه ها که له دوای باسی جوانی به هار ئه لی: هه موو شتی له
خۆشی و شادی هاتنی به هار دایه به لام من له و خۆشی و شادی به بی به شم چونکه
جوانی به هار بۆ منی دلسووتا و مه حرووم له دیداری ئازیز، جگه له په ژاره و ئازار
سوودیکی نییه، جوانی به هار کاتی بۆ من له ززه ت به خشه که له گه ل کامه رانی له
دیداری ئازیزدا بی که وابوو نابی ره خنم لی بگرن و سه رزه نشتم بکه ن که ئه گەر
سه نگینی باری خه م و په ژاره بووی به هوی تیچوونی قافیه ی هۆنراوه کانم.
ئینجا دهس ئه کا به سکا لکردن له دهر د و ره نجی ناکامی خوی و ئه و ناکامیه
ئه کاته هوی تیچوونی قافیه ی شیعه رکانی و ئه پرژینیه ته ئه و قالبه جوانه تازه وه
که له شیعری کوردی کلاسیکدا میژینه ییکی نییه.

(۱) پیتی ((ع)) له سه ره تایی وشه وه ته بدیل ئه بی به ((ع)) وه ک ئاله م (عاله م)، وه له ناوه راستدا ته بدیل
ئه بی به ((ا)) وه ک: مالووم (مه علووم).

پوخته ی مانا:

مه نعم مه کهن ئه گهر قافیه ی هۆنراوه کانم تیك چووبی چونکه له م وه خته دا
دهردم گرانه و خه م و په ژاره م زۆره .

فه ریاد جه شۆری ئه رز چاره ی من
هه ر سه وزه ی مراد من نادیاره ن

فه ریاد! : هاوار، ئای! . ناوی دهنگه .

جه : له . پیتی ئیزافه یه .

شۆری: سویری. شۆری ئه رز چاره ی من. ته رکبیه که له ته تابوعی ئیزافاتی
ئیهستعاری. ئه رزی شۆر، ئه رزی شۆره، شۆره زار به زه ویه یك ئه وتری که
(خوی)ی هه بی، وه گژ و گیای لی شین نه بی.

چاره: نیوچاوان، تاله، تالع، بهخت. ((چاره نووس))یش ئه وتری و به مانای
(عهلاج))یش هاتووه، له م حاله دا ئه وتری ((چاره سه رکردن)) (عهلاج کردن).
سه وزه ی مراد: ئیزافه ی ئیهستعاریه .

نادیاره ن: نادیاره، نابینری، په نهانه. ((هن)) رابیتی زه مانای حاله .

پوخته ی مانا:

ئای چه نده به دبه ختم! له م به هاره دا که دهشت و کیو سه وز و باغ و چه مه ن
پر له گول و بولبوله، ته نیا شۆره زاری تالعی من سه وزه ی مورادی لی شین
نه بووه .

داد جه هه وای به د به دستاره ی من
هه ر نه و گولاله ی من نه پیواره ن

داد: هاوار، ئای. ناوی دهنگه .

جه: له.

هه وای بهد: هه وای خراپ، هه وای ناسازگار. ئه و هه و سارده یه که هه ندیجار له
سه رته تای به هاردا ئه بیته هوی له ناوچوونی گول و گیا. ئه و ته رکبیه کینایه یه له
ئه سه راتی تالی شووم.

به دستاره: ئه ستیره ی شووم، ئه ستیره ی نه حس، تالی شووم. له م دوو
هونراوه یه دا ته شبیهی موره ککه بی مه عقول به مه حسوس به کار براوه، واته
حالاتی نه فسانی ته شبیه کراوه به حالاتی زهوی له وهرزی به هاریکی ناسازگاردا که
هیچ جوړه شوینه واریکی به هاری لی دهرنه که وی.

نه پیوارهن: له په نه اندایه. واته هر تازه گولی ئاره زووی من دیار نییه و له
زهوی به ختم سه ری دهرنه هیئاوه.

پوخته ی مانا:

ئای له نه گبته یی ئه ستیره ی تالی نه حسی من که له م به هارده دا ته نیا نه و
گولاله ی ئومیدی من له زهوی به ختم سه ری دهرنه هیئاوه! که وایه:

یا وه لوه له ی ده ف شاده رویش، جو شئی
به و سه دای ریشه ی دل ئاشناوه
یا جو ش سه متوور مو تریب، خروشی!
چه نی ئی دوو فهد چه سره ت مه عناوه:

یا: ئه ی. لی رده دا بو نیدای مو تله ق نییه به لکه مانای هاوار و فه ریاد ئه گه یینی.
وه لوه له: دهنگ، ناله، هاوار، مه به ست ئه و دهنگ یه که له لی دانی ده فه وه
ئه بیسری.

شاده رویش: ده رویشی کامل، ده رویشی که به ئیستلاخی سو فیان هه میشه
حوزووری قه لبی و جه زبه ی رو حیی هه بی.

جۆش: مەبەست جەزبە و ھەيەجانى رۆحى عارفانەيە . ((ئى)) نىشانەيە
نەكارەتە، لىرەدا ماناى گرنگايەتتى و گەرەيى ئەدا. وشەي ((جۆش)) مەفعولە
بۆ فعلىكى مەحزوف واتە: جۆشى بىتتە دى، جۆشى بنوینتە، جۆشى سازكە،
ھەيەجانى لە دلدا بىتتە دى.

مەولەوى لەم ھۆنراوہيەدا ((وہلەلە))ى دەف و لە ھۆنراوہى دوایىشدا
((جۆشى سەمتوور)) بە مەجاز ئەکا بە مونادا كە مەبەستى گەياندى ماناى حوسنى
تەلەب و موبالەغەيە، ئەگىنا لە حەقىقەتدا ((دەرۆيش)) و ((موتريب)) مونا دان.
بەو سەدای ريشەي دل ئاشناوہ: بەو ئاوازەوہ كە بۆ ريشەي دل ئاشنايە و
خووى پتوہ گرتوہ . مەبەست لە ((ريشەي دل)) ھىزى رەوانى ئىنسانىيە يا جۆش
سەمتوور موتريب: ئەى جۆشى سەمتوورى موتريب!

خرۆش: ھاوار، دەنگ، ھەيەجان. دوو وشەي ((جۆش و خرۆش)) زۆرتەر لە
حالى تەركىبدا بەكار ئەبرىن، ئەو تەركىبە ماناى ھەيەجان و جەزبەي رەوانىيە و
شەوق و مەيلكى غەيرە تەبىعى ئەگەيىتى. ((ئى)) نىشانەيە نەكارەتە و لىرەدا بۆ
گەياندى ماناى مەزنايەتتى و گرنگايەتتى ھىنراوہ و ئەبىتە مەفعول بۆ فعلىكى
موقەددەر كە ماناى تەلەب بگەيىتى.

وہا كە ئەزانىن پەيوەندىيىكى بەتوى مەعنەويى لە نىوان گيانى گيانلەبەران و
مۆسيقادا ھەيە، وجودى ئەو پەيوەندىيەش بە تەجرەبە سابتە و نيازىكى بە بەلگە
و دەلیل نىيە و تەنانەت لە فەرھەنگى عامىيانەشدا وىژراوہ: ((مۆسقىا غەزاي
رۆحە)). لىرەدا ئەم پرسىارە دىتە پىشەوہ كە ئىمە ئەبىنن نەواى مؤسقىا
مەسەلەن، شوينىكى وەھا گەرە ئەكاتە سەر گيانى وشتر و مەجزوبى ئەكا و
ئەيخاتە عالەمى خەلسەوہ كە دەيان كىلۆمىتر رىگا بە بارىكى سەنگىن و گرانەوہ بە
بى خواردن و خواردنەوہ و پشوودان، ئەبىرى و ھىچ جۆرە ماندوو بوونىك لە خۆيدا
ھەست ناكە، كە وابوو چ ئىمتيازىك ھەيە بۆ ئەسەرى نەواى مؤسقىا لە ئىنساندا تا
لەو بارەوہ ئىنسان لە حەيوان جيا بىتتەوہ؟ لە وەلامدا پتويستە بوترى بە لای
سۆفىيان و عارفانەوہ لە وجودى ئىنساندا دوو جۆر ھىز ھەيە، يەكى لەو دوو ھىزە

پیی ئهوتری گیانی حه یوانیی که په یوه ندیی به عالمی ناسووته وه هه یه و
 موشته ره کی به ره ی ئینسان و ئازهله، ئه و هیزه که ی تر پیی ئهوتری ره وانیی
 ئینسانی یا نه فسی ناتیقه که په یوه ندی به عالمی مه له کووته وه هه یه و تاییه تی
 به ره ی ئینسانه و له ئازال جیای ئه کاته وه، وه ئه و هیزه مه له کووتیه یه که خودا
 له باره یه وه ئه فهرموی: ((ئیمه هیژیکمان له ره وانیی خۆمان کرده په یکه ری
 ئاده م)) واته به ره ی ئاده م. پاش ئه و کورته لیکدانه وه بۆمان دهرئه که وی که
 ئه سه ری نه وای مؤسیقا له ئینسانیکی کامیل و عارفانی وه که مه وله ویدا له ریگای
 ره وانیی ئینسانیه وه یه نه که ریگای گیانی حه یوانیه وه یه که موشته ره کی ئینسان و
 ئازهله.

چه نی: له گه ل. ئامرازی په یوه نده.

ئی دوو فهرد: ئه م دوو هۆنراوه یه.

حه سره ت مه عنا: مانای حه سره ت هینهر، مانای حه سره تاوی. سیفه تی
 موره ککه به بۆ ((دوو فهرد)). پاشگری ((وه)) له دوایه وه، بۆ ته ئکیدى مانای
 موساحه به و له گه لپوونه.

مه وله وی له شه ش هۆنراوه ی دواپی ئه م پارچه یه دا سه نعه تیکی جوانی ئه ده بی
 تریشی به کار بردووه، ئه وه ش بریتیه له وه که ئه گه ر نیوه هۆنراوه هاوقافیه کان
 بخه ینه یه که، مانای هۆنراوه کان تیك ناچی، بۆ وینه ئه گونجی بخوینینه وه: ((فه ریاد
 جه شۆریی ئه رز چاره ی من داد جه هه وای به د به دستاره ی من)) تا دواپی.

پوخته ی مانا:

تکایه ده رویش، به ده نگى دل لاوینی ده فه که ت جه زیه و هه یه جانی له دلّمدا
 بینه دی! موتریب تۆش به نه وای فه ره حبه خشی سه متوره که ت له گه ل
 خویندنه وه ی ئه م دوو هۆنراوه حه سره تاوییه دا، جۆش و خرۆشی بخه ده روونمه وه.

بهل سهوز ببؤ تۆم ئاره زووه كهى دل
هاى چه مه ده خيل، شهوى شه ونمى!
بهل روو بنمانؤ ئه و نازك نه و گول
ئاهه، نه سيمى وادهى سو بده مى!

بهل: بهلكه ((بهلكو)) ش ئه وترى. پيتى په يوه نده و ماناى ئوميد و رجا
ئه گه يينى.

سهوز ببؤ: شين ببى. واته: تۆم ئاره زووه كهى دل: تۆوى ئاره زووه كهى دلّم.
تهركيبى ((تۆم ئاره زووه...)) ئيزافهى ئيستعاريه. واته: تۆوى گياى ئاره زووى دلّم.
پاشگرى ((هكه)) ماناى ته عريف. واته: ئه و ئاره زووه كه خۆم و دۆستانم
ئه يناسين، ئه وهش برىتويه له خۆنیشاندانى ((نه و گول...)) كه له هۆنراوهى دواييدا
ناوى ئه با.

هاى: ئهى. ئامرازى نيدايه له حالى پارانه وهدا به كار ئه برى. به لام ليره دا ته نيا
ماناى پارانه وه... ئه گه يينى چونكه له گه ل پاشگرى نيدا دا هاتوه.
چه مه: ئهى چاؤ! موسه و وىتى ((ه/a/)) له دواى ((چه م)) هوه، پاشگرى
نيدايه.

ده خيل: وشه ييكى عه ره بويه له كاتى پارانه وهدا به كار ئه برى، واته هاواره
په نام هينا وه، فريام كه وه.

شهوى: شه وىك. له شه وىكدا.

شه ونمى: شه ونمىك. مه فعوله بؤ فيعلى مه حزوفى ((ببارينه)).

بهل: بهلكه.

روو بنمانؤ: روو بنوينى، ده ركه وى، پيشكووى. كرده وهى مورده كه به له

ريشهى ((روونماناى)) (رووناندن، ده ركه وتن، خۆنیشاندان).

ئاهه: ئهى ئاه! ((ه)) له دوايه وه پاشگرى نيدايه.

نەسىمى: بايىكى نەرم. ((ئى)) نىشانەى نەكارەتە. مەفعولە بۆ فيعلېكى
مەرزوف وەك: ھەلگە!

وادە: وەعدە، وەخت.

سوبدەمى: دەمى بەيانىيىك. سەھەرگايىك. ((ئى)) نىشانەى نەكارەتە. ھىتانی
((ئى)) نىشانەى نەكارەت لە دواى ھەندى لە وشەگەلى دواىى ئەو نىوہ
ھۆنراوانەوہ بۆ گەياندى ماناى گرنگايەتییە.

مەولەوى لەم پارچەيەدا بەو ئىبتكارە بى وینەى خۆيە سى مەبەستى گرنكى
جى کردوہتەوہ:

يەكەم: چۆنيەتى نىشانەگەلى ھاتنى بەھارى دلپىنى كىو و دەشتە
كوستانىيەكانى كوردستان.

دوہم: چۆنيەتى ھالەتى دلئەزىنى پەريشانى و ناکامى خۆى لەو
سەردەمەدا.

سئىيەم: ئارەزووکردنى بەديھاتنى بەھارىكى جوانى رۆحانىى لە خۆيدا.
لئەردا پىويستە ئەوہ بزانىن كە يەكى لە رەوشتەكانى مەولەوى لە دانانى
ھۆنراوہكانىدا ئەوہيە كە ھەميشە ھالەتى قەبز و بەستى رەوانىى خۆى كە دوو
ھالەتى عىرفانىن و لە عورفى عامدا بە پەژارە و شادى تەعبىر ئەكرىن، بە ھالەتى
تەبىعەت لە وەرزەكاندا تەشبيھ ئەكا بۆ ئەوہ ئىدراكات و ئىنفعالاتى دەرۋونى خۆى
بە چەشنىكى مەحسوس لە ھۆنراوہكانىدا جى بكا تەوہ پاىەى ئەو رەوشتەش
لەسەر بناغەى تەشبيھى مەعقۇول بە مەحسوسەوہ دامەزراوہ، ديارە تەشبيھى
مەعقۇول بە مەحسوسىش كارىكى ئاسان نىيە و مەھارەتتىكى زۆرى لە زمان و
ئەدەب و شىعر و شاعىرىدا پى ئەوئى تا شاعىر بتوانى ئەو مەبەستى خۆيە بە جوانى
دەربىرى و سەرنجى خويىنەر بۆ مەزمونى ھۆنراوہكانى راکىشى. مەولەوى بە ھۆى
ئەو سەرمایە مەعنەوييەوہ كە لە گەنجىنەكانى عولومى زاھىرى و باتنى ناويە بە
يەكەوہ، بەھرەيىكى گەورەى بردوہ و شايىستەيىكى كەم وینەى بۆ ئىبداعى ئەو
رەوشتە ھىناوہتە دەس، جگە لەوہش عوامىل و دەسەك گەليكى تر وەك

چۆنیه تی ژیان و موحیتی بارهاتن و ههستان و دانیشتن له گه لّ چینه جور به جوره کانی رۆژگار هکه ی شوینیکی گرنگیان له رۆحیهیدا هیناوه ته دی و ئه و گه نجینه مه عنه و بیهیه پر پیت و به ره که تتر کردوو. ئه لّ بهت ته نیا وجودی ئه و گه نجینه مه عنه و بیهیه له رۆحیهیه ی مه وله ویدا نه بووه ته هۆی پینگه یانندی به لکه ئیستعداد و، ههست و ئیدراک و تیبینیکی بلیمه تانهش له گه لّ ئه و گه نجینه یه دا دهستیان داوه ته وه دهستی به که وه و گه یاندوو یانه به و پله و پایه که م وینه یه که ئینفعالاتی دهروونی ئینسان و حالاتی جور به جور ته بیعهت به چه شنیکی سیراووی له هۆنراوه رهوان و پاراوه کانیدا بهینیتته قالبی ئه لفازه وه.

مه زموونی ئه م پارچه یه به تیکرایی ئه وه مان بۆ ده رئه خا که مه وله وی له سه رده می به هاردا چاوه پروانیکی بۆ گه یشتن به ئاره زوویکی عیرفانی هه بووه، وه ک چاوپیکه وتنی مورشید و فه یز و به ره که ت وه رگرتن له دیداری، یان به دیهاتی په یوه ندی رهوانی له گه لّ ته وه ججهاتی یه زدانیدا ئه وهش به قهرینه ی به کاربردنی ئیستلاحاتی: جۆش و خرۆشی دلّ و شه و بیداری و گریان که تاییه تی ریّ و ره وشتی عوره فا و سۆفیانه.

پوخته ی مانا:

ئه ی چا و ده خیلیم! له نیوه شه ویکدا شه ونمی فرمیسک ببارینه به لکه تۆی گوئی هیوا و ئاره زووم شین ببی. ئه ی ئاه ی دهروونی پر دردم! تۆش نه سیمیکی سه حهری هه لکه به لکه ئه و تازه غونچه جوانه ی هیوا و ئاره زووی منیشه له م به هاره دا بپشکویتته وه.

فەسلّ نەو پاییز تازە کەردەن مەیل
رەزان هەرزان کەرد رەشتە‌ی نەو سوهیل

فەسلّ: وەرژ، وەخت.

نەو پاییز: تازە پاییز، پاییزی تازە. واتە: پاییزی ئەم سال.

تازە کەردەن مەیل: مەیلی تازە کردووەتەو. کردەووی مورەککەبە لە
ریشە‌ی ((مەیل تازە کەردە‌ی)) (مەیل تازە کردن). ئەگونجی وشە‌ی ((تازە))
جوژنی ساختمانی فیعل نەبی بە لکە قەید بیّ بۆ فیعلە کە، لەم سوورەتەدا مانای ئەو
تەرکیبە بەم چەشنە‌یە: نەو پاییزی ئەمسالّ تازە دا هاتوو. واتە سەرەتای پاییزی
ئەمسالّ هاتوو تە پێشەو.

رەزان: میوان. میو^(١) یا رەز بە داری تری و هەنگور ئەوتری. ((ان)) پاشگری
کۆمەڵە.

هەرزان کەرد: زۆری کرد. هەرزانبوونی شت زۆربوونی ئەو شتە ئەگەیی. کردەووی
مورەککەبە لە ریشە‌ی ((هەرزان کەردە‌ی)) (هەرزان کردن).
رەشتە: رەژاو، رەنگراو. سیفەتی مەفعولییە لە ریشە‌ی ((رەشتە‌ی))
(رەشتن).^(٢)

نەو سوهیل: تازە سوهیل، تازە گەلاویژ^(٣) واتە: گەلاویژی تازە هەڵاتووی
ئەمسالّ.

(١) میو بە مانای ((مووم)) یش کە هەنگ شانی هەنگوینی لیّ دووست ئەکا، هاتوو.

(٢) وشە‌ی رەشتن بۆ رەنگکردنی شتێک بە کار ئەبرئ کە ئەو رەنگە لەو شتەدا جوان بنوینی وەها کە
ئەووترئ ئەو کچە چاوی بە کلە رەشتوو، کەمتر ئەووترئ چاوی بە کلە رەش کردوو.

(٣) ئەستێرەییکی پرشەداری رووناکە لە نیوێ مانگی ناخری هاویندا لە بۆرج ئەکنییی واتە: بەر لە
بەیان لە ئاسۆ هەلدی وە لە کوردیدا بەو مانگە ((گەلاویژ)) ئەوترئ. ئەلین: هەڵاتنی ئەستێرە‌ی گەلاویژ

پوخته‌ی مانا:

فەسلێ پاییزی نوێ مه‌یلی تازه کردووته‌وه و هاتووته پێشه‌وه. گه‌لای باخه
میوه‌کان زه‌رد بووون و به‌ پرشه‌ی ئه‌ستیره‌ی گه‌لاویژی تازه هه‌لاتوو له ئاسۆ،
ره‌ژراون و ره‌نگیان نارنجی هه‌لگه‌پاون.

گیچ سهرکاوان جه سهردی بی‌ن که‌یل

بو مه‌دان چون بو‌ی بی وه‌فای له‌یل

گیچ سهرکاوان: گیژ. لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پیچ و خه‌می شیو و دۆلی لای ژوووی
کیوه کو‌یستانه‌کانه که جی هه‌واری هاوینانی خیله کورده‌کانن. سهرکاوان -
سهرشیوانی کو‌یستانی.

جه: له.

سهردی: سه‌رما.

بین که‌یل: پرپوون. کرده‌وه‌ی موره‌ککه‌به له ریشه‌ی ((که‌یل بیه‌ی)) (پرپوون)
واته: پیچ و خه‌می شیوه کو‌یستانییه‌کان به بو‌نه‌ی هاتنی پایزه‌وه، پرپوون له
سه‌رما.

بو مه‌دان: بو ئه‌ده‌ن. کرده‌وه‌ی موزاریعی موره‌ککه‌به له ریشه‌ی ((بو دای))
(بو‌دان). واته ساردیی ئه‌و کاو و شیوه کو‌یستانیانه له ساردیی مه‌یلی ئازیز
ئه‌چی.

ئه‌بێته هۆی فینکبوونه‌وه‌ی هه‌وای گه‌رمی هارین. هه‌روه‌هاش مه‌شهووره‌ پرشنگی ئه‌ستیره‌ی گه‌لاویژ له
ره‌نگی میوه و گه‌لای دار و گول و گیاشدا ئه‌سه‌ر ئه‌کا و ره‌نگی زه‌ردیان به ره‌نگیکی سووری زه‌ردفام
که ره‌نگی نارنجی پی ئه‌وتری هه‌لئه‌گیژی، به تایبه‌تی له سه‌ره‌تای پاییزدا که گه‌لای دار و دره‌خت
ده‌س ئه‌کا به زه‌ردبوون، ئه‌و ره‌نگه سووره که له‌گه‌ل ره‌نگی زه‌ردا تیکه‌ل ئه‌بی جوانتر خۆی ئه‌نویتی.
له‌به‌ر ئه‌وه داری میو له سه‌ره‌تای پاییزدا زووتر زه‌رد ئه‌بی، پرشه‌ی ئه‌ستیره‌ی گه‌لاویژ، باشت ئه‌سه‌ری
لی ئه‌کا و ره‌نگه زه‌رده‌که‌ی به ره‌نگیکی سووری کالی جوان هه‌لئه‌گیژی جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که
مه‌وله‌وی ئه‌لی: ره‌زان هه‌رزان که‌رد ره‌شته‌ی نه‌و سوه‌یل.

چون: وهك. ليرهدا نامرازي ته شبيهه.

بؤ: بين، بؤن. ((ي)) له دوايه وه نيشانه ي ئيزافيه.

بي وه فايي له يل: ساردي مه يل و مه حه بيه تي نازيز. له مه زمووني ئه و

هؤنراوه يه دا ته شبيه يكي مورده ككه بي مه حسوس به مه عقول ئه بينري.

تا كه سي له سه ره تاي پاييزدا كي و كاوه كوستانه كاني كوردستاني چاو پي نه كه وتبي و خه مگيني و ماته مي دؤل و شيوه پر له گول و گيا زهره و هه لپرووسكاوه كاني له ته م و مژي پاييزي سه ر لووتكه به رزه كاندا هه ست نه كردي كه چؤن ئه و جواني و ته راوه ت و دلرفيني به هار و هاوينه يان له ده س داوه و هه واي ساردي دلته زين و فه زاي پر له خه م و په ژاره ي نزيكبوونه وه ي زستان داي گرتوون؟ هه روه هاش تا كه سي ده ردي عاشقي نه چه شتي و ساردي مه يل و بي وه فايي مه عشوقي پاش گه رمي مه يل و خوشه ويستي، دلي نه ته زاندي، به و هونه رنمايي هه ده بيه ي مه وله وييه له و تا قه هؤنراوه جوانه دا په ي نابا و له و ته شبيهه له تيف و كه س ري لي نه كه وتووه ي ئه وه تيناگا.

پوخته ي مانا:

دؤل و شيوي لووتكه به رزه كاني كوستانان پر بوون له هه واي ساردي پاييزي و رهنگ و بؤي ساردي مه يلي نازيزيان گرتووه ته خويان.

نازيز! تا قه ت شي ئاخر نه فه سه ن

ره حمي كه ر ئامان ئيستغنا وه سه ن

تا قه ت شي: توانايي نه ما. زه ميري موزاف ئيله يهه ((م)) حه زف كراوه. واته:

تا قه تم چوو.

ئاخر نه فه سه ن: ئه م هه ناسه يه، دوا هه ناسه يه. ((ه ن)) رابتي زه ماني حاله.

ره حمي كه ر: ره حمي بكه.

ئامان ئيستغنا: هاوار، ده خيله. ناوي سه وته.

وهسن: بئى نيازى و بئى مهىلى بهسه^(۱).

پوختهى مانا:

ئازىز! له دوورى تۆ تواناييم له دەس داوه و دوا هەناسەيىكم تىدا ماوه،
دەخيله ! بئى مهىلى و بئى وهفایى بهسه.

بەرکەنار کـزەى دەروون پـه پـداخان

پهى تۆ ته سديعهن سەردى ئىلاخان

بەرکەنار: سەرفەنەزەر له سۆزى دللى عاشقانى دەروون پەر له داخى دووریت.
واتە: ئەگەر بەزەبیت بە عاشقى دەروون سووتاویشتا ناییت که زوو بگەرپیتەوه بۆ
گەرمیان، هیچ نەبى له بەر ساردى هەوا له ویدا مەمینهوه چونکه...
پهى تۆ ته سديعهن: بۆ تۆ زەحمەته ساردى هەواى کویستانان.
ئىلاخ: له یلاخ، کویستان. ((ان)) نیشانهى کۆمەله.

پوختهى مانا:

ئەگەر بەزەبیت بە حالى عاشقانى دەروون پەر له زەردیشتا نایى که زووتر
بگەرپیتەوه بۆ گەرمیان، بۆ تۆ زەحمەته ساردى هەواى کویستانان.

جە قەتارەى خپل دیدە سیاوان-

باقى هەواران گەرمیان ئاوان-

گەرمەسپىر دل (مەعدومى) نەبۆ

وارگەش خالییهن، دیدەم! دوور جە تۆ

(۱) وشەگەلى: ئىستغنا و جەفا و جەور و بئى مهىلى و بئى وهفایى له ئىستلاخى سۆفیاندا بە مانای
وشەى ((جەلال)) ه که بۆ حالەتى بئى پەروایى ((مورشید)) یا ((مەبدەئى فەبیان)) بەکار ئەبرى.
هەروەهاش وشەگەلى: وهفا و سەفا و مەیل بە مانای وشەى ((جەمال)) ه که بۆ حالەتى تەوه ججوهى
((مورشید)) یا ((مەبدەئى فەبیان)) بەکار ئەبرى.

جه: له.

قه تاره: ريز، سه ف. ريزبه ستن. كه وتنه دواى يه ك له روښتندا. ((ى))
نیشانه ی ئیزافه یه.

خیل: هۆز، تایفه، ئیل، کۆمار. ((خیل)) به چن خیزانیک ئه وتری که
په یوه ندی خزمایه تیان پیکه وه هه بی و له گه رمیان و کوستان کردندا پیکه وه
بژین و له یه ک جیگادا کۆ بینه وه. هه ر خیلک له گه رمیان و کوستانه کاند
جیگایکی تایبه تیان هه یه که هه موو سالیك له هاوینان و زستاناندا له و جیگایه
دائه به زن و خه ریکی ئازلاداری ئه بن. ((ى)) نیشانه ی ئیزافه یه.

دیده سیاوان: چا وره شان. مه عشو و قگه لی چا وره ش. سیفه تی موره ککه بی
کۆمه له.

باقی هه وارن: هه وار هه کانی تری گه رمیان... موسنه د ئیله یه هه.

ئاوان: ئاوه دانن. ((ئاوا)) موسنه ده. ((ن)) رابیتی زه مانى حاله. نیوه
هۆنراوه ی پيشوو قه یدی موته ممیمه^(۱) بۆ موسنه د و له بهر زه روورته تی شیعری
که وتوو ته پيش موسنه د ئیله یه هه وه^(۲). له ئه سلدا به م چه شنه یه: هه وار هه کانی تر له
قه تاره ی خیل چا وره شان، ئاوه دانه. واته هه موو هه وار هه کانی گه رمیان له
خیله کان ئاوه دان بوونه ته وه.

گه رمه سیڕ دل: گه رمیانی دل. ئیزافه ییکی به یانی ئیستعاریه.

مه عدوومی: نازناو و ته خه للوسی شیعری مه وله وییه. له بری شویندا
((مه عدووم)) یش به کار براوه.

نه بۆ: نه بی. قه یدی ئیستسنای مه نفییه، واته: ته نیا گه رمه سیڕی دلی من له و
گه رمه سیڕانه نییه که هه وارگه ی ئاوه دان بی.

(۱) مه به ست له ئیستلاخی ((قه یدی موته ممیم)) موته ممیمیکه به پیتی ئیزافه به فیعلی جومله وه

په یوه ندی هه بی، به و جۆره قه یده موته ممیمی غه یره موسته قیمیش ئه وتری.

(۲) قه یدی موته ممیم یا موته ممیمی غه یره موسته قیم زۆرتر پيش له فیعلی جومله وه ئه هینری.

وارگه: هه وارگه. ((ش)) زه میری موزاف ئیله بیه.

خالی یه: خالییه، چۆله.

ئازیز! به قاعیده ی به دیع سه نعتی ((حه شو)) ه. مه به ست له ((ئازیز))
ئه گونجی ((شیخ سه راجه دین)) ی مورشیدی یا ((شیخ به هائهدین)) ی کوری شیخ
سه راجه دین بی^(۱). ئه وهش به قهرینه ی ئه و ئیستلاحاته عیرفانیانه که له هۆنراوه
دواییه کانی ئه م پارچه یه دا به کاریان ئه با.

دوور جه تۆ: دوور له تۆ. رسته ییکی دۆعاییه له کاتیکا به کار ئه بری که
که سی له باره ی تووشبوونی ئازار و به لاییکه وه بدوی و حه ز نه کا خۆشه ویستیکی
تووشی ئه و ئازار و به لایه بی.

پوخته ی مانا:

خیلی نازاره چاوپه شه کان دهسته دهسته له کویتستانه وه به ره و گهرمیان
که وتوونه ته ری و هه موو هه وار ه کانی گهرمیانان ئاوه دان کردووه ته وه و عاشقه
دلسووتاوه کانیان به دیداریان شادبوونه ته وه، ئازیزه که م! ته نیا هه وارگه ی
گهرمیانی دلی ((مه عدوومی)) دوور له تۆ خالی ماوه ته وه.

کۆچی که ره وه خه یر مه نزل ئه و مه نزل

تا قه دیم وارگه ی گهرمیان دل

کۆچی که ره: باری بکه. کرده وه ی مور ه ککه به له ریشه ی ((کۆچ که رده ی))
(بارکردن). ((ی)) له دوا ی وشه ی ((کۆچ)) ه وه، نیشانه ی نه کاره ته و مانای
گرنگایه تیی ئه گه بیینی.

وه خه یر: به خه یر و موباره کیی. قه یدی مور ه ککه بی دۆعاییه. واته:
کۆچ کردنه که ت به خه یر و سلامت بی.

(۱) مه وله وی پاش فه وتی شیخ سه راجه دین به شیخ به هائهدینی کوری گه وره ی شیخ سه راجه دین
ته مه سسوکی کردووه.

ئەو: بە. پىيتى ئىزافەيە.

قەدىم وارگە: ھەوارى قەدىم، ھەوارى جاران، كۆنە ھەوار. ناوى مورەككەبە.
لەو نىوہ ھۆنراوہيەدا دوو ئىزافەي ئىستعارى بەكار براوہ.

پوختەي مانا:

كە وابوو تۆش بەخەير و سەلامەت كۆچ كە و لە كوستانەوہ مەنزل بە مەنزل
بكەوہ رى تا ئەگەيتەوہ ھەوارگەي جارانى گەرميانى دللى من.

نەياوايى ھاي ساقى! زۆر ئاوہرد
تەفاوہت نە بەين وەسەف ((ئازىن)) كەرد
نمەدۆ نە چەم تار دللى تەنگ
بى وەفائى دۆس جەفا سەفا رەنگ

نەياوايى: نەگەيشتوويى، خاميى، كالىي. ناوى مەسدەرى مەنفيە، مەبەست
بە دەرەجەي كەمال نەگەيشتن لە عىشقدايە^(۱).

(۱) سۆفبيان لە رەوشت و مەسلەكى خۆياندا چەند حالەتيان بۆ دېتە پېشەوہ، ئەو حالەتانە لە چاوى
سەرچاوہ كانيانەوہ دوو جۆرن: حالەتى نەفسانىي، حالەتى رۆحانىي. حالەتى يەكەم برىتېن لە: كينە،
حەسەد، تەماع، رق، خۆبەزلانين، سامان دۆسى، پلە و پايە پەرسىتى و وینە كانيان. حالەتى دووہم
برىتېن لە: خۆشەويستىي، ھاوکارىي، قەناعەت، خۆ بە بچووك زانين، گوى نەدان بە مال و سامانى دنيا و
وینە كانيان. سەرچاوہي حالەتى نەفسانىي ((مەعیدە)) يە و سەرچاوہي حالەتى رۆحانىي ((لەتيفەي
قەلب)) ي ئىنسانە. يەكلى لە حالەتى نەفسانىي لە ئىستلاحي سۆفبياندا پېي ئەوترى حالەتى ((قەبز))
ئەوہش لە كاتىكدا بۆ سۆفى دەس ئەدا كە بە تەواوى حالەتى نەفسانىي لەبىر نەچوويپتەوہ و مەحوى
حالەتى رەوانىي نەبووي، لەم كاتەدا كە خۆي لە حالەتى حەيوانيدا ئەبىي، لە خۆي خەجالەت ئەكېشى
و خۆي بە مەوجودىكى پەست و بى بايەخ ئەزانى، وەھا كە مەولەوى ئىشارە بەو حالەتە ئەكا و ئەلى:
((نەياوايى ھاي ساقى! زۆر ئاوہرد)) واتە: حالەتى نەفسانىي زۆرى بۆم ھىناوہ... ھەروەھا ش يەكلى لە
حالەتى رۆحانىي سۆفبيان پېي ئەوترى حالەتى ((بەست)): سۆفى لەم حالەتەدا حالەتى نەفسانىي بە
تەواوى فەرامۆش ئەكا و ئەكەووتە عالەمى بى قەيد و بەندى رۆحانىيەوہ، وەھا كە مەولەوى ئارەزووى
ئەو حالەتە ئەكا و لە ((ساقى)) ئەپارپتەوہ كە بە شەرابى نوورى يەزدانىي دەررونى لە رەزايلىي ئەو

های ساقی! : ئه ی مه یگپر: مه به ست مه بده ئی فه بیازه، واته: ئه و هیزه
به زدانییه به که ئینسان له ره زایل ئه پاریزی.

زۆر ئاوه رد: زۆری هینا. کرده وهی موره ککه به له ریشه ی ((زۆر ئاوه رده ی))
(زۆرهینان، به هیزبون)، واته: حاله تی نه فسانیم زۆری بۆم هیناوه.

ته فاوه ت نه به ین وه سف ئازیز که رد: فه رقی خست له نیوان سیفاتی ئازیزدا.
واته: خامی من له عیشقدا بووه ته هۆی ئه وه که فه رقی بخه م له نیوان میهره بانیی
و بی میهریی ئازیزدا، به لام ئه گهر له عیشقدا گه یشتوویم و فه نام بووبی.
نمه دۆ نه چه م تار دلای ته نگ: نابی له دلای په ریشانم...

بی وه فایی دۆس جه فا سه فا ره نگ: بی وه فایی دۆستی که جه فا و سه فای
ئه بی وه ک یه ک بی واته: ئه گهر عاشقیکی حه قیقی ئازیز بم نابی ته سه ووری بی
وه فایی لیوه بکه م به لکه بی وه فاییشی به لامه وه ئه بی وه ک وه فاداری بی. ته رکیبی
((بی وه فایی دۆس)) فاعیله بۆ کرده وهی ((نمه دۆ)) (نادا) له نیوه هۆنراوه ی
پیشوودا. ته رکیبی ((جه فا سه فا ره نگ)) (جه فا وه ک سه فا) سیفه تی موره ککه به بۆ
((دۆس)).

بۆ وردکردنه وهی مانای ئه م هۆنراوه یه پیویسته بزانی که له کوردیدا بۆ
ته سه وورکردن یا ته سه وور نه کردنی شتی یا به مه حالزانی روودان یا روونه دانی
رووداوه یی، ئیستلاهی ((ئه و دل دای)) (له دل دان) بۆ موسبه ت، ((ئه و دل
نه دای)) (له دل نه دان) بۆ مه نفیی به کار ئه بری وه ها که ئه وتری: نادا له دلّم فلانه
که س ئه و کاره بکات، یا ئه دا له دلّم فلانه که س ئه و کاره بکات، واته: ته سه وور
ئه که م... یا ته سه وور ناکه م... مه وه یی ئه و ئیستلاهی به ته شبیهاتیکی جوان
رازانده وه ته وه و له م هۆنراوه یه دا به م چه شنه به کاری بردوو که دلای ته شبیه
کردوو به ((تار)) که سازگه لی مؤسیقا و مه رکه زی دلایشی که له ئیستلاهی

حاله ته نه فسانیی و حه یوانیی خاوین کا و بیخاته ناو ئه و حاله ته رۆحانییه وه و مه حوی عیشقی
به زدانی بی تا بی میهریی و بی وه فاییشی به لاوه هه روه ک وه فاداری و میهره بانیی بی.

سۆفییاندا پیی ئهوتری ((له تیفه ی قهلب)) ته شبیه کردوه به چاوگه ی تار که ئه و
جیگایه یه له کاتی لیداندا ((میزراب)) ی لیته درئ و ته له کانی تار ئه هینیتته دهنگ،
وه مانای ((بی وه فایه دۆس)) یش که ته شبیه ی مه عقوول به مه حسوسه، ته شبیه
کردووه به ((میزراب)) ئینجا له و ته شبیهه جوانه ئه م مانایه دیتته دهس: بی وه فایه
دۆس نادا له چاوگه ی تاری دلئ خه مباری عیشق، واته: ته سه ووری بی وه فایه لیوه
ناکرئ.

پوخته ی مانا:

ساقیی! کاتی ئه وه یه که فریام که وی چونکه خامیی و نه گه یشتویی له
عیشقدا ناسینی ئازیزی لی گۆریوم و بی وه فایه لی نیه بهت ئه ده م، ئه گینا عاشقی
گه یشتوو و فانیی له عیشقی مه عشوو قدا هه رگیز ته سه ووری بی وه فایه له
مه عشووقی خۆیه وه ناکا و جه ور و جه فاشی به لایه وه هه روه ک سه فا و مه حه بهت
ئه نوینی.

چون ته مام نه ی ته م غه فله ته نان گوم
ساقیی نه ک وه جام، های وه خوم وه خوم
تا یه کسه ر مایه ی خامیم بسانق
چون جه مالّ جه لال جه لام بنمانق

چون: ئامرزی عیله ته، واته: له بهر ئه وه.

ته مام: به ته واوی.

نه ی ته م غه فله ته نان گوم: له ته م و دووکه لی غه فله تدا گوم. ((غه فله ت)) له
ئیهستلاحی سووفییاندا یه کیکه له حالاتی نه فسانی که له ئه سه ری زۆرگرتنی هیزی
حه یوانییه وه بۆ ئینسان دهس ئه دا و جه نبه ی رۆحانیی دئه پۆشی و له یادی
یه زدان یا مورشید دووری ئه خاته وه.

ساقیی!: بۆ گه یاندنی مانای ته ئکید دووباره کراوه ته وه.

نهك: ئهداتى نههيه. تهركيبي: ((نهك وه جام)) كورتكراوهى جوملهى ((به

جام شهربام پى نهدهى))يه.

وه: به. پيتى ئيزافهيه.

جام: پيالله، ليوان، پهداخ. مهبهست ئه زهرفه بچووكهيه كه شهربابى تيدا

ئه خورپته وه.

هاى: ئامرازى بانگکردن و هاوارکردنه. ليړهدا ماناى پارانه وه ئه گه پيئي.

وه: به. پيتى ئيزافهيه.

خوم: كووپه. ئه زهرفه گه وره گلينهيه كه شهربابى تيدا دوروست ئه كرى.

((هومه))شى پى ئه وترى، دووباره كردنه وهى ((خوم)) له هؤنراوه كه دا بؤ گه ياندنى

ماناى ته ئكیده، تهركيبي ((وه خوم وه خوم)) كورتكراوهى جوملهى ((به كووپه

شهربام پى بده))يه. نيوه هؤنراوهى يه كه مى ئه م هؤنراوهيه عيلله ته بؤ نيوه

هؤنراوهى دووه م، واته: له بهر ئه وه رهزاييلى نه فسانى به ته واوى زورى بؤم هيناوه

و ناسينى ئازيزى لي م گوړپوه، پيالله شهرباب له و رهزاييله خاوينم ناكاته وه،

ده خيله به كووپه شهربام پى بده.

تا: پيتى ئيزافهيه و ماناى غايهت ئه گه پيئي.

يه كسهر: به ته واوى، يه كجاريى. قهيدى كه يفقيه ته.

مايه: مادده، هؤ، عيللهت. ئه و شته كه ئه بيته هؤى به ديهاتنى شتيكى تر.

((ى)) نيشانهى ئيزافهيه. مهبهست جهنبهى حه يوانيه كه ئه بيته مهنشهئى

رهزاييلى نه فسانى واته: تا ئه و شهربابه مهنشهئى ئه و رهزاييلى نه فسانيه م له ناو

ببا و بمگه پيئيته كه مالآتى رۆحانيى.

خامى: كالئى، نه گه يشتوويى. مهبهست ئه و نه گه يشتووييهيه كه له هؤنراوهى

ژماره - دا هينراوه. ((م)) زه مبرى موزاف ئيله يهه.

بسانؤ: بسينى، لى و هرگرى، له ناو ببا. كرده وهى ئيلتزاميه له ريشهى

((ساناى)) (سهندن، وهرگرتن، لابردين).

چون: ئامرازى ته شبيهه.

جه مال: جوانیی. ئەم وشەیه له زاراوهی سۆفییاندا بۆ حالەتی میهره بانیی و
لیپرسینه وهی پیر به کار ئەبری.

جه لال: گه ورهیی. ئەم وشەیه له زاراوهی سۆفییاندا بۆ حالەتی بی میهریی و
بی موبالاتیی پیر به کار ئەبری.

جه لام: به لامه وه، له لامه وه. ((جه)) پیتی ئیزافهیه، ((لا)) ناوی مه كانه،
((م)) زه میره. ئەو تهركیبه ئەبێته پیتی ئیزافهیی مورده ككه ب.

بنمانۆ: بنوینی. كرده وهی ئیلتزامییه له ریشهی ((نمانای)) (نواندن). واته:
حالەتی بی میهریی و بی وهفایی ئازیز به لامه وه، هه ر وهك حالەتی میهره بانیی و
وهفاداریی بی.

پوختهی مانا:

جا له بهر ئەوهی له ته م و مژی غه فله تا گوم بوووم، ساقی فریام كه وه، نه به
پیاله بهلكه به خوم كووپه تا یه كجار هۆی خامیی و نه گه یشتوویم له ناو با و،
حالەتی جه لالی ئازیزم به لاه هه ر وهك حالەتی جه مالی بنوینی.

دهرد وه بان دهرد زامان کاری
گرد جه لام جهم بیّ یه ته شریف باری

دهرد: ئیش، ژان. ئەم وشه‌یه به مانای خه‌فت و په‌ژاره‌ش به‌کار ئه‌بری.
وه: له. پیتی ئیزافه‌یه.

بان: سهر. ناوی مه‌کانه. پیتی ((ی))ی نیشانه‌ی ئیزافه له دوايه وه ژیریکی
کورته. ((دهرد وه بان دهرد)) واته: ئیش له‌سهر ئیش.

زامان کاری: برینانی سه‌خت. ته‌رکیبکی ته‌وسیفیه. ((کاری)) سیفه‌تی
موباله‌غه‌یه چونکه موسه‌وویتی ((ی/آ)) له دواي ناوی ماناوه نیشانه‌ی سیفه‌تی
فاعیلییه وه‌ک: جه‌نگی، زۆرتەر بۆ‌گه‌یاندنی مانای موباله‌غه به‌کار ئه‌بری.
گرد: گشت، هه‌موو.

جه لا: له لا. پیتی ئیزافه‌یه.

جه م بیّ: کۆ بووبوووه. کرده‌وه‌ی مازی به‌عیده له ریشه‌ی موره‌ککه‌بی
((جه م بیه‌ی)) (کۆبوون، کۆبوونه‌وه).

یه: ئەمه. ناوی ئیشاره‌ی نزیکه. پیتی ئیزافه‌ی ((په‌ی)) (بۆ) - چه‌زف کراوه،
واته: بۆ ئەمه.

ته‌شریف باری: ته‌شریف بیّنی. ((باری)) سووککراوه‌ی ((باوه‌ری)) یه له
ریشه‌ی ((ئاوه‌رده‌ی)) (هینان).

دەم بە دەم لەو زانایانە کە ئاگیان لە چۆنیەتی ژبانی مەولەوی بوو
 بیستووومە کە ئەم پارچە یەیی بۆ شیخ عەزیزی ((جانە وەرە)) یی نووسیوە^(۱) کە بریار
 وابوو بچێ بۆ لای مەولەوی، بەلام شیخ عەزیز نەخۆش کەوتوو و نەیتوانیوە
 بچێ. ئەجا نامەییکی بۆ مەولەوی نووسیوە کە دۆعاییکی چاوەزاری بۆ بنێری
 ئەویش لەگەڵ دۆعاکەدا ئەم پارچە ھۆنراوە یەیی بۆ ئەنووسی.

مەزموونی ئەم ھۆنراوە یە، ئەو دەرنەخا کە چاوەپوانی و دەسخەرەیی پیاو
 ئەخاتە گێژاوی دەرد و رەنجی ئیزتراب و پەرۆشییەو، وەھا کە باپیرانمان
 وتویانە: ((دەسی پیاو بپرە و دەسخەرە یی مەکە)).

پوختە ی مانا:

ھەر ساتی کە لە چاوەپوانی ھاتنت تی ئەپەری و نەدەھاتی، برینیکی سەختی
 لە دەروونم ئەکرد و ئیشیکی تری لەسەر ئیشی برینەکانی ترم زیاد ئەکرد،
 ئیشەکانی ئەو برینانە ھەموویان بە لامەو کۆ بووبوونەو بۆ ئەو تەشریف بینی.

ئای! یە چیشت کەرد تەشریفت ناوەرد؟

دەردت دا وە دەرد، مەینەت زیاد کەرد

ئای: ئاخ، ئاھ. ناوی دەنگە لە کاتی ھەستکردنی ئیشیکی جیسمی یا رەوانیدا

بەکار ئەبری.

یە: ئەمە.

چیشت کەرد؟: چیت کرد؟

(۱) مامۆستا مەلا کەریم لە لاپەرە ۲۳۱ ی دیوانی مەولەویدا نووسیویە: "مەولەوی ئەم قەسیدە یەیی بۆ
 ئامینە خان ناویک نووسیوە کە بەکێک بوو لە کچە بەگزادەکانی جاف. وە بە ھۆی شیرخواردنەو
 مەحرەم بوو بە مەولەوی".

ته شریف ناوهرد: ته شریف نه هیئا. ((ناوهرد)) له ئەسلدا ((نه ئاوهرد))
(نه هیئا) بووه موسه وویتی ((ه/a/)) له گه لّ تیپی ((همزه)) دا بۆ سووکی فره
دراوه بووه به ((ناوهرد)).

دهردت دا وه دهرد: واته: ئیژی چاوه پروانیت به ئیژی مه ئیووسی هیئایه
ئیش. ئەمهش یه کێ تر له هونه رنماییه بی وینای مه وله ویه که بۆ گه یاندنی مانای
موبالهغه له په ژاری نه هاتنی ((ئازین)) ئیستعاره ییکی جوانی له مه زموونی ئەو
ته رکیبه دوروست کردوو به م چه شنه که ئیژی چاوه پروانی به ئینسانیک چواندوو
که به په ژاره ی ناھومییدی تووشی رهنج و نازار بی.

مهینه ت زیاد کهرد: نه هاتنه که ت خه م و خه فه تی زۆر کرد. دیاره ئیش دان به
ئیشیکی تری که سی، ئەبیته هۆی زۆرایه تی خه م و په ژاره ی ئەو که سه.

پوخته ی مانا:

ئای! ئەمه چیت کرد ته شریف نه هیئا، دهرد و رهنجی برینه کانی
چاوه پروانیمت به دهرد و رهنجی یه ئس و ناھومییدی نه هاتنت کاریتر کرد و بوو به
هۆی زۆربوونی خه م و په ژاره م؟

ئیسه یچه دیدهم! چه م ها وه راوه

هالای دلوه شم به و ته مه نناوه.

ئیسه یچه: ئیستاش، ئیستاکه ش.

دیدهم: چاوم! ئەی که سی که چاوی منی!

چه م ها وه راوه: چاوا به ریوه.

هالای: هیشتا. ((هیما)) ش ئەوتری.

دلوه شم: دلخۆشم.

به و ته مه نناوه: به و هیوا و ئاواته وه.

له مه زموونی ئەم هۆنراوێه ئەوه مان بۆ دەرئەكەوی كە مه ولەوی له گەل ئەو
دەرد و رهنجە سهخته شدا كه له چاوه پروانی هاتنی ((ئازیز))ی تووشی بووه، به
ئاواتی چاوپێكهوتنی كه پێش له وه كه وه عدهی هاتنی شی بداتی، هەر دلخۆش بووه
و ئومیدی دیداری ئازیزی له دلدا هه بووه چونكه عاشق هه زار جۆره دەرد و به لاشی
تووش ببی، هومییدی گه یشتن به مه عشووق له دلی دەرناچی.

پوختهی مانا:

ئەي رووناکی چاوم! ئیستاش هەر چاوم به پێوهیه بۆ هانتت و هیشتا به و
ئاوات و ئاره زووه وه دلخۆشم.

ئەمرت موتاعەن ((ئەتەعنا)) وه ندم

دۆعای چه مه زه خم چه پیران سه ندم

ئەمرت: فه رمانت. مه رجیعی زه میری موخاته ب، ئەو كه سه یه كه په یامی بۆ
مه ولەوی ناردووه یا نامەي بۆ نووسیوه كه چاوه پروانی چوونی نه كات.

موتاعەن: ره وایه. واته: فه رمانی تۆ سه ریچی لی ناکری.

ئەتەعنا: فه رمانمان برد، ملمان دا به فه رمانی ئیوه. ئەو وشه یه ئە گونجی

ئییقتیباس بی له ئایه ی ٣٨٥ ی سووره ی به قه ره.

وه ندم: خویندم. كرده وه ی مازییه له ریشه ی ((وه ندهن)) یا ((وه ندهی))

(خویندن). ((وه نه ی، وانای))ش ئە وتری. واته: جیبه جیكردنی فه رمانی تۆم به

لاوه، وهك جیبه جیكردنی فه رمانی خودایه. دیاره ئە وهش بۆ عاشقیکی عارفی وهك

مه ولەوی نابێته عیب و نه قس چونكه ئە مسالی مه ولەوی هەر جۆره جوانییك به

جیلوه یی له جوانی یه زدان ئە زانن. جگه له وهش ئیقتیباس له سه بك و مه زموونی

قورئانی بۆ ئوده با و عوره فا كاریکی دوروست و به جییه.

دۆعای چه مه زه خم: دۆعای چاوه زار. ((چاوه زار)) به نووسراوه ییکی ئایینی

ئە وتری كه به پارچه ییك به رگی ئە گیرری و بۆ به رگری له شوینی زیانده ری

((چاولیدان)) به دہزویک ئہ خریتہ گہردن یا ئہ بہ سریؑ بہ قۆلہوہ یا ئہ دوریؑ بہ کلاوہوہ .

ئہ گہر ئہو نووسراوہ بۆ بہ رگری له ہہموو جۆرہ بہ لآ و ئازاریک بیؑ یا بۆ جہلبی مہنافیع بیؑ، ((دؤعا)) و ((نووشتوو))ی پیؑ ئہوتریؑ .
جہ : له . تیپی ئیزافہ یہ .

پیران : پیاوچاکان . ((پیر)) لیڑہدا مہ بہ ست کہ سیکہ کہ ریؑ و رہوشتی خوداناسیی گرتوویتہ پیش و لہو رہوشتہدا گہیشتوویتہ پلہ و پایہی مامۆستایی و ریبہری .

لیڑہدا ئہ گونجیؑ کہ داوای نووشتووی چاوہزار له خودی مہولہوی کرابیؑ کہ خۆی بینوسیؑ، بہ لآم بۆ گہ یاندنی مانای (شکستہ نہفسی) خۆ بہ بچوک دانان، ناوی ((پیران))ی ہیناوہ .

سہندم : وەرمرگرت . کردہوہی مازیہ له ریشہی ((سہندن)) (وہرگرتن) . له وتوویرڈا ((ئہسہی، سانای)) بہ کار ئہبریؑ . کردہوہی مازییان ئہبیؑ بہ : ئہسہم، سانام (سہندم) .

پوختہی مانا :

فہرمانت رہوایہ و ((ئہتہعنا))م خویند، نووشتووی چاوہزارم له پیران وەرگرت و -

تہعویز بہند ریشہی دلہی سہد پارہم
بہرگش پہرہی جہرگ وہ دہرد ئاوارہم
حافز بۆ وہ عیشق مہستان ((یاهو))
بپیچہش نہدہور باھووی بیؑ ئاھوو

تہعویز بہند : ئہو دہزووہ یا ئہو قہیتانہیہ کہ ئہخریؑ له دؤعا بۆ خستنہ گہردن یا بۆ بہستن بہ قۆلہوہ .

دلّە: دلّی بچووک. موسه وویتی ((ه /a/)) له دوايه وه نيشانهی ته سفیری ته حقیریه .

سه د پاره: سه د تیکه، سه د پارچه . واته: دلّی له تله ت کراو به دهر د و په ژاری دووری .

به رگش په پهی جهرگ وه دهر د ئاوارهم: به رگی په پهی جهرگم. به دهر د و رهنج دهر به دهر کراو و لاکه و تووم. واته: ئه و جهرگه که به ئیش و ئازاری دلّاری که لکی نه ماوه و که تووه ته لاه. نیسه بدانی ((ئاواره بوون)) له ((جهرگ)) نیسه تیکی مه جازیه چونکه ئاواره بوون بۆ ئینسان به کار ئه بری نه ک بۆ یه کی له ئه ندامانی په یکه ری ئینسان. دیاره ئه م سه نعه ته ئه ده بییه بۆ گه یاندنی مانای موباله غه له هۆنراوه کانی مه وله ویدا، به زۆرایه تی پیشچاو ئه که وی. له بهر ئه وه ((جهرگ)) و ((دل)) دوو ئه ندامی گرنگی دهر وونی ئینسان، شوعه را بۆ نیشاندانی کاربوونی دهر د و ئازاری دهر وونی، زۆتر ته ئه سسوراتی ره وانایی خۆیان له وان نیسه ت ئه دن وه ها که ئه وتری: ((دلّی بریندار، جهرگی له ت له ت...)). مه وله وی له م هۆنراوه یه دا بۆ دهر برینی خۆشه ویستی له ئه ندازه به دهری خۆی، به رگ و به ندی ئه و نووشته یه له په پهی جهرگ و ریشه ی دلّی خۆی دوروست ئه کا و بۆ ئازیزی ئه یئیری، دیاره ئه مه ش یه کی تره له شیرینکارییه ئه ده بییه کانی. له م هۆنراوه یه دا واحدی سه وتی ((هن /-an/)) = ((ه /-a/)) که کرده وه ی رابیتی زه مانی حاله له دوا ی هه ردوو نیوه هۆنراوه کانه وه چه زف کراوه که له ئه سلّدا به م چه شنه بووه: ... سه د پاره مه ن، ... ئاواره مه ن (سه د پاره م ...، ئاواره م ...). به کار بردنی ناوی ژماره ی ((سه د)) له م جۆره شوینانه دا بۆ گه یاندنی مانای موباله غه و ته ئکیده .

حافز بۆ وه عیشق مه ستان ((یاهوو)): جومله ییکی دۆعایییه، واته: به عیشقی ئه و که سانه وه هه میشه سه رخۆشی زیکری ((یاهوو)) ن ئه م نووشتووه یه که پیاوچاکان نووسیویانه و به په پهی جهرگم به رگیم گرتووه و، ریشه ی دلّم کرده وه ته ته عویز به ندی، له هه موو دهر د و به لاییکی چاوی به د، بتپاریژی.

حافز بۆ: پارئزهر بى. جومله يئكى موعته ره زهى دوعاييه. واته: له خودا داوا
ئەكەم ئەو نووشتووە كه به و چه شنه ئامادەم كردووە و بۆم ناردووى له هەموو
به لايى بتپارئزى.

وه عيشق مهستان ((ياهوو)): به عيشقى ئەو كه سانه وه كه هەميشه
سەرخۆشى زيكرى ((ياهوو)) ن. ((ياهوو)) تەركيبيكى نيدايى عەرەببىه كه عورەفا
بۆ پارانه وه له خودا به كارى ئەبەن. تەركيبي ((وه عيشق مهستان ياهوو))
په يوه ندى به جوملهى ((بپچەش)) هوه ههيه كه له دوايه وه دى.

بپچەش: بى پچە.

نه دەور: له دەور.

بازووى بى ئاهوو: قۆلى بى عەيب. ((ئاهوو)) ليرەدا به ماناي عەيب و نه قسه.
((بى ئاهوو)) سيفه تى مورەككه بى مه نفييه واته: جوان و له تيف.

پوختهى مانا:

- به په ردهى جهرگى به دهردى دوورى له كاركه وتووم به رگم گرت و ريشهى
دلئى به تيرى عيشق له ت له ت كراوم كرد به به ندى و ناردم بۆت، به عيشقى ئەو
كه سانه وه كه سەرخۆشى يادى يەزدانين بى پچە به دەورى قۆلى جوان و له تيفتدا،
هيوايه له ئازارى چاوى به د بتپارئزى.

ئينه عاده تين وه زاھير ئامان

وهرنه هەى سەرخيل نازك ئەندامان!

ئينه: ئەمه.

عاده تين: عاده تيكه. خوو و ره و شتيكه. ((عاده تيۆهن)) يش ئەوترى. دوو

پاشگرى ((يۆ)) وه ((يۆ))

وه زاهير ئامان: له رواله تدا هاتووه ته خواره وه. ((ئامان)) (هاتووه). واته:
دووعاي چاو هزار بو تو ناردن كه چاوى به د لیت كاری نه بی، رسم و یاساییكى
ئاسایی و رواله تییه چونكه -

وه رنه: سووكراوى: ((وه نه گهر نه)) یه. واته: نه گهر نه رسم و یاسا
رواله تییه نه گرینه پیشچاو و له حه قیقته بروانین -

هه ی سه رخیل نازك نه دئامان!: نه ی سه رده سته ی نازك به دهنان!
مه وله وی مه زموونی نه مه هونراوه یه ی کردووه ته پیشهك بو مه زموونیکى وردی
نه ده بیی كه به بیرى كه متر كه سیكا هاتووه، نه و مه زموونه ش كه له مه ولا دی،
نه وه یه كه به خو شه ویسته كه ی نه لی: له تافهت و نه زاكه تی وجودی تو
گه یشتووه ته راده ییك كه له ئاوینه له تیفته ره، حه سوود نه گهر بروانی بو، خو ی له
تو دا نه بیینی، كه وابوو چو ن چاوی به تو نازار نه گه بیینی؟!

پوخته ی مانا:

نه مه رسم و یاساییكى رواله تی و ئاسایییه كه من نووشتووی چاو هزار بو تو
نه نیرم، نه گینا نه ی سه رده سته ی به دهن له تیفان!

تو یه ند ناسكیت جه هه د ویه رده ن
بینایی خه یال راگه ش گم كه رده ن

یه ند: نه وه نده.

جه هه د ویه رده ن: له نه ندازه تیپه ری کردووه. ((ویه رده ن)): بووردووه، له
ریشه ی: ویه رده ی (بووردن).

بینایی خه یال: ئیزافه ییكى ئیستعاریه.

راگه ش گم كه رده ن: ریی گوم کردووه. واته: نه وه ند ناسك و له تیفی، ته نانه ت
بینشی چاوی خه یالی ش وجودی تو ی لی گوم بووه و ناتبینیت، ئیتر چاوی ئینسان
چو ن نه توانی بتبینی؟

پوختەى مانا:

ناسكى و لەتيفى تۆ ئەوهنده لە رادە و ئەندازە تىپەرى كىردووہ تەنانەت چاوى خەيال سەرى لى شىواوہ و ناتوانى دەرەكت بكا و بتدۆزىتەوہ.

سەفات خەجالەت دان وە جام جەم^(۱)

دەدەى بەد مەرەكس وئىش وئىنۆ بە چەم

سەفات: سافى و پاكىت.

خەجالەت دان: شەرمەندەى داوہ. كىردەوہى مورەككەبە لە رىشەى:

خەجالەت داى (خەجالەتدان).

وہ: بە. تىپى ئىزافەىە.

جام جەم: جامى جەم، جامى جىهان نامى جەمشىد^(۱).

دەدەى بەد: چاوى بەد. سىفەتى ((بەد)) لەم ھۆنراوہىە و لە ھۆنراوہى

دوايشدا ئەگونجى جىنشىنى موزاف ئىلەىە بى، واتە: چاوى ئىنسانى بەد،

ئەشگونجى سىفە بى بۆ ((دەدە)) واتە: چاوى خراب. لە سوورەتى يەكەما ئەبىتە

تەركىبىكى ئىزافى، وە لە سوورەتى دووہدا تەركىبىكى تەوسىفىيە.

مەر: مەگەر.

ەكس وئىش: وئىنەى خۆى.

وئىنۆ: ببىنى. كىردەوہى ئىلتزامىيە لە رىشەى ((وئىنۆ)) (دەتەن، ببىن).

وہ چەم: بە چاوى.

پوختەى مانا:

لە تافەتى تۆ جامى جەمى شەرمەندە كىردووہ، چاوى ەسوود مەگەر وئىنەى

خۆى لە تۆدا ببىنى.

(۱) لە پارچەى يەكەما ماناى جامى جەم لىكدراوہتەوہ.

دیده‌ی به‌د دهردهش نادیاریی بۆ!
جه کۆ مه‌وینۆت تا لیت کاری بۆ؟

دهردش: ده‌ردی، ئیچی، نه‌خۆشیی، نه‌و ئازاره‌ی که سزای رۆحی نه‌دا.
نادیاریی بۆ: نادیاریی بی، په‌نهانی بی. نادیاریبوونی ده‌رد و رهنج و ئیش
زۆرتەر بۆ سزای ره‌وانیی به‌کار نه‌بری، نه‌ بۆ سزای جیسمی. ته‌رکیبی: ((ده‌ردش
نادیاری بۆ)) جومله‌ی دۆعایییه و واته: ده‌ردی خاوه‌نی چاوی به‌د نادیاریی بی یا
ده‌ردی بگری ده‌رمانی نه‌بی و نه‌توانی ئازارت پی بگه‌یی. ((نادیاری)) ناوی
مه‌سدهره و له‌به‌ر زه‌رووره‌تی قافییه یا گه‌یانندی مانای موباله‌غه له‌ باتی ((نادیار))
که سیفه‌ته، به‌کار براوه.

جه: له. پیتی ئیزافه‌یه.

کۆ: کۆی. ناوی مه‌کانی موبه‌مه و زۆرتەر بۆ پرسیارکردن به‌کار نه‌بری.
مه‌وینۆت: نه‌تبیینی. کرده‌وه‌ی موزاریعه له‌ ریشه‌ی ((وینای)) (بینین).
تا: هه‌تا، هه‌تاکه، تا. تیپی ره‌بته و مانای سه‌به‌بییه‌ت نه‌گه‌ینی.
کاری بۆ: کاری بی و ئازارت پی بگه‌یی.

پوخته‌ی مانا:

(که وابوو) چاوی به‌د یاخودا ده‌ردی بگری ده‌رمانی نه‌بی، چۆن نه‌توانی
بتبیینی تا زیانت پی بگه‌ینی؟!)

وه‌ش ئامای وه‌ خه‌یر، هه‌ی به‌رگوزیده!
 بۆ نه‌ جای مه‌ردم جاکه‌ر نه‌ دیده

وه‌ش ئامای: خو‌ش هاتی، ته‌رکیبیکه‌ له‌ کاتی هاتنی میواندا ئه‌وتری.
 وه‌ خه‌یر: به‌ خه‌یر. واته‌: پیت و به‌ره‌که‌تت هینا.
 هه‌ی به‌رگوزیده: ئه‌ی هه‌لبژێراو. سیفه‌تی مه‌فعوولیه‌ له‌ ریشه‌ی
 (به‌رگوزیده‌ن)ی فارسی.

بۆ: وه‌ره‌، بی. له‌ ریشه‌ی نامونه‌ززه‌می (ئامای)^(١)

نه‌: له‌ . پیتی ئیزافه‌یه‌.

جا: جیگا، چیگه‌ . له‌ وتووێژدا (یاگی) ش ئه‌وتری. پیتی (ی) له‌ دوایه‌وه‌
 نیشانه‌ی ئیزافه‌یه‌.

مه‌ردم: وشه‌ییکی فارسییه‌. به‌لام له‌ فارسییا به‌ بۆری (د) ده‌رئه‌خری.
 (مه‌ردومه‌ك) یشی پی ئه‌لین و به‌ مانای (ئینسانوله‌ین)ی عه‌ره‌بیه‌.

له‌ کوردییا: کچینه‌، گلینه‌، بیبه‌یله‌ ئه‌وتری. وشه‌ی (مه‌ردم) ئه‌گونجی به‌
 مانای خه‌لك بی که لی‌ره‌دا مه‌به‌ست بیگانه‌یه‌. ئه‌و کاته‌ مانای هۆنراوه‌که‌ وه‌ها
 ئه‌بی: وه‌ره‌ له‌ به‌رانبه‌رمه‌وه‌ دانیشه‌ با له‌ باتی وینه‌ی بیگانه‌، وینه‌ی تو‌ بکه‌وینه‌
 نیو‌ چاومه‌وه‌. ئینجا بینایی چاوم له‌ خو‌شی دانیشتنی تو‌ له‌ جیگای ئه‌وا له‌گه‌ل
 چاوم ئاشتیان ببیته‌وه‌ و بگه‌رپته‌وه‌ بۆ جیگای خو‌ی.

جاکه‌ر: جی بکه‌. واته‌: جیگیر به‌. له‌ ریشه‌ی جاکه‌رده‌ی (جی‌کردنه‌وه‌.

جیگیربوون).

(١) بیوانه‌: لاپه‌ره‌ی... پارچه‌ (٨)

نه: له. پیتی ئیزافه‌ی به‌سپته و به مانای پیتی ئیزافه‌ی مورە ککه‌بی (له‌ناو)ه.
دید: مه‌به‌ست له‌م وشه‌یه که بۆ چاو به‌کار نه‌بری. گلینه‌ی چاو. واته‌ ئه‌و
خاله‌ ره‌شه‌ خرتیه‌یه که له‌ ناوه‌ندی ره‌شایی چاودایه و رووناکی ئه‌دا به‌ گیانی
مروّڤ و گیانله‌به‌رانی تر که جیهانی دهره‌وه‌ی پی ئه‌بینن.

مه‌زمونی رواله‌تی ئه‌م هۆنراوه‌یه وا ئه‌گه‌یی ئه‌که مه‌وله‌وی میوانیکی
خۆشه‌ویستی هاتبی و بۆ (خۆش هاتن) پی وتنی ئه‌م پارچه‌یه‌ی هۆنابیتته‌وه. به‌لام
مه‌زمونی هۆنراوه‌ی دواییه‌کانی تری ئه‌م پارچه‌یه که باسی لیوه ئه‌که‌ین، ئه‌وه‌مان
بۆ دهرئه‌خا که له‌ حاله‌تییکی عیرفانیدا ئه‌م پارچه‌یه‌ی هۆنراوه‌ته‌وه.

پوخته‌ی مانا:

خۆش هاتی و به‌ره‌که‌تت هینا ئه‌ی ته‌نیا خۆشه‌ویسته‌که‌م، وهره له‌ جیگای
گلینه‌ی چاوم له‌ناو چاومدا جیی خۆت بکه‌وه.

خه‌یلین بینایی جه‌ دیدم ره‌مان به‌ل سولحشان بۆ بینایی و چه‌مان

خه‌یلین: زۆره. رۆژگارێکی زۆره.

بینایی: مه‌به‌ست هیزی بینینه. بینایی، یا بینایی ناوی مه‌سده‌ره و وشه‌ییکی
موشته‌ره‌کی کوردی و فارسییه.

(بینین) که مه‌سده‌ره، وه‌که هه‌ندی مه‌سده‌ره‌کانی تر به‌ مانای ناوی
مه‌سده‌ریش به‌کار نه‌بری.
جه‌ دیدم: له‌ چاوم.

ره‌مان: رای کردووه، هه‌له‌اتووه، دهرچوووه. کرده‌وه‌ی مازیی نه‌قلییه له
ریشه‌ی (ره‌مای) (هه‌له‌اتن). به‌کاربردنی ئه‌و ته‌رکیبه ئه‌وه ئه‌گه‌یی ئه‌که په‌یکه‌ری
مه‌وله‌وی له‌به‌ر دهرد و ره‌نجی دل‌داریی ئه‌وه‌نده کز و لاواز بووه، بینایی چاو لیی
بیزار بووه و له‌ چاوی هه‌له‌اتووه. دیاره ئه‌مه‌ش سه‌نه‌تییکی زۆر به‌رزی ئه‌ده‌بییه.

به ل: به لکه، پیتی په یوه نده و مانای هیوا و هومید یا سه به ب و عیله ت
نه گه بیښی.

سولحشان بۆ: ناشتیان بی. ناشتی بکن. ناشت بینه وه.
کرده وهی مورده ککه بی ئیلتیزامیه. له ریشه ی (سولح بیهی) (ناشتی بوون)
که به مانای (ناشتی کردن) یا (ناشتبوونه وه) یه.
بینای و چه مان: بینین و چاوگه ل.

واته: نه گه ر تو له جیگای بیبیله ی چاومدا دانیشی، هیزی بینین که له بهر
بیزاریی له چاوانم هه لاتووه، نه گه ریته وه بۆ ناو چاوانم و، ئیتر نه و بیزاریی و
نه فرده ته ی نامینی و پیکه وه ناشتی نه کهن.

ته رکیبی (به ل سولحشان بۆ بینای و چه مان) یش سه نه ته تیکی ئیستیعیاری
جوانی تیدا به کار براوه.

پوخته ی مانا:

چونکه ماوه بیکی زوره هیزی بینین له چاوانم بیزار بووه و هه له اتووه، به لکه
به دانیشتنی تو له جیگای گلینه ی چاوانمدا نه و هیزه بگه ریته وه بۆ ناو چاوانم و
پیکه وه ناشتی بکن.

ساقیی! ته رس دهر د دوریی جه مین گول

وه سلّم جی کهرده ن وه ژار قاتل

ساقی! : نه ی مه یگیر. مه به ست نه و هیزه گوره مه عنه و بیهیه که سه فا نه دا
به دل و جه لا نه به خشی به رهوانی ئینسانی.
ته رس: ترس، خوڤ.

دهر د: ئیش. واته: ترسی تو وشبوونی ئیشی دورکه وتنه وه ی.
جه مین گول: سیفه تی مورده ککه به و مه وسووفه که ی بریتییه له
خوشه ویسته که ی که هاتووه بۆ لای.

وه سلّم: كۆبوونه وهم له گه لّ ئازيزدا.

جى: لى. پىتى ئيزافه يه و تاييه تى زهمىرى موتته سيله. بۆ زهمىرى
مونفه سيلو ناو (جه)، (له) به كار ئه بىرى. كه وابوو تهركىبى (وه سلّم جى كه ردهن)
له ئه سلدا (وه سلّم جىم كه ردهن) ه.

وه: به. پىتى ئيزافه يه. ماناى جه علو ته سىر ئه گه يىنى.

ژار قاتل: زههرى بكوژ. ژارى كوشنده. زههرى كوژهر. تهركىبى ته وسيفيه.
مه ولهوى وهك هه ميشه له م پارچه يشدا پاش دهر برىنى خه م و په ژاره ي ژيانى
عالمى جىسمانى، دووباره روو ئه كاته وه عالمى ره وانى و له مه يگىرى
مه يخانه ي عىشى حه قىقى ئه پارپته وه، به و مه يه كه برىتبه له جيلوه ي جه مالى
مه عشوقى راسته قينه، سه رخوشى كا و دهر د و ژارى عالمى جىسمانى له بير
بباته وه و، بيخاته جيهانىكى بى سهر و بنى كامه رانى ره وانى به وه.

ليزه دا ئه وه مان بۆ دهر ئه كه وى كه رهنگه مه ولهوى، وه ها كه له سه ره وه
ئيشاره مان بۆ كرد، له حاله تىكى عىرفاندا، يادى مه عشوقى حه قىقى سه رى لى
دابى و ئه م پارچه يه ي هؤنا يته وه و له زه تى ره وانى لى بردبى. ئىنجا له و حاله دا
له ساقى ئه پارپته وه كه به نه شنه ي ئه و مه يه سه رخوشى كا، تا عه لاقه و
په يوه ندى به عالمى جىسمانى به وه نه مىنى و له و ياده خو ش و له زه تبه خشه
ره وانى به غافل نه بى و بۆ هه ميشه مه حوى يادى جه مالى مه عشوق بى.

ئه گه ر له ماناى وردى عىرفانى ئه م پارچه هؤنرا وه يه شى چاوپوشى بكه ين و
ته نيا مانا روا له تبه كه ي بگرينه پيشچا و، يه كى تر له شاكاره كانى مه وله ويمان بۆ
دهر ئه كه وى كه چۆن له چوارچى وه ي هؤنرا وه يىكى ساده و ره واندا ئىنفعىعالاتى
ره وانى عاشق له حالى كۆبوونه وه له گه لّ مه عشوقدا سه باره ت به بير كردنه وه ي له
دهر د و په ژاره ي جىابوونه وه له مه عشوق، به چه شنىكى مه لمووس و مه حسووس،
نیشان ئه دا و ئه لى: (ساقى ته رس دهر د دوورى جه مين گول، وه سلّم جى كه ردهن
وه ژار قاتل).

پوخته‌ی مانا:

مه‌یگیر ترسی بیرکردنه‌وه له دهر د و په‌ژاره‌ی جیابوونه‌وه له (ئازین) له‌ززه‌ت و خووشیی ئه‌م کۆبوونه‌وه‌ی لی کردووم به ژاری قاتل؛ چونکه:

هر کاتیّت زانا فه‌له‌ک که‌له‌ک به‌ست

دامنه‌که‌ی وه‌سلّم وهرداوه جه ده‌ست

هر کاتیّت زانا: هر ئه‌وه‌نده‌ت زانی. قه‌یدی موره‌ککه‌به و مانای فوجائت و ناگه‌مانی ئه‌دا. (زانا) (زانی) کرده‌وه‌ی مازییه له ریشه‌ی (زانای)، (زانین).
فه‌له‌ک: گه‌ردوون، رۆژگار. له زاراو‌ه‌ی شاعیراندا هه‌موو جوّره رووداوێک له
عالمی عه‌ناسیردا له فه‌له‌ک نیسه‌بت ئه‌دری.^(۱)

که‌له‌ک به‌ست: فیّل و نه‌یره‌نگی جوّر کرد. کرده‌وه‌ی موره‌ککه‌به له ریشه‌ی
(که‌له‌ک به‌سته‌ئ) کینایه‌یه له نه‌یره‌نگ به‌کاربردن. فیّل و فه‌ن سازکردن.
دامنه‌که: داوینه‌که، چاکه‌که. دامنه (داوین) پاشگری (ه‌که) له‌دوایه‌وه
نیشانه‌ی ته‌عریفه. واته: ئه‌و داوینه‌که زۆر جار ده‌ستم پیوه‌گرتووه یا ده‌ستم
پیوه‌ پیچاندووه. (داوین) به‌ لاخوارووی لیباسی شوپ ئه‌وتری. (ده‌سگرتن به‌ داوین
یا ده‌س پیچاندن به‌ داویندا) زاراو‌ه‌یی‌که له کاتی پاران‌ه‌وه له که‌سه‌یک بۆ
جیبه‌جیکردنی کاری به‌کار ئه‌بری. که‌ و ابوو (دامنه‌که‌ی وه‌سل) ته‌رکیبی ئیزافیی
ئسته‌عیارییه.

وه‌رداو‌ه: به‌رداو‌ه. کرده‌وه‌ی مازیی موره‌ککه‌به له ریشه‌ی (وه‌ردایه‌وه)،
(به‌ردانه‌وه). به‌کاربردنی ئه‌و کرده‌وه‌یه ئه‌وه نیشان ئه‌دا که مه‌وله‌وی چه‌ن جار

(۱) ئه‌م ئسته‌عیلاحه له بیروبو‌ه‌ری حوکه‌مای یۆنان‌ه‌وه سه‌رچاو‌ه‌ی گرتووه که (فه‌له‌ک) ی مانگ به
عیله‌تی هه‌موو جوّره رووداو‌ه‌یی‌ک له کوره‌ی زه‌ویدا ئه‌زانن. جا له‌به‌ر ئه‌وه به‌ فه‌له‌کی مانگ (مه‌به‌ده‌ئ)
فه‌بیاز) یش ئه‌وتری.

داوینى وهسلئى ئازيزى له دەس بەرداوه . واته : چەن جار لەگەلئا كۆبووه ته وه و لئى
دووركه وتوو ته وه ، چونكه پاشگىرى (هوه) لئىردا ماناى تەكرار ئەگەيئى .

نيوه هۆنراوهى (دامنه كەى وهسلّم وهرداوه جه دەست) دوو مانا هەلئەگرئى :
يه كه م : ئەو مانا يه كه له سەر وه ئىشاره ي بۆ كرا ، ئەو دىش له سەر ئەم
بناغه يه كه فيلبازى فهلك سه به ب بى بۆ ئەوه كه مهوله وى داوینى وهسل له دەس
بهردا . له م سووره ته دا زه مىرى مۆتته سىلى (م) له (وهسلّم) دا ئەگه رپتته وه بۆ
مهوله وى و ئەبى به فاعىلى فيعى وهرداوه .

ماناى دووه م : ئەوه يه كه فهلك دەس بداته فيل سازکردن و داوینى وهسل له
دهستى مهوله وى به ريداته وه . دياره كه ئەم مانا يه ش له سەر ئەو بناغه يه كه
(فهلك) ههروه ها كه فاعىلى كرده وهى (كهلك بيت) فاعىلى كرده وهى وهرداوه ش
بى ، وه زه مىرى (م) ي (وهسلّم) موزافه ئيله يه بى بۆ (دهست) به لام له بهر
زهروورتهى شيعرى لكابى به دواى وهسلّه وه . له م سووره ته دا تهركيبى ساختمانى
دهستوورى نيوه هۆنراوه كه به م جۆره يه : فهلك فيل سازکردن و داوینى وهسل له
دهستم بهردا يه وه .

پوختهى مانا :

چونكه هه ر ئەوه ندهت زانى كه فهلك فيلئىكى سازکردن و داوینى وهسلئى
ئازيزى له دەست ده رهينام و لئىمى دوورخسته وه :

سا دهى وه جامئى دلم بكه ر شاد
بهلكه بوياروون به زمئى وه ئازاد

سا : ئامرازى ته ئكيد و ته نبهه .

دهى : ئامرازى هاندان و ته شويقه .

وه : پيتى ئيزافه يه .

جام: لیږه‌دا مانای کاسه و پیالّه و په‌رداخ ئه‌دا. مه‌به‌ست ده‌فریکه شه‌رابی
تی ئه‌کری و ئه‌خوریته‌وه. (ی) له‌ دوايه‌وه نيشانه‌ی نه‌کاره‌ته و مانای وه‌حده‌تیش
ئه‌گه‌بیڼی. (۱)

بکه‌ر شاد: بکه‌ شاد، شاد بکه. له‌ ریشه‌ی (که‌رده‌ی) (کردن).
به‌لکه‌م: به‌لکو. پیتی ره‌بته و مانای سه‌به‌بییه‌ت یا ره‌جا و هیوا ئه‌دا.
بویاروون: بگوزه‌ریم، رابویرم. کرده‌وه‌ی ئیلتیزامییه له‌ ریشه‌ی (ویاری).
(بواردن. رابواردن).
به‌زمی: ئاهه‌نگی.
وه‌ ئازاد: به‌ ئازاد. واته: به‌لکه به‌ ئازادیی ئاهه‌نگی بگیرم.
پوخته‌ی مانا:
ساده‌ی ساقی به‌ جامی مه‌ی دلّم شاد که، به‌لکه له‌م هه‌له‌ خوښه‌دا به‌زمی به
ئازادیی ساز که‌م...

جه‌ ده‌س بیگانان یاوون ره‌هایی

مه‌س بوون وه‌ شتوی بوی ئاشنایی

جه: له. پیتی ئیزافه‌یه.

بیگانان: مه‌به‌ست غه‌یری (ئازیز)ه. واته: با بیرم به‌ لای هیچ که‌س و چشتیکی
تره‌وه نه‌میڼی و مه‌حوی ته‌ماشای ئازیز بم، وه‌ ئیتر وینه‌ی که‌سیکی ترو شتیکی تر
له‌ نیو گلینه‌ی چاوما هه‌ست نه‌که‌م.

یاوون ره‌هایی: رزگار بم. ئه‌م کرده‌وه‌یه، ته‌رجه‌مه‌ی کرده‌وه‌ی مورده‌ککه‌بی
ئیلتیزامی فارسی (ره‌هایی یابه‌م)ه. له‌ ریشه‌ی (ره‌هایی یاوای) (ره‌هایی یافته‌ن):
گه‌یشتن به‌ رزگاری و ئازادی. به‌لام له‌ به‌ر زه‌رووره‌تی شیعیری جوزئی (ره‌هایی)

(۱) نیشانه‌ی وه‌حده‌ت له‌ گۆرانیدا پاشگری (وه) به‌ که له‌ دواي (ی) نه‌کاره‌ته‌وه ئه‌هیتیری، لیږه‌دا
له‌به‌ر زه‌رووره‌تی شیعیری حه‌زف کراوه.

که وتووه ته دواوه . ریشه ی (یاوای) به ماناگه لی: گه یشتن، پیگه یشتن، ئاماده بوون،
به ده سهینان به کار ئه بری.

مهس بوون: مهست بم.

وه: به . پیتی ئیزافه یه .

شنۆ: ناوی مهسده ره به مانای جوولانه وه و حه ره که تی یه واشه، بۆ باو شتانی
تر به کار ئه بری. (شنه) ش هه ره به و مانایه یه، له ریشه ی (شنای) (له رینه وه و
جوولانه وه). له فارسییا ناوی مهسده ری (وه رزش) ه له مهسده ری (وه زیده ن).
بۆ: بین، بۆن، رایه حه . (بۆی ئاشنایی) ته رکیبی ئیزافی ئیستیعارییه .
پوخته ی مانا:

له نازاری هاوده می بیگانان رزگار بمو به ههستکردنی بۆنی خووشی دۆستایه تی
نازیز سه رخۆش بم)).

پارچەى سىزدەھەم

وہفای چەرخ چەپ راس بى تان و پۆن
جەفا بى پايان، دەردسەر بى شۆن

وہفا: پايەدارى و مانەوہ لەسەر رى و رەوشتى دۆستايەتى و خۆشەويستى.
(ى) نيشانەى ئيزافەيە.

چەرخ: گەردوون، فەلەك، رۆژگار.

چەپ: سيفتە تە بۆ ((چەرخ))، واتە: چەرخى كە گەپانى بە پيچەوانەى
ئارەزووى مرۆفە.

راس: بەراستى. قەيدى تەئكىدە.

بى تان و پۆن: بى رايەل و پۆيە، تەركيبىكە بۆ كەسى بەكار ئەبرى كە رى و
رەوشتىكى راستەوخۆ و دوروستى نەبى و قاعيدە و قانونى بۆ وتار و كردارى
دانەنرى. لە و تەركيبەدا سەنعەتى ئيستعارە بەكار براوہ.

جەفا: جەور، ستەم. زەمىرى ((ش)) (ى) كە ئەگەر پتەوہ بۆ ((وہفا)) يا
((چەرخ)) لەگەل ((ن)) ى زەمىرى رابىتى زەمانى حال لە دواى موسنەدى ((بى)
پايان)) ەوہ لەبەر زەرورەتى شيعرى حەزف كراوہ.

دەردسەر: دەردى سەر. كينايەيە لە رەنج و ئازار و گيروگرفت لە ژياندا. لە
بناغەدا برىتييە لە ژانەسەر، واتە سەرئيشە.

بى شۆ: زۆر، بى ئەندازە. ((ن)) زەمىرى رابىتى زەمانى حالە.

پوختەى مانا:

وہفای چەرخى چەپكردار بە راستى بايەخىكى نبيە، بەلام جەور و جەفای بى
پايان و دەرد و رەنجى لە رادەبەدەرە.

به دی نیکیه ن، نیکی به دنامی
فامای شیته ن، شیته پرفامی

به دی: خراپی، به دی.

نیکی: چاکی، خاسی، باشی.

به دنامی: به دناوی.

فامای: فامین.

شیته: تیچوونی ده زگای لیکدانه وهی شت له میشکدا.

په پرفامی: ژیری و تیگه یشتن.

پوخته ی مانا:

خراپه چاکه یه و چاکه خراپه یه، تیگه یشتن شیته و شیته ژیری و
تیگه یشتن.

سارای هیدایه ت تاریک مه وینون
رای نه جات یه کجار باریک مه وینون

سارا: سه حرا، دهشت.

هیدایه ت: ری پی نیشانان، ری نوینی، ری بردن. مه به ست ری بردن به ریگای
راستی خوداپه رهستییه، دیاره هرکه سی ئه و ریگه راسته بگریته پیش به
ئینسانیکی راسته قینه ئه ژمیری.

((سارای هیدایه ت)) ئه گونجی ئیزافه ی ته شبیهی مه قلوب بی وه ک: گولی
روخسار، به لام ئه گهر ((هیدایه ت)) له زهندا ته شبیه کرابی به مه کانیکی به ربلاو،
ئه توانین بلین ئیزافه ییکی ئیستعارییه.

مه وینون: ئه بینم. کرده وهی موزاریعه له ریشه ی ((وینای)) (بینین).

را: ریگا، ری.

نه جات: رزگاری.

باريك: كينايه يه له سهختي. واته: ريگاي رزگاري له ههوا وههوهسي
نهفساني زور سهخت دټه پيشچاوم.

پوخته ي مانا

ساراي هيدايهت تاريك و ريگاي رزگاري زور باريك نهينم.

نالهم نه ي ناسا نالهم گرت نه وهر

شيشه ي مه ي! ((په مه)) ت جه گوش ههوادهر

نال: هاوار. ناوي دهنگه. ليړه دا بريتيه له جوړه دهنگي كه مرؤډ له كاتي

تووشبووني نازار و نيشدا دهري نه بري.

نه ي ناسا: وهك نه ي. ((ناسا)) پاشگري ته شبيهه.

نالهم: عالهم، جيهان.

گرت نه وهر: گرت له بهر، گرته بهر. واته: نالهم گشت جيگاييكي جيهاني داگير

کرد.

شيشه ي مه ي: نه ي شووشه ي مه ي!

په مه: لوكه.

جه: له.

گوش: گوي.

ههوادهر: په رت بکه، فره بده، ههواده. کردهوهي مورهککه بي نه مره له

ريشه ي ((ههواداي)) (فره دان)، تيپي ((ر)) له دوايه وه به بي ريگا هينراوه. ((لوکه

له گوي فره ده، لوکه له کوي دهرينه، گوي خوت کهر مه که)) زارواه گه ليکن بو

که سي به کار نه برين که رووداوه ييكي گه وره قهومايي و نهو که سه گرنگايه تي بهو

رووداوه يه نه دا و گوي نه داتي.

له م نیوه هۆنراوهیه و له نیوه هۆنراوهی دوایدا تهشبییهیکی موردهککهبی
جوان به کار براوه - به م چهشنه که شووشه، چوینراوه به کهسی که داوی
یارمه تی لی بکری.

مهولهوی وهک هه میسه پاش دهربرینی ئاه و ناله سه بارهت به ناپایه داری
رۆژگار و نۆرگرتنی ههوا و هه وهسی نهفسانی و رهواجی بازارپی ناراستی و
نادوروستی و دوورکه وتنه وه له ری و رهوشتی ئینسانی، په نا ئه باته وه بۆ مهی و
مه یگیزی مه یخانهی عیرفان و خوداناسیی تا به مه زهی ئه و مهیه سه رخۆش له
عالمی حه یوانی بی هۆش بی.

پوخته ی مانا:

له حه سره تدا ناله م وه کو ناله ی نه ی عالمی داگرتووه، شووشه ی مه ی
ده خیه! ((لۆکه له گوی دهرینه)) و بیدار به وه و فریام که وه!

جه تۆ: قه هقه هه، جه پیاله: مه ی

جه ساقیی: هاده ی! جه ئیمه: بابهی!

جه تۆ: له تۆ. مه رجیعی زه میری ((تۆ)) ((شووشه)) یه.

قه هقه هه: قاقای پیکه نین. مه به ست ئه و ده نگه یه که له کاتی ئاو خالی کردن
له شووشه و گۆزه و ههوا چوونه جیی ئاو، ئه بیسری که به ((قولپه، قرمه)) ناو
ئه بری. ئه و دوو وشه یه و وینه کانیا که ناوی ده نگن بۆ ته ئکید به دووپاته ییش
به کار ئه برین و ئه وتری: قرمه قرم، قولپه قولپ، گرمه گرم، هاژه هاژ و وینه کانیا.
((جه تۆ)) (له تۆ) ته رکیبیکی ناقیسه و بۆ دابه شکردنی کار له ئیوان چه ن که سدا
یا دانانی ئه رک (وه زیفه) ی که سی به کار ئه هیتری، وه ها که ئه وتری: ((له من
کارکردن و له تۆش ئافه رین وتن)) واته: ئه رکی من کارکردنه و ئه رکی تۆش ئافه رین
وتنه.

مهولهوی له م ته رکبیه دا وهکو ئیشاره مان بۆ کرد، شووشه ی مهیی چواندوه به کهسی که له کاتی هاوارلیکردنی بۆ یارمه تیدان، به پوووخۆشی و پیکه نینه وه، بیته هاواره وه. ئینجا ئه و پیکه نینه چۆن پیکه نینیک بیت و هۆی پیکه نینه کهش چی بی؟ لیکدانه وه ییکی وردی عیرفانی مه یه که هر خاوه ن زهوقی ئه توانی به گویره ی زهوقی خۆی لیکدی بداته وه. به لای منه وه رهنگه هۆی قاقای شووشه ی مهی، واته: سه رچاوه ی نووری یه زدانیی، بریتی بی له بی بایه خ جیلوه دانی ژبانی ئه م جیهانه ماددییه و دلخۆشکردن به له زاییزی حه یوانی و کاتیی.

جه پیاله مهی: له جامیش مهی وه رگرتن، واته: ئه ی شووشه تۆ به پیکه نینه وه مهی بریژه و پیاله ش مهی بگریته ناو خۆی.

جه ساقی هاده ی: له ساقیش جامی مهی گپاندن و ((ها بگره بخۆه)) وتن. ((ها)) لیرده ئامرازی ته نبیه و بیدارکردنه وه یه. ((دهی)) بۆ هه لئیان و هاندانی جیهه جیکردنی کاری به کار ئه بری.

جه ئیمه بابهی: له ئیمه ش ((بابی)) وتن. ((با)) لیرده ئامرازی ته نکیدی لزوومی جیهه جیکردنی کرده وه ی ئیلتزامییه، له فارسیدا به سوورته ی قهیدی فیعلیی ((بوگزار)) به کار ئه بری. ((بی)) موخه ففه فی ((به یۆ)) (بی، بیت) ه و کرده وه ی نامونه ززه می موزاریعی ئیلتزامییه له ریشه ی ((ئامای)) (هاتن). له زاراه ی سه رفی عه ره بیدا ئه مری غائبی پی ئه وتری.

پوخته ی مانا:

تۆ به قاقای پیکه نینه وه مهی بریژه ناو جام و جامیش پر پی له مهی و ساقیش جام بگریی و ئیمه ش به خۆشییه وه لی وه رگرین و بیخۆینه وه.

((مه ل)) جه که سره ت له وحش بۆ ساده

مه نسووخ نه زانو حه لالی باده

مه‌لا: مه‌لا. له‌قه‌بی‌که بۆ خوینه‌واری ئایینی به‌کار نه‌بری. لی‌رده‌دا مه‌به‌ست ئه‌و که‌سه‌یه که ئه‌حکامی دینی ئیسلام به‌خه‌لک رانه‌گه‌یی‌ی. جه‌که‌سره‌ت: له‌ زۆری. واته: له‌ زۆربوونی مه‌یه‌که. له‌وحش: له‌وحه‌ی، ته‌خته‌ی. نه‌و شته‌ی که ئه‌حکامی ئیسلامی پی‌وه نووسیوه. ((ش)) زه‌میری سی‌یه‌م که‌سی موفرده‌ده. واته: له‌وحه‌ی مه‌لا. ((له‌وح)) یا ((له‌وحه)) لی‌رده‌دا دوو مانا هه‌له‌گه‌ری: یه‌که‌م - ته‌خته‌یی که له‌ رۆژگاری پی‌شودا شتیان به‌سه‌ره‌وه، نووسیوه. دووه‌م - کینایه‌ بی له‌ زیهنی مه‌لا. بۆ: ببی. کرده‌وه‌ی رابیتی ئیلتزامییه له‌ ریشه‌ی ((بوون)) (بی‌ه‌ی)، له‌به‌ر زه‌رووره‌تی شیعی که‌وتوو ته‌ پیش‌موسنه‌دی ((ساده)).

ساده: لی‌رده‌دا مانای ((پاک)) ئه‌دا، واته: ئه‌و شه‌رابه ئه‌وه‌نده زۆر بی، برژی به‌سه‌ر له‌وحه‌ی زیهنی مه‌لادا و له‌وحه‌ی زیهنی له‌ حوکمی ((وکنتم سکاری))^(۱) به‌تالکردنی حوکمی (انما الخمر والمیسر...) ^(۲) هه‌لالی شه‌راب پاک بکاته‌وه یا مه‌یخواردنه‌وه به‌ هه‌لال بزانی. پاکی بکاته‌وه. ئه‌م ته‌عبیره په‌یوه‌ندی به‌ مانای یه‌که‌می ((له‌وح)) هوه‌ هه‌یه، به‌لام ئه‌گه‌ر مانای دووه‌می ((له‌وح)) بگرینه‌ پیشچاو، واته: زۆرایه‌تی ئه‌و مه‌یه که بریتییه له‌ مه‌حه‌به‌ته‌ی یه‌زدانی، ئه‌وه‌نده زۆر بی دل و ده‌روونی مه‌لا له‌ عاله‌می ته‌کلیف و ئه‌حکامی که بۆی دانراوه پاک بکاته‌وه و بیخواته‌وه و له‌ عاله‌می حه‌یوانی ده‌ری کا و بی‌گه‌یی‌ته‌ عاله‌می ره‌وانیی په‌تی. مه‌نسوخ نه‌زانۆ: به‌ باتل کراو نه‌زانۆ. ((نه‌زانۆ)) کرده‌وه‌ی ئیلتزامی مه‌نه‌ییه له‌ ریشه‌ی ((زانای)) (زانین).

هه‌لالی باده: هه‌لالی مه‌ی. ((باده)) تایبه‌تی زبانی فارسییه. به‌لام ((مه‌ی)) موشته‌ره‌کی کوردی و فارسییه و هه‌ردوکیان به‌ مانای ((خه‌مر)) ی عه‌ره‌یین.

(۱) ئیشاره به‌ ئایه‌تی: ((وَلَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى)) النساء: ۴۳

(۲) ئیشاره‌یه به‌ ئایه‌تی: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ)) المائدة: ۹۰

پوخته ی مانا:

با ئو مەیه ئەوەندە زۆر بی تەنانەت مەلاش بیخواتەو و بیری بە لای
حەرامبوونیەو نەمیڤی.

((زاهید)) مایە هۆش هیچ نەمانۆ پیش

پەشیۆ بۆ تەقواش چون میزەرە ی ویش

زاهید: عونوانیکە بۆ کەسی بە کار ئەبری کە لەزاییز و خۆشیگەلی دنیا لە خۆی
دوور بخاتەو و گۆشەگیری و عیبادەت بکاتە پیشە ی خۆی.

مایە هۆش: کینایەیه لە ئاوەز و عەقل، واتە ئاوەزی پی نەمیڤی.
هیچ: لیڕەدا قەیدی تەئکید ی نەهیە.

نەمانۆ: نەمیڤی. کردەوە ی ئیلترامییە لە ریشە ی ((مەنە ی)) (مان).
پیش: پی.

پەشیۆ بۆ: پەریشان بی. تیک بچی، بشیۆی.

تەقواش: پارێزگاری و لەخواترسیی. ((ش)) زەمیری سیئەم کەسی موزاف
ئیلەیهی موفرەدە و مانای تەخصیص ئەدا. واتە: ریگای پارێزگاری لی بشیۆی.
میزەرە: میزەر. پارچەیی کە پیاوانی دینی ئەیبەستن بە سەریانەو.

ویش: خۆی. دیارە کە پیاو سەرخۆش بی و هۆشی بەسەر خۆیهو نەمیڤی،
میزەرە کەشی ئەشیۆی و ئەکەوێتە ملی. مەزموونی ئەو تەشبیهه جوانە ئەویش
ئەگەییڤی کە گەلی لەو کەسانە کە میزەری زەهادەت و لەخوداترسی ئەبەستن بە
سەریانەو ئامانجیان خەلک خەلە تاندن و سوود بەدەست هیئانە، کە وابوو میزەری
ئەو جۆرە زاهیدانە لە حەقیقەتدا میزەریکی بی ئەساس و شیواو و نادوروستە وەها
کە پارێزگاری و لەخوداترسییە کەشیان ریایە و بنەرەتیکی دوروستی نییە. ئەو دوو
مانایە کە بۆ هۆنراوێ ی بەر لەم هۆنراوێ یه ئیعتبارمان کرد، بۆ ئەم هۆنراوێ یه و

هۆنراوه‌ی دواى ئەم هۆنراوه‌یه‌ش ئیعتبار ئەکری. واتە: ئەگونجی ئەو هۆنراوانە هەم مانای رواله‌تی و ئاساییان لی وەرگیرى، هەم مانای عیرفانی.

پوخته‌ی مانا:

هه‌روه‌ها زامیدیش بیخواته‌وه و سه‌رخۆش بی و ئاوه‌زی په‌ریشان و شیواو بی وه‌ك می‌زهره‌كه‌ی خۆی.

من نه‌وون وه ته‌نگ نه‌فامییه‌وه

ویم بده‌ون وه ده‌س به‌دنامییه‌وه

من نه‌وون وه ته‌نگ نه‌فامییه‌وه: منیش نه‌بم به ته‌نگ نه‌فامییه‌وه. واته: گوئى نه‌ده‌م به‌وه كه پیم بلین نه‌فامه. پاشگری په‌یوه‌ند ((یچ)) (=یش) له دواى ((من)) هوه، له‌به‌ر زه‌رووره‌تی شیعی فره‌ دراوه. کرده‌وه‌ی موره‌ککه‌بی ئیلتزامی مه‌نهییه له ریشه‌ی موره‌ککه‌بی مه‌نهی: ((وه ته‌نگه‌وه نه‌ویه‌ی)) (به ته‌نگه‌وه نه‌بوون) كه به مانای ده‌ربه‌س نه‌بوون و موقه‌ییه‌د نه‌بوونه ئەو کرده‌وه موره‌ککه‌به له‌م جوزئانه‌ی خواره‌وه پیک هاتوه:

وه: به. پیتی ئیزافه.

ته‌نگ: به‌ستن، توندکردنه‌وه.

هوه: پاشگری ئیلساق و لکان.

نه: ئامرازی نه‌هییه له کرده‌وه‌ی ئیلتزامیدا، وه له کرده‌ی مازیی ئیخباریدا

ئه‌بیته ئامرازی نه‌فی.

ویه‌ی: بوون، مه‌سده‌ری به‌سیتی کۆمه‌که. ((بییه‌ی))ش ئه‌وتری.

نه‌فامی: تی نه‌گه‌یشتن، نه‌فه‌می. چاک و خراپ لیک نه‌دانه‌وه. ئەم وشه‌یه

وه‌ها كه له‌سه‌ره‌وه وتمان هه‌ردوو مانای ئاسایی و عیرفانی هه‌لته‌گری چونکه

نه‌فامی له زاراوه‌ی عوره‌قادا به مانای بپینی په‌یوه‌ندی له جیهانی حه‌یوانی و

ته‌سلیمی مه‌حزی قه‌زا و قه‌ده‌ری یه‌زدانییه.

ویم بدھون و ہدس بہ دنامیہ وہ: خۆم بدھم بہ دەس بہ دناویہ وہ، واتہ: خۆ
 لہ بہ دناوی نہ پاریزم. کردہ وہی مورہ ککہ بی ئیلترامیہ لہ ریشہی مورہ ککہ بی
 ((وی بہ دەسہ وہ دای)) (خۆبہ دەسہ وہ دان) کہ بہ مانای خۆ تہ سلیم کردنی بی
 قہید و شہرتہ. وشہی ((بہ دنامی)) ش ہردوو مانای ئاسایی و عیرفانی ہلئہ گری.
 چونکہ ئہ و کہ سانہ کہ زیادہ رہوی لہ مہی خواردنہ وہ ئہ کەن و لہ رادہ بہ دہر
 سہرخۆش ئہ بن، بیریان بہ لای عہیب و عار و شوورہ بیہ وہ نامینتی. ہر وہ ہاش
 ئہ گہر مانای عیرفانی بگرینہ پینچا و کہ سانی کہ مہستی خۆشہ ویستی یہ زدانی بن،
 بہ تہ واوی لہ قہید و بہندی ژیانی ئاسایی ئہ م جیہانہ ئازاد ئہ بن و پینہندی عہیب و
 عاری ئیعتباری نین.

پوختہی مانا

زۆری ئہ و مہیہ ئہ وہندہ منیش مہست بکا، گوی بہ نہ قامی نہ دەم و خۆم لہ
 بہ دناوی نہ پاریزم.

دیوانان ئاسا بجۆش و ونہ وہ

بہ لاگہل چون مہی بنۆش و ونہ وہ

دیوانان ئاسا: وەك ديوانان. ((دیو)) ناوہ بۆ نہوعی لہ جنۆکہ، ئہ لئین خۆی بہ
 شکلگہلی جۆر جۆر دہرئہ ہینتی و ئادہ مزاد ئہ ترسینتی. ہہندی جار ئہ و ترسہ لہ
 بری کہ سدا ئہ بیئتہ ہوی لہ دەسدانی ہیزی ئاوەز و شعور، ئینجا بہ و کہ سہ ئہ وتری
 دیوانہ، واتہ کہ سی دیو و درنج ترساند بیتی. دیو و درنج لہ داستان و ئہ فسانہی
 گہ لا نہ خشیکی گہ ورہی ہہیہ. پاشگری ((انہ)) لیرہ دا بۆ گہ یاندنی مانای نیسبہ تہ
 ((دیوانہ)) لہ زاراوہی عورہ فا و شوہ رادا، بۆ کہ سی بہ کار ئہ بری کہ بہ بۆنہی
 خۆشہ ویستی لہ ئہ ندازہ بہ دہری مہ عشووقی حہ قیقی یا مہ جازی یہ وہ، ئاوەز و
 شوہووری ئاسایی لہ دەس دابی.

بجۆشووئەو: بجۆشیمەو، بيمەو و جۆش و خرۆش. کردەو وەى مورەككەبى
ئىلتزامىيە لە ريشەى ((جۆشايەو، ئەو و جۆشاي)) (جۆشانەو) تىپى ((ن)) پيش
لە پاشگى تەكرارى ((ەو)) وە لە شيوەى گۆرانى ئەدەبىدا وەها كە لە چەن
جیگادا وتوومانە، بە بى رىگا لە دواى هەندى کردەو وە ئەهينرى، وەك: كەروو
(بكەم)، ئەبى بە: كەروون. مەبەست لە ((جۆشان)) يا ((جۆشەين)) ليرەدا
هەيەجانىكى رەوانىيە لە حالەتىكى تايبەتيدا بۆ سۆفيايان و دەرويشان بەدى دى،
ئەو حالەتە هەميشەيى نىيە بەلكە جاروبار بە بۆنەگەلىكەو وە بۆ ئەو جۆرە كەسانە
دەس ئەدا، جا هەر لەبەر ئەو يە پاشگى ((ەو)) كە ليرەدا ماناى تەكرار و
دووبارەبوون ئەدا لە دواى ((بجۆشوون)) ەو، هينراوە نەوعى لەو حالەتە كە
((جەزبە)) شى پى ئەوترى، لە سۆفيايان و دەرويشاندا ديتە دى كە شعورى
ئاساييان لە دەس ئەدەن و هەندە كارىكى نەكراو و سەرسوپهينەر وەك دار و بەرد
خواردن و چوونە ناو ئاگر و، تىغ وەشاندن و شتانى تر، لە خۆيانەو نيشان
ئەدەن. پاش گەرانەو سەر حالى ئاسايى ئەگەر لىيان بپرسى: ئەو كارە
ئاساييانەتان لەو حالەدا چۆن جيبەجى کردوو؟ ئەلەين: ئيمە لەو حالەدا ئاگامان
لە خۆمان نىيە، هيمەتى مەشايەخ و كەرامەنى ئەوليا ئەو كارە نەكراوانەمان بۆ
جيبەجى ئەكەن! ديارە ئەم مەسەلەيە مەسەلەيىكى زۆر گرنگە تا ئىستا زانستى
مروؤف نەيتوانيوە بە تەواوى شى بكاتەو.

بەلاگەل: دەردگەل، موسيبەتگەل، ئازارگەل، ناكامىگەل.

چون مەى: وەك مەى.

بنۆشوونەو: بخۆمەو، واتە: ئەو مەيە ئەوئەندە مەستم كا و هيز و تينم پى
بدا بەسەر هەموو جۆرە سەختى و موسيبەتىكا زال بيم و تەحەمموليان لە ئاسانى
و ئاساييدا وەكو مەى خواردنەو بى.

مەولەوى لە شەش هۆنراوەى دوايى ئەم پارچەيەدا بە جوانى سەرچاوەى ئەو
حالەتە رەوانىيە و چۆنيەتى بەديهاتنى لە مروؤفا بۆمان دەرختوو، بەم چەشنە
كە ساقىيى برىتبيە لە سەرچاوەى ئەو هيزە و مەى برىتبيە لەو هيزە گەورەيە كە

ساقی ئه پیرزینتیه دلی مرۆقه وه، مهستیش بریتیه له ئه سهراتی ئه وه هیزه
یهزدانییه که به سهر هه موو هیزکی جیهانی مادیدا که به ((به لاگه)) ناوی
بردووه، زال ئه بی.

لیره دا پیویسته ئه وه بزانی که ئه وه هیزه یهزدانییه که ئه بیته هوی به دیهاتنی
جهزبه و هه یه جانی رۆحی له مرۆفدا و گشت هیزکی عالمی ته بیعت زه بوون
ئه کا، ده رکه وتنی له تاکه کانی مرۆفدا نیسبیه واته: له هر که سیکا به پی
شاییسته یی و ئیستعدادی وجودی ئه وه که سه ده رئه که وی و به هره ی لی
وه رئه گیرری، وه ها که هیزی بروسکه ی کاره با له هر ده زگایکا به گویره ی
ئیسعدادی ئه وه ده زگایه سوود ئه دا، بۆ وینه له سه ما وهردا ئاوی ئه هینتیه کول و
له کامپیوته ردا مه جهوولاتی زانیاری مرۆفی که شف ئه کا.

پوخته ی مانا:

وه ک دیوانان بیمه وه جۆش و خرۆش و مهینه تگه ل و موسیبه تگه لی ئه م ژیا نه
تاله وه ک مه ی بنیم به سه رمه وه.

شهراره ی مهستی مه ی به رشۆم جه دل

وه و چـراخه وه یاوون وه مه نزل

شهراره: گر، حه راره ت، شۆله ی ناگر.

مهستی مه ی: مه به ست ئاساری ئه وه هیزه یهزدانییه.

به رشۆم جه دل: ده رچی له دل مه وه، واته: گری ئه سه ری ئه وه مه یه له دل مه وه
به رز بیته وه. ((به رشۆ)) کرده وه ی ئیلتزامی موره ککه به له ریشه ی ((به رشی
یه ی)) (ده رچوون). زه میری ((م)) که زه میری موته سیلی موزاف ئیله یه به بۆ
((دل)) له به ر زه رووره تی شیعی لکاوه به کرده وه که وه. هه روه هاش پاشگری
((هوه)) که نیشانه ی سه ره تای ده سپیکردنه له دوا ی ((دل)) هوه، بۆ ریکی وه زنی
هۆنراوه که، حه زف کراوه. وشه ی ((شهراره)) بۆ هه ردوو مانای ئاسایی و عیرفانی

ئەگونجى چونكى خواردنەۋەى جوړه گەرمى و حەراره تى ئەخاتە لەشەۋە، بەلام
لېرەدا مانای عىرفانى لى گىراۋە كە باسمان لىۋە كرد.

ۋەو: كورتكراۋەى ((ۋە ئەو)) (بە ئەو) ە. تەركىبىكە لە پىتى ئىزافە و ناوى
ئىشارە.

چراخ: چرا، ئەو وشەىە زۆرتر لە زمانى ئەدەبى گۆرانىدا بەكار ئەبرى، لە
زمانى وتووێژدا ((چراوى)) ئەوترى. كە لە دەرخستندا تەكىە ئەدرىتە سەر هىجای
يەكەم. پاشگىرى ((ۋە)) لە دواىەۋە، بۆ گەياندى مانای موساحە بەىە.

ياۋون: بگەيىم. كردهۋەى ئىلتزامىيە لە رىشەى ((ياۋان)) (گەيشتن). پىتى
((ن)) ەك وتوومانە بە بى رىگا هينراۋە.

ۋە مەنزل: بە جىگا. واتە بگەمە مەنزلگەى خۆم.

پوختەى مانا:

ئىنجا گرى مەستى ئەو مەىە لە دلمەۋە بەرز بىتەۋە، ەك چرايىكى روناك
تارىكىى ژيانى حەيوانى ئەم جىهانەم بۆ روناك بكاتەۋە و بە ئاسانىى بگەيىمە
مەنزلگەى راستەقىنەى خۆم.

پارچه‌ی چوارده‌ه‌م

دلّه وهرده‌ی نه‌فس گونا‌ه ئاوه‌رده!
سیف‌ه‌ت وه رووی زات وه په‌رده که‌رده!

دلّه!: ئه‌ی دلّی بچووک و هه‌ژار، ئه‌ی دلّ. موسه‌وویتی ((ه/a)) له دوا‌ی
((دل)) ه‌وه ئه‌گونجیّ بۆ گه‌یانندی مانای ته‌سفیر و ته‌حقیر بیّ، له‌م سووره‌ته‌دا
پیتی نیدا‌ی ((ئه‌ی)) له سه‌ره‌تایه‌وه، چه‌زف کراوه، هه‌روه‌ها ئه‌شگونجیّ که‌ پیتی
((ه)) هه‌ر دوو ماناکه‌ بگه‌ییّنی.

وه‌رده: خوراو. موخه‌ف‌ه‌فی ((واره))یه. سیف‌ه‌تی فاعیلی مازی‌ی سازه‌ له
ریشه‌ی ((واره‌ی)) که‌ به‌ مانای سیف‌ه‌تی مه‌فعولی ((وریا)) به‌کار براوه و مانای
سیف‌ه‌تی موته‌ق ئه‌دا^(۱). ((ی)) نیشانه‌ی ئیزافه‌یه.

نه‌فس: مه‌به‌ست نه‌فسی ئه‌مماره‌یه که‌ نه‌فسی چه‌یوانیشی پیّ ئه‌وتری. به‌ لای
سۆفییانه‌وه له ئینساندا دوو هیز هه‌یه، هیزی چه‌یوانی و هیزی ئینسانی، هیزی
چه‌یوانی سه‌رچاوه‌ی سیف‌اتی ره‌زله‌ی شه‌یتانییه و هیزی ئینسانی که‌ نه‌فسی
ناتیقه‌شی پیّ ئه‌وتری مه‌نشئه‌ی سیف‌اتی چه‌سه‌نه‌ی یه‌زدانییه. ((مه‌عه‌ه))ی
ئینسان ناوه‌ند و مه‌رکه‌زی نه‌فسی چه‌یوانی و ((دل)) ناوه‌ندی نه‌فسی ناتیه‌ یا
ره‌وانیی ئینسانییه که‌ ئه‌بیته‌ جیلوه‌گای نووری یه‌زدانی.

گونا‌ه ئاوه‌رده^(۲): گونا‌ه‌بار، گونا‌ه‌یناو، گونا‌کار، ((ئاوه‌رده)). سیف‌ه‌تی
مازی‌ی سازه‌ له ریشه‌ی ((ئاوه‌رده‌ی)) که‌ له جی‌گای سیف‌ه‌تی موته‌قی موره‌ککه‌بدا
به‌کار براوه.

(۱) له شیوه‌ کوردیی گۆزانی‌دا ئه‌و مه‌سه‌د ره‌ مه‌علوومانه‌ ... (ته‌واو نه‌کراوه).

(۲) ته‌رکیبی ((وه‌رده‌ی نه‌فس گونا‌ه ئاوه‌رده)) به‌سه‌ریه‌که‌وه سیف‌ه‌تی موره‌ککه‌به بۆ ((دل)).

شیوه نهده بی گورانی وهك شیوه کانی تری زمانی کوردی له بهر نه وه له سه ره تا وه ده ستوریکی بو دانه نراوه، سهرف و نه حویکی مه زبوت و جه م و جوری نه بووه، وه زمانی فارسی که زمانیکی زیندوو بووه و له قه واعیدی سهرف و نه حوا خزمایه تیپیکی نزیکی له گه ل زمانی کوردیدا هه یه، شوینیکی زوری کردووته سهری و ته نانهت له زور جیگادا قه واعیدی سهرف و نه حوی زمانی فارسی تیکه ل بووه، وه ها که مه وه وی له به کاربردنی دوو سیفته تی ((وه رده)) و ((گونه ناوه رده)) به و جوره که روونمان کرده وه، له ری زمانی فارسی که لکی وه رگرتوو.

سیفته وه رووی زات وه په رده که رده: سیفته تی به خشه ری و میهره بانینی خوات به رووی زاتیدا کیشاوه و کردووته به په رده له نیوان خوت و زاتی خودادا واته: له کاتی بی نه مری کردنی خودادا هه ر سیفاتی غه ففاری و ره حمان و ره حیمی خودا نه بیننی و ئیتر ترسیکت له زاتی خودا نییه. لیتره دا نه وه مان بو درنه که وی که مه وه وی زات و سیفاتی خودا به یه ک نازانی و له یه ک جیای کردووته وه.

پوخته ی مانا:

نه ی دلێ هه ژار که نه فسی نه ماره خواردووتی و باری کردووی له گوناح و نافه رمانی خودا و بو نافه رمانی کردنی ته نیا سیفته تی ره حیمییت گرتووته پیشچاو و کردووته به په رده له نیوان خوت و زاتی خودادا بو نه وه چاوت به زاتی خوداوه نه بی.

جه رووی بی شه رمیی په رده ت درده وه

هیچ نه ویت وه ته نگ نه و دیم په رده وه

جه روو: له روو، له بهر . پييتي ئيزافه‌ی مورده‌ککه به . ((ی)) نيشانه‌ی
ئيزافه‌یه^(۱).

بی شه‌رمی: بی‌حه‌یایی . ناوی مه‌سدره له سيفه‌تی مه‌نفي ((بی‌شه‌رم)) (بی
حه‌یا).

په‌رده: پارچه‌ییکه ئاويزان ئه‌کری به رووی شتيکا که ئه‌وشته له و دیو
په‌رده‌ککه وه ئه‌بينری. ((ت)) زه‌میری فاعلییه .

ده‌رده‌وه: گرته‌وه . کرده‌وه‌ی مورده‌ککه به له ریشه‌ی ((ئه‌وه‌ده‌رده‌ی))
(گرتنه‌وه). به مانای داکيشان و داخستن و ئاويزانکردنیش هاتووه . پاشگری
(هوه)) مانای ته‌کرار و ئيدامه ئه‌دا .

هیچ: قه‌یدی نه‌فیه بو ته‌ئکیدی مانای نه‌فی جومله‌ی دواي هاتووه .

نه‌ويت وه ته‌نگ: گویت نه‌دا به ...

ئه‌ودیم په‌رده‌وه: ئه‌وديو په‌رده‌وه . واته: ته‌وه‌ججوه‌ت به و که‌سه نه‌کرد که
له‌وديو په‌رده‌ککه وه‌یه .

پوخته‌ی مانا:

به بی شه‌رمی سيفه‌تی ((ره‌حیمی)) ت کرد به په‌رده له نيوان خۆت و خوداتا
و ئیتر نه‌بووی به ته‌نگ ئه‌وديوي په‌رده‌وه و له زاتی خودا ترسیکت نه‌ما .

((سه‌تتاری)) لاو دا وه یانه‌ته‌دا

((که‌ریمی)) شوومی وه شانته‌دا

سه‌تتاری: شاردنه‌وه‌یی، په‌رده‌پۆشی . مه‌به‌ست سيفه‌تی چاوپۆشیکرنی
خودایه سه‌باره‌ت به گونا و تاوانی گوناکاران و تاوانباران .

(۱) ئه‌گه‌ر جوزئی دووه‌می پييتي ئيزافه‌ی مورده‌ککه به یه‌کێ بی له ناوی مه‌کانی موبه‌هم، کاتی که له
پیش ناویکه‌وه به‌ينری، سووره‌تی ئيزافه ئه‌گرێته خۆی و پييتي ((ی)) نيشانه‌ی ئيزافه له دوايه‌وه
ئه‌هينری.

لاو: لافاو. سه يلاو. سيلاو.

دا: کرده‌وی رابووردووه له ریشه‌ی ((دای)) (دان).

وه: به. پیتی ئیزافه‌یه.

يانه: خانوو، مال. ((ت)) زه‌میری موزاف ئیله‌یهه. موسه‌وویتی ((ه /a/)) له دوايه‌وه، بۆ ریکی وه‌زنی شیعر هینراوه. ((دا)) نیشانه‌ی زه‌رفیه‌ته له دوی مه‌دخولی پیتی ئیزافه‌وه ئه‌هینری. ته‌رکیبی: ((لاو دا وه یانه‌ته‌دا)) (لافوی دا به مالتدا)، زاراو‌ییکی گۆرانییه له باتی: ((قوری دا به مالتدا)) به‌کار ئه‌بری. ئه‌و زاراو‌یه بۆ شوینی کاری شتی به‌کار ئه‌بری که زیانیکی زۆر بگه‌یی.

که‌ریمی: به‌خشه‌ری، گه‌وره‌یی، لیبووردوویی. واته: لیبووردوویی خودا.

شوومی: نه‌گه‌تی، به‌دبه‌ختی.

وه: به. پیتی ئیزافه‌یه.

شانه: شان. ((ت)) زه‌میری موزاف ئیله‌یهه. موسه‌وویتی ((ه /a/)) له

دوايه‌وه، بۆ ریکی وه‌زنی شیعر هینراوه.

دا: نیشانه‌ی زه‌رفیه‌ته. واته: ئومیده‌واربوون به‌سیفه‌تی لیبووردوویی خودا، نه‌گه‌تی داوه به‌شانندا. ئه‌مه‌ش زاراو‌ییکی بۆ ئه‌و که‌سانه ئه‌وتری که‌کاری یا شتی بووبیته‌هۆی به‌دبه‌ختی و داماو‌ییان. هه‌ندی جار وشه‌ی ((لۆنگ)) له سه‌ره‌تای ئه‌و زاراو‌وه ئه‌هینری و ئه‌وتری: ئه‌و کاره‌ لۆنگی^(۱) نه‌گه‌تی داوه به‌شانندا.

پوخته‌ی مانا:

گرتنه‌پیشچاوی سیفه‌تی سه‌تاری خودا قوری داوه به‌مالته‌وه و

ئومیده‌واربوون به‌سیفه‌تی لیبووردنیشی نه‌گه‌تی هیناوه به‌شانندا.

(۱) لۆنگ: له‌م زاراو‌دا پارچه‌ییکی کۆن و شپ و وپه‌هه‌ژار و لیقه‌وماوان بۆ شارده‌وه‌ی به‌ده‌نی رووتی خۆیان ئه‌یگره‌کۆل.

که‌ردم وه عامی ره‌حمه‌ته‌که‌ی ویش
واده‌ی به‌زم گهرم خزمه‌ته‌که‌ی ویش-
ویهرد، نه‌زانش سیوای ئه‌وه‌نی
ئاخ زانایی ئه‌و چیش که‌روو‌چه‌نی؟!

که‌ردم: کورت‌کراوه‌ی ته‌رکیبی: ((فه‌رزم که‌رد))ه، واته: فه‌رزم کرد. ئه‌و
زاراوه‌یه بۆ زیانگه‌یاندنی لای که‌می شتی به‌کار ئه‌بری که‌ لای زۆری ئه‌و شته‌له‌وانه
بی که‌ ئینکار بکری.

به: پیتی ئیزافه‌یه و مانای سه‌به‌بییه‌ت ئه‌دا.

عامی: گشتی، گشتایه‌تی، هه‌موو که‌س گری. ناوی مه‌سده‌ره.

ویش: خۆی. زه‌میری موشته‌ره‌کی مو فره‌ده.

واده: وه‌عه‌ده. مه‌به‌ست کاتی دانراو و دیاریکراوه که‌ بریتیه‌ له‌ کاتی

زیندوو‌بوونه‌وه له‌ رۆژی ره‌ستاخیزدا. پیتی ((ی)) نیشانه‌ی ئیزافه‌یه.

به‌زم گهرم: به‌زمی گهرم، کۆبوونه‌وه‌ی پر جۆش و خرۆش. ته‌رکیبیکی

ته‌وسیفیه.

خزمه‌ته‌که‌ی ویش: پيشگا‌که‌ی خۆی. پاشگری ته‌عریفی ((ه‌که)) له‌ دوا‌ی

((ره‌حمه‌ت)) و ((خزمه‌ت))ه‌وه ئیشاره‌یه به‌ سیفه‌تی به‌خشه‌ری خودا و

کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لك له‌ رۆژی هه‌شردا که‌ خودا له‌ چه‌ن جیگای قورئاندا ته‌سرچی

پی کردوو‌ه.

ویهرد: بوورد، چاوپۆشی کرد. کرده‌وه‌ی مازییه له‌ ریشه‌ی ((ویه‌رده‌ی))

(بووردن).

نه‌زانش: نه‌یزانی. کرده‌وه‌ی مه‌نفی مازییه له‌ ریشه‌ی ((زانای)) (زانین).

سیوای ئه‌و: جگه له‌و، بیجگه له‌و. ((سیوا)) ئه‌داتی ئیستیسنایه، زه‌میری

((ئه‌و)) ئه‌بیته‌ موسته‌سنا.

هه‌نی: ئیتر، که‌سیکی تر، که‌سیکی دیکه. ناوی موبه‌مه بۆ ئینسان و غه‌یری
ئینسان به‌کار ئه‌بری. له‌ فارسیدا ئه‌بی به‌ دیگه‌ر، دیگه‌ری.

ئاخ: ناوی ده‌نگه‌ له‌ کاتی غه‌م و په‌ژاره‌ و ئیش و ده‌رد و ره‌نجی زاھیری و
نه‌ینیدا به‌کار ئه‌بری.

زانایی ئه‌و: ته‌رکیبی ئیزافییه، واته‌: پیزانین و ئاگایی خودا. مه‌فعوولی با
واسیته‌ بۆ کرده‌وه‌ی ئیستفهامی ((چیش که‌روو)) که‌ له‌ به‌ر زه‌رووره‌تی شیعی
که‌وتووته‌ پیشه‌وه‌.

چیش که‌روو: چی بکه‌م. جومله‌ی ئیستفهامییه‌.

چه‌نی: له‌ گه‌ل. پیتی ئیزافییه‌ و مانای موساحه‌به‌ ئه‌دا. بۆ ئه‌وه‌ ببیته‌
هاوقافییه‌ی ((هه‌نی)) له‌ ئاخری جومله‌که‌وه‌ هینراوه‌، که‌ وابوو ساختمانی ئه‌و
جومله‌یه‌ به‌م چه‌شنه‌یه‌: چه‌نی زانایی ئه‌و چیش که‌روو یا چیش که‌روو چه‌نی
زانایی ئه‌و، واته‌ له‌ گه‌ل زانینی خودا به‌ تاوانباریم چی بکه‌م، چۆن له‌ روویدا
شه‌رمه‌زار نه‌بم؟!

پوخته‌ی مانا:

فه‌رزم کرد که‌ خودا به‌ ره‌حمه‌تی عامی خۆی له‌ رۆژی ره‌ستاخیزدا له‌ سووچ و
تاوانم چاوی پۆشی و ببجگه‌ له‌ خۆی که‌سی تر به‌ سووچ و تاوانمی نه‌زانی به‌لام
ئای، بۆ پیزانینی ئه‌و چی پئی بکه‌م و چۆن له‌ رووم هه‌لدی له‌ حوزوریا بنویم؟!

نه‌و ده‌مدا جه‌ یاد که‌رده‌ی و بیه‌رده‌م

جه‌و حاله‌ت سه‌خت وه‌ دۆزه‌خ به‌رده‌م -

هه‌ر ده‌لاله‌ تیش مه‌لاله‌ تیه‌ون

هه‌ر لووتفیش په‌ریم خه‌جاله‌ تیه‌ون

نهو دهمدا: له ئهو دهمدا، لهو كاته دا. ((نه)) پيټي ئيزافه يه، ((ئهو)) ليڙه دا
ناوي ئيشاره يه و موسه وويټي ((ه/a/)) نيشانه ي ئيشاره له دواي موشار
ئيله يهي ((دهم)) هوه چه زف كراوه.

جه ياد: له ياد.

كه رده: ناوي مه سدره له ريشه ي ((كه رده ي)) (كردن). ((ي)) نيشانه ي
ته وسيفه.

وييه رده: بووردو، سيفه تي فاعليه^(۱) و ماناي سيفه تي موته ق ئه دا. ((م))
زه ميري موزاف ئيله يهه.

جه و: له ئهو. ((جه)) پيټي ئيزافه يه، نيشانه ي ئيشاره له دواي موشار ئيله يهي
موره ككه بي ((حاله ت سهخت وه دوزه خ به رده)) وه چه زف كراوه، ((م)) زه ميري
موزاف ئيله يهه. خه جاله ت سهخت وه دوزه خ به رده م: شه رمه زاري سهختي به
دوزه خ بردووم. واته: ئهو شه رمه زاريه ده رداوييه كه له چوونه دوزه خ بو من
سه ختتره. مه وله وي ليڙه دا ئه يه وي به و به يانه جوان و سجر او ييه ي خويه ئه وه
بگه ييئي كه دهر د و ره نجى شه رمه زاري پي زانيني خودا به تاوان باريم و
ته ري قبوونه وه ي حوزووري له كاتي لي بوورديندا، له سزاي دوزه خ سهختتره!
هر ده لاله تي ش: هر نه وازش و لاواندنيكي، واته: جوړه به خشش و
لي بووردينكي خودا له روژي ره ستاخيزدا بو من.

مه لاله تي وه ن: دهر د و په ريشان ييكيه بو م. چونكه شايسته ي ئهو لي بووردين و
به خشينه نيم. واحدي سه وتي ((يوه /-ēwa/)) له دواي وشه ي ((مه لاله ت)) هوه
نيشانه ي نه كاره ته. هه ندي جار ((وه /-wa/)) بو ته خفيف چه زف ئه كرى وها كه
له ته ركيبي ((هر ده لاله تي ش)) دا ئه كه ويته پيشچاو. واحدي سه وتي ((هن /-an/))
رابيټي زه مانى حاله.

(۱) سيفه تي فاعلي و سيفه تي مازبي ساز و سيفه تي له ريشه ي لازم يه ك ساختمانيان هه يه، به پي
ماناي جومله له يه ك جيا ئه بنه وه.

هەر لوتفیش: هەر خۆشه‌ویستی و میهره‌بانیییکی .
په‌ریم: بۆم . ((په‌ری)) پیتی ئیزافه‌یه و ((په‌ی)) یش هەر به‌و مانایه‌یه .
خه‌جاله‌تیوه‌ن: ته‌ریقبوون و، شه‌رمه‌زاریییکه .

پوخته‌ی مانا:

له‌و کاته‌دا که به‌ سه‌رله‌به‌ری له‌ حوزووریدا ئه‌وه‌ستم و بیر له‌ کرده‌وه‌ی خراپی
رابووردووم ئه‌که‌مه‌وه و ئه‌و حاله‌ته‌ سه‌خته‌ که له‌ چوونه‌ دۆزه‌خ بۆم سه‌خته‌ره
ئه‌گرمه‌ پیشچاو، هەر دلنه‌وازیییکی بۆم له‌ ته‌ریقیدا ده‌رد و ره‌نجیکه و هەر
میهره‌بانیییکی شه‌رمه‌زاریییکه .

هه‌وای وه‌ش نه‌سیم وه‌سلّی و حوزووری

سه‌موومه‌ن په‌ریم چون شنۆی دووری

هه‌وای وه‌ش نه‌سیم-: شنه‌ی شه‌مالی فه‌زای خۆشی-
وه‌سلّی و حوزووری: که له‌ شه‌وق و شادیی کۆبوونه‌وه و له‌ حوزووربووندا
سه‌رچاوه‌ ئه‌گری-

سه‌موومه‌ن په‌ریم: ئاگراوی و سووزینه‌ره بۆم .
چون: ئه‌داتی ته‌شبییه .

شنۆ: هاتنی بای یه‌واش و له‌سه‌رخۆ و نه‌رم و نیان .
(شنه)ش هەر به‌و مانایه . له‌ فارسیدا ((وه‌زش /wazeš/)) (= waziš)
ئه‌وتری . بری جار ((شنۆ)) یا ((شنه)) بۆ ئه‌و جووره‌ بایه‌ به‌کار ئه‌بری وه‌ها که
مه‌وله‌وی لیڤه‌دا به‌کاری بردووه . واته: ئه‌و شه‌رمه‌زارییه‌ شنه‌ی بای خۆش و فیئکی
کاتی وه‌سلّی ئازیزی لی کردووم به‌ بای ئاگراوی و سووزینه‌ری دووری .

پوخته‌ی مانا:

ئه‌و شه‌رمه‌زارییه‌ هه‌وای خۆش و دل‌رفیئنی فه‌زای وه‌سلّ و کۆبوونه‌وه‌ی وه‌ک
هه‌وای دووری له‌ ئازیز بۆم تال و ژاراوی کردووه .

های نایی، نایی! موترب مهقامی!

موغه ننی ته رزی! ساقیبا جامی!

های: نامرزی بانگ کرده له کاتی دامویدا به کار ته بری.

نایی: ناوی مه نسووبه مانای سیفته تی فاعیلی یا سیفته تی موته ق ته دا، چونکه پاشگری ((ی / آ)) له دوی ناوی ماناوه هندیجار نیشانه ی مانای وه سفیه، وه ک: جهنگی، به زمی (= جهنگ کهر، به زمگر). که وابوو ((نایی)) به مانای ((نه ی ژهن)) ه. لیره دا پیویسته ته وه بزاین که مه به ست له وشه ی ((نای))، ته وشته کون کونه نییه که فوی پیدا ته کری و به هو ی گرتن و بهردانی ته و کونانه وه ته و دهنگه تاییه تیانه ی لییه وه ده ره که وی، به لکه مه به ست فهنن و هونه ری که که ته و دهنگه جوان و دلرفینانه له وشته وه ته هیته دی که وابوو وشه ی ((نایی)) ناوی مانای مه نسووبه که دوروسته مانای وه سفی لی بگری و به مانای ((نه ی ژهن)) واته: خاوه نی هونه ری نه ی ژهنن و بلویر لیدان بی.

نایی: نه وایی، واته: ئاهه نگیکی. ((ی)) له دویاوه نیشانه ی نه کاره ته. ته مه ش به لگه بی که بو ته و مانایه که له وشه ی ((نایی)) ئیعتبار کرا.

موترب: به زمگیر.

مه قامی: به زمی، ئاهه نگی.

موغه ننی: ئاواز خوین، گورانی ویز. له سیاقی نیدادا قهراری گرتووه. واته:

های موغه ننی!

ته رزی: ئاوازی، واته: مه قامی بخوینه.

ساقیبا: ته ی مه یگیپ. پیتی ((الف)) له دویاوه نیشانه ی نیدایه. ((ی)) ش

نه خشی فاسیلی هیه، واته: بو جیا کرده وه ی دوو موسه وویتی: ((ی / آ و آ / ā)) هینراوه.

جامی: پيالهي، واته: ئه‌ي ساقبي توش جامي مه‌يم پي بده. ((ي))
نيشانه‌ي نه‌كاره‌ت له‌ دوای ((جام)) و وشه‌كاني ئه‌م هونراوه‌وه، بو‌گه‌ياندني ماناي
گه‌وره‌يي و گرنگاهه‌تي هينراوه.

پوخته‌ي مانا:

هواره‌ نه‌يزهن! ده‌نگي له‌ نه‌يه‌كه‌ته‌وه‌ بينه‌ و موتريب‌ ئاهه‌نگي بگيره‌ و
گورانويژ گورانبيك بيژه‌ و مه‌يگير ده‌خيله‌ جامي مه‌يم بده‌ري.
تا ده‌ماخ نه‌ي به‌زم نه‌شه‌ئي سانو
وه‌ زينده‌ مانو تا نه‌به‌د مانو

تا: ئامرازي په‌يوه‌نده‌ و ماناي عيلله‌ت ئه‌گه‌بينئ.

ده‌ماخ: مه‌به‌ست ره‌واني ئينسانيه‌.

نه‌ي: له‌م، له‌ ئه‌م. ((نه‌)) پيئي ئيزافه‌يه‌. ((ي)) كورته‌كراوه‌ي ((ئي)) ناوي

ئيشاره‌يه‌.

به‌زم: ئاهه‌نگ. كوري ساز و ئاواز.

نه‌شه‌ئي: سه‌رخوشييك، خوشحالييك.

سانو: بسيئي. كرده‌وه‌ي ئيلتزاميه‌ له‌ ريشه‌ي ((ساناي)) (سه‌ندن)، واته: له‌و

به‌زمه‌ خوشي و له‌زه‌تي به‌ينئته‌ ده‌س.

مانو: بمئي. واته: به‌لكه‌ ئه‌و شه‌رمه‌زاري و خه‌جاله‌تبه‌ له‌ ناوي نه‌با و بمئي

و له‌ناو نه‌چي به‌لام چ جوړه‌ مانئ-

تا: پيئي ئيزافه‌يه‌ و ماناي غايه‌ت و نيه‌ايه‌ت ئه‌دا.

ئه‌به‌د: هه‌ميشه‌، هه‌تا هه‌تايه‌.

وه‌ زينده‌ مانو: به‌ زيندويي به‌و نه‌شه‌وه‌ بمئي. كرده‌وه‌ي موره‌كه‌به‌ي

ئيلتزاميه‌ له‌ ريشه‌ي ((وه‌ زينده‌ مه‌نه‌ي)) (به‌ زيندوو مان) پيئي ئيزافه‌ي ((وه‌))

(به‌) بو‌گه‌ياندني ماناي ته‌ئكيد هينراوه‌. واته: به‌و نه‌شه‌يه‌ ژيانكي هه‌ميشه‌يي

وہا بینیتہ دەس کہ مەشمولی مەزمونی: ((وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ))
بى نەك لە گروى ((وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ))^(۱)

پوختەى مانا:

تا رەوانم لەو بەزمەدا نەشئەى بگرى و لەناو نەچى و بمىنى و هەتاھەتايە بەو
نەشئەىەو زىندوو بى.

شَتَّوْش نەو دەمدا نەى دلەى تەمدا

ریشەى و یرغەیر بدۆ وە ھەمدا

شَنَو: شەنە. ھاتنى باى فینک و ئارام. بەو جۆرە بايە ((نەسىم)) و
((شەمال)) یش ئەوترى. ((ش)) لە دوايەو زەمىرى سىيەم ئەندامى موفردە و
ئەگەر پیتەو بۆ ((شَنَو)).

نەو: لەو. کورتکراوەى ((نە ئەو)) (لە ئەو) ە. ((نە)) پیتی ئیزافە و ((ئەو))
ناوی ئیشارەىە.

دەم: وەخت، کات. ((ە)) نیشانەى ئیشارە لەبەر زەرورەتى شیعری لە
دوايەو ھەزف کراوە. لە ئەسڵدا ((نە دەمە)) بوو.

دا: پیتی نیشانەى زەرفییەتە لە دواى مەدخولى ئیزافەو ئەھینرى.
نەى: لەم. کورتکراوەى ((نەئى)) تىپی ھەمزە بۆ سووکى فەرە دراو، بوو بە:
نەى.

دلە: بچووککراوەى ((دل)) ە، واتە: دللى بچووک و بى بايەخ. ((ى)) لە دوايەو
نیشانەى تەوسیفە.

تەم: بە مانای بوخارى ئاوە کہ بەرز ئەبیتەو و ھەورى لى دیتە دى. وشەى
تەم لیرەدا بە مانای: ((تەماوى)) یا ((تەم گرتوو)) ە چونکە ناو ناگونجى ببى بە

(۱) رووگەلى لەو روژەدا سپى و لە تەماشای جەمالى پەرورەدگارى خۆيان شادن و رووگەلىکیش رەش و
شەرمەندەن. ئايەگەلى: ۲۳، ۲۴، ۲۵ لە سورەتى ((القيامة)).

سیفەت بە لām بۆ گەیانندی مانای موبالەغە دوروستە لە جیبی سیفەت بە کار ببریّت.
(دا)) لە دوایەوه نیشانەى زەرفییەتە.

وشەى ((تەم)) لە ھۆنراوەکانى مەولەویدا زۆر بە کار براوە، ھۆى ئەو ھەش
ئەمەیه کە ((تەم)) نیشاندەرى خەم و پەژارە و ناکامییە، وەھا کە لە فۆلکلۆریشدا
ھاتوو: من و ((دەماوەن)) شەرتیمان کەردەن: ئەو ((تەم)) و من خەم تاوہ رۆى
مەردەن. لە لایى تریشەوہ، وەکو وتوومانە، مەولەوی جگە لە سیفەتە بارزەکانى
ترى شاعیریکی نیشتمانى بووہ، واتە: عاشقى سوروشتى جوان و دلپرفینى
کوردستان بووہ، ئەو ستاییشە ئەو لە نیشتمانە کە یەوہ، کردووێ، لام وا نییە لە
شوینەوارى شاعیریکی تردا ببینرئ. مەولەوی لە ژیانیدا سەختى و ناکامى زۆرى
کیشاوہ شیعەرەکانى نوینگەلیکی تەواوی ئەو خەم و پەژارە دلئەزینانەن کە لەو
سەختى و ناکامییانەوہ بۆى ھاتوونەتە دى. ئینجا تەماشای دیمەنە خەمگینەکانى
تەم و مژى سەر لووتکەى شاخ و کێوہ بەرزەکانى کوردستان کە لە رۆژانى بارانى
وہرزى پاییزدا لە دوورەوہ خۆیان ئەنوینن، شوینىکی گەورە و گرنگیان کردووہتە
سەر بیری شاعیرانەى مەولەوی و ھەستى ناسک و لەتییان وەھا بۆ لای خۆیان
راکیشاوہ، وەک ئەوہ کە ئەو دیمەنانە ئاویئەییکی نیشاندەرى تەواوی ئەو حالەتە
خەمگین و پەر لە پەژارەى دەروونى خۆین کە بە چاوی سەر تەماشایان ئەکا و
ئەلئ:

ویر: بیر، فیکر، یاد. غەیر: دیگەر، دیکە، ئیتر. مەبەست لە مەزموونى تەرکیبى
ئیزافى ئیستعارى: ((ریشەى ویر غەیر)) بە زاراوہى سۆفییان، فەناى ئەتەممە،
واتە: خۆشى و شادیی ئەو بەزەمە وای لئ بکا بیجگە لە یادى خودا یادى کەسى یا
شتیکى تر نەبئ بە دلئیا.

بدۆ وەھەمدا: بدا بەیەکدا. واتە: ھەلئ کەنئ. کردەوہى مورەککەبى موزاریعی
ئیلتزامییە لە ریشەى ((وہ ھەمدای)) (تیکدان، لەیەکدان). کینایەیه لە نابوودکردن
و لەناویردن. (دا)) نیشانەى زەرفییەتە.

پوخته‌ی مانا:

خۆشی و له‌رزەتی ئەو بەزەمە، لەو کاتی (وەسل) هەدا ریشە‌ی یادی غەیر لەم
دە‌ ته‌م گرتوو (پە‌ریشان) ی منە‌دا لە بن دە‌ربینی و بیرم تە‌نیا مە‌حوی جە‌مالی ئەو
بی.

بە‌ل دڵە‌ی چە‌ن سال ئینتزارە‌کە‌ش

لە‌رزە‌تی بە‌رۆ جە‌ دیدارە‌کە‌ش

بە‌ل: پیتی پە‌یوە‌ندە‌ و مانای ئومید و تە‌وە‌ققوع ئە‌گە‌یی. ((بە‌لکە‌،
بە‌لکو)) ش ئە‌وتری.

چە‌ن سال ئینتزار: سیفە‌تی مورە‌ککە‌ بە‌ بۆ ((دڵە‌)) کە‌ ناوی بچوو‌کراو‌ه‌یە‌،
واتە‌: دلی چە‌ن سال چاو‌ه‌پوان. وشە‌ی ((ئینتزار)) بە‌ مانای ((مونتە‌زیر)) ه‌ و بۆ
گە‌یان‌دنی مانای موبالە‌غە‌ بە‌ سوورە‌تی مە‌سدەر ه‌ینراو‌ه‌. پاشگری تە‌عریفی
((ه‌کە‌)) لە‌ دوا‌ی ئە‌و تە‌رکیبە‌و‌ه‌ بۆ تە‌ئکید‌ی مانای تە‌حقیرە‌. زە‌میری ((ش))^(۱)
ئە‌گە‌ر پیتە‌و‌ه‌ بۆ ((زات)) کە‌ مە‌بە‌ست زاتی خودایە‌.

لە‌رزە‌تی بە‌رۆ: خۆشییە‌کی پی‌ بگات. لە‌رزە‌تی بیات. کردە‌و‌ه‌ی مورە‌ککە‌بی
ئیلترامی موزاریعە‌ لە‌ ریشە‌ی ((لە‌رزە‌ت بە‌ردە‌ی)) (لە‌رزە‌ت بە‌ردن). نیشانە‌ی
نە‌کارە‌تی ((ی)) لە‌ دوا‌ی ((لە‌رزە‌ت)) ه‌و‌ه‌، بۆ نیشاندانی گرن‌گایە‌تی ئە‌و
لە‌رزە‌تە‌یە‌.

جە‌: لە‌. پیتی ئیزافە‌یە‌.

دیدار: ناوی مە‌سدەرە‌ لە‌ ریشە‌ی فارسی ((دیدە‌ن)) (دیتن) کە‌ بە‌ مانای
چاوپێ‌کە‌وتن و رووبە‌رووبوونە‌. وشە‌ی ((دیدار)) ئە‌گونجی لە‌ ئە‌سل‌دا ((دیار)) بووبی
لە‌ ریشە‌ی ((دیە‌ی)) (دیتن) ی گۆ‌رانی. ه‌ینانی پاشگری تە‌عریفی ((ه‌کە‌)) لە‌
دوا‌یە‌و‌ه‌، بۆ گە‌یان‌دنی مانای ((عە‌ه‌د))، واتە‌ ئە‌و چاوپێ‌کە‌تنە‌ کە‌ خودا لە‌ رۆژی

(۱) زە‌میری ((ش)) ئە‌گەر لە‌ دوا‌ی سامیت یا نیم موسە‌وویتە‌و‌ه‌ به‌ینری بە‌ ((ش / -iš /)) دەرئە‌خری.
و‌ه‌ک: ((دە‌سش / -das-iš /)).

قیامتاً واده‌ی داوه و چن ساله چاوه‌پوانی نه‌که‌م، واته: به ته‌مای نه‌وه‌م که ژیانم دوا‌ی بیټ و قیامت بیټه پی‌شه‌وه و به دیداری په‌روه‌ردگار شاد بیمه‌وه. زه‌میری ((ش)) نه‌گه‌رپټه‌وه بۆ زاتی خودا.

پوخته‌ی مانا:

به‌لکه دلی هه‌ژار و چن سال چاوه‌پوانی چاو پی‌که‌وتنی، له‌ززه‌تی ره‌وانی له جه‌مالی بیا.

پارچه‌ی پانزده‌هه‌م

جه من تا دووری ئه‌ر سه‌د فرسه‌نگ بۆ
ئه‌ر بۆ پازی بوو زوانم له‌نگ بۆ

جه: له. پیتی ئیزافه‌یه و مانای ئیبتدا و ئیتسال نه‌گه‌یی. پاشگری ((وه)) که نیشانه‌ی گه‌یاندنی ئه‌و دوو مانایه‌یه، له دوا‌ی مه‌دخولی ((جه)) وه که بریتییه له ((من)) له‌به‌ر زه‌رووره‌تی شیعی حه‌زف کراوه.
تا: پیتی ئیزافه‌یه و مانای نیهایه‌ت و غایه‌ت ئه‌دا.
دووری: ناوی مه‌سده‌ره به‌لام لیره‌دا ته‌شبهه کراوه به دوژمن و ناحه‌زی که هه‌میشه هه‌ول بدا ته‌گه‌ره و دووبه‌ره‌کایه‌تی بخاته نیوان عاشق و مه‌عشووقه‌وه که له زاراوه‌ی شاعیراندا به ((ره‌قیب)) ناو ئه‌بری.
ئه‌ر: سووکراوه‌ی ((ئه‌گه‌ر)) ه و ئامرازی شه‌رته.
سه‌د: ناوی ژماره‌ی ئه‌سلویه، لیره‌دا که له‌گه‌ل ((فرسه‌نگ)) دا ته‌رکیب کراوه بۆ گه‌یاندنی مانای موباله‌غه له بی نیهایه‌تی غایه‌تدا هینراوه.
فرسه‌نگ: فرسه‌خ. ناوی ئه‌ندازه‌یه و بۆ مه‌سافه‌تی به‌کار ئه‌بری که نزیکه‌ی دوانزه هه‌زار گه‌ز بی.

بۆ: بى. كرده وەى رابىتى موزاربعى وەجھى شەرتىيە لە رىشەى ((بىيەى))
 ((بوون)). موسنەد ئىلەيھى ئەو جوملە شەرتىيە برىتىيە لە ((مەسافە)) واتە: ئەگەر
 مەسافە لە منەوە تا ((دوورى))، سەد فرسەخ بى.
 ئەر: ئەگەر. ((بۆ)) كورتكراوەى كرده وەى مورەككەبى ((مومكىن بۆ)) يە.
 واتە: ئەگەر بىشى، ئەگەر بگونجى، ئەگەر مومكىن بى.
 رازى بوو: رازى بى. جوملەى شەرتى ((ئەگەر بگونجى رازى بى)) يىش بۆ
 گەياندى ماناى غايەتى بى نىھايەتە لە رازى نەبووندا.
 زوانم لەنگ بۆ: زبانبم لال بى. جوملەى دوعايىيە و ئەبىتە وەلامى شەرت.
 مەزمونى ئەم جوملەيەش ھەر بۆ گەياندى ماناى موبالغەيە لە رازىنەبوون لە
 دووركەوتنەو لە مەسافەى سەد فرسەخى لە ((دوورى)). مەولەوى لەم ھۆنراوہيەدا
 بەو شىوہ بى وىنەى خۆيە ئەيەوى ئەو پەرى بىزارىيى خۆى لە دوورى دىدارى
 دۆست دەربىرى بەلام چۆن دەربىرى؟! دەربىرىكى وەھا كە لە تواناى كەسىكى
 ترا نىيە ئەو مانا دەروونىيە گەرە و گرنگە لە چوارچىوہى تاقە ھۆنراوہىكا وەھا
 دەرخا كە ھەر كەسىكى خاوەن زەوق لە كاتى خويىندەنەوہى ھۆنراوہكەدا...

پوختەى مانا:

ئەگەر فاسىلەى نىوانى من و ((دوورى)) سەد فرسەخىش بى، ئەگەر پىيى
 رازى بى، ياخودا زمانم لال بى. مەولەوى پاش ئەوہ لەو تاقە ھۆنراوہيەدا بەو بەيانە
 سىحراوييە سەرسوورھىنەرە، رق و بىزارىيى خۆى تەنانەت لە وشەى ((دوورى))
 دەربىرى و روونى كرده وە كە تا چ رادەيىك حەز ناكا لە دۆست و ھاوہلانى خۆى
 دوور بكە وىتەوہ، ئەيەوى عوزرى بە بەلگە بەيىنەتەوہ بۆ ئەو دۆستى خۆيە كە چۆن
 بووہ ماوہيىك لەو دۆستى خۆيە دوور كەوتوہتەوہ لە كاتىكا خۆشى حەزى لەو
 دوورىيە نەكردوہ، ئىنجا بەلگەكەى بەم چەشنە دەس پى ئەكا و ئەلى:

به لَام چيش كه روون؟ به لَام هَام پَرَا زَهَن! فَه لَه ك كه لَه كچين چه نيم كه چَبَا زَهَن

به لَام: ئه داتى ره بته و ماناى ئيستدراك ئه گه يئىنى.

چيش كه روون: چى بكم؟ ته ركيبيكه له كاتى ناچارى و بى دسه لآتى له زه مانى حالدا به كار ئه برى. ((ن)) له دواى ((كه روو)) هوه، نه خشى به ستنى موسه وويى هه يه.

به لَام: دهر، موسيبت، گيرۆده يى. رهنج. سه ختى. زه ميرى ((م)) له دوايه وه، له ئه سلدا موزاف ئيله يه به بۆ ((هامپاز)) كه له دوايه وه دى، ئه سله كه ي به م چه شنه يه: به لَام هَام پَرَا زَهَن (به لَام هَا وِرَا زَه م). جومله يىكى ئيسنادى زه مانى حاله. مه به ست له ((به لَام)) و وينه كانى وهك: موسيبت، دهر، رهنج له زاراوه ي شاعيراندا عيشق و ئه وينه هه روه ها كه وشه گه لى: زالم، قاتل، ريگر و وينه كانيان بۆ مه عشوق به كار ئه برى.

له نيوان ((به لَام)) ي به كم كه وشه يىكى به سيته و ((به لَام)) ي دووه م كه له دوو وشه ته ركيب كراوه، به پى قه واعيى عيلمى ((به ديع)) سه نه تى جيناسى ناقيس به كار براوه.

فَه لَه ك: گه ردوون. كينايه يه له رۆژگار.

كه لَه كچين: فيلباز. ئه گونجى سيفه ت بى بۆ ((فَه لَه ك)) يان موسنه د بى و به قهرينه ي زه ميرى رابيتى جومله ي دوايى، رابيتى ((هَن)) له دوايه وه چه زف كرابى كه به م جوړه بووبى: فَه لَه ك كه لَه كچينه ن (فَه لَه ك فيلبازه).

چه نيم: له گه لم. ((چه نى)) پيتى ئيزافه يه و ماناى موساحه به ئه گه يئىنى.

چونكه ته كيه دراوه ته سه ر هيجاي دووه م.

كه چَبَا زَهَن: كه چَبَا زَه، ناراسته، واته: له گه لما به راستى نابزوئته وه و كووسپ و

گرى ئه هينئته ريم بوى لىت دوور كه وتوومه ته وه.

پوخته ی مانا:

به لّام چ بکه م. گیرۆده ی به لّا و موسیبه تم و روژگار به مهیل و ئاره زووی خۆم

بۆم نایته پیشه وه؟

گاز مهینه تش ئیستخوان کاون

((زیاء)) ی دیده و دلّ مهگیره م تاوان!

گاز: به دوو مانا هاتوو، یه که م به مانای قه پگرتن به ددان که ئه بیته ناوی مانا. دووهم به وه سیله ییک ئه وتری که بزمار و میخی پیّ دهرئه کیشری و شتی پیّ ئه گوشری. لیڤه دا رهنگه مه به ست مانای دووهم بیّ، به ههردوو مانا، ئیزافه ی گاز به ((مهینه ت)) ئیزافه ی ئیستعاریه.

مهینه ت: میحنه ت، زه حمه ت، رهنج. زه میری ((ش)) له دوایه وه ئه گه ریته وه بۆ ((فه له ک)).

ئیستخوان: پیشه، ئیسقان.

کاون: هیناوه ته ئیش. کرده وه ی مازی نه قلییه له ریشه ی ((کاوا)) (هینانه ئیش)، واته: گازی رهنج و زه حمه تی فه له ک ئیسقانی گوشيوم و هاریویه و هیناویه ته ئیش. دهرد و رهنجی که مه دلوولی ((کاوین)) بیّ له دهرد و رهنجی که مه دلوولی ((ئیشان)) بیّ، سه ختر و دهردناکتره، بۆیی مه وله وی بۆ ئه و دهرد و رهنجه که ((فه له ک)) تووشی کردوو، کرده وه ی ((کاون)) به کار ئه با چونکه ئه و کرده وه یه ئیشی په نهانی و دهروونی به ئیسقان ئه گه بیینی و به سوورته ی جه علیش به کار ئه بری و ئه وتری ((کاونای)) (کاوندن) له م حاله دا زۆتر مانای لازم ئه دا. مه به ست له مه زموونی ئه و نیوه هۆنراویه ئه وه یه که عیشق و ئه وینی مه عشوق شوینی کردوو ته سه ر ته واوی ریژه و پیژه ی وجودم.

زیای دیده و دلّ: ئه ی رووناکی چاو و دلّ: له به کاربردنی وشه ی ((زیاء)) دا سه نه ته ی ئیها م به کار براوه، چونکه هه م مانای رووناکی ئه گه بیینی و هه م جوزئی

له قه بی شیخ عومەر ((زیائەدین)) برای بچوکی ((شیخ محەمد بەهائەدین)) ه .
مهولهوی ئەم پارچەیهی له وهلامی نامەیی ئەو شیخ عومەرەدا نووسیوه که گلهیی
له مهولهوی کردووه که نه چوووه بۆ لای^(۱) .

مهگیرەم تاوان: تاوانم مهگره . تاوانکارم مهزانه . کردهوهی مورەککه بی
مه نهیهی له ریشهی ((تاوان گرتەیی)) (تاوان گرتن) واتە: له بهر ئەوهی که وتم به
تاوانکارم مهزانه که نه هاتووم بۆ لات .

پوختهی مانا:

ئەیی ((بووناکی)) ی چاو و دل! ئەگەر نه متوانیوه بیتم بۆ لات، به تاوانکارم
مهزانه چونکه فشاری مهینهت و ستمی گەردوون ئیسقانی به تهواوی هاریوم و
له بهر ئیش هیژم تیدا نه ماوه .

مهولهوی ئەیهوی کاره ساتی فیلبازی گەردوون که بووه ته هوی ئەو ئیش و
ره نجه سهخته، به چه شنیکی بی وینه له عالمی خه یالدا بپهروه رینی و به و هونه ره
جوانهی خۆیه بیهینیتته قالبی له فزه وه و بیکاته به لگه ی ئەوه که نه یتوانیوه بچی
بۆ لای ئەو دۆسته ی، ئینجا پهروه راندنی ئەو کاره ساته خه یالاییه شی به م جوهره یه
که وهکو هه میشه چه ن شه خسییه تی له ووجودی خۆی دوروست ئەکا و، ((خۆی))
به شه خسییه تی دانه ئی که ئەو شه خسییه ته دوروستکاراونه به زاراوه ی زانایانی
عیلمی که لام سه بارهت به ((خۆی)) نه دۆخی خۆی بن^(۲) و نه له خۆیشی جیا بن،
ئەو شه خسییه تانه ش ئەمانه ن: له م، گیان، هۆش، بیر، خه یال، دل، جه رگ، چاو،
فرمی سک، خوین، چه رارهت، رتووبهت، هه ناسه، برژانگ، گوشت، پیست، ئیسقان و
ئەندامه کانی تری په یکه ری، ئینجا ((خۆی)) که له راسته قینه دا شه خسییه تیکی

(۱) مامۆستا مه لاکه ریم له لاپه رهی ۱۵۱ ی دیوانه چاپکراوه که ی مه وله ویدا ئیشاره ی به و مه به سته
کردووه، به لام ناوی شیخ به هائەدینی نه بردووه .

(۲) هه ندی له زانایانی عیلمی ((که لام)) له تاریفی زات و سیفاتی خودادا وه ها بیروپایان ده رخستوه که
سیفاتی خودا نه عینی زاتی خودان و نه غهیری زاتی خودان به لکه ئەو سیفاته له گه ل زاتی خودادا
جوهره په یوه ندییکیان هه یه که وه ک په یوه ندیی زات و سیفاتی مه ووجوداتی عالمی ئیمکان نییه !

پیک هاتوو له و ئەندامانه یه، به شه خسییه تیکی جیاواز دائه نی که فه رمانره وایی به سهر ئه و شه خسییه تانه دا هه بی، وه ها که له م پارچه هۆنراوه یه دا ئه و مه به سته مان به جوانیی بۆ دهرئه که وی که ساختمانی په یکه ری خۆی به ساختمانی قه لاییک ئه چوینی که پیکهاتی له بورج و شووره و بازار و دووکانیک که له و بورجه دا ئیشکچی و له دووکانی ئه و بازاره دا، کالای جور به جور هه بی، ئینجا لافاوی بی و بورج و بارووی ئه و قه لایه ویران کا و دایمالی و دووکان و بازاری ئه و قه لایه به بی ئیشکچی و پاریزهر بمینیتته وه و جهرده که بریتییه له مه عشقووق، به هلی بزانی و ته وای کال و نه ختینه ی ئه و دووکان و بازاره که بریتییه له گیان و دلی، تالان کا.

لیره دا پیویسته ئه وه دهرخهین که مه وله وی له دوو جوزئی ئه و ته شبیهه موره ککه به دا دوو سه نه ته تی ((ته عمیم)) و ((ته جرید)) ی به کار بردووه: له جوزئی ((دووکانچه ی به دهن)) ماناییکی عامی گرتووه ته پیشچاو که بریتییه له مه کانیکیی مه حدود که هه موو جوره شتیکی تیدا جی بیته وه. له جوزئی ((کال)) ش ماناییکی تری ئیراده کردووه که بریتی بی له ئینسان که گیاندار تا دوروست بی ((نالچه)) ی بۆ به کار ببری چونکه نالچه بۆ کالای به مانا شتومه ک و ئه سبابی بی گیان یا گیانله به ری غهیری ئینسانیش به کار نابری به لکه بۆ کهوشی ئینسان به کار ئه ببری، دیاره ئه گهر ئه و ته ئویله نه گرینه پیشچاو، با وه کو ئه و ته شبیهه موره ککه به له مه زموونی پارچه هۆنراوه یه کدا تیکراییی زۆر جوانه، به لام له و دوو جوزئه دا قاعیده ی سه نه ته تی ته شبیهه ناکه ویتته پیشچاو. جگه له وهش که ویزرا، کاتی ئه و ته ئویله ره خنه ییکی لی ناگیریی که له کرده وه ی ((به رده وی)) (بردبووی)، مانای ((ئه سیرکردن و به دیل گرتن)) بگرین چونکه مانای دزین و تالانکردن و بردن، که متر بۆ ئینسان به کار ئه ببری، به لکه ئه سیرکردنی بۆ به کار ئه هینری.

قه لای ویرم سهیل هونواو به رده وی
 بورج ناگاییم وییران که رده وی
 کیشکچی خه یال خه م فام سه نده وی
 دووکانچه ی به دهن بی که س مه نده وی

قه لا: قه لعه. دز، دژ. به ساختمانی نه وتری که دانیشتوانی له په لاماری دوژمن
 بپاریزی. ((ی)) له دوایه وه نیشانه ی ئیزافه یه.

ویر: بیر. هوش. ((م)) له دوایه وه زه میری یه که م نه ندایم موزاف ئیله یهه.
 ئیزافه ی ((قه لا)) به ((ویر)) ته شبیه یه.
 سهیل: لافاو، سیلاو.

هونواو: خویناو. مه به ست خوینی دل که له گه ل ناوی فرمیسکدا تیکه ل ببی و
 له کاتی گریاندا له چاوه وه، سه ره وژیر بن. ته رکیبی ((سهیل هونواو)) (لافای
 فرمیسکی خوینین) ته رکیبی ئیزافی به یانییه، واته: لافای که خویناوه.

به رده وی: بردبوو. کرده وه ی مازی دووره له ریشه ی ((به رده ی)) (بردن).
 بورج: خانوویکی مه خرووت و مه حکم و به رزه که له چوارگوشه ی ((قه لا)) و
 سه ربازانده دا دوروست نه کریت و کیشکچی شه و و رۆژ تییدا کیشک نه دا تا دوژمن
 نه توانی بو نه و قه لایه یا نه و سه ربازانده یه هیرش بهینی.
 ناگاییم: خه به رداربوونم، ناگاداربوونم. واته: بورجی که جیگای کیشکچی قه لای
 به دهنم بوو.

ویران که رده وی: ویران کردبوو. واته: نه و لافاوه خویناوییه بورجی قه لای
 به دهنمی ویران کردبوو. مازی موره که بی دووره له ریشه ی ((ویران که رده ی))
 (ویرانکردن).

کیشکچی خه یال: ئیزافه ی به یانییه، واته: کیشکچییک که بریتییه له خه یالم.
 خه م: په ژاره، خه فته. فاعیله بو کرده وه ی ((به رده وی)) که له دواوه، دی.

فام: فه هم، شعور، دهرک. مه فعووله بۆ فاعلی ((خه م)). زه میری ((ش)) له
دوايه وه له بهر زه روورته تی شیعیری چه زف کراوه، له ئە سلدا به م چه شنه یه: فامش
(فامی).

سه نده وی: سه ندبوو. کرده وه ی مازی به عیده له ریشه ی ((سه نده ی))
(سه ندن). واته: په ژاره ی ویرانبوونی بورجی ئاگایم له ترسی هاتنی ئە و لافاوه
خویناوییه دا، فام و شعوری کیشکچی خه یالمی نه هیشتوو بوو، ئیتر هۆشی به لای
ئوه وه نه مابوو که له م وه خته دا رهنگه دوژمن هیرش بباته ناو قه لای به دهنمه وه
و، هه رچی تیدا یه، بیبا.

دووکانچه ی به دهن: دووکان. دووکانی بچوکی به دهنم.
بی که س مهنده بی: بی خاوه ن، بی کیشکچی مابوو. واته: له بهر کیشکچی
خه یالَم له ترسی ئە و لافاوه دا هۆشی به خۆیه وه نه مابوو و له سه رخۆی چوو بوو،
دووکانچه ی قه لای لاشه م به بی خاوه ن و به بی پارێزه ر مابوو وه.

پوخته ی مانا:

قه لای بیر و هۆشم لافاوی خویناوی فرمیسک بردبووی، بورجی ئاگاداریمیشی
ویران کردبوو، په ژاره ی ترسی ئە و لافاوه فام و شعوری به کیشکچی خه یالَم
نه هیشتوو ئیتر که سی نه بوو له دووکانچه ی به دهنم پاسه وانی بکات.

فرسه ت زاناوی ته رییده ی قاتل

یه کسه ر به رده وی کالای گیان و دل

فرسه ت زاناوی: به هه لی زانی بوو. کرده وه ی مورده ککه بی مازی دووره له
ریشه ی: ((فرسه ت زانی)) (به هه ل زانین).

ته رییده ی قاتل: ته رییده لی ره دا به مانای چه رده و، تالانکه ر و، ریگره. ته رکیبی
ته و سیفییه، واته: تالانکه ری پیاوکوژ. وه ها که له سه ره وه وتمان مه به ست
مه عشووقه.

یه کسەر: به ته وای. لیږده دا قهیدی موره ککه بی چه ندایه تییه.
 به رده وی: بردبوو. کرده ودهی دووره له ریشهی ((به ردهی)) (بردن).
 کالای گیان و دل: مه تاعی گیان و دل. ئیزافه ی به یانییه، واته: کالای که
 بریتییه له گیان و دل.
پوخته ی مانا:

له و حاله دا چه رده (مه عشوق) به هه لی زانی بوو، هاتبوو کالای گیان و دلی
 به تالان بردبوو.

خه بهر بیم هۆشم ئاما به وهدا
 ئی لا گیان، ئه ولا دل، دام وه سه ردا

خه بهر بیم: به خه بهر بووم، وریا بوومه وه، بیدار بوومه وه. کرده ودهی
 موره ککه بی مازی موطله قه له ریشهی ((خه بهر بیهی)) (خه بهر بوون، ئاگادار بوون،
 بیدار بوون).

هۆشم ئاما به وهدا: هۆشم هاته وه به به ردا، کرده ودهی موره ککه بی مازی
 موطله قه له ریشهی ((هۆش به وهدا ئامای)) (هۆش به به ردا هاتن) که به مانای
 بیدار بوونه وه یه. واته: پاش ئه و کاره ساته، وریا بوومه وه و هاتمه وه سه رخۆ. حاله
 هاته وه سه رخۆ.

ئى لا گیان: ئه و ته رکبیه کورته کراوه ی ((به ئه م لادا روانیم بۆ گیان
 نه بوو)) یه. (*)

ئه و لا دل: کورته کراوه ی ((به ئه ولادا روانیم بۆ دل نه بوو)) (*) ئه و ته رکبیه
 زاراوه ییکه بۆ له ده سدانی کوت و پپری چه ن شت به کار ئه بری. دیاره به کار بردنی
 ئه م جۆره زاراوه پپر مانایانه له هۆنراوه دا کاریکى ئاسان نییه و ته نیا مه وله وی
 توانویه ئه و هونه ره گه وریه له خۆیه وه نیشان بدا.

(*) زاراوه گۆرانییه که ی به م جۆره یه: پی لاره دیان گیان نه بی. په لاره دیان دل نه بی.

دام وه سهردا: دام به سهرمدا. واته: به م لا و بهو لای خۆمدا روانیم نه گیانم
مابوو نه دلّم مابوو، له خهفتهدا، به ههردوو دهست دام به سهری خۆمدا. له
كوردده واریدا باوه كه سیّ كۆستیكى بكهوی یا به لایىكى توش بیّ كه چاره ییكى بۆ
نه دۆزیتته وه، له تاوی غه م و په ژاره دا به ههردوو دهست ئەدا له تهوقی سهری
خۆی.

بیّ گومان ئەو كه سانه كه له رهسم و یاسای كۆمه لای كوردده واری شاره زان،
په ی به وه ئەبه ن كه مهوله وی له به كاربردنی ئەو تهركیبه ساده و ئاسایانه له
هۆنراوه كانیا كه ده ریایی مانای ورد و جوانیان تیدا شارراوه ته وه، چ هونه رێكى
گه وره و گرنگی له خۆیه وه نیشان داوه.

پوخته ی مانا:

كاتی وریا بوومه وه و هۆشم هاته وه جیی خۆی. روانیم نه گیانم مابوو نه دلّم،
ههردوکیان تالان كرابوون.

لادی ئیش سهخت، لادی وه یپرۆ وه ی

واتم: چاره نییه ن مهروه شوون و په ی

لادی: له حزه یی، ساتی، تاوی.

ئیش سهخت: واته: تاوی ئیشی په ژاره ی ئەو زیانه م ئەكیشا.

لادی وه یپرۆ وه ی: تاوی تریش هاوارم ئەكرد و ((وه یپرۆ وه ی)) م ئەوت. ((وه ی

رۆ وه ی)) ناوی دهنگی موره ككه به له كاتی كۆستكه وتن و توشبوونی

موسیه تیكى گه وره و دلته زیندا به كار ئەبری. به كاربردنی ئەم زاراوه ش لیردها له و

هونه رکاریبه بیّ وینانه یه كه له سهروهه باسمان كرد.

واتم: وتم. له ریشه ی ((واته ی)) (وتن). واته: له دلای خۆمدا وتم.

چاره نییه ن: چاره ییك نییه. کاریكم پی ناکرئ، عیلاجی نییه.

مه ر: مه گه ر. لیردها ئەداتی ئیستیسنایه.

وه: به. پیتی ئیزافه یه.

شۆن: ئهسه، نیشانه، علامهت، جی پی. لیره دا مه بهست جی پی هه لکردنی
که سی یا گیانه به ریکه که به دزیه وه رۆیشتی یا چووبی یا برابی.

وه: به. پیتی ئیزافه یه.

به ی: شوین، ئهسه، جی پی. واته: کاریکم پی ناکری جگه له وه شوینی پی
گیان و دلم هه لکه م تا بزنام بۆ چ جیگاییک براون. له کورده واریدا باوه که نه گه ر له
مالیک چوارپییک یا شتومه کیک بدزی یا به تالان ببری خاوه نی ئه و شته دزراوه یا
به تالان براوه، نه که ویتته شوینی دز و تالانکه ره کان تا له جیگاییکا بیان دۆزیتته وه
ئه و جیگه که ماله دزراوه و تالانکه ره که ی تیدا شاراوه ته وه و دزه کان و
تالانکه ره کان ئه یکن به بنکه ی خویان پی ئه وتری: مه کو، مه کوگه، مه کوگا.

لیره دا پیویسته بزاین که یه کی تر له هونه رکاریه شیرین و که موینه کانی
مه وله وی له هۆنراوه کانی ئه مه یه که له ته شبیهی مه عقوول به مه حسوسدا بۆ
نیشاندانی مه بهستیکی عاشقانه یا حالهت و ئینفعالاتیکی شاد یا دلته زین، چهن
شه خسیهت له ووجودی خوی یا چهن حالهت له حالهتیک که بۆی هاتووه ته
پیشه وه له عالمی خه یالدا دوروست ئه کا و به چه شنیک بی وینه له ریگای
ته شبیه له ته شبیه یا ئیستعاره له ئیستعاره دا چۆنیه تی ئه و حالهت خه یالیانه یا
ئه و ئینفعالاته ره وانییانه به و ته شبیهات و ئیستعاراته جوانانه ئه پازینیتته وه و به و
شه خسیهت دوروستکراوانه وه په یوهندی ئه دا و له هۆنراوه پاراوه کانیدا به
شیوه ییکی سحرایی ئه یگونجینی وه ها که له وردکردنه وه ی ناوه رۆکی ئه م
پارچه یه و پارچه کانی ترا، ئه وه ی که وتمان به جوانی بۆمان دهر ئه که وی.^(۱)

(۱) ئیزافه ی به یانی ته شبیهی ئه وه یه که له به کاربردنی ته رکیبی ئیزافیدا مانای ته شبیه هه بی و له
هه مان کاتدا. موزاف ئیله یه به یانکه ری ماهیه تی موزاف بی.

پوخته‌ی مانا:

تاوی ئیشی سهختی ئه و کاره‌ساته دلته‌زینه‌م ئه‌کیشا و تاوی ترهاوار و رۆ
رۆم ئه‌کرد. له دوایدا وتم: چاره‌ییک نییه مه‌گه‌ر شوینی گیان و دل‌م هه‌لکه‌م تا بزانه
له چ ریگاییکه‌وه برارون.

دیم نالچه‌که‌ی داخ دل‌ه‌ی پرچه‌هون

شه‌قلش هانه‌ه‌ی رووی گه‌رد رای ده‌روون

دیم: دیتم، چاوم پی‌که‌وت، روانیم. واته: کاتی ده‌سم کرد به‌گه‌ران بۆ
شوینه‌ه‌لکردنی گیان و دل‌م بۆ ئه‌وه بزانه به‌چ ریگاییکدا برارون، واته به‌دیله
گیرارون، چاوم که‌وت به‌ -

نالچه: بریتییه له نالیکی بچووک که له و رۆژگارهدا، خه‌لک ئه‌یاندا له پاژنه‌ی
که‌وش بۆ ئه‌وه که‌وشه‌که نه‌دری و ده‌وامی هه‌بی. ئه‌داتی ته‌عریفی ((که)) بۆ
گه‌یانندی گرنگایه‌تی مانای ((عه‌د)) هینراوه، واته: ئه‌و نالچه مه‌عرووف و
مه‌هه‌ووده که هه‌موومان ئه‌یناسین و بریتییه له داخی ده‌روونم. ((ی)) نیشانه‌ی
ئیزافه‌یه.

داخ: چه‌ن جو‌ر به‌کار ئه‌بری، یه‌که‌م بۆ ده‌رپرینی ئاه و ناله‌ی ئیش و په‌ژاره‌ی
ده‌روون له‌م حاله‌دا، ناوی ده‌نگه. دووه‌م بۆ مۆریکی ئاسنینی تاییه‌ت که له‌ نیو
ئاگردا سوور ئه‌کریته‌وه و جیگاییک ئاژهل^(۱) و چوارپی پی داخ ئه‌کرئ بۆ ئه‌وه
دیاری بن و بناسرینه‌وه. له‌م سووره‌ته‌شدا ناوی ئاله‌ت و ئه‌فزاره. سییه‌م به‌و
شوینه سووزینراوه ئه‌وترئ که ئه‌و ئاسنه سووزاندوویه. له‌م حاله‌دا ناوی مه‌کان یا
ناوی مانایه. چواره‌م مه‌دلولی بریتییه له ئه‌سلی کاری داخکردنیش، ئه‌وترئ له‌م

(۱) له رۆژگاریکا کۆزله‌گرتن باو بووه، سه‌رمایه‌داره‌کان و ده‌ره‌به‌گه‌کان له ئامریکا و، ولاته‌کانی تردا
کۆزله‌کانی خۆیان به‌ مۆره تاییه‌تییه‌کانی خۆیان داخ ئه‌کرد بۆ ئه‌وه دیاری بن، وه ئه‌گه‌ر هه‌لبێن
بیانناسنه‌وه!

حاله‌شدا ناوی مه‌سدره. ئیزافه‌ی (نالچه) به ((داخ)) ئیزافه‌ی به‌یانی ته‌شبییه
وه ئیزافه‌ی داخ به ((دل)) ئیزافه‌ی ئیستعاریه.

دلّه: پیتی ((ه)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی ته‌سغیر و ته‌حقیره. ((ی)) له دوایه‌وه
نیشانه‌ی ته‌وسیفه.

په‌ر جه هون: په‌ر له خوین. سیفته‌ی موره‌ککه‌به بو ((دلّه)). با وه‌کو ئه
سیفته ته‌قیدیکی واقعی و هه‌میشه‌یییه بو دل، واته: دل هه‌میشه په‌ر له خوین و
به به‌ده‌ندا بلاوی ئه‌کاته‌وه، به‌لام له‌و خوینه به مه‌جاز ئیراده‌ی دهر و ره‌نج و
په‌ژاره کراوه.

شه‌قلش: شکلی، شوینی، ئه‌سه‌ری. ((ش)) زه‌میری موزاف ئیله‌یهی سییه‌م
ئه‌ندامی موفرده، ئه‌گه‌پیتته‌وه بو ((نالچه)).
ها: هه‌یه.

نه‌رووی: له‌رووی. پیتی ئیزافه‌ی موره‌ککه‌به. ((ی)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی
ئیزافه‌یه.

گه‌رد رای: گه‌ردی ریگای: مه‌به‌ست له‌گه‌رد خاکی کوتراو و وردکراوی ریگایه
که له‌به‌ر زۆرایه‌تی هات و چووی خه‌لک وه‌کو ئاردی لی‌هاتبی. پیتی ((ی)) له دوای
ئه‌و ته‌رکیبه ئیزافییه‌وه، نیشانه‌ی ئیزافه ((را))یه که ئیزافه کراوه به ((ده‌روون)).
ده‌روون: مه‌به‌ست ده‌زگای پینج هه‌ستی ره‌وانییه که بریتین له: حافیزه،
موخه‌ییله، حیسی موشته‌ره‌ک، واهیمه، موته‌سه‌رریفه که ناوه‌ندی فیعلی و
ئینفعالاتی په‌نامه‌کی ووجودی ئینسانن، وه له‌و شتانه که پینج هه‌ستی رواله‌تی
(زاهیری) له جیهانی ده‌ره‌وه، وه‌ری ئه‌گرن، ئه‌کوئنه‌وه. پینج هه‌ستی رواله‌تیش
ئه‌مانه‌ن: باسیره، لامیسه، سامیعه، شاممه، زائیقه. به‌لام وشه‌ی ((ده‌روون)) له
زاراوه‌ی شاعیراندا بو دل و جه‌رگ و شتانی تری ناو سک و سینه به‌کار ئه‌بری.

مه‌وله‌وی له‌م ته‌رکیبه ته‌شبییه‌دا، ده‌روونی خو‌ی له‌عالمی خه‌یالدا به
ده‌شت و کۆساری چواندوه که ریگاییکی تیدا کی‌شرابی و هات و چووی زۆری پيدا

کردبى، رهنگه مه به سستی له و ریبوارهش یادی مه عشووقى بى که ئه وهنده به و
ریگایه دا هاتبى و رویشتبى خاکی ئه و ریگایه ی کردبى به گهرد.

پوخته ی مانا:

پاش ئه وه باش ورد بوومه وه، شوینى نالچهى داخى که وشى دلّم له رووی
کهردى ریگای دهشتى دهروونمه وه دیار بوو.

رهوانتهر جه ههرس وه سه دقه تره و دهو

تا وه مه کۆگه ی ئاسانه که ی ئه و

رهوانتهر: توندتر، سه ریعتتر.

جه: له. پیتی ئیزافه یه.

ههرس: فرمیسک. له زمانى ئه ده بیدا ((ئه سر، ئه سرین)) یش به کار ئه برى.

وشه ی ((ههرس)) له زمانى وتووێژدا موئه ننه سه، ((ههرس)) ئه وترى.

وه: به. پیتی ئیزافه یه.

قه تره و دهو: ته رکیبیکه بۆ په له کردن له رویشتندا به کار ئه برى. ((ته قلّه دهو،

ته قلّه و دهو)) یش ئه وترى. ((قه تره)) به تیی گه وره له عه ره بیدا به مانای توند

رویشتنه. واته: شوینى پى دلّم هه لکرد و توندتر له جه ره یانى فرمیسکی خۆم

که تمه شوینى دل و گیانم...

تا: پیتی ئیزافه یه و مانای غایهت و نیهایهت ئه دا.

وه: به. پیتی ئیزافه یه.

مه کۆگه ی: که مینگا، هه شار. جى خۆشاردنه وه و که مینگرتنى جهرده و ریگر.

((مه کۆگا)) ش ئه وترى. مه به ست ئه و جیگایه یه که مه عشووقى لییه. واته شوینى

پى دلّم گه یانده ئه و جیگایه یه که مه عشووقى لى بوو. پیتی ((ی)) له دوایه وه

نیشانه ی ئیزافه یه.

ئاسانە: بەردەرگا. ((هکە)) لە دوایەو نیشانەى تەعریفە ((ى))ش نیشانەى ئیزافەىە.

ئەو: زەمىرى موزاف ئیله یهه، ئەگەریتەوہ بو ((تەریدە)) کە مەبەست مەعشوقە.

پوختەى مانا:

پاش ئەوہ شوینی پىی دلم دۆزییەوہ، بە راکردنى کە توندتر بوو لە خوڤەى فرمىسكى چاوم، بە دوویدا رویشتم تا جى پیکەم گەیانده بەردەرگای مالى مەعشوق.

لاام و نالام: حاشات موشکلەن

گیان فیدای تۆ بو، یە بەلگەى دلەن

لالان و نالان: واتە: بە دەم نالینەوہ لە مەعشوق لالامەوہ و پارامەوہ و، تکام لىی کرد و وتم:

حاشات موشکلەن: لە ژێر دەرچوون و مل پىدا نەکردنى بردنى دل و گیانم، کارىكى سەختە و ناتوانى ئىنکارى بکەى.

گیان فیدای تۆ بو: گیان بە فیدای تۆ بى. ئەگونجى جوملە بىكى دوعایى بى، واتە یاخودا گیانم بە قوربانت بى، بە قوربانت بم! لەم سوورەتەدا بە قاعیدەى عىلمى بەدیع، ئەو جوملەى ئەبى بە جوملەى ((حەشو)). ئەشگونجى کە جوژى مەزمونى ھۆنراوہ کە بى، لەم سوورەتەدا مانای ئەو نیوہ ھۆنراوہى بەم چەشنەى: چش لە گیانم فیدای سەرت بى و نامەوى، بە لām بو بردنى دل بەلگەم ھەىە چونکە شوینی پىم ھەلکردوہ تا بەردەرگای تۆ ئەبى بمدەىەوہ.

یە بەلگەى دلەن: ئەمە بەلگەى دلە: ئەم شوینی پىیە کە تا بەردەرگای تۆ ھەلمکردوہ. بەلگەى ئەوہىە کە دلم بە لاتەوہىە.

پوخته‌ی مانا:

به ئاه و ناله‌وه له مه‌عشووق پارامه‌وه پیموت: گیانم به قوربانته بی، شوینی
پیی دلم هه‌لکردوه تا به‌رده‌رگای تو، ئیتر نابیی حاشای لی بکه‌ی و له ژیری
ده‌رچی، ئه‌گه‌ر گیانم ناده‌یه‌وه، باشه گیانم فیدای تو به‌لام دلم پی بده‌وه.

سیوای تو - ئازیز! - نه‌ی زه‌مانه‌دا

کین گوزهر که‌رۆ وه‌ی ویرانه‌دا؟

سیوای تو: بیجگه له تو ئازیز! مه‌به‌ست له ((ئازیز)) لی‌ره‌دا ((شیخ محهمه‌د
به‌هائه‌ددین کوری شیخ عوسمان سه‌راجه‌ددین)) ه که پاش فه‌وتی شیخ عوسمان
ئه‌وی به‌ رابه‌ری ته‌ریقه‌ی عیرفانی خو‌ی قه‌بوول کردوه. ((شیخ عومه‌ر
زیائه‌ددین)) یش که برای بچووکى ((شیخ به‌هائه‌ددین)) ه، وه‌ک مه‌وله‌وی موریدی
شیخ به‌هائه‌ددینی برای بووه.

نه‌ی زه‌مانه‌دا: له‌م رۆژگارهدا، له‌م وه‌خته‌دا که ئه‌و کاره‌ساته‌ رووی لیم داوه
قه‌لای بیر و هۆشم به‌و جو‌ره لافاوی خویناوی دهرده و په‌ژاره‌ی دل‌داری و عیشق و
ئه‌وین ویرانی کردوه.

کین: کیه، چ که‌سیکه. واته چ که‌سی ئه‌گاته پله و پایه‌ی جوانی یا عیرفانی
تو که له مندا کرده‌وه‌ی ئه‌سه‌ر بکا و گیان و دلی من بکیشی بۆ لای خو‌ی؟
گوزهر که‌رۆ: تیپه‌ر بکا. کرده‌وه‌ی مورده‌ککه‌بی ئیلتزامی ئیستفهامی
ته‌عه‌ججوبیه له ریشه‌ی ((گوزهر که‌رده‌ی)) (تیپه‌رکردن، گوزه‌رکردن).

وه‌ی: به‌م. ته‌رکیبیکه له پیتی ئیزافه‌ی ((وه)) (به) و ناوی ئیشاره‌ی ((ئه‌م)).
ویرانه‌دا: مه‌به‌ست قه‌لای ویرانکراوی هۆش و بیریه که له‌سه‌ره‌وه ناوی برا.
((دا)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی زه‌رفیه‌ته. مه‌وله‌وی بۆ سابتکردنی ئه‌وه که دلی گیانی
به لای ئازیزه‌وه‌یه، دوو به‌لگه به‌یان ئه‌کا: یه‌که‌م - هه‌لکردنی شوینی پیی دل تا
به‌ر ده‌رگای ئازیز. دووه‌م - ئه‌وه‌یه که به ئازیز ئه‌لی: بیجگه له تو که‌سی تر

رووناکاته ساختمانی ویرانی ووجودی من. له م به لگه یه دا به ((ئیهام)) ئه وهش
ئه گه بیینی که له م رۆژگارهدا بیجگه له تو عارفیکی ودها نییه که بتوانی به هیزی
مه عنه وی خوئی دل و گیانی من بو لای خوئی بکیشی. مه زموونی ئه م هونراوه یه
ئه وه ئه گه بیینی که ههروه ها که مه وله وی بیجگه له یادی ((نازیز)) یادی که سیکی تر
ناکا، نازیزیش جاروبار بیری ئه و به دلایا دی.

پوخته ی مانا:

چونکه بیجگه له تو کتیه له م رۆژگارهدا به ویرانه ی دهروونی مندا تیپه ر بکات.

نه نیم نیگایی، نه کهرد ته ماشا

چیدیچ وینه ی مال یاران کهرد حاشا

نه نیم نیگایی: واته: نه به گوشه ی چاوی ته ماشای کردم. له و ته رکیبه دا
کرده وهی ((کهرد)) (کرد) به قهرینه ی کرده وهی ((کهرد)) له جومله ی دوا پیدا
حه زف کراوه، ئه سله که ی به م جوړه بووه: نه نیم نیگایی کهرد که ئه بی به
کرده وهی موره ککه بی مه نفی له ریشه ی ((نیم نیگا کهرده ی)) (نیو نیگا کردن،
گوشه ی چاو خستن).

نه کهرد ته ماشا: نه ته ماشایشی کردم. مه به ست گه یاندنی ئیستغنا ی
مه عشووقه که له زاراوه ی سو فیاندا پیی ئه وتری ((عالمی جه لال)).

چیدیچ: له میش. کورترکراوه ی: ((جه ئیدیچ)) ه. جه: پیتی ئیزافه یه و ئید:
زه میری ئیشاره ی نزیکه. یچ: (یش) پیتی په یوه نده و مانای ته ساوی ئیشترک له
حوکمدای ئه گه بیینی.

وینه ی: وه کو. ئه داتی ته شبیهه. ((ی)) له دوا یه وه نیشانه ی ئیزافه یه.

مال یاران: هی یاران. واته: دلی یاران. ((یارا)) کینایه یه له هاومه سله کان. که
عاشقان و موریدان ئه گریتته وه.

((مال)) بۆ چەن مانا هاتووه: مهملوك، مهحسوس، خانوو، ئاژەل، كالا و مهتاع و شت. له باتى مال ((هى، هين))⁽¹⁾ یش بهكار ئەبرى. وشەى ((يار)) كه به مانای دۆست، هاوێل، هاوێم، هاوێز و مهعشوق بهكار ئەبرى، له زاراوهى سوڤییانى ((ئەهلى حەق)) دا به مانای موریده و به مورشیدی گەرەش سان (شا) ئەوترى. تهركیبى ئیزافى ((يارسان)) به مانای موریدی شایه كه بۆ گرووی په‌په‌وانى سوڵتان ئیسحاق یا سان سه‌هاك كه باره‌گای له دى شىخان له گوێ ((سیروان)) نزیكى ((نه‌وسوود)) دایه.

كه‌رد حاشا: له ژیری ده‌رچوو، ملی پێدا نه‌کرد، دای به ژیریا، ئینکاری كرد. كرده‌وى موره‌ككه‌به له ریشه‌ى ((حشا كه‌رده‌ى)) (حشاكردن).

پوخته‌ى مانا:

له‌گه‌ل ئەو به‌لگه‌يانه‌شدا، نه‌گۆشه‌ى چاوێكى بۆ خستم و نه‌ته‌ماشای كردم. له‌ بردنى دلى منیش وه‌ك بردنى دلى یاران، حاشای كرد.

(1) ئەو دوو وشه‌یه‌ ئه‌گه‌ر ئیزافه‌ بکړین ناوی کینایه‌ن له‌ ملووک یا مه‌حسوس، ئه‌گه‌ر ئیزافه‌ نه‌کړین ئه‌گونجی ناوی موبه‌ه‌میش بن.

پارچہی شانزہہم

ہا، تہن ئہلوه‌دای زینده‌گانیش کہرد
 قہدم رهنجه کہر، هامفہرده‌کئی فہرد!

ہا: نامرازی وریاکردنہ‌وہیہ .

تہن: لاشہ، بہدہن .

ئہلوه‌دای زینده‌گانیش کہرد: مالآوایی لہ ژیان کرد . ((ئہلویدا)): مالآوایی،
 خودا حافیزی، (ئہلوه‌داع) . ((ی)) نیشانہی ئیزافہیہ . ئہلوه‌دا کہرد (مالآوایی کرد) .
 کردہ‌وہی مورہککہبی شہرتییہ لہ ریشہی ((ئہلوه‌دا کہردہی)) (مالآوایی کردن) کہ
 بہ مانای بہجی ہیشتنہ، ئہداتی شہرتی ((ہر کاتی)) لہ سہرہتای ئہو جوملہ‌وہ
 حہزف کراوہ . واتہ: ہر کاتی بہدہن ژیانی بہجی ہیشت .

لیرہدا پیویستہ ئہوہ بزانیں کہ ئہگہر جوزئی کردہ‌وہی مورہککہبی
 موعہددی لہ وناوانہ بی کہ بگونجی ئیزافہ بکری بہ ناوی تر، ہر مہفعولئی بؤ
 کردہ‌وہکہ بہینری، ئہبی بہ موزاف ئیلہیہی بؤ ئہو جوزئہ، وہا کہ تہرکیبی:
 ((ئہلویدای زینده‌گانیش کہرد))، ((زینده‌گانی)) کہ مہفعولہ، بووہ بہ موزاف
 ئیلہیہی جوزئی ئیسمی کردہ‌وہ مورہککہبہکہ، کہ بریتیہ لہ ((ئہلویدا)) . ((ش))
 زہمیری تہئکیدى فاعیلیہ ئہگہریتہوہ بؤ ((تہن)) کہ فاعیلہ . ہر کاتی بہدہن
 ژیانی بہجی ہیشت .

قہدم رهنجه کہر: قہدم رهنجه بکہ، زہحمہت بکیشہ . ئہو تہرکیبہ بؤ
 نیشاناندانی ریژو گہورہ گرتن بہکار ئہبری .

ہامفہرده‌کئی فہرد: ئہی ہاورازہ تاقانہکہم! ((ہامفہرد)) لہ زاراوہی
 شوہرای شیوہ کوردی گورانیڈا، بہ کہسی ئہوتری کہ ہاو مہسلہک بی لہ شیعر
 وتندا لہ گہل کہسیکی تردا چونکہ ((فہرد)) بؤ شیعر بہکار ئہبری، بہلام لہ

وتووژی ئاساییدا زۆرتەر مانای هاومان ئەدا. ههروهها فەرد بە ماناگەلی تاک، تاکانە، بیّ هاومان و بیّ وینەش هاتوو، وەها کە وشەیی ((فەرد)) لە تەریکیی ((هامفەردەکەیی فەرد)) دا ئەو مانایانە ئەگەیی. نیشانەیی تەعریفی ((هەکە)) لە دوای ((هامفەرد)) هەو، ئەوهەمان بۆ دەرئەخاکە مەولەوی ئەم پارچەییە بۆ دۆستیکی زۆر نزیکی نووسیوه کە لە عیشقی مەجازیی یا عیرفانیدا هاوپاز و هاوپیازی بووه.

پوختەیی مانا:

هەر کاتی بەدەنم لە ژیان مالاوایی کرد و بەجی هیشت، ئەیی هاوپازە تاقانەکەم، زەحمەت بکیشە و وەرە سەر قەبرم!

لابەر تەختە سەنگ ئەلحەد سەرای ئیش

جەم کەر گەرد خاک جەستەیی خەستەیی ویش

لابەر: لاببە، هەلگرە. کردەوہی مورەککەبی ئەمرە لە ریشەیی ((لابەردەیی)) (لابردن). ((ه)) کە زەمیری دووہم ئەندامی موفردە لەبەر زەرورەتی شیعری لە دوایەوہ حەزف کراو، وە ئەسلەکەیی لابەرە، بوو. تەختە سەنگ: تەختە بەرد، ئەو بەردە پانە کە ئەینین بەسەر ئەلحەدی قەبرەوہ و مردووی پیّ دا ئەپۆشن.

ئەلحەدسەرا: جیگای ئەلحەد. ناوی مورەککەبی مەکانە، چونکە ((سەرا)) زۆرتەر بۆ پاشگری مەکان بەکار ئەبری، کە وابوو ئەو تەریکیبە بە مانای قەبرە. ((ی)) لە دوایەوہ نیشانەیی ئیزافەیی.

ئیش: دەرد، رەنج. ئەلحەدسەرای ئیش تەریکیکی ئیزافییە، واتە: قەبری عیشق، قەبری کە عیشقی تیدا مەدفوونە، چونکە ئیش لێردا بە مانای عیشقە.

جەم کەر: جەم کەو، کۆ بکەو. کردەوہی مورەککەبە لە ریشەیی ((جەم کەردەیی)) (کۆکردنەوہ).

جەستە: لاشە، بە دەن. ((ی)) نیشانەى تەوسیفە.
خەستە: لێرەدا بە مانای مردوو و کوژراوە. ((ی)) لە دوایەو نیشانەى
ئیزافەىە.

ویش: خۆى. زەمىرى سىيەم ئەندامى تەكە، ئەگەر پیتەو بە مەعشوق.

پوختەى مانا:

قەبرەكەم هەلدرە و تەختە بەردى ئەلحد سەراى عىشقم لایە و گەردى خاكى
بە دەنم كە كوژراوى تىرى عىشقى خۆيەتى، كۆ بكەو.

ئامیتهن وه یاد بالای تورك تەر

یانى نمناكەن زوو مەبۆ وه هەر

ئامیتهن: تیکەلە. کردەوہى مازىی نەقلی مورەكکەبە لە ریشەى ((ئامیته
بىيەى)) (تیکەلبوون). ئامیته (تیک ئالو) سیفەتى موتڵەقە لە گەل مەسدەرى
((بىيەى)) (بوون) دا تەركیب كراوە.

وہ: بە. پیتی ئیزافەىە.

یاد: لێرەدا مانای مەجازى لى گیراوە، بەم چەشنە كە تەشبیہ كراوە بە
((ئاو)) ھەر وہا كە ئاو ئەبیتە ھۆى ژیانەوہى شت، یادى مەعشوقیش ئەبیتە
ھۆى ژیانەوہى خاك و خۆلى لاشەى پتوركواى عاشق.

تورك: كینایەىە لە ئافرەتى جوان. ئەلین لەبەر ئەوہ توركستان ئافرەتى
جوانى زۆرى لىيە، ھەر ئافرەتى زۆر جوان بى بە ((تورك)) ناو ئەبرى. شاعیرە
فارسەكان ئەو وشەیان بەو مانایە زۆر بەكار بردووە. ئەگونجى ئەو وشەىە ((تەرك))
بخوینریتەوہ بە مانای ((توول، شوول، خامە)) ی یەك ساللە و تەر و تەرچك بى لە
فارسیدا ((تەركە)) ئەوترى. من لام وایە ئەگەر ((تەرك)) بخوینریتەوہ، پەسەنترە
چونكە وشەى ((تەر)) كە بە مانای ((تازە و تەرچكە)) لە تەركیبى ئیزافىی

تەشبیھیی ((بالای تەرك تەپ)) (بالا وەك توولی تازە و تەپچك) دا جوانتر مانای دی،
واتە: مەعشوقیّ كە بالای وەكو توولی ساوای تەپ و تازە یە.

یانى: واتە. یە عنى. ئەگەر وشەییكى سەر بە خۆی كوردی بى، ئەبیتە ئامرازى
تەفسیر و تەعبیر، بەلام ئەگەر گۆراوى ((یە عنى)) ی عەرەبى بى، كرده وە یە و بۆ
تەفسیر و تەعبیر بە كار ئەبرى.

نمناكەن، نمناكە، نماوییه. ئاوی تیکەلە.

زوو مەبۆ وە هەپ: زوو ئەبى بە قور. ((هەپ)) لە وتووێژدا مۆئەننەسى
مەجازییە و ئەوترى: ((هەپە)) بە تەکیەدان لە سەر هێجای یەكەم. بە ((ر)) ی
خەفیف بە مانای ((گویدریژ)) ی مییه.

پوختەى مانا:

ئەو خاکە لە گەل ئاوی یادی مەعشوقدا تیکەلە، واتە: بەو ئاوە نمناکەو بە
کەمى شیلان زوو ئەبى بە قور.

دوروس کەر جەو هەپ شیۆه ی بلبلای

بنیهش نە سەر شاخ گولای یا چلای

دوروس کەر: دوروست بکە. كرده وە ی ئەمرە لە ریشهى مورەكکەبى ((دوروس
کەردەى)) (دوروستکردن).

جەو هەپ: لەو قورە. تەركیبیكى زەرفییە لە ئەجزای شیۆه كوردی گۆرانى و،
شیۆه كوردی سۆرانى. شیۆه كوردییه گۆرانییەكەى بریتییه لە: جە ئا هەپى (لە
ئەو قورە).

بنیهش: بینى. دایبینى. واتە: پەیکەرى ئەو بلبلە لە سەر شاخەى گولای یا چلای
درەختى دابنى.

ئەگونجى مەبەستى مەولەوى لەو جیگایە كە ئەو دار گول و درەختانەى تێدایە
جیگای كۆبوونەوەى عاشقان و دلبروان بى كە مەعشوق جاروبار لەو جیگایەو

تیپەر ئەکا و گۆشەى چاویکی بۆ ئەخا، که وابوو ئەو تەرکییه، تەشبییهیکی
مورەککەبى زیهنى و خەيالى زۆر قوولە که چەن جۆر ئیستعارەى لى دوروست
ئەکرى، وردکردنەوہى ھەر یەکەیان چەن لاپەرە، رەش ئەکاتەوہ.

پوختەى مانا:

لەو قورە بلبلى دوروسکە و داینى لەسەر شاخە گولى یا لقە داریکەوہ.

بەلکەم ئەو سەییاد جە ناکاو جارئ

بویەرۆ پەى گەشت سەیر و شکارئ

بەلکەم: بەلکە، بەلکو. پیتی پەیوہندە و مانای ھومید و هیوا ئەگەیینى.

ئەو سەییاد: ئەو سەییادە. کینایە یە لە مەشووق. تەرکیبى شىوہى

سۆرانىیە. نیشانەى ئیشارەى حیسسى ((۵)) لە دوایەوہ حەزف کراوہ.

جە ناکاو: لە ناکاو.

جارئ: کەرەتئ، دەفعەیی.

بویەرۆ: ببوورئ، تیپەر بکا، گوزەر بکا. کردەوہى موزاریعی ئیلتزامیە لە

ریشەى ((ویەردەى)) (بووردن).

پەى: بۆ. پیتی ئیزافە یە.

گەشت: گەردش، گەپان، پیاسەکردن.

سەیرۆ: تەماشأ، تەفریح، سەیران. ((و)) لە دوایەوہ پیتی پەیوہندە.

شکارئ: راوکردنى، نەچیرەپاوی. ((ئ)) لە دوایەوہ نیشانەى نەکارەتە.

کینایە یە لە عاشق کوشتن وەھا که لە سەرەوہ باسماں لیوہ کردوہ.

پوختەى مانا:

بەلکە ئەو مەشووقە، لە ناکاو جار و بارئ بۆ سەیر و سەیاخت و کوشتنی

عاشقان بە تیری نیونیگای لەو جیگایەوہ تیپەر کا.

نه چيرگای ویشهن وه پاريز کم کم که م
به له دهن مه ديؤ مه که روم وه چه م

نه چيرگای ویشهن: نه چيرگای خوڤيه، راوگه ی خوڤيه.
وه: به. پیتی ئيزافه يه.

پاريز: نه م وشه يه له زار او ه ی راوچياندا نه و مانايه نه گه بينی که راوچی به
خوڤه نهان کردن له چاوی نه چير، يه واش يه واش ليی نزيك نه که ويته وه تا مه سافه تی
که تير ليی کاري بی.

که م که م: که م که م له و نه چيرگايه نزيك نه بيته وه.
به له دهن: شاره زايه. واته: زور سه ری داوه له و نه چيرگايه. مه به ست نه وه يه
که جی و ری جهرگه ی عوش شاق نه ناسی.

مه ديؤ: نه پروانی. کرده وه ی موزاريعه له ريشه ی ((ديای)) (ديتن، روانين).

مه که روم وه چه م: نه مکاته وه چاو، نه مدوزيته وه، نه مناسيته وه.

پوخته ی مانا:

نه و جيگايه، راوگه ی خوڤيه تی و شاره زای هه موو شوينی کيه. که م که م به
پاريزه وه ديته پيشه وه و، نه پروانی و نه مکاته وه چاو.

خه دهنگی هه نی هه وا ده روه

په ری مه رگیو ته ر ئيحيام که روه

خه دهنگ: تير. مه به ست تيری روانيني مه عشوق يا ته وه ججوهی مه عنه وی

مورشيد و ره هبهری ته ريقه ی عيرفانيه.

هه نی: تر، ئيتر، ديکه. ناوی موبه مه، به لام ليړه دا نه خشی سيفه تی هه يه بؤ

((خه دهنگ)).

هه وا ده روه: فره بداته وه، ده رکاته وه. بخاته وه، هه وا بداته وه. کرده وه ی

موره که که بی موزاريعی ئيلتزاميه له ريشه ی ((هه وادايه وه)) (هه وادانه وه). تپيی

((ر)) له مادهی موزاریعدا به بی ریگا هیئراوه. واته: به لکه گوشه ی چاوی ترم بۆ بخا.

په ری: بۆ. پیتی ئیزافه یه -

مه رگیو ته: مردنی تر، مه رگی تر.

ئیحیام که رۆوه: بمژینیتته وه، زیندووم بکاته وه. عوره فا لایان وایه ژینی ئاسایی نه و عیکه له مردن، چونکه ئه م ژیا نه کاتییه بریتییه له زیندانیبوونی ره وان له به ده ندا دیاره زیندانی شتیکی له مردو نه گه راوه ته وه که وابوو پیاوی زیندانی و پیاوی مردو له زۆر شتا له یه ک ئه چن، جا هر له بهر نه وه یه که عوره فا له حالی ژیا نی مه حدوودی ئاساییدا خویان به مردو نه زانن، به لام پاش نه وه مردن له و مه حدوودییه ته رزگار نه بن و ژیا نیکی غهیره مه حدوودی هه میشه یی نه هیننه ده س، وه ها که مه وله وی له م هۆنراوه یه دا ئیشاره ی بۆ کردو وه:

لیرده دا پپو یسته بزانی که مانای ئه م هۆنراوه یه له رواله تا له گه ل مه به سستی مه وله وی که له هۆنراوه ی دوا ییدا، ده ره نه که وی، ناکۆکی هه یه چونکه مه به سستی مه وله وی بریتییه له وه که کوژان به تیری نیونیگای مه عشووق بۆ نه و ژیا نه هه میشه ییه که باسما ن لیه وه کرد، نه گه ر جارێک بی، له ززه ت و خۆشیی که مته له وه که چه ن جار بی، واته: یه کجار کوژان به ده سستی مه عشووق یه ک له ززه تی هه یه، به لام چه ن جار کوژان چه ن له ززه ت و خۆشیی به عاشق نه گه یینی. دیاره نه و مه به سستی مه وله وییه ش له حالێکدا ده ره نه که وی که ته رکیبی ((په ری مه رگیوته ر)) (بۆ مردنی تر) موته ممیمی غهیره موسته قیم بی بۆ کرده وه ی ((هه وا ده رۆوه)) (هه وادا ته وه، بخاته وه) له نیوه هۆنراوه ی یه که مدا، ئینجا مانای هۆنراوه که به م چه شنه نه بی: به لکه تیری ده رکا بۆ کوشتنی تر تا به و کوشتنه زیندووم بکاته وه. ته رکیبی ((تا به و کوشتنه)) که مانای غایه ت نه گه یینی، به قه رینه ی حال و مه قام چه زف کرا وه.

له وردکردنه وه ی مانای نه و هۆنراوه یه دا، یه کی تر له هونه رکارییه بی وینه کانی مه وله ویما ن بۆ ده ره نه که وی، نه وه ش بریتییه له مه که با وه کو به لای عارفانه وه

مردن، رهوانیی ئینسان له قهید و بهندی ژانی کاتیی ئه م جیهانه مادییه رزگار ئه کا و ئه یخاته ژیانیکی هه میشه یی پر له خووشی و شادییه وه، به لام به لای عاشقی راسته قینه وه، دووباره زیندوو بوونه وه و گه رانه وه بۆ جیهانی مادیی بۆ ئه وه به دهستی مه عشووق دووباره کوژ بکریته وه، له ززهت و خووشی زۆرتره له یه کجار کوژران و مانه وه له و ژیا نه هه میشه یییه دا، وه ها که مه وله وی خووشی له هۆنراوه ی دوای ئه م هۆنراوه یه دا ئه و هونه رکارییه ی ده رختو وه.

پوخته ی مانا:

به لکه تیری نیونیگای خو ی بۆم بخا و دووباره کوژم بکاته وه تا به و کوشتنه دیسان بمژیینیته وه.

هه ر ساتی سه د جار به و تیر نه و ته رکه ش

زینده گی و مه رده ن ئامان وه شه ن وه ش!

به و تیر: به و تیری نیونیگایه .

نه و ته رکه ش: له و تیردانه دا. ((ته رکه ش)): تیردان، جیگای تیر. ئه گونجی

کینایه بی له چاوی مه عشووق یا ته وه ججوهاتی مه عنه وی پیر.

زینده گی و مه رده ن: ژیان و مردن. واته: هه ر ساتی سه د جار کوژران به تیری

عیشقی مه عشووق و زیندوو بوونه وه بۆ دووباره کوژران به و تیره ...

ئامان: ئای! ده خیل! : وشه ییکه بۆ لالانه وه و پارانه وه به کار ئه بری به لام

لیره دا مانای ئاواتخواستن و ته عه جوب ئه گه یینی.

وه شه ن وه ش! : خو شه، خو ش، دووباره کردنه وه ی ((وه ش)) له دوای جومله ی

((وه شه ن)) وه، بۆ گه یاندنی مانای ته ئکیده.

پوخته ی مانا:

ئای چه ن خو شه هه ر ساتی سه د جار به و تیری عیشقه کوژران و

زیندوو بوونه وه! بۆ دووباره کوژران!

پارچہی حہ قدہہم

چہرخہ یہ تۆنی ئی مہیلہ کەردی!

بەختە یە تۆنی شادی ئاوەردی!

چہرخہ: ئە ی چەرخ، ئە ی فەلەک! تیپی ((ه)) لە دوای وشە ی ((چەرخ)) هوه، پیتی نیدایە.

یە: ئە مە. ناوی ئیشارە ی نزیکە و تاییبە تی شیۆ کوردی ((لەکی)) یە. لە شیۆ کوردی ((گۆرانی)) دا ((ئینە)) ئەوتری.

تۆنی: تۆی. تیپی ((ن)) پیش لە زەمیری رابیتی ((ی)) هوه، نەخشی جیاکردنە وە ی هە یە. ئە و تیپە تە نیا لە پیش زەمیری رابیتی سییە م ئەندامی موفرە دە وە ناهینری وە ها کە ئەوتری: مە نا (منم)، تۆنی (تۆی)، ئادە ن (ئە وە)، ئیمە نمی (ئیمە یین)، شمە ندی (ئێو هە ن)، ئادینی (ئە وانن).

هەروە هاش پیش لە دوو پیتی (ه) و (ی) نیشانە ی ئیشارە ی حیسسی موفرە د و کۆمە لە وە ئە هینری، وە ک: ئینە (ئە مە)، ئانە (ئە وە)، ئینی (ئە مانە)، ئانی (ئە وانە).

ئی: ئە م، ناوی ئیشارە ی موفرە دی نزیکە، ((مە یل)) ئە بی بە موشار ئیلە یی، پیتی ((ه)) لە دوایە وە نیشانە ی ئیشارە ی حیسسیە.

ئی مە یلە کە ردی: ئە م مە حە ببە تە ت کرد، ئە م میهرە بانییە ت کرد؟ کردە وە ی مورە ککە بی لازمی زەمانی رابووردوی موتلە قە، جوژی ((مە یل)) کە موشار ئیلە ییە بۆ ناوی ئیشارە ی ((مە یل)) لە مانادا ئە بی بە مە فعوول بە لام لە حالی تە رکبیدا مانای لازم ئە گە یینی.

بەختە: ئە ی بەخت، ئە ی هات، ئە ی شانس! ئە م تە رکبە ش وە کو تە رکبی ((چەرخە)) یە.

شادیی ناوهردی: شادیی و خوښیت هیئا؟ کردهوی موتهه دبییه له ریشهی ((ناوهردهی)) (هیئان). مهولهوی له م هۆنراوهیه و له هۆنراوهی دوایدا وهکو ههمیشه سه نعه تی ئیستعاری به کار بردوو واته: چه رخ و خه می به ئینسان چواندوو و، قسه یان له گه ل نه کا.

پوخته ی مانا:

ئه ی فه له ک! ئه مه تو ی ئه م میهره بانیه ت کرد؟ ئه ی به خت! ئه مه تو ی که شادیی و خوښیت هیئا؟

خه مه! فرسه تی، ئامانه ئامان!

ده رده! مووله تی، نامه ی له یل ئامان!

خه مه: ئه ی خه م، ئه ی په ژاره!

فرسه تی: ده رفه تی، واته: مووله تی بده!

ئامانه ئامان: ده خیله ده خیل. ((ئامان)) ی دووم مانای ته ئکید نه گه بیئی.

ده رده: ئه ی ده رد!

مووله تی: ده رفه تی بده!

له یل: کینایه یه له مه عشووق که مه به ست شیخ به هانه ددین^(۱) رابه ری ته رقه ی

عیرفانی مهوله وییه.

ئه گه ر له ناوهرۆکی هۆنراوه کانی ئه م پارچه یه باش ورد ببینه وه، بۆمان

ده رئه که وی که مهوله وی ئه م پارچه یه ی له کاتی کا هۆناوه ته وه که له ((ته ویلی)) دا

(۱) مهوله وی جارێکیان ئه پروا بۆ ((ته ویله)) بۆ زیاره تی شیخ به هانه ددین، چه ند رۆژی له وی نه مینیته وه،

به لام چونکه شیخ نه خوښ ئه بی ناتوانی چاوی پی بکه وی، له و به ی نه دا شیخ نامه ییکی بۆ نه نیری و

هه والی ئه پرسى، ئه میش به م شیعرانه وه لامی نه داته وه. دیوانی مهوله وی نووسراوی مامۆستا مه لا که ریم

لا په ره ی ۱۶۶.

بووه و ویستوویه له شیخ مالوایی بکا و بگه پیتته وه بو جیگای خوئی که له ده وروبهری ((هه له بجه)) دا بووه، نه وهش رهنکه به م جوړه بووبی:

کاتی که مه وله وی چووہ بو ((ته ویلی)) بو زیاره تی شیخ، شیخ نه خوش بووه و له حهره مسه رادا که وتووہ و نه یتوانیوه بیت بو خانہ قا بو چاوپیکه وتنی موریدان و میوانان. پاش چن روژی شیخ ناگادار نه بی که مه وله وی هاتووہ بو زیاره تی، شیخ له حهره مسه راوه نامه یی نه نووسی بو مه وله وی و عوزری بو نه هیئتته وه که له بهر نه خوشی نه یتوانیوه چاوی پی بکه وی، به لام نه گهر بتوانی چن روژی تر بمینیتته وه، له گه لی نه چی بو ده وروبهری ((هه له بجه))، مه وله وی له بهر چن هوئیک نه یتوانیوه له وه زیاتر دابنیشی ئینجا به م پارچه هونراوه یه وه لامی نامه که ی شیخ نه داتوه و مالوایی لی نه کا و نه گه پیتته وه بو شوینه که ی خوئی.

ئامان: هاتووہ، کرده وه ی مازی نه قلبیه له ریشه ی ((ئامای، ئامان)) (هاتن).

پوخته ی مانا:

نه ی خه م ده خيله! فرسه تیکم پی بده! نه ی دهر د! توش مووله تیکم بده یی!
نامه ی له یلم بو هاتووہ به لکه تاوی ئاسووہ بم و له خویندنه وه ی له ززه تی روچی بیه م.

ته حریر خورده ی ره یحان بیزه که ت

ته قریر شیرین شه که ریژه که ت

یاوا وه سر وه خت خه سته ی دهر د که ت

مه لهم دا نه زام دووری که رده که ت

ته حریر خورده: نووسراو. ته رکیبیکی فارسی و مانای سیفه تی مه فعوولی

موره که ب نه دا. پیتی ((ی)) له دوايه وه نیشانه ی ته وسیفه .

رِیحان بیز: ریحان^(۱) له به رچاوخه ر. سیفه تی موره ککه به بۆ ((ته حریر خورده))
واته: خه ته له ریحان جوانتر و بۆنخۆشتره که ت. ((بیز)) که پایه سیفه تی
موره ککه بی ((ره ریحان بیز)) ه، له ریشه ی ((بیزای)) (بیزان، بیزیان) واته:
له به رچاوخستن و خه ز لی نه کردن گیراوه.

((بیزای)) به مانای ((بیزان، داوه رین، داوه راندن)) یش هاتوو که به ((بیزنگ
کران یا بیزنگ کردن)) مانا نه کری.

ته قریر: مه به ست ده رخستنی وشه گه لیکه که خه تی نه و نامه یه نیشانیان
نه دن.

شیرین: سیفه تی یه که بۆ ((ته قریر)) که هه ردوو مانای جوان و تام خۆشی لی
نه گیری.

شه که رپیز: سیفه تی دووه مه بۆ ((ته قریر))، واته نه و وشه گه له که له
چوارچپوه ی نه و خه ته دا له ده می تووه ده رخراون شه کریان لی نه باری، یان نه و
وشه گه له که مانای جوان و شیرینی وه ک شه کر نه گه یینن. ((ریزن)) که پایه ی
سیفه تی موره ککه بی ((شه که ر ریز)) ه له ریشه ی ((ریزای)) (وه رین، ریزین) ه.
یاوا: گه یشت، له ریشه ی ((یاوا ی)) (گه یشتن).

وه سه ر: به سه ر، پیتی ئیزافه ی موره ککه به. ته رکیبی ((وه سه ر وه خت)) مانای
((فریا که وتن و به هاواره وه رویشتن یا گه یشتن)) نه دا.

(۱) ((ریحان)) گیایکی ته شبیه به گولی گه نمه به بی نه وه برژانگی هه بی، توپی وه ک دانه ی ره شکه و
کونجی له و گوله نه گیری و، جوان و بۆن خۆش و خواردنییه، نزیکه ی گه ز ی به رز نه بیته وه، گه لا و
ساقیکی له تیف و ریک و پیکی هه یه، گولی ریحان له باخچه و گولزارا نه چینی ریحان دوو جوړه،
جوړیکی رهنگی گه لا و ساقی سه وزه و جوړه که ی تری رهنگی گه لا و ساقی ره شیکه تیکه له به رهنگی
سووری هه یه، نه م جوړه ی جوانتر و مه رغوبتره، له شیعی فۆلکلوری و نه ده بیدا زولف و خالی
مه عشووقی پی ته شبیه نه کری، هه روه هاش جوړه خه تیکی نه سته علیقی پی نه چوینری و لپی نیسه بت
نه در ی که پی نه وتر ی ((خه تی ریحان)) واته: خه تی که وه ک گیای ریحان ساف و ریک و پیک و کیشراو و
نه خشین و جوانه.

خهستهی دهردهکەت: ماندووی دهرد و رهنجی خوشهویستی تۆ. ((خهسته))

(ماندوو) سیفتهی فاعیلیی فارسییه و کینایهیه له: نهخۆش و دهخەزدار^(۱).

وشه‌ی ((دهرد)) کینایهیه له عیشق و ئه‌وین.

مه‌له‌م: دهرمانیکی ئاوه‌کییه ئه‌دری له برین ئیشی ئه‌سره‌ونی.

نه: له. پیتی ئیزافه‌یه.

زام: برین. کینایهیه له ئه‌سه‌راتی مه‌عنه‌ویی عیشق و خوشه‌ویستی.

دوووری که‌رده: سیفته‌ی مورده‌ککه‌به بۆ ((زام))، واته: برینی که به هۆی خه‌م و

په‌ژاره‌ی دوووری تۆوه له دهرووندا هاتووه‌ته دی.

پوخته‌ی مانا:

نووسراوه جوان و بۆنخۆشه‌کەت که له مه‌زموونه‌که‌یه‌وه شه‌کر ئه‌باری،

گه‌یشته‌ فریای نه‌خۆشی په‌ژاره‌ی عیشقت و، وه‌کو مه‌له‌م برینی دهردی دوووری

تۆی ساپیش کرد.

من کینان خامه‌ت وه یادم که‌رده‌ن؟

حوسنت زیاد بۆ په‌ی دلان به‌رده‌ن

جه‌مینت هه‌ر سات نه‌ جه‌لایی بۆ

هه‌ر جه‌لا په‌ی من وه به‌لایی بۆ

نیم نیگات ره‌فیق تیر ئه‌ندازیی بۆ

دله‌ی من نیشان وه جانبازیی بۆ

من کینان: من کیم، واته: من چ بایی و بایه‌خیکم هه‌یه که...؟

خامه‌ت: پینووست، قه‌له‌مت.

(۱) ده‌خه‌ز: نه‌خۆشی، مه‌ره‌ز، ره‌نجووری.

وہ یاد م کہ ردهن: به یاد می کردووه وه بیری هیئاومه ته وه. کرده وهی
ئیلتزامیمی مورده ککه به له ریشهی ((وه یاد کردهی)) (به یاد کردن، یاد کردن،
یاد هیئانه وه).

حوسنت زیاد بۆ: جوانیت زۆرتتر بی. جومله ییکی دۆعاییه، واته: یاخودا
جوانیت زۆرتتر بی، له بهر زه روورتهی سیفتهی موتله قی ((زیاد)) له جیگای سیفتهی
موقایه سهیی ((زیادتر)) (زیادتر) به کار براوه.

په ی: بۆ. پیتی ئیزافه یه.

دلان: دلگه ل، واته: دلای عاشقگه لی که دلای منیش یه کینکه له و دلگه له.

به ردهن: بردن ((به ردهی)) ش ئه وتری.

جه مین: جه بین، ته ویل، پیشانی. مه به ست روخسار و دهم و چاوه. پیتی

((ت)) له دوا ی ((حوسن)) وه، زه میری موزاف ئیله یهه.

هه رسات: هه رلاد، هه ر تاو، هه ر له حزه.

نه: له. پیتی ئیزافه یه.

جه لا: رووناکی، رۆشنی، پاکی، پرشنگ، به رق، بریقه. پیتی ((ی)) له

دوا یه وه، نیشانه ی نه کاره ته و بۆ گه یاندنی مانای گرنگایه تی و گه وره یی هیئراوه.

پیتی ((ی)) ی پیش له پیشیه وه، نه خشی فاسیلی هه یه، واته: بۆ جیا یکردنه وهی

دوو موسه و ویت هاتوو ه.

بۆ: بی، کرده وهی ئیلتزامیمی دۆعاییه له ریشهی ((بیهی)) (بوون).

هه ر جه لا: هه ر پرشنگی له جوانیی روخسارت.

په ی من: بۆ من.

وه به لایی بۆ: به به لا و موسیبه تی بی، واته: یا خودا جوانیی روخساری تۆ

زۆرتتر ورشه دارتر بی، تا به لا و موسیبه تی منیش (که مه به ست عیشق و

خۆشه ویستییه) سه ختر بی.

نیم نیگا: به گۆشه ی چا وروانین، لی ره دا مه به ست گۆشه ی چا و خستنی

مه عشووقه بۆ عاشق، ((ت)) زه میری موزاف ئیله یهه.

رهفئق تير ئەندازى بۇ: ئەو نيونىگاي تۆيە، نيونىگايىكى ئاسايى و ھەلكەوت (تەسادوفى) نەبىت، بەلكە نيونىگايىكى بە دل و بە ويست و ئىرادە بىت. چونكە چاوخستىن بۇ ھەدەف دوو جۆرە، جۆرىكىان ئاسايى و مەعمولىيە، واتە: پياو لە ناكاو چاوى پييدا ھەلئەتەقى بە بى ئەو ھەبىي تىرى بۇ بخا، ئەو جۆرەكەى تىرى لەگەل تىرھاويشتىندايە كە مەبەستى ئەو ھەبىي تىرى بۇ بخا و بەو تىرە بىيىكى، ھەروھەا روانىنى مەعشوق بۇ عاشقىش دوو جۆرە جۆرىكى تەسادوفى و بى ئىرادەيە، ئەو جۆرەكەى تىرى لەگەل ويست و ئىرادەدەيە، ديارە مەبەستى مەولەوى لە روانىنى مەعشوقى جۆرى دووھى ئەو روانىنەيە. ديارە روانىن و تەوھەجھى كە لە دلى مەعشوقەو ھەبىي، زۆرتىر شوين بكا تە سەر دلى عاشق.

((تير ئەندازى)) تەركىيىكى فارسىيە^(۱)، واتە: تىرھاويشتىن كە كىنايەيە لە تەوھەجھى دەروونى مەعشوق بۇ عاشق.

دلەى من: دلى ھەژار و بى بايەخى من. ((۵)) لە دواى ((دل)) ھەو ھەبىي گە ياندنى ماناى بچووكايەتى و ھەژارايە.

نیشان: نیشانە، ئامانج، ھەدەف.

و ھەبىي جانبازي بۇ: واتە: دلى منىش ئامادە بى بۇ ئەو ھەبىي گىانى بكا تە فىدای تۆ. بە جۆرى تىر: تۆ بە دل بۇ من بىرۋانى و منىش دل مەبەستى تىرى روانىنى تۆ.

(۱) لىرەدا پىويستە بزانىن ھەروھەا كە زمانى ھەبىي شوينى كىرەوھە تە سەر زمانى فارسى و وشە و ئىستلاھاتى زۆرى ئەو زمانە ھاتووتە ناويەو، بەو جۆرە زمانى فارسىش شوينىكى گەورەى كىرەوھە تە سەر زمانى كوردى و وشە و ئىستلاھاتىكى زۆرى ئەو زمانەى تىدا كۆ بووتەو.

ئەو شوينىكردنە چەن ھۆى بووتە:

۱- كەم كارپىكردنى زمانى كوردى لە خویندن و نووسىندا.

۲- نەبوونى دەستورى پىويست بۇ رىك و پىك بەكاربردنى وشەگەل و تەركىباتى زمانى كوردى.

۳- رەسمىي نەبوونى زمانى كوردى لە ولاتدا كە بووتە ھۆى نەبوونى ئىستلاھاتى زانىارى و كۆمەلايەتى و ئىتر.

۴- بەكاربردنى وشەگەل و ئىستلاھاتى زمانە بىگانە زىندوھەكان لە لايەن نووسەرەن و ھۆنەرەنەو بۇ نىشاندانى پەلە و پاىەى بەرزى زانىارى خۇيان و ھەبىي تىر.

له و سى ھۆنراوہیہ دا مه له وى به به يانئىكى سىحرئاوى و كه موينه، ئه وپه پى پله
 و پاىه عىشق و خوښه وىستى خوئى بۆ مه عشوقى يا مورشىدى خوئى به
 شيوه يئىكى ئاساىى له چوارچيوه ي پىنج جومله ي دؤعايدا، ده رپروه كه ئه گه به
 وردى له مه زمونى ئه و جومله دوعاىيانه بكوئينه وه قودرهت و تواناىى
 مه وله وىمان له خهلقى مه زمونى قورس و قول و دلرفين و نىشاندانى ئه و مه زمونه
 له تهركىباتئىكى ساده و رهوانى شيعرىدا بۆ ده رئه كه وى، بۆ وئنه: جومله ي دوعاىى:
 ((حوسنت زياد بۆ په ي دلان به رده ن)) له رواله تدا تهركىبئىكه له چن وشه ي ساده
 و ئاساىى و ئاسان و سه ر زمانى، پىكه اتوه، به لام له چاوى مه زمونه وه، بىر و
 هؤشى هه ر خاوه ن مئىشكىكى ئه ده بى ئه خاته ده ربايئىكى بى بنى ته عه ججوب و
 سه رسوورمانه وه!

پوخته ي مانا:

من كيم پىنووست يادى كردوم؟! ياخودا جوانيت زياتر بى بۆ دلان بردن و
 روخسارت هه رسات پرشه دارتر بى و هه رپرشه يئىكى ده ردى عىشقى من گرانتر بكات
 و تىرى نىونىگات هه مىشه له كه وانا بى و دلى هه ژارى منىش به گيانبازى نىشانه
 بى بوى!

واتم: مه يل له يل په ي كه سى كه سه ن
 جه ته نخواى سو حبهت زا هىرى وه سه ن
 خه يالم كه فته ي ئاسانه كه ي تون
 چ حاجهت زا هىر ئاما و ئاموشون؟

واتم: وتم. كرده وه ي رابووردوه له ريشه ي ((واته ي)) (وتن)، واته: له دلى
 خومدا وتم.

مه يل: خوښه وىستى، مه حه بيهت.

لهیل: کورتکراوهی ((لهیلا))یه که له ئەسلدا ناوی مه‌عشووقی ((قه‌یس)) ناسراو به مه‌جنوون بووه و له دواییدا به بۆنه‌ی شۆرەت و گرنگییه‌وه، بۆ نه‌وعی مه‌عشووق به‌کار براوه.

په‌ی که‌سی که‌سه‌ن: بۆ که‌سی که‌سه، واته: بۆ که‌سی که به راستی عاشق و ئەوینداره‌ ئه‌و ته‌رکیبه له قسه‌ی نه‌سته‌قی ((هه‌ر که‌سی که‌سه ئیشاره‌ییکی به‌سه)) گه‌راوه.

جه ته‌خوای: له باتیی. ((ته‌خوا)) ناوی موره‌ککه‌بی فارسییه له دوو وشه‌ی: ((تن)) و ((خواه)) پێک هاتووه. ((ی)) له دوایه‌وه، نیشانه‌ی ئیزافه‌یه.

سوحبه‌ت زاهیری: هاوده‌می رواله‌تی.

وه‌سه‌ن: به‌سه. کافیه.

که‌فته: که‌وتوو، سیفه‌تی موته‌له‌قه له ریشه‌ی ((که‌فته‌ی)) (که‌وتن). ((که‌وته‌ی))ش ئه‌وتری. ((ی)) له دوایه‌وه نیشانه‌ی ئیزافه‌یه.

ئاسانه‌که‌ی تۆن: به‌رده‌رگا‌که‌ی تۆیه.

چ حاجه‌ت: چ نیازی، چ پێویستی یی^(۱)...

زاهیر ئاما و ئامۆشۆن: به رواله‌ت هاتن و هاتوچۆیه؟ واته: ئه‌گه‌ر په‌یوه‌ندی ده‌روونی له نێواندا ببی، ئیتر پێویستی به هاتوچۆکردنی رواله‌تی نییه. ته‌رکیبی ((ئامۆشۆ)) ته‌ئکیده بۆ مه‌سه‌ده‌ری موره‌خخه‌م یا ناوی مه‌سه‌ده‌ری ((ئاما)) (هاتن). ته‌رکیبی ((ئامۆشۆ)) کورتکراوه‌ی ((ئامای و شیه‌ی)) (هاتن و چوون) ه که له فارسیدا ئه‌بی به ((ئامه‌د و شوود)) (ئامه‌ده‌ن و شووده‌ن).

پوخته‌ی مانا:

له دلی خۆمدا وتم: بۆ که‌سی که‌ ئه‌هلی دل بی، مه‌یلی باتنی ئازیزی به‌سه و نیازی به هاتوچۆی زاهیری نییه، من که خه‌یالم پاسه‌وانی به‌رده‌رگای تۆیه، ئیتر چ ئیحتیاجیکم به هاتوچۆیه؟!

(۱) ((نیاز)) به مانای قه‌سد و ئیراده و ویستیش به‌کار ئه‌بری.

ديام، خه یر دوریت زۆرش ئاوه ردهن -
 ئامانی، به لکه ئینه چه پگه ردهن -
 هر پاسه شادیش نیهن به ینه تش
 به ل بی به قا بو جه فا و مه ینه تش -
 سیر ساوون وه چه م ئه و پالای بیگه رد
 چیش هر زیاد که رد دهر د وه بان دهر د

ديام: روانيم. کرده وه ی مازیی موله قه له ریشه ی ((ديای))^(۱) (روانين،
 ته وه ججوهرکردن، نه زهرکردن، تيفيکرين)، واته: تيفيکريم، موله وه ججيه بووم...
 خه یر: نه، لیڤه دا ئامرازی نه فييه. هه ندیجار بو گه یانندی مانای ته نکید له گه ل
 پیتی نه فيی ((نه)) دا ته رکيب ئه کری و ئه وتری: نه خه یر^(۲).
 زۆرش ئاوه ردهن: زۆری هیناوه، زۆری هاوردوه. مه سده ری مورده ککه به له
 ریشه ی ((زۆر ئاوه رده ی)) (زۆرهینان).
 ئامانی: هاتم.

به لکه م: به لکه، به لکو. پیتی ره بته و مانای هومید و هیوا ئه گه یینی.
 ئینه: ئه مه. ناوی ئیشاره ی نزیکه.

چه پگه رد: سیفه تی مورده ککه به بو ((فه لکه))، ((هن)) (ه) کرده وه ی رابیتی
 زه مانى حاله. دوو ته رکيبی: ((ئینه چه پگه ردهن)) (ئه مه چه پگه رده) و ((ئینه
 خودان)) (ئه مه خودایه)، بو داواى کۆمه ک و یارمه تی به کار ئه برین، واته: هیوايه
 خودا کارى وه ها بکا که ...

هر پاسه: هه روه ها. ئامرازی ره بتي مورده ککه به بو ته شبیه کردنی دوو
 مه زموون له سه ره تاي دوو جومله وه ئه هینری.

(۱) ریشه ی ((ديه)) به مانای دیتن و چاوپیکه و تنه.

(۲) من لام وایه وشه ی ((خه یر)) عه ره بییه و هر به مانای پیت و به ره کت و چاکه و چاکیه، به لام
 له بهر ئه وه مانای ((نه فی)) ماناییکی پیرۆز و موباره ک نییه، له باتی ((نه))، ((خه یر)) به کار ئه بری.

شاديش نيهن: شادىي نيهه. ((ش)) زه ميري ته ئكيدى فاعيليهه، نه گه رپته وه
بۆ ((چه پگهرد)).

بهينهت: په يوه ندى و دوستى. ((ش)) زه ميري سنيهه كه سى ته كى موزاف
ئيله يهه.

به ل: كورتكراوهى ((به لكه))، ماناى هيو و ئوميد نه گه ييني.

بى به قا بۆ: بى به قا بى، بى دهوام بى. كرده وهى موره ككه بى ئيلتزامى
زه مانى حاله. واته: هيو دارم دهوامى نه بى. ته ركيبى ((بى به قا بۆ)) نه گونجى
جملهى ئيسنادى ئيلتزامى بى، به م چه شنه كه ((چه پگهرد)) موسنه د ئيله يهه و
((بى به قا)) كه سيفه تى موره ككه بى مه نفويه بى به موسنه د و ((بۆ)) كرده وهى
رابيى ئيلتزامى زه مانى حال بى^(۱).

جه فا و مهينه تش: جه فا و ميحنه تى. زه ميري ((ش)) نه گه رپته وه بۆ
((چه پگهرد)). ((جه فا و مهينه ت)) يا نه بى به فاعيل يا موسنه د ئيله يهه بۆ ته ركيبى
((بى به قا بۆ)).

سىر: تير، پر به دل.

ساوون: بساوم، بمالم. كرده وهى ئيلتزامى زه مانى حاله له ريشه ي ((ساواى))
(ساوين، پى دا هينان).

وه چه م: به چا، به چاودا.

پالا: پيالو، كه وش.

بيگهرد: پاك و پيرۆز.

(۱) نه گه هر كاتى سيفه تى له گه ل يه كى له كرده وه گه لى مه سده رى ((بوون)) دا ته ركيب بكرى، نه گه ر
مه به ست دهوام و سه باتى ماناى حه ده سى بى، سيفه ته كه، نه بى به موسنه د و كرده وهى مه سده رى
((بوون)) نه بى به رابيت و ته ركيبه كه پيويستى به موسنه د ئيله يهه، وه نه گه ر مه به ست سدوورى
حه ده س له فاعيله وه و بى، سيفه ته كه نه بى به جوزئى كرده وهى مه سده رى بوون، وه به سووره تى
كرده وهى موره ككه ب ده ردئى و پيويستى به ((فاعيل)) ه.

چیش: چى، كه چى. پىتى په يوه نده، له نيوان دوو جومله دا ئه هينرى كه
 مه زمونى جومله ي دوو م پيچه وانه ي مه زمونى جومله ي يه كه م بى.
 هر زياد كه رد: هر زورى كرد. ((هر)) ليره دا ماناى ته نكيد ئه دا.
 درد و ه بان درد: ئيش له سر ئيش. درد له بانى درد، واته: ئيش و
 دردى عيشقم هر زورتر و گرانترو بوو.

پوخته ي مانا:

(نازيم كاتى لىت دوو بووم دلخوشى خوم ئه دايه وه) و ئه موت مه يلى نازيم
 بو كه سى كه س بى دوورى و نزيكى بو نيه و هاتوچوى زاھيرى پى ناوى، به لام ديم
 نه خير، دردى دووريت زورى هيناوه و وه قره ي لى بريوم، ناچار كه وتمه رى و هاتم
 بو خزمه تت به م هوميدده كه هه روه ها روژگار خوشى و شادى تا سر نيه دهوامى
 نيه، به لكه جه فا و جه وریشى زور نه خايينى و درفته تى ئه وه م بداتى كه به
 ئاستانه ت شاد بيمه وه و تير كه وشه كانت ماچ كه م و بياننيمه سر چاومه وه، كه چى
 هاتم جگه له وه خه م و په ژاره ي دووريم چهن به رانبر بكات، سوودىكى نه بوو،
 چونكه تو نه خوشيت و له حه رهدا كه وتووى و ناتوانم به دیدارت شاد بيمه وه). كه
 وابوو

وه شلى وه مهينه ت وه خت مه هجوورى
 سه د ره حمه ت ئه و قه ور دوورى و ره نجوورى -
 ئه ر سه د توى ده روون په ريت قه قنه س بى
 يانه ي دل وه ياد ئاوا بى، وه س بى
 ئيسه حه سره تان پيم مه دان ئه نديش
 هر يه ك جه لايى مه كيشوم په ي ويش
 خوسوس تو وه ي ره نگ مه وينون دلگير
 چمان ده روونم مه پيكان وه تير

وهشلی وه...: خۆزگه به...: ته رکبیکه بۆ ئاوات خواستن له شتی یا له
کهسی به کار نه بری. له فارسیدا ((خوشابه...)) و له عه ره بیدا ((طوبال...))
ئه وتری.

ئه و: له . پیتی ئیزافه یه .

قه ور: قه بر، گۆر. ته رکبیبی ((سه د ره حمه ت ئه و قه ور...)) (سه د ره حمه ت له
قه بر...) له شوینیکا به کار نه بری که کهسی یا شتی خراپ و ناحه ز بووی و
تیاچوویی و به دوا یا، کهسی یا شتی خراپتر ناحه زتر هاتبی. ئه و ته رکبیه له
زه ربولمه سه لی ((سه د ره حمه ت له قه بری کفندزی پیشوو)) هوه، وه رگراوه .
رووداوه ییک که له رۆژگاری رابووردوودا ئه و زه ربولمه سه له ی لیوه هاتووه ته دی،
به م جۆره بووه:

کابراییکی مردووشۆر بووه که هه میشه هه ندی له پارچه ی کفنی مردووه کانی
دزیوه و خاوه ن مردووه کان پێیان زانیوه به لام شتیکیان نه وتووه، پاش ماوه ییک
ئه و مردووشۆره مردووه و کابراییکی تر بووه به مردووشۆر، ئه م کابرایه له
مردووشۆری پیشوو بی ئینسافتر ئه بی و به شی زۆرتر له کفنی مردووه کان ئه دزی،
ئینجا خه لک ئه لێن: ((ره حمه ت له قه بری کفندزی پیشوو)).

ئه رسه د: ته رکبیکه بۆ گه یاندنی مانای غایه ت و موباله غه به کار نه بری.

په ری: بۆ. پیتی ئیزافه یه . ((ت)) زه میری دووه م ئه ندای ته که .

قه قنه س: بالداریکی ئه فسانه یییه له نیو ئاگردا ئه ژییت.

بی: بوو. کرده وه ی رابیتی زه مانای رابووردووه واته: با وه کو ده روونم له

گه رمی ئاره زووی چاوپیکه وتنا بوو بوویه کووره ی ئاگری که قه قنه س هیلانیه ی تیدا

دوروست بکا، به لام چون...

یا نه: خانوو، مال. ((یا نه ی دل)) ئیزافه ییکی ئیستعاریه .

وه یاد: به یاد. زه میری موزاف ئیله یه ی: ((ت)) له دوا ی ئه و ته رکبیه وه له بهر

زه روورته ی شیعری چه زف کراوه .

ئاوا بی: ئاوا بوو.

وہس بی: بہس بوو. کردہ وہی مورہ ککہ بی لازمہ لہ ریشہی ((وہس بیہی))
(بہس بوون).

ئیسہ: ئیستا، ئیستہ. واتہ: ئیستا، کہ ہاتووم و چہن رۆژیکہ لیڑہ ماومہ تہ وہ
و ناتوانم تۆم چاوی پی بکہوی،...

حہ سرہ تان: ئہ فسووس گہل، ناہومیڈی گہل.

پیّم مہ دان: پیّم ئہ دہن. کردہ وہی موزاریعی ئیخباریہ لہ ریشہی ((دای))
(دان).

ئہ ندیش: لیڑہ دا بہ مانای خہم و پەژارہ یہ.

جہ: لہ. پیتی ئیزافہ یہ.

مہ کیشۆم: ئہ مکیشی. کردہ وہی موزاریعی ئیخباریہ لہ ریشہی ((کیشای))
(کیشان).

پہی ویش: بو خوی.

خوسووس: بہ تایبہ تی.

وہی رہنگ: بہم رہنگہ، بہم جۆرہ.

مہ وینوون: ئہ بینم. کردہ وہی موزاریعہ لہ ریشہی ((وینای)) (چاوپیکہ وتن،
بینین). لیڑہ دا مہ بہست لہ بینین ئاگادار بوونہ، چونکہ مہ ولہوی ئہ و ماوہ یہ کہ لہ
مالی ئازیزدا بووہ، لہ بہر ئہ وہ ئازیزی نہ خۆش بووہ و لہ نیو ژن و مندالدا کہ وتووہ
نہ یتوانیوہ چاوی پی بکہوی و پاش چہن رۆژ مانہ وہ لہ خانہ قادا بہم نامہ یہ
مالاواپی لہ ئازیزی ئہ کا و ئہ گہ پیتہ وہ بو جیگای خوی کہ لہ دہور بہری شاری
(ہلہ بچہ)) دا بووہ.

چمان: وەك ئہ وہ.

مہ پیکان: ئہ پیکن. کردہ وہی موزاریعہ لہ ریشہی ((پیکای)) (پیکان).

پوختہی مانا:

خۆزگہ بہ مہینہ تی و ہختی مہ ججووری و سہد رہ حمہت لہ قہبری دووری و
رہنجووری، با وەکو لہ و حالہ دا لہ تاوی دہردی مہ حروومی، دہروونم وەك کوورہی

ئاگر ئەسوتتا، بەلام ئەووم بەس بوو كە هەميشە دلّم بە يادى تۆ شاد و سەرخۆش
 بوو، ئىستا، كە هاتووم بۆ چاۋ پىكە وتنت و لىت نىزىك بوومە تەو و ناتوانم
 بىبىنم، لە حەسرەتدا دەروونم پىر بوو لە خەم و پەژارەى جۆر بە جۆر و ھەر يەكە
 بە چەشنىك سەختەر لە كاتى دوورى و مەحرۇومى، سزا و ئازارم ئەدا، بە تايبەت
 ھەوالى نەخۆشى و كزى تۆ وەك تىر جەرگى لەت لەت كىردووم و...

دلّ خەرىك مەوج گىجگاۋ دەردەن
 زوانم دايم وىردش ئى فەردەن:
 من نەوون، ئازىز - گەردەن بىوورى!
 كىن رەحمەت كەرۆ وەسلش ئەو دوورى؟!
 خاس بى ئەرسەد جار شادى وەبادىم
 دووراودوور وە دىن ئاسانەت شاد بىم

خەرىك: مەشغول، سەرگەرم. لىرەدا بە ماناى گىرۆدە^(۱) و گرفتارە.

زوانم: زبانب، زمانم.

ویرد: وشەيىكى عەرەبىيە بۆ دۆعا و نزاگە لىكى ئايىنى بەكار ئەبرى كە

ھەميشە بخوینرین.

ئى فەردەن: ئەم بەيتەيە. فەرد بۆ تاقە شىعر و كۆمەلە شىعرىش بەكار

ئەبرى. ((ئى)) (ئەم) ناوى ئىشارەى نىزىكە.

نەوون: نەبم. كىردەووى ئىلتزامى مەنھىي زەمانى حالە لە رىشەى ((بىيەى))

((بوون)). تەركىبى ((من نەوون)) لە ماناى تەركىبى ئىستىسنایى ((بىجگە لە

من)) دایە، واتە: بىجگە لە من كىيە كە وەسلى رەحمەت بكا لە دوورى؟! ئەو

مەزمونە بۆ گەياندىنى ماناى موبالغە لە عىشق و خۆشەويستىدا لە چوارچىووى

(۱) گىرۆدە: كورتكراووى گىرۆدە = گىرخواردووه.

تەركىبىكى ئىستىعارى ورد و جواندا ھىنراوہ - بەم چەشنە كە نىسبەتى فىعلى
جوملە لە باتى ئەوہ لە خاوەنى ((وہسلّ و دوورى)) بدرى، لە ((وہسلّ و دوورى))
دراوہ .

گەردەن بلوورى: سىفەتى مورەككەبە بۆ ((ئازىن)) واتە: ئەى كەسى كە
گەردنت لە جوانىدا وەكو بلوور ئەدرەوشىتەوہ!
كۆن: كۆيە، چ كەسىكە؟

رەحمەت كەرۆ: رەحمەت بكا. كەردەوہى مورەككەبى ئىلتزامىيە لە رىشەى
((رەحمەت كەردەى)) (رەحمەت كەردن). تەركىبىكە لە زەربولمەسەلى: ((سەد
رەحمەت لە قەبرى كفن دزى پيشوو)) گىراوہ كە لەم پارچەيەدا باسما ن لىيەوہ
كەردوہ .

مەزمونى ئەم ھۆنراوہيە، ئەوہ ئەگەيىنى كە مەولەوى بۆ ئازىز روون ئەكاتەوہ
كە كاتى لىيى دوور بووہ و نەھاتووہ بۆ لای خەم و پەژارەى لە ئىستا كەمتر بووہ
كە ھاتووہ و لىيى نىزىك بووہ تەوہ؛ چونكە ھاتن بۆ ئاسانەى ئازىز خەم و پەژارەى
لە چەن لاوہ لە جاران زۆرتر كەردوہ:

يەكەم - تىژتربوون و بلىسەدارتربوونى ئاگرى عىشق بە ھۆى نىكبوونەوہ لە
مەعشوق .

دووەم - بىستنى ھەوالى دلئەزىنى نەخۆشى ئازىز .

سىيەم - بىبەشبوون لە دىدارى ئازىز و دووبارە دووركەوتنەوہ لە ئاسانەى بە
بى چا و پىكەوتنى .

وہسلّش: وەسلّى، واتە: جگە لە من كۆيە ئەوہندە چارە رەش و بەدبەخت بى
كە لە ھالى وەسلّ و نىزىكى لە مەعشوقدا ئاوات بخوازى لە دوورى و
مەحرۇمى؟! ((ش)) زەمىرى موزاف ئىلەيھە و ئەگەپىتەوہ بۆ ((كى)).

ئەو دوورى: لە دوورى، واتە: دووربوون لە ئازىز. ((ئەو)) پىتى ئىزافەيە بە
ماناى ((لە)) يە .

خاس بى: چاك بوو، خاس بوو .

ئەر سەد جار: تەركىبىكە بۆگە ياندنى ماناى غايەت و موبالە غە بە كار ئە برى.
 شادىيى وە باد بىم: شادىيى و خۆشيم لەم ماو دە يە دا كە هاتو بووم بۆ لات. بە
 ھۆى چا و پى نە كە وتنتە وە درابو و بە باد بە لام...
 وە دىن ئاسانەت شاد بىم: بە دىتنى ئاسانەت شاد بووم. بە لام ئە و خۆشىيەم
 لە دۇدا بوو كە بىم و چاوم بە دىتنى ئاسانەت روون بىتتە وە.
 تەركىبى ((بىم)) كە لىرە و لە چەن جىگاي تر دا بە كار براو و تەركىبىكى تىكەل
 لە رىزمانى شىو و كوردىي گۆرانى و شىو و كوردىي سۆرانىيە، چونكە لە شىو
 كوردىي گۆرانىدا لە باتى ((بىم)) ئە و ترى: بىنى. ئە مەش لە بەر ئە وە يە كە لە
 سەرە تاو و توومانە ساختمانى دەستوورى شىو و كوردىي گۆرانىي ئە دە بى و
 وتوويژى، تا رادە بى لە يەك جيان.

پوختەى مانا:

دلم گىرۆ دەى مە و جى گىژاوى دەرد و پەژارە يە و زمانم ھە مېشە ئەم
 ھۆنراو يە، دووبارە ئە كاتە وە: ئازىز، گەردن بلوورى بىگەرد! بىجگە لە عاشقىكى
 ناكام و دلسوتاوى وەك من، كىيە كە لە كاتى وەسل (واتە: لە كاتى گە يشتن بە
 جىگاي مە عشوق) دا، ئاوات لە وەختى دوورى بخوازى؟ با وەكو هاتنە كە شم بۆ لاي
 تۆ بىسوود بوو و لە دیدارت مە حرووم بووم بە لام ئە و كە لكەى ھە بوو لە و ماو دە يە دا
 كە لىرە بووم لە دوورە وە، چاوم بە ئاسانەتە وە بوو و بە دىتنى خۆشحال و دلشاد
 بووم.

ئىسە ھا فەلەك كەلەك بە ستە وە
 تۆرپدا و دوورىش ھا وە دە ستە وە
 خەفەت، وادە تەن! مە ينە تان سادەى!
 وەخت وارايتەن ئە سرىن دەى پەى كەى؟
 ئازىزت ئاستەن، ھا ئە و دماو
 تەنە، بۆ بى گيان سا شو وە پراو!

ئیسە: ئیستا .

ها: ئەوھا، ئەوھتا . ئامرازی تەنبیھ و بیدارکردنەوھیە .

فەلەك: گەردوون، روژكار. لە ئەسلدا مەبەست مەبدەئی فەبیازە كە فەلەكى قەمەریشی پێ ئەوتری، چونكە بە لای فەلاسیفەى یۆنانەوھ، فەلەكى قەمەر لە عالەمى عەناسیردا ھەموو جوۆرە رووداوھییك ئەھینیت، لە زاراوھى شاعیراندا چەرخ و چەپگەردیشى پێ ئەوتری .

كەلەك: چەن مانای ھەیە: وشكە دیوارى كە لە بەردى تەنیا بچنرى، فیل و نەیرەنگ، كەرسەیی كە لە چەن تەختەدارى وشك و چەن كونەى پڕ لە با دوروست ئەكرى و ئەخریتە سەر ئاوى رووبار و خەلك سوارى ئەبن و بە پارۆ، یان گوريس ئەم بەر و ئەو بەرى پێ ئەكەن و بار و كەل و پەل و ئازەلئیشى پێ ئەپەپیننەوھ .

بەستەوھ: واتە: دووبارە كەلەكى بەست . فەلەك كەلەك بەستەوھ، تەركیبیكى ئیستعارى زۆر جوانە كە دوو مانا ھەلئەگرى، یەكەم - فیل و تەلەكە و نەیرەنگ بەكاربردن بۆ گیرۆدەکردنى مەولەوى لە نێو داوى دووریدا . دووھم - كەلەك دوروستکردن و تۆرداؤ بەكاربردن بۆ راوکردنى مەولەوى لە نێو دەریای عیشق و ئەویندا . لە نێوان دوو وشەى ((فەلەك)) و ((كەلەك))دا سەنعەتى جیناسى ناقیس بەكار براوھ .

پاشگری ((وھ)) لە داوى كەردەوھى رابوردوى ((بەست))وھ، بۆ گەیاندى مانای تەكرار و دووبارەییە، ئەو تەركیبە ئەوھمان بۆ دەرئەخا كە كارى كەلەك بەستنى فەلەك بۆ مەولەوى تەنیا ئەم جارە نەبووھ، بەلكە كارى ھەمیشەیی بووھ .

تۆرداؤ: داویكە لە بەن یا دەزوو وەك رەشكە ئەتەنرى یا ئەچنرى تەنافىكى دریز كیشراوھ بە دەورى تۆرەكەدا لە وشكى، یان لە نێو ئاوى رووبار یا دەریادا بلاوى ئەكەنەوھ بۆ بالدار گرتن لە وشكى و ماسى گرتن لە نێو ئاودا . كاتى بیانەوى بالدار یا ماسى پێ بگرن لە دوورەوھ تەنافەكە ئەكیشن و ئەترافى تۆرداؤكە دیتەوھ یەك و ئەو بالدار یان ماسیانە كە لە نێوى تۆرەكەدا بووون ریی دەرچوونیان نامینى .

مه بهست له ((تۆرداوی)) گيرۆده کردن و زه لیلکردنه، چونکه عاشقی دوور له مه عشوق گيرۆده و زه ليله، که وابوو ته رکیبی ((تۆرداوی دووری)) له ئه سلدا ته رکیبیکی ته شبیهی بووه، واته: دووریی که وهك تۆرداوه، به لام بۆ گه یاندنی مانای موبالغه له ته شبیهه که دا، به سوورتهی ته رکیبی ئیزافیی به یانی ده رها تووه، واته: تۆرداوی که بریتیه له دووری، ئه مهش یه کی تره له هونه رکارییه که موینه کانی مه وله وی. ((ش)) زه میری فاعیلییه ئه گه ریته وه بۆ ((فه له ک)).

ها وه دهسته وه: ههیه به دهسته وه. به پیی مانای یه که می ئه م هۆنراوه یه، ئه و ته رکیبه مانای ئه بی به: خه ریکی فیل و ته له که سازکردنه بۆ دووباره دوورخستنه وه له نازیز، وه به پیی مانای دووه م مانای ئه بی به: تۆرداوی دووری گرتووه به دهسته وه. بۆ دووباره گرتن و مه حر و مکردن له دیداری نازیز.

مه زموونی ئه م هۆنراوه یه، ئه وه ئه گه یینی که مه وله وی ئه یه وی ((ته ویلی)) به جی بهیلی و له نازیز دوور بکه ویته وه، چونکه وه ها که وتمان ئه م پارچه یه ی بۆ مالاوایی کردن له نازیزی نووسیوه.

واده ته ن: وه عده ته، کاتی هاتنته.

ساده ی: ئامرازی ته ئکید ی موره که که به، بۆ مانای هه لئیان بۆ جیبه جی کردنی کاری به کار ئه بری.

وارایتنه: بارینته.

ئه سرینان!: ئه ی فرمی سگه ل!

په ی که ی؟: بۆ که ی؟ واته: ئه ی فرمی سکان! ئیستا، که فه له کی چه پگه رد خه ریکه به نه پره نگ دووباره له نازیزم دوور ئه خاته وه، کاتی ئه وه یه به تاو له چاومه وه برژینه خوار.

نازیزت ئاسته ن: نازیزت هیشتوووه، واته: نازیزت به جی هیشتوووه. کرده وه ی مازی نه قلییه له ریشه ی ((ئاسته ی)) (هیشتن). مه وله وی لی رهدا خیتاب له خوی ئه کا.

ها ئەو دماوہ: ھا لە دواوہ، واتە: بە جیئى بهیئى و بیخەیتە دواى خۆتەوہ.
(ئەو)) (لە) پیتی ئیزافە یە .

تەنە! : ئەى تەن، ئەى لاشە! ((ه)) لە دوايەوہ، پاشگری نیدایە.
بۆ: وەرە، بى. بەکاربردنى ئەم کردەوہ یە لەم حالەدا.
بى گيان: لیرەدا مەبەست لە گيان، ئازیزە، چونکە گيانى عاشقى راستەقینە،
بریتىيە لە مەعشوووق، مەولەویش ئەوہ دەرئەخا کە گيانى بریتىيە لە ئازیز ئەگەر
بە جیئى بهیئى چۆن ئەتوانى بچى بەرپۆه و لىئى دوور بکەوئتەوہ!
سا: ئامرازى تەئکیدە .

شۆ: برۆ. کردەوہى ئەمرى حازرە لە ریشەى ((شییەى)) (چوون).
وہ پاوہ: بە رینگاوہ، بە رپۆه.
پوختەى مانا:

ئىستا ئەوہ ھا فەلەك دووبارە فيل و کەلەكى ساز کردووە و داوى دوورى بۆم
ناوہتەوہ و ئەيەوى لە ئازیز کە نەمتوانى ببينم، دوورم بخاتەوہ، ئىتر ئەى خەم
وادەى هاتنتە و ئەى مەينەت سا دەى هيرش بيئە و ئەى فرميسك تۆش بە خوړ
ببارە؛ چونکە ئازیز کە گيانى منە بە جى ئەمىنى و لىئى دوور ئەکەومەوہ، سا وەرە
ئەى لەش بە بى گيان بچۆ بەرپۆه!

شەنەفتم، گيانم، بالا توول ئەى!
ئىرادەت کەردەن چەنى خەستەت بەى
مەگەر پای تەدبیر بەدبەختى پيش بۆ-
گيان ھەواى سوچبەت جەستەکەم پيش بۆ
وەرئە شىتە وىم، دلۆ شىى دلەن
گيان جە تەن بەرشىى ئاماش موشکلەن

شنه فتم: بیستم، کرده‌وی مازییه له ریشه‌ی ((شنه‌فته‌ی)) (بیستن). له وتووێژدا ((ئه‌ژنه‌ویه‌ی)) ئه‌وتری.

گیانم! : مه‌به‌ست له گیان ودها که وتوومانه، ئازیزه، واته: ئازیزم!
بالا توول نه‌ی: بالا وهک توولی قامیش، ئیزافه‌ی ته‌شبییه‌ی و مه‌به‌ست له به‌کاربردنی، گه‌یانندی جوانی ئه‌ندامی مه‌عشووقه.
ئیراده‌ت که‌رده‌ن: ویستووته. کرده‌وی موره‌ککه‌بی زه‌مانی حاله له ریشه‌ی ((ئیراده‌که‌رده‌ی)) (ئیراده‌کردن، ویستن).

چه‌نی: له‌گه‌ل. پیتی ئیزافه‌یه و مانای موساحه‌به ئه‌گه‌یی. ئه‌گه‌ر ته‌کیه له‌سه‌ر هه‌جای یه‌که‌م بدری، به مانای ده‌رزیه.
خه‌سته: نه‌خۆش، ماندوو. مه‌به‌ست نه‌خۆش و ده‌رده‌داری عیشق و ئه‌وینه.
(ت) له دوايه‌وه، زه‌میری موزاف ئیله‌یهه و ئه‌گه‌ر پیتته‌وه بۆ ئازیز.

به‌ی: بی. کرده‌وی ئیلتزازی زه‌مانی حاله له ریشه‌ی ((ئامای)) (هاتن) که له ئه‌سلدا ((بئامی)) بووه، له‌به‌ر زۆرایه‌تی به‌کاربردن کۆمه‌له‌ ده‌نگی ((ئام)) فیره‌دراوه و ژیری کورتی ((ب)) گۆرراوه‌ته‌وه به‌سه‌ری کورت (فه‌تعه)، بووه به ((به‌ی)). له مه‌زمونی ئه‌م هۆنراوه‌یه، ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رئه‌که‌وی که ئازیزی مه‌وله‌وی له‌و نامه‌یه‌دا که له کاتی نه‌خۆشیدا له ماله‌وه بۆ نووسیوه، پیی راگه‌یاندوووه که ئه‌گه‌ر چه‌ن رۆژی تر له ته‌ویلی له‌خانه‌قادا بمینیتته‌وه، له‌گه‌لیا ئه‌چی بۆ ده‌روبه‌ری هه‌له‌بجه، به‌لام مه‌وله‌وی ودها که له هۆنراوه‌ی دواييیه‌کانیا به‌جۆریکی سهرایه‌ی ده‌ری ئه‌خا، نه‌یتوانیوه له‌وه زیاتر له ته‌ویلیدا بمینیتته‌وه.

مه‌گه‌ر: ئامرازی پرسیاره، به‌لام لی‌ره‌دا له‌به‌ر ئه‌وه پیش له‌جوله‌ی ئیستیسناييیه‌وه هاتوووه مانای هه‌سر ئه‌گه‌یی.

پای ته‌دبیر به‌دبه‌ختی: پیی به‌دبه‌ختی. ئیزافه‌ی ئیستعاریه.

ریش بۆ: ریش بی، بریندار بی، شکا بی.

مه‌زمونی ئه‌و نیوه هۆنراوه‌یه، ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رئه‌خا که مه‌وله‌وی وده‌کو هه‌میشه‌خۆی له ئه‌وپه‌ری ناکامی و تیشکاو‌ی له عیشقدا ئه‌بینی، ئینجا ئه‌و ناکامی

و تیشکاویش به چه شنی به یان ئەکا که پیاو سەری سوور ئەمینی وەها که هاوړیبوونی نازیزی که له گەلیا بجی بۆ سەفەر، ئەبەستیتەو به شکانی پیی راویژی به دبەختی و چاره رەشیینک که هەمیشە چنگە یەخە ی بوو و نەیهیشتوو له ژیانیدا تاوی به ئارەزووی خۆی بگات! غایەتی ئەو به دبەختیەش له تەرکیبکی سادە و ئاساییدا به سەنعەتکی ئیستعاری دوو مەرحەلەیی نیشان ئەدا که لام وای نییە تا ئیستا بیری هیچ شاعیرکی پیگە یشتی - وەها که ئەلی: مەگەر پای تەدبیری بەدختی ریش بۆ (مەگەر پیی راویژی بە دبەختی شکا بی) که ((پیی راویژ)) تەرکیبی ئیزافی ئیستعاری یە که مە و ((راویژی بە دبەختی)) تەرکیبی ئیزافی ئیستعاری دوو مە. دیارە ئەم جۆرە سەنعەتە ئەدەبیانە بۆ نیشاندانی ئینفعالاتی دەروونییە که له توانایی که مەر شاعیر و ئەدیبیکا هەست ئەکری، بۆ مەولەوی کاریکی سادە و ئاساییە چونکە هەموو هۆنراوەکانی مەولەوی پرن لەم جۆرە سەناییە ئەدەبییە سەرسوورپهینەرانه وەها که له چەن جیگادا وتوو مە، ناگونجی هەمووی ئەو سەناییە ئەدەبیانە لەم نووسراوەدا لیک بەدەمەو تەنیا له بارە ی هەندی له و سەناییە جوان و که م وینانەو، باس ئەکەم که پتویستیان به لیکدانەو هەیه .

هەوا: عیشق، ئارەزوو، مەیل، هاوړیبی.

سوحبەت: هاودەمی، هاوړازی.

جەستە: لەش، بەدەن.

پیش بۆ: پیی بی.

مەزموونی ئەم نیو هۆنراوەش ئەوەمان بۆ دەرئەخا که مەولەوی بیجگە له بەستنه وە ی خۆشبهختی هاوسەفەربوونی نازیز به شکانی پیی راویژی بە دبەختی، دووبارە ئەو خۆشبهختیە ئەبەستیتەو به گەپانەو هی گیانی بۆ بەدەنی که به لای نازیزه و به جی ماو، یان گیانی که بریتیە له نازیز و به جی هیشتوو، واتە: هەروەها گەپانەو هی گیان بۆ لەش پاش دەرچوونی له لەش کاریکی نەشیاو،

هاتنی نازیزیش له گهل من له و سه فهره دا، کاریکی نه گونجاوه . به جوړی تر مه ولوی نه یه وی بلی من نه و شانسه م نییه که نازیز له م سه فهره دا بیی به هاوړیم .
وهرنه: نه گهر نه، نه گینه . کور تکر او هی جومله ی شهرتی مه نفییه که نه سله که ی ((وه نه گهر وا نه بی)) یه . نه گونجی مانای نه داتی نیستی سناش بگه یینی، له م سووره ته دا واته: بیجگه له و دوو حاله ...

شیتته: نه فام، شیتوکه، بی ناو هن.

ویم: خوم.

دلوه شی دله: دلخوشی دله، واته: مه گهر له رووی نه فامییه وه دلخوشی دلم بده مه وه که به نارزه رووی خوم نه گهم و له م سه فهره دا نازیز نه بیی به هاوړیم .
جه تن: له له ش، له به دهن.

به رشی: دهرچوو، کرده وه ی مورده که بی لازمه له ریشه ی ((به رشی یه ی)) (دهرچوون).

ناماش: هاتنی، واته هاتنه وه ی، گهرانه وه ی بو له ش.

موشکلن: مه حاله، واته: چونکه گیان له به دهن دهرچوو، گهرانه وه ی بو به دهن مه حاله .

پوخته ی مانا:

بیستومه گیانه، به ژن و بالا جوان! که نه ته وی له گهل دهرده داری خوتدا بییت، من نه و شانسه م نییه به و نارزه زووم بگهم، مه گهر پیی راویژی به دبه ختی شکا بی یان گیانم که تویت و لیم جیا بوویته وه، دووباره هاوده می له شمی نارزه زوو کردبی. یان له رووی نه فامییه وه به وه دلخوشی دلم بده مه وه، نه گینا گیان که له به دهن دهرچوو گهرانه وه ی بو نییه .

پارچہی ھہژدہھم

را ((جہ عفر ئاباد)) سارای گہرمیی مهیل!
مه نزل (شیراز) شار^(*)، سه ودای عیشق لهیل!

را ((جہ عفر ئاباد)) سارای گہرمیی مهیل!: ئه ی که سی که ریگات جہ عفر
ئابادی سه حرای گہرمیی عیشق و مه حبه ته! ئیزافه ی ((جہ عفر ئاباد)) به
((سارای گہرمیی مهیل)) ئه گونجی ئیزافه ی ته شبیهی یا به یانی بی:
مه نزل شیراز شار، سه ودای عیشق لهیل: ئه ی که سی که جیگات شاری شیرازی
دهردی عیشقه! ئیزافه ی ((شیراز شاریش)) به ((سه ودای عیشقی لهیل)) ئه و دوو
حاله ته که بو نیوه هونراوه ی به که م ویزرا، هه لئه گری.

پوخته ی مانا:

ئه ی که سی که ریگای ((جہ عفر ئاباد)) ی سه حرای گہرمی مه حبه ته برپوه،
وه ئه ی که سی که مه نزلت شاری ((شیراز)) ی سه ودای عیشقی لهیل!

دهس و دیم وه ئاو ((روکنا باد)) شہوق!

ئیمام میحراو سہر موسہ لالی زہوق!

دهس و دیم: ده سنویژ. مه به ست ئامادہ یی و بوونی شہرایتہ بو گرتنہ پیشی
ریگای خوداناسی.
وه ئاو: به ئاو.

(*) له نوسخه کانی به ردهستی مندا ده لئین: ئه م پارچہی به ئیستیخاره و ته فائول به دیوانی حافظ
فہرمووه. (بپوانه: دیوانی مه ولہوی،: محمہد علی قہرہ داغی، چاپی به کم ل: ۷۰۸).

روکنا باد شهوق: ته رکیبی ئیزافی به یانیی یا ته شبیهیه . واته شهوق و علاقه
بۆ ریگای خوداناسی .

سهر موسهللای زهوق: ته رکیبی ئیزافی یا ته شبیهیه . واته: زهوقی عیرفانی
مه به ست ئوستادی و مه هارته له سؤفیه تی و خوداناسیدا . نه گونجی مه به ستی
ئوستادی له شاعر و شاعیریشدا بی .

پوخته ی مانا:

ئه ی که سی که به ئاوی سه رچاوه ی شهوق و شۆری برینی ریگای خوداناسیی
ده سنوئژت گرتوو! وه ئه ی که سی که له موسهللای مه هارته و لیها تووی بۆ
ته یکردنی ریگای خوداناسیی پیش نوئژت بۆ ریژه وانی ئه و ریگایه کردوو .

خواجه ی سه ر حه لقه ی به زمه که ی ((ئه له ست))
ده ماخ وه نه شنه ی باده ی فه نا مه ست!
خه یلیوه ن ئازیز شای نه و نه مامان
په ی شیفای زامان نامه که ش نامان
هیچ نه وه رده ن نام خه سته ی ده رده که ش
نه که رده ن خه یال مه ی نه ت که رده که ش

خه یلیوه ن: زۆره . ماوه ییکی زۆره .

ئازیز: مه به ست ((شیخ عه زیز)) ی خه لکی دئی ((جانه وه ره)) ی مه لبه ندی
تیه کۆیه . وه ها که له پارچه ی ژماره — دا وتوو مانه مه وله وی و شیخ عه زیز
هاوفه قی بووون و دۆستایه تییکی زۆر گهرم و بته ویان پیکه وه بووه . به جوړی که
له گه وره پیاوانم بیستوو، شیخ عه زیز و مه وله وی وه ها ریک ئه که وی که له یه ک جیا
ئه به وه ، شیخ عه زیز ئه چی بۆ شاری ((سنه)) له خوینگیه ی مزگه وتی
((دارولئیحسان)) دئه مه زری و خه ریکی خویندن ئه بی، مه وله ویش ئه چی بۆ شاری

بانہ و لہوی دہس ئەکا بە درژەدان بە خویندن. ماوہییکی پی ئەچی ہیچ جۆرہ
ہەوالی لہ شیخ عەزیزوہ بە مەولەوی ناگات. مەولەوی ئەم پارچە ھۆنراوہیہی بۆ
ئەنووسی و ئەینیری بۆ شاری سنہ. ماوہیی تری پی ئەچی، لہ سنەوہ ھەوال بە
مەولەوی ئەگات کہ شیخ عەزیز تووشی نەخۆشی ((ئاولہ)) بووہ، ئینجا مەولەوی
پارچە ی ژمارہ — ی کہ بە نیوہ ھۆنراوہی ((ہای شەمال چەن جار پاتہی
کەردەنی)) دەست پی ئەکا بۆ ئەھۆنیتەوہ و بۆی ئەنیری.

شای نەو نەمامان: واتە: لہ ھەموو جوانچاکێ جوانچاکتر، چونکہ وشە ی
((شا)) عونوانیکہ ئەدری بە گەرەترین ئەندامی کۆمەل.
پە ی: بۆ. پیتی ئیزافە یہ.

زمان: برینان. زەمیری ((ش)) ئەگەر پیتەوہ بۆ ((ئازین)).

نامان: نەھاتووہ. کردەوہی مازی نەقلی مەنفيہ لہ ریشە ی ((نامای))
(ھاتن).

ھیچ نەوہردەن نام: — ہیچ نە یبردووہ ناوی، ھەوالیکی نەپرسیوہ. کردەوہ ی
مورەککە بە لہ ریشە ی ((نام بەردە ی)) (ناو بردن). ((ھیچ)) بۆ تەئکید ی مانای نەفی
ھینراوہ. تیبی ((ب)) لہ کردەوہ کانی ئەو ریشە ی ھەدا گۆرپراوہ تەوہ بە تیبی ((و)).
خەستە: لیژەدا بە مانای دەر دەدار و نەخۆشی عیشق و دلدارییہ.

دەرد: ئیش، نەخۆشیی. زۆرتر بە مانای عیشق بە کار ئەبری، کہ وابوو
((دەر دەدار)) یانی ((عاشق)). خەستە ی دەر دەکەش بە مانای ((نەخۆشیی
عیشقە کە ی)) ھ. زەمیری ((ش)) ئەگەر پیتەوہ بۆ شیخ عەزیز.

نەکەردەن خە یال: نە یکردووہ خە یالی. کردەوہ ی مورەککە بە لہ ریشە ی
((خە یال کەردە ی)) (خە یالکردن، بیرکردن) کہ بە مانای ((بیرکردنەوہ)) یہ.

مەینەت وەر دەکەش: بە لا و موسیبەت خوارووہ کە ی، واتە: خەم و پەژارہ ی
دوویری لہ ناو بردووہ کە ی. سیفەتی مورەککە بی ئیستعارییہ و بۆ گە یاندنی سەختی
ئازاری خەم و پەژارہ ی دووری و بی خەبەری لہ ئازیز بە کار براوہ. زەمیری ((ش))
ئەگەر پیتەوہ بۆ ((ئازین)).

پوختهی مانا:

ماوه‌ییکی زۆره، نازیز شای نه‌ونه‌مامان، نامه‌ییکی بۆ شیفای زامان نه‌هاتوه
و، هیچ ناویکی له ده‌رده‌داری خۆی نه‌بردوه و یادیکی له‌م دل‌براهه مه‌ینه‌تبارهی
خۆیه نه‌کردوه!

یادش گوزهرگای دلّ جه یاد به‌رده‌ن
مه‌یلش رای خاتره‌رامۆش که‌رده‌ن
ساتی وه سالیّ جه لام و بییه‌رده‌ن
هه‌رس وه مالم! ماچی دلّ سه‌رده‌ن!

وه: به. پیتی ئیزافه‌یه.

جه: له. پیتی ئیزافه‌یه.

ویه‌رده‌ن: بووردوه، تیپه‌پیوه. کرده‌وهی مازی نه‌قلییه له ریشه‌ی

((ویه‌رده‌ی)) (بووردن).

هه‌رس: کۆمه‌له به‌فریکی زۆره که له لیژی شاخ و کێوی به‌رزه‌وه، وه‌ک لافاو
سه‌ره‌وژێر نه‌بیته‌وه و، هه‌ر شتی له ریگایا بی داینه‌مالی و ئه‌ییا. هه‌رس تایبه‌تی
دوو وه‌رزى ساله، یه‌که‌م- وه‌رزى زستان که به‌فرى زۆر بباریته سه‌ر شاخ و کێوی
به‌رز و لیژ. دووه‌م- وه‌رزى به‌هار که به‌فر ده‌س کا به‌توانه‌وه و ئاو بکه‌ویته
ژیری.

هه‌رس وه مالم: واته: ده‌ک هه‌رس مالم رامالی و وێرانی کا. ئه‌و جومه‌له‌یه له

کاتیکا به‌کار نه‌برئ که که‌سى رووداوه‌ییکی دلته‌زین ببیسی یا نه‌توشی خه‌فته و
نازاری بووی.

ماچی: ئیژی، ئه لئی، واته: وهها دیاره، وهها بزانت، وهها ده رئه که وی.
 کرده وهی موزاریعه و سووکراوهی ((مهواچی)) یه له ریشهی ((واتهی)) (وتن).
 ((ت)) له کرده وهکانی موزاریع و ئه مردا ئه گۆرپه تته وه به ((چ)).
 دل سه رده ن: دل سه رده، بی مهیل و میهره.

پوختهی مانا:

نازیز سه باره ت به من بی مهیل بووه و نایه وی یادیکم لی بکا، ئه و ماوه یه که
 هه والیکه لیم نه پرسیه وه، هه ر ساتیکم به لاره، سالی بووه. ده ک هه رهس به مالم وا
 دیاره له گه لئا دل سه رده بی.

دل بی ئارامه ن داییم مه دۆ چل
 من هه ر مه واچوون په ی دلوه شیی دل:
 من تاله وه تال تالی تال وه رده
 گه رده به دب ه ختی وه روودا مه رده
 نام نه سه ر زوان شیرینش تالم
 نام په ی خاترش گه رده ن خه یالم
 نه دارۆ تا قه ت ته حریرم خامه ش
 مه پیچۆ وه هم جه ده ردم نامه ش
 ماوای دل گه رمیش جه حه د به رشیه ن
 لایق وه مه نزل یاد ئه و نییه ن
 خاترم یه ند خار مهینه ت ها تیشدا
 پای مه یلش موشکل بویه رۆ پیشدا

دل بی ئارامه ن: دل م بی ئارامه .

داییم مه دۆ چلّ: داییم چلّ ئەدا، کردەوێ مورەککەبی موزاریعە لە ریشەیی
(چلّ دای)) (چلّدان)، مەبەست سەخت ئیش کردنە، واتە: دلّم هەمیشە بە سەختیی
ئیش ئەکا.

مەواچوون: ئیژم، ئەلیم. کردەوێ موزاریعە لە ریشەیی ((واتەیی)) (وتن). تیپی
(ن)) لە دواوە نەخشی دەستووری نییە و بە بی رینگا هاتوو، ئەگونجی بۆ
بەستن و تەکیەدان لەسەر موسەوویتی ((وو)) کە زەمیری یەکەم ئەندامی موفرەدە،
هینرابی.

پەیی دلّووشیی دلّ: بۆ دلّخۆشیی دلّم، واتە: من هەمیشە بە مەزموونی
هۆنراوەگەلی خوارەوێ دلّ خۆشیی دلّم ئەدەمەو.

تالّ: تالّ، چارەنووس. وەها کە لە شوینگەلی تردا وتوومانە، ئەو وشەییە لە
ئیستلاحی ئەستیرەناساندا بۆ ئەستیرەییک بەکار ئەبرئ کە لە کاتی بەدنیاھاتنی
کەسیکە لە ئاسۆ، هەلّی، ئینجا ئەستیرەناسان لە رووی تەبئییەتی ئەو ئەستیرەو
چارەنووسی ئەو کەسە لیک ئەدەنەو و ئەلین: فلانە کەس چارەنووس (تالّ) ی
چاکە یا خراپە.

وہ: بە. پییتی ئیزافەییە.

تالّ تالی: تەریکیکی ئیزافی بەیانییە، واتە: تالیک کە بریتیییە لە سەختیی و
پەژارەیی ژیان. ((تال)) مەزەییکە کە دژی مەزەیی ((شیرین)) ه، بەلام لە ئیستلاحی
دەباغچیاندا، واتە: ئەو کەسانە کە پیستی خاوەن دەباغ ئەدەن بە بەرھەمیکی
درەختیی، یان گیایی ئەوترئ کە مەزەیی تالّ و پیستی خاوەن بۆ ماوەییک ئەخریتە
نیو تالّووەکە یەو پیستەکە لە خاوی ئەکەوئ، ئەو بەرھەمەش وەک: پیستی هەنار،
پیستی یەکەمی گوێز کە مەکوئیشی پی ئەوترئ، پیستی بەروو کە دوو جوورە:
جووری یەکەم پیستیکە وەک کالو کە بنی بەروو کە ی لەناوایە و پیی ئەوترئ:
(جەوت) یان (جەفت): جووری دوو پیستیکە کە ناو کە ی تیدایە. مازوو کە
یەکیکە لە بەرھەمەکانی دار مازوو کە لە چەشنی دار بەروو. پیستی دەباغدرائ بە
تالّووی پیستی هەنار و مازوو ئەبی بە چەرم، پیستی دەباغدرائ بە تالّووی کە مکوئ و

جهوت ئه بى به كونه كه ئاوى تى ئه كرى. پيستی ده باغدارا به تالای پيستی دوو مى به پروو ئه بى به مەشكە كه دو و ماستى تى ئه كرى.

تال وەرده: تال خواردوو، واته: منى چاره نووس به تالى ((تال)) ده باغدارا تالدارا، ده باغى كراو. له نيوان تاله و تالدا سەنعەتى جيناسى زائيد به كار براوه. تاله وه تال تالى تال وەرده، سيفهتى مورەككە به،

گەرد بەدبەختى وه روودا مەردە: گەردى بەدبەختى به روودا مردوو. سيفهتى مورەككە به، واته: منى توۆزى بەدبەختى به روودا مردوو. شتى كه ماوه ييكي زور له ژير توۆز و خوۆل بمينيته وه و هيچ سووديكي لى وەر نه گيرى و كه لى هيچى پيوه نه ميني، له باره يه وه ئه وترى: ((فلان شت ئه وه نده له ژير توۆز و خاكدا ماوه ته وه، توۆز و خاك به روويدا مردوو))^(*). مه وه لوى به هينانى ئه و دوو سيفه ته مورەككە به كه پرن له سه نايىعى ئه ده بى به رز و كه موينه، ئينفعالاتى سهخت و دلته زيى نه فسانى له حالى ناكامى و تيشكاني عيشقى خوۆ له ژياندا به تايبهت له كاتى دوورى له ئازيز و هه وال نه پرسيندا، وه ها ئه خاته روو و نيشانى ئه دا، له سه ره تاوه به كارىكى ئاسان و ئاسايى ئه داته چاوه وه، به لام پاش كه مى وردبوونه وه له چۆنيه تى ريكخستنى ئه لفازى ئه و تهركيباته بو نيشاندانى ئه و حاله ته نه فسانيه دان به وه دا ئه نيين كه ئه و هونه ره تايبه تى مه وه لويه. چەن شتمان له ناسيني مه وه لويدا بو دەرئه كه وى:

يه كه م - ده ستى بالاي مه وه لوى له خهلقى وردترين و نازكترين مانادا بو موجه سه مكردى ئينفعالاتى ره وانى.

دوو م - شاره زايى مه وه لوى له هه موو كون و قوژبى ده شت و بياوان و له هه موو ههرد و كووسارى سارد و گه رم و له هه موو شاخ و داخى هه لهت و پر له مه ترسيى... بو ئه وه بيانكاته نوينگه له كاتى دهربريني خه م و په ژاره و ناكامى

(*) يان ئه وترى: "ئه لى خوۆلى مردووى به سهردا بيژراوه ته وه". م، ع، ق.

ژیواریدا. سهوزه و باغ و کانیاو و گول و گولزاري رهنگاورهنگي پر له شادي و
خوشي جيهاني تهخيول.

سيه م- مهارهتي كه موينه ي له سه نايي به دعي و به ياني و به لاغيدا.
چاره م- ناگادارييكي تهواو له فرههنگي عاميانه (فولكولوري كوردي كه
ناداب و روسوم و مه تل و ته نز و توانج و ناموزگاري و قسه ي نه سته ق نه گريته
به ر.

پينجه م- هه موو جوړه ئيستلاحيكي زانياري و كومه لايه تي و پيشه يي و ژياني
شارساني و دئبي و هه واري و كوزگه يي و كه پر نشيني و ده وار نشيني.

نام: ناو. جوزئي سيفه تي موره ككه بي ((ناو تال)) ه كه ((تال)) له بهر
زه روورته شي عري كراوه ته قافيه و زه ميري رابيتي يه كه م نه ندامي ((م)) ي پيوه
لكاوه و كه وتووه ته دواوه كه وابوو ماناي نيوه هونراوه ي يه كه مي: ((نام نه سه ر
زوان شيرين تالم)) به م جوړه يه: له سه زباني شيرينييه وه، ناو تالم، چونكه تالم
به تالي تالي تال دراوه (ده باغ دراوه). ويته ي موره ككه بي ((ناو تال)) له وتوويزدا
زوره وهك: ((خوين تال، ون تال، زه پر تال، ناوچاو تال، قسه تال)) دياره
به كاربردي هه ريه كه يان ري و شوينيكي تاييه تي هه يه، بو ويته ((قسه تال)) بو
كه سي به كار نه بري كه هه ميشه رووشكي ني بكا، واته: قسه گه لي بكا كه بيسه ر نه و
قسانه ي پي ناخوش بن.

نام: يا، يان. پيتي ره بت (عه تف) ه ماناي ته رديد نه گه ييني. له نيوان نه و دوو
((نام)) ه له و هونراوه يه دا سه نه تي جيناسي تام به كار براوه.

به ي خاترش: بو خه يالي، بو بير كردنه وه ي. ((به ي)) (بو) پيتي ئيزافه يه.
زه ميري ((ش)) نه گه رپته وه بو نازين.

گه رده ن خه يالم: گه رده خه يالي من. ئيستلاحي ((گه رده بوون بو خه يال)) له
كاتيكدا به كار نه بري كه كه سيك كه سيكي تري خوش بوي به لام كه سه كه ي تر
خوشي له و نه يي و حزي لي نه كا و له ناوبردي قه لس و نارپه حه ت ببوي و نه يه وي
هه رگيز بيري لي بكا ته وه، ئينجا له و حاله دا، نه و تري: فلانه كه س له ناوبردي

فیساره که س خاتری گەرد ئەگری، واتە نارەحەت ئەبێ. ئەم جۆرە ئیستلاخە جوان و پڕ مانایە که مەولەوی لە شیعەرەکانیا بەکاری بردووە، بووەتە ھۆی ئەوہ که ھۆنراوەکانی لە دوا پلەیی بەرزیی مانادا خۆیان ئەنوینن و وەک ئەستیرەبیکی رووناک لە ئاسمانی ئەدەبی کوردیدا ئەدرەوشینەوہ.

مەولەوی وەھا که خۆی ئیشارەیی پێ کردووە، بۆ دلخۆشی دانەوہی دلێ چەن ھۆ و بەلگە ئەھینیتەوہ که دلێ لەوہ دلگیر نەبێ کہ ئازیز ھەواییکی لی نەپرسیوہ. ئەو بەلگەیانەش بریتین لە شەش بەلگە کہ لە ھۆنراوەی ((نام نەسەرزوان شیرینش تالم)) دەس پێ ئەکەن تا دوایی ھۆنراوەی ((خاترم یەند خار...)). مەولەوی وەک ھەمیشە کہ لە خۆی چەن شەخسییەت دوروست ئەکا، لەم پارچەییەشدا دلێ بە شەخسییەتیکی جیاواز و مەربووت بە خۆی دانەنی و لە بارەییوہ ئەکەویتە وتووێژ، وەھا کہ ئەلی ((من ھەر مەواچوون پەیی دلۆھشیی دل...)).

نەدارۆ: نیەتی. کردەوہی موزاریعی مەنفییە لە ریشەیی ((داشتن))ی شیوہ کوردی...

تاقەت: لێرەدا بە مانای مەیل و، ھەز و پێخۆشیوونە.

خامە: قەلەم، پینووس. زەمیری ((ش)) ئەگەر پیتەوہ بۆ ((ئازیز)). مانای ئەو نیوہ ھۆنراوەییە، بەم جۆرەییە: یان پینووسی ئازیزە پێی خۆش نییە ناوم بنووسی. مەپێچۆ وە ھەم: ئەپێچێ بەیەکا، پێچ ئەخوا. کردەوہی مورەککەبی موزاریعی لە ریشەیی ((پێچای وە ھەم)) (بەیەکا پێچان). ئەو کردەوہییە ئەگونجێ لازم یان مۆتەعەددی بێ.

جە دەردم نامەش: لە ئەسەری ئیشی منەوہ نامەیی. ئەگەر کردەوہی ((مەپێچۆ وە ھەم)) لازم بێ، مانای ئەم نیوہ ھۆنراوەییە بەم جۆرەییە: یان ئەو قاقەزە کہ ئازیز ئەگری بە دەستەوہ و ئەیەوی ناوی منی تیدا بنووسی، لە ئەسەری ئیشی دەردی منەوہ، پێچ ئەخوا و لوولە ئەبێ و ئیتر ناوی منی تیدا نانوووسی. وە ئەگەر ئەو کردەوہییە مانای مۆتەعەددی لی بگیری، مانای نیوہ

هونراوه که به م جوره ئه بئ: يان کاتي نازيز قاقه ز ئه گري به دهسته وه که نامه م بؤ
بنووسي، دهر د و ئيشي من ئه که ويته وه بيري و خاتري نازار ئه دا و تاقه تي
نووسيني ناميني و قاقه زه که ئه پيچيته وه و ئه يخاته لاره .

ماواي دل: جيگاي دل، مه نزي دل. ته رکيبي ئيزافاي به يانيه، واته: جيگايک
که برتتیه له دل.

گه رميش جه حه د به رشييه ن: گه رمای له حه د ده رچوه، گه رمای زوري
هيناوه، واته: گه رمای دل له ئه سه ر تيزبووني ناگري ئيشتياقي چاوپيکه وتني نازيز
له ئه ندازه ده رچوه .

لاييق وه مه نزل ياد ئه و نييه ن: شايسته يي نييه بيته جيگاي يادي نازيز...
خاترم: دل، ده روون، بير، موخه يه له .
يه ند: ئه وه نده .

خار مه ينه ت: دركي دهر د و ره نج. مه به ست له ((خار)) لي ره دا، ئه و ئيش و
نازاره ره وانويه يه که له ناکامي گه لي عيشق و دلداريه وه، بؤ عاشق ديته دي.
ئيزافه ي ئيستعاريه .

ها تيشدا: هه يه تيشدا، تيشدايه . زه ميري ((ش)) ئه گه پيته وه بؤ ((خاتر)).
پاي مه يلش: پي مه يلي. ئيزافه ي ئيستعاريه . زه ميري ((ش)) ئه گه پيته وه بؤ
نازيز. ئيزافه ي ئيستعاريه .

موشکل: سه خت، به سه ختي.
بويه رو: ببووري، تپه ر بکا. کرده وي موزارعي ئيلتزاميه له ريشه ي
((ويه رده ي)) (بووردن، تپه رکردن)

پيشدا: پيشدا. زه ميري ((ش)) ئه گه پيته وه بؤ ((خاتر)).
پوخته ي مانا:

دل له نه هاتني هه والي له لايه ن نازيزه وه، بي نارامه و له حه سه ره تا چل ئه دا و
منيش هه ر خه ريكي دلخوشيدانه وه يم پي ئه ئيم: من که تالعم به تالوي سه ختي و
تالي تال دراوه و تو ز و گه ردي به دب ختي به روومدا مردووه، بي گومان ناوم

له سەر زبانی شیرینییه وه، تاله بۆیی ناوم به زبانا ناهینئ. یان به خه یالکردنی من خاتری له تیفی گهرد نه گری و پیی خوش نییه یادم لیوه بکا. یان پینووسی ئازیز بایه خیکم بۆ دانانی که ناوم له رووی قاقهزه وه بنووسی. یان نه و قاقهزه که ئازیز نهیگری به دهسته وه که نامه م بۆ بنووسی، له تاوی دهرد و رهنجی من پیچ نه خوا و لووله نه بی و ئیتر ناوی منی تیدا نانوسری. یان مه نزلگهی دلّم که جیی هه میشه ییی یادی ئازیزه، له بهر نه وه پله ی گهرمای ئاگری ئاره زومه ندیی چوو ته سه، بۆ نه وه ناشی که یادی رووی تی بکا.

سه د ده لیل ماروون نییه ن فراقه ت

جه من هه ی تامل، جه نه و کۆن تاقه ت؟

سه د ده لیل: سه د به لگه . نه و ته رکیبه ژماره ییه بۆ گه یاندنی مانای موباله غه هینراوه .

ماروون: نه هیتم، نه هیتمه وه . کرده وه ی موزاریعه له ریشه ی ((ئاوه رده ی)) (هینان، هینانه وه)، واته : سه د به لگه نه هیتمه وه بۆ دلّم و پیی نه لیم، له بهر نه و شتانه یه که وتم، ئازیز هه والئ، ناپرسی، نه ک له بهر نه وه یه که خودانه خواسه تووشی ئازاری بووبئ.

تیپی ((ن)) له دوایه وه نه خشی ده ستووری نییه، ته نیا بۆ به ستنی موسه وویتی بلاو هینراوه .

نییه ن فراقه ت: نییه فراهه ت، واته فراهه تم نییه، تاوی ناوه ستم. نه و ته رکیبه قه یده بۆ مه زمونی نیوه هۆنراوه ی دووه م، واته : تاوی فراهه تم نییه هه میشه نه لیم: نه ی دلّ په له مه که و سه برت ببئ، نه و له وه لاما نه لئ: کوا توانایی سه برکردنم؟! ته رکیبی ناوبراو له کاتیکا به کار نه برئ که که سی به لا و موسیبه تیکی سه خت و دهرداویی بۆ هاتیته پیشه وه و که سیکی تر خه ریکی دلّخوشیدانه وه ی بی، به لام نه و که سه توانایی نه بی که دهرد و رهنجی نه و به لا و

موسیبه ته بخاته پشتی گوی و به هیچی بزانی، هر خه ریکی هاوار و په له قازه کردن بی، ئینجا کابرای دلخوشیدر ئه لی: من هه میشه به و کابرایه ئه لیم: ئه ی فلان! سه برت بی و په له قازه مه که! ئه و له وه لاما ئه لی: کوا ئه و تواناییه که سه بر بکه م و له بهر ئه و ئیش و ره نجه خوم راگرم!

ئه گونجی جومله ی دووه می ئه و ته رکیبه ش هر وته ی مه وله وی خوی بی ئینجا مانای ته رکیبه که به م جوړه ئه بی: من هه میشه به دلیم ئه لیم: تامل که و سه برت بی، به لام کوا توانایی سه برکردن بو ئه و؟!

جه من هه ی تامل، جه ئه و کون تاقه ت: ئه و دوو ته رکیبه کورترکراوه ی: له من ئه ی دل تامل بکه وتن و له ئه و کوا توانایی تامل کردن، وتن، واته: من هر ئه لیم: ئه ی دل سه بر بکه! ئه و له وه لاما ئه لی: کوا توانایی سه برکردن!

یه کی تر له هونه رنمایی یه کانی مه وله وی ئه وه یه که با وه کو شیوه کوردی گورانی، زمانی زکماکی نه بووه، جوړه ته رکیبات و ئیستلاحتیکی جوان و پر مانای ئه و شیوه یه له هونراوه کانی به کار بردووه که گومانی ئه وه ناکری ته نانه ت ئه وان هه که زمانی زکماکیان شیوه کوردی گورانی بووبی و له ئه ده بيشدا خاوه نی هینیکی گه وره بووبن توانیبتیان ئه و ته رکیبات و ئیستلاحته جوانه له شیعدرا به کار بیه ن. بو وینه ته رکیبی: ((جه من هه ی تامل، جه ئه و کون تاقه ت)) ته رکیبیکی ساده و سه رزمانیه به لام ئه وان هه که زمانی زکماکیان وه کو ئه زانین شیوه کوردی گورانییه و خاوه نی زه وقی ئه ده بيشن، ئه زانن ئه و ته رکیبه ساده یه، چ ماناییکی به رز و دلگیر و ناسکی هه یه و چوئن له ناکاو جیهانی له ئیساس و ئینفعالی عاشقانه ئه خاته دلی مرقفه وه که ناگونجی به قه له م به یان بکری.

پوخته ی مانا:

سه د ده لیل بو دلیم ئه هینمه وه و هو ی هه وال نه پرسینی نازیزی بو به یان ئه که م هه میشه پیی ئه لیم: په له مه که و سه برت بی، به لام ئه و له وه لاما ئه لی: کوا توانایی سه برکردن؟!

بۆ بەشق ئەو جام، ئەو بەزم و ئەو جەم
 بى مەيلى ئازىز نەوينى وە چەم
 مەزانى چەنەم چەم ھا وە پراو
 ئەر وەى زوو مەيۆ پەيکى جە لاو
 باوەرۆ نامەى جام جەمىنەكەم
 دىدەى دنيا و دىن، دنيا و دىنەكەم
 يەك غەزەل مەتلەع مژدەى ئى دل بۆ
 باوەر بەل پەى دل تەسكىن حاسل بۆ
 وەر بۆ نەى شەلا ((نمى)) ش تىكەل بۆ
 خواجە! تۆ پىرت با ھەر مژمەل بۆ

بۆ: وەرە، بى. كرده وەى ئەمرى حازرە لە ريشەى ((ئاماي))^(۱) (ھاتن). ئەو
 كرده وەى لە باتى ((تكاىه)) بەكار ئەبرى، و ماناى پارانە وە ئەگەيىنى.
 بەشق ئەو جام: بە خاترى ئەو جامە، واتە: سوپىندت ئەدەم. بە عىشق و
 خۆشەويستى ئەو جامە. ئەو تەركىبە لە شىعرى شىوہ كوردى گۆرانىدا زۆر بەكار
 ئەبرى. مەبەست لە وشەى ((جام)) لە تەركىبى ئىشارەى ((ئەو جام)) دا، جامىكە
 كە بە قەرىنەى ((بادە)) لە نىوہى دووہى ھۆنراوہى سىيەمدا دەرئەكەوى، وەھا
 كە ئەلى: ((دەماخ وە نەشئەى بادەى فەنا مەست)) چونكە ((بادە)) كە برىتيە لە
 ((مەى)) مەعمولەن لە نىو جامدا ئەخورىتەو، كە وابوو ئىشارە لە تەركىبى ((ئەو
 جام)) دا ئىشارەى زىھنىيە، نە حىسى.
 ئەو بەزم: ئىشارەى بە ((بەزمى ئەلەست)) لە نىوہى يەكەمى ھۆنراوہى
 سىيەمدا.

(۱) بۆ: كورتكراوہى ((بئامە)) يە، وەھا كە ((بى)) ش كورتكراوہى ((بەھايە)) يە.

ئەو جەم: ئىشارەت بە ((حەلقم)) لە نىو دەى يەكەمى ھونراو دەى سىيەمدا،
چونكە ((حەلقە)) وەھا كە لە سەرەو دە ماناى لى درايەو دە، لىرەدا برىتییە لە
دايەرەيىك كە لە كۆبوونەى چەن كەس بە دەور دە دانىشتىبىتن يان بە پىو دە
راو دەستايىتن بۆ جىبەجىكر دەى زىكر و فىكرى ئايىنى يان ئاھەنگگىران و بەزمگرتنى
عاشقانە .

وشەى ((جەم)) بە ماناى كۆمەلە، بەلام لە ئىستلاھى گرۆى ((يارسان))، واتە:
ئەھلى ھەق دا بۆ كۆبوونەو دەيىكى ئايىنى بەكار ئەبرى كە زىكر و فىكرىكى
خوداناسى تايبەتى خۆيانى تىدا جىبەجى ئەكرى.

ئازىز: لىرەدا برىتییە لە مەشوقى حەقىقى كە ((خودا)) يە .

نەوينى وە چەم: نەبىنى بە چا و . ((نەوينى)) كرددەو دەى موزارىعى مەنھى
دۆعايىيە لە رىشەى ((ویناى)) (بىنن، دىتن). لە مەزمونى ئەو جوملە دۆعايىيە،
ھونەركارىيىكى جوان و كەم وىنەى ترى مەولەوى، ھەست ئەكرى كە برىتییە لەو دە
كە مەولەوى كە لە ((خواجە حافز)) ئەپارىتەو دە و دۆعاى خىرى بۆ ئەكا كە ئەویش
وەكو خۆى بى مەيلى ئازىز بە چا و نەبىنى و تووشى ئەو دەر دە گرانە نەبى كە
خۆى تووشى بوو . ئا لەم جۆرە ھونەركارىيانەدايە كە مەولەوى لە چوارچىو دەى
جوملەيىكى سادەى و ئاسايىدا، وەھا ئىنفعالاتىكى گەورە و گرنگى رەوانىى
دەرئەخا كە ھەر خاوەن دللى بە خويىندنەو دەى ئەو جوملەيە، ئەو ئىنفعالاتە گەورە و
گرنگە رەوانىيە لە خۆيدا ھەست ئەكا .

مەزانى^(*): ئەزانى. كرددەو دەى موزارىعە لە رىشەى ((زانانى)) (زانن).

چەنم: چۆنم. زەمىرى ((م)) كە موزاف ئىلەيەھە بۆ ((چەم))، لەبەر زەرورەتى
شىعەرى لكاوە بە ((چەنى)) ھو دە .

(*) ئەگەر تەكە بەدرىتە سەر ھىجای ئاخەر، ماناى كرددەو دەى ئىخبارىي مۇسبەتى موزارىع ئەدا، وە ئەگەر
تەكە بەدرىتە سەر ھىجای سەرەتايى، ماناى كرددەو دەى موزارىعى ئىخبارىي مەنفى ئەگەيىنى.

چہم ھا وہ ڀاوه: ڇا و ھا به رڀوه، واته: ٺه زانی ڇوڻ ڇاوم به رڀوهيه. له
مه زموونی ٺه و ته رکيبه ٺه وه مان بؤ دهر ٺه که وی که مه وه وی خوی له گهل
(حافزن) دا به هاودهر ٺه زانی، بوی ٺه لی: تو خوت دهر دی سهختی دووری و بی
هه والی له ٺا زیزت چه شتووه و سزای ڇاوه پوانی و ئینتزارت کیشاوه و ٺه زانی من له
چ حالیکی دل ته زیندام و ڇوڻ ڇاوه پئی هاتنی هه والی ٺا زیزم!

ٺه: کورترکراوهی ((ٺه گه)) ه و ٺامرازی شهرته.

وهی: کورترکراوهی ((وهئی)) یه. وه: به. پیتی ئیزافه یه. ((ئی)): ٺه م. ناوی
ئیشاره یه.

زوو: ٺه بیته موشار ئیله یه بؤ ((ئی)) و ((ه)) نیشانه ئیشاره یه حیسی له
دوايه وه فره دراوه، واته: ٺه گهر به م رووه.

مه یو: دی. کرده وهی موزاریعی ئیخباریه له ریشه ی ((ٺامای)) (هاتن).

په یکی: قاسدی، نارراوی که هه والی ٺا زیزی پی بی.

جه لاهه: له لاهه. ((له لاهه هاتن)) به مانای فریاکه وتنه، واته: ٺه گهر به م

زووییه، په یکی فریام که وی و له دهر دی ڇاوه پوانی رزگارم ٺه کا...

باوه رو: بهینی. کرده وهی موزاریعی شهرتیه له ریشه ی ((ٺاوه رده ی))

(هاوردن، هینان).

جام جه مینه که م: ٺاویته روخساره که م، واته: ٺاویته روخساره که م که

ماوه ییکه هه والم لی ناپرسی.

جام: ٺاویته، ٺه گونجی مه به ست ((جامی جه مشید)) یش بی.

جه مین: جه مین، پيشانی، نیوچاوان، ته ویل، لی رده مه به ست ته واوی روخسار

و دهم و ڇاوه. ((جام جه مین)) ته رکیبیکی وه سفیه بؤ موباله غه که بؤ جوانی

دهم و ڇاوی مه عشوق به کار براوه.

دیده: ڇاوه. لی رده مه به ست ٺاویته، واته: ٺه ٺاویته جام جه مینه که ڇاوی

دیتنی دنیا و دینمه، به لکه خودی دنیا و دینمه.

یەك غەزەل: غەزەلئى، پارچە ھۆنراوہى. غەزەل لہ ئىستلاھى ئەدەبىيى فارسىدا لہ چاوى ساختمان و ناوہرۆكەوہ بە پارچە ھۆنراوہ يەك ئەوترى كە ژمارەى ھۆنراوہكانى بە جۆرىكى ئاسايى لہ پىنچ ھۆنراوہ كەمتر نەبى و لہ يانزە تا پانزە ھۆنراوہش تىپەر نەكا و مەزمونى ھۆنراوہكانىش زۆرتر دلدارى يا نەو عاشقانە بى. قافىەى دوو نيوہ ھۆنراوہى يەكەم لہ گەل تەواوى نيوہ ھۆنراوہى دووہمى ھۆنراوہكانى ترا يەكى بى نيوہ ھۆنراوہ يەكەمەكان لہ چاوى قافىەوہ، نازاد بن. مەتلەع: بە ھۆنراوہى يەكەم و، ((مەقطەع)) بە ھۆنراوہى غەزەل يا قەسىدە ئەوترى شاعىر لہ ھۆنراوہى ((مەقطەع))دا نازناو (تەخەلوس)ى خوى ئەگونجىنى. ((ش)) زەمىرى موزاف ئىلەيھى ((مەتلەع)) لەبەر وەزنى شىعر فېرە دراوہ، واتە: مەتلەعش (مەتلەعى).

باوہر: بىنە، بىرە، لہ رىشەى ((ئاوہردەى)) (ھاوردن، مېنان). مژدەى ئى دل بۆ: مژدەى ئەم دلە بى: واتە: يەكەم ھۆنراوہى ئەو پارچەيە، مژدە بى بۆ ئەم دلە ھەژار و پەرىشان و موزتەرىبەى منە. ((ە))ى نىشانەى ئىشارەى حىسسى و تەحقىر، لەبەر زەروورەتى شىعرى حەزف كراوہ. بەل: بەلكە، بەلكو. پىتى رەبتە و ماناى ھىوا و ھومىد ئەگەيىنى. پەى دل: بۆ دل، واتە: ئەو دلە كە چۆنىيەتى پەرىشانى و بىتاقەتى بەيان كەرد.

تەسكىن: ئارامى لہو پەروشى و بى تاويە كە وترا. حاسل بۆ: دەس بدا، بىتە دى، بىتە بەرھەم، كەردەوہى مورەككەبى ئىلتزامىيە و ماناى تەوہقوع و چاوەروانى ئەدا لہ رىشەى ((حاسل بىەى)) (حاسل بىوون، بەدبھاتن).

وہر: كورتكراوہى ((وہ ئەگەر))ە كە تەركىبىكە لہ پىتى رەبت و پىتى شەرت.

بۆ: بىي. ليرهدا به ماناي ((بشى)) (بگونجى) له ريشهى ((شياى))^(۱)
(گونجان) به كاربراهه.

نهى شه لا: كورتكراوهى ((نه ئينشائه لا))، واته: خودانه خواسه، نه خوازه لا،
خودا نه كرده.

((نمى)) ش تيكه ل بۆ: ((نمى))^(۲) (نايى) تيكه ل بى، واته: ئەگەر خودانه كرده
وشهى ((نمى)) كه كورتكراوهى كرده وهى مه نفى كرده وهى موسبه تى
((مه يو))^(۳)، له ناو ئه و غه زه له دا بى، چونكه مه وله وى له هونراوهى پيشوودا،
كرده وهى موسبه تى ((مه يو)) (ديت، بيت) ي به كار بردوه، وه ها كه ئه لى: ((ئەر
وهى زوو مه يو په يكى جه لاوه)) (ئەر به م زوانه، په يكى له لاوه دى).

به داخه وه هه ندى كه س له بهر ئه وه له ئه ده بى شيوه كوردى گورانى
شاره زايى ته واويان نه بووه، له نوسخه ده سنوسه كاندا وشهى ((نمى)) يان وه ك
گه لى شوينى تر به هه له نووسيوه ته وه و به هه له ش مانايان ليك داوه ته وه ماموستا
مه لا كه ريميش له ديوانه چاپيه كهى مه وله ويدا، هه ر ئه وه هه له يهى دووباره
كردوه ته وه.

خواجه: ئهى خواجه حافزا!

تۆ پيرت: تۆ سويند ئه دم به پير و مورشيدت.

با هه ر مژمه ل بۆ: با هه ر موجه ل بى، واته: مه زمونى غه زه له كه با هه ر
په ريشان بى و مه تله ب نه دا به ده سته وه. ((مژمه ل)) ليرهدا به ماناي بى به ره م و
بى نه تيجه يه.

(۱) ((شيهى)) به ماناي چوون و روڤيشته.

(۲) ((نمى)) (نايى، ناييت) كورتكراوهى ((نم يو))، يه.

(۳) ((مه يو)) ئەگەر ته كيه بدریته سەر هيجای سەر هتايى، كرده وهى مه نفى، واته: (نايى)، وه ئەگەر
ته كيه بدریته سەر هيجای ناخر، كرده وهى موسبه ته، واته: (بيت، ديت).

پوخته‌ی مانا:

وهره سویندت نه‌دهم به عیشقی نه‌و جامه و نه‌و به‌زم و ناهه‌نگ و کوږه، وه له خوداشم نه‌وئ وه‌کو من بی مه‌یلی نازیز به چاو نه‌بینی. نه‌زانی به چ په‌روشینکه‌وه چاوه‌پریم. نه‌گه‌ر به‌م زووانه په‌یکی نه‌گه‌بیت و نامه‌ی نازیزه جام جه‌مین و هیوای دنیا و دینه‌که‌م بو دینی، غه‌زه‌لی بینه‌که‌سه‌ر غه‌زه‌له‌که‌ی مژده‌یی بی بو دلّم، به‌لکه‌ دلّم نارام بگری. نه‌گه‌ریش بیت و خودا نه‌کرده نه‌و غه‌زه‌له‌ نه‌هاتنی په‌یک بگه‌بینی، خواجه! تو پیرت با مژمه‌ل بی و پیی ناوی به سه‌راحت پیم بلّییت و دهردم گرانتر که‌ی چونکه‌ من هر له زووه‌وه به‌ختی ره‌شی خوم ناسیوه.

هەى ھوو، ھای چەندىن نامان خەبەرى!
تای تامل بېریان، نەسىم سەفەرى! -
تا وە سەربەرزان ھەردان لەیلاخان
وہ خزمەت سەرئەیل بڵند دەماخان

ھەى ھوو: تەركیبیکە لە دوو ناوی دەنگى ((ھەى)) و ((ھوو)) كە یەكەمیان بۆ پىتی بانگکردنیش بەكار ئەبەرى، پىك ھاتووہ و مانای دووری رۆژگارى روودانى رووداوە پىك لە رۆژگارى رابووردوودا ئەگەیینى.

ھای: بۆ ماناگەلى: تەئكید، بانگکردن، وریاکردنەوہ، ھاوارکردن و پەرىشانى دەربەرىن بەكار ئەبەرى، ئەگونجى لێرەدا مانای پەرىشانى بگەیینى.

چەندىن: چەندیکە. ماوە پىكى زۆرہ. ئەو تەركیبە كورتکراوەى ((چەندىوہ)) ھە كە پىك ھاتووہ لە ((چەند)) ناوی كەمىبەت، ((ئى)) نىشانەى نەكارەت، ((وہ)) نىشانەى وەحدەت، ((ن)) رابىتى موفردەى رۆژگارى ئىستا.

مەزمونى ئەم پارچە ھۆنراوەیە، ئەوہ ئەگەیینى كە مەولەوى لە ئازىزى گلەبى کردووہ كە لە گەرمیان بەجى ھىشتووہ و خۆى چووہ بۆ كوێستان، تەنانەت لە كوێستانیشەوہ، ھەوالىكى لى نەپرسیوہ و خەرىكى رابواردن بووہ و بە تەواوى ئەوى لە بىر چووہ تەوہ. بەلگەى ئەمەش ئەوہ یە كە مەولەوى تاقە ھۆنراوە پىكى ((وہلى دىوانە)) ى لە پارچەكەى خۆیدا تەزمین کردووہ، كە وەلى دىوانە گلەبى لە ((شەم)) ى مەعشوقى کردووہ كە لە كوێستان خەرىكى سەیر و سەياحەت بووہ و ھەوالىكى لە ئەو كە لە گەرمیاندا بوو، نەپرسیوہ. ئا لێرەدا یەكى تر لە ھونەرە ئەدەبىيەكانى مەولەویمان بۆ دەرئەكەوى كە لە گەل ئەوہدا گلەبى لە ئازىز ئەكا كە لە گەرمیان بەجى ھىشتووہ و تەنانەت لە كوێستان یادىكى لى نەکردووہ، خۆى ناشكىنیتەوہ كە لە گەرمیاندا ناخۆش رائەبوپىرى و گەرما ئازارى ئەدا، چونكە

هەناسەى ساردى دلى ھەواى گەرمىيانى لە ((سارال)) كە ھاوینە ھەوارى ئازىز بوو،
 بۆ ساردتر كردوو و ئیتر نیازىكى بە كوستان روشتن نییە. ئینجا ئەگەر بە وردى
 لە چۆنییەتیی ئەو خۆنەشكاندەنەو و خۆھەلكیشتانەى مەولەوى بەرامبەر بى میھرى
 و بى مەیلی ئازىز، بە وردى بکۆلینەو و ئەو ھەمان بۆ دەرئەكەوى كە ئەو
 خۆھەلكیشتانەش ھەر لای ژووروى عیشق و عەلاقەى مەولەوى بە ئازىز ئەگەیینى و
 زۆرتر خەم و پەژارەى دوورى ئازىزى دەرئەخا و ئینفعالاتى دەروونىى جوانتر
 نیشان ئەدا و ئەیخاتە روو، چونكە ھۆى ساردىی ھەناسەى دلى مەولەوى كە وھا
 كوستانىكى بۆ بەدیھیناوە، بریتیە لە ناھومیدی و ناکامیىك كە لە بىمەیلی
 ئازىزەو بۆى ھاتوو تە دى!

نامان: نەھاتوو. كەردەوھى مەنفىی رۆژگارى ئیستایە لە ریشەى ((ئامای))

(ھاتن).

تای تامل: تالى سەبر و تەھەمول. تەركیبى ئیزافىی ئیستعارىیە.

بریان^(۱): بپاوه، بپراوه. كەردەوھى رۆژگارى ئیستایە لە ریشەى ((بریان)).
 ئەگونجى لازم بى، یان مەجھوول بى، چونكە لە شیوہ كوردى گۆرانى و ھەندى لە
 لقەكانى شیوہ كوردى سۆرانیدا، كەردەوھى لازم و كەردەوھى مەجھوول یەك
 ساختمانیان ھەیە، وھا كە لە لقى لە شیوہ كوردى سۆرانیدا ئەوترى: بریا،
 ئەبپى، وە لە شیوہ كوردى گۆرانیشدا ئەوترى: بریا، بپىو كە مەبپىوش ئەوترى.

نەسىم: شەمال، مەبەست بايىكى نەرم و فینكى نیوہشەوان یان بەیانىانى
 بەھار و ھاوینە كە قاسیدیكى تەواو تەیار و ئەمینی نیوانى عاشق و مەعشوقە و
 ھەمیشە عاشقانى دووركەوتوو لە مەعشوق بەو بایەدا پەيام و دەرەدلى خۆیان بۆ
 مەعشوقان ئەنیرن!

سەفەرى: واتە: وەختى ئەوھە كە لە منەوہ سەفەرى بکەى.

(۱) ئەگونجى كەردەوھى لازم یان مەجھوول بى، چونكە لە شیوہ كوردى گۆرانیدا، ئەو دوو كەردەوھە،
 یەك ساختمانى ھەیە.

تا وه سه‌ره‌رزان هه‌ردان له‌یلاخان: تا بگه‌یی به‌سه‌ر لووتکه به‌رزه‌کانی کێوه کوێستانه‌کان. ((له‌یلاخ، ئیلاخ)) به‌مانای شوینی سه‌رده‌سیر و کوێستان. ((له‌یلاخ)) ناوه‌ بۆ مه‌لبه‌ندیکی حاسل خیز و پیر به‌ره‌م، ده‌رووبه‌ری شاری ((سنه))ش لی‌رده‌دا مه‌به‌ست ئه‌و جیگا کوێستانانه‌ی کوردستانه‌ که هۆزه کۆچه‌ریه‌کانی کورد به‌ هاویناندا بۆ ئاژهل له‌ وارانن، تیاندان ئه‌به‌زین.

وه خزمه‌ت: به‌ خزمه‌ت، واته: تا ئه‌گه‌ییته‌ خزمه‌ت...

سه‌رئیل^(١): سه‌رۆک ئیل، سه‌رۆک هۆز. ئه‌گونجی مه‌وله‌وی ئه‌م نامه‌یه‌ی بۆ یه‌کی له‌ به‌گزاده جافه‌کان نووسیبی. چونکه مه‌وله‌وی وه‌کو ئه‌و که‌سانه‌ که مه‌رومالاتیان نه‌بووه، به‌ هاوینانیش هه‌ر له‌ گه‌رمه‌سیر ماوه‌ته‌وه و چاوه‌پوانیی کردووه که گه‌رمای هاوین دوایی بی‌ت و سه‌ره‌ک هۆزه دۆسته‌کانی له‌گه‌ل هاوما‌له‌کانیاندا زووتر بگه‌رینه‌وه بۆ گه‌رمیان.

بلند ده‌ماخان: سیفه‌تی موره‌ککه‌بی کۆمه‌له. بلنډ ده‌ماخ (به‌رزه‌ ده‌ماخ، ده‌ماخ به‌رز) به‌ که‌سی ئه‌وتری که له‌خۆپازیی و به‌ ده‌عیه و ده‌مار بی، به‌لام لی‌رده‌دا ره‌نگه، کینایه‌ بی له‌ مه‌عشووقی جوانی موته‌شه‌خیس و مه‌غروور، که وابوو سه‌رئیل بلنډ ده‌ماخان، واته: بالاده‌ستی مه‌عشووقه‌ مه‌غرووره‌کان. گومان ئه‌چی که له‌و ته‌رکیبه‌ ئیزافییه‌دا سه‌نعه‌تی ئیهام به‌کار برابیی که مانای نزیکیی بریتی بی له‌ گه‌وره‌ی هه‌موو سه‌ره‌ک هۆزه جافه‌کان و مانای دووریشی بریتی بی له‌ جوانترینی مه‌عشووقه‌ مه‌غرووره‌کان.

پوخته‌ی مانا:

ئای! ماوه‌ییکی زۆره له‌ ئازیزه‌وه هه‌واڵیکم بۆ نه‌هاتوو. به‌ جارێ سه‌بر و ئارام لی بپاوه، بای شه‌مال ده‌خيله‌ بکه‌وه ری بۆ سه‌ر لووتکه به‌رزه‌کانی کێوه کوێستانه‌کان تا ئه‌گه‌ییته‌ خزمه‌ت سه‌رئیلی نازاره ده‌ماخ به‌رزه‌کان.

(١) مه‌وله‌وی ئه‌م غه‌زه‌له‌شی بۆ شیخ عه‌زیزی جانه‌وه‌ریی نووسیوه. دیوانی مه‌وله‌وی - ملا

عبدالکریمی مدرس - لاپه‌ره ٥١٦

نام ئى زام سهخت جه تالى وارا

وه نهرم، نهر وه لهفزشيرين ويارا

نام ئى زام سهخت: ناوى ئه م برين سهختهى...

سيفهتى مورهككه بى ((زام سهخت)) كينايه يه له خودى مهولهوى واته: ناوى

ئه م مهولهوييه زام سهخته .

ليردها يهكى تر له شاكاره ئهده بييه كانى مهولهوييمان بؤ دهرئه كهوى، ئه وهش

بريتيه له وه كه له م جوړه شوينا نه دا كه بييه وى له حالهت و چوښيه تى خوى يا

مه عشوق يا دوستى له دوستانى يا شتيكى تر بدوى و لاي ژوړووى ئه و حالهته

موجه سهم و مه حسوس بكا، ئه و حالهت و چوښيه تيه يا سووره تى سيفه تى بى

مه وسوف ئه هينى يا سيفه ته كه له گه ل مه وسوفه كه دا ته ركيب ئه كا و مه وسوفه كه

ئه كاته جوړنى ساختمانى سيفه ته كه . دياره له و دوو سووره ته دا هه ميشه گرنگايه تى

روو ئه كاته سيفه ته كه وه، به چه شنك كه مه وسوفه كه برىتى ئه بى له عه ينى

سيفه ته كه . نه ك سيفه ته كه حاله تى كى جيا له مه وسوفه كه بى، بؤ وئنه له ته ركيبى

((ئه م زام سهخته)) ئه وه ههست ئه كرى كه مهولهوى مه دلولى ((زام سهخت)) ه،

نه ئه وه كه ((زام سهخت)) حاله تى بى، بؤ مهولهوى!

جه تالى وارا: له تالى گوړپى، واته: تالى ناوى ئه م زام سهختهى لابرډ، واته:

له بى مه يليه وه، هاته سهر مه يل و له نه فره ته وه، هاته سهر مه حه بهت. ئه وهش

ئه گونجى كه مه بهست له گوړپنى تالى ناوى، ئه وه بى كه ناوى تالى مهولهوى به

له فزى شيريندا بهينرى و شيرينى له فزه كه ي تالبيه كه ي ناوى له ناو بيا، دياره ئه م

ئيعتبار ههش هر كينايه يه له نه فرهت و مه حه بهتى مه عشوق.

ئه ر: كورتكراوهى ((ئه گه ر)) ه كه ئامرازى شهرته و له بهر زه رووره تى شيعرى

له سهره تاي نيوه هؤنراوهى يه كه مه وه، هاتووه ته نيو نيوه هؤنراوهى دووه م.

ويارا: بگاردى، واته به له فزى شيريندا هيناي. كرده وهى رابووردوى

شهرت ييه له ريشه ي ((ويارده ي)) (بگاردن، گوزه راندن، ره دكردن، جارى كردن).

پوخته‌ی مانا:

ئه‌گەر ناوی تالی ئەم زام سه‌خته‌ی له ژێر لیۆه‌وه، به له‌فزی شیرینیدا هینا و
هه‌والی پرسیم.

واچه: دیم مه‌وی‌هرد ساتی وه سالی
مه‌وارا هه‌رده‌م حالی وه حالی

واچه: بلێ، بیژه. کرده‌وه‌ی ئەمری حازره له ریشه‌ی ((واته‌ی)) (وتن، وێژین).
مه‌وی‌هرد: ئەبوورد، تیپه‌پی ئەکرد، تی ئەپه‌پی. کرده‌وه‌ی رابووردووی
ئێستمرارییه له ریشه‌ی ((ویه‌رده‌ی)) (بووردن)، واته: بلێ به ئازیز له خه‌م و
په‌ژاره‌ی دووری تو ساتیکی به سالی لی ئەبوورد...

مه‌وارا: ئەگۆرا. کرده‌وه‌ی رابووردووی ئێستمرارییه له ریشه‌ی ((وارای))
(گۆران) که کورتکراوه‌ی ((وارپای)) ه، چونکه ((وارپای)) (گۆپین) موته‌عه‌دییه
لی‌رده‌دا ناگونجی.

مانای ئەو نیوه هۆنراوه‌یه ئەبی به: هه‌ر تاوی به حالی ئەگۆرا.

پوخته‌ی مانا:

بلێ به ئازیز: چاوم پی کهوت، له‌به‌ر سه‌ختی خه‌م و په‌ژاره‌ی دووری تو،
ساتیکی به سالی لی ئەبوورد و، هه‌ر تاوی به حالی ئەگۆرا.

گا مه‌وی‌هرد نه‌ سه‌ر، هه‌ون چه‌مه‌ی چه‌م
ته‌کرار مه‌که‌رد فه‌رد ((دیوانه)) که‌ی ((شه‌م)):
سه‌یر سه‌ر به‌رزان ئیلاخان که‌ردی
های شه‌م چه‌یفت که‌رد من جه‌ یاد به‌ردی!

گا مه‌وی‌هرد نه‌سه‌ر: گاهی ئەبوورد به سه‌ریدا

هون چمه‌ی چه‌م: خوینی چاوگه‌ی چاوی، واته: تاوی ئه‌وه‌نده فرمیسکی
خوین له چاوگه‌ی چاویه‌وه، ئه‌رژایه خوار، خۆی له ناو خوینه‌که‌دا غه‌رق ئه‌بوو و
خوین له بان سه‌ریه‌وه جاری ئه‌بوو.

ته‌کرار مه‌که‌رد: دووباره‌ی ئه‌کرده‌وه.

فه‌رد: شیعر، ئه‌و وشه‌یه له ئیستلاخی شاعیرانی شیوه کوردیی گۆرانیدا، به

مانای ((شیعر، به‌یت)) ه.

دیوانه‌که‌ی شه‌م: مه‌به‌ست ((وه‌لی دیوانه)) یه که عاشقی ((شه‌م)) بووه.

سه‌یر سه‌ر به‌رزان ئیلاخان که‌ردی: سه‌یر و سه‌یاچه‌تی لووتکه به‌رزه‌کانی

کوستانت کرد.

های ((شه‌م))! چه‌یفت که‌رد من جه یاد به‌ردی: ئای شه‌م! چه‌یفت کرد له‌و

کوستانه‌ خۆشانه‌دا، منت له‌بیر برده‌وه. مه‌به‌ستی مه‌وله‌وی له ته‌زمینی ئه‌و

هۆنراوه‌ی ((وه‌لی دیوانه)) یه، ئه‌مه‌یه که ئازیزی مه‌وله‌وی وه‌کو ((شه‌م)) له

کوستانه‌کاندا عاشقی خۆی له‌بیر بردووه‌ته‌وه و هه‌والیکی لی ناپرسی.

پوخته‌ی مانا:

گاهی ئه‌وه‌نده ئه‌گریا و فرمیسکی خوینینی له چاوگه‌ی چاویه‌وه ئه‌پرشت،

خۆی له ناو گۆماوی فرمیسکه خوینینه‌کانیا نوقوم ئه‌بوو و خوین به‌سه‌ر سه‌ریا

جاری ئه‌بوو و له دل‌ه‌وه ئه‌م تاقه هۆنراوه‌ی ((وه‌لی دیوانه)) یه‌ی دووباره

ئه‌کرده‌وه: سه‌یر و سه‌یاچه‌تی لووتکه به‌رزه‌کانی کوستانانت کرد، ئای ((شه‌م))!

چه‌یفت کرد که یادیکت له منه‌وه نه‌کرد.

گامه‌وات: دووریته‌ دریفش نه‌که‌رد

گهرمای گهرمیان کۆتاییش ناوهرد

مه‌وات: ئه‌یوت. کرده‌وه‌ی مازی ئیستمرارییه له ریشه‌ی واته‌ی (وتن).

دریغش نه که رد: کۆتایی نه کرد، قوسووری نه کرد، واته: له لاییکه وه دووریت
هرچی له دهستی هات کردی پئی کردم، له لایی تریشه وه، گهرمای گهرمیان
کۆتایی نه کرد له سزا دانم.

گهرمای گهرمیان: مه به ست له ((گهرمیان)) مه لبه ندی ده وروبهری خانه قی و
هه ندی له ناوچه گهرمه سییره کانی ئه ترافی هه له بجه یه که ئیلی جاف به پاییزان و
زستانان له و شوینانه دا ئه میننه وه.

کۆتاییش ناوهرد: کۆتایی نه هینا. کرده وهی موره ککه بی رابووردوو له ریشه ی
((کۆتایی ئاوهرده ی)) (کۆتایی هینان).

مه به سستی مه وله وی له مه زمونی ئه و هونراویه ئه مه یه که له لاییکه وه
په ژاره ی دووری له ئازیز به ته وای له ناوی بردوو و له لایی تریشه وه دوایی
نه هاتنی هه وای گهرمی گهرمیان که گهرانه وهی ئازیزی له کوستانه وه بو گهرمیان،
خستوو ته دواوه، دهردی گرانتر کردوو. ئینجا مه وله وی ئه یه وی له به رانبه ربی
مه یلی و بی موبالاتی ئازیزه وه خوی نه شکینتته وه و بلی با وه کو تو له کوستان
رائه بویری و منت له گهرمیان به جی هیشتوو و هه والیکم لی ناپرسی، به لام منیش
دلسۆزیکم هه یه که له م ته نگانه دا فریام که وی و له سزای گهرمای گهرمیان رزگارم
کا، ئه و دلسۆزه ش دلمه که مائی هه ناسه ی ساردی ئاوبی که وه ها کوستانیکی بو
هیناومه ته دی که چله ی هاوینی گهرمیانی بو کردووم به ئاخر مانگی پاییزی
سارال...!

پوخته ی مانا:

گاهێ تر ئه یوت: دووری تو کۆتایی نه کرد له سزادانم و گهرمای گهرمیانی
دوایی نه هات و تا توانی ئازاری دام.

به لام ئه لحه ق دل وه فریام یاوا

ها یانه ی سه ردی هه ناسه ش ئاوا

به لّام: پیتی ئیستسنایه .

ئه له ق: ته رکببکی عه ره بیه و به مانای ((به راستی)) به کار ئه بری.

وه فریام یاوا: به هاوارمه وه گه یشت. کرده وهی مورده ککه بی رابووردوه له

ریشه ی ((وه فریا یاوا)) (به فریا گه یشتن).

ها: لی ره دا مانای ته ئکید ئه دا و له جیی پیتی ((وه ک)) به کار براوه، چونکه

ئه و وشه یه هه میشه له سه ره تای جومله ی دو عاییه وه به کار ئه بری.

یانه: مال، خانوو. ((یانه ی سه ردی هه ناسه یش ئاوا)) (مالی ساردیی هه ناسه ی

ئاوا) بی. ته رکببی ((مالی... ئاوا بی)) ئیستلا حیککی دو عاییه، بۆ که سانی به کار

ئه بری که کاریکی چاکی جیبه جی کردبی، وه که له سه ره وه روونمان کرده وه

مه وله وی سپاس ئه کا له ساردیی هه ناسه ی دلّی که کو یستانیکی له ((سارال))

ساردتر بۆ به دیه ئناوه!

پوخته ی مانا:

به لّام به راستی له و گه رمایه دا دلّم گه یشته فریام، ده ک مالی ساردیی هه ناسه ی

ئاوا بی...!

شه وان هـامپـازهن، رۆوان هاوما لهن

قه لبولنه سه دم قه وس ((سارال)) هن

شه وان هـامپـازهن: واته: ساردی هه ناسه ی دلّم به شه وان هاوپازمه و به

رۆژانیش هاوما لهن.

رۆ (رۆژ). پاشگری ((ان)) له دوا ی ((شه و)) و ((رۆ)) وه، با وه کو له رواله تدا

مانای کۆمه ل ئه گه یینی، به لّام لی ره دا نیشانه ی زه رفییه ته وه ک: چۆمان، ریزان،

خه لیفان، پالنگان... که وابوو، شه وان، واته: له شه ودا، رۆوان، واته: له رۆژدا.

به لّام له سه ره وه، بۆ له بهرچا وگرتنی مانای رواله تی، به کۆمه ل مانامان لی

داوه ته وه.

هاومال: ليرهدا مه به سست هاو ره شماله، چونكه نه و ره شمالانه كه له شوينتيكا،
نه به زن ((هاومال)) يان پي نه وترى.

قه لبلونه سهد: ناوه پراستي مانگي دووه مي هاوين كاتي كه ٤٥ روزه هاوين
رؤيشتي كه له م كاته دا هه وا نه گاته دوا پله ي گه رما.

قه وس: ئاخر مانگي پاييز. له م مانگه دا هه وا روو به ساردي نه چي.
سارال: مه لبه نديكي كوستانبي به رز و به ريلاو و پر له ئاو و گزويگيايه،
كه وتووه ته نيوان دوو شاري ((سنه)) و ((سه قن)) هوه. بهر له روزه گاري ده سه لاتي
پاشايه تبي بنه ماله ي په هله وي، زورترى هوزه جافه كان كه به زستاندا له گه رمياني
ده و روبه ري خانه قى و هه له بجه نيسته جي بوون، به هاويناندا كوچيان نه كرد بو
مه لبه ندى ((سارال)) و تا نيزيكي ئاخر و ئوخري پاييز له وي نه مانه وه، ئينجا
دوباره نه گه پانه وه بو گه رميان.

پوخته ي مانا:

نه و ساردييه به شه وا هاوپاز و، به روزه شا هاومال مه و گه رماي چله ي هاويني
گه رمياني بو كردووم به قه وسى پاييزى ((سارال)).

گامه وات ئازيز ئاي جه نه وگاريم
ئاي سو بچانه لا جه ئينتزاريم!
نيگام وراسته ن وه راگـوزهدا
مژدويم به ل په ي بي ناگا جه دهدا

گامه وات: گاهي تر له بهر خوويه وه نه يوت.

نه وگاري: په ريئشاني، خه مگيني. ((م)) زه ميري موزاف ئيله يهه، واته: ئاي
ئازيز چه ني په ريئشانم!

سو بچانه لا لا: پاك و خاوين خودايه. ته ركيبيكي عه ره بيبه و ليرهدا بو گه ياندى
ماناي ته عه جوب و سه رسووپمان و پارانه وه به كار براوه، واته ئاي خودا گيان
چه ني چاوه پروانم!

وراسته ن: دووریوه . کردهوهی زهمانی حاله له ریشهی ((وراسته ی))
(دورین)، واته: چاوم دووریوه به ریگوزهدا. ئەو تهرکیبه ئیستعارییه،
ئیسلاحیکه بۆ گه یاندنی مانای موباله غه له چاوه پروانیدا، به کار ئەبری، چونکه
شتی بدووری به شتی تردا، قهت لئی جیا نابیته وه، دیاره ئەمهش ئەوپه پری
چاوه پروانی و ئینتزار ئەگه یینی.

مژدیم: مژده ییکم. کورتکراوه ی ((مژدیوه م)) ه، ((م)) زه میری مه فعوولی
غه یره سه ریحه و له ئەسلدا مه دخوولی پیتی ئیزافه ی ((په ی)) ه. که به م جوړه
بووه: په یم بی مژدیوه (بۆم بی مژده ییک). ئەم چه شنه تهرکیبه له کوردییا زۆره،
وهك: نامه ییکم بۆ هات، که ئەسله که ی ((بۆم هات نامه ییک)) ه.

به ل: به لکه، به لکو. پیتی ره بته و مانای هیوا و هومید ئەدا.
بی: بیت. کردهوهی ئیلتزامی موزاریعه له ریشه ی ((ئامای)) (هاتن).
چه دهردا: له دهرگاوه. ((دهر)) مه به ست دهرگای خانوو نییه، به لکه مه به ست
جیگاییکه که مژده هینه ری لئوه دهرکه وی.

پوخته ی مانا:

گاهێ تر ئەیوت نازیز، ئای له په ریشانیم! ئای سوبحانه لالا له چاوه پروانیم!
چاوم دووریوه به ریگوزهدا، به لکه ناگا مژده ییکم له لاییکه وه بۆ بیت.

دل وه ته مامی نییه ن نه جادا
خه ریکم نه به یین خووف و رجادا
داخووم به وه سالی لاونیمه وه
یا هه ره وه هیجران تاونیمه وه!؟

دل: دلّم، واته: دلّم به ته واوی نییه له جیی خویدا. ئەو تهرکیبه له کاتیکا
به کار ئەبری که که سی له حاله تی په روشییکی سه خندا بی بۆ ئاگاداری له شتیك
که چۆنییه تییه که ی بۆی دهرنه که وتبی، وه ها که مه وله وی خووی له نیوه هۆنراوه ی

دووهدا مانای ئه و ته رکبیه روون ئه کاته وه و ئه لئ: ((خه ریکم نه بهین خوڤ و رجادا)) واته: مه شغوولم له نئوان ترس و هیوادا. دیاره که سی که حاله تی ره وانیی په رۆش و موزته ریب بی، تاوی ترسی ئه وهی ههیه که رووداوه ییکی ناخۆشی بۆ بئته پئشه وه، تاوی تریش ئه و هیوایهی ههیه که ئه و رووداوه ناخۆشه ی بۆ نه بئته پئشه وه. ئینجا له م حاله دا ئه وتری دلم نییه له جیی خۆیدا، واته: حاله تیکی دامرکا و پی به جیم نییه، یان ئه وتری: له نئوانی خوڤ و رجادا، واته: له نئوان ترس و هیوادا، دامام.

مهوله ویش له نئوان ترس له بی وه فایی و هیوا به وه فاداری ئازیزدا ماوه ته وه.

وه ها که ئه لئ:

داخۆم به وه سلی لاونیمه وه

یا هر وه هیجران تاونیمه وه؟!

داخۆم: ئامرازی پرسیاره له مه زموونی که به دیهاتن یا پیکهاتنی ئه و مه زموونه دلخواز بی. ((داخۆ، داخوا))ش ئه وتری.

به وه سلی: به کۆبوونه وه بی، به چاوپیکه وتنی، به بهیه کگه یشتنی.

لاونیمه وه: بملاوینییه وه، دلخۆشم که ی، نوازشم که ی. کرده وهی ئیلترامییه له ریشه ی ((ئه وه لاونای، لاونایه وه)) (لاواندنه وه).

تاونیمه وه: بم تاوینییه وه، بمتوینییه وه. کرده وهی ئیلترامییه له ریشه ی ((ئه وه تاونای، تاونایه وه)) (تواندنه وه) که لیڤه دا به مانای سزادان و ئازاردانه.

پوخته ی مانا:

ئازیز، داخۆم به وه سلی دلخۆشم ئه که ی، یان هر به دووری خۆت سزام پی ئه ده ی؟!

تا ئیره وته ی مهوله و بییه که ئاه و ناله ی له دووری ئازیز کردوه و، بپیار وایه که ((نه سیم)) له گه رمیانه وه بکه ویته ری بۆ کوستان و به خزمه تی ئازیز بگات و،

بیگیڙپته وه بۆی. دوو هۆنراوهی دوایی، و تهی زمانی حالی ((نهسیم)) ه که پیویسته
پاش به یانی چۆنییه تی ژبانی مه وله وی له گه رمیاندای به نازیزی بلی:

یه کزه ی دهروون گرفتاری ئه
یه حالهت سهخت دل ئه و گاری ئه
ته فسيله ن وه سۆز حالی که ردم پیت
هه نی تو زانی چه نی رهحم ویت

یه: ئه مه. تایبه تی شیوه کوردییی ((له کی)) یه. له شیوه کوردیی گۆرانیدا
((ئینه)) ئه و تری.

دل ئه و گاری: دل په ریشانی. ناوی مه سده ری مور ه که که به.
ئهو: زه میری مونفه سیلی ته که و مه رجیعه که ی بریتییه له مه وله وی.
ته فسيله ن: به درێژه.

حالی که ردم پیت: حالیم کرد پیت، بۆم به یان کردی، تیمگه یان دی.
هه نی: ئیتر. ناوی موبه مه و له جومله دا نه خشی قهیدی هه یه.
زانی: ئه زانی. کرده وه ی موزاریعه له ریشه ی ((زانای)) (زانین).
چه نی: له گه ل. پیتی ره بته و مانای موساحه به ئه گه یینی.
رهحم: ((روح)) ی عه ره بییه و به مانای به زهیی و میهره بانیه.
ویت: خۆت.

پوخته ی مانا:

ئه مه بوو کزه ی دهروون و گرفتاری ئه و، ئه مه بوو حاله تی سهختی
په ریشانیی دلی ئه و که درێژه ی به سۆزه وه پیم حالی کردی، ئیتر خۆت ئه زانی و
رهحم و به زهیی خۆت.

پارچەى بىستەم

شادىي گەرد خەم چوون نەدۆ وە باد؟
 خەم چوون وە ياگەى شادى نەبۆ شاد؟!
 ئازىز وە كەرەم مەن تەلەب كەردەن
 مەن دەرد دوورى تەوانام بەردەن

وہك جاروبار دووبارەمان كىردووتەوہ، ھەر يەكە لە پارچە ھۆنراوہكانى مەولەوى بە بۆنەيىكەوہ، ويژراون، ئەو بۆنەيانە ھەندىكيان ديارى كراون، يان لە ناوہرۆكى پارچەكان، دەرئەكەون، ھەندى ترئەو ھۆ و بۆنەيانە، تا ئىستا نەزانراون. يەكئى لەو پارچانە كە ھىشتا ھۆى ھۆينەوہى نەزانراوہ، ئەم پارچە ھۆنراوہ يە.

ئەم پارچە يە لە روالەتا لەوہ ئەچئى كە لە وەلامى نامەى دوستىكا، ھۆنرابيئەوہ، بەلام ئەگەر وردببينەوہ، بۆمان دەرئەكەوئى كە نامەيىكى سۆفيايانە يە و، رەنگە بۆ يەكئى لە پيرەكانى ھۆنبيئەوہ.

چوون: چۆن، چلۆن. ناوى پرسىيارە لە كەيفىيەت.

نەدۆ وە باد: نەدا بە با، لەناو نەبا، واتە: چۆن شادى و خوشى خەم و

خەفەت لەناو نەبا؟!

ياگە: جيگە. لە وتوويزا ((ياگى)) ئەوترئى، واتە: بە موئەنەس دەرئەخرئى.

نەبۆ شاد: شاد نەبئى، واتە: چۆن خەم و پەژارە جيگاي شادى و خوشى

نەگرئى؟!

ئازىز: مەعلووم نىيە مەبەستى مەولەوى ليرەدا لە ((ئازىز)) كئىيە، بەلام لە

ناوہرۆكى پارچەكە، ئەوہمان بۆ دەرئەكەوئى كە ئەم پارچە يەى لە وەلامى ((شىئخ

سراجە الدین)) ى ھەوراماندا، نووسىيى. ئەشگۈنجى، ۋە لامى دوستىكى دابىتە ۋە. لە لايى تىرىشە ۋە، رەنگ مەبەست لە ((ئازىن)) شىخ عەزىزى جانە ۋە رەبى دوستى بى. بە ھەر جۆرى حساب بىرى مەزمونى پارچەكە مەزمونىكى عىرفانىي زۆر بەرزە. ۋەك وتوومانە مەۋلەۋى لەبەر ئەۋە ھەمىشە نوقمى دەرياي خۆشەويستىيە بەزدانى بوۋە، لە ھەموو شتىكا جىلوۋى جەمالى دوستى حەقىقىي كىرۋەتە ۋە چاۋ و، ھەموو جوانىيىكى بە نوپىنگەيى لە كەمالى جوانىيە ئەۋ زانىۋە و، ھەر خۆشەويستىيىكىشى بە لاۋە ۋىنەئى بوۋە لە ۋ خۆشەويستىيە بەزدانىيە، كە ۋابو، مەزمونىگەلى ھۆنراۋە كانىشى كە بە ھەر بۆنەيىكە ۋە، ھۆنراۋىنە ۋە، گە ۋە رەگە لىكن كە لە ۋ دەريايە ۋە ھاتوونە تە دەس و بە رەنگ و بۆى عىرفانىيە ۋە، زاخاۋ دراۋىن و بۇنخۇش كراۋىن، ۋە ھا كە مەزمونى ئەم پارچەيە لە روالە تدا ئەۋە ئەگەيىنى كە يەككى لە ۋ كە سانە كە ناۋىران مەۋلەۋى بانگ كىردى، بە لام ئەۋ نەيتوانىيى بچى بۆ لاي، ئىنجا مەۋلەۋى بەۋ بانگ كىردى، رەنگ و بۆيىكى عىرفانى داۋە، ۋە ھا كە لە لىكدانە ۋە ھۆنراۋە كانى ئەم پارچەيە دا بە كورتى نىشانى ئەدەين.

ۋە كەرەم: بە كەرەم، واتە: لە روۋى لوتف و گەرەبىيە ۋە.

من تەلەب كەردەن: منى تەلەب كىردۋە. كىردە ۋە ھى مورەككە بە لە رىشەي ((تەلەب كەردەي)) (تەلەب كىردى، ۋىستىن، بانگ كىردى)، واتە: منى ۋىستوۋە كە بچم بۆ لاي.

تەۋانام بەردەن: تەۋانايى بىردووم، ھىزى تىدا نە ھىشتووم. كىردە ۋە ھى مورەككە بە لە رىشەي ((تەۋانايى بەردەي)) (تەۋانايى بىردى، ھىزى پى نە ھىشتىن)، واتە: با ۋە كوو ئازىز لە روۋى گەرەبىيە ۋە منى بانگ كىردۋە كە بچم بۆ لاي، بە لام من دەردى دوۋىيى تەۋانايى رۆيشتىنى لى بىرېوم. لىرە دا لەبەر زەرۋورە تى شىعەرى، سىفەتى ((تەۋانا)) لە جىگاي ناۋى مەسدەرى ((تەۋانايى)) بەكار براۋە.

يەككى تر لە ھونەركارىيە ئەدەبىيە كە مۆينە كانى مەۋلەۋى ئەمەيە كە لە ۋ دوو ھۆنراۋە يە دا سەنەتى ((لەف و نەشر)) ى مورەتەبى مەزمونى بە شىۋەيىكى زۆر جوان و دلرەيىن، بەكار بىردۋە. ئەۋ لەف و نەشرەش بەم جۆرەيە كە: مەزمونى

نیوه ھۆنراوہی یەکہمی ھۆنراوہی دووہم، روو ئەکاتە مەزموونی نیوہ ھۆنراوہی،
ھۆنراوہی یەکہم، وە مەزموونی نیوہ ھۆنراوہی دووہمی ھۆنراوہی دووہم روو
ئەکاتە مەزموونی نیوہ ھۆنراوہی دووہمی ھۆنراوہی یەکہم کہ لەف و نەشرە کہ
بەم جۆرہیە:

شادی گەردی خەم چۆن نەدا بە باد
کہ ئازیز بە کہرەم منی تەلەب کردووہ و خەم چۆن بە جیڭای ئەو شادییە،
شاد نەبیئەوہ کہ من دەردی دووری تەوانای رویشتنی لی سەندووم؟!
پوختە ی مانا:

چۆن شادیی گەردی خەم نەدا بە با کہ ئازیز لە رووی لوتفەوہ منی تەلەب
کردووہ؟! لە لایی تریشەوہ، چۆن خەم جیی ئەو شادییە نەگریتەوہ کہ من
دەردی دووری، توانایی رویشتنی پی نەهیشتووم!؟

دل چوون وەش نەبو گیان چوون نەتاوۆ؟!
لەیل ئینتزار بو، مەجنوون نەیاوۆ؟!!

دل چوون وەش نەبو: دل چۆن ساغ و سالم نەبی، واتە ئیتر دل چۆن دەردی
دووری کاری لی ئەکا و نەخۆشی نەخا؟
گیان چوون نەتاوۆ: گیان چۆن نەتوانی. کردەوہی مەنہی ئیلتزامییە لە
ریشە ی ((تاوای)) (توانین) نەک لە ریشە ی ((تاویای)) کہ بە مانای ((توانەوہ و،
زەوب بوون))ە، واتە گیانیش چۆن توانایی رویشتنی نەبی کہ...
لەیل: کینایە لە ((ئازیز))ە.

ئینتزار بو: مونتەزیر بی، چاوہ پوان بی، بو گەیانندی مانای موبالغە لە
چاوہ پوانی مەسدەر لە جیڭای سیفەتدا بەکار براوہ، ئەوہش لە زمانی کوردیدا
زۆرە.

مەجنوون: کینایە یە لە ((مەولەوی)).

نه ياوؤ: نه گه يئ. كرده وهى مهنه ئيلتزاميه له ريشه ي ((ياواي)) (گه يين، گه يشتن).

مه زمونى ئه م هؤنراوه يه، ئه وه ئه گه يئنى كه جوره سه نه تىكى به ديعى شهبه به ((ته جاهولو العاريفين)) ي تيدا به كار برابى چونكه مه وه لوى له هؤنراوه كانى سه ره وه دا ئه لى: ئازيز له رووى گه وره بيه وه منى بانگ كردوه، به لام من دهردى دورى، توانايى ليم سه ندوه و ناتوانم بجم. كه چى له م هؤنراوه دوا بيه دا، ئه و قسه ي خويه ئه داته دواوه و ئه لى: دل چؤن گيرؤده ي دهردى دورى نه بى و، گيان چؤن توانايى چوونى نه بى له كاتىكا ئازيز چاوه پروان بى و من خؤمى پى نه گه يئنى؟!

ليره دا يه كى تر له شاكاره ئه ده بيه كانى مه وه ويمان بؤ دهرئه كه وى كه له م هؤنراوه يه دا ناتوانايى ره وانى و جيسى له يه ك جيا ئه كاته وه و ئه لى: دل چؤن خوش نه بى، واته: دل چؤن ساغ و سالم و بى دهرد نه بى و، گيان چؤن نه توانى، واته: گيان چؤن هيزى تيدا نه بى كه له يل چاوه پروان بى و مه جنوون خؤى نه گه يئنى؟!

پوخته ي مانا:

ئيتر دل چؤن دهردى دورى نه خوشى نه خا و گيانيش چؤن هيزى تى نه كه وى كه ئازيز چاوه پروان بى و من خؤم نه گه يئنى؟! دل چؤن دهرد و په ژاره ي ئه ميئنى و گيان چؤن هيزى تى ناكه وى كه ئازيز چاوه پروانى چوونى من بى و من خؤم نه گه يئنى؟! دل چؤن خوش نه بى و گيان چؤن نه توانى، له يل چاوه پروان بى و مه جنوون خؤى نه گه يئنى?!

بى ئەمىرىي فەرمان ئازىز تا وەكەي؟

ھاي دەرويش، نەچى، مەچى، دەف، نەي، مەي

ھۆنراوەكانى مەولەوى جۆرە حالەتتىكى رەوانىيان ھەيە كە نىشاندانى ئەو
حالەتە بە شەرح و تەفسىر، كارىكى ئاسان نىيە، بۆ وىنە لە خویندەنەوھى ((بى)
ئەمىرىي فەرمان ئازىز تاوەكەي...)) دنيايىكى خەيالى پىر لە خۆشەويستى ھەست
ئەكرى كە تەنيا ئەو كەسانە دەركى ئەكەن كە بەھرەيىكيان لە عىشق و ئەوين
بردووە و لە ماناي خۆشەويستى راستەقىنە تى گەيشتبوون.

تا وەكەي: تا بەكەي، واتە: تا كەي بە ھۆى ناخۆشى و ناتوانايىيەو،
فەرمانى ئازىز جىبەجى نەكەم و نەچم بۆ خزمەتى! مەولەوى لىرەدا ئەو ئەگەيىنى
كە ئازىز چەن جار دەعوەتى لىيەو كىردووە، بەلام ئەو لەبەر ناخۆشى و ناتوانايى،
بۆى رىك نەكەوتووە كە بچى بۆ لاي، ئىنجا وەكو ھەمىشە لە جىھانى مەحدودى
خۆشەويستى مەجازىيەو ئەچىتەو بۆ عالەمى بى پەر و سنوورى خۆشەويستى
حەقىقى و ئاھەنگىكى بە روالەت دلدارى و لە راستەقىنەدا عىرفانى بۆ كەوتنە رى
بۆ لاي ئازىز لە بەزمگىرەكانى كۆرى مۇسقىاي تايبەتى كوردى ساز ئەكا و لە
سۆزى كە لەو ئاھەنگ و بەزمەو، دىتە دى، ئەپارپىتەو كە لە كاتى رەوانەكردنیا
ھىزىكى وەھاي تىدا بەيىتە دى كە بتوانى فەرمانى ئازىز جىبەجى بكا و بە
خزمەتى شاد بىتەو، ئىنجا ئىتر مەولەوى خۆى ئەزانى ئەو ئازىزە كە بۆ چوون بۆ
لاي پىويستە بەزمىكى وەھاي بۆ ساز بى، ئەبى چ جۆرە ئازىزى بى؟!

ھاي: ئامرازى بانگكردنە لە كاتى پارانەو، و، يارمەتى خواستندا.

دەرويش: لە ئىستلاحي سۆفى و عورەفادا، بە كەسى ئەوترى كە پەپرەوى
تەرىقەى عىرفانى ((قادرى)) بى، لەگەل سۆفیدا فرقيان ئەوھە كە سۆفى ئەزكار
و ئەورادى خۆى سىرى بەجى دىنى، بەلام دەرويش، بە جەھرى جىبەجى ئەكا و
زۆرتر پىرچ ئەھلىتەو، واتە: مووى سەرى درىژ ئەكاتەو. دەنگى دەف لە

دەروونی دەرویشدا ھەيەجانئىكى رەوانىي ئەھىنئىتە دى كە لەو حالەدا ئەتوانئ ھەر كارئىكى غەيرە تەبئىي جئبەجئ بكا .

لە كاتى نىكرى دەروئشا دەنگى شمشال (نەي)ئىش لەگەل دەنگى دەفدا تئكەل ئەكرئ كە زۆرتر شوئنە ئەكاتە سەر ھەيەجانى رەوانىي دەروئش .

مەبەست لە مەدلولى دوو وشەي دەروئش و سؤفى لئردەدا، پياوى عارف و خوداناسە، واتە: ئەو كەسانەيە كە پئيان ئەوتريئ ئەھلى تەرىقەي عىرفان .

نەيچى: ئەو كەسە كە نەي ئەژەنى .

مەيچى: ئەو كەسە كە مەي ئەگئريئ .

دەف، نەي، مەي: واتە: دەروئش تۆ دەف لئبدە و، نەيچى تۆ شمشال بژەنە و، مەيگئر تۆش مەي برئژە ! با كۆرەكە مەست و سەرخۆش بئ و ھەيەجانى رۆحى بەھئزتر بئ .

مەولەوى لەم ھۆنراوہيەدا سەنعەتى لەف و نەشرى مورەتتەبى بەكار بردوہ، وەھا كە لە نيوہ ھۆنراوہي دووہمدا، دەف بۆ دەروئش و نەي بۆ نەيچى و مەيئش بۆ مەيچى ئەگەرئتەوہ .

پوختەي مانا:

تا كەي بئ ئەمرىي فەرمانى ئازىز بكام، ھاي دەروئش پەنجەيئك بدە لە دەفكەت و نەيچى بە نەوايئ دل بلاوئنەوہ و، مەيچى تۆش بە جامئ بمبوورئئنەوہ .

بەل بال بەيداخ تاقت ئەو پا بۆ

بؤى تەئسئر بەزم بەدرەقەي پا بۆ

بەل: بەلكە، بەلكو . پئيتى رەبتە و ماناى ھيوا و ھومئد ئەگەيئنى .

بەيداخ: ئالا . بالئ بەيداخ ئيزافەيئكى ئىستعارىيە . ئيزافەي ((بەيداخ))ئىش بە

((تاقت)) (توانايى)، دووبارە ئيزافەيئكى ترى ئىستعارىيە .

ئەو پابۆ: بە پا بى، بەرز بېتەو. كوردەو ەى مورەككەبى ئىلتزامى موزارىعە لە رىشەى ((ئەو پابىەى)) (بە پابوون، ەستانەو) كە برىتییە لە بەرزبوونەو و، لەرینەو ەى ئالا لە كاتى بەرپۆە بردنیا لە لایەن كۆمەلئىكەو ە كە بۆ جیبەجیكردى كاریكى ئایىنى ئەكەونە رى.

لە كوردەواریدا باو، كاتى كەسى بچى بۆ ((حەج)) یان بۆ زیارەتى پىرىكى گەرە، یان بگەرپتەو، چەن دەرویش ئەكەونە بەر چەن كەسك بە زىكر كردن و دەفلىدان و شمشال ژەندن، ئالائىك بەرز ئەكەنەو و ئەكەونە رى، تا فاسیلەییكى دوور ئەو كەسانە رەوانە ئەكەن، یان ئەچن بە پىرىیانەو. ئىنجا مەولەوى كە ئەیەوى بگەوئتە رى بۆ لای ئازیز، بەزم و ئاھەنگىكى خەيالى بۆ رەوانە كرى خۆى ساز ئەكا و، لە سۆزى مەعنەوى ئەو بەزمە ئەپارپتەو كە بۆ چوون بۆ لای ئازیز ەیزىكى گەرەى تیدا بەئىتتە دى، وەھا كە ئەلى ((بۆى تەئسیر بەزم... تا دوایى)).

بۆى تەئسیر بەزم: ئىحساسى ئەسەرى ئەو بەزمە خەيالىیە. وشەى ((بۆ)) لیرەدا بە مانای ەستكردن و پىزانینە.

بەدرەقەى پابۆ: رەوانەكەرى رىگام بى، واتە: ئىحساسى ئەسەرى مەعنەوى ئەو بەزمە، ەیزم تى بزا و رەوانەى خزمەتى ئازیزم بكا. ((بەدرەقە)) ناوى مەسدەرە، بە بۆنەى ئیزافە كرى بە ((پا)) (رىگا)، مانای سىفەتى فاعیلی ئەدا، واتە: بەدرەقەكەرى رىگا.

پوختەى مانا:

بەلكە بالى ئالای ەیزى مەعنەوى بېتە لەرینەو و ئىحساسى تەئسیری ئەو بەزم و ئاھەنگە توانایی رویشتم بداتى و رەوانەى خزمەتى ئازیزم بكا.

دهفئاسا بهو سۆز نالّه و سهه داوه
روو ئه و ياران بوو پشت ئه و دماوه

دهف ئاسا: وهك دهف.

روو ئه و ياران بوو: رووم له ياران بى، واته: وهكو دهف به سۆز و نالّه وه، رووم
له ياران پشتم له دواوه له بيگانان بى. يهكى تر له هونه ركاريبه ئه ده بيبه كاني
مه وه وى كه جاروبار ئيشاره مان بو كر دووه، ئه مه يه كه له هه موو جوړه
سه نايي عيكي ئه ده بى به تاييه تى ته شبيهي موره ككه بدا، قودره تيكي عه جيب و
غه ريبي بووه. دياره ده فژهن ئه كه ويته بهر ئه و كو مه له كه ئه كه ونه رى بو
ره وانه كردن، يان پيشواز كردن. ئينجا رووى دهف له يارانه و پشتى له بيگانان كه
ئه كه ونه پشتى ده فه كه وه.

پشت ئه و دماوه: پشت له دواوه، واته: منيش له كاتى رويشتندا رووم له نازيز
بى و پشتم له غه يري نازيز.

پوخته ي مانا:

وهكو دهف به سۆز و نالّه وه رووم له ياران بى و پشتم له دواوه له غه يري
ياران بى

دهس گيروو وهى سه ر سه داي نهى پهى پهى

تا وه ئينته ي ئه و سه ر سه داي نهى

دهس گيروو: دهس بگرم. كرده وهى موره ككه بى ئيلتزاميبه له ريشه ي ((دهس
گرته ي)) (دهس گرتن)، موته وه سسيل بم.

وهى: بهم. كورتكراوه ي ((وه ئى)) (به ئه م) ه، واته: موته وه سسيل بم به
سه رى دهنگى نه يه كه وه.

پهى پهى: به بى وچان، بيلائينقتاع، واته: ئه و دهنگه هه ر له گويمه بى.

تا ئەو سەر سەدای نەى: تا ئەگەمە ئەو سەرى دەنگى نەىەكە.
 مەولەوى لێردا بە تەواوى لە دەريای بى بنى عىرفاندا هاتوو تەو مەلە و
 پەل و بالى خۆى بە مەىلى خۆى رانەو شىنى و ئىمەى هەژارى مەلە نەزانى لە
 لىوارەى وشكى ئەو دەريایەدا بە تەماشاکردنى ئەو هونەرنمايى خۆى،
 مۆتەعەجىب و سەرگەردان کردوو. ئىستا بە پىى دەركى ناقيسى خۆمان بزانی
 مەبەستى مەولەوى لە نەى و لە سەدای نەى و لە دەسگرتن بەم سەرى سەدای
 نەىەكەو تە ئەو سەرى سەدای نەىەكە، چىیە؟

مەبەستى مەولەوى لە ((نەى)) لێردا ئازىزە كە برىتییە لە رابەر و مورشىدى
 تەرىقەى عىرفان و وەسىلەى پەيوەنددانى بە يەزدانەو. مەبەستى لە ((سەدای
 نەى)) ئەو رابىتە مەعنەويیەكە كە لە نىوان خۆى و يەزداندا بە هۆى نەىەكە، واتە:
 مورشىدەكە يەو، دامەزراو. ئەمەش بە پىى ئەسلىكە كە سۆفیان باوهریان پىى
 هەىە، ئەو شە برىتییە لەمە كە پىرگەل و مورشىدگەل رابىتى نىوانى خەلق و
 خالقن.

مەولەوى ئەم مەزمونەى كە وىژرا لە نامەيىكا كە بۆ رهوانى شىخ حەسەنى
 مەولاناوايى نووسىو، گەياندوو، وەها كە ئەلى:

نووقتەى ئىنتهەى دایىرەى تەمام!

نەى دەست نەچى تووتى دمای جام!

پوختەى مانا:

مۆتەوەسسلى بى بە سەرى سەدای نەىەو تە بە بى وچان ئەگەمە ئەو سەرى
 سەدای نەىەكە.

چون پىالەى ساف، دەروون جە مەى كەىل

بنمانوو خاس خاس عەكس چىهرەى لەىل.

چون پيالهي ساف: وهك پيالهي شهرايي ساف. ليره دا به بونه زيکري
سيفه تي ((ساف)) هوه، مهوسوفه کهي که بریتيه له ((مه)) هه زف کراوه.

دهروون جه مهی کهیل: دهروون له مهی پر.

بنمانوو: بنوینم، نیشان بدهم. کردهوهی ئیلترامیه له ریشهی ((نمانای))
(نواندن، نیشاندان)، واته وهکو پيالهي شهرايي ساف که وینهی ساقیی تیدا
دهرئه کهوی، منیش دهروونم ئه وهنده پر بی له مهی وینهی لهیل به جوانی نیشان
بدهم.

وهکو له سهرهوه وتمان مهولهوی لهم پارچهیه دا به تهواوی چووه ته عالمی
عیرفانهوه و ئه لئ لهو به زمه مهعنه وییه دا، ئه وهنده شهرايي عیشقی حه قیقی
بخومه وه، بگه مه دوا پلهی ((فهناي ئه ته م)) و جگه له وینهی مه عشوق شوینه واری
له وجودمه وه نه مینئ.

پوختهی مانا:

وهك پيالهي شهرايي ساف و بيّ خهوش که وینهی ساقیی تیدا دهرئه کهوی،
منیش ئه وهنده شهرايي عیشقی حه قیقی بخومه وه، وینهی مه عشوق نیشان بدهم و
جگه له وینهی ئه، شوینه واری له خومه وه نه مینئ.

پارچەى بىست و يەكەم

پەشىۋى وە نەزم لۆلۆى ئەسرین دا
پەروين دايرەى خورشيد تەزىين دا

مەولەوى لە كاتىكا ئەم پارچەيەى ھۆناو تەو ە كە كۆمەللى لە ئافرەتانى جوان
خەرىكى شيوە نكردن بوون بۆ مردنى كەسى^(۱).

مەزمونى ئەم پارچەيە لاواندەو ە نىيە، بەلكە نىشاندانى چۆننىيەتى ئەو
شيوەن و رەشپۆشى و ئازىيەتتەيە كە لە لايەن چەن ژنىكى جوان و زەرىفەو ە، پىك
ھاتوو ە، سەرنجى مەولەوى راكىشاو ە، ئىنجا بزانىن مەولەوى بەو سەرنجە ناسك و
لەتيفەى خۆيە، ئەو ديمەنەمان چۆن بۆ تارىف ئەكا!

پەشىۋى: پەرىشانى، ماتى، تىكچوون. بى نەزمىي.

و ە: بە. پىتى ئىزافەيە.

نەزم: تەرتىب، رىكى. لىرەدا مەبەست يەك لە شوين يەك بوونە.

لۆلۆ: مروارى.

ئەسرین: فرمىسك، تەركىبى ((لۆلۆى ئەسرین)) تەركىبى ئىزافىسى تەشبيھى
مەقلووبە. ئەگونجى تەركىبى ئىزافىسى بەيانىش بى. وشەى ((پەشىۋى)) جوزئى
ئىسمىي فىعلى مورەككەبى ((پەشىۋى دا)) يە لەبەر زەرورەتى شىعرى، فاسىلە
كە وتوو ە تە نيوانيانەو ە. فاعىلى ئەو كرددەو ەيە ((پەشىۋى)) مەحزوفە كە بە ماناى
خەم و پەژارەيە و بە قەرىنەى ((پەشىۋى)) كە لە سەرەتاي نيو ە ھۆنراو ەكەو ە،

(۱) مەولەوى ئەم پارچە شىعرەى لە لاواندەو ەى پەريزاد خان ناويكا وتوو ە كە يەككە بوو ە ل ە ژنە
بەگزادەكانى جاف. لاپەرەى ۱۱۰ ديوانى چاپى.

هینراوه، حه زف کراوه و له ئه سلدا به م جوړه یه: په شیوی، په شیوی دا به نه زم و ته رتیبی رژانی فرمیسی وه ک مرواری.

په روین: کۆ، سوره یا. کۆمه له ئه ستیره یکه له نزیکی ئه ستیره کانی ترازوو (میزان) دا. لیره دا به عه ره بی ((سوره یا)) ی پی ئه وتری. مه به ست کۆمه له دلۆپی فرمیسیکه له سه ر گۆنای جوانی ئه و جوانه ژنانه که له جوانیدا له کۆمه له ئه ستیره ی ((کۆ)) ئه چن.

داییره ی خو رشید: ده وری قورسی خوړ، مه به ست ئه ترافی روخساری ئا فره تانی جوانه که وه ک خوړ خه ت و پر شه داره.

ته زین دا: رازانده وه. کرده وه ی موره که به له ریشه ی ((ته زین دای)) (رازانده وه)، واته: کۆمه له فرمیسی وه ک کۆمه له ئه ستیره ی ((کۆ)) ئه ترافی روخساری وه ک خوړی ئا فره تانی زه ریف و جوانی، رازانده وه. مه به ست ئه وه یه که دلۆپگه لی فرمیسیک له گوشه ی چاوی ئه و ئا فره ته جوانانه وه، به کۆمه ل به لای گۆنایاندا ئه رژیته خواره وه. له حالئ ته عه جو بکردن مه به ست له مه زموونی ((په روین داییره ی خو رشید ته زین دا))، موباله غه یه له جوانیی ئه و فرمیسیکانه که له ئه ترافی گۆنای ئه و ژنه جوانانه دا ئه رژیته خواره وه، واته: ته عه جو ب له مه دایه که شه فافی ئه و فرمیسیکانه، ئه وه نده له راده ده رچووه، بووه ته هۆی رازانده وه ی ده م و چاوی وه ک خوړی ئه و ئا فره ته جوانانه، له سووره تیکا که رووناکیی ئه ستیره له ئه ترافی خوړدا نابی ده رکه وی!

مه زموونی ئه م هۆنراوه یه، ئه وه ئه گه یینی که ئه و شیوه نه، شیوه نیکی گه رم و دلته زین بووه، چونکه ئه و ژنه جوانانه دلۆپی فرمیسیکی یه که له شوین یه که له چاویان به رنه بووه ته وه، به لکه دلۆپه کان به کۆمه ل کۆمه ل رژاونه ته خواری، دیاره ئه مه ش گریانیکي به کول و به سوژ ئه گه یینی.

پوخته ی مانا:

ماتی و په ریشانی نه زم و ته رتیبی دلۆپی یه که له شوین یه کی فرمیسیکی وه ک مرواری چاوی ئا فره تانی جوانی، په ریشان کرد و به کۆمه ل له چاوی به رنه بڼه وه،

ئەو فرمىسكانە ئەو ھەندە شەفاف و برقەدارن، ۋەك كۆمەلە ئەستىرەى ((كۆ))
ئەترافى روخسارى ۋەك خۆرى ئەو ژنە جوانانەيان رازاندوۋەتەو!

جای ناخوون ھوون نەو گۆناى بېگەرد
ئىشارەت ۋە مانگ ماتەمى دل كەرد

جای ناخوون: جىگای ناخوون^(۱).

ھوون: خوین، واتە: جىگای ناخوونى كە خوینە، واتە: ناخوونى كە جىگاکەى
خوین نىشانى ئەدا، كە وابوو ئىزافەى ((ناخوون)) بە ((ھوون)) ئىزافەى بە يانییە.
ئەگونجى ئەو تەركیبە، تەوسىفى بى بەم جۆرە كە نىشانەى سىفەتى نىسبى
((ى)) لە دواى ((ھوون)) ھو، لەبەر زەرورەتى شىعەرى ھەزف كرابى، ۋە لە
ئەسلىدا ((ناخوون ھوونى)) بى.

نەو: لەو، لە ئەو.

ئىشارەت كەرد: ئىشارە كەرد. كەردەھى مورەككەبە لە رىشەى ((ئىشارەت
كەردەى)) (ئىشارە كەردن، نىشاندان).

ۋە: بە. پىتى ئىزافەى، ((مانگ ماتەمى دل)) مەفعولى غەیرە سەرىحە و
كەوتوۋەتە نىوان ھەردوو جوزئى كەردەھەكەو.

مەولەوى بەو تەركیبە تەشبیھىيە جوانە، رەنگە مەبەستى يەكى يان ھەمووى
ئەم مانایانە بووبى:

يەكەم - ئەو رووداۋە كە لە سەرەتای مانگى موخەرەمدا رووى دابى و بە ئىھام
گە ياندبىتى چونكە ئەو مانگە بە خوینى شەھیدانى كەرىبەلا خویناۋى بوو.

(۱) لە كوردەواریدا باۋە كە ژنان لە كاتى شىۋەنكردنا بۆ مردوویان رووى خوینان بە ناخوون ئەپنن و
خویناۋى ئەكەن.

دوهم- له هیلالی مانگی یه ك شهوه كاتی نه كریته وه چاو كه لیواری ناسوی
خوړتاوا، پاش ناواو بونی خوړ هیشتا به تیشکی زه عیفی خوړ سوور بی، دیاره له م
حاله شدا رهنگی هیلاله كه، سوور نه داته چاوه وه.

سییه م- مه به ست له مانگی ماته می دل، هر سه ره تای قه ومانی نه و
رووداوه یه بوویی، كه نه و دم و چاو به ناخوون رنینه، نیشانی داوه.

پوخته ی مانا:

جیگای خویناوی ناخوون له سهر گونای نازارانه وه كه وه ك هیلالی مانگی یه ك
شهوه یه، سه ره تای مانگی په ریشانی و ماته می دلانی به هو ی مردنی نه و كه سه وه
كه شیوه نی بو نه كری، نیشان دا.

شیرینی قامه ت قیامه ت نه و ورد
سه لای فهرز بهرگ نازیته تی نا و ورد
ه نی فتوای شوع باده تو شان بو
حلالی كالای ماته م پوشان بو

شیرینی قامه تی: جوانی به ژن و بالا.

قیامه ت نه و ورد: قیامه ت ته یكه ر، قیامه ت بو عاشق به رپاكه ر، قیامه ت
به عاشق نیشانده ر، واته: به ژن و بالای نه و ژنانه له كاتی شیوه ن كردنا نه وه نده
شیرین و جوانن، قیامه ت به پیاو نیشان نه دهن. وشه ی ((قیامه ت)) كه بو روژی
زیندووبوونه ی هه موو مردووان به كار نه بری به مانای روژی حشر و ره ستاخیزه. له
نه دهبی كوردیدا بو گه یانندی مانای موباله غه له كرده وه ییك یان سیفه تیك یان
رووداوه ییك نه هیتری، وه ها كه نه وتری: ((فلانه كه س له نووسیندا حشر نه كا))
واته: له راده به دهر نه نووسی. ((لاره و له نجه ی نه و كچه، قیامه ت دینیتته
پیشچاو)) واته: عیشوه گه ری نه و كچه پیاو نه كوژی و زیندووی نه كاته وه. ((كاكه

ئەو ھەرا ھەرايە چىيە؟ لە ۋەلاما ئەوترى: قىيامەتە!!)) واتە: بگرە و بەردەيىكى
عەجىب و غەربە...!

مەولەوى لە چەن پارچەدا دوو وشەى قىيامەت و حەشرى بۆ موبالەغە لەو
شتانەدا كە وترا، بەكار بردووه.

تەركىبى ((قىيامەت نەوهرى)) سىفەتى مورەككەبە و ئەبى بە سىفەت بۆ
ئافرەتانى جوانى ئازىهتبار، واتە: قامەتى ئافرەتانى جوانى قىيامەت نىشانەدەر بە
عاشقان، چونكە مەولەوى ۋەھا كە وتمان لە زۆر جىگادا، قىيام، واتە: ھەستانەۋەى
نازارگەلى بە ((قىيام))ى رۆژى قىيامەت تەعبىر داۋەتەۋە. ئەمەش موبالەغەيە لە
جوانى بەژن و بالاي نازارگەلدا كە ئەبىتە ھۆى مردن يا زىندووبوونەۋەى ھەموو
عاشقان لە ئەسەرى ئەو جوانىيەۋە.

شـيرـينـى قـامـەت قـيـامـەت نـەوـەرد
سـەـلـاى فـەـرـز بـەـرگ ئـازـيـەتـى ئـاـوـەرد
ھـەـنـى فـتـوـاى شـەـرـع بـادە نۆشـان بۆ
حـەـلـالـى كـالـاى مـاتـەم پۆشـان بۆ

شیرینی قامەت: جوانی بەژن و بالآ. لە وشەى ((قامەت)) دوو مانای ئىستعارى
ئىعتبار كراۋە:

يەكەم - قامەت وتن بۆ نوێژ خويندن.

دووم - قىيامى رۆژى حەشر كە بە رۆژى ((قىيامەت)) تەعبىر ئەكرى ئەۋەش
بە بۆنەى قىيامى بالاي جوانى ئەو ژنە ئازىهتبارانەۋە بۆ شىۋەنكردن كە لە بەر
جوانى و دلرپىنى قامەتيان ھەموو مردو... لە مانای يەكەم واجبىۋونى بەرگى
ئازىهتەى بۆ عاشقان لازم دى چونكە ئەو مەعشوقە جوانانە قىياميان كرد و بۆ
شىۋەن بەرگى رەشى ئازىهتبارانە لە بەردايە. لە مانای دووم ھەلگىرانى ئەحكامى
حەلال و حەرام و ئازادبوونى مەى خواردنەۋەى عاشقان و مەباحبوونى رەشپۆشى

بۆ ئازىه تباران، لازم دى، چونكه له رۆژى قىيامه تدا ئه حكامى دىنى ئىسلام كه په يوه ندى به ژيانى ئىستاوه ههيه، به پتوه نابرى. ئه گه ر بوترى ئه و تهركيبه سيفه ته بۆ ئه و كه سه كه مردووه، ته عبرىكى زۆر دووره، چونكه مه وله وى له سه ره تاي پارچه كه وه ستايشى ئه و ژنه جوانانه ئه كا كه خه رىكى گريان و شيوه ن كردن، وه له ئاخى پارچه كه شدا ئه لى: ((وه شهن ئه و كالا)) تا دواى، دياره مه به ست بالاي به رز و جوانى ئه و ئافره ته ئازيه تبارانه يه به لىباسى ره شى ئازيه تىيه وه، نه ك مردووى پاك و به كفه وه! له هينانى دوو وشه ي ((قامه ت)) و ((قىيامه ت)) دا سه نه ته ي جىناسى ناقىس به كار براوه.

سه لا: ئه گونجى ته حريفكراوى ((سه لات)) ي عه ره بى بى كه بۆ مانا گه لى دروود و دؤعا و نوپژ به كار ئه برى. ره نگه ريشه يىكى كوردىشى هه بى و به ماناى بانگه واز كردن بى.

فه رز: واجب، كارى كه قانونى ئايىنى پياو به كردنى مه جبوور ئه كا. به رگ ئازيه تى: لىباسى ئازيه تى كه برىتبه له لىباسى ره ش كه له كاتى مردنى كه سىكى خۆشه وىسا ژنانى خزم و دؤستى ئه و كه سه ئه يكه نه به ريان. ئاوه رد: هيتا. كرده وه ي مازى موتله قه له ريشه ي ((ئاوه رده ي)) (هينان). ليره مه به ست بلو كردنه وه يه. ئه گونجى مه به ستى مه وله وى له مه زموونى ئه م هؤنراوه يه ئه مه بى كه ئه و ژنه جوانه ره شپۆشانه كه به و قامه ته قىيامه ت به رپا كه ره وه، هه ستاونه ته وه بۆ شيوه نكردن⁽¹⁾، بانگه وازى واجبوونى له به ركردنى به رگى ئازيه تىيان بۆ عاشقان بلو كردووه ته وه، وه ها كه پيشنوپژ له كاتى هه ستانه وه بۆ نوپژ خوينا ن به بانگه وازى ((قه د قامه ت...)) له نيو نوپژ خوينا ندا واجبوونى نوپژ خوينا ن، بلو ئه كاته وه. ئه و تهركيبه ته شبيه يه جوانه، به بؤنه ي

(1) له كورده وارىدا به تايبه ت له ناو هؤزى جافا باوه هه ر كاتى گه وره يى يان خۆشه وىستى بمرى، ژنان لىباسى ره ش ئه كه نه به ريان و هه لئه سنه وه سه ر پى و به ((وه ي وه ي)) وتن قزبان ئه پوتينه وه و ده م و چاويان ئه پرن، بى گومان ئه م پارچه ي مه وله وىبه كه خۆى جاف بووه، ئه و ديمه نى شاعرا نه مان به و قودره ته بى وئنه ي به يانه وه، بۆ ده رئه خا.

تەناسوبى مانايى دوو وشەى ((سەلا)) و ((قىيام)) ھوھ كە لە ھەردوو مەزمونى موشەببەھ و موشەببەھ بېھدا نەخشىكى گىرنگيان ھەيە، پىك ھاتووھ.

ھەنى: ئىتر، ناوى موبھەمە لىرەدا بە ماناي ((تا))ى پىتى ئىزافەيە كە ماناي غايەت ئەگەيىنى.

فتوا: بەو ھوكمە ئەوترى كە زاناي ئايىنى لە لىكدانەوھى ئەھكامى فىقھى ئەو ئايىنە، ئەى ھىنىتە دەس و بە كۆمەلى رانئەگەيىنى.

شەرع بادەنۆشان بۆ: قانون، لە ئىستلاھى ئايىنىدا لىرەدا مەبەست كۆمەلە قانونى ئايىنى ئىسلامە، واتە: ئىتر با عاشقانى بادەنۆش لە شەرعى خۆياندا فتوا بدەن بۆ ھەللى بادەنۆشى.

بادە نۆشان: مەينۆشان، سىفەتى مورەككەبە بۆ عاشقان.

ھەللى: ئازادى، مۇجازبوون، مەمنۆع نەبوون، رەوابوون.

كالا: لىرەدا مەبەست لىياس، سىپال و بەرگە.

ماتەم پۆشان: بەرگى ماتەم پۆشان. سىفەتى مورەككەبى كۆمەلە بۆ ئەو كەسانە كە ئازىەتبارن. يان ئەو كەسانە ماتەمپۆشى تىشكانى عىشقن، واتە: لە عىشقدە بە ئارەزووى خۆيان نەگەيشتوون.

بۆ: بى. كىردەوھى ئىلتزامىيە لە رىشەى ((بىھى)) (بوون).

مەولەوى وەك ھەمىشە لە ماناي ئىستعارى مانايىكى ترى ئىستعارى دوروست ئەكا و مەزمونىكى بە بۆنەى تەناسوبى مەعناى دوو وشەى ((سەلا)) و ((قىيام)) ھوھ كە لە ھەردوو مەزموندا نەخشىكى گىرنگيان ھەيە (!).

چەن جوانە ئەو بالا بەو بەرگە رەشەوھ، تو خودا لىي گەپى با ھەر ئەو بەرگە

رەشەى لەبەرا بى!

پوختەى مانا:

شىرىنى قامەتى قىيامەت بەرپاكەرى ئافرەتەنى ئازىەتبار، بانگەوازی

فەرزبوونى بەرگى ئازىەتى بلاو كىردەوھ و فتواى ھەللى مەينۆشى بۆ مەينۆشان و

رەشپۆشى بۆ خەمباران دا:

وهشهن ئه و كالا چون به و بالاوه
بازهش ئه و بالا هه ر وه و كالاوه
حهيات جه زولمات جييا نمه بۆ
كاوه وه بۆ بهرگ سيبيا نمه بۆ

وهشهن: خوڤشه، جوانه، پيڤكه وتوووه.

ئه و كالا: ئه و ليباسه، ئه و بهرگه. مه بهست بهرگي رهشي نازيه تيبى رهشه
له بهر ئافره تانى نازيه تباردا.

چون به و بالاوه: كه به و بالاوه يه. ((چون)) پييتى ره بته و به ماناي ((كه)) يه.
((ه)) ي كرده وهى رابيتى زه مانى حاله و ((ى)) ي فاسيلى نيوانى دوو موسه ويت
له بهر زه روورده تى شيعرى هه زف كراوه. پييتى ره بتي ((چون)) ليتره دا ماناي
عيللييه ت و سه به بيبه ت ئه دا، چونكه مه وله وي ئه يه وي بۆ: بهرگي رهش يا وه كو
ناحه ز و نيشانه ي خه م و په ژاره يه، به لام له بهر ئه وه له بهر ئه و ئافره ته
جوانانه دايه، له هه موو جوړه بهرگيكي تر جوانتر جيلوه ئه كا، جا هه ر له بهر ئه وه يه
كه وتمان، له نيوه هؤنراوه ي دووه مدا هه ر ئه و مه زموونه دووپاته ئه كاته وه و ئه لى:
((بازهش...)) تا دوايى.

بازهش: لى گه پى! كرده وهى ئه مرى حازره له ريشه ي ((ئاسته ي))
((هيشتن)). ((ش)) (=) زه ميري سيبه م ئه ندامى مه فعوليبه ئه گه رپته وه بۆ
((بالا)) له نيوه هؤنراوه ي يه كه مدا.

وهو: بهو، به ئه و. ئه م نيوه هؤنراوه يه ته ئكيد و گرنگايه تى مه زموونى نيوه
هؤنراوه ي يه كه م ئه گه ييئى.

حهيات: ئاوى حهيات، ئاوى ژيان. (بپوانه پارچه ي ((په شيو وينه ي ويم...)).)
جه: له. پييتى ئيزافه يه.

زولمات: تاریکی. وشه ییکی عه ره بی و کۆمه له، له کوردییا به موفرده به کار
ئه بری.

جییا نمه بۆ: جییا نابۆ. کرده وهی مورده ککه بی مه نفییه له ریشهی
(جیابییهی) (جیابوون).

کاوه: که عبه که له شاری ((مه ککه)) دایه و قیبله ی موسولمانانه.

وه بی بهرگ سیا: به بی بهرگی رهش.

نمه بۆ: نابۆ، واته: که عبه به بی بهرگی رهش نابۆ و هر ئه و بهرگه رهشهی
پی ئه که وی و ئه ی پازینیتته وه.

مه زموونی ئه م هوونراوهیه که مه قتهی پارچه که یه، دوو عیلله ته بۆ دوو
مه زموونی هوونراوهی پیشوو که بریتییه له مه که ئه لی: ((ئه و بهرگه رهشه،
شایسته یه هر له بهر ئه و بالا جوانانه دا بی)) ئه وهش له بهر ئه مه یه که به ده نی
سپی و جوانی ژنان له نیو لیباسی رهشدا جوانتر ئه نوینی. چونکه ئه و به ده نه
جوانه که (!)

له راسته قینه دا هر یه که له مه زموونی ئه و دوو عیلله ته موشه ببه ه بیهه بۆ
هه ریه که له دوو مه زموونی هوونراوه پیشوو که، ئه و دوو عیلله ته به ریگای له فف و
نه شری مشه وهش هیتراون وه ها که نیوه هوونراوهی یه که می هوونراوهی مه قته ع روو
ئه کاته نیوه هوونراوهی دووه می پیشوو، وه نیوه هوونراوه که ی تری روو ئه کاته نیوه
هوونراوه که ی تری هوونراوه پیشوو که که به م جووره ی خواره وهی لی دی.

له تافه تی ئه و به ده نه سپییه هر به و بهرگه رهشه وه، ده رئه که وی وه ها که
له تافه تی ئاوی ژیانیش هر له و رهشی تاریکستانه دا خۆی ئه نوینی.

جوانی ئه و بهرگه رهشهش هر له بهر ئه وه یه که له بهر ئه و بالا جوانه دایه
وه ها که جوانی بهرگی رهشی که عبهش هر به و بۆنه وه یه که په یکه ری پاکی ئه وی
گرتوو ته باوهش!

مه وله وی له و ته علیل و ته شبیهه جوانه دا مونسه به تیکی زۆر جوانی له نیوان
ئه و موشه ببه ه و موشه ببه ه بیهانه دا گرتوو ته پیشچاو که پیاو له نیو ده ریای

سهرسووپمان له بیروردیی مهوله ویدا نو قم نهکا، نه وهش بریتیی له پاکی نه و ژنه
جوانه نازیه تبارانه و پاکیی خانووی که عبه. مه حالبوونی گه یشتن به وه سلی نه و
ژنه جوانانه و مه حالبوونی گه یشتن به خواردنه وهی ناوی ژیان!

پوختهی مانا:

چهن جوانه نه و بهرگه ره شه به و بالا و به دهنه سپیی وه، لی گه پری تو خودا، با
نه و بالا جوانه و نه و به دهنه سپیی هر به و بهرگه ره شه وه بی، چونکه ناوی ژیان
له تاریکی جیا نابیتته وه و خانووی که عبه ش به بی بهرگی ره ش نابی! (*)

(*) له م پارچه دا ره شنوسه که زور شپرزیه و یه ک دوو لاپه په ی ژماره یان نییه و، تیکه لایی و نالوژی
روویداوه. نه و تا دوو جار مانای "شیرینی قامهت..." کراوه.

پارچەى بىست و دووم

نەھات و نەھات دل ماتەن ئىمشەو
ئەلبەت شىنۆى شەو بەراتەن ئىمشەو

نە: لە . پىتى ئىزافەيە .

ھات: ناوى مەسدەرە لە رىشەى ((ھاتن)) بە مانای ((شائس، ئىقبال،
بەخت)) ە .

نەھات: ناوى مەسدەرى مەنفيە لە رىشەى ((ھاتن)) بە مانای ((بەدشانسىيە،
بى ئىقبالىيە، بەدبەختىيە، نەگبەتییە)) يە . ئەوترى: فلانە كەس لە ھاتدايە، واتە: لە
خۆش ئىقبالىيە و خۆشبەختىدايە . فلانە كەس لە نەھاتدايە، واتە: لە بەدبەختى و
نەگبەتیدايە . ئەوترى: فلانە كەس لە نىوان ھات و نەھاتدايە، واتە: چارەنووسى
دىار نىيە^(۱) .

دل ماتەن: دل ماتە . دل پەرىشانە ئەم شەو . مانای ئەو نىوہ ھۆنراوہيە بەم
جۆرہيە: ئەم شەو لە ئىزتراب و پەروشىدا دل پەرىشانە .
ئەلبەت: لىرەدە !

شىنۆ: ھاتن . ((شەنە)) ش ھەر بەو مانايەيە كە بۆ ھاتنى باى ئارام و نەرم و نىان
بەكار ئەبرى، وەھا كە ئەوترى: ((شىنۆ، شەنەى شەمال))، واتە: ھاتنى باى شەمال .
لە فارسيدا ((وہزى)) ئەوترى . لىرەدا بە مەجاز بە مانای ((داھاتنى شەو)) بەكار
براوہ . ((ى)) لە دوايەوہ نىشانەى ئىزافەيە .

(۱) پىويستە بزەنن كە لە ئەدەبى كوردىي گۆرانيدا، ئىستلاحتايك ھەن كە لە ئەدەبى شىوہ كوردىي
ئىستادا نىن، ديارە ئەمەش يەكيكە لە تايبەتییەكانى ئالوگۆرى ساختمانى زمان كە ھەميشە لە
گۆراندايە، بەلام ئەو گۆرانە وردە وردە ئەچىتە پيشەوہ و پاش سالانتيكى زۆر لە ساختمانى زمان
دەرئەكەوئ .

به رات: ناوه بۆ شهوی پانزهه می مانگی شهعبان که پهیره وانی ئایینی ئیسلام لایان وایه، خودا هه موو سالی له و شه وهدا چاوی به دهفته ری قهزا و قه دهردا نه گپری و ئالوگۆپریکی تازه له چاره نووسی هه موو شتیکا له هه موو باره بیکه وه له عالمی مه و جودا تدا نه هینتیته دی.

له ناوه رۆکی ئەم پارچه یه، نه وه مان بۆ ده رنه که وی که مه وله وی له شه وی ((به رات)) دا ئەم پارچه یه ی بۆ یه کی له دۆستانی هۆنا وه ته وه که ما وه بیك بووه لیی دوور که و تووه ته وه، ده رد و په ژاره ی نه و دوور که و تنه وه، شویتیکی وای بر دووه ته دلیه وه که مردنی هینا وه ته پیش چاوی و هیوای نه وه ی پی نه ما وه که نیتر چاوی به و دۆسته ی بکه ویتته وه، ئینجا نه و کاره ساته ی به شه وی به راته وه په یوه ند دا وه و به چاره نووسی خۆی له و شه وهدا دانا وه.

پوخته ی مانا:

نه مشه و له نیوان هات و نه هاتدا دلّم مات و په ریشانه، بی گومان هۆی نه وه یه که شه وی به رات هاتووه ته پیشه وه.

سیاهه ی دهفته ر میرزای نه زه له ن

زییادی و نوقسان رزق و نه جه له ن

سیاهه ی دهفته ر: نوسراویکه نه ندازه ی ده خلّ و خه رجی تیدا نووسرابی. میرزای نه زه ل: نووسه ری نه زه ل. نه گونجی میرزای نه زه ل کینایه بی له خودا یان فریشته یی که پیش پیراوی نه و کاره بووه، چونکه فریشته گه ل پیش له ئاده میزاد دوورست کراون ((نه زه ل)) بی سه رته تا، واته: زه مانئ که سه رته تای نه بی، موقابیله که ی نه بی به ((نه به د))، واته: زه مانئ بی دوایی زه مانئ که نه بریتته وه.

رزق: رۆزی، نه و شته ی که ئینسان نه یخوا و پیی نه ژی.

نه جه ل: ما وه، موده تی دانرا و دیاریکراو. لیژه دا مه به ست ما وه ی دیاریکراوی ژیانئ مروّفه، واته: له شه وی به راتدا رۆزی و ما وه ی ژیانئ مروّفه که م و زیاد نه کری.

پوختهی مانا:

میرزای ئه زهل له م شهوهدا به دهفتهری چاره نووسی به ره ی مروّقددا چاو
ئه گپّری و رۆزی و ماوه ی ژیا نی خه لک که م و زیاد ئه کا.

ئهو ها وه بهرات بی ئه ندازه وه

ئید وه تالیقه ی عومر تازه وه

ها: کورتکراوه ی ((هه یه)) یه که به مانای ((هه ست)) ی فارسییه.

وه: به. پیتی ئیزافه یه.

بهرات: نووسراویکه که فه رمانپه وا له ودا پاره بو که سیك یا بو مه سره فیک

حه واله بدات.

ئید: ئه م. زه میری ئیشاره ی نزیکه.

تالیقه: ته علیقه. شه رحی که له حاشیه یا داوینی کتیب یا نامیلکه یی کدا

ئه نووسری، لی ره دا مه به ست ئه و شته یه که له چاوپیاخشانندی چاره نووسدا تازه

ئه نووسریته وه.

عومر: ته مه ن.

پوخته ی مانا:

یه کی به راتی زوری بو ده رئه چی، یه کی تر فه رمانی ته مه نی تازه ی بو تازه

ئه کریته وه.

که سی قووتش نوقل راز یا وه ره ن

شه خسی زینده گیش وه سل دل به ره ن

قووت: خوارده مه نی. ئه ندازه یی له خوراک که پیاو پی بژی. ((ش)) له

دوا یه وه، زه میری موزاف ئیله یه ه.

نوقلّ راز: ئیزافه‌ی به‌یانییه، واته: نوقلّی که رازه. ئەم جوره ئیزافه‌یه له راسته‌قینه‌دا ئیزافه‌ی ته‌شبییه مه‌قلوبه، به‌لام بۆ گه‌یاندنی مانای موباله‌غه موزاف ئیله‌یه که‌توو‌ته پیش موزافه‌وه، وه ئەسله‌که‌ی ((رازی نوقلّ)) ه. ((رازان)) به‌مانای داستان و چیرۆکه و زۆرتر بۆ وتووێژ له‌نیوان عاشق و مه‌عشووقدا به‌کار ئەبرئ.

یاوه‌ر: دۆست، یار، هاوده‌م.

پوخته‌ی مانا:

که‌سی خۆراکی له‌نوقلّی راز و نیازی دۆست بۆ ئەنوسرئ. که‌سی تر ژیانئ له‌وه‌سلّی دلّبه‌را بۆ دابین ئەکرئ.

هانا ه‌امده‌ردان، چیش مه‌که‌ردئ پیم؟!

من دیام نه‌رووی ته‌قسیمنامه‌ی ویم.

هانا: ناوی ده‌نگه‌ له‌کاتی یارمه‌تی خواستن و په‌نابردندا به‌کار ئەبرئ.

چیش مه‌که‌ردئ پیم: چیم پئ ئەکه‌ن، واته: چۆن فریام ئەکه‌ون و یارمه‌تیم

ئه‌ده‌ن!؟

دیام: روانیم. کرده‌وه‌ی رابووردوو له‌ریشه‌ی ((دیای)) (روانین،

ته‌ماشاکردن). ریشه‌ی ((دییه‌ی)) به‌مانای دیتن، روئیه‌ت، دین کرده‌وه‌ی

رابووردووئ ئەم ریشه‌یه ئەبئ به‌ ((دیم)) (دیدتم). ئەم ریشه‌یه به‌مانای

به‌دنیا‌هێنانی مندالیش هاتوو، وه‌ها که‌ ئەوترئ: فلانه ژن دوینئ مندالیکئ دی،

واته: مندالیکئ هێتایه‌ دنیاوه.

نه‌رووی: له‌رووی. پیتی ئیزافه‌ی موره‌ککه‌به.

ته‌قسیمنامه: نووسراوئ که‌ چۆنیه‌تی ژیانئ له‌هه‌موو باره‌یه‌یکه‌وه‌ تیدا

نووسراوه.

پوخته‌ی مانا:

هاوار! هاودهردان چیم لیّ ئەکەن، من ئەمشەو تەماشای تەقسیمنامە‌ی خۆم کردووە.

ژار دووری دۆس ئازیزم نۆشم
نمە‌یۆ رازان شیرین نە گوشم

نیو هۆنراو‌ە‌ی یەکەمی ئەم هۆنراو‌ە‌یە، سیفەتی مورەککەبە و لە ئەسڵدا بەم جۆرە‌یە:

ژار دووری دۆس ئازیز نۆشم: تالای دووری دۆسی ئازیز نۆشم، واتە: لەو تەقسیمنامە‌یە‌دا نووسراو‌ە کە من ئیتەر چاوم بە ئازیز ناکەوئ و ئەبئ هەر ژاری دووری بخۆمە‌و.

نمە‌یۆ: نایۆ. کردە‌و‌ە‌ی موزاریعی مەنفییە لە ریشە‌ی ((ئامای)) (هاتن).

نە: لە. پیتی ئیزافە‌یە.

گوشم: گویم. واتە: ئیتەر راز و نیازی شیرینی ئازیز ناییتە گویم. مە‌ولە‌و‌ی

ئە‌یە‌و‌ی ئە‌و‌ە بگە‌ییئ کە کاتی مردنی نزیک بوو‌ە‌تە‌و.

پوخته‌ی مانا:

لە‌و تەقسیمنامە‌یە‌دا نووسراو‌ە کە ئیتەر چاوم بە ئازیز ناکە‌و‌یتە‌و و دەنگە

جوانە‌کە‌شی ئیتەر نابیسیم!

یانئ جە شوومی بەخت سیای من

ئیمشە‌و لە‌رزان تە‌ل توولە‌کە‌ی لای من

یانئ: واتە. ئامرازی تە‌فسیرە و تە‌فسیری ((من دیام نە رووی تەقسیمنامە‌ی

ویم)) ئە‌کاتە‌و.

جه: له. پیتی ئیزافه‌یه.

شوومی: نه‌گه‌تی، به‌دیومنی.

له‌رزان: له‌رزیه. کرده‌وه‌ی رابوردووی نه‌قلیی له‌ریشه‌ی ((له‌رزای))
(له‌رزین). کینایه‌یه له‌شکانه‌وه. لقی بشکیته‌وه، نه‌که‌وئته له‌رینه‌وه و
له‌رزیونه‌وه. نه‌وه‌ش به‌پیی هۆنراوه‌ی دوایی که نه‌لی: وه‌لگ زینده‌گیم...
ته‌ل: لق، چل. تال و تا بق رشته‌ی ده‌زوو و به‌ن و موو به‌کار نه‌بری.
توول: شوول. نه‌و چله‌ ساف و باریک و دریزه‌یه که له‌بیخ یان له‌لاته‌نه‌ی
ساقی داره‌وه شین نه‌بی. به‌نه‌مامیش نه‌وتری که لیره‌دا به‌م مانا هینراوه.
له‌ته‌رکیبی ئیزافیی ((تووله‌که‌ی لای من)) وشه‌ی ((عومر)) (ته‌مه‌ن)^۱ که
موزاف ئیله‌یهه، له‌به‌ر زه‌رووره‌تی شیعی‌ی حه‌زف کراوه، نه‌سله‌که‌ی به‌م جوړه‌یه:
تووله‌که‌ی عومری من، واته: نه‌مامی ته‌مه‌نی من. وشه ((لا)) که به‌مانای ((هی،
هین))ی زه‌میری خاوه‌نیه‌تی (ملکی)یه، له‌جیگای ((عومر))دا دانیشتووه.

وه‌لگ زینده‌گیم ها وه هه‌واوه

دیم‌او دیم‌شه‌ن وه‌بای فه‌ناوه

وه‌لگ: چل، لق. ته‌رکیبی ئیزافی ئیستعارییه.

زینده‌گیم: ژیانم.

(۱) قواعد دستوری

۱- فعل به‌صورت مصدر در جمله مانند: خوشه له‌ژیر سیبهری شاخا نووستن

۲- فعل به‌صورت صفت در جمله مانند:

۳- له‌اضافه‌ی به‌یانی دا نه‌گه‌ر به‌یانی ماهیه‌تی موزاف هه‌لنه‌گرئ، مانای ته‌شبییه نه‌دا که بق
موباله‌غه به‌سووره‌تی ئیستعاره هینراوه.

دوا دووا دوو

dūā dūuā duā

ها: هه.یه. لیږه دا ئه گونجی به مانای کرده وهی رابیتی ((ه))ی زه مانای حال بی و ((وه لگ)) بی به موسنه د ئیله یه که به م جوړه ی لی بی: به هه واو هیه، ئه شگونجی به مانای ((هه بوون)) بی و وشه ی ((وه لگ)) بی به فاعیلی. دیم او دیمشه ن: دیوه و دیویه، واته: بای فه نا ئه یخا به م دیو و به و دیوا. ته رکیبی ((بای فه نا)) ته رکیبی ئیزافی به یانی^(۱) یا ئیستعاریه.

پوخته ی مانا:

یانئ له شوومی به ختی ره شم، ئه مشه و لقی نه مامی ته مه نم له رزیوه و بای فه نا به سه ر چلی ژیانم ئه م دیو و ئه و دیوی پی ئه کا.

ئهلوه دای تاریخ کامه رانیمه ن
نیشانه ی ئاخو زینده گانیمه ن

ئهلوه دا: ئهلوه داع، خودا حافیزی، مالاوایی.

کامه رانیمه ن: کامه رانیمه.

زینده گانیمه ن: ژیانمه.

پوخته ی مانا:

کاتی مالاوایی له ماوه ی تاریخی کامه رانیمه و نیشانه ی دواپیه اتنی ژیانمه.

یاران ویه ردن توبه مه ن ده ی ده ی

ئیسه وه کاره ن، ساقیی! نه شئه ی مه ی

یاران: دۆستان، هاوما لان.

ویه رده ن: بووردن، تیپه پین. کرده وه ی رابووردووه له ریشه ی ((ویه رده ی))

(بووردن، تیپه پین).

(۱) ئیزافه ی به یانی وه کو وتوومانه هه ندی جار له مانادا ئیزافه ی ته شبیه یه.

تۆبەمەن: تۆرەمە.

دەي: ئامرازي تەشويق و ھەلئيانە. بۆ تەئكىد دووبارە كراو تەوھ.

ئيسە: ئيستە، ئيستە.

وھكار: بەكار، شوئىنكەر، موئەسىر. سيفەتى فاعىلييە. ((ن)) لە دوايەوھ

زەمىرى رايىتى زەمانى حالە.

ساقىي: مەيگىز.

پوختەي مانا:

ياران ھەموو رۆيشتن تۆبەي منيش ھاتووھ، ساقىي! وەرە ئيستە نەشنەي

سەرخۆشىي مەي بەكار دى.

سادەي تاي دوگمەي يەخەي دلپەسەند

ئازادكەر چون دل بەندييان جە بەند

سادەي: ئامرازي مورەككەبى تەئكىدە.

تاي دوگمە: تالى دوگمە، دەزووي قۆلچە، ئەو تالە دەزووھ كە لە يەك لاي يەخەوھە، ئەبەسرى بە دوگمەي ئەو لاي يەخەكەوھ. لەو رۆزگارەدا باو بووھ كە لە باتى ئەوھ لايىكى يەخەي كراس كون بكن و دوگمەي ئەو لاي يەخەكەي ليوھ دەريئن، و يەخەكە بېستەن، تالى دەزوويان دووريوھ بەو لايەدا و بەستوويانە بە دوگمەي ئەو لاي يەخەكەوھ.

يەخەي دلپەسەند: ھينانى سيفەتى ((دلپەسەند)) بۆ يەخە لە تافەتايى يەكجار زۆرى تىدايە، چونكە يەخەي كراسى مەعشوق لە كاتىكا بەسرابى ئەو باخ و بېستانە جوانەي تىدا شارراوھ تەوھ كە عاشق ھەزاران گيان بۆ چاوپىكەوتنى فيدا ئەكات! كە وابوو مەولەوى حەقىەتى لە ساقىي ئەپارپتەوھ كە لە كاتى خەمبوونەوھيدا بۆ مەيگەراندن بەندى دوگمەي يەخەي كراسەكەي بترازىنى!

ئازادكەر: ئازاد بكة، به پره لا بكة. كرده وهى موره ككه بى ئه مرى حازره له ريشه ى ((ئازاد كه رده ى)) (ئازاد كردن، به ره لا كردن).

چون: وهك. ئامرازى چواندنه.

بى دهردان: ئه وانه ى كه دلان به سراوى داوى عيشق نيه.

جه به ند: له به ندر اوى و له به سراوى.

مه وله وى لي ره دا دوگمه ى به خه ى كراسى مه عشوقى چواندوه به دلى ئازاد له به ند و داوى عاشقى. ئه و تاله ده زوه ى كه دووراره به لايى له مليونى به خه كه وه و به سراوه به دوگمه ى لايى ترى به خه ى كراسه كه وه و مليونه كه ى پى داخراوه، چواندوه به به ندى دهس و پى زيندانى و به ندى. ئينجا له مه عشوقى مه گيپر ئه پارپته وه كه ئه و به ندراره كه دوگمه ى به خه ى كراسه كه ى بى له كاتى مه گيپر اندا، ئازادى كا له به ند، دياره له ئازاد كردنى ئه و به نديشه ش چ شيرينكار بىكى عالمى خيلقه ت خوى نيشان ئه دا!

پوخته ى مانا:

ساده ى تاى دوگمه ى به خه ى دلپه سه ند ئازاد كه وهك دلى بى دهردان له به ند.

په شيوكه ر لانه ى دلان جه سه ردا

گوشه ى عه ره قچين باوه ر به وه ردا

ماييل بو كه مى ئه و ئه و گوشه ى چه م

گوشه ى چه م ئه و جام، جام ئه و ئه هل خه م

په شيوكه ر: پزگ و بلاو بكة، تيك ده. بشيوينه.

لانه: هيلانه، ئه و جيگايه كه گياندار سه قامى تيدا ئه گرى و تيدا ئه حه ويته وه.

جه سه ردا: له سه ردا، واته: ئه ى ساقى! خه م ببه وه، با زولف و ئه گريجه كانت

له سه ردا به ره و خواربنه وه و، په ريشان بن و دلانى ئه و عاشقانه كه له چين و

شكه نجى ئه و زولف و ئه گريجانه دا هيلانه يان كردوه، هيلانه كانيان بشيوى.

عەرەقچىن: كۆلۈ، تاقىيە، ئەو كۆلۈە جوانە كە ژنان ئەينىنە سەريان.
باوەر: بەينە. كۆرەوۋەي ئەمرە لە ريشەي ((ئاوۋەردەي)) (هاوردن، ھىنان،
هانىن).

بە وەردا: بە بەردا، واتە: لە كاتى خەمبۈنەوۋەدا بۆ مەيگەپراندىن، گۆشەي
تاقىيەكەشت بېنە بە بەرا با لار بېيتەوۋە بۆ لاي پېشانىت.

مايىل بۆ: مايىل بى، لار بى، لار بېيتەوۋە.

ئەو: ئەو. زەمىرى سېيەم ئەندامى تەكە و ئەگەپرېتەوۋە بۆ ((عەرەقچىن)).
ئەو: بۆ. پىيتى ئىزافەيە.

گۆشەي چەم: گۆشەي چاۋ، واتە: تاقىيەكەشت لە كاتى خەمبۈنەوۋەدا، با
كەمى لار بېيتەوۋە بۆ گۆشەي چاۋت. ئەوۋەش لەبەر ئەمەيە كە ژنان ئەگەر كۆلۈ و
پېچەكەيان لار بىننە سەريان زۆر خۇشيان پى ئەكەۋى.

ئەو جام: لە جامى شەراب، واتە: لە كاتى خەمبۈنەوۋە بۆ مەيگېپراندىن با
گۆشەي چاۋت بۆ جامە شەرابەكە پروانى كە بە دەستتەوۋەيە.

ئەو ئەھل خەم: لە ئەھلى خەم و پەژارەي دەردى دىدارى. يان لە ئەھلى
عېشق، ئەوۋەش بەم ئىعتبارە كە ((خەم)) بە ماناي عېشق بى، چونكە مەولەۋى لە
زۆر جىگادا وشەگەلى: خەم، خەفەت، پەژارە، دەرد و وىنەكانىيانى بە ماناي عېشق
و ئەۋىن بەكار بردوۋە، وەھا كە سىفەتگەلى ئەو ناۋانەشى وەك: خەمبار، دەردەدار
و وىنەكانىيانى بە ماناي عاشق و ئەۋىندار ھىناۋە.

واتە: ئەو جامەش كە مەيگېپ گرتوۋىە بە دەستەوۋە، چاۋى لەو دىلبراۋانەۋە بى
كە لەو كۆرە عاشقانەدا كۆ بوۋنەتەوۋە^(۱).

(۱) لەو ھونەرنمايى مەولەۋىيە كە بە چەشنىكى دىلپىن چۈننىيەتتى مەيگەپراندىن ساقى لە كۆپى
عاشقاندا ئەخاتە پېشچاۋ، لەتېفەيىكى جوانم كەوتەۋە بىر كە چەن سال لەمەۋىپىش، برادەرى لە پىاۋە
ناسراۋەكانى كورد لە تاران، كابرايىكى كوردى دەس و چاۋ پاكى ئەۋىست كە لە دىۋەخان خزمەتى
مىۋانەكانىيان بىكات. يەكى لە دۇستان كە لەگەل مندا بوۋ، كۆپىكى كوردى پى ناساند، پاش چەن رۆز

پوخته‌ی مانا:

به خه مېوونه وهت بۆ مه یگیړان زولف و ئه گریجه کانت به رده وه با ئه و دلانه که له نیو چین و شکه نجی زولفه کانتا هیلانه یان کردووه، هیلانه کانیاں تیک بچی، گۆشه‌ی تاقیه که شت که می لار بکه وه بۆ گۆشه‌ی چاوت، گۆشه‌ی چاوه مه سته که شت با پروانی بۆ جامی مه یه که و جامی مه یه که ش روو بکاته دلبراوه کانی کۆره عاشقانه که مان.

دهورت گهرد جهورد دهوران دۆ وه باد
ناز واچۆ: بنۆش، غه مزه کهت: نۆش باد
تا فوواره‌ی وشک لوله‌ی پیشه‌ی ریش
هه ریه که پرشه‌ی زووخ هۆرشانۆ په‌ی ویش
وه شنۆی نه شه‌ی مه ستم وانۆوه
یه که ئیمجار جه دهس دووریم سانۆوه.

دهورت: دهوردانه وهت بۆ جامی مه یگه پانندن.

گهرد جهورد: ئیزافه‌ی ئیستعاریه، مه به سته له مانای ((جهورد)) رهنج و ناکامی له عیشقدایه.

دهوران: رۆژگار، گه پانی گه ردوون. گه ردشی رۆژگار.

دۆ: بدا. کرده وه‌ی ئیلتزامیه له ریشه‌ی ((دای)) (دان).

وه باد: به باد، به با، واته: ئه‌ی ساقیی! با دهوردانه وهت له مه یگه پانندا سته می گه ردشی رۆژگار له ناو ببا. کرده وه‌ی موره که به‌ی ((گهرد وه باد دای)) (گهرد به باددان) ی هه رشتی کینایه‌یه له له ناوبردن و نه هیشتنی ئه و شته.

چووینه وه بۆ مالیاں به پیکه نینه وه وتی: ئه و کۆره به کار نه هات چونکه له کاتی چای گپاندا ته ماشای پیاله کانی نه ده کرد که له ناو سینیه که دا بوون، به لکه چاوی ئه بریبه نیو چاوانی میوانه کان!

واچۆ: بلی، بیژی. کردهوهی ئیلتزامییه له چاوگهی ((واتهی)) (وتن). له
تهرکیبی ((ناز واچۆ)) (ناز بلی) سنهتهی ئیستعاری بهکار براوه.

نۆش باد: واته غه مزه که شت بلی: نۆش باد. له م تهرکیبه شدا سنهتهی
ئیستعاری بهکار براوه. تهرکیبی ((نۆش باد)) تهرکیبیکی فارسییه له کۆپی
مه یخواردنه و هدا به مه یخۆره وه، نهوتری. له کوردیدا نهوتری: نۆش، نۆشت بی،
نۆشی گیانت، نۆشی گیانت بی.

تا: پیتی ئیزافه یه و مانای تهعلیل نه دا. نه گونجی مانای غایه تیشی لی
وه ریگری.

فواره: له فهوواره ی عه ره بییه وه گیراوه. به لولوله ییکی ئاسنی یان قورپی
نهوتری که عه موودی دانه نری و ئاو هه لئه دا.

وشك: سیفه ته بۆ فواره، واته: نهو فواره یه که ئاوی لیوه هه لئا قولی و
ئاوه که ی وشك بووه.

لوله ی پیشه: لوله ی ئیسقان، ئیزافه ییکی به یانییه، به لام تهرکیبی ((فواره ی
وشکی لوله ی پیشه)) به سه رییه که وه، تهرکیبیکی ته شبیهی زۆر جوانه.

و: پیتی ره بته.

ریش: برین، زه خم. واته: تا فواره ی وشکی چاوگهی برینیش...

هۆرشانۆ: هه لوه شیئی. هه لدا، هه لبا. کردهوه ی لی کدرای ئیلتزامی له
چاوگهی ((هۆرشانای)) (هه لخستن، هه لدان).

په ی ویش: بۆ خۆی، واته: هه رییه که له لوله ی فواره ی وشکی ئیسقان و
چاوگهی برینم، بۆ خۆی پرشه ی زووخ هه لدا.

وه: به. پیتی ئیزافه یه.

شنۆ: شنه. هاتنی بای نه رم.

نه شه: به دیهاتن. په یدا بوون. تهرکیبی ((شنۆی نه شه)) تهرکیبیکی ئیزافی
ئیستعارییه.

مهستی: سه رخۆشیی. ((م)) زه میری مه فعوولییه بۆ کردهوهی ((وانتۆوه)) که له ئەسلدا به م جۆرهیه: وانۆمهوه، واته: دام بنی، به حیسابم بهینی. وانۆوه: بخوینیتتهوه. لێره دا به مانای قه راردان، دانان، به حیساب هینانه. یه ک ئیمجار: ئە م جاری.

جه دەس ههستیم ساتۆوه: له دەستی ههستیم ده ربینیتتهوه، واته: به یه کجاری بیکوژی و له عالهمی ((هه بوون)) ی کاتی بمخاته عالهمی ((هه بوونی هه میشه ی)). رزگارم کا.

مه بهستی مه وهوی له مه زمونی ئە م هۆنراویه ئە وهیه که ته نیا دهر د و په ژاره ی دووری ئازیز له م شهوی به راته دا نه بیته هۆی مردنی به لکه نه شه ی مهستی ئە و مه ییه که ساقیی ئە ی داتی ئە مه نده به هیز بی، بیکوژی و له عالهمی پر جه ور و جه فای ژیان رزگاری کا.

پوخته ی مانا:

با ئە و مه یگه راندنه ت خه م و په ژاره ی رۆژگاری ناکامیم له ناو بیا و ناز بلی: بنۆشه و، غه مزه که شت بلی: نۆشت بی! منیش ئە وه نده مه ی بخۆمه وه تا لووله ی ئیسقانه وشک و پر له زووخه کاتم پر بن له مه ی و ببووژینه وه و ئە و مه یه زووخه که یان وه ک فواره هه لداته دهره وه. له م شهوی به راته دا، به حیسابی مهستی ئە و مه یه بۆ هه میشه له م دنیا دهرچم نه ک به غه م و په ژاره ی دووری ناکامی له ئایه نده دا بمرم.

پارچہی بیست و سیہم

ہر چند ہیجرانت یہند زقر ئاوردہن
 ئیزرائیل جہ رنج سہر ئازاد کردہن
 بہ لام دہردیوتہر جا گرتن نہ دل
 نہک چون ئوتہر دہرد، دل پیش مہدق چل۔

ہر چند: پیتی پہیوہندہ و مانای غایہت ئہگہ بیئی۔

یہند: ئہوہندہ۔ ناوی موبہمہ و مانای چہندایہتی ئہگہ بیئی۔

زقر ئاوردہن: زقری ہیناوہ، لہ ئہندازہ بہدہر زقر بووہ۔ کردہوہی لیکدراوی

رابوردووی نہقلیبہ لہ چاوگہی ((زقر ئاوردہی)) (زقرہینان)۔

ئیزرائیل: ناوی یہکی لہ چوار فریشتہ موقہرہ بہکہیہ، پیسپیرووی

گیانکیشانی تاکہکانی بہرہی مرقفہ۔

جہ: لہ۔ پیتی ئیزافہیہ۔

رنج: زہحمہت، سہختی، واتہ: زہحمہتی ہاتن بؤ گیانکیشانم۔

سہر ئازاد کردہن: رزگار کردوہ، کردہوہی لیکدراوی رزگاری رابوردووی

نہقلیبہ لہ چاوگہی ((سہر ئازاد کردہی)) (ئاسوودہکردن، رزگارکردن)۔ واتہ: با

وہکو دہردی دووریت ئہوہندہ زقری ہیناوہ کہ بہ بی وادہ ئہمکوژی و ئیزرائیلی لہ

زہحمہتی ہاتن بؤ گیانکیشانم رزگار کردوہ، بہ لام...

دہردیوتہر: دہردیکی تر۔

جا گرتن: جیی گرتوہ۔ کردہوہی لیکدراوہ لہ چاوگہی ((جا گرتہی))

(جیگرتن)۔

نہ دل: لہ دل، لہ دلما۔

نەك: ئامرازی نەفییە، ((ك)) بۆ گەیاندى مانای بەكار ئەبرى.

چون: لیڤرەدا ئامرازی تەشبیهە.

ئەوتەر دەرد: ناوی موبهەمی لیڤدراوہ کہ بە مانای سیفەتی لیڤدراو بەکار

ئەبرى.

پیش: پی، لیڤدراویکە لە پیتی ئیزافەى ((پی)) (پی) و زەمیری ((ش)) (ی).

مەدۆ: ئەدا. کردەوہی موزاریعە لە چاوگەى ((دای)) (دان).

چل: ئیش، ژان، گل. ئەو چوار وشەى لە چاوی ماناوہ لەیەکەوہ نزیکن.

وشەى ((چل)) بۆ ئیشیک بەکار ئەبرى کہ تاو تاو زۆر بگری وەك ئەوہ ئەو جیگە

ئیشە لەقە بوەشینی. ((پی چل دان)) یان ((چل پی دان)) بە مانای (هینانە

ئیشە). واتە: ئەو دەردە پیشووە، بە جی خۆی، بەلام دەردی تر دلمی هیناوہ تە

ئیش.

پوختەى مانا:

با وەكو دەردی دووریت ئەوہندە زۆرى هیناوہ کہ خەریکە بە بی وادە بمکوژی

و زەحمەتى گیانکیشانم لەکۆل ئیزرائیل بخات، بەلام دەردیکی ترم تووش بووہ کہ

لە دەردی دووریت زۆتر دلّم ئازار ئەدا. ئەوہش بریتیە لەمە کہ...

لە مەزموونی ئەم پارچەى وەهامان بۆ دەرنەکەوئ کہ رەنگە مەولەوى لە

کاتى فەقییەتیدا ئەم پارچەى بۆ شیخ عەزیزى دۆستى هۆنابیتەوہ کہ لى جیا

بووہ تەوہ و لەگەل دۆستىکى ترا لە جیگایىکى تر خەریکى خویندن بووہ. چونکە

لە رۆژگارى فەقییەتیدا کہ من خۆم بەسەرم هاتووہ، زۆر جار وەها ریک ئەکەوئ کہ

بە هۆیکەوہ دوو دۆست لە یەك جیا ئەبنەوہ و هەل و مەرجى کات و جیگا وەها

پیویست ئەکا کہ پیکەوہ نەبن.

بە هەر جورىکى بژمیرین مەولەوى لەو دۆستەى گلە ئەکا و ئەلئى: تۆ بە

دۆستایەتى من بایە خیکت نەدا و لە من جیا بوویتەوہ و لەگەل کەسیکا بوووى بە

دۆست کہ وەك من لە خۆشەویستى تۆدا نەتواوہ تەوہ و باى راستەقینەى تۆ

نازانئى و تەنیا لە روالەتدا خۆى بە دۆستى تۆ ئەداتە قەلەم...

داخۆم جه ته نخوای دووی خهسته که ی ویت

چیش بۆ وه سه یوان شه و تا رۆ پهریت؟!

داخۆم: ئامرازی پرسیاره . ((داخۆ، ئاخۆ، داخوا)) ش ئه وتری.

جه: له . پیتی ئیزافه یه .

تهخوا: عه وه ز، جیاتى، باتى . ((ی)) له دوایه وه نیشانه ی ئیزافه یه .

دوو: دوود . دووکه ل . ((ی)) له دوایه وه نیشانه ی ئیزافه یه .

خهسته که ی ویت: نه خو شه که ی خۆت . ((خهسته)) به مانای نه خو شى عیشه .

چیش: چی .

بۆ: بى، بى . کرده وى ئیلتزامیه له چاوگه ی ((بیه ی)) (بوون) .

وه: به . پیتی ئیزافه یه .

سه یوان: سایه بان وه ک: چه تر و چادر و ره شمال و شتى وا .

پهریت: بۆت .

پوخته ی مانا:

داخۆ له باتى دووکه لى ده روونى پر له ئاگرى خو شه ویستى ده رده داره که ی

عیشه ی خۆت، شه و تا به یانى چی بى سه یوانى له شى نازه نینت له گه رما و سه رما

بتپاریزی؟!

جیاتى مژه ی سفته ی بالا کت

چیش بۆ وه جاپووی گه رد پالا کت؟!

جیاتى: باتى، عه وه ض . له بهر زه رووره تى وه زنى شیعر، پیویسته به سى

که رت (هیجا) به م چه شنه: ((ج - یا - تی)) بنووسرى و بخوینریتته وه .

مژه: برژانگ .

سفته: سووته، سووتاو. ((ی)) له دوايه وه، نيشانه ی ئيزافه یه، واته: له باتیی
برژانگی سووتای حه راره تی فرمیسکی چاوانم که له تاوی دوری بالای تووه،
ئه جووشی.

چییش: چی.

بۆ: کرده وه ی رابیتی ئیلتزامییه له چاوگه ی ((بییه ی)) (بوون).

په ی: بۆ. پیتی ئیزافه یه، واته: چی ووجودی هه بی؟

چاروو: گزک، کیسک، کسک. ((ی)) له دوايه وه نيشانه ی ئيزافه یه.

پالآ: پیالو، کهوش.

پوخته ی مانا:

داخۆم له باتی مژهی سووتای جووشی فرمیسکی چاوم له تاوی دوری بالآت،

چی ووجودی هه بی بۆ گسگدانی گهرد و خاکی کهوشه کانت؟!

پایی چون مه نیای - دیده م! - وه دیده م

ئازار بی پهریش مژهی خه میدهم

دهک عومرم چون وه سل بالآت ته مام بۆ

چیو، بی ئازار بۆ، مه شیو پهریش کام بۆ؟!

پایی: پاییک، پییک.

چون: پیتی ره بته.

مه نیای: ئه تنیا، ئه نیات. کرده وه ی رابوردوی ئیستمرارییه له چاوگه ی

((نیای)) (نیان).

دیده م!: چاوه که م!

وه: به. پیتی ئیزافه یه.

دیده: چاو. ((م)) له دوايه وه زه میری موزاف ئیله یهه.

ئازار بى: بوو. كرده وەي لىكدراوى رابووردووە لە چاوكەي ((ئازار بىيەي))
(ئازار بىوون). ئەگونجى ((ئازار)) ناوى بە مانا سيفەتى ئازاردەر بى ئەو كاتە
دوروستە بىي بە موسنەد بۆ ((پا)) و ((بى)) كرده وەي رابىتى ئىلتزامى بى.
پەرىش: بۆي.

خەمىدە: خەم خواردوو، خەم بوو، چەمىو، چەماو. واتە ئەو برژانگەم كە لە
ژىر پىيدا لار بوو تەو و چەماو تەو.

دەك: ئامرازى دۆعا و نزاكردنە و ماناى تەئكىدەش ئەدا.

چون: لىرەدا ئامرازى تەشبىهە.

وەسلّ بالآت: تەركىبى ئىزافىيە، واتە: ياخودا عومرم نەمىنى و دوايى بىت وەك
دوا هاتنى شادبوونەو بە بالآت. مەولەوى بە مەزمونى ئەو دۆعا لەتيف و جوانە
كە شاكارىكى ئەدەبىي بى وىنەيە، ئەو شەمان بۆ دەرئەخا كە ئىتر تەماي ئەوەي
بىو بە چاوى بە ئازىزى بکە وىتەو، واتە: ئەيەوى بە مەزمونى ئەو دۆعايە
رەنجان و دلئىشانى خۆي بە ئازىزى راگە بىنى!

پوختەي مانا:

ئەو پىيە، چاوەكەم! كە تۆ ئەتنيا بە چاومدا، ئەو ئەندە ژىر پىت ناسك و
لەتيف بوو، برژانگى چەماو م ئازارى پى ئەگە ياند، دەك عومرم وەك وەسلّى بالآت
دوايى بىت! شتى كە تۆ پىي پىدا بنىي و ئازارى پىت ئەدا ئەبى چى بى؟!

روويى چون سەر چەم نازش مەوج مەوورد
جە ساي دىاي چەم دل مەگرتش كەرد-
مەي رۆ! سا ئىسە چەنى مەويارۆ
چىش بۆ كەرد نەبۆ و نىگاش بدارۆ!

چەم: لىرەدا بە ماناى چۆم و رووبار و رۆخانەيە.

ناز: جوانی، نه زاکهت، له تافهت، ((ش)) زه میری سییه م نه ندای ته که،
نه که ریته وه بو ((وو)).

مهوج مه وهرد: مهوجی نه خوارد، شه پۆلی نه وه شاندا. کرده وهی لیكدراوه له
چاوه گی ((مهوج واردهی)) (مهوج خواردن).

جه: له. پیتی ئیزافه یه.

سا: سیبه ر، سایه.

دیای: روانین. ((دییه)) به مانای چاوپیکه وتنه.

چه م: لیته دا به مانای ((چاو)) ه. ((چه م دل)) (چاوی دل) ته رکبب ئیزافی
ئیس تعارییه.

مه گرتش گهرد: گهردی نه گرت، ئازاری پی نه گه یشته. کرده وهی لیكدراوی
رابووردووی ئیس تعارییه له چاوه گی ((گهرد گرتیه)) (ئازار پیگه یشتن).

هه ی رۆ: ناوی دهنگی لیكدراوه له دوو وشه ی ((هه ی)) ئامرازی بانگکردن
(ندا)، و ((رۆ)) ناوی دهنگی دهر بپینی خه م و په ژاره بو قه ومانی کاره ساتیکی
دلته زین.

سا: ئامرازی ته ئکید و بیدارکردنه وه یه.

ئیسه: ئیسته، ئیستا.

چه نی: ئامرازی پرسیاره، له کاتی دهرخستندا ته کییه نه دریته سه ر هه جای
ئاخر، وه نه گهر ته کییه بدریته سه ر هه جای یه که م به مانای دهرزییه.

چیش بو: چی بی.

گهرد نه بو: گهرد نه بی، ئازاری نه بی.

نیگاش بدارۆ: نیگای بدیری، رایگری، ئازاری نه دا، بیپاریزی. کرده وهی

لیكدراوی موزاریعی ئیلتزامییه له چاوه گی ((نیگاداشته ی)) (نیگاداشتن، راگرتن،
پاراستن).

پوخته‌ی مانا:

روخساری که له تافه‌تی وهک ئاوی سه‌رچاوه‌ی روون مه‌وجی نه‌خوارد و
سیبهری روانینی چاوی دل ئازاری پی نه‌گه‌یاند، هه‌ی رۆ! ئیستا، که له من بپاوه،
چۆن رانه‌بویری و چی بی بتوانی رایگری و له ئازار بیپاریزی!

ئاخ مه‌یل تازهن پاسه‌که‌رده‌ن پی‌ت

وه‌رنه‌ که‌زه‌ی دل سا نه‌شنه‌فته‌پی‌ت!؟

ئاخ: ناوی ده‌نگه‌ له کاتی ده‌رپرینی په‌ریشانی و په‌ژاره‌دا به‌کار نه‌بری.
مه‌یل تازهن: عیشق و خۆشه‌ویستی تازیه‌ه. ((ن)) زه‌میری رابیتی زه‌مانی
حاله، موسنه‌د ئیله‌یه‌ی: ((ئانه)) (ئه‌وه) به‌قه‌رینه، چه‌زف کراوه، واته:
خۆشه‌ویستی منت خستوه‌ته پشت گوئی و یه‌کی ترت خۆش ئه‌وی، بوئی هه‌والی
له من ناپرسی.

پاسه: وه‌ها. قه‌یدی ته‌شبییه‌ه بو فاسیله‌ی دوور به‌کار نه‌بری، بو فاسیله‌ی
نزیك ئه‌بی به ((پیسه)) به ته‌کیه له‌سه‌ر هه‌جای ئاخ.

که‌رده‌ن: کردوه. کرده‌وه‌ی زه‌مانی حاله له چاوه‌گی ((که‌رده‌ی)) (کردن)،
واته: ئه‌و عیشقه تازیه‌ه وه‌های کردوه پی‌ت که منت له‌بیر چوه‌ته‌وه.

وه‌رنه: پی‌تی ره‌بتی لیک‌دراوه و مانای ئیستدراک و جیا‌کردنه‌وه نه‌گه‌یی‌تی.
سا: ئامرازی ته‌ئکیده.

نه‌شنه‌فته‌پی‌ت: نه‌بیستوو‌بووت، واته: مه‌گه‌ر له که‌زه‌ی دلی من که به‌ئاگری
عیشقی تو ئه‌سووتا، ئاگادار نه‌بووی - وه‌ها منت له‌بیر چوه‌وه و مه‌یلی خۆت دا
به‌که‌سیکی تر؟!؟

پوخته‌ی مانا:

ناخ مه‌یلی تازه‌یه وای لیت کردووه منت له‌بیر چووته‌وه، مه‌گه‌ر تو کزه‌ی
دلی سووتاوی منت نه‌بیستوووو؟! بوچ به جاری ئه‌م سووتاوی ئاگری عیشقی
خوته له‌بیر برده‌وه و، مه‌یلت له‌گه‌ل یه‌کی تردا تازه کرده‌وه!

منت شی جه یاد، خاست که‌رد دیده‌م؟!!

به ویت خاتر شاد، خاست که‌رد دیده‌م?!!

شی جه یاد: چوو له یاد، له‌بیرچوووه‌وه. ئه‌و ته‌رکیبه کرده‌وه‌ی لیک‌دراوی
رابووردوو له چاوگه‌ی ((جه یاد شیه‌ی)) (له‌بیرچوون، له‌بیرچوونه‌وه،
فه‌رامۆشکردن).

خاست که‌رد: خاست کرد، چاکت کرد.

دیده‌م: چاوم، ئه‌ی چاوم!

به ویت: بو خۆت، واته: هه‌ر خۆت خاتر شاد بی به عیشقی تازه‌ت، ئیتر چش
له من! مه‌وله‌وی به مه‌زمونی ئه‌م هۆنراوه‌یه، ته‌نز و توانجی داوه له مه‌عشووقی،
واته: کاریکی باشت نه‌کرد که مه‌یلت له من بپری و دات به یه‌کیکی تر.

پوخته‌ی مانا:

چاوه‌که‌م چاکت کرد منت له‌بیر برده‌وه و خۆت به عیشقی تازه‌وه به شادیی

رائه‌بویری؟!!

سا هه‌ر سوۆزی جۆش ئاه‌سه‌رد من

هه‌ر گه‌رمی پرتاو کۆره‌ی ده‌رد من

هه‌ر وه‌فای ده‌مده‌م ئاشنایی ئه‌و

هه‌ر ئه‌و عه‌هد و شه‌رت روویا‌پوویی ئه‌و

سا: ئامرازی ته ئكیده . پيش له ناوه وه ئه هینری و

هر: ئامرازی ئیبهام و ته عمیمه، ئه و ته رکیبه لیتره دا مانای ئیستفهامی

ئینکاری ئه گه یینی.

سۆزه: ناوی دهنگه و بۆ دهنگی هاتنی بای نه رمی زۆر ساردی زستان به کار

ئه بری که ئه و بایه دم و چاو و دهس و پلی مرۆڤ وه ک هالاوی ئاگر هه لقرچینی،

وه ها که ئه وتری: ((هه وا زۆر سارده سۆزه ی دی)). هه ندی جاریش ئه وتری: ((...

کزه ی دی)).

جۆش: لیتره دا به مانای هه نگام و زۆرایه تی و خرۆشانه، واته: سۆزی سه ختی

بای هه ناسه ی ساردی من.

وه فای ده مده م: خۆشه و یستییک که زاری و زاهیری بی.

روویاروویی: رواله تی.

پوخته ی مانا:

ئایا سۆزه ی بای سه ختی هه ناسه ی ساردی ناکامی من و گهرمای پر تاوی

کۆره ی ئاگری عیشقی من و، وه فا و ئاشنایی ده مده می ئه و، عه هد و په یمانی

رواله تی ئه و، وه ک یه که؟!

های رحمت ئه و قه ور سه ودایی کامل

سه رمه شق مه ی نه ت ((بیساران)) مه نزل:

((یانه ویرانی هه ر وه من ئامان))

((مه تاوو گرتی که سیو ته ر دامان))

های: ناوی دهنگه، لیتره دا بۆ مانای دۆعا و نزا به کار براوه.

ئه و: له . بیته ئیزافه یه .

قه ور: قه بر، گۆر، گلکۆ.

سه ودایی: عاشق.

سەرمەشق مەینەت: سىفەتى لىكدراوھە و كىنايەيە لە سەردەستەى عاشقان.
 ((مەينەت)) (مىحنەت، رەنج) مەبەست عىشق و ئەوينە. مەولەوى لىرەدا ئەوھ
 ئەگەيىنى كە تاقە ھۆنراوھەيىكى ((بىسارانى)) لە ئاخىرى پارچەكەى خۆيدا تەزمىن
 كىردووه، چونكە لە نىو شاعىراندا رەسمە ئەگەر شاعىرىك ھۆنراوھەى شاعىرىكى تر
 لە نىو ھۆنراوھەكانى خۆيدا بەيىنى، پىويستە بە سەراحتە يا بە كىنايە ناوى ئەو
 شاعىرە ببا.

بىساران: ناوى شارۆلكەيىكە لە مەلبەندى ((ژاوەرۆ))ى لای شارى سنە كە
 جىگای ((مەلا مستەفا))ى شاعىرى بەناوبانگە.

يانەويىرانى: مالۆيىرانى، كىنايەيە لە بەدبەختىيە و ناكامىيە.

ھەر: ئەداتى ھەسرە.

وھ من: بە من.

ئامان: ھاتووه. كىردەوھى رابووردووى نەقلەيە لە چاوگەى ((ئاماي)) (ھاتن).

مەتاووو: ناتوانم. كىردەوھى موزارىعى مەنفيە لە چاوگەى ((تاواى)) (توانىن)،

واتە: ناكى، نابى.

گرتەى: (گرتن).

كەسيوتەر: كەسى تر.

دامان: داوین، واتە: نابى بۆ ئەم بەدبەختىيە كە تووشم بووه، داوینى كەسى

تر بگرم و تاوانبارى كەم.

پوختەى مانا:

ئای رەحمەت لە قەبرى عاشقى كامىل و سەردەستەى ھەموو عاشقانى

دلسووتاو: ((مەلا مستەفا))ى بىسارانى كە لەم بارەوھە وتوويە: من خۆم بەدبەختم

تاوان لە كەسى تر ناگرم.

پارچەى بىست و چوارەم

ئاخ پەى خەلۆەتى بديام وه بى خەم
 سيواى تو ديدەم! كەس نەديام وه چەم
 دل پەى ديدەنت كام خەلۆەت سازو؟
 توى ديدەچم بو، مەردم نمازو!

مەولەوى كە خاوەنى تەبع (مرخ)ى رەوان و مەوزوون و بىرىكى ورد و ناسك بوو، لە شيعر وتندا بو لىكدانەوہى مانا و رىكخستنى وەزن و قافىە دانەماوہ، بەلكە تەنيا ئىحساسى زاھىرى يان دەروونى بەس بووہ كە چۆنىەتى ئەو ئىحساسە لە چوارچىوہى شيعرە دلپىنەكانيا دەربىرى، بو وىنە ئەگەر ديمەنى كول و كانياوى سەرنجى راكيشابى، يان خۆشەويستى و دوورى كەسيك كارى كردبىتە سەر ئىحساسى بە بى بىركردنەوہىيكي زۆر حالەت و چۆنىيەتى ئەو ئىحساسەى لە مەزموونىكى جوان و دلپىندا جى كردووەتەوہ و لە ساختمانى وشەگەلىكى ئاسايى و نزيك بە قەرىحەى ھەموواندا، جى كردووەتەوہ و ئىنجا ئەو وشەيانەشى پەژاندووەتە چوارچىوہى ھۆنراوہ رەوان و پاراوہكانىيەوہ. بىرى جار بە پى رىككەوت ژمارەى ئەو ھۆنراوہيانە لە يەك يان دوو يان سى ھۆنراوہ تىپەرى نەكردوہ. بە جۆرى تر ئەتوانىن بلىين مەولەوى تاقە ھۆنراوہ و جووتە ھۆنراوہى زۆرى بووہ، بە داخوہ، وەك پارچە ھۆنراوہكانى ترى، كەمترىان كۆ كراونەتەوہ.

ئەوہش ئەبى بزانىن كە ھەندى لەو جۆرە ھۆنراوہيانە كە لە نوسخە دەسنووسەكان و لە نوسخە چاپىيەكەى مامۆستا مەلا كەرىمدا بە ناوى مەلەوييەوہ، نووسراونەتەوہ، لەوہ ناچى كە ھى مەولەوى بن.

ئىمە ئەوانەيان كە لامان وايە كە ھى مەولەوين لەم كتیبەدا ئەيان ھىنين و باسيان لىوہ ئەكەين.

ئاخ: ناوی دهنگه و له کاتی خه م و په ژار و ئیش و ره نجدا به کار ئه بری.

خه لوه ت: جیگاییک که بیگانه ی تیدا نه بی. جیگای خالی له خه لک

په ی: بۆ. پیتی ئیزافه یه.

بدیام: به مانای ((بدییئی)) یان ((بدیاییئی)) (بمروانیایی) که کرده وه ی

رابوردوی لازمی ئیلتزامییه له چاوگه ی ((دیای)) (روانین).

که وابوو ((بدیام)) که کورتکراوه ی ((بدیاییم)) (بمدیتووایی) بی له گه ل مانای

هۆنراوه که دا ریگ ناکه وی چونکه ((بدیاییم)) له چاوگه ی موته عه دی ((دییه)) ه، نه

له چاوگه ی لازمی ((دیای)).

سیوای تۆ: بیجگه له تۆ.

دیده م: چاوه که م!

نه دیام: نه دیتووایی. کرده وه ی رابوردوی ئیلتزامی مه نفییه له چاوگه ی

((دییه)) (دیتن).

وه چه م: به چاو.

په ی: بۆ. پیتی ئیزافه یه.

دیده نت: دیتنت، چاوپیکه وتنت. چاوگه ییکی فارسییه هاتووه ته ناو

کوردییه وه، له فارسیدا به ((دیده نه ت)) دهر ئه خرئ.

سازۆ: دوروست بکا. کرده وه ی موزاریعی ئیلتزامییه له چاوگه ی ((سازای))

(دوروستکردن).

تۆی دیده یچم بۆ: ناوی چاویشم بی، واته: ئه گه ر ئه و جیگا خالییه که

دوروستی بکه م بۆ ئه وه له گه ل تۆدا کۆبیمه وه بریتی بی له ناوی چاوم.

مه ردم: لییره دا به مانای بیبیله، گلینه ی چاوه له به کاربردنی وشه ی

((مه ردم)) دا سه نه ته ی ئیهام هه یه، چونکه مانای خه لکیش ئه گه بیئی. دیاره وینه ی

هه موو شتی ئه چپته نیو مه ردمه کی چاوه وه، که وابوو مه ردم (بیبیله) ی چاویش

ناکرئ به خه لوه تگا بۆ کۆبوونه وه له گه ل ئازیزدا.

نمازۆ: ناھیلئ، کرده وه ی موزاریعی مه نفییه له چاوگه ی ((ئاسته ی)) (هیشتن).

پوختهی مانا:

ئاخ بۆ خه‌لوه‌تی، ئازیزه‌که‌م به‌ بی‌ خه‌م و بی‌ ترسی ره‌قیب بره‌نیاییم بۆ
بیجگه‌ له‌ تۆ که‌سی ترم چاوی پی‌ نه‌که‌وتووایی. به‌لام ئه‌م خه‌یا له‌ خه‌یا لێکی خامه‌،
دل‌م ناتوانی خه‌لوه‌تگاییکی وه‌ها دوروست بکا، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌لوه‌تگایه‌ له‌
ناو چاویشما بی، خه‌لکی تر له‌ گه‌ل‌ تۆدا، دینه‌ ناو گلینه‌ی چاومه‌وه‌!

جدول فهرست نسخه‌ها

بیٹی (ئەلف)

لاپەرە	
۲	ئىمشەو تەنبايى جەستەي زەبوونم
۵	ئازىز! ديارەن، وادەي لوامەن
۹	ئەمجار سەخت تەرەن زامم جە جاران
۱۳	ئىحيا نەبوون، سا نەشوون مەردەن!
۱۵	ئارەزوومەندىم جە حەد وىەردەن
۱۷	ئەنيس خەيال دەردان پىر زام!
۱۹	ئىمشەو ھەم خەمان وەنەم سەرداوە
۲۱	ئىمشەو ديارەن بانگم بى شەرمەن
۲۳	ئەياز ھەمراز نالە و ئاخ و دوود
۲۵	ئازىزم! ئاھىر دوورىيى بالاي تو
۲۷	ئازىزم، ئاماي، ئەي بى قەرار وىم!
۲۹	ئازىز! تەن وە نىش زامانت خەستەن
۳۱	ئەي گرد مەوجودى جە توگرت مايە
۳۳	ئاي كى بى ھەوال لوای تو ئاوەرد؟
۳۵	ئەي دل، مزگانى، ئاما كوچ يار
۳۷	ئىمشەو مەينەتان نە دەروون جەمەن
۳۸	ئاماوہ وەھار، وەھار شادى
۳۹	ئىمشەو ھەر خەمەن ھا نە كەمىندا
۴۱	ئەي پۆشنىي چەم! تاكەي؟ تە شريف بەر

٤٣	ٴاره زووی ٴاریز وه نه م سه رداوه
٤٤	ٴیمشه وه هم دیسان ده روون پر خه من
٤٥	ٴیمسال نه ووه هار چون خه زان سه رد
٤٧	ٴایینه ی کامل! ٴاریزه که ی فه رد!
٤٨	ٴازارم جه ویم بیزارم که رده ن
٥٠	ٴاریز! ٴای رسته ی دله ی خه م بی شو
٥١	ٴه و جا به زمگه ی که س جی نه ره سته
٥٢	ٴیمه گشت فانی، هه ر ٴه وه ن باقی
٥٤	ٴاریز! وه مه رگت دل نه خروشه ن
٥٥	ٴاخ، چراخ! چ ٴاخ؟ ٴاخ په ی ٴاخدارئ
٥٥	ٴه دای په شیوی ی حالات جه سته م
٥٦	ٴاریزم، که رده ن بلوور بی که رد!
٥٧	ٴاره زووی ٴامای مه رگ ویت که رده ن
٥٧	ٴاخ، په ی خه ٴوه تی بدیام وه بی خه م
٥٨	ٴاریز! وه س بووزه م نه گتجاو خه م
٥٩	ٴاریز! جه دووریت ته ن بی کلافه
٥٩	ٴای، چه نه سه رچه نگ چه رخ چه پ وه ردم!
٥٩	ٴه و ساته زانام به خته که م شه ر بی

پیتی (ب)

٦١	باعث وجود جه ماه تا ماهی
٦٥	بینایی دیده م تو وه سلامه ت
٦٨	به رزان هیلال تار وه روان قه رار دا
٧١	به زم هام فه ردان یار مؤبه ت کتیش
٧٣	بولبول گولشه ن بی نام و نه نگی
٧٦	بنچینه ی شادیت جه دل به ر ٴاوه رد

بی شہرت و شونیت جہ حد ئو دہرہن	۷۸
بی نازہن ئہ سباب ئہ سپ و سواریت	۸۰
بہ لئی، خالوکہ م، قہ دیم دەستورہن:	۸۱
بہ تیہی کارخانہی ئوسای بہ غدایی	۸۲
بالای ئالای شہنگ صہ د بہ لا پیوہن	۸۳
بکیانہ پھیکی وہ پارانہ وہ	۸۴
بیچارہ وہ تایی زولفت گیربیہن	۸۴
بریہ وہ بالایی کالایی رهنیسی	۸۵

پیتی (پ)

پہ شیو وینہی ویم نیشیت بیم خہ جل	۸۷
پای شادیم دیسان ماران گہستہ وہ	۹۴
پزیسکھی چہ خماخ کافیی کارمہن	۹۹
پوی خہ یاتہی فہرد بو عہنبہرینت	۱۰۲
پیشانیم ہہ وہس زانووش جازمہن	۱۰۵
پہ ژارہت شادیم جہ بیخ ئاوہردہن	۱۰۸
پہ شیوی وہ نہزم لوولوی ئہ سرین دا	۱۱۰
پہ یغام بالایی خہ مبارہ کھی تو	۱۱۳
پہی کھی خاسہن ہہ وای سہیر باخ	۱۱۳
پہنج بیہن وہ شہش، شہش رووکہرد نہ پہنج	۱۱۳
پیری و فہ قیری و کھیفی، ہہر سی	۱۱۳

بیتی (ت)

تہ ژنہی گیان وہ لہب سہ ودای سہ بووری	۱۱۵
تہ دریس و تہ قدیس، تہ مجید بی دہنگہن	۱۱۹
تہ ختہی مؤبہت تاش، نہ جاپ دل تہنگ،	۱۲۶
تہ ئیر خہیال کردہی من سہردا	۱۲۷
تہ رک ئینتیظار حہیات کہردہنم	۱۲۹
تاجہ (داخی) تاق، جفت خہمہنان	۱۳۰
تو نہی کؤچدا کاروئیت مہ حکم کہردہن	۱۳۳
توپلاخہی دووگہل ہیجران دلہر	۱۳۴
تہن وہ ئیش دہرد زامہتان خہستن	۱۳۵
تا تہ وانام بی شہو بیداریم کہرد	۱۳۶
تہ رسوون ئہر بہدہن پہ قیب دل سہرد	۱۳۶
تا دل وہ تہمای ئہو ترہفہ ترہفن	۱۳۷
تا وہ زولف و پووی تو تہ ماشامہن	۱۳۷

بیتی (ج)

جہرگت لہت لہت بؤ چہ واشہی چہ پ گہرد	۱۳۹
جہ گیان سیروہردہی جہ تہن ہہراسان	۱۴۵
جہ سہردی مؤبہت نازیز بی گہرد	۱۴۸
جہ من تا دووری ئہر صہد فرسہنگ بؤ	۱۵۱
جیلوہی جہ لای جام دلہی پر جہ گہرد	۱۵۴
جہ دووریت دہروون مہوج دہریای ہوون	۱۵۵
جؤراب چون من زامان نہ سرہفتہ	۱۵۷
جہ بی کہسیی ویم تووم کہردہن وہ کہس	۱۵۸

پیتی (ج)

چون وه لگ شادیی من وای دووری لهیل	160
چهرخه یه تۆنی ئه ی مه یله که ردی	166
چیشهن په شیۆیم: ماتهمیی دلّهن،	172
چهرخ هه ر ئه و چهرخهن تا ئاوهرد و بهرد	178
چون چیه ره ی خه یالّ پوخساره که ی ویش	182
چمان هه م قامه ت که یفم، خه مبارهن	184
چیش واجۆ مه عدووم خه سته ی مه هجووریت	185
چهم په ی فهرش پات موژه ش چون خارهن	186
چون شه ماله ی نوور گر گرانه	187

پیتی (خ)

خورشید سه مای شیرین جه مالان	۱۸۹
خامه ی سه راویز نه چای سیایی	۱۹۲
خالوی مه نزلّ چی، سه رکرده که ی دهرد	۱۹۵
خالۆ چون ته دبیر دهرد زانات نه وی	۱۹۷
خه رامان ئاما نه تۆی په رده وه	۱۹۸
خه مه فرسه تیّ ساتی، وه بیّ خه م	۱۹۹
خه یر بۆ، هه م فه لّه ک کام خه یال که رده ن	۲۰۰
خه یلیۆهن خه ریک زا که ی زه حمه تم	۲۰۰
خه یالان شه و، هيجرانان پۆ	۲۰۱
خاک وه ده س زۆر زنجیرم که رده ن	۲۰۲
خالۆ خالوته ن، که م وچه خالۆ	۲۰۲
خاست فه رماوان ئه ربا به که ی خه م	۲۰۳
خه رمانی خه مان ها وه که ل باوه	۲۰۳

پیتی (د)

دله ی دلّ وه مه ی مه یل له یلیّ کهل	۲۰۵
دلّ ته م کهرده وه گرته وه کاوان	۲۱۰
دله راگه که ت خه یلیّ تاریکه ن	۲۱۳
دلّ دیارنییه ن های نه کهرده بؤ	۲۱۶
دهرمان زامان دهرده که ی کاریم	۲۱۹
دله، وهرده ی نه نفس گونا ه ناوهرده	۲۲۱
دله پرچینه ن پیشانیی شه وقت	۲۲۴
دله چه ند مه ستیت جه م بی نه سردا	۲۲۶
دله ته بخالّه ت وه لیو مه وینوون	۲۲۸
دهرد وه بان دهرد زامان کاری	۲۳۱
دهوریّ دهر ساقی وه لای مه حزووندا	۲۳۳
دوریت دیارهن چه ند صاحب نیّشه ن	۲۳۶
دهلیل واده ی سهرسه راوه که م	۲۳۶
دهخیم خالّو زه ده ی زام سهخت	۲۳۸
دیاکه ی وه شهرم جه په نجه ره ی ناز	۲۴۰
دیده م وه دیده ت شای شیرین چه مان	۲۴۲
دله ی خه م خه یالّ جؤش ناوهرده وه	۲۴۳
دنیا نه گّجاو تاریکه شه و بی	۲۴۵
دیده م نه ونه مام نه وتوولّ ساوا	۲۴۶
دله واده ی صوبع نه و وه هارانن	۲۴۷
دهرویش ئه هل خه م ههر یه ند جه م مه بؤ	۲۴۸
دیارهن دیده م هه م دهرد نؤمه ن	۲۴۹
دهک فه لّه ک چون من دهردت کاری بؤ	۲۵۰
دلّ یه ند وه ئایر دووریی تۆ تاوان	۲۵۱

دل، ئەرچى شەمال قەدىمى يارەن،	۲۵۱
داخۇ چەند وە دەس نازك نەوھالان	۲۵۲
دل بىيەن وە دار سەرکەل لای وەشت	۲۵۲
دىسان دەس چەرەم ھا نە كاردا	۲۵۳
دېدەن دېدار غەزالەى وەرەن	۲۵۳
دەفتەرى لەوحى قەزات لەبەرە	۲۵۳
دزەكەى زەھاو زاو زۆكەردەن	۲۵۴
دېدەم (پېژاۋ)ە، پوخسارم (زەرەدە)ن	۲۵۴

پىتى (ر)

پۆى فېكەر بەخت سىيى وېم مەكەرد	۲۵۶
پا جەغفەر ئاباد ساراي گەرم مەيل	۲۶۰
پەفېق مەحرەم عىجز و سرورم	۲۶۴
پەمەزان طلوع صوبح شادىشەن	۲۶۸
پىاضەت كېشان .. پىاضەت كېشان	۲۶۹
پۆشنى دېدەم، سەرمايەى ژىنم	۲۷۱
پېشى چەنى من نەيۇ وە حضور	۲۷۲

پىتى (ز)

زىلەى تەلمىتبار كۆچ نەوھالان	۲۷۴
زوسانەن وەى پەنگ وە گەردوون ياوان	۲۷۸

پیتی (س)

سەردار زومرەى مصیبت کیشان	۲۸۲
سەرشار صەهبای بەزم موناچات	۲۸۸
ساقى ئاوەردە و گرد کيا ستینین	۲۹۱
سەر حەلقەى فیرقەى نازک خەیالان	۲۹۳
سەرلەتەرەى خەم خول ئاوەردەوہ	۲۹۴
سەر وە بان عەین عەینم خەم وەردەن	۲۹۵
سیاییم ئاوەرد، سفیدیم پی پەشت	۲۹۵
سفیدیم ئاوەرد، سیااییم پی پەشت	۲۹۵
سازش نەما بەین ئاروپوش کەمەن	۲۹۶
سەنگی سەنگ و خاک نە سەر دۆشم بۆ	۲۹۶

پیتی (ش)

شیخ دەولمەند بەهرەى سەرمدى	۲۹۸
شەمال ئەرجووم مەن مەى وە فیدات بام	۳۰۳
شەمال، دارانەن .. شەمال، دارانەن	۳۰۷
شەمال داخان .. شەمال داخان ..	۳۱۰
شەرارەى کوورەى دەروون پەر جۆش	۳۱۳
شى ئەو صەفا و سەیر دیدەن یاران	۳۱۵
شیفای ئیش و ئیش ئەى زامان سەخت	۳۱۷
شادی گەرد خەم چۆن نەدۆ وە باد	۳۱۸
شووړای عاشووران دیسان بەزمش بەست	۳۲۰
شەریک نالەى شەوان بیداریم	۳۲۱
شەنەفتم دووریا لەیل زوکامشەن	۳۲۲
شەنەفتم گیانم بالا توول نەى	۳۲۳

پیتی (ك)

كۆن ئو دل ديدەش، بەرایی بدق	۳۵۵
كام سارا صەد پەنگ نوور پئدا وەشتەن	۳۵۷
كام حالەت باروون وە سەر خامەدا	۳۶۰
كۆرپە ئەگريجان تووك طاوس تار	۳۶۰
كزەى چزەى زام گرپەى گرپەى دل	۳۵۹

پیتی (گ)

گەرد ئالوودەن دەور مەزار لەیلئ	۳۶۳
گۆشەى ئاتەشخان دلەى پەر جە ئئش	۳۶۵
گوم بى چون خورشيد ئو نە پرتەودا	۳۶۷
گئچ ئالانئى ها بە دۆشەوہ	۳۶۷
گەرمبى کوورەى مەيل قەيس چۆل گەردەن	۳۶۸
گۆشەى سیا مال ھۆردا و دياوہ	۳۶۹
گەر زەرەى شعور ھەيە پئتەوہ	۳۶۹

پیتی (ل)

لوای بینایی دیدەى دەروئشان	۳۷۱
لوقمەكەى ماسا و قوول دەریای مەيل	۳۷۶
لە صەداى (نەبات) لە چرىكەى (فەرەج)	۳۷۸

پیتی (م)

من پیسہم زانا تو پر مہیلہنی	۳۸۰
ماتہمی و وہہار؟ بیّ شہوقی و نہوگول؟	۳۸۳
مایہی ئیش و نیش گشت زامان سہخت	۳۸۶
مہرگت دیوہ لوول خہمان دیونان	۳۸۷
من خہریک ئیش زام جیایی	۳۸۹
موبارہکت بۆ بہزم نہو وہ خہیر	۳۹۱
منارہ، صہدای صہلاش صہد تہرزہن	۳۹۳
مہیلت ئارہزووی ئہغیار کہردہبیّ	۳۹۶
مامؤسای سہرئیل شیرین کہلامان	۳۹۷
مامؤسای شیرین، شوخ دیدہ مہست	۳۹۸
مہجنوونہکہی ویلّ شہیدای بالای تو	۳۹۹
مہنزلگہی دیدہم ئاوپاشی کہردہن	۴۰۰
من کہ دلّ دایم نہ واوہیلمہن	۴۰۱

پیتی (ن)

نامہکہت پہی چیّش؟ پہریّ دہوای دہرد	۴۰۳
نہسیم مہحرہم مابہین یاران	۴۰۶
نامہی نہفتینت یہک پۆ باد ئاوہرد	۴۱۱
نہوای کہژاوہی لہیلیّ نازانہن	۴۱۶
نہتیجہی پاک دین شیّخ سازانی	۴۲۰
نہہات و نہہات دلّ ماتہن ئیمشہو	۴۲۴
نمانای بہہشت پیشانیی نووری	۴۲۷
نہی گہہوارہی دہورتای دہسرازہی خہم	۴۲۹
نازک تہدارہک فہصلّ وہہاران	۴۳۱

۴۳۲	نه تیجهی پاکان، نه تیجهی پاکان
۴۳۴	نه سیم دووی دهریون چون هه رده جاران
۴۳۶	نامه کهت یاوا کۆسم کهفته وه
۴۳۶	هه ناسهی سهردم نه دل خیزاوه
۴۳۷	نامهی عه نهبه ریوت باد صوبح ئاوهرد
۴۳۸	ئاوهری وه دل ماوه روو نه دل:
۴۴۱	نه ویاوهی خه یال (مه حرووم) دانا
۴۴۲	نه نه یخانهی ته ن ئایر هۆرئیزان
۴۴۳	نه مه نده ن خه یال فهران که رده نم
۴۴۴	نه ئاهین گه ری، نه ئاهین گه ری
۴۴۵	نه واتم عه رعه ر سه هه ند په روه رده
۴۴۶	نه وای ناله ی دل وینه ی سه دای نه ی
۴۴۷	نامه ی بی مه یلیم خامه ت په قه م که رد
۴۴۸	نه ته ن یاده که ی ئه و سیمین گه رده ن
۴۴۸	نزوول کیشا ده س به ختم نه پای به د
۴۴۹	نه نازک خه یال ئیسه، نه مونشیم
۴۴۹	نه تۆی حه لقه ی زولف دلّه ی شیت و ویت
۴۵۰	نوور ئه فشانیش که رد وه دهشت و دهردا
۴۵۰	نه ریو ئارامه ن، نه شه و خاومه ن

پیتی (و)

۴۵۳	وه خیلافه وه ن یاران سه رمه س
۴۵۷	واده ی سفیدی شکۆفه ی پیرین
۴۶۱	وهش ئامای هه ی په یک لای قه بیله ی له یل
۴۶۵	واده ی سه فه رهن، های نه سیم ئامان
۴۶۷	وه هاره ن، صوبده م، سه وزه ی دیاران

۴۶۹	وهفای چهرخ چپ، پاس بی تان و پۆن
۴۷۱	ویش نمه وینۆ، ئازیز، خه مینت
۴۷۳	وه هارهن، سه وزهن، ئاوهن، سه رکاوهن
۴۷۴	وه هارهن، ته شریف خال خاسان په ی هرد
۴۷۵	وهش ئامای وه خه یر هه ی بهرگوزیده
۴۷۶	وهی من دیاره ن په نجه ی تارمه ن
۴۷۸	وه خته ن پیاله ی دلّه ی پر چه دهر د
۴۷۹	وهی من په ی سه فای یاران هام دهم
۴۷۹	وهخت چه م نه چه م شیوه ت دیار بی
۴۸۰	وه سه ن ئه ی مه خسه ل ده ور دیده ی مه ست

پیتی (ه)

۴۸۱	هه ناسه ی سه ردم نه دل خیزاوه
۴۸۲	هامدهردان ئیشی .. هامدهردان ئیشی
۴۸۷	هانا هاویهرد .. هانا هاویهرد
۴۹۳	های شه مال چه ند جار را طه ی که رده نی
۴۹۹	هامدهردان ئامان ئه رمه نده ن هۆشم
۵۰۴	هام دهردان به رده ن .. هام دهردان به رده ن
۵۰۹	هه رچه نی ناکاو ده ماغم ته م بی
۵۱۳	هه وای زمستان خه مان به تاله ن
۵۱۶	هه ی هوو .. های چه نده ن نامان خه به ری
۵۱۹	هه ر چه ند ه یجرانت یه ند زۆر ئاوه رده ن
۵۲۲	هامن، ها، من وار، گه رمیش جۆش ئاوه رد
۵۲۵	هه ی نظام نه زام نامه ت تو لابه رد
۵۲۶	ها ته ن ئه لوه دای زینده گانیش که رد
۵۲۸	های په قیب ئه و شو ن دیده م ه یجره ت که رد

هه‌وای (سه‌سارال) خصوص وه‌ته‌ن بۆ	۵۲۹
هه‌رچه‌ند وێم زه‌ده‌ی باده‌ی فیراقم	۵۳۰
هه‌قت به‌ ده‌سه‌ن کار به‌ ده‌س ئاسان	۵۳۰
هه‌یج که‌س نه‌واچۆ وه‌ فه‌رهاد په‌نده‌ن	۵۳۱
هال به‌ده‌ال، به‌ده‌ن هالی و هه‌واله	۵۳۲
هه‌جرانت چه‌ ته‌رح باد وه‌یشوومی	۵۳۲
هه‌رچی دیت وه‌ چه‌م شی وه‌ سه‌فه‌ردا	۵۳۲
هه‌رکاتی زانای کام وه‌ دانه‌وه	۵۳۳
هه‌ر چیت دابوو پێم یه‌ک یه‌ک دامه‌وه	۵۳۳
هه‌ر یه‌ند دل له‌ برتیز خه‌یال خالنه	۵۳۳

پیتی (ی)

یاد زولف لوول شیرین نیگاران	۵۳۵
یا شیخ، هه‌رگاوان مه‌یله‌که‌ی له‌یلێ	۵۳۷
یاران به‌رشییه‌ن چه‌ زێد وه‌ زامن	۵۴۰
یاوا پێم نامه‌ی شیرین خیتامه‌ت	۵۴۱
یار وه‌فادار شه‌رت و به‌ین بی شۆ	۵۴۲
یاران، دلداران نه‌ تۆی دل داران	۵۴۳

دیوانی مہولہ وی

مہلا عبدورہسی ناوکوزی

تہم کتیبہ:

پاشماوی بہری رنجیکی فہرہادانی
شاسواری بواری تہدہب و زمانی کوردی دوکتور
محہمد صدیقی موفتیزادہیہ. تہم بہشہی تہم دیوانہ لہ
لیواری گوری لہناوچوون و تیداچوونی سامانی
کہلہپووری کوردی گہراوہتہوہ.
د. موفتیزادہ لہم کارہدا جیاواز لہ ہہموو تہو کارانہی تا
ٹیستا بۆ دیوانی مہولہوی کراون، سووری خہرمانی دیوانی
مہولہوی بہ شیوہیہ کی زانستیانہی و ہا کہ مہ گہر
ہہر تہو کردبیتی، لہ بہر شہمائی لیکۆلینہوہدا
شہن و کہو کردووہ.

0-0369-0000-1

9 780036 900000

نرخہ ہہردوو بہرگہ کہ (۱۵۰۰۰) دینارہ

لہسہر تہرکی بہرینز
دوکتور فوناد مہ عصوم چاپ کراوہ